

[Harry Potter] Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

Contents

[Harry Potter] Đương V Đại Ngạn Tân Khổ	2
1. Chương 1: Xuyên Việt	2
2. Chương 2: Tương Lai Mặc Sức Tưởng Tượng	7
3. Chương 3: Đàn Em Và Công Việc	11
4. Chương 4: Công Việc Mới	15
5. Chương 5: Danh Ngôn Vạn Năng	21
6. Chương 6: Cứu Người	26
7. Chương 7: Không Muốn Cách Em Quá Xa	33
8. Chương 8: Nagini Là Ai	40
9. Chương 9: Lão Sắp Tới Rồi	46
10. Chương 10: Hiệp 1	52
11. Chương 11: Hẻm Xéo	58
12. Chương 12: Người Trên Đoàn Tàu	64
13. Chương 13: Vô Đề	70
14. Chương 14: Phân Viện	78
15. Chương 15: Tiệc Tối	85
16. Chương 16: Khác Biệt	92
17. Chương 17: Tin Hay Không Tin	97
18. Chương 18: Thăm Dò	101
19. Chương 19: Giáo Sư Tiết Phòng Chống Nghệ Thuật Hắc Ám	107
20. Chương 20: Sự Thay Đổi Của Từng Người	114
21. Chương 21: Quá Độ	121
22. Chương 22: Kế Hoạch Xâm Lược	129
23. Chương 23: Tập Thể Hành Động	136
24. Chương 24: Tập Thể Hành Động 2	143
25. Chương 25: Phản Hiệu Quả	151
26. Chương 26: Về Nhà, Gặp Được	159
27. Chương 27: Kiến Thức, Gặp Mặt	166
28. Chương 28: Khắc Khẩu, Nhà Malfoy	173
29. Chương 29: Báo, Sai Lầm	180
30. Chương 30: Thư	186
31. Chương 31: Tiêu Khiển	194
32. Chương 32: Tương Khắc	201
33. Chương 33: Người Đức Tới	208
34. Chương 34: Phân Tích	214
35. Chương 35: Eileen • Prince	220
36. Chương 36: Vấn Tội	226
37. Chương 37: Quý Tộc Chuẩn Tắc	232
38. Chương 38: Lại Thấy Halloween	239
39. Chương 39: Quá Khứ Bị Cắt Đứt	246
40. Chương 40: Malfoy	252

41. Chương 41: Năm Thứ Hai Nhặt Nhéo	259
42. Chương 42: Người Khổng Lồ Lai	267
43. Chương 43: Thủ Lĩnh Của Năm	275
44. Chương 44: Bỏ Quên	284
45. Chương 45: Rừng Cấm (thượng)	291
46. Chương 46: Rừng Cấm (hạ)	297
47. Chương 47: Tiếp Sau	304
48. Chương 48: Hogsmeade	310
49. Chương 49: Trùng Quan Nhất Nộ	317
50. Chương 50: Sự Trả Thù Của Riddle (thượng)	324
51. Chương 51: Sự Trả Thù Của Riddle (hạ)	332
52. Chương 52: Hóa Đá	340
53. Chương 53: Thịnh Cầu Của Abr	349
54. Chương 54: Nghỉ Hè Ở Đức	356
55. Chương 55: Thủ Lĩnh, Dementor	364
56. Chương 56: Voldy	373
57. Chương 57: Noah	380
58. Chương 58: Nghỉ Đông	389
59. Chương 59: Mục Tiêu	396
60. Chương 60: Công Lược U Linh	402
61. Chương 61: Không Phải Vua	408
62. Chương 62: Bảo Tổ (thượng)	414
63. Chương 63: Bảo Tổ (trung)	420
64. Chương 64: Bảo Tổ (hạ)	429
65. Chương 65: Mắt	436
66. Chương 66: Giải Thích Và Sau Đó	446
67. Chương 67: Nhấn	452
68. Chương 68: Mười Năm	462
69. Chương 69: Thất Nao	469
70. Chương 70: Sinh Đôi	475
71. Chương 71: Snape (end)	483
72. Chương 72: Phiên Ngoại – Xuyên Vào Nguyên Tác	491
73. Chương 73: Phiên Ngoại – Sev	502

[Harry Potter] Dương V Đại Ngạn Tân Khổ

Giới thiệu

Thể loại: đam mỹ, đồng nhân, HE. V đại: Ai. . . Tôi vốn chỉ định làm một phù thủy quèn, kiếm chút tiền bo, sau đó k

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/harry-potter-duong-v-dai-ngan-tan-kho>

1. Chương 1: Xuyên Việt

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại một mẻ quá)

Tác giả: Vong Khước Dích Du

Thể loại: cận đại, trọng sinh, ma pháp, nhất thụ nhất công, đồng nhân

Ghép đôi: V điện (Tom Riddle/Noah/Voldemort) x Abraxas Malfoy, Saga

Chuyển ngữ: *Phi Nguyệt*

V đại: Ai... Tôi vốn chỉ định làm một phù thủy quèn, kiếm chút tiền bo, sau đó kết hôn với một cô gái không đẹp cũng không xấu, sinh hai đứa bé, cả là gái, thứ là trai, chờ khi con gái kết hôn, con trai có thể tự lo cho bản thân mình rồi, sẽ xin về hưu, sống một cuộc sống nhàn nhã mỗi ngày đánh poker hoặc đánh mặt trượt, sau đó chết sớm hơn bà xã của mình, tôi từng muốn có một cuộc sống như vậy...

Tác giả: Ê ê ê! Sai rồi, sai rồi, đây là HP, không phải Hokage, cậu là V điện, không phải Shikamaru~~~

V đại: Đệt! Tôi có phải V điện hay không bà không biết à, nếu tôi là hàng thật, tôi còn nói cả đồng lời nhảm ở trên ư! 555 bà cho rằng tôi muốn hả... Trở thành hán vát vả lăm đấy... Không riêng là thuở nhỏ bị ăn hiếp, lớn lên thì cắt linh hồn mình thành mảnh nhỏ quăng lung tung, hủy dung nữa, còn bị một lão điên thất bại trong tình yêu tính kế (Dumbledore), bị một thằng nhóc hỉ mũi chưa sạch không ngừng đánh bại (Harry).

Sao mạng tôi khổ vậy nè~~~~~ (đây là tiếng gào thét trong lòng của người nào đó trở thành V điện!)

Tác giả: Này à... Ha hả... Vất vả, kịch tình không phải có thể sửa ư... Ha hả! (Nhìn trời... chuồn...)

Đây là câu chuyện về một người qua đường Giáp vô tội, bị tác giả hố thành V đại... Là lịch sử phấn đấu của một người bình thường ôm giấc mộng kiểu Shikamaru lại bị bức thành Dark Lord...

V đại, chột dạ nhìn các Death Eaters sau lưng... 555 đầu năm nay thống trị thế giới cũng có người bức, Merlin ơi, xin hãy nói cho con biết, Dark Lord có thể từ chức không?

...

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại một mẻ quá)

“Ai...” Ngoại trừ thở dài còn có thể làm gì, nhìn khung cảnh như mộng ảo xung quanh, cậu bất đắc dĩ nhớ tới lời em gái mình từng nói, ba năm trước truyện chúng ta viết, nhân vật chính xuyên việt luôn là hưng phấn và thét chói tai, nó chịu tải nỗi khát khao của chúng ta đối với thế giới ảo tưởng. Ba năm sau, truyện chúng ta viết, nhân vật chính luôn là bất đắc dĩ, thống khổ và bàng hoàng. Đơn giản vì lớn lên rồi chúng ta hiểu rõ cuộc sống là thế nào...

“Than thở cái gì, cậu vốn là người đã tới tử kỳ, có thể sống lại không phải tốt lắm sao?” Một người tướng mạo anh tuấn ăn diện tiêu chuẩn như Hắc Vô Thường ném cho Noah một cái liếc xéo.

“Kỳ thực người chết phải uống canh Mạnh bà không phải không có đạo lý, không nói những ân oán đời trước, riêng là mang theo ký ức, cứ thế sống mãi hết đời này tới đời khác cũng oải lắm.” Noah cười nói, xưa nay cậu chưa từng biết mình dĩ nhiên đoản mệnh như vậy, chưa tới 30 tuổi đã hết dương thọ, giờ ngẫm lại cậu vẫn không tìm được bạn gái hình như cũng là chuyện tốt, em gái và em rể hẳn có thể chăm sóc tốt cho cha mẹ, cậu ở trạng thái linh hồn vừa kịp an lòng, đang chuẩn bị nghênh đón vòng luân hồi sau. Trước mắt lại đột nhiên xuất hiện một Hắc Vô Thường ngoại trừ đầu lưỡi không dài mặt khác thoát nhìn y chang như người, thấy thế nào cũng không giống trình tự tử vong bình thường. Sự thật cũng chính như cậu suy đoán.

Hắc Vô Thường nói cho cậu biết, đời trước nữa của cậu đã từng vô ý giúp anh, nếu không trả hết ân tình, anh sẽ có tâm kết không thể thăng quan.

“Nhất định phải sống lại à? Không thể cho kiếp sau của tôi tốt hơn tí sao? Ví dụ như thọ mệnh, tiền tài hay gì ấy?” Sống lại có chỗ tốt cũng có chỗ xấu, đều là sống thêm một đời, cậu trái lại không quan tâm có uống canh Mạnh bà hay không, nếu uống còn có thể bớt lo lắng cho thân nhân hiện tại.

“Nó do Phúc Lộc Thọ tam tinh quản, không thuộc Địa Phủ, còn có không phải sống lại, là xuyên việt, cậu phải tới thế giới khác, nếu không Sinh Tử Bộ sẽ loạn, tội danh mất đầu đấy, may mắn là hiện tại hệ thống xuyên việt hoàn thiện không ít, ề ề, về mặt gì đó.” Hệ thống xuyên việt hoàn thiện, giúp những người làm việc cho Địa Phủ như bọn họ nhẹ nhàng hơn nhiều, có lẽ câu sai oan hồn cũng có thể bù đắp, một là không cần lo lắng thế giới đại loạn hai là không cần lo lắng oan hồn kể tội, còn có thể góp được những trải qua đặc sắc, cho các lãnh đạo thích xem kịch vui về tí, tăng tiền lương. Lần này vì trả ân, Hắc Vô Thường thương lượng với Bạch Vô Thường rất lâu, mới quyết định dùng của công.

“Không không, đừng hiểu lầm, có thể sống thêm một đời tôi đương nhiên rất vui, tuy rằng phải lớn trở lại từ đầu có hơi thiệt, nhưng tôi tuy không phải cố cụ kỵ cái gì, tốt xấu cũng là người sắp tới tuổi ba mươi, mấy cái này... có phải kích thích quá không?” Noah chỉ vào mấy cái khối vuông xung quanh, nó là cho cậu chọn, nhìn, Bleach, Hunter, Naruto, Saint, Vô Hạn Khủng Bố, Harry Potter, Lord of The Rings, Kuroshitsuji...

“Mấy cái này...” Mấy cái này là gì vậy.

“Đều là manga và tiểu thuyết nổi tiếng, có vấn đề gì à? Cho dù là chế tạo không gian song song cũng mệt lắm đấy, thông thường có tiểu thuyết làm cơ sở vậy chỉ cần dựng giàn, nó có thể chậm rãi tự hình thành, thật là tiện hơn nhiều.” Hắc Vô Thường nhớ kế hoạch không gian song song ban đầu suýt nữa khiến Thần Không Gian ngã xuống, sau là Nữ Thần Trí Tuệ ra chủ ý này, mới giải quyết vấn đề.

“Tôi chỉ là cảm thấy... con nít bây giờ thật nguy hiểm.” Không nói tên, chỉ nhìn bìa thôi đã biết máu tanh rồi.

“Không có ôn hòa tí sao?” Noah nghĩ một lát, “Ví dụ như Doraemon hay gì đó. Anh đừng giận, không phải tôi kén chọn, chỉ là đọc manga là một chuyện, sống ở đó là một chuyện khác, ôn hòa tí thì tốt hơn. Nếu không, Hôi Dương Dương và Hỉ Thái Lang thế nào? Tôi nhớ nó là sản phẩm trong nước.”

“Không có, hệ số an toàn cao bị hợp tác của tôi Bạch Vô Thường chọn đi rồi, ân nhân đời này của cậu ấy là một cô bé mắc bệnh bạch cầu năm tuổi đã chết.” Hắc Vô Thường nhìn Noah, cậu không biết ngượng đi giành với một cô bé năm tuổi à?

“Thật không ngờ hai người các anh cùng nợ nhân tình...”

“Hắc Bạch Vô Thường chưa từng tách ra, đời trước nữa cô bé ấy là con vật cưng cậu ôm trong lòng, khi cậu giúp bọn tôi, thiên đạo chia ân tình thành hai.”

“...” Được lắm, lần này cả chỗ tổ khổ cũng không có. Ai có thể lớn hơn Trời.

“Mau chọn đi, có thời gian hạn chế, cậu cho rằng mở ngân này không gian dễ lắm à.”

“Đại đa số cả tên cũng chưa nghe, anh chọn giúp tôi một cái đi, tốt nhất đừng ảo quá, ví dụ như Lord of The Rings, chủng loại sinh vật gì cũng có, thôi, tôi lấy một thể giới bình thường tí. Oạch... gần bình thường tí.”

“Harry Potter thế nào? Câu chuyện về một Cứu Thế Chủ đánh bại Ma Vương, xem như tương đối chính diện.” Hắc Vô Thường vung tay, mấy khối vuông khác đều biến mất, chỉ thừa lại khối vuông Harry Potter, một gã đầu trọc mặt rần rần đỏ đang ngồi bên trong cười tà với Noah.

“Tôi chưa xem qua...” Trái lại có nghe nói, bên ngoài có rất nhiều quảng cáo.

“Đây là nguyên tác!” Hắc Vô Thường xoát một cái móc ra bảy quyển sách, trực tiếp vỗ vào đầu Noah, Noah nháy mắt cảm thấy đầu óc của mình rầm rầm toàn là chữ, Địa Phủ quả nhiên vượt mức quy định, học cái gì cũng nhanh thật.

“Người chết nhiều vậy à?” Cả nhân vật chính cũng chết, đây thật là chuyện cổ tích hả?

Hắc Vô Thường mắt thấy Noah muốn nuốt lời, lập tức mở miệng, đùa gì vậy, mấy không gian khác đã trả về cả rồi, “Tôi có thể giúp cậu, vả lại, cậu biết kịch tình, muốn tránh khỏi tử vong còn không dễ dàng sao.”

“Cũng đúng, vậy anh có thể cho tôi tí năng lực không?” Nên nói vậy đi, cậu nhớ em gái mình luôn ôn ào như thế.

“Cậu muốn gì?” Dù sao là tới báo ân, để ân nhân thoả mãn công đức mới viên mãn, thăng quan phát tài.

“Tôi muốn... năng lực miếu sát Voldemort!” Xem, yêu cầu này đơn giản cỡ nào.

Trên trán Hắc Vô Thường nổi lên mấy chữ thập, sớm biết thằng nhãi này phiền vậy trực tiếp hỏi lộ tam tinh, để kiếp sau của nó thoả mái tí là được!

“Có thể...” Nghiến răng nghiến lợi, Hắc Vô Thường dán mặt mình lại gần mặt Noah, “Còn gì nữa không?”

“Có thể dừng bắt đầu từ lúc sơ sinh sao? Anh biết đấy nó có chút... Ai u!” Lại bị vỗ, lần này không biết là sách gì.

“Đây là đồng nhân tặng kèm, tôi chọn không ít kinh điển, đi vui vẻ nhé!” Nói xong đã đá Noah còn đang ôm đầu sắp xếp lại tin tức vào thế giới Harry Potter.

“Hô... Giải quyết xong.” Hai cái giọng đồng thời vang lên.

“Bạch, em về rồi?” Hắc Vô Thường vui vẻ nhìn Bạch Vô Thường, Bạch Vô Thường và Hắc Vô Thường lớn lên hầu như giống y chang nhau chỉ có quần áo và khí chất là khác.

“Phải, xem ra anh cũng giải quyết xong rồi, tốt quá.” Bạch Vô Thường vui vẻ nhào vào lòng Hắc Vô Thường.

“Gã bên anh, phiền chết được, chưa từng thấy ai như vậy, 30 tuổi rồi dĩ nhiên còn đòi tới thế giới Doraemon.”

“Bên em cũng chẳng tốt gì hơn...” Bạch Vô Thường hình như có lời khó nói, “Em chỉ có thể nói... con nít bây giờ, thật đáng sợ.”

...

“Ai u! Chóng mặt quá!” Không biết là kiến thức chưa kịp tiêu hóa tạo thành hay là xuyên việt tạo thành.

“Thân thể chín tuổi, nhỏ xíu, nhưng tốt hơn trẻ sơ sinh nhiều, sao mà gầy thế?” Noah quan sát hoàn cảnh xung quanh, đồng thời sắp xếp lại ký ức lưu trong thân thể, nếu không phải mớ đồng nhân Hắc Vô Thường nhét vào lúc sắp đi, cậu sẽ không hỗn loạn thành vậy.

Căn phòng nhỏ xíu, chỉ có mình cậu, vừa lạnh vừa ẩm, một cái tủ như rương, một cái giường như thuyền ba lá, một cái chăn như khăn trải bàn, quần áo trên người căng là mớ vải rách. “Sao điều kiện kém vậy... Ôi trời ơi!” Sắp xếp xong, Noah cuối cùng nhớ ra được mình hiện tại là ai.

“Khó trách anh nói tuyệt đối có thể miếu sát Voldemort...” Biết tất cả kịch tình Noah cười khổ, nội tâm rơi lệ, nếu không phải hoàn cảnh không đúng, cậu thật muốn ngửa mặt lên trời quát! Chuyện này rốt cuộc là sao hả!!

Lúc này, cửa phòng bị mở ra một cách thô bạo, một cụ già âm u nổi giận ùng ùng bước vào, phía sau còn có một chuỗi củ cải, ánh mắt bọn họ nhìn Noah là phần nộ, oán hận, vui sướng khi người gặp họa, còn có... sợ hãi.

“Tom • Riddle!” Cụ già giận dữ dùng một xưng hô đơn giản nói rõ nguyên nhân Noah cười khổ, cậu xác thực có thể miếu sát Voldemort, cái giá là hiện tại cậu chính là Voldemort.

...

2. Chương 2: Tương Lai Mặc Sức Tưởng Tượng

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỏi quá)

002 | Tương lai mặc sức tưởng tượng

“Tao biết mà... Tao biết mà, mày là ma quỷ, là con của quỷ dữ, tao nhân từ nhận nuôi mày, mày... Mày!” Ngực cụ già hỗn hển. Nhìn Noah quả thật như đang nhìn một con rệp.

“Riddle, mày thật quá đáng, dĩ nhiên lại làm vậy, thật tàn nhẫn mà.”

“Đúng đó, con thô đáng yêu như thế.”

“Sao có thể làm vậy được chứ.”

“Nó thật đáng thương bị treo ở đó...”

Riddle (y theo luật cũ xuyên việt rồi sẽ dùng tên sau này, cái tên Tom khiến tác giả nhớ tới một con mèo, vì thế trước khi chính thức trở thành Voldemort, cứ gọi Riddle đi.) rủ mắt xuống, tính tình cậu dễ chịu lắm, nhưng cậu cũng không phải loại dễ ăn hiếp, sự phần nộ Tom ban đầu để lại trong thân thể, hoàn cảnh tệ hại, vu oan và mấy nói xấu vô căn cứ. Điều khiến lực lượng trong người cậu sôi trào và mất kiểm soát.

“Bang!” Cái tủ đột nhiên ngã xuống. Nếu không phải hiện tại linh hồn của Riddle đã bị Noah đón nhận, sợ

rằng lần bạo động pháp thuật này sẽ không đơn giản như vậy, căn phòng này vỡ nát là khẳng định.

Âm thanh rất lớn, khiến mọi người đang chí chóe lập tức an tĩnh lại, sợ hãi nhìn Tom, may mà cái tử này đã cũ lắm rồi, thế nên bọn họ có thể dễ dàng tìm được mấy cái cơ như tử xập xệ, bằng không Bộ Pháp Thuật xưa nay không để mắt tới Muggle và người nghèo có thể tới đây sửa lại ký ức của bọn họ hay không Riddle thật không dám chắc.

Khi tiếng mắng chửi ma quỷ lần thứ hai vang lên, Riddle ngẩng đầu, đôi mắt đen chứa đầy sự giận dữ quét qua mỗi người.

“Nhân từ nhận nuôi tôi? Là vì mười bảng Anh chính phủ trợ cấp thì đúng hơn, xin hỏi bà, nếu tài chính của cô nhi viện kém đến vậy, mấy chai rượu Gin trong tủ bà là lấy đâu ra? Nó hình như không rẻ thì phải.” Một câu ngắn ngủi khiến mục già đứng ở mặt đối lập cô nhi. Cậu không phải con nít, Voldemort ban đầu tuy thông minh, nhưng kinh nghiệm sống chưa đủ khiến hắn không thể phân tích ra sự thật, đồng thời áp dụng thủ đoạn hợp lý.

Xoa trán, trong đầu lông xà bông nhiều đồng nghiệp như vậy, có là tư liệu chính xác có là tác giả bịa, hết cách rồi nguyên tác rất ít nhắc tới thời thơ ấu của Voldemort thế nên không có tham khảo. Nhưng giờ cho dù là vụ hãm thì sao, cậu là con của quỷ dữ mà.

Hừ ~ nhìn cái bản mặt của mục già này, tám phần mười là nói trúng rồi.

“Còn có mày!” Chỉ vào người chủ con thỏ. “Thỏ của mày chết, là lỗi của tao à? Mày hẳn không quên ân oán giữa chúng ta đi, thế nên mọi bi kịch xảy ra trên người mày tao đều phải chịu trách nhiệm à? Tao nhớ mày từng than thở nuôi thỏ phiền quá, chết rồi vừa vặn có thể thêm cơm!”

“Mày! Mày nói vậy, sao tao phải giết Bunny chứ! Nó là cha tao để lại cho tao mà.” Thăng nhóc thấy đồng bọn đứng sau lưng mình không còn kiên định nữa, bắt đầu hoảng, tuy rằng nó xác thực nghĩ vậy, nhưng nó không có nói ra mà, sao Riddle biết? Lẽ nào Riddle thật là con của quỷ dữ?

Vẻ mặt hoảng hốt khiến mọi người càng thêm hoài nghi nó.

“Cha mày? Hừ! Mỗi người ở đây đều biết, cha mẹ của chúng ta đã không còn...” Có chút sượng miệng tạm dừng, bi thương không thể gặp lại cha mẹ là thật, có mấy cô bé đa sầu đa cảm đã khóc.

“Được rồi, nhiều lời vô ích, tao cũng không mong bọn mày sẽ tin có phải tao giết con thỏ ấy không, tao tiếp tục cầm tù của tao, không có cơm tối, đúng không, thưa bà, bà lại tiết kiệm được một khoản rồi.” Châm chọc nhìn mục già.

“Mày! Đồ quỷ dữ không biết cảm ơn, mày sẽ xuống Địa Ngục! Sau này bữa tối không có phần của mày!” Mục già nổi giận lao ra ngoài, mấy củ cải đi theo, một cô bé đi ở cuối cùng trái lại rất có lễ phép, biết đóng cửa thay Riddle.

“Hô...” Ngửa mặt ngã ra giường... thôi cứ tạm xưng là giường đi, Riddle bắt đầu sắp xếp lại dòng suy nghĩ, đầu tiên, cậu là Tom • Riddle, hậu đại duy nhất của Slytherin. Được rồi, hiện tại ông cậu nhà Gaunts còn chưa chết, tính thêm gã nữa.

Cha là Muggle, miễn đi, tuy rằng hiện tại Riddle sẽ không đi giết ông, nhưng bọn họ hẳn là gặp nhau ghét nhau, không đi quấy rầy thì tốt hơn. Người mẹ đáng thương đã chết, cũng xin bỏ qua.

Điểm kịch tình, năm 1935, vụ con thỏ nổi tiếng. Cũng là một trong những vụ khiến Dumbledore nhận định tính cách tàn bạo của cậu.

Cái mùi mốc meo đầy rẫy khoang mũi và khoang miệng Riddle, tiếng bụng của gọi cũng đánh gãy việc suy tính thân thế của mình. Vấn đề lớn nhất trước mắt ra vẻ là cải thiện hoàn cảnh sống. Nghĩ đến đây, Riddle đột nhiên có xung động muốn khóc. Cuộc đời Voldemort của cậu chỉ mới bắt đầu thôi. Mà bắt đầu đã được đặt ra như vậy, tham khảo Voldemort trong nguyên tác, cuộc đời của hắn là cái ly (bi kịch) lớn nhất trên bàn trà.

Lại nói, đời trước thành tích của cậu tuy rằng ưu tú, nhưng chưa ưu tú đến mức hiểu rõ lịch sử những năm ba mươi bốn mươi của nước Anh, càng huống hồ là tình huống kinh tế, nhiều nhất chỉ biết, Chiến Tranh Thế Giới lần thứ hai sắp mở ra, mà còn không biết thế giới của Harry • Potter có phải giống thế giới thật không. Thông qua tiên đoán tương lai để kiếm tiền, pass. Hơn nữa một cô nhi như cậu căn bản không có bất cứ tiền vốn gì để làm buôn bán cả.

Mớ tiểu thuyết đồng nhân trong đầu trái lại có rất nhiều đề nghị, nhưng đa phần không thực tế.

Ví dụ như đi Gringotts kế thừa di sản của Slytherin, nếu di sản của Slytherin có thể bị tử tôn tùy ý lấy đi, vậy nhà Gaunts sẽ không nghèo túng lụn bại. Cho dù Gringotts có phương pháp bảo tên và đo lường huyết mạch để kế thừa di sản, nhưng cậu nhiều nhất cũng chỉ kế thừa nhà Gaunts, mà nhà Gaunts nghèo đến sắp chết đói ấy có tài sản ở Gringotts ư? Cho dù có giờ cũng là của Morfin • Gaunts, tức ông cậu của cậu. Di sản làm giàu, pass.

Chế tạo độc dược và trang sức luyện kim bán lấy tiền. Cái này chẳng khác gì cái thứ nhất cả, thứ nhất thiếu vốn, thứ hai... cho dù có thiên tài đi chăng nữa cậu cũng mới chín tuổi! Sao có thể lập tức học được độc dược và thuật luyện kim thiên môn lợi hại chứ. Mọi chuyện đều cần cơ sở, nhưng ở trước khi khai giảng học tí cơ sở hẳn không tệ, nếu cậu có thể kiếm được tiền vậy có thể bắt đầu chương trình học sớm.

Mà còn... Nước Anh nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ, một đứa con nít chín tuổi không một đồng bạc các tuyệt đối không có năng lực một mình chạy tới London. Người xấu ở thế giới Muggle không ít, Thế Giới Phù Thủy cũng có cả đồng coi thường hỗn huyết. Thế Giới Phù Thủy, vẫn là sau 11 tuổi hẳn đi tiếp xúc.

Viết tiểu thuyết kiếp trước từng đọc... Năm tháng rồi ren như vậy ai rảnh ngồi xem chứ. Hơn nữa hiện tại căn bản không có internet, truyện do một thằng oắt ở cô nhi viện viết ra... Đạo thiết kế kiếp trước, như châu báu, trang phục... (nó cũng cần bí quyết, hơn nữa bạn không thể trông chờ một gã trai gần ba mươi chú ý mấy cái này.) cái này... cũng pass đi, nếu có cơ hội, trái lại không tồi, đáng tiếc, quá nhỏ, kinh tế đã bắt đầu suy thoái rồi.

Nhà là, được nhận nuôi... ánh mắt Riddle se lại, lập tức quăng chủ ý này đi, nhìn cái tủ gỗ bên cạnh, cậu biết, dưới tình huống vừa mới xuyên việt xúc cảm và ký ức không ổn định, cậu vẫn có thể khống chế được bạo động pháp thuật cơ bản, vậy sau này hẳn không thành vấn đề, lấy tướng mạo của Voldemort muốn tìm một gia đình nhận nuôi cũng không khó, bất kể đối phương có bài xích pháp thuật hay không, cậu cũng bảo mật được. Nhưng tới lúc 11 tuổi Hogwarts gửi thư nhập học, ai biết gia đình Muggle ấy sẽ có thái độ thế nào, hơn nữa vừa vào Thế Giới Phù Thủy một bên trời Nam một bên đất Bắc, hai năm thân tình nói bỏ cũng còn được, và quan trọng hơn là, cậu không muốn lần thứ hai gọi ai là “Cha” hoặc “Mẹ” cả.

Vậy giờ... chỉ có làm thêm. Khóe miệng kéo ra một nụ cười bất đắc dĩ, cậu không cho rằng mấy ông chủ tốt bụng viết trong tiểu thuyết bên ngoài sẽ có, kinh tế suy thoái đã bắt đầu, vô số phú ông nhảy lầu tự sát, bình dân bách tính có tốt đi chăng nữa cũng sẽ lấy sinh tồn làm tiền đề. Không phải nói không có người tốt, chỉ là rất khó gặp mà thôi. Nhưng nếu ở khi làm thêm có chút thu nhập phi pháp nhỏ...

Riddle lập tức bật dậy, cứ làm vậy đi, cậu không phải là Dark Lord mặt rắn não tàn giết người không chớp mắt trong nguyên tác, nhưng cậu cũng không phải học sinh giỏi tam quan đoạn chính, ôm khư khư chủ nghĩa Mác-Lê nin không buông.

Nếu cậu đã tiếp nhận thân thể này, vậy phải sống cho tốt, pháp thuật hùng mạnh, đầu óc thông minh, còn có tướng mạo anh tuấn trời sinh của Voldemort đều là tư bản của cậu.

Hai năm này kiếm thật nhiều tiền, chỉ ít khi mình đến Hogwarts có thể xài được áo choàng mới và mua được sách tham khảo, cố gắng học tập, điểu thấp ở trường, bất kể là vào học viện nào, cho dù vẫn là Slytherin (các quý tộc, ra vẻ như vất vả lắm.), cậu cũng sẽ là học sinh ưu tú, ưu tú nhưng không phải thiên tài tuyệt thế tài hoa kinh diễm như Dumbledore, cậu sẽ là một học sinh giỏi dùng sự cố gắng của mình để đổi lấy thành tích. Ở Thế Giới Phù Thủy tương đối hòa bình vượt qua thời kỳ chiến tranh hỗn loạn, tốt nghiệp xong, tìm một công việc ổn định lương cao. Chờ khoa học kỹ thuật bên này phát đạt rồi (chỉ ít phải có máy vi tính và internet), thì trở về, hưởng thụ cuộc sống ưu việt đan xen hai lớp khoa học kỹ thuật cao cấp và pháp thuật, dẫn theo người vợ ôn nhu hiền lành và con cái ưu tú, có lẽ có thể tính cả cháu chất.

Cuộc sống tốt đẹp của tương lai, khiến Riddle hài lòng híp mắt lại, quên đi cơn đói và rét lạnh, hưng phấn muốn thử pháp thuật của mình, quơ quơ tay với cái tủ gỗ xuống, cố gắng khiến nó tự đứng dậy...

Mấy phút sau, Riddle bình tĩnh bò xuống giường nâng tủ lên, tự động thử cơ mao áo ấm, người cũng cần hoạt động. Không phải pháp thuật của cậu quá kém, là cái tủ xập xệ này chịu không được giày vò, nếu cậu còn muốn xài nó.

Hiện tại đi khảo sát địa hình thôi, muốn kiếm tiền trước hết phải chuồn ra cô nhi viện cái đã, lâu hai sao ~ trong đồng nhân cậu làm cách nào ra ngoài? Lọc lợi mấy quyển tiểu thuyết đồng nhân miêu tả Voldemort khi bé.

Đợi đã, vì sao tiểu thuyết đồng nhân Hắc Vô Thường cho cậu đều có khuynh hướng đam mỹ?

...

3. Chương 3: Đàn Em Và Công Việc

Đương V Đại Ngạn Tân Khố

(Làm V đại mệt mỗi quá)

003 | Đàn em và công việc

Ông Trời không phụ lòng người tốt, đây là cảm tưởng của Riddle khi hai chân chạm đất, mặt đầy những vết trầy do bị cành cây va quệt, lúc này cậu nghĩ mình hẳn nên ca ngợi Thượng Đế, dù sao ở đây không phải Thế Giới Phù Thủy, Merlin không quản được, khi cậu làm người Trung Quốc, Ngọc Đế Vương Mẫu Thái Thượng Lão Quân không mấy hiền linh, thế nên cũng đừng trông chờ bọn họ hiện tại có thể nhìn rõ linh hồn bên dưới lớp vỏ bề ngoài. Đợi đã, Merlin ra vẻ như là bị Thượng Đế đê, vậy sau này tới Thế Giới Phù Thủy cậu gọi Thượng Đế có phải cũng hữu dụng? (Đứa bé bị cả đồng truyện đam mỹ tàn phá.)

Nghĩ vớ va vớ vẩn như vậy, chỉ là để chúc mừng bạn Noah đời trước là bé ngoan của chúng ta đời này đã biết leo cây. Phải biết, sau năm 90 là thời đại bảo vệ môi trường, cái gì không treo nhãn hiệu bảo vệ môi trường sẽ không bán được, leo cây, hừ, bạn dám leo, lập tức có hội chị em bạn dì rảnh rỗi sinh nông nổi tới dạy bạn làm người, đáng sợ hơn là, bọn họ đều là hàng xóm láng giềng, ba cái chuyện lông gà vỏ tỏi này bọn họ có thể nhớ cả năm, sau này nếu bạn có tin vui gì cần báo cho láng giềng như tốt nghiệp, thăng chức, kết hôn, cái trí nhớ tuyệt vời của hội chị em bạn dì ấy sẽ lần thứ hai phát huy tác dụng. Đây là tội nặng phá hư tài sản quý giá của quốc gia.

Lạc đề rồi, thời tiết nước Anh tuy khá hợp lòng người, nhưng mùa đông vẫn lạnh, mà giờ đã là mùa thu, nếu không hành động, vậy cậu có khả năng sẽ chết đói hoặc chết rét trong mùa đông này. Cái chết không sáng rọi ấy không phù hợp với cậu, cậu cũng không muốn ngày sau khi trở về Địa Ngục, Voldemort chính quy chạy tới bóp chết cậu thêm lần nữa, lý do là cái chết của hắn quá mất mặt.

Tom, cậu ra rồi à?

Nhìn trái nhìn phải, không ai, ai đang nói vậy, bỗng nhiên nhớ tới huyết thống của Voldemort, cúi đầu, quả nhiên một con rắn đang trườn bên chân cậu, rất có ý định bò lên thân cậu.

Riddle không nói hai lời chộp lấy bảy tắc của bé con ấy, nhét vào túi, giỡn gì vậy, nơi này tuy là hậu viện, ít người lại không có nghĩa là không có, nếu bị bắt gặp, sẽ lại là một trận đánh nhau nữa đây.

Tom, cậu làm tôi đau quá, hôm nay cậu bị sao vậy? Bọn họ lại ăn hiếp cậu à? Giờ mới phát hiện, Harry trong nguyên tác không phân rõ tiếng rắn và tiếng Anh không phải lỗi của thằng bé, loại ngôn ngữ thiên phú huyết thống này, thật là... thần kỳ, cậu ngoại trừ nghe ra mấy điểm ngữ pháp sai lầm, mặt khác không khác gì tiếng Anh cả, có lẽ thói quen rồi có thể nghe ra chút âm thanh tê tê trong truyền thuyết.

Không có gì, sau này tới tìm tôi nhớ phải cẩn thận, lúc chúng ta nói chuyện không thể bị người khác thấy. Gần đây có phải có không ít rắc rối không? Vậy mùa đông cậu có thể ăn canh rắc rối rồi? (Ê ê!)

Vì sao? Con rắc rối quơ đuôi.

Vì... mọi người đã đói meo, mà các cậu tuy rằng nhỏ nhưng protein rất cao, dinh dưỡng không tệ. Rõ ràng là cậu muốn ăn, người Anh sao có thể ăn rắc rối chứ.

Ôi, trời ơi, Tom, sao cậu không sớm nói cho tôi biết. Con rắc rối xoay vòng vòng, Tôi nhất định phải nói cho cha ruột, mẹ ruột, cha kế, mẹ kế, cha nuôi, mẹ nuôi...

Cha mẹ cậu nhiều thật đấy, Riddle chờ đấy, Đừng gọi tôi là Tom! Con rắc rối tức cứng ngắc, ngạc nhiên ngẩng đầu nhìn Riddle, Nhưng cậu là Tom mà?

Gọi tôi Riddle. Cái tên Noah chôn đáy lòng đi, đó là quá khứ quan trọng nhất của cậu, chứng minh cậu đã từng tồn tại, quyền lợi sẽ khiến người điên cuồng, huyết thống Slytherin sẽ giúp cậu dễ dàng giành được thứ mê người ấy ở Hogwarts, Noah là lời chú giữ vững bản thân.

Không! Riddle còn đang gấn xiềng cho mình, con rắc rối đã phản kháng, Nó rất khó đọc, Tom, lưỡi của loài rắc rối chúng tôi mảnh lắm, không uốn được! Nói xong còn phun ra đầu lưỡi cho Riddle xem.

Thôi... Lưỡi tính toán với một con rắc rối, dù sao nghe hiểu được tiếng rắc rối cũng chỉ có mình cậu, rắc rối cũng không có khả năng xem phim hoạt hình, Cái kia... cậu gọi là gì ấy nhỉ? Hoa Hoa? Cậu cố ý, muốn xem con rắc rối này phản ứng thế nào.

Đúng vậy, Tom, nó là tên cậu đặt cho tôi đấy, cậu quên rồi à?

Noah bị thương nhìn trời, rất không muốn thừa nhận tiêu chuẩn đặt tên của mình bằng một thằng nhóc chín tuổi.

Đi gọi thêm mấy con rắc rối tới đây. Thả con rắc rối xuống, nó tí ta tí tởn vặn vẹo trườn đi, loài rắc rối cam nguyện tuân theo sự sai khiến của Parselmouth, nó xem như là phúc lợi Slytherin để lại cho con cháu, nhưng tiếng rắc rối tê tê khá dọa người, thế nên danh tiếng không tốt mấy.

...

Cả một đồng rắc rối to to nhỏ nhỏ gọi tên cậu, bầy miệng tám lưỡi kể cho cậu nghe những chuyện xung quanh, còn có một bộ phận là tán gẫu với nhau. Ôi trời ơi, chỉ chớp mắt thôi mà đã tập hợp được nhiều rắc rối như vậy, người Anh không sợ bị cắn à.

Được rồi! An tĩnh. Đau đầu quá~ Nói cho tôi biết, gần đây chỗ nào có cửa hàng? Ngoại quốc là vậy

đầy, hoang vắng, khu thương nghiệp tập trung, khu dân cư tập trung, cái cô nhi viện chả mấy tiếng tăm gì của bọn họ đương nhiên sẽ không nằm trên đoạn đường sầm uất, cho đến tận giờ, ngoài một khu rừng nhìn thấy đầy cây, bên cạnh cô nhi viện chỉ có mấy hộ gia đình bình thường.

Tom à... Một con rắn khá thô bò ra, mấy con rắn khác an tĩnh lắng nghe, xem ra khi bọn họ báo cáo vẫn có tính tổ chức tính kỷ luật. Bọn tôi là rắn, sao có thể tới chỗ đông người được chứ.

Riddle cảm thấy mình bị một con rắn khinh thường. Tôi cho các cậu một ngày, điều tra rõ địa hình đặc điểm, số lượng hộ gia đình trăm dặm quanh đây, sau đó phải làm được mỗi hộ đều có cơ sở ngầm, đặc biệt là ở mấy cửa hàng, những chỗ vàng thau lẫn lộn nhớ phải nhiều... rắn. Nhìn xung quanh, Nếu số lượng không đủ, tổ chức rắn cái sinh, tích cực phát triển ra ngoài, tăng thêm đàn em cho tôi, cậu! Chỉ vào con rắn vừa nói, Cậu làm tổng phụ trách!

Bầy rắn vui vẻ nghe lệnh, đại khái là làm một con rắn cả ngày vắn tới vắn lui không phải ăn thì ngủ cũng là một chuyện rất nhàm chán, có người lệnh cho chúng làm gì đó, rất mới lạ, bắt quá lọt vào tai Riddle, bọn này thảo luận nhiều nhất vẫn là mệnh lệnh sinh thật nhiều... Một lũ rắn háo sắc.

“A!” Người nào đó nhớ tới chuyện quan trọng nhất, Ờ, quay lại đây, trước tìm giúp tôi chút gì ăn đã!

Ôm cái bụng đói meo bò về, trên người chỉ có một cái áo đơn, hôm nay gió khá lớn, nếu lũ rắn có lương tâm ấy nghe được, hẳn sẽ có con mang đồ ăn tới cho cậu, năng lực leo trèo của rắn vẫn đáng ca ngợi, đặc biệt là ở mấy cái nhà cũ vừa xập xệ vừa rách bươm, cành lá dây leo còn bò ngổn ngang khắp nơi như thế này.

“Chỉ mong chúng còn nhớ rõ, người không ăn chuột.” Sờ cái bụng lại bắt đầu kháng nghị, “Được rồi, chuột nướng chín cũng có thể ăn, bùa châm lửa đọc thể nào ấy nhỉ?”

...

Riddle an bài lũ rắn đi làm gián điệp, chỉ là muốn kiếm tí tình báo, tin tức và tình báo bất kể ở lúc nào cũng là quan trọng nhất, một đứa con nít như cậu, rất có khả năng bị người bán còn không biết, đặc biệt là khuôn mặt di truyền từ cha lại trò giỏi hơn thầy này, bất kể tin tức gì cũng có khả năng cứu cái mạng nhỏ của cậu, đứng vững gót chân rồi, không chừng còn có thể dùng tình báo đổi tí tiền.

Tôi lạy các cậu, tôi không có hứng thú biết con rắn cái nào đẹp, cũng không có hứng thú biết bếp nhà ai ngon! Càng không muốn giải thích vì sao nhân loại giao / phối phải lột “da”!!! Riddle đau đầu xoa trán, không biết Voldemort trong nguyên tác có trải qua này không... Thật không phải chuyện người làm mà.

Đấu pháp với một lũ rắn đàn em, Riddle cố gắng hít sâu, lãnh tĩnh, lãnh tĩnh, rác rưởi lớn nhỏ trong cô nhi viện cũng không thể chọc mình giận, bị mấy con rắn bé tí tẹo này chọc cho bạo động pháp thuật vậy rất mất mặt.

Mở tủ, lấy ra một cái gương, cỡ chừng nắm tay trẻ sơ sinh, cũng không biết bọn đàn em lấy đâu ra, nhưng nó đích xác là chiến lợi phẩm cậu thoả mãn nhất, còn thoả mãn hơn cả khi chúng mang về thứ dành cho

người ăn đầu tiên.

Gương chiếu ra khuôn mặt non nớt, gầy gò, nhưng khó nén cao quý của Riddle, vẻ mặt kích động của một cậu bé chín tuổi ánh lên trên mặt gương, tướng mạo cho dù gầy cũng vẫn xinh đẹp, có thể nhìn ra lớn lên rồi, cậu bé bên trong cũng chính là cậu, sẽ mỹ miều thế nào... Stop, cậu không phải tự kỷ, các bạn nhìn xem Riddle thấy gì sẽ biết.

Màu đen, tóc và mắt màu đen!!! Chủ yếu là mắt, màu đen đó~ quá cảm động, hết cách rồi, tiểu thuyết trong đầu cậu đều là Voldemort híp đôi mắt màu đỏ tà mị, người đàn ông bên dưới sẽ thế nào thế nào... Hại cậu nơm nớp lo sợ, mắt màu đỏ rất chọc mắt người, sự cảm dỗ khác hẳn người thường ấy đủ để Riddle quyết tâm điểu thấp nổi da gà, cậu nhớ em gái mình từng nói, nó còn là một trong bảy đại mỹ sắc. (Lộn rồi, đồng chí, đó là Hunter.)

Nói chung màu đen là tốt! Chỉ vì cảm giác quen thuộc này, cậu thích màu đen! Phỏng chừng mắt đỏ trong nguyên tác là cắt miếng nhiều quá, làm cho một bộ phận sắc tố trong mắt suy yếu, mắt thành màu trong suốt, ánh ra màu huyết quỷ, nên thành mắt đỏ! (Mời tham khảo nguyên nhân mắt đỏ màu đỏ.)

Tom! Tôi tới báo cáo! Con rắn tên Hoa Hoa, quen thuộc bò tới trước mặt Riddle, Riddle cũng lập tức móc ra bản đồ, hết cách rồi, lũ rắn trí nhớ kém lắm, thế nên cậu chỉ có thể thăm dò từng bước, đã hơn mười ngày, tốc độ chậm hơn dự tính rất nhiều.

Nói vậy, chỗ này là khách sạn? Ánh mắt Riddle lóe lên ngôi sao, cái chỗ lượng khách lưu động lớn như vậy ra vẻ rất phù hợp với yêu cầu của mình.

Ông Kat nói phải, vậy nhất định là phải. Lời cam đoan của Hoa Hoa khiến Riddle gật đầu, con rắn già tên Kat ấy đích xác là con có đầu óc hiểm thấy giữa lũ rắn, cộng thêm tuổi tác cao, rất có kiến thức, chuẩn xác mà nói là hiểu rất rõ thường thức của nhân loại.

Quyết định mục tiêu, Riddle liền lập tức đi gặp mục già.

“Cứ coi như tôi vẫn ở cô nhi viện, tiền trợ cấp của tôi bà có thể lấy.” Đi thẳng vào vấn đề phủ quyết lý do mục già ngăn cậu rời đi.

“Ngày phía trên tới kiểm tra tôi sẽ ngoan ngoãn có mặt, dựa theo bốn ngày nghỉ có được mỗi tháng, tôi sẽ về.” Cậu không tính đi luôn, cậu cần sự tồn tại của cô nhi viện làm đường lui cuối cùng, dù sao chuyện cậu sắp làm không mấy an toàn, mà còn hiện tại bên ngoài người tốt đều lên chiến trường, thừa lại không phải chân yếu tay mềm chính là bại hoại và quý tộc.

“Nếu bà phản đối... vậy nên ngấm lại tôi là con của quỷ dữ, ngày mai phu nhân Nerine tới thăm...” Uy hiếp, uy hiếp trần trụi.

“Tốt lắm thưa bà, tôi chỉ biết bà là người biết điều, Thượng Đế sẽ ca ngợi sự anh minh của bà, nguyện bà mãi mãi trẻ đẹp.” Riddle hành lễ như quý tộc rồi xoay người, “Đúng rồi thưa bà, bà sẽ giữ bí mật chuyện

này, phải không? Ha hả, cảm ơn.” Cậu không muốn Dumbledore chú ý tới cậu, một đứa bé chưa từng thấy qua cảnh đời xấu từ trong xương ở cô nhi viện và một đứa bé lén chạy ra ngoài lặn tiếp xúc với đủ loại người ở tầng dưới chót xấu từ trong xương là khác nhau, cậu cũng không muốn Dumbledore từ nguyên tác đề phòng cậu bảy năm tiến hóa đến vừa gặp đã Avada cậu, chỉ vì cậu cực kỳ giống tình nhân già của ông.

...

Quán bar Jack...

Hình như các quán bar ở Anh đều đồng nghĩa với khách sạn, không thể không nói, tuy chưa nhìn thấy Quán Cái Vạc Lũng nghe tiếng xa gần, nhưng cậu có thể cam đoan, quán bar của Thế Giới Muggle sạch sẽ hơn Thế Giới Phù Thủy gấp trăm lần, cho dù là thời buổi rối loạn, cho dù nằm ở chỗ hẻo lánh, cho dù hiện tại chỉ là năm 30. Cổ xưa mà không cũ nát, sạch sẽ mang theo chút cổ điển, ông chủ biết làm người, tuy rằng gian trá xảo hoạt, cắt xén công nhân, nhưng đối với khách hàng lại là phục vụ tối thượng, khách có tiền càng là cực kỳ nịnh nọt, cộng thêm có chút bối cảnh, có thể dọn dẹp một số con ma men tới kiếm chuyện, thế nên quán bar Jack ngược lại cũng có tí danh tiếng.

Ngày này, khách trong quán đều tận mắt thấy một cậu bé tóc đen mắt đen tướng mạo đáng yêu, nhu nhược tới trước quầy “Thưa ông tốt bụng, xin ông cho cháu một công việc, cháu có thể làm được mọi thứ, chỉ cần cho cháu ba bữa ăn và chỗ ở, cháu không cần tiền công.” Ánh mắt Riddle lóe lên ánh sáng khấn cầu và bắt lực nhìn ông chủ.

Khi ông chủ tham tài hơn hờ nhận người công nhân nhi đồng miễn phí này, cũng kiểm tra năng lực làm việc của Riddle, rồi sẵn khoái thuê cậu đồng thời giới thiệu cậu cho mấy khách rượu quen ở đại sảnh, Riddle xấu hổ cúi đầu, che giấu khinh thường và hưng phấn trong mắt.

Lão quỷ bủn xỉn, muốn miễn phí à, không đơn giản vậy đâu~

...

4. Chương 4: Công Việc Mới

Đương V Đại Ngặt Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỏi quá)

004 | Công việc mới

Trong một căn phòng nhỏ ở quán bar Jack, có một màn trong mắt phù thủy là rất bình thường, nhưng trong mắt Muggle lại rất quý giá.

Một ngọn lửa nhỏ bập bênh trên tay một cậu bé tóc đen, một miếng thịt khô tự động lăn tròn bên trên, ước chừng thấy được rồi, lọ muối bên cạnh tự động bay tới, rắc một ít lên miếng thịt, lửa tự động tắt, thịt khô lắc lư bay tới bên mép cậu bé, cậu bé thổi mấy cái, để nó không làm phỏng miệng mình, rồi cắn.

“Đây mới là hưởng thụ~” Riddle thoả mãn thở dài, chọc cho con rắn tên Thanh Thanh bên cạnh mĩa mai.

Nhân loại quả thật là lảm chuyện, ăn một miếng thịt bé xíu vậy thôi mà còn cần chừng ấy thời gian. Cuộn mình lại, muốn ngủ quá, mùa đông sắp tới rồi.

Tôi là đang im lặng kháng nghị, hành vi các cậu có lòng tốt mang chuột sống tới cho tôi lúc trước tàn ác đến làm người cảm động cỡ nào. Làm lơ tới con rắn vì câu nói dài dòng này mà choáng váng, cậu cầm lấy miếng bánh mì tròn đã cứng, trước là biến ra một quả bóng nước, sau là nướng, hy vọng nó có thể bị nướng mềm.

Cái gì là thời thế tạo anh hùng, là thế này đây, cậu dám đánh đổ mấy tiểu phù thủy nhà quý tộc không ai có tiêu chuẩn như cậu, cái gì là con nhà nghèo sớm biết lo liệu, là thế này đây. Mớ pháp thuật không cần đưa liên quan đến việc nhà, cậu có tiến bộ đến bất ngờ, thành thạo cực nhanh, gần đây cả chuyện gọi lửa nướng thịt, cậu cũng đã có thể im lặng làm ra. Chỉ mấy ngày thôi đó nha... Ai, nhưng từ điểm này cũng nói rõ sự hùng mạnh của cậu đúng không.

Là ai đã nói ấy nhỉ, cuộc sống như bị cưỡng / gian, khi không thể phản kháng, thôi thì cứ nằm xuống hưởng thụ. Hiện tại cậu chính là bị cuộc sống cưỡng / gian đến sắp có thể cảm nhận được khoái / cảm đấy.

Riddle thoả mãn cắn bánh mì, thuận tiện khinh thường mình gần đây thô tục không ít. Sau này phải chú ý, tránh cho lỗ có tới Slytherin, không cần thận nói ra những lời này, dọa hãi các tiểu phù thủy quý tộc lấy cao ngạo ưu nhã làm thước đo.

Ăn uống no đủ, Riddle mở cái tủ ngầm trong phòng mình ra, không phải là cậu đào, cái kiểu nhà hàng năm chỉ kiểm tra sơ sài lại không mấy sửa chữa này, muốn tìm một tấm sàn bị bung lỏng để ồm à.

Trong một túi vải bình thường có một bảng Anh, mười mấy shilling, còn có hai crown và một đồng xu, cộng lại đại khái chừng ba bảng Anh, chúng là tiền bo Riddle kiếm được trong vòng 3 ngày, tiền bo của cậu đủ để ông chủ đồ mắt, chỉ mới 3 ngày thôi đấy, thảo nào thằng nhóc này không cần tiền công, nó chỉ cần cười ngọt ngào, giả vờ thân sĩ xách túi hay gì đó cho các quý bà, là đã có tiền bo xa xỉ vào túi rồi, mà nó cần trả giá là bị mỹ nhân ôm một cái hoặc hôn một cái.

Nhìn chuẩn cơ hội dăm ba câu thổi phồng mấy quý ông có tiền, đặc biệt khi bên cạnh bọn họ có một người phụ nữ, chỉ mấy câu thôi, mỹ nhân trong lòng quý ông cười, quý ông cười, cầm được tiền bo Riddle cũng cười. Ông chủ nhìn đồ mắt cũng bó tay, mà còn Riddle kéo tới cho quán bar không ít khách quen.

“Một bảng Anh bằng 20 shilling; mà 1 shilling lại bằng 12 xu, một crown, tức 5 shilling, một bảng Anh bằng 240 xu. (Chế độ tiền tệ của nước Anh trước năm 1971.) Loạn quá, thảo nào Thế Giới Phù Thủy cũng xài phép tính lộn xộn như vậy. Bọn họ không hiểu được vẻ đẹp của thuật toán hay sao.” Riddle lắc đầu thở dài cho sự lạc hậu, bỏ thu nhập hợp pháp vào tủ ngầm, phải, chúng là thu nhập hợp pháp, tương lai nếu

lỡ cậu vào Slytherin, dựa vào mớ tiền boa này tuyệt đối không đủ, tương lai cậu quyết không thể mặc áo choàng second-hand ngồi giữa bầy quý tộc để bị đá xéo.

Cậu đã dự định kiếm chác ở Thế Giới Phù Thủy, bất kể là sách tham khảo hay tài chính khởi động đều cần tiền, mấy năm nay cũng cần chi tiêu nữa, chỉ dựa vào tiền boa thôi sao mà đủ.

Trong một tủ ngầm bí mật khác, một con rắn đang nằm sắp ở đó gật gù muốn ngủ, Gringotts có yêu tinh và rồng canh chừng, truyền nhân Slytherin như cậu tìm một con rắn canh chừng cũng không quá đáng phải không, con rắn này tên là Tiểu Độc, là rắn độc hiếm thấy trong khu rừng nhỏ gần đây.

Hê, ra đi nào.

Ôi ~ Tom, cậu lại kiếm được tiền à, cậu còn giữ của hơn mập ú ấy nữa. Con rắn dùng dằng bò ra khỏi địa bàn, Tôi sắp ngủ đông rồi, cậu còn giày vò tôi hả. Lũ rắn không nhớ được tên người nên đặt biệt danh cho bọn họ, lũ rắn vui vẻ, trái lại khổ Riddle, may mắn lũ này cũng học được chí ít phải thống nhất biệt danh cho mỗi người, mập ú là ông chủ bủn xỉn.

Cậu muốn ngủ đông thì cứ ngủ? Tôi còn trông cậy vào số tiền này để may quần áo, bà Mindray hắt đã làm xong rồi. Tôi phải trả tiền đó. Riddle thoả mãn cất 10 bảng Anh vào cái hộp Tiểu Độc canh chừng.

Là bộ đồ cậu lằng nhằng, nhìn thì rất mỏng, nhưng mặc lại rất ấm à? Thanh Thanh trườn tới xen miệng.

Nhân loại quả thật là lảm chuyện. Đây là bài hát đôi của hai con rắn.

Các cậu biết gì chứ! Một con ném trở lại canh tiền, một con ném ra ngoài, Nếu tôi ăn mặc quá tốt, các phu nhân có thừa lòng cảm thông ấy đâu có chịu cho tiền boa? Mẹ già ở cô nhi viện khẳng định sẽ lấy có giặt tiền của tôi, còn có ông chủ khẳng định cũng hoài nghi số tiền bọn họ đánh mất là tôi trộm! Một bộ quần áo phù hợp quan trọng cỡ nào.

Hai con rắn trong tủ ngầm và trong phòng cùng nhau khinh thường Riddle. Không phải là trộm tí tiền sao, nhìn cậu ta đắc sắt kìa.

Nhìn cái gì mà nhìn, cậu có thể so với lũ trộm chuyên nghiệp chuyên môn không hỏi tự lấy này à? (Ê, chúng là nghe cậu sai bảo đấy.) Các cậu không thể hiểu làm một người hợp pháp nhiều năm như vậy lần đầu tiên dùng hoạt động phi pháp kiếm chút thu nhập tương đối nhanh là kích động cỡ nào. Đời trước khi về nhà không đi cửa chính, mà bò cửa sổ cậu cũng không kích động như thế. (Để quên chìa khoá, bò qua từ nhà hàng xóm, nhà cậu ở tầng dưới cùng.) Lại nói cảm giác dùng pháp thuật ăn trộm đương nhiên khác với dùng tay. Ôi sự thần kỳ ấy, quả thật làm cậu có cảm giác như mình là Kid.

Tiếng kéo kẹt của cầu thang vang lên, phòng của Riddle trước đây là gác lửng, do ông nội của ông chủ xây, tay nghề nghiệp dư đương nhiên thô ráp, tuy rằng không đến mức cần báo động, nhưng mấy cái âm thanh này là không thể tránh khỏi, thế nên cũng tiện cho Riddle, chí ít cậu không cần an bài rắn trông cửa ở lối

vào.

“Tom! Mau ra đây, khách nhiều như vậy, đừng lười biếng!” Ông chủ chỉ là đi lên mấy bước gọi hai tiếng, đã lộn về phòng mình.

Riddle liếc xéo một cái, cất tiền vào túi, giờ chỉ mới hai giờ chiều, là lúc quán bar rảnh nhất, thế nên thông thường vào lúc này ông bà chủ sẽ về phòng nghỉ trưa, giao quán cho bồi bàn, trước đây không phải cậu, nhưng ai bảo hiện tại cậu chộc người ta đồ mất chứ. Cậu không thích cái tên Tom, lại như học sinh không có cách né tránh chuyện bị giáo viên điểm danh vậy, không thể bắt ông chủ sửa miệng được.

Ngoan ngoãn xuống lầu trông quán, chọn riêng một vị trí tốt, thoả mãn nghe tiếng ông bà chủ cãi nhau trong phòng, bọn họ còn biết đề thấp giọng, không quấy rầy tới khách khứa hoặc để bồi bàn nghe được mà cười nhạo, cho dù là chọn vị trí cực tốt dùng pháp thuật phóng đại thính lực Riddle cũng chỉ nghe đại khái.

Cậu thoả mãn gật đầu, thường nói sau lưng một người đàn ông thành công có một người phụ nữ ôn nhu, vậy sau lưng một lão quỷ bủn xỉn thành công cũng sẽ có một mụ vợ bủn xỉn y chang. Hai người ngoài mặt tôn trọng nhau, nhưng căn cứ cơ sở ngầm, cậu được biết, hai người này đều âm thầm giấu tiền riêng, nó cũng là nguyên nhân cậu tới có ba ngày đã dám động thủ.

Trộm từ cái hộp ngoài mặt là tài sản chung ấy, bọn họ cho dù phát hiện, cũng tuyệt đối trách đối phương, ai bảo làm vợ chồng nhiều năm cách ăn ở của đối phương bọn họ rõ như lòng bàn tay, ai bảo chìa khoá của cái hộp này chỉ có vợ chồng bọn họ giữ.

Đương nhiên Riddle chỉ lấy mười bảng Anh, không nhiều hơn, là nể tình vợ chồng bọn họ tuy rằng cay nghiệt, lại không phải kẻ ác, xem như biết bốn phận chừa tí đường sống cho bọn họ, mà không phải sợ lấy nhiều quá, khiến hai vợ chồng hợp lại cùng nhau bắt trộm. Tuyệt đối không phải! (= =||| Vậy cậu nhấn mạnh cái gì!)

Lần sau, bọn họ sẽ mất gì đây? Cầu nguyện cho hai người chủ ấy đi, nhưng hiển nhiên bọn họ rất may mắn, tên trộm có pháp thuật này ở trước khi chuẩn bị trở lại giày vò tài sản của bọn họ đã tìm được một món đồ chơi mới, hoặc nói là một cách kiếm tiền nhanh hơn.

Đó là chuyện ở mười ngày sau, khi Riddle mặc bộ đồ mới, thoát nhìn vẫn mỏng manh đáng thương trên thực tế ăn ngon mặc ấm ngủ ngáy o o, vừa cho lũ đàn em xin nghỉ của mình đi ngủ đông, khó được chán muốn chết thành thật dùng tay làm việc mà không phải dùng pháp thuật lười biếng, trước đây ghét bỏ chúng ồn ào, giờ trái lại quá an tĩnh. Khi mùa xuân tới tốt với chúng tí đi, chỉ cần khi ấy cậu còn nhớ, chỉ cần cậu không nuốt lời. Dù sao, cậu là Voldemort, Dark Lord trời sinh có quyền nuốt lời! (Thân phận của Dark Lord là dùng vậy đấy hả...)

“Tên súc sinh đáng giận ấy!” Một gã mặt sẹo hung tợn nốc cạn ly bia, mùa đông còn uống cái này, tuy rằng ấm, nhưng vị bia hạ thấp, thông thường mùa đông mọi người sẽ uống rượu mạnh, nhưng rượu mạnh hiểm ai có thể dừng cảm nốc được như thế. Bình luận Riddle gán cho gã này là trang / B hoặc quỷ nghèo. Tuy rằng bọn nát rượu ấy hiểm khi cho tiền boa, nhưng cậu vẫn mỉm cười bưng lên ly thứ hai, đây là đạo đức nghề nghiệp. Như khi trộm tiền cậu không để lại chứng cứ vậy, khi làm bồi bàn, cậu cũng hợp cách, bắt quá việc phục vụ của cậu bị một người khác cướp lấy.

“Nếu còn không tìm được gã, chúng ta sẽ phiền toái lớn. Ben, đừng uống cái này, tới đây tao mời.” Một gã bề ngoài giống như người vượt chưa tiến hóa hoàn toàn, thời kì xấp xỉ là người thượng cổ cản lại ly bia của Riddle, đẩy rượu của mình qua cho gã mặt sẹo tên Ben.

Gần đây rất thích giận chó đánh mèo ở khi làm chuyện xấu lại đeo xưng hào Dark Lord vô tội, Riddle nhìn thấy việc đưa rượu của mình bị cản lại, rất ác ý phỏng đoán quan hệ không bình thường của hai gã này, bằng không làm chi dùng chung một cái ly? Hôn gián tiếp à!

“Hê, Donny, mày cũng biết tao không uống được rượu mạnh mà, ai... Giờ cả cái tâm tình uống rượu cũng không có nữa.” Gã mặt sẹo trả ly lại cho người thượng cổ, cầm ly bia còn nằm trên tay Riddle, dưới ánh mắt dờ dẩn của cậu, một hơi nốc cạn.

“Nếu còn không tìm được tên súc sinh ấy...” Người thượng cổ giận chó đánh mèo, “Ê, nhóc, làm chi đấy! Xê ra.”

Riddle mỉm cười quay người đi, Chờ coi, người thượng cổ, không cho mày thoái hóa thành té bào, ông đây không mang họ Voldemort! Ý của cậu là nghiền xương gã thành tro.

Ngay khi Riddle suy tính cho người thượng cổ này bao nhiêu thuốc xổ, cuộc nói chuyện của hai gã ấy phát triển thêm một bước, cũng khiến Riddle lần thứ hai lộn trở về, ánh mắt nhìn bọn họ từ người chết bay lên người sống lại bay lên tài chủ.

“Hai vị muốn biết, là tin tức của Locke què à?” Lời Riddle khiến cả hai lập tức trừng cậu, gã mặt sẹo còn có ý vọt qua quầy rượu tóm lấy cậu.

Riddle nhanh nhẹn nhảy ra sau, ác liệt nhìn bọn họ “Hiện tại chỉ có tôi có thể giúp hai vị~” Tầm mắt lạnh lùng, khóe miệng kéo cao, tuyệt đối là vẻ mặt mưu mô chúc quỷ, nếu hiện tại có gương, Riddle nhìn thấy bộ dáng hiện tại của mình, nhất định sẽ chỉ trời mắng đất nguyên rửa Voldemort ban đầu, trời sinh có khuôn mặt ác ma, lớn lên họa thủy thì thôi, kéo khóe miệng một cái đã có thể cho người cảm giác như ác ma tuyệt thế, trời sinh làm chuyện xấu, dạy hư một thanh niên năm tốt như cậu. (Học tập tốt, tư tưởng tốt, làm việc tốt, kỷ luật tốt, tác phong tốt.)

“Người anh em à...” Người thượng cổ như là muốn kéo ra một nụ cười thân mật, lại bị Riddle giơ tay đánh gãy, buồn nôn chết đi được, gã này cười tiếp nữa, cậu không thể cam đoan mình sẽ không ói ra.

Kỳ thực gã Locke này khá nổi danh, chân từng bị thương, có chút cà nhắc, bình thường nếu cẩn thận, sẽ không mấy ai chú ý tới chân của gã, là một kẻ buôn người nghe tiếng gần xa, đương nhiên nghề phụ là lừa đảo, trộm, cướp vân vân.

Nếu không phải cuộc nói chuyện vừa nãy của bọn họ có mấy từ miêu tả khiến cậu đối chiếu được với lời của lũ rắn đàn em, Riddle cũng không biết, mình dĩ nhiên nắm giữ tung tích của Locke hiện đang chạy nạn do đắc tội một tên trùm.

“Nghe tôi nói hết đã.” Về mặt của Riddle trong mắt hai gã này ngày càng ác liệt, đã từ tiểu ác ma thăng cấp thành đại ác ma. “Tôi biết tin của gã, biết tung tích của gã, đừng hoài nghi, là ngoài ý muốn biết được, vừa nãy dựa theo miêu tả của hai vị mới hay người nọ dĩ nhiên là gã, cho nên muốn dùng ngoài ý muốn này kiếm chút tiền boa.”

“Nhóc...”

“Tôi quả thật không biết tốt xấu, tôi không có cách để hai vị tin tôi, hai vị cũng có thể không tin!” Riddle rất hào phóng, nụ cười từ ác ma chuyển thành thánh mẫu. Đương nhiên bản thân cậu không có tự giác này, cậu chỉ bày ra một vẻ mặt tự nhận là người tốt, bất quá lại khiến hai gã đối diện run rẩy.

“300 bảng Anh, hai vị có thể mặc cả, tôi không cam đoan tình báo mình đưa ra không giảm giá!”

“Đi ăn cướp hả!”

“Ngốc, hai vị hoàn toàn có thể báo lên trên, để ông chủ của mình trả, đương nhiên, cũng có thể tìm người xử tôi, nhưng nếu tôi có lá gan đòi tiền, tự nhiên cũng có cách thoát thân, nói cho người lãnh đạo của hai vị, tôi có thể tìm được người các vị không tìm được, cũng có thể có được tin tức các vị không nghe được, tôi cần chỉ là tiền, tôi hy vọng là trường kỳ hợp tác!” Lấy đi cái ly hai gã này uống chưa hết, “Mau đi đi, hai ly này tôi mời!”

Sự tự tin của Riddle khiến hai gã tướng mạo hung ác đi cẩn thận mỗi bước, cậu đương nhiên tự tin, cậu là ai, có thân thể Dark Lord, IQ người trưởng thành, thanh niên kiệt xuất thế kỷ 21 xem qua N bộ phim cảnh sát và cướp, phim xã hội đen. Càng hướng hồ cậu còn có một lũ rắn đàn em đây này.

Lăn lộn ở quán bar, cậu sớm đã nghĩ tới đủ mọi khả năng, phòng thân trên người có độc dược, dao găm, nhiều đến mức mỗi ngày khi ngủ cởi xuống từng món tốn không biết bao nhiêu thời gian. Súng ống duy nhất có thể tạo thành uy hiếp cho cậu ở thời đại này còn rất lạc hậu, lên đạn chậm, âm thanh lớn, tầm bắn ngắn, còn không gần giảm thanh. Đủ chạy rồi.

Gã mặt sẹo và người thượng cổ cùng ngày trở về, sáng khoái trả 300 bảng Anh, cũng đưa ra ý đồ hợp tác của ông chủ.

Một kẻ có dã tâm, có quyết đoán. Riddle cho ông chủ chưa từng gặp mặt này đánh giá rất cao. Cũng sáng khoái nói ra tin tức mình có được, tặng kèm một cam đoan có khả năng rất lớn dùng đầu óc của Dark Lord phân tích ra.

“Thật là kiếm mà...” Vừa có được một món thu nhập hời người nào đó quyết định hủ bại, lập tức xin thôi việc, chạy, còn làm gì nữa, huấn luyện đàn em, cậu không tin dưới sự giáo dục Sparta của cậu, heo mẹ còn có thể leo cây, rắn cũng sẽ không biết nhìn người.

Về phần ngủ đông? Hừ, cậu là phù thủy, ném một cái Incendio xuống, cậu không tin lũ rắn lười ấy còn ngủ được.

...

5. Chương 5: Danh Ngôn Vạn Năng

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỗi quá)

005 | Danh ngôn vạn năng

Rời khỏi quán bar Riddle đương nhiên là về cô nhi viện, lũ răn lười biếng ấy tốt xấu là căn bản trước mắt của cậu, giầy vò một hồi lâu phát hiện mình chưa thể vi phạm quy luật của tự nhiên, Riddle quyết định lợi dụng mùa đông này bồi dưỡng bản thân, có 300 bảng Anh lo lắng của cậu vơi đi không ít, cậu mua một ít giấy bút, dụng cụ vẽ bản đồ, còn có mấy quyển sách.

Dụng cụ vẽ bản đồ đương nhiên là dùng để vẽ bản đồ, trước đây vẽ rất sơ sài, nếu muốn bán tình báo vậy phải tỉ mỉ cẩn thận hơn, khác hẳn với mọi người, đầu xuân sau, có lẽ cậu có thể làm một tấm bản đồ cống thoát nước. Ngắm lại xem, trong TV bất kể là người tốt hay người xấu, chạy trốn hay tấn công, đều sẽ đi con đường không bình thường này, có một lũ rùa chính nghĩa thậm chí còn sống trong đó nữa.

Sách đương nhiên không phải học thuật quá thâm ảo hoặc văn học, triết học, không phải nói chúng không quan trọng, hoặc là Riddle không thích, mà là việc có nặng nhẹ, hiện tại quan trọng nhất là bổ túc nhân văn, lịch sử nước Anh mà chín năm sống ở cô nhi viện và 30 năm sống ở Trung Quốc cậu thiếu, cùng với lễ nghi quý tộc lưu hành ở Anh những năm 30.

Ở cô nhi viện có ăn đã không sai rồi, cậu chỉ cần nhớ kỹ tay trái cầm nĩa tay phải cầm dao, cầm khê để nhẹ, lúc ăn không nói chuyện là được. Mấy điểm này phỏng chừng ăn xong mấy bữa cơm Tây là có thể làm tốt. Lễ nghi quý tộc thì khác, cậu nhớ mang máng hình như chỉ là dao nĩa đã phân mấy loại rồi...

Mà đây chỉ vụn vặt là lễ nghi bàn ăn, còn có cử chỉ, cách nói năng, đi đứng, ăn mặc, khiêu vũ... Thôi, có thể học được bao nhiêu thì hay bấy nhiêu, chí ít tới Hogwarts rồi, không thể biểu hiện như Hai lúa. Không phải vì thân phận của thân thể này, mà là vì kiêu ngạo và tự tôn thuộc về cậu.

Ừ, còn có không ít cấm kỵ ở Anh, không thể chém giá, không thể hỏi tuổi, không thể chen ngang... Đáng chết, lần sau có người nước ngoài nào xuyên tới Trung Quốc cũng để tên đó ném thử, cứ dựa theo quy củ của Cách Mạng Văn Hóa mà làm, cho dù có sống cũng là phạm tội.

Ngay khi Riddle chui rúc vào phòng, choáng váng mà ghi nhớ tất cả đặc điểm của người Anh đặc biệt là quý tộc, sự trở về của cậu cũng gây ra oanh động cho cô nhi viện.

Làm con của quỷ dữ, khi viện trưởng tuyên bố, cậu bị “lưu đầy”, tụi nhỏ ở cô nhi viện vui vẻ, tuy rằng rất nhiều đứa chẳng biết vui cái gì, nhưng cái tốp có thể lực nhất, đánh nhau giỏi nhất ở cô nhi viện vui vẻ, mấy đứa khác cũng vui theo, nếu tụi nó chịu nghĩ sẽ biết, kỳ thực Riddle chưa từng làm gì với tụi nó cả?

Ban đầu vên vên chỉ vì Riddle có bề ngoài xinh xắn giành được viện trưởng (mụ già) yêu thích mà ghen tị, thế nên bắt nạt Riddle, dẫn đến bạo động pháp thuật, vì sợ hãi sức mạnh không biết nên rải rắc lời đồn, về sau bất kể có ai tới nữa, đều sẽ bị cảnh cáo, tránh xa con của quỷ dữ ra, còn tập thể bắt nạt Riddle.

Viện trưởng nói, con quỷ này đã bị mụ trục xuất, nhưng vì Thần, mỗi tháng sẽ cho Riddle về ở vài ngày, chưa được bao lâu, Riddle đã tự trở về, mà còn tụi nhỏ phát hiện, Riddle được mặc quần áo mới, trên người có mùi đồ ăn. (Tụi nhỏ đói lâu ngày mũi có thể so với chó.) Suy đoán Riddle lần thứ hai được nhận nuôi thế nên mới có đồ mới ở mấy ngày sau tuy rằng Riddle sống ở cô nhi viện, nhưng ăn không thiếu, quần áo còn đổi một bộ khác, thậm chí có sách mới, và giấy bút bị phủ định.

Vì sao? Vì sao con của quỷ dữ có thể có mấy thứ này, mà tụi nó không có, quần áo mới của Riddle tuy là mỏng, nhưng cũng là mới. (Bộ này là đặc chế, đắt hơn cả mấy bộ làm dày.) Thế nên tụi nhỏ chạy tới chỗ viện trưởng, tụi nó đổ kị, đơn giản thế thôi.

“Thưa bà, vì sao con quỷ ấy lại trở về.”

“Thưa bà, vì sao nó có ăn có mặc?”

“Nó không phải bị đuổi đi rồi à?”

Những câu hỏi không ngừng nghỉ làm mụ già đau đầu, cái tụi này trực tiếp tới kiểm chuyện với con của quỷ dữ là được rồi, tới phiền mụ làm gì, thật là, chẳng lẽ tưởng mụ cho Riddle mấy thứ ấy ư? Đừng có nằm mơ, thằng quỷ này hại mụ gần đây cả rượu Gin cũng không mua được, còn phải thêm cơm cho cô nhi viện...

Nghĩ đến đây, ánh mắt mụ sáng lên, tuy rằng không biết có chuyện gì, nhưng Riddle có tiền đúng không?

...

“Bà ấy muốn gặp mày!” Thằng nhóc từng là chủ nhân của con thỏ vênh vào nhìn Riddle, viện trưởng nhất định sẽ trừng phạt con quỷ dám lừa gạt Thần này, sau đó đồ của Riddle sẽ là của nó, nó là đứa bé viện trưởng thích nhất! Nó là người tin chắc Riddle là quỷ dữ, nó tận mắt thấy Riddle nói chuyện với rắn, còn có thể khiến đồ vật tự chuyển động. Nó sớm đã theo dõi Riddle, nó nhìn thấy rất nhiều, nó tuyệt đối không tin đó là ảo giác.

Nếu Riddle biết Legilimency, cậu nhất định sẽ cười bò ra đất và run rẩy không thôi, mấy cái đứa này, bị tẩy não quá độ hay bị lạm truyện cổ tích. Quỷ dữ, Thần...

Cũng không nghĩ thử xem, cho dù có Thần, ngại vì cái gì phải tới cứu bọn họ, càng không nghĩ thử xem,

nếu có người muốn đọa lạc, cần quỹ dữ dụ dỗ à?

“Chào bà.” Khẽ nhếch cằm, lưng ép thẳng, nhịp bước không nhanh không chậm, hờ hững ngồi xuống, nhàn nhả tựa vào ghế, chân tự nhiên kiễng lên, tay để lên bụng, cao ngạo nhìn mụ già vẻ mặt rối rắm.

Chắc, quý tộc cũng không dễ làm, đi như vậy đẹp thì đẹp đấy, nhưng mệt quá. Khóe miệng hình như bị rút, có lẽ nên tính về phong cách mặt đơ. Đây là vừa học vừa hành hoàn toàn lấy mụ già làm vật thí nghiệm.

“Vì sao mày về đây?”

“Đây là nhà tôi, thưa bà.” Ngoài cười trong không cười, “Tôi nhớ các anh chị em ở đây và bà.” Muốn ói quá.

“Hừ!” Mụ già ghê tởm nhìn cậu, “Mấy thứ này mày lấy từ đâu ra?”

“Dùng sức lao động của tôi đổi lấy, thưa bà.” Bất kể là tiền boa hay là tiền trộm được, thậm chí là tiền bán tình báo, đều có thể nói không dễ kiếm. Riêng chỉ nói tiền bán tình báo, thoát nhìn thì dễ đấy, nhưng chỉ cần cậu bỏ lỡ một tí, ví dụ như không để ý tới mấy lời nói nhảm của lũ rắn và tin tức bên ngoài, thiếu chút liên tưởng, 300 bảng Anh này sẽ sát vai cậu mà bay.

“Mày nên...” Giao ra đây. Lời chưa nói dứt đã bị ánh mắt châm chọc của Riddle ghen trong cổ.

“Bà cho rằng có thể ư?” Riddle đứng lên, khí thế cực mạnh, dùng pháp thuật lăm bừa, mụ già đối diện đã ướt đầm mồ hôi. “Bà chỉ có hai lựa chọn, một, không nhìn tôi, những việc tôi làm ở cô nhi viện không liên quan tới bà, cũng bảo lũ quỷ ấy thức thối. Hai, đuổi tôi đi, hậu quả bà sẽ biết, tôi nghĩ bà cũng được nghe lũ quỷ ấy đồn rất nhiều về tôi đúng không, phải biết, cái tên quỷ dữ này không phải huênh hoang đâu, trước khi đi, đốt quách ngôi nhà cũ nát này tôi làm được, khi ấy... Bà, còn lại gì?” Vẫn là nụ cười tà ác của quỷ dữ, nhưng lần này là cố ý, chỉ số tà ác bay lên gấp đôi. Mụ già che ngực, bộ ngực không ngừng hỗn hển, như là Riddle rút đi tất cả dưỡng khí của mụ vậy.

Ngu xuẩn! “Tự giải quyết cho tốt đi, thưa bà.” Riddle ưu nhả tạm biệt, như lời uy hiếp vừa rồi hoàn toàn không phải cậu nói, nụ cười thân thiết trong suốt, đáng yêu như thiên sứ. Nụ cười này là cậu đặc biệt luyện tập, ngạo kiều mang theo ngượng ngùng, rất được phụ nữ trung niên yêu thích, nếu không bạn cho rằng tiền boa của cậu sao mà nhiều vậy, trong nguyên tác Dumbledore từng nói, Voldemort mê hoặc cả trường không ai chống lại được, ngoại trừ Dumbledore ai cũng thích hắn. Cậu đương nhiên không thể bị lép vế rồi!

...

“Mệt quá à...” Riddle bóp vai, vì tư thái cao nhã, vai cậu vẫn duy trì trạng thái kéo căng ngã ra sau. Quả nhiên bất cứ vẻ đẹp gì đều cần trả giá, ác ý phỏng đoán thời thơ ấu của các Slytherin phải chăng cũng là như vậy.

Vốn định tiếp tục hoàn thiện bản đồ, đôi mắt đen kịt của Riddle đột nhiên ở khi lướt qua cánh cửa, nở một nụ cười giàu thâm ý. Sau khi rời khỏi chỗ mù già, lũ chuột bạch loay hoay quanh cửa phòng cậu ngày một nhiều, thật là buồn cười, cái kiểu bắt nạt như chơi đồ hàng này tạo thành tổn thương lớn nhất là tâm hồn, đổi lại là một cậu bé chín tuổi chân chính, sau khi bị khi bắt nạt phát hiện mình có được sức mạnh khác với mọi người, tự bảo vệ bản thân, lại vì sức mạnh này mà nhận được càng nhiều xa lánh và ầu ẩu, không vụn vẹo mới là lạ.

Bất quá hiện tại cậu đã nhận, đương nhiên sẽ không bị lũ quỷ ghen tị này chọc giận.

Vốn tính tha cho tội mày, là tội mày tự đưa lên cửa đấy nhé, vừa vặn, cậu thiếu mấy đàn em bưng trà rót nước. (Chuyện này hẳn là không được, dùng pháp thuật thì dễ, nhưng làm người phải có đẳng cấp.)

Riddle “vô ý” ra ngoài, còn đi tới một khoảng rừng hiếm có ai tới, sau đó bị tội nhỏ ở cô nhi viện bao vây...

Liếc trắng, cho xin đi, hầu như có mặt đầy đủ, có cả con gái nữa, bất quá lũ con gái chỉ biết khóc, không chịu ra tay cũng không giúp đỡ được gì này có ích gì? Chẳng lẽ tội nó cho rằng chỉ cần huênh hoang trước mặt con gái, sẽ có mỹ nhân lao vào lòng? Tuy rằng cậu không nên phê bình thưởng thức của tội nó, tuy rằng tình lữ tới từ cùng một cô nhi viện không ít, nhưng lũ con gái này quả thật là chẳng ra gì cả, toàn giá đỡ suy dinh dưỡng thôi. (Ê, giờ đừng có nghĩ mấy cái này được không.)

Đúng rồi, cậu sắp phải đánh nhau, nên phân tích tình huống địch ta cái đã, vũ khí của đối phương... bóng tuyết, cục đá, cành cây... Hỏa lực viễn trình công kích rất mạnh, cận chiến có nắm tay và chân.

Cậu thì sao... Pháp thuật xem như viễn trình, nhưng không có đũa phép, mà còn đại đa số bùa chú có tính công kích chưa luyện tập, lúc trước luyện tập nhiều nhất là kỹ xảo quay thịt. Khụ khụ, viễn trình không được, vậy có thể phòng ngự, Protego, ở ngay khi ra ngoài cậu đã cho mình một cái, nó là cậu tăng cường luyện tập sau khi quyết định buôn bán tình báo, sau vụ tình báo lần trước cậu mất ngủ tròn ba ngày đấy. (Sợ chết)

Cận chiến... Được rồi, cậu bắt đầu hoài niệm. Cậu là người bình thường, nhưng tốt xấu cũng biết chút thuật phòng lang của phái nữ, tuy rằng kém xa cô em gái karate đai xanh, nhưng đối phó một lũ con nít cũng đủ rồi.

Biết mọi người xem đoạn vừa rồi sẽ có hoài nghi, vậy hồi ức tí nhé, tin tưởng ai cũng từng có cảm giác này, con gái, em gái, hàng xóm nhà mình, trước rõ ràng là một tiểu nha đầu khô quắt, một con nhóc tung tăng khắp nơi, chỉ chớp mắt đã là yếu điệu dịu dàng, có thể lên xe hoa rồi.

Còn nhớ lần đầu tiên phát hiện em gái mình là nữ (Khoa trương quá đi.) là khi con bé lên lớp 10, 16 tuổi nó hí hửng về nhà tuyên bố, nó được chọn làm hoa hậu của trường, vui vẻ xoay vòng vòng trong phòng khách, con gái mà luôn có chút hư vinh.

Mà cậu làm một người anh tốt đương nhiên không thể để em mình bị thiệt, cậu nhớ rõ lũ bạn thân của cậu đùa giỡn hoa hậu của trường thế nào, đương nhiên làm một lũ có tà tâm không tặc đảm, bọn họ YY không ít, làm nhiều nhất lại chỉ là huyết gió. (Du: Cậu thì sao? Noah: Không biết huyết gió, thế nên tôi viết thư

ình. Du: Kết quả? Noah: Hoa hậu nói với tôi, lỗi chính tả nhiều quá. Độ sao chép vượt quá 95%.)

Nhưng không phải tất cả của mọi nam sinh đều nhỏ như lũ bạn thân của cậu, vì thế cậu riêng đi mượn mấy đĩa phim về thuật phòng lang của phái nữ, tự học, tính dạy cho em gái, để con bé cảm động một phen.

Nhưng khi cậu học xong, nhìn thấy cũng là em gái cậu đã mặc đạo phục tập chẻ tấm gỗ. Cậu chỉ có thể ngậm lệ vui mừng cô em của mình có ý thức lo trước. Nó vẫn học, mãi đến khi tán thành nhân phẩm của học trưởng karate đai đen (tức ông xã tương lai của nó), và gật đầu đồng ý để học trưởng làm bạn trai.

Hồi ức xong, bên cạnh là một đồng thi thể...

Khụ khụ, cậu vẫn có nhân tính, chỉ là nằm trên đất rên hừ hừ, cam đoan không thiếu tay, không gãy chân.

“Đau không?” Nụ cười ác ma lại lên sân khấu, khiến tội nhỏ tự đưa lên cửa run rẩy. “Đứng lại!” Câu này là cho lũ con gái chuẩn bị chạy trốn.

Móc một bạch kẹo trong túi ra, vẫy nhẹ, những viên kẹo màu sắc bắt mắt đủ để tội nhỏ chảy nước miếng, “Làm theo lời tao, nó sẽ là phần thưởng!”

“Mày muốn tội tao làm gì?” Hồi lâu sau, một cô bé mở miệng, ánh mắt nhìn chằm chằm bạch kẹo, có thể thấy rõ sức hấp dẫn của nó quả thật là rất lớn.

“Tội mày cũng dậy đi.” Đáp cho mỗi người một cá gọi tội nó dậy. Nhanh nhẹn giao nhiệm vụ, ân uy đều dùng mới là vương đạo, kẻ được lòng dân sẽ được thiên hạ. Lời này chỉ cần từng xem phim truyền hình Trung Quốc đều biết, nhỏ từ sáu tuổi đến lớn tám mươi tuổi. Riddle đương nhiên không phải vì thiên hạ, cũng không phải luyện tập cho sự nghiệp tương lai, đừng quên giấc mộng của cậu là vợ đẹp con ngoan an nhàn cả đời. Hiện tại cậu chỉ là dùng kẹo thu mua lũ con nít thay cậu tìm hiểu một vài chuyện mà thôi, không có hàm nghĩa gì.

“Người đàn ông trung niên mặt tròn ở ngôi nhà quẹo trái 500m cách cô nhi viện tên gì?”

“Bà chủ tiệm tạp hoá thường hay cười với một thanh niên da đen, hỏi rõ tên người này, nếu có tình huống cụ thể hơn thưởng gấp đôi.”

“Người khách trọ mới ở phòng số 300 phố Mandarin là ai?”

“Buổi trưa ba ngày trước thím Mary ra ngoài gặp một gã mặt đỏ, gã đó là ai.”

Cùng loại nhiệm vụ, và một số đứa lớn hơn nhận được là nhiệm vụ thăm dò bản đồ, phải hiểu cho, đối với cái tật xấu không nhớ được tên người của lũ rắn Riddle chỉ có thể dùng người để điều tra. Nhưng ở khi thấy cả đồng dấu chấm hỏi trên đầu tội nó, Riddle vẫn rất có uy nghiêm của Dark Lord hừ một tiếng. Hắt

cầm, dùng ánh mắt khinh thường liếc xéo, vẻ mặt nghiêm túc, thoáng có chút giận “Quyết định của tao không cần ai hoài nghi, tụi mày chỉ cần phục tùng, rõ chưa?”

“Dạ rõ!” Tụi nhỏ kinh khủng nhìn cậu, rồi nhanh chóng chạy đi, đương nhiên tụi nó không quên nhiệm vụ, thế nên không một ai chạy về cô nhi viện cả, đều là chạy ra ngoài.

“Cuộc sống, tốt đẹp thế đấy.” Tiến độ tăng nhanh Riddle hớn hử về phòng, “Chắc chắn, vừa nãy bỗng nhiên cũng có cảm giác như Dark Lord đang dạy dỗ Death Eaters vậy? Không hổ là thân thể của Voldemort. (Đừng có đổ thừa người ta.) Bởi vậy có thể thấy, Dark Lord trước đây tùy tiện trút giận, là vì hắn không biết đáp án hoặc ngại trả lời. Dark Lord không cần hoài nghi. là danh ngôn vạn năng!”

...

6. Chương 6: Cứu Người

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỗi quá)

006 | Cứu người

Vẫn là quán bar Jack.

Lần này Riddle không còn là thằng nhóc bồi bàn miệng ngọt, cậu mặc một bộ Tây trang đáng yêu, ngồi ở giữa, xung quanh là các vị phu nhân tiểu thư cười duyên không ngớt.

Ban đầu sau khi Riddle đi, các quý tộc tới tìm giải trí thấy không có Riddle, hại việc làm ăn của quán bar Jack xuống dốc không phanh, ông chủ vốn tính tìm Riddle về, mới phát hiện ổng nhất thời bị cơn tham tiền choáng váng căn bản quên hỏi Riddle ở đâu.

Mãi đến mùa xuân, rấn của Riddle phối hợp với tụi nhỏ cô nhi viện, cuối cùng thành lập xong hệ thống tình báo ban đầu, cậu mới lần thứ hai xuất hiện ở quán bar Jack mình khá là quen thuộc.

Sau khi nghe được yêu cầu, giá trị tự thân bay lên Riddle trắng trợn xảo trá ổng một phen, định ra hoạt động phòng khách mỗi tuần hai ngày.

Vậy nên mới xuất hiện, cái cảnh một thằng nhóc như cậu bị cả đám phụ nữ bu quanh sau đó bị bọn đàn ông bên ngoài đổ kị thế này đây.

Ai... Nếu không phải mấy người phụ nữ này đều là người có thân phận có bối cảnh, cậu cần vất vả thế à! Riddle cũng không hưởng hết điểm phúc như người khác tưởng tượng, cũng không nhìn xem tuổi của cậu, một thằng nhóc 10 tuổi có thể làm gì? Càng miễn bàn mấy người phụ nữ đáng sợ này hở ra là thừa dịp cậu sơ ý nhéo khuôn mặt ngày càng thấy tròn trịa của cậu. Chỉ mong phụ nữ của Thế Giới Phù Thủy không điên cuồng như vậy... Mỹ nhân ôn nhu thiện lương của cậu ơi...

Trong lòng kêu rên, bên mép vẫn treo nụ cười, Riddle ở khi nhìn thấy một bóng người bước vào quán bar, lén thở phào một hơi, xin lỗi cái, rồi đi tới chỗ người nọ.

“Hừ hừ ~ nhóc, bọn đàn bà ấy thú vị không?” Người tới chưa ngoa mĩa mai cậu, giọng nói hằm hừ như muốn thay các đồng bào nam ở và không ở đây trút giận.

“Khó nhận nhất chính là ân tình của mỹ nhân~” Giả vờ bất đắc dĩ và thở dài, Riddle trưng ra cái mặt muốn ăn đòn “Ali, đồ kị thì cứ nói, Thần sẽ tha thứ cho nguyên tội của nhân loại. Ông có quanh co lòng vòng cỡ nào đi chăng nữa cũng không thể có được phong độ như tôi đâu.”

Hừ! Gã mặt sẹo bị gọi Ali nốc một ngụm bia lớn, gã đã quen rồi, công phu trên miệng gã đích xác không bằng Riddle, gã từng gặp qua không ít kẻ béo mép ăn thiệt ở chỗ nhóc này, sau đó trở thành trò cười, không còn dám đến quán bar Jack nữa.

Gã mặt sẹo chính là gã mặt sẹo ban đầu, đổi lại ngày trước, gã sẽ nhấn mạnh, tên gã không phải Ali. Gã tên Ben, tuy rằng cái tên Ben không phải đặc biệt gì, nhưng cũng tốt hơn cái tên Ali vừa nghe đã thấy như là tên của nô lệ da đen vậy.

Nhưng kháng nghị vô hiệu, lý do của Riddle là, trên mặt gã có sẹo, nên gọi là Alibaba, gọi tắt Ali. Ai biết khả năng truyền của cái tên này cao vậy, ban đầu chỉ có Riddle gọi, sau là lũ bạn hại thường tới quán bar, mãi đến khoảng thời gian trước ông chủ cũng thuận miệng gọi gã Ali, gã mới phát hiện vấn đề đã nghiêm trọng, đương nhiên, cũng đã chậm.

“Nè, lần trước mấy người hỏi, ai... chỉ toàn là mấy vụ vặt vãnh.” Riddle thấy chán, tiền của mấy tin tức nhỏ này đâu có nhiều...

“Có tổ chức nào ba ngày hai bữa có kẻ phản bội chạy trốn chứ.” Bọn họ cũng có tính kỷ luật lắm. “Chuyện của kẻ địch nhóc cũng bớt xen vào đi, tuy rằng phạm vi tin tức của nhóc hiện đã mở rộng hơn nhiều, nhưng còn chưa mở tới chỗ đối đầu đâu.” Ali mở lá thư Riddle đưa, lần này không phải cơ mật, gã có thể xem, sau đó... Sững sờ. “Nhóc, nhóc nói đùa đó hả!”

“Tôi chưa bao giờ đùa giỡn trong công việc cả, đây là vấn đề uy tín.” Liếc Ali một cái, cậu biết chân tướng của vụ này nhảm lắm, nhưng không ai quy định chân tướng nhất định phải hợp tình hợp lý.

Lần này trả tiền không phải là Boss phía trên, mà là mấy gã nhàm chán địa vị xấp xỉ như Ali, bọn họ hòa nhau mua tin tức về hành động gần đây của một gã bạn thân bình thường hèn mọn nhất gan, gã này mấy ngày qua rất thần bí, nếu không có vấn đề bọn họ xem như mua tí vui vẻ, cũng không mất bao nhiêu, nếu có, báo lên là công to lắm.

Kết quả...

“Gã này chỉ là đang hẹn hò mà thôi, không ai quy định lớn lên xấu không thể có bạn gái.” Riddle vỗ vai Ali, bảo trọng, gã này cậu từng gặp, tướng mạo cực phẩm như vậy cũng có người chọn, đích xác là rất đả kích Ali tự nhận là có dã tính.

“Nhưng thằng này nghèo, xấu, lại không có địa vị gì...” Trong lá thư tặng kèm một bức phác hoạ ác thú vị của Riddle, một tiểu mỹ nhân người Anh thanh tú đáng yêu.

“Củ cải rau xanh mỗi người mỗi sở thích, ông không thể trông mong thẩm mỹ của mọi người phụ nữ đều bình thường.” Nhưng đại bộ phận là bình thường, hiện tại bất kể là từ mặt nào, nếu không phải hai người này có câu chuyện và ẩn tình thì tỷ lệ cô gái này có mưu đồ là lớn nhất, nhưng điểm này không nằm trong phạm vi cậu quan tâm đúng không?

Gã mặt sẹo sa sút tinh thần tỉnh lại, cẩn thận gấp lá thư và bức vẽ lại, mang trở kích thích những người khác, “Ông chủ có hứng thú với nhóc, gặp mặt đi.”

“Là chủ ý của mấy người thì có... Nếu ông chủ của ông là người trả 300 bảng Anh mua tin tức của gã què, ông ta sẽ không có hành động ngu xuẩn như vậy.” Một tổ chức tình báo tự do bên ngoài không có tính uy hiếp như cậu, không để trứng gà trong một rổ mới là an toàn nhất, gặp mặt thì sao? Mua chuộc? Sau đó khiến con đường tình báo này bị kẻ địch phát hiện, bị mình hủy hoại à?

Ali gãi đầu, gã không cực mịch như bề ngoài, gã cũng có đầu óc, tuy rằng không phải loại người thông minh bấy rở tám cong IQ trên 200, nhưng tuyệt đối đạt được tiêu chuẩn 100, lăn lộn lâu vậy, gã thậm chí có thể nói mình đã đạt được 102, thông minh hơn người bình thường 2 điểm, Riddle nói rõ thế, gã đương nhiên hiểu.

“Lần này cứ thế nhé, gần đây không biết có chuyện gì, ra vẻ như không khí phía trên khá khẩn trương, báo cho lũ bạn của nhóc, bớt ra ngoài tí đi.” Ngẩng cao đầu đi ra quán bar, rất tiêu sái đưa lưng về phía Riddle vẫy tay.

Riddle cũng nể tình gật đầu, tỏ vẻ đã biết, đồng thời cũng rất tiêu sái lười vẫy tay hoặc nói chả thềm đá cho Ali một ánh mắt.

Thú vị! Bọn họ cho rằng mạng lưới tình báo của mình là tui nhỏ ở cô nhi viện.

Không khí gần đây khẩn trương à? Riddle liếc trắng, lúc này dĩ nhiên còn có mafia sống mái với nhau? Chiến tranh, luôn khiến người có cảm giác xa xôi, ngoại trừ gia đình có người tham quân, những người khác căn bản không có giác ngộ này mãi đến khi máy bay tới trên đầu tặng cho bọn họ một quả bom mới hay mình nên khủng hoảng.

Nhưng nó ra có liên quan gì tới cậu chứ! Người nào đó sớm có đường lui thoả mái về cô nhi viện, chiến tranh của nước Anh? Xi nhê gì hử? Bạn không thể trông chờ một người Trung Quốc đã ba mươi tuổi tới

Anh mới có một năm đã có tình yêu “nước” mạnh mẽ như vậy.

“Riddle!” Vừa tới cửa có một cậu bé vội vã chạy ra trong tay nâng một cái đĩa, trên đĩa có một đồng... được rồi là một con rắn.

“Riddle.” Cậu bé đưa đĩa cho Riddle, đây là ám hiệu bọn họ lên định, tỏ vẻ con rắn này là tìm Riddle.

Thằng nhóc này này giờ đợi cậu mà cứ xoay vòng vòng, hại tôi choáng hết cả đầu, muốn cắn nó quá. Con rắn mánh tòi.

Riddle sờ nó, từ khi tụi nhỏ ở cô nhi viện và lũ rắn bắt đầu giúp Riddle làm việc, bọn họ cũng tiếp xúc nhiều với nhau, bạn nói sợ? Thứ gì mỗi ngày nhìn thấy, lại không hại bạn, không ai có thể sợ được nữa cả, so với nỗi sợ vô danh, cái ăn và cái dùng chân thật mới là lợi ích thực tế hơn.

So với lũ con trai, lũ con gái mới là khoa trương, từ khi một cô bé tuổi khá lớn ra ngoài gặp phải cơn đói, được một con rắn đi ngang qua thấy việc nghĩa hăng hái cứu giúp, mỗi cô bé ra ngoài, trong tóc đều giấu một con rắn, mấy cái có bề ngoài xinh đẹp còn chuyên chọn có độc.

Lời của con rắn dừng cảm ban đầu ấy là Đó là bồ của Riddle, thế nên tôi mới giúp! Vẫy đuôi, nó là một con rắn thông minh.

Lời của tác giả “Riddle ỷ vào việc chỉ có một mình mình biết tiếng rắn, YY vung tay, nói với lũ rắn rằng, vị thành niên ở cô nhi viện, nữ là bồ, nam là đàn em.” (Cho phép mọi người khinh bỉ cậu ta.)

“Tôi biết rồi, về đi.” Lời này là nói với cậu bé, chuyện Riddle nghe hiểu tiếng rắn tụi nhỏ đều biết, nhưng xưa nay Riddle chưa từng nói tiếng rắn, thế nên tụi nó chỉ cho là Riddle nghe hiểu mà thôi.

Riddle, cậu không đi xem à? Thú vị lắm đấy.

Chỉ là truy sát thôi, chuyện bé xé ra to. Con rắn này tới báo cáo chuyện mình tận mắt thấy được một vụ truy sát, biết Riddle thích nhất mấy chuyện này nó tí ta tí tởn trườn tới báo cáo, hy vọng được thưởng.

Nhưng... Nhưng... Con rắn ỉu xiu, Vậy cậu còn đi xem người nọ không? Tôi nhớ lần trước cậu ồn ào cái gì bình yên quá, không để cậu nhìn thấy cả một bộ thi thể, người nọ sắp chết rồi đấy~ Kỳ thực bản gốc là nếu có vụ án giết người nào đó, cậu có thể lợi dụng hệ thống theo dõi làm một vị Holmes đương đại.

Thiết, người chết mà thôi, người chết cũng không phải không... Sờ cảm, hình như là chưa từng thấy. Đại khái là trùng hợp, đời trước cha mẹ hai bên đều không có trưởng bối, chuẩn xác mà nói là trưởng bối Riddle từng được thấy, không phải từ nhỏ đã không có, mà là bọn họ chết trước khi Riddle chào đời, người bác xem như là trưởng bối cuối cùng của mẹ cậu, cũng qua đời lúc cậu một tuổi. Không có trình tự bình thường này, cậu rất may mắn không tận mắt nhìn thấy hiện trường vụ án gì, ngoại trừ những dịp xem TV.

Làm một Dark Lord sao có thể không thấy người chết chứ, tuy rằng sau này cậu không định làm nghề ấy nhưng cũng phải bù đắp chút tiếc nuối cho nguyên chủ thân thể này nha!

Tìm được cơ cho sự hiếu kỳ của mình, Riddle cầm lấy trang bị, rồi chạy theo con rắn đi xem người chết.

“Có thật à...” Vòng vòng rề rề không ít ngã, mới nhìn thấy người con rắn nói trong một cái ngõ nhỏ. Nơi này cách cô nhi viện rất xa! Xem ra hôm nay chỉ có thể tìm một khách sạn, hoặc ngủ ngoài đường, điều này trái lại không hề gì, cậu chỉ là kỳ quái một con rắn chậm rãi bò là làm cách nào trong thời gian ngắn như thế vượt qua cả một khoảng cự ly dài, nếu không phải cậu biết độn thổ, cậu khẳng định đã nửa đường lội về rồi.

Người ta gọi taxi... Con rắn xấu hổ, cho rằng Riddle nhìn nó như vậy là khen nó (từ taxi là nghe Riddle nói.) đuôi chỉ vào con chó săn ở ven đường.

Thì ra xã hội động vật hài hòa như vậy... Khóe miệng Riddle co quắp.

Tới gần, nhìn người thở ra thì nhiều, hít vào thì ít này...

Riddle nhướng mày, trễ đến bất ngờ, đại khái chừng mười sáu mười bảy tuổi... Người ngoại quốc kỳ thực rất khó đoán, đặc biệt khi người này tóc tai bù xù, trên người toàn là vết máu.

Chợt chợt, người nào đó chợt vào vết thương của người ta, đã vậy dĩ nhiên còn có thể sống? Mãi đến khi cậu tới có gần hai giờ đi, nhưng ở đây xác thật là hẻo lánh.

“Làm phiền... Chờ tôi đi gặp Chúa rồi cậu hãy nghiên cứu được không.” Một người bệnh hơi thở mong manh kháng nghị hành vi ngược thây cực kỳ tàn ác của thằng nhóc nào đó.

“Chưa chết hử~” Giọng rất tiếc nuối.

“Chúng ta không quen thì phải...” Cố gắng mở mắt, thấy rõ bề ngoài của chủ nhân cái giọng trẻ tuổi lạ thường này, một đứa bé?

“Gặp nhau xem như có duyên.”

“Vậy cậu liệu có hứng thú kéo dài duyên phận của chúng ta không?” Tuy rằng một đứa bé không làm gì được, nhưng vẫn có thể báo tin.

Đây là... nhờ cậu cứu à? Đệt, nếu người này là phù thủy tuyệt đối là Slytherin, nói vòng vèo vậy làm chi.
“Tôi có duyên với anh sau khi anh chết hơn.”

“...” Hết sức dễ nói.

“Mau chết đi, chết rồi tôi mới có thể lấy tài vật của anh.” Kỳ thực hiện tại thân gia của Riddle xem như phong phú, tư tưởng người chết lớn nhất của người Trung Quốc không để cậu làm vậy, nếu là ở khi khốn cùng chán nản, bản thân nghèo túng, cậu phỏng chừng không có lo lắng này, mà còn ra tay ngay lập tức, dù sao làm người đều ích kỷ.

“Cậu có thể làm ngay bây giờ.” Xem như xui xẻo. Cảm giác có hy vọng lại thất vọng không mấy dễ chịu, đặc biệt là hy vọng sống.

“Không không không, hiện tại lấy là cướp, anh chết rồi ra tay, là nhật, tôi là một công dân tuân thủ pháp luật.” Giọng của Riddle rất nhẹ nhàng. Như cậu đã nói, gặp nhau xem như có duyên, cậu chỉ là muốn giúp người này ở thời khắc cuối cùng trước khi chết thoải mái tí. Bạn nói cứu người? Điều đó là không thể nào, không nghe nói người này bị truy sát à, cứu một người phiền hơn cả giết một người đấy.

Ý tốt của Riddle phỏng chừng không có cách nào thực hiện rồi, đối tượng cậu hy vọng vui vẻ hiện tại cảm giác là ngược lại, anh cảm thấy thẳng nhóc này tuyệt đối là đối thủ phải tới tiền anh đoạn đường cuối cùng.

“Vết thương không trí mạng, cầm máu cũng thỏa đáng!” Riddle lưu loát lột đồ anh ta ra, ca ngợi con người rần rở trước mắt, vết thương không trí mạng, cũng chỉ là không lập tức trí mạng thôi, cầm máu thỏa đáng, cho dù là cầm máu hoàn mỹ, hai giờ cũng đủ để vết thương nhiễm trùng thối rữa, nhưng người này vẫn không bỏ cuộc, còn chờ một tia hy vọng mong manh, khen ngợi nhìn anh ta, bội phục, ý chí như vậy đáng để bội phục và kính trọng. Mà còn vừa nãy cậu giày vò anh ta như thế, anh ta dĩ nhiên không hề rên một tiếng. Giỏi thật.

“Anh có di ngôn gì không? Nếu không ngại tôi có thể giúp anh nhẩn.” Anh ta đáng giá, cũng đáng để cậu chịu phiền một tí.

“Cậu giúp tôi báo cho XX, cái chết của tôi không phải bọn phía Tây, là phía Nam muốn khiêu khích.” Ánh mắt nhìn Riddle có cảm kích, cũng có hiếu kỳ, nếu không phải hiện tại gặp phải tình huống này, anh sẽ tìm hiểu về cậu bé, lớn mật, thông minh, cơ trí, lãnh tĩnh, còn có quyết đoán khó nói nên lời. “Thủ lĩnh kế nhiệm là Mord.”

Riddle hóa đá... Lần đầu tiên cậu hận đầu óc phát đạt của mình, liên tưởng nhanh vậy để làm chi, “Anh là trùm của XX à?” XX là tên bang phái, mà còn quen lắm đúng không, ngấm lại 300 bảng Anh thay đổi tất cả đi.

“Ừ.” Nghi hoặc nhìn Riddle, cậu bé này là người trong bang à? Phản ứng lớn vậy làm chi?

“Sao không nói sớm!” Riddle hoảng, kim chủ của cậu, kim chủ lớn nhất, khoảng cách tới Hogwarts còn những một năm đấy, Merlin ơi, đừng vô nhân tính vậy chứ.

“...” Điều này quan trọng lắm à? Người đàn ông nghi hoặc, anh biết rõ vết thương của mình, đã sống không

nổi nữa rồi. Điểm này Riddle cũng biết, không nói thân phận của anh ta, vết thương như vậy, sợ rằng kỹ thuật chữa bệnh hiện tại cũng khó giải quyết, cho dù là kỹ thuật cao cấp nhất, cũng chỉ có thể mong chờ kỳ tích, hướng hồ tình huống của anh ta căn bản không có khả năng hưởng thụ được kỹ thuật như vậy, sợ là bác sĩ bình thường nhất cũng chờ không kịp.

Riddle do dự, vốn chỉ là vì kính nể ý chí của anh ta tính đi nhả nhủ di ngôn, nhưng ở khi biết anh ta là kim chủ lớn nhất của mình cậu không thể tùy tiện nữa, lại nói... Từ một số mặt suy xét, anh ta còn là ân nhân của cậu. Nếu không nhờ số tiền ấy, nếu không nhờ anh ta đồng ý lần chém giá ấy, cậu còn phải làm bồi bàn, kiếm tiền bo và trộm tiền của người khác. Cho dù là nghĩ tới việc buôn bán tình báo, cũng không thể bắt nhịp với Ali nhanh như vậy.

Bất kể thế nào cậu nợ anh ta, nói tóm gọn là, người này cậu nhất định phải cứu!

Bác sĩ hết cách, nhưng cậu còn có lựa chọn khác, cậu là... phù thủy!

Kỹ thuật chữa bệnh của Muggle có phát đạt thế nào, cũng không bằng Thế Giới Phù Thủy, bùa chú thần kỳ, độc được nghịch thiên, một câu chú có thể khiến vết thương như trí mạng nhảy mắt khép lại, một bình độc được có thể khiến một người sắp chết vui vẻ. Cậu phải tới... London, Hẻm Xéo.

Do là ví tiền rủng rỉnh hơn dự tính, Riddle không phải không có dự định thay đổi kế hoạch sớm tới Hẻm Xéo. Nhưng một vài lo lắng như có như không vẫn giữ nó chậm lại, cậu không muốn thay đổi quá nhiều, nếu như bị phát hiện, hoặc bị Dumbledore điều tra, một đứa bé lớn lên ở cô nhi viện, không nên biết về Hẻm Xéo. Lão ong mật ấy một khi nghiêm túc còn đáng sợ hơn cả chuột, trong nguyên tác ông ta thậm chí không bỏ qua cho ký ức của một gia đình.

Mà còn, chỗ Muggle có rất nhiều thứ phải học, vào Hogwarts rồi, sẽ không có thời gian học chúng nữa, vậy nên cậu đề xuống lòng hiếu kỳ của mình, dù sao cậu không phải con nít, chút tự chủ ấy vẫn có, dù sao một năm sau, thế giới thần bí ấy sẽ quang minh chính đại xuất hiện trước mặt cậu.

Riddle hít một hơi, huyết khí, gọi lũ rắn quanh đây tới, lũ rắn lại gọi thêm bạn bè, thế là một đồng chí mèo rắn hoang, giúp Riddle nâng người đàn ông bị thương nặng này lên, chạy tới chỗ một ngôi nhà, có tiên phong tìm hiểu, ngôi nhà này bị bỏ trống.

Người nợ không dám tin nhìn Riddle, trước là bỏ đá xuống giếng mặc kệ anh, sau là dự định nhả nhủ di ngôn cho anh, giờ lại làm ra cái vẻ muốn cứu anh, càng kỳ quái hơn là, trong miệng cậu bé này vừa phát ra tiếng tê tê, lũ rắn lập tức bu lại.

“Tên anh là gì?” Dùng sức ném người lên giường, dặn dò đàn em, trông kỹ.

“Saga*.”

“...” Cảm ơn một quyển tiểu thuyết BL tổng mạn, “Tên rất hay, nếu lần này không chết nhớ đổi thành Seiya*, nó mới là cái tên sống lâu trăm tuổi.”

“??”

“Dùng cách bình thường anh không sống được.” Cái gì nên nói, cái gì không nên nói, anh là Boss mafia, anh hẳn biết.

“Tôi chỉ bị thương nhẹ, trốn vào nhà hàng xóm của bạn gái của cháu ngoại trai của con trai của cậu bên ngoại của cô của mẹ tôi.” Đôi mắt màu vàng nâu xinh đẹp của Saga nhìn Riddle, “Cậu cũng cẩn thận.” Về mặt Riddle nói cho anh biết, cho dù cậu có sức mạnh thần bí gì có thể giúp anh, cũng không phải chuyện đơn giản.

“Yên tâm đi, tốt xấu mang tên và thân thể của hắn.” Câu này Riddle nói rất khế, không phải một người ý thức ngày càng mơ hồ có thể nghe rõ, “Voldemort, không gì không thể.” Xoay người ra ngoài, mục tiêu, Hẻm Xéo.

...

*Saga: thánh đấu sĩ vàng chòm sao Song Tử. Một nhân vật trong bộ truyện Áo Giáp Vàng (Saint Seiya).

*Seiya: thánh đấu sĩ đồng chòm sao Thiên Mã. Một nhân vật trong bộ truyện Áo Giáp Vàng (Saint Seiya).

7. Chương 7: Không Muốn Cách Em Quá Xa

Đương V Đại Ngặt Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỏi quá)

007 | Không muốn cách em quá xa

Ra khỏi cửa, tay siết chặt một đồng tiền mặt, đương nhiên là lấy trên người Saga, bất kể là tiền dịch vụ hay tiền thuốc men cũng không có lý do gì bắt cậu trả đúng không?

Ngồi xe khẳng định không kịp, người nọ chỉ còn thừa một hơi, cho dù dùng máy bay bay đi London cũng không kịp. Khế cần môi, chỉ có thể dộn thổ. Pháp thuật của cậu hẳn chống được, khi về phải thuận tay mua một bình thuốc pháp thuật, chỉ là... Cậu không biết Disillusionment Charm, thậm chí Confundus Charm cũng không, nếu vừa vịn chạm đích là giữa dòng người, vậy chỉ có thể tới Bộ Pháp Thuật uống trà.

Cầm tấm bản đồ vừa mua, nhìn mấy ký hiệu đánh dấu, Saga, xem ăn ở của anh. Nhớ kỹ vị trí, thả lỏng bản thân cảm nhận cái cảm giác như sức ép của nước.

Riddle lấy một tư thế rất tự nhiên bỏ nhào xuống đất, trong lòng không ngừng hỏi thăm Saga, rồi thở dài một hơi, kẻ khoác tấm da Dark Lord như cậu quả nhiên không thích hợp làm việc tốt mà, pháp thuật gần như hao hết, một đứa bé mười tuổi sử dụng độn thổ quả thật là rất miễn cưỡng, cộng thêm cái cảm giác khó chịu của nó, dần vất vả gấp hai đấy.

Khó khăn lắm mới hoãn lại, Riddle lập tức bò dậy, cậu không quên còn có người đang chờ cậu về cứu, cậu chịu tội lớn như vậy nếu không thành công vậy lỡ vốn quá rồi.

Nhìn địa chỉ, là London không sai, phương hướng của cậu rất chuẩn xác, người... ra vẻ cũng không có vấn đề, nếu có, Bộ Pháp Thuật sớm đã hiện thân. Cảm ơn nhân khẩu của nước Anh, nếu là Trung Quốc, đừng nói không ai nhìn thấy, không nện trúng người đã là phước đức lắm rồi.

Riddle lập tức xuống phố. Tìm mấy dấu hiệu phù hợp của Hẻm Xéo, khi cậu vừa hỏi xong, chuẩn bị bắt xe chạy tới, đã thấy một người, một người khoác áo choàng, mà mọi người xung quanh ra vẻ đều không thấy trang phục của người nọ.

Phù thủy! Quá tốt, lập tức quẹt mấy cái vào mặt, sút sổ quần áo, khiến mình nhìn như chạt vật, giành được đồng tình thì càng tốt, luận hành động, cậu đã đạt cấp Oscar! (Từng xem rất nhiều phim cấp Oscar.)

“Phu nhân.” Cảm ơn Merlin, nữ càng tuyệt. “Xin bà, hãy dẫn cháu tới Hẻm Xéo với, anh cháu sắp không được rồi!” Một bé shota đau khổ cầu xin khóc lóc tội nghiệp.

Thành công!

“Ôi, bé con đáng thương, sao thế?”

“Mẹ cháu là phù thủy, bà ấy nói cho cháu biết, cháu chưa từng tới, sau đó bà ấy chết...” Rồi nước nỡ, “Cháu có mang tiền, nhưng cháu không tìm thấy, anh họ cháu, anh sắp chết rồi. Anh là người duy nhất tốt với cháu, người thân cuối cùng của cháu!” Mẫu thân đại nhân, con không lãng phí thời gian năm đó cùng mẹ xem phim Quỳnh Dao, em gái, hiệu quả thuở ấy cùng em xem phim Hàn nay đã lộ rõ.

“Bé con đáng thương, cứ giao cho ta, nắm chặt ta nào.” Nữ phù thủy lập tức gục ngã trước thế tiến công của Riddle, dẫn Riddle lao tới Quán Cái Vạc Lũng.

Ai... Lại nữa rồi! Hiện tại cậu tin lời Arthur · Weasley từng nói, quả thật có người tình nguyện dùng chổi từ từ bay cũng không nguyện dùng độn thổ.

“Ồ kìa ~ Carol, đã lâu không gặp, làm một ly không?”

“Xin lỗi, Tom, tôi có việc gấp!” Nữ phù thủy rất phụ trách kéo Riddle lao như bay, không hề dừng lại tán gẫu.

“Ở đây là Gringotts, bé con, mau lên, nếu không phải trên người ta không có bao nhiêu tiền...” Nữ phù thủy có chút ái ngại, mạng người là chuyện lớn, độc được lại không rẻ, trên người bà không có bao nhiêu Galleon, ngồi xe đẩy tới hầm lấy, còn không bằng trực tiếp đổi ở quầy.

“Cảm ơn bà, phu nhân.” Chân thành cảm ơn, đôi mắt màu đen của Riddle rực sáng nhìn bà, “Có thể cho cháu biết tên bà không?”

“Carol · Longbottom, ta có hai đứa con đã tới Hogwarts học được 3 năm, bọn họ là song bào thai, rất hiếm thấy ở Thế Giới Phù Thủy, nếu cháu tới Hogwarts sẽ gặp bọn họ, khi đó nhớ chăm sóc bọn họ giúp ta nhé, tuy rằng bọn họ lớn hơn cháu, nhưng còn không hiểu chuyện bằng phân nửa của cháu.” Mỗi người mẹ đều luôn lo lắng cho con mình.

“Cháu sẽ, thưa phu nhân thiện lương.” Riddle cảm thấy Thế Giới Phù Thủy thật nhỏ, người phụ nữ trước mắt rất có khả năng là bà cố của Neville · Longbottom. Đương nhiên hiện tại không phải lúc than thở bối phận của mình và các nhân vật chính, lấy được tiền, cậu lập tức chào tạm biệt phu nhân Carol, rồi chạy tới tiệm độc được.

Carol · Longbottom vốn tính đi theo cậu, nhưng khi thấy tốc độ chạy như bay của Riddle, bà bỏ cuộc, bà chạy không lại... “Chỉ mong có ai đó có thể giúp cậu bé này đi.” Tuy rằng không phải quy định, nhưng cũng là quy tắc ngầm. Không thể độn thổ ở Hẻm Xéo, vì rất dễ ngộ thương người khác.

Nó cũng là nguyên nhân Riddle không cần Carol theo giúp mình, cậu không thể giải thích mình làm cách nào từ một chỗ xa như vậy chạy tới London, một tiểu phù thủy vị thành niên thậm chí là chưa nhập học không nên biết cách độn thổ.

“Cháu cần... cái này, cái này, còn có cái này! Giảm giá nhé!” Ông chủ và người bán hàng của tiệm độc được, còn có mấy vị khách linh tinh xung quanh dùng vẻ mặt cổ quái nhìn thiếu niên bề ngoài sạch sẽ (đã Scourgify), nhưng trùm kín mít khuôn mặt này.

“Vị khách... này...”

“Không bán à?” Giọng nói non nớt thoáng nâng lên, lộ ra vẻ không vui và uy hiếp rõ ràng. “Mấy thứ này ngoại trừ thuốc pháp thuật còn lại đều là dùng để chữa bệnh, mà còn cháu nghĩ ở đây là Hẻm Xéo không phải Hẻm Knockturn!”

“Đương nhiên là bán rồi!” Ông chủ thở dài, người ta chỉ là che mặt mà thôi.

“Thế mới phải chứ, nếu không cháu chỉ có thể tới Hẻm Knockturn, một đứa bé như cháu nếu như gặp chuyện gì là bị ông hại chết đấy, chết như vậy oan lắm, cháu tuyệt đối sẽ không tới Minh Giới, mà là hóa thành u linh bám riết theo ông, tâm sự về triết lý cuộc đời.” Ở Trung Quốc câu này có nghĩa là tao làm quỷ cũng không tha cho mày, nhưng ở Thế Giới Phù Thủy ra vẻ như rất có lực uy hiếp, sắc mặt ông chủ đã xí lăm rồi.

Riddle không ngừng cố gắng “Còn có đừng chém giá, cháu hiện tại không biết giá thị trường, nhưng sớm muộn gì cũng biết, cháu mang thù lắm, tục ngữ có nói không sợ bị người quấy rầy chỉ sợ bị người nhớ thương.”

“100 Galleon!” Giọng ông chủ cạn khô.

“Mua.” Riddle ôm chỗ độc được bỏ chạy, bất kể ông chủ ra giá bao nhiêu cậu cũng sẽ đồng ý, cậu không có thời gian. Đương nhiên trong quá trình chạy vẫn nhìn không được đau lòng, chỗ này có bao nhiêu chữ, còn không phải độc được đáng giá nhất, cái nghề này thật là lãi kék sù mà, sau này cậu nhất định phải học thật giỏi.

Nếu không có thiên phú, vậy 30 năm sau ôm chặt đuôi giáo sư đi. Stop, tính thời gian và bồi phận, hẳn là dụ dỗ giáo sư ôm đuôi cậu.

...

Phanh, một chân sút văng cửa, vội vàng chạy tới chỗ cái người chỉ còn kém một hơi, nhìn sắc mặt xanh đen của anh ta, cậu suýt nữa cho rằng không kịp, may mắn phần động mạch yếu ớt trên cổ nhảy lên làm Riddle thở phào nhẹ nhõm, bóp lấy cầm Saga trực tiếp rót độc được vào miệng, còn dùng một cái muỗng nhỏ đè lưỡi lại, để chỗ độc được chảy thẳng xuống cuống họng.

“Anh nên may mắn, tôi chưa học được thuật biến hình.” Không biến ra được một cái ống trực tiếp thọt vào dạ dày của anh.

Riddle thoả mãn nhìn độc được nhanh chóng phát huy tác dụng, không bao lâu sau, người nằm trên giường đã gian nan mở mắt ra, ai oán nhìn Riddle.

“Làm cái mặt gì đấy, anh có thái độ gì với ân nhân cứu mạng của mình vậy?” Riddle bực bội, độc được này cậu cũng có uống, bình thuốc pháp thuật ấy, tởm muốn chết, đều là vì người này!

“Thô bạo.” Saga còn chưa hồi sức, độc được rất thần kỳ, nhưng cũng rất khó chịu, giờ anh đang cảm nhận cái cảm giác phần xương gãy vụn vụn tổ hợp rồi nối liền ngay trong thân thể.

“Chẳng lẽ anh còn trông chờ vào giai đoạn hô hấp nhân tạo nòng nài à!” Anh ta dám gật, cậu sẽ để lũ chó mèo còn tận trung với cương vị ngoài cửa tới ném thử mùi vị của tên trùm mafia này.

“...” Uể oải lắc đầu, chỉ vào cánh tay, Riddle nghi hoặc xấn tay áo anh ta lên, có chút xấu hổ nhìn mấy vết cắn rậm rạp của rắn trên đó, chúng đang nhanh chóng biến mất dưới tác dụng của độc được, có thể thấy rõ trước đó thậm chí có nhiều hơn.

Tom, là cậu nói phải giúp anh ta giữ tĩnh táo. Một con rắn lớn mật báo cáo, lập tức xóa sạch tí xíu ảy này vừa lú lên của ai đó.

Làm tốt lắm, à này... Có độc không? Cậu không có mua thuốc giải độc.

Không có, Đậu Đậu đang thay răng... Cũng tức là nói nếu không phải con rắn độc này đang thay răng... Khụ khụ, dù sao hôm nay Thượng Đế đã phù hộ Saga rất nhiều lần, không kém lần này.

...

“Khôi phục nhanh đấy, không hổ là lẩn lộn trên đường!” Lời ca ngợi của Riddle khiến Saga đang cố gắng ngồi dậy hơi nghi hoặc, hiển nhiên mafia ở Anh không có ẩn dụ lẩn lộn trên đường.

“Tôi cũng cảm ơn sự thần kỳ của cậu, thiên sứ của tôi.”

Riddle bị từ thiên sứ này buồn nôn, không phải nói cậu tôn thờ Satan, nhưng thiên sứ không phải thường được dùng để tán gái sao? Trong đầu hiện lên khung phim một người nam ôm lấy một người nữ, ca ngợi em là thiên sứ mà Thần đã ban cho anh trong một bộ phim tình cảm Đài Loan. Lạnh, lạnh quá.

“Saga, làm một tên bại hoại của xã hội, anh đầu tiên nên tôn thờ ác ma, cứ nhắc tới Thượng Đế, thiên sứ mãi, sẽ khiến người ta hoài nghi độ thành kính khi giết người phóng hỏa của anh!”

“... Có lý!” Khoảng im lặng tuyệt đối ấy là gì hả?

“Tôi không mua thuốc nâng cao tinh thần, anh xác định là bây giờ à?” Một người bị truy sát, bị thương nặng, nằm chờ chết, còn bị một lũ rắn giày vò dĩ nhiên có tinh thần bò dậy tắm rửa thay đồ.

Đương nhiên bất kể là tắm rửa hay lục tìm quần áo, người này đều không có tự giác đây là nhà của người ta.

“Kéo càng lâu tổn thất của tôi càng lớn, giờ về vừa vặn có thể nhìn trọn vở kịch mang tên phản bội, trễ nữa tổn thất là tinh anh trung với tôi.” Saga rửa sạch những vết máu và vết bùn trên người, cầm lấy bộ Tây trang Riddle cố ý đưa cho thông dong mặc vào, mafia cũng có thể có phong độ quý tộc, có những người cho dù không mặc long bào cũng có khí thế thái tử, Saga chính là loại người này, càng hướng hồ anh ta hiện tại đã áo mũ chỉnh tề.

“Sao hả, bị mê hoặc à?” Buồn cười lại nhân cơ hội nhéo mặt Riddle, Saga đã quen với cái cảnh mọi người nhìn anh và bị mê hoặc, không phải nói anh lớn lên hại nước hại dân thế nào, tướng mạo anh tuấn, quý tộc ưu nhã, mang theo hơi thở đầm máu và dũng mãnh của mafia, sự hỗn hợp mâu thuẫn gọi người mê muội. Tuy rằng đã quen, nhưng về mặt lúc này của Riddle khiến Saga rất vui vẻ, đại khái là thỏa mãn với cái vẻ giết mình của tiểu quý có sức mạnh thần bí vừa giày vò mình.

“Đừng có lộn xộn, bề ngoài tuy không sai nhưng kém xa tôi, đúng rồi anh bao nhiêu?” Tuy rằng hiện tại Riddle còn nhỏ, tuy rằng Saga rất anh tuấn, nhưng đây là thế giới HP, trong HP có người đẹp hơn Voldemort à? Đương nhiên là không rồi! Đây là sự thật mấy tỷ người cam đoan!

“18... Không ai quy định tuổi trẻ không thể làm Boss.” Trong mắt có kiêu ngạo cũng có bất đắc dĩ, “Còn không biết tên cậu?”

“Tom · Riddle, gọi tôi Riddle.” 18 tuổi, từ thân hình có thể nhìn ra tuổi của anh ta rất trẻ, nhưng khi biết anh ta là Boss vậy người nhìn không thể không hoài nghi mình đã nhìn lầm. Chỉ biết anh ta không đơn giản, đối với Saga, Riddle kính nể, sống hai đời, anh ta có thể nói là người đầu tiên cậu kính nể.

So với những người đạt được thành tựu to lớn về mặt học thuật (ví dụ như Dumbledore), cậu càng kính nể những người trẻ tuổi băng qua biển máu giành lấy địa vị.

“Riddle... Thì ra là cậu, tôi vẫn kỳ quái hệ thống tình báo của cậu, ha hả, thì ra là vậy, giải quyết xong chuyện hôm nay, chúng ta ngồi xuống nói chuyện nhé, về...” Nhìn lữ răn, còn có bình độc được.

“Được.” Công việc bảo mật đích xác phải nói, “Đúng rồi, cái này cho anh, để ngừa vạn nhất.” Nắm lấy con rắn độc tên Đậu Đậu, “Nhớ bảo vệ nó, rắn độc không dễ tìm!” Vừa quần Đậu Đậu lên cổ tay trái Saga, vừa dùng tiếng rắn dặn dò nó bảo vệ anh ta.

...

Nửa năm sau...

Riddle nhanh nhẹn trèo tường nhảy vào một ngôi nhà xinh đẹp bên cạnh cô nhi viện, thành thạo dùng bùa chú mở khóa, lấy điểm tâm và đồ uống để trong bếp rồi lên thư phòng ở lầu hai.

“Anh thật không hiểu, em vào nhà mình thôi có cần phải như làm trộm vậy không.” Trong thư phòng ở lầu hai một người đàn ông mắt màu vàng nâu buồn cười nhìn Riddle, lấy vị trí của anh đương nhiên nhìn rõ chuỗi hành động trước đó của Riddle.

“Em chưa bao giờ yêu cầu ngôi nhà này cả.” Tuy rằng mớ sách trong ngôi nhà này là của cậu.

“Phải, em chỉ xem nó như kho sách, tốt xấu cũng là quà cảm ơn anh tặng em đấy.” Tuy nói là mặc cho Riddle xử lý, nhưng trong lòng vẫn rất để ý, nếu nói cự tuyệt việc bị nhận nuôi là vấn đề tôn nghiêm của Riddle, vậy ngôi nhà này hoàn toàn có thể nói là quà cảm ơn, nhưng...

Riddle hiểu sự buồn bã của Saga, thậm chí dài, lấy cái tính tình như con nít này anh ta làm cách nào lãnh đạo được thủ hạ vậy, “Saga, em đã từng nói khi được 11 tuổi em phải về Thế Giới Phù Thủy để đến trường...” Riddle gọi anh là Saga, tựa như Riddle không thích tên mình vậy, Saga cũng không thích dòng họ mình, bị kích về tên dường như đây rầy khắp thế giới HP, hiện tại Muggle nằm ngoài kịch tình cũng không thể may mắn tránh khỏi.

Saga nhìn Riddle thật lâu, ánh mắt màu vàng nâu âm trầm, anh không chịu nhận câu trả lời như lấy lệ này.

“Ai... Ở Thế Giới Phù Thủy, các phù thủy đều cho rằng Muggle là yếu ớt. Muggle, phù thủy gốc Muggle, còn có máu lai, sẽ bị khinh thường. Một số phù thủy còn cho rằng Muggle là yếu đuối cần phải bảo vệ.”

Saga ép mình dần xuống cơn giận khi nghe kết luận Muggle là yếu ớt, nếu nói là khinh thường, vậy thì thôi, kì thị chủng tộc ở đâu cũng có, hoàn cảnh có hòa bình thế nào đi chăng nữa, người da trắng cũng còn có suy nghĩ khinh thường người da đen, nhưng cái thái độ yếu ớt cần được bảo vệ, xem bọn họ như thỏ này... Đợi đã.

“Ý em là, khi các phù thủy đa phần cho rằng người bình thường yếu ớt, một bộ phận người coi rẻ... Muggle, có những suy nghĩ như khinh thường, căm thù, một bộ phận khác lại áp dụng thái độ bảo vệ, cho rằng người bình thường cần được bảo vệ, xuất thân của em không có khả năng là phù thủy thuần chủng, thế nên em ở lại cô nhi viện là vì tranh thủ đồng tình của một bộ phận khác này?”

Không hổ là Saga, hai ba câu đã hiểu thấu đáo, Riddle không hề che giấu sự ca ngạo mình dành cho người bạn, “Em xin lỗi, Saga, em đã tra được thân thế mình, tuy rằng cha em là một người bình thường, nhưng mẹ em là phù thủy, mà còn có bối cảnh cực kỳ phức tạp.” Một nữ phù thủy gần như là Squib, một hậu duệ Slytherin yêu Muggle, mà đáng buồn hơn là Muggle này không hề yêu bà. “Thế nên em phải cẩn thận.” Ở khi Gellert · Grindelwald ngày càng điên cuồng hô to khẩu hiệu vì lợi ích lớn nhất ở Đức, ở khi các quý tộc Anh rục rịch, cũng là ở khi Dumbledore nhìn ai cũng không vừa mắt.

Nếu không cẩn thận, cậu sẽ là con rối và tấm mộc mới mà các quý tộc Slytherin vì lợi ích thuần huyết mà đẩy lên đài, cũng sẽ là đối tượng Dumbledore dùng để xả giận vì chuyện của tình nhân già, xử lý tốt không chừng Slytherin như cậu còn có thể thay đổi tâm mắt mọi người, cứu tình nhân già của ông ta một mạng.

“Nếu không có chiến tranh thì tốt rồi...” Saga sa sút nhìn Riddle, Riddle kính nể anh, anh sao lại không thưởng thức thiếu niên này, lấy tài trí của Riddle, cậu hoàn toàn có thể mua sách tự học, hoặc tìm một phù thủy thành niên tới dạy mình, pháp thuật quả là rất tiện lợi, cũng rất thần kỳ, các phù thủy đích xác có ưu thế để bọn họ tự ngạo. Nhưng chân chính đang bay lên quyết không phải là Thế Giới Phù Thủy bảo thủ ngàn năm ấy. Nếu không có chiến tranh, Riddle không cần trốn tới Thế Giới Phù Thủy. Bọn họ sẽ không xa nhau, cậu sẽ là của anh... Đáng chết...

Saga bỗng nhiên ý thức được mình vừa nghĩ gì, lập tức dời tầm mắt, không dám nhìn Riddle nữa, cố gắng quên đi tâm tư ngày càng rõ ràng dưới đáy lòng. Anh xem Riddle là bạn bè, bạn bè! Nhớ kỹ Saga, chỉ là bạn bè!

“Saga, anh cũng trốn đi...” Riddle không biết tâm tư người bên cạnh rất phức tạp, “Tới Mỹ đi, nó chính là quốc gia bình yên nhất phát đạt nhất trong nửa thế kỷ tương lai đây.”

Đôi mắt màu vàng nâu lóe lên sự phẫn nộ, nhưng anh che giấu tốt lắm, anh biết Riddle quan tâm anh, đáng tiếc Mỹ, cách cả Đại Tây Dương! Em thật nỡ à!

“Riddle, trốn, có thể trốn bao lâu? Anh sẽ không trốn.” Anh cũng là bá chủ một phương, anh cũng có dã tâm, mà chiến loạn là lúc thực hiện dã tâm.

Nhưng quan trọng hơn là không muốn cách em quá xa, cho dù không thể gặp nhau, cho dù chỉ là bạn bè.

...

8. Chương 8: Nagini Là Ai

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỗi quá)

008 | Nagini là ai

“Riddle, trốn, có thể trốn bao lâu? Anh sẽ không trốn.”

Nghe lời tuyên ngôn đầy khí phách của người bạn, Riddle hoảng hốt một thoáng, sau đó áy náy nhìn Saga cười cười, “Xin lỗi, em chỉ là lo lắng.”

“Anh biết.” Saga thấy có chút đáng chất, bọn họ luôn có thể hiểu rõ ý nhau chỉ trong nháy mắt, nhưng vô bực ái muội này lại vẫn mãi giấu dưới đáy lòng anh, càng giấu càng sâu, không lên men biến mất theo thời gian chỉ có lắng đọng ngưng kết cùng năm tháng, như một viên đá quý bị chôn sâu dưới lòng đất, chói lòa, quý giá, cứng rắn, lại vĩnh viễn không thể thấy ánh mặt trời.

“Riddle, anh luôn thấy khó có thể tin, một người như em lại không có dã tâm tranh bá.” Saga đổi chủ đề, nhưng đây cũng điểm hiểu kỳ nhỏ nhỏ của anh. Sau khi anh biết Riddle là phù thủy, anh vốn cho rằng cậu sẽ mở một vương quốc thuộc về mình ở Thế Giới Phù Thủy.

“Cái gì là người như em hả, lời anh nói nghe chói tai lắm đấy, Saga, một công dân lương thiện như em sao lại đi tranh bá thế giới chứ!” Riddle xù lông, lời Saga nói rõ ràng giẫm phải địa lôi.

Khóe miệng Saga co giật, bình tĩnh uống trà, đối với Riddle khoa tay múa chân bày tỏ sự thuần khiết của mình, anh có quyền giữ im lặng.

Riddle bắt mắt nhìn người bạn, nhưng cấp bậc của người ta quá cao, lực sát thương của cậu không đủ, vì thế cậu xoay người cầm quyển sách lên đọc.

Sách là cầm trên tay, tâm tư cũng là bay, lời Saga nói vẫn có tác dụng với cậu, Saga hiểu rõ cậu, cũng tức là nói Saga nhìn ra bản chất của cậu? Cậu kỳ thực có dã tâm? Còn là muốn thống nhất Thế Giới Phù Thủy? Không thể nào? (Kỳ thực ý của Saga là muốn ở bên cậu. Cùng quân lâm thiên hạ.)

Cậu thừa nhận, có một số chuyện cậu làm không mấy sáng rọi, cũng không mấy lương thiện, nhưng cậu không phải thánh mẫu, cũng không phải Jesus, cậu không có ý thức trách nhiệm cứu vớt thế giới, thiện lương ở thời loạn, ngoại trừ hại chết bản thân ra không cứu được ai cả.

Thủ đoạn âm hiểm tí, thoáng ác độc tí, không đại biểu là cậu có dã tâm, mà còn... tròng Saga, cậu chỉ là uy hiếp mấy tiểu quý làm việc cho cậu mà thôi, đại đa số là giúp tên khốn này, còn không biết xấu hổ chỉ trích cậu là người xấu à! (Nào có?)

Tương lai cậu phải tới Hogwarts giao thiệp với các tiểu quý tộc, đấu trí với lão ong mật, không tinh ranh tí sao được. Đúng, là tinh ranh! Cứ thế đi.

Cẩn thận nghĩ một hồi, so sánh giữa việc nắm giữ Thế Giới Phù Thủy và kế hoạch ban đầu, phát hiện khiến cậu động tâm hơn vẫn là cuộc sống bình tĩnh nhàn nhã ấy.

“Saga...” Riddle nghiêm túc nhìn anh, “Anh là người bạn đầu tiên của em, em tin tưởng mặc kệ trải qua bao lâu cũng là vậy, em sẽ vĩnh viễn vô điều kiện giúp đỡ anh, cho dù em ở Thế Giới Phù Thủy. Nhưng... không phải ai cũng thích cuộc sống vương giả, thích cuộc đời kích thích và quyền lợi vô biên, em biết suy nghĩ này rất buồn cười, đặc biệt là với một người khá tinh ranh như em...”

“Riddle.” Đôi mắt màu vàng nâu chân thành nhìn hắc diệu thạch lấp lánh, “Sau khi chiến tranh kết thúc... Hoặc em tốt nghiệp, về đây đi, anh sẽ nắm giữ cả thế giới ngầm của Anh để chờ em, khi ấy chỉ ít ở thế giới của người bình thường, không ai có thể can thiệp bất cứ chuyện gì em muốn làm cả.” Anh sẽ tặng cho em cả thế giới.

“Saga...” Riddle cười xán lạn, “Cảm ơn.”

“Không cần nói cảm ơn với anh, cũng không cần nói xin lỗi.” Tham lam nhìn nụ cười lóe sáng ấy, cuộc sống bình tĩnh à? Tuy kỳ quái, nhưng Riddle, chỉ cần là em muốn, anh sẽ làm được.

“Sao chỉ là thế giới ngầm của Anh, em cho rằng anh sẽ nói cả thế giới.” Chủ đề thoáng nghiêm túc kết thúc, hai người ăn ý bắt đầu trêu chọc đối phương như những buổi tán gẫu thường ngày.

“Em đã từng nói, làm người phải khiêm tốn, tiêu chuẩn phải nhích lên từng chút.” Ngụ ý là, tuyên ngôn ấy sẽ nói sau khi chiếm được Anh.

“Em đại biểu cho vô số đồng bào khinh thường sự khiêm tốn của anh, Ông Vua của Thế Giới Ngầm ạ!”

“Nhắc tới đồng bào, Riddle, cô nhi viện các em tính làm gì vậy? Thời gian này, mùa này... còn ra biển chơi?” Nhớ tới khi anh nhận được tin tức, đã dụi thật mạnh vào mắt mình, hoài nghi liệu có phải mình tranh giành địa bàn nhiều quá, chệch đường ray nào với nhân loại bình thường không?

Riddle cũng bi thương nhìn những chiếc lá thu bay tán loạn ngoài cửa sổ, “Ý tưởng của mục già đấy, một,

hình như là vì chỉ tiêu, tỏ vẻ tội nhỏ trong cô nhi viện được ra ngoài chơi, hoạt bát khỏe mạnh, hai, ở đó hình như có một tiểu quý tộc nổi tiếng lương thiện, bà chưa chết tâm muốn đi xin tài trợ, thấy bà tích cực như vậy, em cũng không nỡ nói cho bà biết, nhà người ta sớm đã xuất ngoại tị nạn rồi.” Kỳ thực cuộc sống của các cô nhi đã ngày một tốt hơn, dù sao có một trùm mafia yêu ai yêu cả đường đi chăm sóc, xui xẻo chỉ có mù già.

“Em không muốn đi à?” Có thể hiểu được, ở đó ngoại trừ biển, không có gì đẹp cả, mà còn tuy rằng mùa đông chưa bắt đầu, nhưng bờ biển đã lạnh lắm rồi. “Nói thật em đừng ru rú trong nhà mãi thế, ra ngoài chơi cũng tốt, thể chất của em kém lắm.” So với thủ hạ của mình.

“Ừm...” Kỳ thực Riddle đang nghĩ về kịch tình, trong nguyên tác chuyển đi chơi này, cậu sẽ hại chết hai cô nhi, trở thành luận cứ thực tế thứ hai lão ông mật phán định cậu là kẻ xấu.

Hiện tại cậu không cần lo lắng điểm này, cậu đang nghĩ về trợ thủ trung thành của cậu, tiểu thư Nagini. Trong đồng nghiệp xuất xứ của Nagini không ngoại trừ, một, khu rừng nhỏ cạnh cô nhi viện, điểm này khẳng định không phải, trăm dặm quanh đây không có con rắn nào cậu không biết. Hai, mua ở Hẻm Xéo hoặc Hẻm Knockturn, điểm này phải chờ thư thông báo tới mới biết. Ba, đào ra từ mật thất, con gái của con rắn ngàn năm, khả năng không lớn, con rắn ấy đã bị giam ngàn năm, nói thế nào cũng không thể tự sản tự tiêu tự sinh con gái, cóc hay gà trống gì ấy không có mà. Cuối cùng là từ chuyển đi chơi này, trên hòn đảo nhỏ trong hang động đá vôi có một quả trứng cất giữ giữa thượng cổ ma pháp trận.

Chuyến đi chơi này cho dù không muốn đi cũng phải đi, nếu để lỡ Nagini, cậu sẽ hối hận.

“Đờ dẫn gì vậy, nghĩ tới mỹ nữ à~” Saga thuận miệng trêu đùa.

“Phải đó... Nagini của tôi ơi...” Nàng đang ở đâu hử, toàn năng bảo tiêu của tôi. Một con mãng xà có độc, dùng để đe dọa, giết người, chứng minh thân phận, tán gẫu giải buồn, chỉ huy đàn em rắn, rất tiện. Thọ mệnh của Nagini cũng là điểm cậu nhìn trúng, con rắn đời cụ kỵ rất hiểu biết về nhân loại ban đầu đã chết, tiểu cô nương Hoa Hoa cũng đã là mẹ của một lũ nhóc rồi.

Nagini! Ai? Ánh mắt Saga lóe lên sát khí, sau đó là cay đắng, nếu Riddle thật lòng thích cô bé ấy, anh còn có thể thế nào, giết cô bé ấy nhìn Riddle thương tâm muốn chết à? Anh không làm được...

Lúc này Riddle sớm đã để quyển sách giả vờ giả vịt cầm trên tay xuống, nằm sấp bên cửa sổ đờ dẫn, thoát nhìn rất giống một kẻ trúng độc tình yêu mắc bệnh tương tư.

Saga sắc mặt tái xanh đã sắp cắn rách môi, âm u nguyên rửa cái người có tên Nagini đó, song song nghi hoặc, vì sao trước đây chưa từng nghe nói về người nọ? Vì sao Riddle xưa nay không nhắc tới? Quan hệ giữa bọn họ còn có gì là không thể nói à?

“Saga! Anh bị sao vậy?” Hồi hồn từ cơn phiền não Nagini đang ở đâu, Riddle cảm giác được bầu không khí lạ thường xung quanh, quay đầu đã thấy Saga bày ra cái mặt muốn giết người.

“Riddle... Không sao cả.” Liếm vết máu bị mình cắn ra, có chút rỉ sắt, ném được lại là thống khổ. Rõ ràng có thể giả vờ hiếu kỳ hỏi Nagini là ai, rõ ràng chỉ cần hỏi là biết, nhưng...

Riddle thích con gái, em ấy từng kể cho anh nghe về kế hoạch tương lai của mình, những yêu cầu đối với bạn đời, mà anh từ điểm đầu tiên đã không phù hợp, anh là nam, anh là bạn.

“Có gì cứ việc nói thẳng, giữa chúng ta không cần giấu diếm, lời hứa của em vẫn có hiệu lực.” Bất kể khi nào, bất kể xảy ra chuyện gì, em luôn sẽ đứng về phía anh, em sẽ giúp anh, dốc hết tất cả.

“Đi!” Saga bực bội không nói hai lời kéo Riddle ra ngoài.

“Chi vậy! Anh mưu sát à!” Thiếu niên phù thủy nhu nhược sắp 11 tuổi, đỡ không lại trùm mafia đánh nhau hàng ngày.

“Vận động, vận động! Riddle, em quá yếu.” Nhìn Riddle nhe răng trợn mắt, tâm tình của Saga tốt hơn rất nhiều, chỉ ít hiện tại có thể nói chuyện và thân mật với Riddle như vậy chỉ có anh đúng không? Bạn bè có lúc cũng có chỗ tốt.

Kéo Riddle chạy bộ, vật lộn, nhìn thiếu niên bày ra cái mặt không muốn, nhưng biết đây là tốt cho mình thế nên cắn răng kiên trì cũng thường trừng cái người chiếm hết ưu thế ôm suy nghĩ bắt nạt em ấy là anh. Về mặt linh động hoạt bát, không phải giả tạo và ngụy trang bày ra bên ngoài, Saga vừa hưởng thụ thời khắc này, vừa hạ quyết tâm phải phải người tra rõ, cái người tên là Nagini đó.

...

“Riddle, chúng ta làm gì đây?” Hoạt động của cô nhi viện quả nhiên tẻ ngắt, mục già dẫn tụi nhỏ tới đây, sau khi biết nhà quý tộc ấy đã dọn đi, mục để mặc tụi nó tự do hoạt động, mà mục thì kéo hai đứa bé mới tới, gây yếu nhất nghe lời nhất đi quyền tiền, gieo rắc giáo lý của Thượng Đế.

Bỏ lại tụi nhỏ lằng xằng bên bờ biển. Nếu không nhờ mớ quần áo mặc trên người, lần này tụi nó khẳng định sẽ bị bệnh, dưới tình huống không có bác sĩ và dược phẩm không biết sống được mấy đứa.

Mấy đứa thông minh đã ôm đầy lửa giận nhìn mục già đi xa, có đứa thậm chí âm thầm suy nghĩ liệu có nên đút lót cho lũ rắn đi cắn mục vài cái không.

“Còn có thể làm gì, tìm chỗ tránh gió cái đã.” Nhìn xung quanh, “Dọn dẹp lại mấy căn phòng này, nam dọn, nữ đi tìm cành khô chuẩn bị đốt lửa.” Quần áo của tụi nhỏ rất tài tình, có thể giấu đồ lại nhìn không ra, thói quen rồi nên tụi nó nuôi thành thói quen giấu đồ ăn trên người, cho nên đồ ăn trái lại là không thiếu.

“Dạ!” Tính tổ chức và tính phục tùng có thể nhìn ra, nhận được lệnh tụi nhỏ lập tức làm việc, bao gồm cả lũ rắn bị mấy cô bé giấu trong tóc mang theo.

“Riddle, sợ rằng không chống được bao lâu.” Robert, thằng nhóc năm đó hăm hại Riddle giờ trái lại thành tâm phúc, dù sao có thể nghĩ ra kế sách như vậy, đầu óc cũng không ngốc, mà Riddle lại không phải loại người vì mấy chuyện vặt vãnh ấy mà mang thù.

“Bất kể bà có tính toán gì, ngày mai Saga sẽ tới đón chúng ta.” Nhắc tới Saga, ánh mắt của tụi nhỏ còn bu xung quanh Riddle chưa đi lóe sáng.

Khiến Riddle nhìn mà khoe miệng co quắp, trùm mafia có thể được sùng bái như chủ nghĩa anh hùng à, thật là thói đời ngày sau mà.

Lắc đầu, tỏ vẻ không cần người đi theo, cậu tự lần mò ra ngoài, cậu không quên mục đích chủ yếu của chuyến đi lần này là Nagini, bằng không cậu đâu có rảnh như vậy, nhưng vùng biển này cũng đồ sộ thật đấy.

Riddle vừa đi vừa nhìn, lại khổ cho theo dõi phía sau, cái chỗ trống trải này vốn không thích hợp để theo dõi, hết lần này tới lần khác Riddle còn chạy ngày một xa.

“Đại ca Ali à, chúng ta còn bám theo nữa à? Thiếu gia Riddle không phải chưa từng ra ngoài, Boss lo lắng quá rồi đấy.” Một gã xấu xí hỏi Ali, nhận được là một cái liếc xéo hung ác cộng thêm trầm mặc.

Ali, cũng là gã mặt sẹo, còn có thể nói gì? Nửa năm trước, Boss trở về như kỳ tích, sau đó là Riddle cứu Boss. Lúc ấy Boss hạ lệnh, gọi thiếu gia Riddle, vốn Riddle cứu Boss, quan hệ của bọn họ lại tốt như vậy, gọi một tiếng thiếu gia không thiệt, mà còn Riddle cũng giúp bọn họ không ít.

Sau này tiếng thiếu gia bị mọi người gọi có chút biến vị, nhiệm vụ liên quan tới thiếu gia cũng ngày càng nhiều, điều tra, bảo vệ, giúp đỡ. May mắn những nhiệm vụ này là do mấy tâm phúc cố định làm, nếu không tâm tư của Boss phỏng chừng cả bang đều biết.

Nhưng lần này gã cũng cảm thấy Boss lầm rồi, thiếu gia Riddle sao có thể tới gặp tình nhân chứ? Tình nhân nào sống trên... bãi đá ngầm ở bờ biển?

“Mau, đuổi theo, nếu bị ngã, chúng ta sẽ phiền to lắm.” Đại thiếu gia của tôi ơi, trước đây khi quen cậu chỉ biết cậu âm hiểm, giờ mới hay, cậu còn có mặt anh dũng như vậy. Hành động bò xuống của Riddle dọa hãi hai bảo tiêu Saga phái tới.

“Ế? Đại ca Ali, có hai đứa nhỏ kia.” Vào mới phát hiện, có hai đứa bé cũng theo dõi Riddle, nhưng tụi nó tới từ đâu bên kia.

“Phải làm vậy thật à?” Cô bé do dự.

“Hừ! Sợ gì chứ! Tao nhất định phải làm rõ bí mật của nó, nó sở dĩ được ngài Saga trọng dụng còn không phải vì nó có thể điều khiển rắn, thằng Robert nhu nhược, dĩ nhiên đi liếm giày của Riddle như một con

chó, chỉ cần biết bí mật của nó, tao cũng sẽ có sức mạnh như vậy, khi đó, ngài Saga sẽ coi trọng tao, Riddle, ha ha...” Từ nụ cười vụn vụn, bề ngoài hung ác của thằng nhóc này không ai có thể ngờ được nó chỉ là một đứa con nít. Khiến cô bé càng do dự hơn.

“Riddle rất tốt với chúng ta.”

“Nó xem chúng ta là tay sai, mà chẳng lẽ còn vắn vương nó à, mà không quên sự tuyệt tình khi nó cự tuyệt màm chứ.” Lời thằng nhóc khiến sắc mặt cô bé tái nhợt, sau đó cắn răng nuốt kíp. Nhưng ánh mắt nhìn thằng nhóc phía trước đã rất độc ác. Thường nói độc nhất là lòng dạ đàn bà, quả không sai mà.

Nhưng bất kể tụi nó ôm dự định gì, tụi nó đã không có cơ hội thực hiện hoặc hối hận, chỉ trong nháy mắt, cả hai nghênh đón bóng tối, ngã xuống đất.

“Tụi con nít bây giờ thật là trưởng thành sớm quá đó!” Gã xấu xí nhìn hai đứa bé than thở.

“Đàn ông một khi họa thủy có lực sát thương còn hơn cả đàn bà, ba cái chuyện tranh đoạt tình nhân Boss quấy ra còn ít sao? Nhưng thoát nhìn thiếu gia Riddle cao hơn một bậc ấy nhỉ.” Ali như là nhớ tới chuyện ngày trước, về mặt hoài niệm. Đố kị của thằng nhóc cũng dễ hiểu thôi, về phần cô bé rõ ràng là vì yêu mà sinh hận, chắc chắn, mới bây lớn chứ.

“Hai đứa này làm thế nào đây?”

“Ngốc!” Gõ một cái thật mạnh, “Còn cần hỏi à? Đương nhiên là xử lý rồi, bọn họ dám có ý đồ với thiếu gia Riddle, giữ lại làm gì? Cho dù không có ý muốn giết thiếu gia cũng không được, Boss sẽ cho phép tại kẻ muốn hại thiếu gia còn sống dưới mí mắt mình? Có đầu óc tí đi!” Không hề nề tình ném hai đứa bé xuống biển, nhìn tụi nó ngay trong nháy mắt thanh tỉnh bị nước biển nuốt chửng, mà hai kẻ ra tay lại không hề có tí rung động gì.

“Mấy tiểu súc sinh này, khách khí với tụi nó một tí, tụi nó tưởng rằng chúng ta là loại người ăn chay tích đức à! Không biết trong cô nhi viện còn bao nhiêu đứa như vậy nữa.” Bọn họ là ai, loại người liếm vết máu trên đao để sống đấy.

“Không sao, thiếu gia không lâu nữa sẽ đi học ở nơi khác, chờ khi nghỉ về nhà, thiếu gia sẽ phát hiện mình căn bản không còn cô nhi viện để về, Boss sớm đã chuẩn bị tiền trăm hậu tẩu rồi. Hi hi...”

“Đại ca Ali này, sao Boss lại để thiếu gia đi học ở nơi xa như vậy chứ? Boss không phải có tâm tư này à? Chẳng lẽ chúng ta nghĩ sai cả rồi?”

“Ai biết được, dù sao không phải tao theo đuổi người ta, sao thiếu gia còn chưa ra, đi xem, cái động ấy có gì để chơi?”

...

9. Chương 9: Lão Sắp Tới Rồi

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỏi quá)

009 | Lão sắp tới rồi

Riddle đương nhiên không biết bên ngoài xảy ra chuyện gì, tâm tư của cậu giờ khắc này hoàn toàn bị những thứ trong hang động hấp dẫn, hơi thở pháp thuật dày đặc, khiến cậu hưng phấn, cho dù Nagini không ở đây, chuyến đi này cũng không tệ.

Cất ngón tay, đề lên chỗ viết trong sách, một cánh cửa chính bị ẩn giấu mở ra, lọt vào tầm mắt là một hồ nước xanh ngắt, thở phào, cũng đúng, đồng âm thì ấy hẳn là ngày sau dọn tới bỏ vào để bảo vệ Horcrux, nhưng thứ nước này cũng không giống nước bình thường. Riddle chỉ là ôm lòng hiếu kỳ dùng bình nước mình mang theo múc một nắp lên, nước không có gì thay đổi.

Nhưng nghĩ tới thứ nước này có thể bảo quản đồng thời phong ấn âm thi hẳn là liên quan tới pháp thuật, khẳng định không phải hàng thường. (Trong nguyên tác vừa chạm vào hồ, âm thi sẽ sống lại.) Nghĩ là nghĩ thế, nhưng Riddle hiện tại còn không biết, thứ nước này là thu hoạch còn lớn hơn cả Nagini trong chuyến đi lần này.

Quần quýt leo lên cái thuyền có sẵn trong nguyên tác, lo lắng nhìn nó ổn định chèo về trước, tuy rằng không có âm thi dưới đáy hồ đe dọa nhưng cái thuyền này rất khiến người lo lắng, nó đã được bao nhiêu năm rồi? Liệu có vỡ tan tành không? Cậu không biết bơi đó, bất kể thứ nước này có phải là nước bình thường hay không rơi xuống cậu cũng không sống được.

“Cuối cùng cũng tới rồi.” Nếu vỡ thật vậy cậu chỉ có thể thử xem Floating Charm có thể đỡ mình lên không, dù sao từ khi bước vào đây cậu đã cảm giác được độn thổ bị hạn chế, cái cảm giác không gian bị khóa chặt, đối với một phù thủy tùy thời có thể đột phá không gian đến một nơi khác mà nói là rất miễn cảm.

Đây chính là Nagini?

Riddle si mê nhìn quả trứng bị đặt giữa đàn tế, màu sắc mượt mà, hào quang như ngọc, “Nàng nhất định là một tiểu cô nương xinh đẹp.” Nhìn lời ghi chép của người chế tạo Nagini để lại bên cạnh...

Đúng vậy, người chế tạo, giống như Basilisk là trứng gà trống do cóc ấp ra vậy, Nagini cũng là bán thành phẩm của một vị luyện kim thuật sư, ông ta tính tạo ra một con rắn có kích cỡ như Basilisk, không có khả năng giết người bằng ánh mắt, nghe lời người chăm sóc. Nhưng làm đủ mọi cách quả trứng rắn này vẫn không ấp ra. Thế nên vị luyện kim thuật sư chỉ có thể cất nó vào cái hang động mình vô ý phát hiện, ông ấy phát hiện nước ở đây có thể cung cấp ma lực, vì vậy sắp đặt cơ quan, giấu đi lối vào, còn bày ra ma

pháp trận, để hoàn cảnh tự động áp trứng.

“Nước có ma lực? Là ý gì?” Không hiểu, nhưng câu này cũng xóa đi suy nghĩ tới trường rồi nhờ giáo sư kiểm tra của Riddle, đã là thứ tốt vậy để lại tự mình nghiên cứu sẽ hay hơn.

Tuy rằng không biết quả trứng rắn này đã hội đủ điều kiện thích hợp để ấp ra chưa, nhưng Riddle tin tưởng kịch tình, Nagini thuộc về cậu, cậu cũng đích xác phát hiện Nagini ở đây, vậy không thành vấn đề.

Lần thứ hai cắt tay, lần này là cổ tay, không thể không chế giấu mấy cái phương pháp cổ lỗ sĩ của các phù thủy, máu là thứ có lực lượng nhất linh tính nhất ngoại trừ linh hồn, cũng là vật chịu tải tốt nhất. Không thấy các phù thủy ai muốn ký hiệp nghị hoặc khế ước pháp thuật đều cắt linh hồn của mình ra dùng sao. (Bỗng chợt nhớ tới bản thân cậu chính là bậc thầy cắt linh hồn vĩ đại nhất thế giới.)

Cảm giác được lực lượng xói mòn, ma lực dưới sự dẫn dắt của ma pháp trận, thuận theo máu chảy về phía quả trứng, thiếu máu nghiêm trọng khiến Riddle hoài nghi, vị luyện kim thuật sĩ có phải trộn thêm gien vampire vào không.

Cạch, theo tiếng trứng vỡ, máu của cậu không còn bị ép chảy ra nữa, Riddle nhanh chóng băng bó vết thương, rồi mong đợi nhìn Nagini sinh ra.

Ừm... Mẹ... Âm thanh nhỏ xíu khiến mặt của Riddle đen lại, không phải vì tiếng mẹ, nó là bản năng của động vật, chúng ta không tính toán, cậu tính toán là kích cỡ của Nagini.

Vì sao một quả trứng cỡ trứng đà điểu có thể ấp ra một con rắn cỡ giun chứ? Muốn đẻ nòng dài bằng kích cỡ trong nguyên tác phải tốn bao lâu...

Nước mắt ~ kế hoạch bảo tiêu của cậu. Thôi huyết khế đã ký, cứ thế đi.

Sau này tên của cậu là Nagini, cậu có thể gọi tôi Tom. Nhét con rắn vào túi áo, đóng gói mở vỏ trứng, cậu đã không tính toán cái tên lũ rắn gọi mình nữa, cứ gọi Tom là được. Nằm trên thuyền mặc nó thông thả trôi về, lần này cậu không đứng. Choáng váng quá, mất nhiều máu quá đây mà.

...

“Đã xảy ra chuyện gì!” Riddle tái mét nhìn tụi nhỏ.

“Riddle, bọn họ chết rồi.” Thấy cậu đã về, hai người lớn trốn đằng xa thở phào, bọn họ phải viết rõ vào báo cáo, sắc mặt của Riddle chả có tí can hệ gì với bọn họ cả. (Cái hồ giấu trong hang động, Muggle không vào được cũng không nhìn thấy.)

Riddle bước tới xem xét hai thi thể, sắc mặt vốn đã không tốt nay càng xấu xí hơn, cái này xem như là hiệu

ứng hồ điệp hay hiệu ứng kịch tình? Chết trong nguyên tác khẳng định không phải hai đứa bé này, nhưng bọn họ vẫn có liên quan tới cậu, kịch tình đã biết đầu tiên sau khi xuyên việt không thể thay đổi, thậm chí là giữ nguyên sau khi cậu đã hiệu ứng một loạt hồ điệp lớn như vậy, điểm ấy khiến Riddle rất chú ý.

Tuy rằng biết không có khả năng, nhưng cậu vẫn sinh ra ý nghĩ, mình sẽ tránh không thoát số phận cắt linh hồn rồi nổi điên, cuối cùng chết bảy lần trong tay Harry Potter.

“Là mày!” Mụ già quát lên, “Nhất định là mày. đồ ác ma, mày lừa tụi nó vào hang động, rồi giết tụi nó, nhất định là mày.” Mụ già thất thường là khẳng định, nhìn ông lão quần áo chỉnh chu lại không ngừng nhúu mày bên cạnh mụ là biết, hình như là tài trợ vừa kéo được.

“Bọn họ bị chết đuối.” Dùng ánh mắt như nhìn ngu xuẩn mà nhìn mụ, muốn gán tội mưu sát cho cậu trước làm rõ nguyên nhân cái chết đấy. “Không phải đã dặn mọi người phải ở yên ở đây sao, chuyện này là thế nào?” Nhìn mấy đứa dẫn đầu trong cô nhi viện.

“Xin lỗi, Riddle, bọn họ...” Một nữ dẫn đầu giấu răn trong tóc do dự một hồi, cuối cùng nói, “Bọn họ nói muốn đi hẹn hò, ở đây cũng có chút phong cảnh khác với ngày thường, tụi tôi lại không thiếu hai người giúp đỡ, tôi và Nini lại là... Ồ...” Cô bé chỉ là không chịu được bạn tốt cầu xin, nào biết...

“Không phải lỗi của Anne, tôi cũng đồng ý, bọn họ nói mình chỉ ra ngoài đi dạo mà thôi, sau đó không thấy cậu về, mọi người tính đi tìm, kết quả phát hiện thi thể của bọn họ nằm bên bờ biển.” Con sóng hung bạo đã đẩy thi thể của hai đứa bé về. Robert bổ sung. Ngoại trừ mụ già, các cô nhi khác không ai tin là Riddle làm cả, nếu Riddle muốn giết hai người họ, cam đoan cả một tí tro cũng không thừa lại, tụi nhỏ không quên sự hung tàn của Saga và thủ đoạn của Riddle.

“Chết rồi thì thôi, chôn đi, chuẩn bị về.”

“Dạ!” Tụi nhỏ tự động làm việc, không một ai nhìn mụ già còn đang giải thích với kim chủ.

...

“Saga, hai đứa bé ấy là anh sai người làm à?”

“Sao đoán được?” Saga cười mỉm nhìn Riddle, bầu không khí thoải mái khiến người cảm thấy đó không phải là hai mạng người. Riddle hiển nhiên cũng nhận ra, nhưng mạng người ở bất cứ thời đại nào cũng là rẻ mạt. Người gián tiếp bị cậu hại chết không ít, hiện tại thánh mẫu đã không kịp rồi, mà còn, Saga nhất định là vì cậu.

“Khả năng bọn họ cùng chết đuối đồng thời không kêu cứu lớn được bao nhiêu? Lại nói, xe của anh tới quá nhanh.” Đặc biệt là trên xe còn có cả đồng thuốc men và bác sĩ. “Đừng theo dõi em.”

“Anh xin lỗi, nhưng lần này là có nguyên do.” Đôi mắt màu vàng nâu của Saga sáng lên, rạng rỡ chói mắt,

chớp lóe sát ý, hai đứa nhãi ấy cũng dám...

“Saga...” Riddle nhú mày. Nhưng câu nói kế tiếp của Saga thuyết phục cậu.

“Anh lo lắng, Riddle, đừng nói với anh, em không làm gì cả.” Chỉ vào con rắn độc treo trên cổ mình ngày càng hăng say với việc làm đồ trang sức.

“Được rồi...” Riddle bất đắc dĩ cười, nhắc tới rắn, cậu như hiện vật quý từ trong túi áo móc ra tiểu cô nương Nagini bé xíu như dây giày. “Nhìn, thú cưng của em nè, đây chính là sinh vật huyền bí đấy, nàng là một tiểu mỹ nữ, tên là Nagini, Nagini, dây nào, chào hỏi đi.”

Tê ~ buồn ngủ quá, Tom ăn hiếp người ta! Rắn cần ngủ đông, trời lạnh như thế, còn gọi nàng dây. Phải biết nàng là một con rắn vừa sinh ra đấy.

“Nàng... Nagini?” Saga cảm thấy khuôn mặt của mình nhất định cực kỳ vặn vẹo. Hiện tại có hai khả năng, một, Riddle nhớ bạn gái, đặt cho thú cưng cái tên y chang như tên của bạn gái. Hai, Nagini trong cuộc nói chuyện lần trước chính là con rắn này.

Xét thấy hai người là bạn tốt không có gì giấu nhau, xét thấy mạng lưới tình báo của anh không tra được gì, bạn học Saga không phải ngu ngốc cuối cùng cũng biết khoảng thời gian qua mình ăn đấm hiệu nào.

“Sinh vật huyền bí?” Giọng của Saga khiến bạn nhỏ Nagini rất có bản năng động vật trốn tới chỗ Riddle, nhưng cái tốc độ chậm rì rì của nàng thật là không đủ nhìn, đã ngay lập tức bị chụp lấy bảy tấc. “Sinh vật huyền bí hẳn là rất rắn chắc, không dễ chết phải không... Để anh kiểm tra nào!” Nói xong Saga nắm đuôi tiểu cô nương, làm một cú xoay tròn 360 độ, xoay theo chiều kim đồng hồ, xoay ngược lại, rồi thất, rồi mở ra.

“Saga!” Riddle bị hình ảnh quỷ dị này giật nảy lên, một hồi lâu mới phản ứng lại cứu lấy Nagini đang khóc la cứu mạng trên tay Saga.

“Anh làm gì vậy!”

“Hừ!” Saga tuy rằng biết hình tượng hiện tại của mình tuyệt đối rất xấu, nhưng anh quả thật nhịn không được, mấy ngày nay anh sống không phải ngày của người sống, kết quả dĩ nhiên là ô long to đùng, một con rắn!

“Riddle, nếu em có người thích, nhất định phải để anh làm người đầu tiên biết đấy.” Thôi cứ thành thật nói cho anh đi, cho dù là phán tử hình cũng cần biết tội.

“Đương nhiên rồi!” Riddle trấn an tiểu cô nương rưng rưng nước mắt, không ngừng dùng tiếng rắn nói ngọt thay Saga, ví dụ như, vừa này chỉ là giúp nàng vận động mà thôi vân vân.

Nhưng lời của Saga cũng khiến cái CPU chứa mớ tiểu thuyết đồng nghiệp đam mê ươm bướng vô cùng không cách nào xóa được trong đầu Riddle bắt đầu vận chuyển, nó tự động giúp cậu xếp bảng, liệt kê ra những CP từng xuất hiện.

CP của Voldemort... loại thứ nhất, Harry · Potter. Sinh năm 1980, cách hiện tại 46 năm. Đồng lý, Draco · Malfoy, Ron · Weasley, Neville · Longbottom vân vân, cũng sẽ sinh ra ở 46 năm sau.

Loại thứ hai, Severus · Snape, sinh năm 1960, cách hiện tại 24 năm. Đồng lý, James · Potter, Sirius · Black cũng là 24 năm, Regulus · Black 25 năm. Lucius · Malfoy còn 18 năm sẽ sinh ra.

Loại thứ ba, Albus · Dumbledore, đã sinh ra, già hơn cậu 82 tuổi. Gellert · Grindelwald, năm sinh không rõ, tám lạng nửa cân với lão D.

Cùng thời đại tuổi tác xấp xỉ với cậu... Ruber · Hagrid...

Ông Trời ơi! Giết con đi! Khuôn mặt của Riddle thoát nhìn không tốt hơn người chết được bao nhiêu, đáng thương Nagini nằm trong tay cậu, thân thể vừa được tháo ra, đã bị thắt lại.

(Tác giả tà ác nhắc nhở, còn có tự công tự thụ, không có chênh lệch tuổi tác, cậu có bảy cái để chọn.)

“Riddle?” Saga ngậy ngẩn nhìn Riddle trưng cái mặt như bị thiên lôi đánh cho tan tành mây khói ra, sao vậy?

“Không đâu, không đâu!” Riddle lặng lẽ an ủi mình, đồng thời thề, nếu thật là Hagrid, cậu sẽ trước cho mình một cái Avada.

Nhưng thừa lại... chênh lệch tuổi tác không phải tí xúu nha...

“Nè ~ Saga, anh nói chúng ta có nên sang Trung Quốc một chuyến, tính bát tự gì ấy không, em cảm thấy em có mệnh thiên sát cô tình...” Không phải trâu già gặm cỏ non, cũng là tịch mịch chí ít hai mươi mấy năm.

“Anh nhớ mấy ngày trước em đã nói, lấy mị lực của em chỉ cần dạo phố một vòng, lũ con gái nháo nhào đòi gả cho em có thể vòng quanh Địa Cầu.” Nhàn nhã uống ly cà phê an ủi, anh bị khuôn mặt vừa nãy của Riddle dọa hãi.

“Đúng vậy!” Riddle nháy mắt bật dậy, con gái! Cậu muốn cưới là con gái, đều tại mớ tiểu thuyết ấy, lần sau khi chết cậu tuyệt đối phải cho Hắc Vô Thường một trận. Tâm tình nháy mắt tốt hơn Riddle cũng có tâm tư nói đùa, “Sắp tới Giáng Sinh rồi, chuẩn bị quà cáp xong chưa, còn có quà sinh nhật nữa, nhớ chuẩn bị đủ cả đấy.” Nói xong bỏ chạy, cậu phải về dạy dỗ tội nhỏ ở cô nhi viện nữa, Dumbledore sắp tới rồi.

“Sao cứ nói gió là mưa thế, lúc này lại vui vẻ rồi.” Cưng chiều nhìn bóng lưng Riddle, “Quà anh tặng em có thể kém sao.” Mở ngăn kéo, một cái hộp bạc tinh xảo nằm đấy, phía trên khảm phỉ thúy và đá quý, chỉ vàng phác hoạ hoa văn phiền phức, lộng lẫy mà xinh đẹp, trong hộp là một khẩu súng lục hoàn mỹ, còn có một mớ đạn đặc thù đã được gia công uy lực tăng gấp mấy lần. Saga lật cái hộp lại, dưới đáy hộp có một hàng chữ anh tự tay khắc Tặng cho Riddle anh yêu nhất “Đáng tiếc, em sẽ chỉ xem nó là tượng trưng cho tình bạn.”

...

“Riddle à, cái này?” Mấy đứa bé ấp úng tìm tới cửa.

“Có chuyện gì vậy?” Nhìn đồng hồ trong tay tụi nó, “Yêu cầu bé xíu như vậy cũng làm không được à?”

“Không phải.” Một cô bé bước ra, thời gian lâu ngày, mọi người cũng biết, Riddle rất tốt với phái nữ, có thể nói là phong độ thân sĩ. Cho nên có chuyện gì đều là lũ con gái mở miệng hoặc báo cáo trước. “Riddle, tôi chỉ là không hiểu ý đồ của cậu, vì sao bảo tụi tôi mặc quần áo cũ vào ngày đó?”

“Không cần mặc mớ đồ vừa rách vừa mỏng ấy, chỉ cần đừng mặc mấy bộ quá tốt. Như bộ Anne đang mặc nè. Theo tiêu chuẩn này là được.” Nghe được lời Riddle, tụi nhỏ nhìn về phía Anne, cô bé đang mặc bộ đồ cũ được giặt đến trắng bạch, cũ nhưng chỉnh tề sạch sẽ, một cái mụn vá nhỏ cũng bị sửa thành hình đoá hoa.

Điều kiện của tụi nhỏ tuy đã tốt hơn, nhưng vụn vặt chỉ là ẩm no, ngoại trừ Riddle không ai đáng để Saga nâng niu trong lòng bàn tay cả, tụi nhỏ của cô nhi viện cũng không có năng lực kiếm được mấy thứ này, nhưng tụi nó đều kiếm nổi cho mình một bộ quần áo ấm áp, khiến Riddle thấy khó chịu tụi nó chuẩn bị mớ quần áo ấy cho những dịp Saga thỉnh thoảng sẽ tới.

“Riddle, nghe nói cậu chuẩn bị đi học trường ký túc rất xa à? Cậu đã nghĩ kỹ chưa.” Có người nói ngài Saga rất bức vì chuyện này.

“Chuyện này không cần nói nữa, Donib, cậu lúc nào quan tâm tới việc học thế?” Lạnh lùng nhìn thẳng nhóc, đối phương lập tức thỉnh tội, tiêu chuẩn đến khiến Riddle cảm thấy sao ngày càng có phong cách khi Voldemort dạy bảo Death Eaters vậy? Điểm khác duy nhất là, phía sau Voldemort cậu đây còn có một thái thượng hoàng. Saga... anh thừa dịp em vắng mặt đã làm những gì?

Đuổi tụi nhỏ thường tới ám chỉ cậu nên học ở gần đây đi, mấy đứa con gái dĩ nhiên còn cả chơi mỹ nhân kế, anh đây không hiếm lạ mớ cổ gần hàng số lượng không nhiều chất lượng không cao như tụi mày đâu.

Ai... Xoa lông mày, quay người cầm lấy lá thư làm bằng da dê để bên cạnh, nhìn lá thư thông báo trúng tuyển quen thuộc mà xa lạ, và hàng chữ ký tên phía trên, phó hiệu trưởng, Albus · Dumbledore.

Người đàn ông đầu tiên bước vào thế giới của cậu, người đàn ông đầu tiên cự tuyệt cậu, người đàn ông cậu kính trọng nhất cũng hận nhất, người đàn ông đây đưa cả đời với cậu...

...

Ừ? Ừ ừ??

Đệt! Riddle cố gắng lắc lư đầu mình, đuối mớ chữ không biết nguyên nhân xuất hiện trong đầu ra.

Hắc Vô Thường! Anh hận mày!!

...

10. Chương 10: Hiệp 1

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỏi quá)

010 | Hiệp 1

Tâm tình của Dumbledore rất tệ, lấy tài hoa của ông sợ rằng đã sớm là hiệu trưởng, huân chương Merlin đệ Nhất đẳng trên tay cũng thua một thân phận bình dân. Nhưng hiện tại hắn cũng xong rồi, sau Armando. Dippet, ông không còn bất cứ lực cản nào nữa, những năm qua trường học cũng do ông quản lý, liên minh Pháp Thuật quốc tế và Wizengamot ông đã đứng vững gót chân.

Nhưng tất cả lại không phải là điều ông để ý, điều ông để ý là... năm mộ bé xiu của mẹ và em gái ở thung lũng Godric, người em trai đã thề sẽ mãi mãi không tha thứ cho ông ở quán Đầu Heo, còn có một người xa ở Đức...

Cậu ta ngày càng điên cuồng, thí nghiệm cũng ngày càng nguy hiểm, lúc còn đi học cậu ta đã nổ nửa học viện Durmstrang, giờ chẳng lẽ muốn nổ cả Thế Giới Phù Thủy ư? Không ai ngăn cậu ta lại sao! Những kẻ dối trá ấy, muốn đẩy ông lên đài để đối phó với người có được thanh danh hiển hách, bạn thân của ông, người yêu của ông...

Ai... Cái chết của Arianna khiến bọn họ mỗi người một ngã, nghiên cứu chưa hoàn thành lại trở thành cố chấp điên cuồng nhất của cậu ta. Gellert, cậu sai rồi, tôi sai rồi, chúng ta đã sai rồi, đừng tiếp tục nữa, tôi không muốn chỉ đùa phép vào cậu.

Dumbledore một mình chậm rãi tới cô nhi viện, ông thói quen mỗi ngày chừa cho mình chút thời gian, dùng để nhớ về Gellert, nhưng những năm gần đây nhớ về ngày vui bên nhau ngày một ít, nhớ về khoảng cách giữa bọn họ ngày một nhiều, nhớ về tài hoa của Gellert ngày một ít, nhớ về điên cuồng của cậu ta ngày

một nhiều, gần đây ông thậm chí nghĩ nếu như Gellert thật bị bức tới nước ấy, ông nên làm cách nào để đánh bại cậu ta.

Dumbledore dừng bước, nhú mào, thời gian luôn công bằng đến khiến người đau xót.

Ngẩng lên nhìn cô nhi viện, thu hồi cảm xúc của mình, ở bên bọn nhỏ, luôn là những giây phút ông vui vẻ nhất, bọn họ ngây thơ, đơn thuần, không bị những bất đắc dĩ của xã hội vấy bẩn. Nhất là các tiểu sư tử đáng yêu của Gryffindor, tuy rằng lỗ mãng nhưng nghe lời lại dễ khống chế. Mà Slytherin thì phiền phức hơn nhiều, các tiểu quý tộc từ nhỏ bị ô nhiễm tai mắt, từ nhỏ nhận lấy huấn luyện, ánh mắt nhìn vấn đề luôn lo xa mấy bước, tầm mắt nà giả tạo và cách nói chuyện cong cong vẹo vẹo, khiến ông nhớ tới hội đồng quản trị chuyên làm phiền ông và cái người đang tung tăng ở Đức.

Mà còn ông sắp phải nhìn một niên khóa Slytherin nữa tốt nghiệp, trở thành những hội đồng quản trị mới, những nhân viên mới của Bộ Pháp Thuật, tiếp nhận chức vị của cha mẹ mình, tiếp tục gây sự với ông!

May mắn là, phù thủy gốc Muggle không có tình huống này, Slytherin coi trọng huyết thống sẽ không nhận máu bùn, những đứa bé chưa bao giờ tiếp xúc với Thế Giới Phù Thủy, sẽ do ông dẫn đường vào thế giới thần kỳ ấy, chỉ cần tiết lộ một ít điểm tốt về Gryffindor, đó sẽ là một tiểu sư tử đáng yêu hoặc là tiểu ưng hay tiểu lửng thiên hướng Gryffindor, ông rất thích công việc này, có biện pháp nào đi chăng nữa cũng sẽ đi đón người, đặc biệt là hiện tại khi ông cần sự ủng hộ.

“Chào, xin hỏi, ở đây có phải có một đứa bé tên Tom · Riddle?” Dumbledore hòa ái chào. Lại đổi lấy ánh mắt quỷ dị của đứa bé ngồi chờ đợi ngoài cửa. (Người ta đang tuần tra)

Một lão già, râu cột nơ, quần áo quê mùa, Tây trang còn gài sai nút, khuôn mặt cười rất hèn mọn, đây là giáo viên trường Riddle à? Thảo nào ngài Saga không thích, Riddle nghĩ gì vậy. Trong lòng tuy phỉ báng, nhưng tội nhỏ của cô nhi viện xưa nay rất giỏi cái trò nói một đằng làm một nẻo trước mặt người ngoài.

“Chào, vâng thưa ông, ở đây có, xin hỏi ông là?” Làm ơn nói cho tôi biết ông chỉ là người chào hàng.

“Ông là giáo viên của trường, đã có hẹn trước.” Một đứa bé đáng yêu lễ phép lại không sợ sệt, nếu là phù thủy thì tốt biết mấy, một Gryffindor có lý trí. Dumbledore nhìn đứa bé này cười càng thân mật hơn, kể ông phát hiện đứa bé đột nhiên quay đầu bỏ chạy, xấu hổ à?

Thượng Đế ơi, lão già này nhất định là tội phạm bất cóc, vì sao hôm nay là con trực chứ! Con trai à, ánh mắt tốt đấy.

...

“Chào, thưa bà, đây là tài liệu của trường chúng tôi, mời bà xem, còn có tôi muốn tìm hiểu một chút về đứa bé này.” Khi Dumbledore ngồi đối diện với cụ già ánh mắt úp mở, vẻ mặt ông nghiêm túc, ông muốn cho người giám hộ của bọn nhỏ một cảm giác nghiêm cẩn, điều này liên quan tới hình tượng của Hogwarts.

“Vâng, à... rất chính thống.” Dưới tác dụng của Confundus Charm, đương nhiên không có vấn đề gì, từ điểm ấy xem xét, các phù thủy đều là cao thủ làm giấy tờ giả, thảo nào phù thủy ngoại trừ những kỳ thi học kỳ và hai kỳ thi thử thách ra căn bản không thi gì nữa cả.

“Thưa bà, đứa bé này...”

“Ông hãy dẫn nó đi đi! Ông hãy dẫn nó đi đi! Ông sẽ không trả nó về đúng không? Hãy dẫn tên ác ma đó đi thật xa!” Mụ già như điên lên tóm lấy quần áo Dumbledore. Có thể biết, hai năm qua trong lúc vô tình Riddle đã cho mụ áp lực lớn cỡ nào, sau khi Saga nhúng tay vào, mụ càng là từ trạng thái bốn bề gặp địch, biến thành tù nhân, mấy người làm khác của cô nhi viện sớm đã bị đổi, mụ bị xem nhẹ, bị cô lập, từ khi có hai đứa bé chết. Thậm chí mụ nói một lời cũng bị tội nhỏ bất mãn mà trừng. “Là nó, tất cả đều tại nó, hai đứa bé ấy là nó hại chết, tên ác ma đó!”

“Thưa bà!” Robert đứng bên cạnh vội vã kéo mụ già lại, trời ạ, bà bị gì vậy? Bình thường nghe lời lắm mà, sao hôm nay lại đột nhiên bão nổi vậy.

“Mày! Mày cũng nói đi, con thỏ ấy, có phải không, hai năm trước là đồ ma quỷ ấy treo cổ nó, có phải không!” Robert trái lại bị mụ già tóm chặt.

“Ể...” Kỳ thực con thỏ ấy là thằng nhóc làm, nhưng qua lâu rồi, mọi người đều xem như chưa từng có chuyện này, giờ nhắc tới khó tránh khiến nó chột dạ, cũng ngay trong nháy mắt do dự ấy, đứa phép của một lão hồ ly đã trượt ra khỏi tay áo. Lúc này, ngoài cửa có người nghe được tiếng động xông vào, đánh gãy Dumbledore, nhưng Dumbledore đã thấy được điều mà ông muốn thấy.

Trong trí nhớ của mụ già, Riddle hung ác trừng mụ, uy hiếp sẽ đốt cô nhi viện, còn có cái chết của hai đứa bé cùng hành tung không rõ và sắc mặt tái nhợt ngày ấy của Riddle.

Trong đầu Robert lại lóe lên hình ảnh con thỏ của mình bị treo cổ, còn có hình ảnh mọi người tập thể chỉ trích Riddle.

Số phận luôn có một số điểm trùng hợp, bất kể thế nào, sắc mặt Dumbledore đã tối sầm lại, ấn tượng ông dành cho Tom · Riddle, đã là một mầm móng tà ác xấu xa trời sinh. Nếu kế tiếp dựa theo xu thế của nguyên tác, chờ khi ông gặp được Tom rồi, lại nhìn thấy khát vọng và dã tâm Tom dành cho lực lượng, sẽ triệt để phán tử hình cậu.

Nhưng, trước không nói Dumbledore sẽ nghĩ thế nào, cánh hồ điệp đầu tiên mà nhân vật chính của chúng ta chờ mong đã xuất hiện.

Mấy đứa bé xông vào, dẫn đầu là Anne xem như có nhiều khung truyện nhất, cô bé không dám tin trọn to mắt, sau đó xệ mặt xuống, vung tay lên, “Kéo bả ra!” Mấy cậu bé phía sau lao tới, kéo mụ già đã treo lên người Dumbledore xuống.

“Thỏ...” Anne nghĩ về cái từ mình nghe được khi vào, phối hợp với tiếng hét của mụ già, lập tức trừng

Robert, “Robert! Sao cậu dám làm vậy!” Dĩ nhiên dám lên nói xấu Riddle, nhất là sau khi Riddle đã dằn dò.

“Không, tôi không có, tôi không có nói gì cả!” Lập tức chỉ lên trời thề, cầu xin và kinh khủng lấp đầy trong mắt, mà vẻ mặt quả thật không giống như đang nói dối.

“Tốt nhất là vậy, nếu không cậu biết hậu quả rồi đấy.” Không nói Riddle và ngài Saga không bỏ qua, tội nó cũng không tha cho đâu. “Thưa bà!” Khí thế của Anne tăng mạnh, “Xin đừng quên bà là nữ tu sĩ, là người phụ nữ của Thượng Đế, Thượng Đế có mặt ở khắp nơi, thế nên... đừng ngoại tình trước mặt ông xã của bà!” Âm thầm liếc Dumbledore một cái.

Mụ già hóa đá, Robert cúi đầu co quắp, mấy cậu bé đang kẹp người sùng bái nhìn chị Đại, Dumbledore thì nhớ lại bài giảng về Thượng Đế trong chương trình nghiên cứu Muggle học ở 80 năm trước.

“Giáo sư, chào ông, Riddle đã chờ ông trong thư phòng, mời đi theo cháu.” Lễ phép nhắc váy mời, phải mặc váy vào mùa đông khắc nghiệt là rất ỷ khuất, nhưng thực nữ của cô bé này ra vẻ như dùng không đúng chỗ rồi.

Nếu Riddle có mặt ở đây, khẳng định sẽ hối hận muốn chết, vì sao không nói rõ ràng chứ, quả thật là, có một số việc đã thành thói quen tự nhiên sẽ dễ xem nhẹ, đời trước là tân Trung Quốc người người bình đẳng, đời này chưa tới đây bao lâu đã dùng võ lực cầm quyền. Ngày thường lại không quá thích xuất hiện trước mặt tội nhỏ, dẫn đến cậu không hề biết tội nó ở trước mặt cậu giả vờ tự nhiên, không nịnh nọt, chỉ thoáng mang tí tôn kính là để thuận theo yêu thích của cậu lấy lòng cậu, cái thời đại này, kẻ ở tầng dưới đối với người ngồi ghế trên là điệu bộ thể nào, cộng thêm sự trợ giúp của một vị Boss mafia, vẻ mặt của Dumbledore đã là nghiêm túc, ánh mắt sắc bén, thấu kính không ngừng lóe sáng.

Chỗ này đâu phải là cô nhi viện, quả thật là nhà của một quý tộc mà, càng quá đáng hơn là, cả ngôn ngữ mang tính ác ý cũng không được cho phép, sự chuyên chế này, còn có sùng kính và truy đuổi mọi người cam tâm tình nguyện chấp hành.

Hoài nghi và suy đoán của lão ong mật trong nháy mắt nhìn thấy Riddle đã thăng hoa biến chất thành kết luận. Thiếu niên anh tuấn, khí chất cao quý, lễ nghi ưu nhã đến hoàn mỹ, ánh mắt cơ trí nội liễm còn có khí thế bừa bãi ngổ ngược. Tom · Riddle quả thật là Gellert thứ hai. Không, cho dù là Gellert năm đó cũng không có phong thái hoàn mỹ như vậy.

(Năm đó khi hai người gặp nhau, Gellert vừa bị đuổi khỏi trường, ở bên ông lại khốn khổ vì tình, đương nhiên không hoàn mỹ rồi.)

“Mời ngồi, giáo sư.” Riddle trái lại kỳ quái nhìn lão ong mật, cái bản mặt này là sao vậy? Hiệu ứng kịch tính à? Thôi, hiệu ứng thì hiệu ứng đi... Dù sao lão ong mật đề phòng cậu cũng là nằm trong dự liệu, ổng ngứa mắt tất cả Slytherin, càng miễn bàn cậu là người thừa kế chính thống duy nhất. Ngoại trừ đề phòng ra ổng cũng không thể làm gì, không thể chỉ vì mình là hậu duệ của Slytherin mà giết cậu đi, cẩn thận cả giới quý tộc liều mạng với ổng đấy.

Mà còn, để ông đề phòng, đề phòng. Cậu lại không làm gì, hoặc làm ba cái chuyện lông gà vỏ tỏi đùa giỡn ông, khiến ông nghĩ ngợi lung tung thần hồn nát thần tính. Lão ông mật, chỉ có nghìn ngày làm trộm không có nghìn ngày phòng trộm, anh đây mật chết ông! Anh cũng không phải Voldemort ban đầu, một thiếu niên muốn liều mạng chứng minh dã tâm mạnh mẽ của mình lại bị ông bài xích, ông phòng đến chân trời góc biển anh cũng chả hề có tâm lý gánh nặng nào cả.

Nghĩ đến đây, tâm tình của Riddle tốt hơn, về mặt nhìn Dumbledore cũng từ ban đầu thoáng nhú lại trong nháy mắt trở nên rạng rỡ.

“Chào, cậu Riddle.”

“Chào giáo sư, em có nhận được lá thư, nói thật, em rất vui khi có thể tới học ở một ngôi trường phù thủy, em từ nhỏ đã biết mình là khác với mọi người, ban đầu còn lo lắng, năng lực của em nếu như bại lộ, không biết có bị sở nghiên cứu nào đó bắt đi cắt lát không.” Cười đến vô hại, tao nhả.

“À, không cần lo lắng đâu, cậu Riddle, bạo động pháp thuật của tiểu phù thủy, sẽ có nhân viên chuyên môn của Bộ Pháp Thuật tới giải quyết.”

Nghe được lời này, Riddle không hề che giấu châm chọc trong mắt, cậu đang chế giễu cho Dumbledore xem, cậu đang chế giễu Dumbledore đấy, Bộ Pháp Thuật tới giải quyết! Nực cười, vậy khi bé nhiều lần cậu bị bắt nạt là từ đâu ra? Gần đây cậu quang minh chính đại luyện tập pháp thuật có người tới giải quyết sao? Bộ Pháp Thuật kiểm tra được là sự cố pháp thuật! Tạo thành thương vong trọng đại hoặc có nhiều người chứng kiến mới tới giải quyết, cái khu xa xôi chỗ cậu ở không chừng còn lè mề mãi cả thế kỷ ấy chứ. Mà còn White Wizard bảo vệ Muggle này quả nhiên như lời Saga đã nói, đưa ra chủ trương như vậy chứng tỏ ông ta không hề hiểu gì về Muggle cả, chỉ một Saga thôi là có thể nghĩ ra mấy cách giam cầm tiểu phù thủy không cho bọn họ bạo động pháp thuật, tuy rằng phiền phức tí. Nhưng hiển nhiên chính phủ có điều kiện tốt hơn, kỹ thuật khoa học tiên tiến hơn sẽ càng dễ làm được.

Dumbledore đương nhiên biết ánh mắt quá rõ ràng này của Riddle ý chỉ cái gì, ngoại trừ than một tiếng thiếu niên này quả thật là Slytherin tiêu chuẩn ra, cũng nghi hoặc một cô nhi viện sao có thể nuôi được một đứa bé như thế. Kể là giới thiệu về Hogwarts, Riddle cũng bày ra một ít “vô tri” của mình, hiểu kỳ hỏi một số vấn đề.

“Bốn học viện quả thật là mỗi người mỗi vẻ, nhưng thưa giáo sư, sao thầy chỉ nói Slytherin là quý tộc, tôn trọng thuần huyết không nói tính cách của bọn họ?” Riddle tuyệt đối là cố ý, cho Dumbledore lá gan cũng không dám nói ra lời bình âm hiểm giả dối, mà ông cũng tuyệt đối không để mình bị một đứa bé “bức” đến khen tặng học viện mình không thích.

“Khi chính thức phân viện sẽ có nghi thức đặc biệt, trước đó không ai biết mình ở học viện nào, đương nhiên tình huống người một nhà ở cùng một học viện cũng khá nhiều.”

“À há ~ thật là đau đầu, phải biết em là cô nhi đấy.” Khẩu khí không hề có tí tiếc nuối nào, sau khi hiểu rõ Dumbledore vẫn y như nguyên tác, thậm chí còn ghét mình hơn, cậu cũng không tính lấy lòng ông nữa, dù sao cậu cũng không vừa mắt lão già này mà.

Có lẽ, quý tộc thêm tí nữa càng có thể chọc tức ông? Nghĩ vậy Riddle cao quý hơn, tận sức tăng mấy phần thần thánh không thể xâm phạm.

“Nhưng thầy hy vọng mỗi một đứa con của Hogwarts đều chính trực!” Dumbledore đột nhiên nghiêm khắc nhìn Riddle.

Màn kịch chính tới rồi! Riddle dùng ánh mắt thầy là con nít ba tuổi hỏ nhìn Dumbledore, nhưng chỉ chợt thoáng qua, cố ý để lão ông mật biết, rồi treo lên tấm mặt nạ thời tiết hôm nay thật tốt, “Đương nhiên, đương nhiên, tuy rằng trên thế giới này không có lãnh thổ nào tuyệt đối chính trực, nhưng mỗi một đứa bé đều là thuần khiết, bọn họ là bình đẳng sinh ra trên thế giới này, thầy nói đúng không? Giáo sư!” Mà ông lại bắt công đến cỡ nào.

“Vậy cậu Riddle thì sao? Trong cái tủ kia là gì?” Chuyện người chết từ chỗ nữ tu sĩ già biết được, ra vẻ không có đủ chứng cứ, chỉ là Riddle nhiều hiềm nghi nhất, chuyện con thỏ đã qua lâu rồi, người bị hại hiện tại cũng đứng về phía Riddle, thế nên Dumbledore chỉ mũi nhọn về phía chuyện cuối cùng mình biết, ở khi đọc ký ức của Robert, ông phát hiện trong cái tủ bên kia có thứ Robert để ý. Thoáng phỏng đoán đã biết là chuyện gì.

“Tủ?” Riddle sững sờ, thuận theo ánh mắt của ông nhìn về phía món đồ sau khi tới thế giới này cậu lần đầu tiên dùng pháp thuật di động. Phòng này ban đầu là thư phòng sau bị sửa lại, Riddle ngày thường đọc sách ở biệt thự Saga tặng, nhưng một biệt viện bình thường của nhà giàu, cho dù không ở, cũng không thể thiếu bất cứ thứ gì.

Tuy đã thay đổi, nhưng những thứ ban đầu thuộc về Riddle không ai dám động vào, cái tủ kia vì có chứa đồ, thế nên được giữ lại, Riddle rất hoài niệm nhìn nó, dĩ nhiên còn à.

Nhìn Dumbledore rồi cười đến càn rỡ, “Thuở bé ham chơi, trộm được vài món đồ, có thể nói là chiến lợi phẩm, thật không ngờ vẫn còn ở đây.” Trong nguyên tác hình như cũng có màn ảnh này, châm lửa, châm lửa mau.

Thái độ của Riddle hiển nhiên chọc tức Dumbledore, ông dùng một ngọn lửa đốt tủ, giọng nói âm u “Ăn cắp là sai, cậu nên sám hối.”

Ha ha ha ~ đốt thật à, xí, cũng chỉ biết dọa con nít, “Giáo sư, thầy có thể giữ nó đốt mãi không? Nói thật, em cũng từng làm, nhưng không được lâu như thầy, mùa đông còn lạnh lắm, ngôi nhà này lại không lắp lò sưởi, thầy hãy đáng thương các cô nhi bọn em đi... Ở kia ~~ đừng giận, đừng giận, em sám hối, em sám hối đây!”

Dumbledore tắt lửa, sau đó nghe Riddle dùng chất giọng mềm mại huyền diệu ưu nhã linh động như violin, đọc từng từ trong thánh kinh, sám hối với Thượng Đế, thánh khiết mà thành kính, tựa như thiên sứ đưa lưng về phía ánh sáng buông xuống.

“Cậu không đền bù à?” Một khắc trước là thiên sứ, một khắc sau là ác ma, thiếu niên cầu nguyện xong biểu diễn riêng cho giáo sư thấy nụ cười tà kiêu Dark Lord trời sinh đã có.

“Đền bù?” Riddle sáng khoái đứng dậy, mở cửa phòng, “Người đâu.” Nháy mắt đã có người xuất hiện, sau đó nhìn vẻ mặt nghiêm túc của Riddle, mồ hôi lạnh chảy ròng, Riddle rất hiếm khi làm cái điệu bộ này, vì thế chào càng cung kính hơn.

“Riddle, cậu tìm tôi có chuyện gì?” Rất cung kính... Riddle thoả mãn, Dumbledore xệ mặt.

“Mấy thứ này, trước đây do tôi trộm, vừa nãy tôi đã sám hối rồi, trả lại cho các cậu, đúng rồi, tôi còn phải xin lỗi nữa.” Giọng là thành khẩn, nhưng đối phương như đã sắp quỳ xuống.

“Riddle xin bớt giận, đồ của cậu vĩnh viễn thuộc về cậu, đây là vinh hạnh của tụi tôi.” Mẹ nó ~ rốt cuộc là sao vậy, thằng nhóc thấy con rắn trắng trên tay Riddle đang nhe răng với nó, đều tại lão già đáng chết này, nhất định là ổng nói gì đó. Hung hăng trừng lão già một cái.

“Tôi đã từng nói không cần nghi ngờ và phản kháng lời tôi nói, được rồi, có chủ thì trả lại cho chủ, không có thì cho mấy đứa bé nhất. Mỗi người nhận lại đồ được thêm hai shilling nữa, xem như là bồi thường của tôi. Lui xuống.” Ném cái hộp đựng đồ cho thằng nhóc.

“Giáo sư, thầy xem mọi chuyện đã giải quyết rồi, chúng ta có nên đi mua đồ dùng học tập không, vì mớ đồ ghi trên lá thư này ra vẻ cũng không ít.” Riddle vẫn dùng vẻ mặt ấy, ánh mắt mang theo sự đắc ý, kỳ thực trong lòng sắp cười bò, có những người quả thật là trời sinh đối đầu, cậu thấy cái mặt xấu xí của lão ong mật đã rất vui vẻ. Xác, ai bảo ông bắt công, vừa gặp Voldemort thấy người ta điển trai đã bắt nạt người ta rồi, đáng đời!

“Cũng phải.” Dumbledore không muốn nói nhiều. “Thoạt nhìn cậu Riddle không cần học bổng.”

“Đương nhiên là không rồi, em cũng rất hoài nghi mức nghèo khó của Thế Giới Phù Thủy, vốn không có mấy đứa bé, học bổng dĩ nhiên chỉ có tí xíu như thế.” Đại bộ phận đều bị tham ô đúng không ~ rất có thâm ý nhìn lão ong mật, mặc cho ổng suy đoán, càng bận tâm càng tốt.

Bất kể thế nào, Riddle nhìn lão ong mật đi phía trước, cậu, Tom · Riddle VS lão ong mật · Dumbledore, hiệp thứ nhất, thắng.

...

11. Chương 11: Hẻm Xéo

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỏi quá)

Khóe miệng Riddle co quắp, cậu không nên đánh giá cao Quán Cái Vạc Lũng, Cứu Thế Chủ trong nguyên tác đều từng phỉ báng, càng miễn bàn các đồng nghiệp to to nhỏ nhỏ khác. Thôi cứ vậy đi, ác thú vị của di JK.

“Đây là Quán Cái Vạc Lũng, một nơi rất nổi tiếng, chỗ chúng ta phải tới ở ngay trong này.” Dumbledore không hổ là một trong những BOSS chung cực, rất nhanh đã thoát khỏi cảm xúc xấu, ở trong mắt ngoài người, ông vẫn là giáo sư Dumbledore hòa ái, mà đứng bên cạnh ông là một tân sinh lễ phép rất điển trai.

Hai người ăn ý đề cao cấp bậc của đối phương trong lòng mình, âm thầm bắt đầu đánh Thái Cực, chào giáo sư, chào trò, chào mọi người. So với Riddle sớm biết Dumbledore là mặt hàng không đơn giản, Dumbledore lại giật mình hơn nhiều, dù sao một đứa bé ở tuổi này đã cẩn thận như thế tuyệt đối không phải nhân vật đơn giản, ông hạ quyết tâm phải tra xem một cô nhi viện làm cách nào bồi dưỡng được một quý tộc.

“Ồ kìa ~ giáo sư Dumbledore, tân sinh à?” Ông chủ trẻ tuổi chào.

“Chào, Tom, thật không ngờ trò hiện tại đã có thể tiếp nhận công việc làm ăn rồi. Đây là Tom • Riddle, cả hai đều gọi là Tom. Có thể làm quen với nhau đây.”

“Chào, rất vinh hạnh được gặp anh, ông chủ trẻ ạ, gọi tôi Riddle là được, thật hâm mộ anh có cái nghề tổ truyền tuyệt vời thế, tôi nên xưng hô anh thế nào đây? À ~ tôi quả thật khó thích cái tên Tom này, một người gọi mười người quay đầu.” Thỏa đáng oán giận, không khiến người thấy phiền chán.

“Tôi cũng vậy!” Ông chủ trẻ nhảy vọt ra, nắm lấy tay Riddle lắc mạnh, “Trong nhà có quy định, cậu bé kế thừa cái tiệm này của nhà chúng tôi phải tên là Tom, để người gọi có cảm giác thân thiết, cậu cũng biết đấy, một gia đình đời đời là Tom phiền đến cỡ nào, cha tôi là điển hình phản nghịch, sau khi tôi tốt nghiệp đã ném cái tiệm này cho tôi, tình nguyện đổi tên làm Muggle cả đời cũng không muốn bị gọi là Tom. Tôi lại luyện tiếu, tôi rất thích nó, phải biết, chỗ tốt khi có cái nghề tổ truyền là thời đi học không cần đăng hoàng, ơ kìa ~ giáo sư, đừng nhìn em như vậy, môn Biến Hình của em đạt tiêu chuẩn đấy!”

Xem ra tên của phù thủy đích xác là có ma lực, Riddle buồn bực, cậu vốn định đổi tên cho dù không đổi được về tên ngày trước, rập khuôn Voldemort cũng tốt, cái tên Tom này quả thật là... Đợi đã, con mèo chưa bao giờ bắt được chuột của Mỹ sinh ra chưa? Thôi, cũng không thể vì một cái tên đã xóa bỏ một kinh điển, dù sao nước Mỹ cách xa lắm.

Hai Tom tán dãi tán ngắn một phen sau đó bị Dumbledore hối thúc, chia tay nhau, ông chủ Tom trái lại rất hào phóng, nói là sau này Riddle nếu tới có thể giảm 20%. Về phần mấy nữ phù thủy ban đầu tính phi lễ Riddle, hừ! Bạn cho rằng cậu ấy lẩn lộn không trong quán bar à? Lướt qua vụn bụi hoa không vươn một chiếc lá, đây chỉ là cảnh giới căn bản thôi.

“3 dọc, 2 ngang, bên phải.” Dumbledore nhìn về mặt lần đầu tiên nhìn thấy Hẻm Xéo của Riddle, thở phào nhẹ, may mắn, còn có chút giống như người bình thường.

Nếu Riddle biết Dumbledore đang nghĩ gì, cậu khẳng định sẽ móc cây súng Saga tặng mình ra thưởng cho ông mấy viên đạn, cậu chỗ nào không giống người bình thường hả! Cả người cậu vô cùng bình thường. Tương lai cậu sẽ ôm vợ đẹp, đùa giỡn con cháu, bình an cả đời, ai giống như ông, lúc trẻ hại chết em gái, lớn lên hại tình nhân vào tù, sau đó hại học sinh của mình đi làm mafia, gặp ghềnh gián tiếp hại chết phân nửa nhân khẩu của Thế Giới Phù Thủy Anh xong, lại lấy hại chết mình làm kết cục. Cuộc đời tương lai của cậu khẳng định không đặc sắc bằng con ong mật này rồi.

“Tên của phù thủy đều có hàm nghĩa đặc biệt đấy, Tom.” Có ý gọi Riddle là Tom, xem phản ứng của cậu.

“Thế à... vậy không thể đổi tên rồi, không hề gì, giáo sư, thầy nhất định muốn gọi em là Tom?”

“Nó là tên của Tom không phải sao?” Dumbledore nháy mắt mấy cái, giả vờ đáng yêu.

“Đương nhiên là được rồi, thầy là giáo sư mà.” Khóe miệng bị mấy cái nháy này của Dumbledore làm cho phản xạ co quắp một cái, rồi đề thấp giọng, cam đoan Dumbledore có thể nghe thấy. “Lớn tuổi rồi, yêu thích quá đi cũng nhiều, dĩ nhiên thích bị người ghét.”

Sau đó dùng nụ cười xán lạn cung kính hơn nói với Dumbledore, “Giáo sư gọi em là Tom làm em thấy rất thân thiết.” Oa ha ha ha, khi đọc nguyên tác đã nghĩ chiêu này của con house-elf tên Kreacher rất dễ chọc người điên máu.

“Chỗ đó là Gringotts.” Dumbledore lặng lẽ thống kê, số lần hôm nay ông gượng gạo đổi chủ đề như vậy là tổng số lần cả đời này đấy.

“Giáo sư, em nghĩ thầy dẫn em tới đây là được rồi, em thấy thầy rất bận, mà Hẻm Xéo cũng chỉ có bấy lớn thôi.” Hai suy nghĩ tiếp tục giày vò lão ong mật và đuổi ông đi rồi tự mình đi chơi cân đo trong đầu cậu, cuối cùng sau khi ước định được lượng phù thủy lưu động và cái diện tích gói gọn của Hẻm Xéo, Riddle quả đoán đá bay lão ong mật.

Giờ tuy không phải mùa cao điểm mua sắm cho lễ khai giảng như sau kỳ nghỉ hè, nhưng cũng là mùa cao điểm chọn mua quà cáp cho ngày nghỉ Giáng Sinh. Cậu là một đứa bé, có thể luồn lách chen qua kẻ hở, nhưng bên cạnh cậu là một lão già, cậu còn phải đánh Thái Cực với ông nữa, hết lần này tới lần khác ông khá có danh tiếng, đi tới đâu cũng có người chào hỏi.

Sau lần thứ N bị đụng phải, Riddle hối hận vì sao mình không tới tử thời đại, như vậy lấy sự tích ác liệt của tác giả tới đón cậu tám phần mười là Snape, tuy rằng độc miệng, nhưng những khi dạo phố chỗ Snape đi qua, khí thế quần ma tránh lui tuyệt đối là hưởng thụ đỉnh cấp đấy.

“Được, vé xe đây, ngày một tháng chín gặp.” Có lẽ là nhìn nhau ghét nhau, Dumbledore cũng rất sáng khoái.

Hogwarts có nhân viên soát vé à? Nhớ lại nguyên tác và đồng nghiệp, Tom bĩu môi, rõ ràng chỉ có một người phụ nữ bán đồ ăn vặt. Hiện tại chỉ sợ còn chưa sinh ra. Thật là bệnh hình thức mà, phỏng chừng

cũng mô phỏng theo Muggle lại chỉ mô phỏng được phân nửa, các phù thủy, nào đủ phẳng.

Không nhìn tấm biển cảnh cáo không hề gieo vãi, thôi đi, còn ác báo, Voldemort cướp một lần không nói, cả Cứu Thế Chủ chưa tốt nghiệp cũng cướp được, hình như Thế Giới Phù Thủy chỉ có một ngân hàng này thì phải...

Kế lại không nhìn yêu tinh bên trong, rất muốn cùng các đồng liêu xuyên việt đồng thời bị hai chữ yêu tinh này kích thích ngã ngựa ôm nhau an ủi, các yêu tinh mỹ lệ quyến rũ của phương Đông, đừng ngần ngại giết qua đây đi!

Sau đó là xe đẩy như tàu lượn siêu tốc, xem như kích thích, nhưng khi thấy các phù thủy sắc mặt trắng bệch không ngừng nôn mửa, Riddle rất không phúc hậu nghĩ khả năng phòng trộm của mớ xe đẩy này hẳn đều bị khóa trên người con rồng phía dưới.

Hành trình mua sắm quả thật không có gì đáng nói, Riddle trước đi mua đũa phép, sau khi nhận một phen giầy vò của Ollivander phiên bản tuổi trẻ tướng mạo vẫn khủng bố, lời nói vẫn dọa người, cậu tìm được cây đũa gỗ thủy tùng lông đuôi phượng hoàng thuộc về mình trong nguyên tác, cậu nghĩ sự chán ghét mình dành cho Dumbledore hẳn không kéo dài đến mức lấy cả lên người con phượng hoàng của ông kiêm cái lông đuôi của nó, cái cảm giác dễ chịu tâm ý tương thông huyết mạch tương liên khi nắm giữ đũa phép trong tay, ăn ý khi trái tim đập chung một nhịp, khiến Riddle bỏ đi ý nghĩ vì đề phòng lão ông mặt, mà vòng vào Hẻm Knockturn tìm một cây đũa bẽ ngoài bí ẩn làm từ tài liệu thần bí tới từ phương Đông xa xôi do một phù thủy không biết tên để lại chẳng rõ đã mọc meo bao nhiêu năm nào đó. (Oán niệm cá nhân thôi.)

Đương nhiên, cậu cũng mua một cây đũa thứ hai, Ollivander nhìn cậu lom lom một hồi, không nói gì, lấy một cây đũa làm từ tài liệu ôn hòa và bình thường ra cho Riddle.

Ý của Ollivander cậu đương nhiên hiểu, mua đũa phép thứ hai thường là quý tộc và Dark Wizard, nhằm để khi sử dụng một số pháp thuật đen tối không cần đũa phép của mình, phòng ngừa người khác tra ra gì. Một số đại quý tộc dự phòng rất nhiều đũa phép như thế trong nhà, tiểu phù thủy mặc quần áo Muggle như cậu trái lại khá đặc biệt.

Mua đũa phép xong mới đi mua quần áo là vì một khác này, Riddle cười tà cầm cây đũa gỗ thủy tùng vừa tới tay chỉ vào cây thước đo vận tới vận lui muốn bò lên người mình, báo ra số đo bản thân, thước đo Muggle tuy không thể tự động, nhưng chỉ ít an toàn, không ăn đậu hũ của cậu. (Tác giả mặt báo, Riddle quên tên Sa nào đó dùng thước đo Muggle đo cho cậu thuận tiện sổ sàng.)

“Cậu bé à, cháu cần gì?” Madam Malkin rất thất vọng, một nữ phù thủy mua quần áo khác trong tiệm hình như cũng thế.

“Đồng phục Hogwarts, còn có quần áo thường ngày, áo khoác áo lót cũng cần, bốn mùa, và lễ phục. Cho cháu một quyển sổ đặt hàng nữa.” Riddle cẩn thận nghĩ xem mình còn gì bỏ sót không, “Dùng loại vải tốt, kiểu dáng ngắn gọn là chủ, đừng quá đa dạng, loại này và loại này không cần.” Chỉ vào một bộ quần áo bên cạnh, còn có một bộ sáng chói. “Màu sắc lấy màu đen, màu bạc, màu lục là chủ, không, cái kia cũng không.”

Riddle thấy ánh mắt của bà bay về phía một bộ khác, lập tức ngăn lại, trời ạ, ai nói cho cậu biết vì sao phù thủy những năm 30 lại hào phóng đến vậy. Bộ cuối cùng bị Riddle ngăn lại là một bộ lễ phục rộng đặc biệt, trời biết một bộ lễ phục nam tính, sao sẽ gợi cảm đến mức khiến người cảm giác như trần trụi.

“Chà ~ một tiểu Slytherin bảo thủ.” Madam Malkin tiếc nuối, đứa bé xinh đẹp như thế nhất định thích hợp với bộ trang phục trần trụi. “Cháu nên học thiếu gia nhà Malfoy.” Ấm chỉ, bộ sáng chói ấy là thiếu gia Malfoy đặt.

Khóe miệng Riddle co giật, nhà Malfoy, quả nhiên bất kể thời đại nào cũng là chim công, gien di truyền ở Thế Giới Phù Thủy hoặc là hoàn toàn đột biến như Sirius, hoặc là đời đời di truyền như nhà Malfoy.

“Cháu tin tưởng thức của phu nhân, nếu vừa này cháu còn bỏ sót gì, xin phu nhân bổ sung giúp, dùng loại vải thoải mái nhé, cháu đi mua sách, lát nữa sẽ trở về lấy.” Mấy cái chuyện mua quần áo này quả nhiên không phải chuyện đàn ông nên làm, có lẽ sau này cậu có thể suy xét tìm một nhà thiết kế trang phục làm vợ. Bị quần áo, nữ phù thủy và nữ phù thủy bán quần áo kích thích Riddle trốn vào tiệm sách Flourish and Blotts.

Những bộ sách xoay tròn đến trần nhà, mùi mực thơm thoảng ra từ sách mới, còn có bầu không khí bận rộn lại an tĩnh của tiệm, khiến Riddle say mê trong đó, có lẽ... Cậu có thể suy xét đến việc vào Ravenclaw. Dù sao, cậu không có dã tâm không phải sao?

Ý chí đã có chút nhận mệnh của Riddle cháy hừng hực lên, Parseltongue Harry có thể vào Gryffindor, vậy Riddle cậu cũng có thể vào Ravenclaw. Ravenclaw là học viện mà tất cả đồng nghiệp đều tỏ vẻ an toàn nhất, cơ trí nhất, trung lập nhất, lại không bị khinh thường, lát nữa trở về phải tặng thêm mấy bộ màu lam thích hợp với Ravenclaw. Một đầu nhào vào biển sách Riddle làm một giấc mộng đẹp không phù hợp với thân thể, không phù hợp với kịch tình, tác giả rất rộng lượng chờ đến lúc phân viện mới đả kích cậu ta.

Khi Riddle trầm tĩnh vào cuộc hành trình mua sách điên cuồng, hai nữ phù thủy ở tiệm quần áo cũng đang bàn về cậu.

“Audrey, thật à? Đứa bé ấy không phải là quý tộc à? Có lẽ là tiểu quý tộc cũng không chừng.” Malkin kỳ quái nhìn vị khách quen, ở trong mắt bà, rất nhiều quý tộc cũng thua xa đứa bé ấy, ví dụ như... Crabbe và Goyle.

“Thân ái, cho dù không thích, tôi cũng từng là đại tiểu thư nhà Black, từ nhỏ đến lớn tôi tham dự bao nhiêu bữa tiệc. Tôi còn không rõ sao, trước khi gả cho Bout, vì tìm đối tượng cho tôi, mẹ tôi đã sàng chọn từ khi tôi lên 8 tháng, đại tiểu quý tộc không một ai bỏ sót, mà còn... Con nhà quý tộc nào sẽ mặc quần áo Muggle chứ, tuy là nhìn không tồi, nhưng...” Không nói quý tộc, gia đình phù thủy bình thường cũng không làm vậy.

“Có lẽ là gốc Đức chăng? Gần đây có rất nhiều gia tộc tới Anh tị nạn mà, thật khó tin một đứa bé gốc Muggle có thể cẩn thận như thế, rất nhiều đứa bé cầm danh sách tới mua đồng phục xong đã đi, đáng đời tụi nó cả một học kỳ chỉ có thể mặc đồng phục.” Một đứa bé xinh đẹp như thế sao lại yêu cầu quần áo giản dị chứ, đây là lễ phục, thêm tí hoa văn hẳn không sao... không sao... Madam Malkin vô thức dùng đũa phép thêm thêm rất nhiều hoa văn màu bạc trên bộ lễ phục màu đen.

Biết bệnh cũ của bạn mình lại tái phát, nữ phù thủy gọi Audrey không hề gì nhún vai, chỉ mong Malkin kế nhiệm sẽ thích phong cách ngắn gọn thanh thoát, “Tôi nghĩ nguyên nhân lớn nhất tụi học sinh ấy bỏ chạy là vì cây thước đo của cậu đấy.” Nhớ tới Riddle tự chuẩn bị số đo, “Là không giống gốc Muggle, có lẽ là lai, hoặc là thuần huyết ở cái góc xó xỉnh nào đó, thôi, dù sao mỗi năm chỉ có mấy tiểu phù thủy, tôi không tin đứa bé ấy sẽ lặn mất tăm.”

“Hội nữ ấy vẫn còn à?” Madam Malkin rất hưng phấn.

“Đương nhiên rồi, nó là hội được trường truyền lưu cả ngàn năm từ thời kì bốn nhà sáng lập đấy, đâu phải một Dark Wizard nào đó của Đức, và một White Wizard nào đó của Anh có thể khuấy nhiễu được.”

“Ha hả...”

Riddle hưng phấn đóng gói cả đồng sách, Hogwarts: A History nổi tiếng nhất còn có Curses and Counter-Curses. , đương nhiên cậu cũng mua khá nhiều sách thể loại xem bói về cho Saga, nhưng trong mắt cậu Muggle chơi trò này thạo hơn phù thủy nhiều, nhớ tới mấy cô bạn học năm đó ở trường, bài Tarot tùy thân mang theo, càng miễn bàn, có hai cái chuẩn lắm, thậm chí còn nổi tiếng nữa.

Chỉ là...

Riddle nhìn cái túi xách trong tay, giảm 20% còn tặng kèm mấy quyển sách mới, giúp thu nhỏ thậm chí khuyến mãi túi mở rộng không gian. Kéo kéo, không giống da rỗng, nhưng ít ra là da trâu. Cậu mua tuy nhiều, nhưng không khoa trương như đóng gói hết, đại bộ phận là sách căn bản. Uyển chuyển cự tuyệt yêu cầu giúp cậu giao về nhà của nhân viên tiệm.

Thật nhiệt tình, chắc chắn, phải bảo mấy thủ hạ cũng mở tiệm của Saga học mới được. Chuyện làm ăn ở bạch đạo không giống hắc đạo, bấp thập nhiều là ỏn. (Kỳ thực cậu nên khoe mình nam nữ ăn thông thì đúng hơn.)

...

“Đây là sách của Thế Giới Phù Thủy à? Rất thú vị.” Một quyển sách không có chữ, phải sờ lên mới hiện ra. “Các em tới trường còn phải tự nấu ăn?” Chỉ vào vạc.

“Anh có thấy em đeo tạp dề không?” Liếc xéo khinh thường, “Đó là vạc dùng để nấu độc được, loại lần trước anh uống đấy.” Nhìn ánh mắt lóe sáng của Saga, người nào đó rất có lòng tốt mở quyển sách độc được ra cho Saga xem bộ phận nguyên vật liệu. Sau đó ca ngợi bạn tốt của mình kiên cường không ói mửa, tuy rằng sắc mặt khá xấu xí.

“Mấy món đồ của anh, em đã để vào Gringotts rồi, két sắt của ngân hàng phù thủy, khi lấy ra có hơi phiền phức, em có hỏi, bọn họ có dịch vụ qua thư từ, nhưng thủ tục không ít, tốt nhất là nên tự đi lấy.” Bình thường thì thôi, nếu như Saga cần ở khi cậu lên lớp, cậu làm cách nào tới Gringotts đây.

“Không cần, chúng là mạng của người khác, không phải của anh, có hai thế giới thật tốt.” Ai sẽ nghĩ tới nhược điểm của bọn họ nằm trong tay một lũ... ạch, yêu tinh.

“Tùy anh, con cú mèo này anh nuôi đi, có thể tùy thời viết thư cho em, em sẽ dùng cú mèo công cộng ở trường, dù sao chỉ có thể mang một con thú cưng, em có Nagini rồi.” Tiểu cô nương đang ngủ đông trong lòng Riddle.

“Không phải có một loại gương có thể giao lưu à...” Viết thư, nhìn cả đồng giấy da dê, dùng giấy bình thường khi cú mèo xuyên qua mây qua mưa, khẳng định sẽ bị nhòe, nhưng mà mùi của loại giấy này ~

“Em hỏi rồi, chỉ có phù thủy mới dùng được, em có mua, chờ khi tới trường sẽ thay đổi.” Cậu tin vào bộ não thuộc về Voldemort, học sinh xuất sắc nhất từ trước đến nay của Hogwarts từng được lão ong mật khen.

Mở quyển sách bùa chú gia đình ra, câu thần chú đầu tiên là khử mùi giấy da dê, Riddle vung đũa phép, trả lại cho căn phòng sự tươi mát. “Thường nói kỹ thuật khoa học là căn cứ nhu cầu mà phát minh, xem ra pháp thuật cũng vậy.”

“Đây là thu hoạch lớn nhất của em à?” Saga cười nhìn Riddle tự thối mình có thiên phú của nhà phát minh, rồi tiếp tục loay hoay Two-Way Mirror.

“Không, thu hoạch lớn nhất của em là biết Thế Giới Phù Thủy lũng đoạn rất cao, nếu như anh muốn mở rộng sự nghiệp, tới Thế Giới Phù Thủy làm gì cũng được.” Các đồng hành xuyên việt làm ăn như triều cường lên không phải không có đạo lý, tiệm nào cũng chỉ có một nhà... Không biết Hẻm Knockturn có phải cũng vậy không.

“Đúng rồi, còn có cái này!” Lấy ra một đồng vàng ném cho Saga, nở nụ cười quỷ dị, “Cầm đi, đây là Kanon*, em trai anh đấy.”

???

...

*Kanon (): thánh đấu sĩ chòm sao Song Tử, em trai của Saga. Một nhân vật trong bộ truyện Áo Giáp Vàng (Saint Seiya). Kanon có cách dịch giống với từ Galleon – đồng vàng, đơn vị tiền tệ của Thế Giới Phù Thủy.

12. Chương 12: Người Trên Đoàn Tàu

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại một mẻ quá)

012 | Người trên đoàn tàu

Trước có Seiya sau có Kanon, Riddle chỉ có thể đơn giản kể lại bộ truyện Saint Seiya, nhưng hậu quả của việc không đọc manga chỉ dựa vào đồng nghiệp kể là...

“Ý em nói là, bao gồm tiền giáo hoàng, cộng thêm hải đấu sĩ là em trai anh, tổng cộng 14 người đều thích nàng?” Đếm ngón tay, “Lại cộng thêm bộ tennis của ba trường, còn có một gia tộc sát thủ, một băng nhóm tội phạm, mười mấy ninja, một ác ma, cùng rất nhiều người của dị thời không, và mấy phù thủy nữa...” Saga ngắt, “Đây là truyện cổ tích ai viết vậy, tình tiết khỏi nói, nữ chủ cũng không tiết tháo quá đi.”

Phát hiện vấn đề Riddle bình tĩnh quay đầu nhìn ra cửa sổ, kể sai rồi, tuy cậu chưa từng đọc Saint, nhưng cũng nhớ mang máng nó là một câu chuyện nhiệt huyết kể về năm Tiểu Cường đánh mãi không chết bảo vệ chuyển thể của Athena gặp Thần giết Thần, dù sao năm đó đi trên đường cậu thường có thể nghe mấy cậu bé rống lên thiên mã lưu tinh quyền. Cũng có nghe em gái chế giễu mấy chiến sĩ đồng không cách nào chết được đó.

Thôi, thôi, đây là thế giới HP có lẽ chưa có Kurumada Masami đâu.

“Không đúng, Athena là thần xử nữ!” Em nói này Saga, đừng nghiên cứu cái này nữa được không.

Tính ngày sinh nhật của Riddle, cậu còn hơn nửa năm để bổ sung tri thức về Thế Giới Phù Thủy, cũng nhờ ý nghĩ đi Ravenclaw nảy mầm khi ở Hẻm Xéo, thế nên cậu ôm về nhiều nhất là sách.

“Nên đọc quyển nào đây, Nature’s Nobility: A Wizarding Genealogy, em không phải nói Slytherin đều là quý tộc sao?” Saga giật phất quyển nhập môn luyện kim thuật trong tay Riddle, đề nghị cậu phải biết nặng nhẹ.

“Em muốn đi Ravenclaw!” Kiên quyết.

“Lịch sử trường các em có nói, kỹ năng bí truyền của Slytherin là tiếng rắn, A History of Magic cận đại cũng đã chứng minh, hiện tại hầu như không ai biết nói tiếng rắn nữa. Đồng thời căn cứ...”

“Em muốn đi Ravenclaw, cho dù em là hậu duệ của Slytherin.” Vẫn kiên quyết, nhưng đã có tí chột dạ.

“Căn cứ vào đặc tính của bốn học viện...”

“Saga, làm một Muggle anh nghiên cứu A History of Magic kỹ vậy để làm chi!” Riddle bất mãn, nếu không phải trong đầu có nguyên tác, người này hiện tại phỏng chừng còn hiểu rõ về Thế Giới Phù Thủy hơn cả cậu.

“Một là hiếu kỳ, còn có là để đánh nát ảo tưởng của ai đó.” Chuyện về lão giáo sư ấy anh có nghe người của cô nhi viện kể, cộng thêm sau đó anh cũng theo Riddle đi Hẻm Xéo. Chuẩn xác mà nói, là Riddle đi mua đồ, anh ngồi ở quán bar thăm dò, anh là Muggle hỏi vấn đề gì cũng không kỳ quái, tuy rằng ánh mắt tự cho là tài trí hơn người của các phù thủy rất chọc người khó chịu, nhưng sự vô tri của bọn họ khi đối mặt với tri thức Muggle ngược lại cũng rất giải trí.

Thảo nào Riddle luôn nghiêm ngặt yêu cầu lễ nghi quý tộc và văn hóa tri thức còn có thân thể rèn luyện, thậm chí về sau còn tự tăng thêm kỹ xảo vật lộn, cho dù khổ hơn nữa cũng cắn răng nhận, bản tính em ấy rõ ràng không phải thế...

“Thân thể như vậy, bối cảnh thế giới như vậy, nếu em còn kiên trì giấc mộng của em, em phải trả giá nhiều hơn nữa...” Đây là lần duy nhất Riddle mở miệng, sau đó đã im bất không nói nữa, vì chính bản thân em ấy cũng xấu hổ, giấc mộng thú vị kia...

...

“Tôi thường rồi nhớ chụp ảnh, anh rất chờ mong những tấm ảnh có thể hoạt động như phim ấy đấy.” Trước bức tường 9¾, Saga tiễn Riddle, nụ cười vẫn y như trước, lại có sự luyến tiếc rõ ràng.

“Tác dụng của ảnh chụp cùng phim còn có tranh chân dung là ghi lại vĩnh hằng trong nháy mắt, em không quá thích mấy tấm ảnh chạy tới chạy lui đó.” Chứng cứ là mấy kẻ thích chạy lăng xăng trong xích chocolate.

“Nhập gia tùy tục.” Cười cúi xuống hôn má Riddle, sau đó như đùa giỡn nhìn thiếu niên sững sờ. “Không đi à?”

“À ừ, nhớ giữ liên hệ.” Riddle ngại ngùng, khi quay đầu vọt vào bức tường có chút cảm giác như chạy trời chết. Hít sâu mấy cái để lại nhịp tim đập mạnh, thật là bị Saga dọa mà, cậu đã tới đây hai năm rồi, nên nhanh chóng thói quen mới phải, phải biết người ngoại quốc mỗi ngày dùng I love You làm lời hỏi thăm đấy.

Hiển nhiên, kế tiếp đặt tâm tư vào việc tìm buồng tàu, Riddle quên người Mỹ hào phóng và người Anh nghiêm cẩn vẫn có chút khác nhau.

Ở đằng trước là buồng tàu Huynh Trưởng, kế tiếp là buồng tàu quý tộc, cuối đoàn tàu khẳng định là vùng vãi đầy các Gryffindor, buồng tàu nhỏ ở giữa hơi lệch về trước, nhiều nhất bốn người, rất tốt tới thôi.

Thoả mãn với việc mình tới sớm, Riddle vung tay, hành lý đã thu nhỏ tự động nhảy lên giá, mở cái túi được tặng kèm trên tay ra, bày điểm tâm, một ly hồng trà kiểu Anh, khi những đĩa điểm tâm đáng yêu tự điều chỉnh vị trí, lại lấy một quyển sách dày cộm ra, tuyệt đối đủ lãng phí cả ngày. Cũng không phải loại sách cao thâm gì, là một quyển dã sử Saga tặng, đương nhiên là về Thế Giới Muggle rồi, Thế Giới Phù Thủy muốn tìm loại sách có thể đọc như tiểu thuyết, phải chờ tiểu thuyết gia kỳ tài không ngừng lấy được giải thưởng nụ cười của tuần báo Phù Thủy sinh ra.

Đều nói tình bạn của Hogwarts bắt đầu từ khi chọn buồng tàu, Harry chọn Ron, Sirius • Black chọn tổ bốn người, không biết, ai sẽ bước vào buồng tàu này, không biết liệu cậu có thể có một tình bạn bắt đầu từ buồng tàu như vậy không.

Hơn nửa năm nhiều lần lui tới Hẻm Xéo, tiểu phù thủy gặp được mấy cái, nhưng ngoại trừ mái tóc màu bạch kim của nhà Malfoy, cậu căn bản không nhớ được ký hiệu đặc thù gì, nếu Malfoy thời đại này không phải độc truyền, còn có anh chị em hoặc bà con cùng màu tóc, cậu chỉ sợ đã cho rằng mình gặp được ông nội của Draco. Điểm này còn không dám chắc vậy tóc rối của nhà Potter gì ấy càng miễn bàn. Giai đoạn trước kịch tình chỉ có thể là không tốt, nếu như ở tử thời đại, đi đúng vào ngày 31 tháng 7, chuẩn xác có thể nhìn thấy Cứu Thế Chủ. Tóc đỏ trái lại gặp không ít, nhưng suy xét tới tốc độ sinh sôi nảy nở như chuột của nhà Weasley... Tới trường rồi hãy nói, tuy rằng một số nhân vật kịch tình phải chờ thêm mấy mươi năm, nhưng gặp được cha mẹ của bọn họ cũng không tồi, không chừng cha mẹ của bọn họ là cậu tác hợp đấy.

Suy nghĩ của người nào đó đã dính vào cái thói quen nói dây tơ hồng tích đời công đức rất ư là phong cách của Trung Quốc, kỳ thực bạn đọc lại nghĩ cậu ta không hủy CP nào đó đã là phước đức lắm rồi.

“Xin hỏi, tôi có thể ngồi đây không?” Một cái đầu màu nâu ló vào, đôi mắt xanh da trời nháy mấy cái, ra vẻ như tính rụt về, ôn hòa, đáng yêu là ấn tượng đầu tiên dành cho cậu ta, có phải phúc hắc không vậy không biết, nể tình cậu ta xem như lễ phép Riddle gật đầu để cậu ta vào, dù sao càng ra phía sau càng có thể là Gryffindor không ngồi yên được, thỉnh thoảng cần hưởng thụ nhiệt tình, nhưng hưởng thụ suốt mấy giờ vậy thôi xin kiếu.

“Chào, tôi là Thomas • von • Wolfgang.” Lễ nghi của cậu bé hơi cứng nhắc, rất tiêu chuẩn nhưng thoát nhìn có chút...

“Von? Người Đức à?” Giúp nâng hành lý lên Riddle quay đầu nhướn mày, sau đó cậu bé vừa nãy cử chỉ khéo léo vẻ mặt như tro nguội nằm sấp xuống bàn khóc trời la đất, nội dung đơn giản là mình thật ngu ngốc gì đó.

“Ồn đủ rồi thì an tĩnh lại.” Tuy rằng nhìn cậu ta lâu bầu rất thú vị, nhưng trước hãy nói rõ vì sao khóc đã.

“Cậu không ngại à?” Nức nở như một con cún.

“Tôi vì sao phải ngại?” Chẳng lẽ gần đây Đức có dịch cúm? Không đúng, phù thủy không sợ lây mà.

“Ể...” Thomas dường như sững sờ, một hồi lâu mới tổ chức được ngôn ngữ, hỏi lại “Còn chưa hỏi...”

“Tom • Riddle, gọi tôi Riddle, tôi không thích tên mình.” Riddle cảm thấy sau này bài giới thiệu của mình đều phải dài như vậy...

“A... Riddle... Ha ha...” Riddle, ai vậy, tiểu quý tộc tới từ Đức cố gắng nhớ lại bài giảng ngày trước.

“Khỏi nhớ, trước đây tôi ở Thế Giới Muggle.” Chả dính gì tới quý tộc cả, ông già Muggle không lương tâm cũng chỉ là một tiểu địa chủ.

“Đệt! Nói sớm cái!” Thomas rất hào phóng ngã ra ghế, từng nhìn thấy cậu ta nằm lên bàn lầu bầu, Riddle cũng không ôm hy vọng gì với thằng nhóc Đức hai mặt, chỉ duy trì được phong thái quý tộc trong nửa phút này.

“Mẹ tôi là người Anh, tôi cũng nhận được thư thông báo trúng tuyển của Hogwarts, cả viện có trong nhà cũng có đủ. Vốn là định che giấu một thời gian, chờ chấp nối được quan hệ rồi sẽ thôi.”

“Vì sợ người khác khinh thường mà che giấu, trái lại càng khiến người khinh thường, huống hồ hành động của người nào đó dở tệ.” Thằng nhóc Đức bị đả kích, “Né tránh chiến tranh cũng không phải là chuyện đáng thẹn gì, Slytherin chân chính thường thức kẻ hiểu được tiến thoái, lũ hề nịnh nọt trái lại không cần để mắt tới.” Riddle nhìn Thomas cảm thấy gia tộc bọn họ hẳn không tính để cậu ta giả vờ làm người Anh, dù sao thuần huyết Anh bọn họ trên cơ bản đã điều tra rõ, để ngừa một ngày nào đó ở tương lai cần đàm hỏi. Phỏng chừng là thằng nhóc này tự hiểu lầm.

“Thật à?” Ánh mắt Thomas lóe sáng, “Riddle, nếu sớm quen cậu thì tốt rồi, tôi không cần bị lễ tiết và gia phả của quý tộc Anh giày vò đến điên! Đúng rồi, sao cậu xác định tôi là Slytherin?”

“Tuy hành động dở tệ nhưng tốt xấu là đang gạt người, cậu không có trung thành của Hufflepuff.” Từ ánh mắt có thể nhìn ra não thằng nhóc này tuy phẳng, nhưng không phải đèn dầu sắp cạn, “Cậu chưa từng nhìn quyển sách trên tay tôi, vậy mà đòi Ravenclaw?” Cuối cùng... “Nếu cậu không muốn tới Slytherin, Gryffindor sẽ hoan nghênh cậu.” Tuy không kỳ thị Gryffindor, nhưng Gryffindor hiện tại dưới sự dẫn dắt của Dumbledore danh nghĩa là phó hiệu trưởng thực tế đã là hiệu trưởng, ngày càng từ dừng cảm tiến hóa tới lỗ mãng.

“Cậu thắng!” Thomas chép miệng, tuy rằng trong nhà vẫn luôn nói cậu quá hoạt bát, nhưng giáo dục mấy đời của quý tộc khiến khí chất quý tộc vẫn thấm vào xương cậu, tùy tính của Gryffindor đích xác không hợp với cậu. “Riddle, cậu ở chỗ Muggle cũng là quý tộc à?” Nhìn điệu bộ này, còn quý tộc hơn cả cậu... Được rồi, so với cậu là rất hạ giá, nên nói hơn cả ông già nhà cậu.

“Không phải, tôi lớn lên ở cô nhi viện, tận lực bảo mật.” Slytherin bài xích cậu biết, dưới tình huống không định tiết lộ mình là người thừa kế, ăn no rủng mủ chủ động thừa nhận mình là máu lai, tìm tội à. (Bị Saga thuyết phục đã có chút nhận mệnh.)

“Đương nhiên rồi. Ôi ~ Riddle. Cậu nhất định là một Ravenclaw rất giỏi.” Tán gẫu đến giờ Riddle vẫn không để quyển sách trên tay xuống.

“Thật à? Cậu cũng cho là vậy?” Riddle đột nhiên cảm thấy tiểu quý tộc Đức có chút lảng xảng đối diện vẫn khá vừa mắt.

“Xin hỏi, tôi có thể ngồi đây không?” Một cậu bé nhu thuận mang theo chút yếu ớt ló đầu vào, mái tóc màu xám sẫm chải thuận, đôi mắt đen to tròn, khuôn mặt hình trứng. Nếu không phải cậu bé này rất đáng

yêu, ánh mắt cũng không có tự ti và nhát gan, Riddle chỉ sợ đã cho rằng mình nhìn thấy Peter • Pettigrew, hoặc tổ tiên khắc từ khuôn mẫu ra của gã.

Nhìn thấy cậu bé này, Riddle cảm thấy Thomas đã không thể định nghĩa là gần với đáng yêu, người so người tức chết người thể hiện ở ngay đây.

“Đương nhiên có thể, cậu cũng là tân sinh à? Nhìn lùn quá, 11 tuổi chưa? Trời ạ, cậu đáng yêu quá, nếu tôi có thể giống cậu, khẳng định ra ngoài đứng một lát thôi, đã có mỹ nữ chạy tới ôm tôi rồi.” Thomas hiển nhiên xem người bạn học như búp bê này là công cụ tán gái. Gì? Bạn nói Riddle, xác, đàn ông nhìn thấy còn không dời được mắt, phụ nữ nếu thấy đâu có phần của cậu.

Người bạn học đáng yêu như búp bê không dám tin trọn to mắt, khoe miệng co quắp, cảm thấy mình đã vào lầm buồng tàu, “Tin tôi đi, nó không phải trải qua tốt đẹp gì đâu.” Giọng rất bi thương, hiển nhiên 11 năm qua cậu ta cũng không dễ dàng gì.

Sau đó bạn học búp bê âm thầm, thoát khỏi sự dây dưa của Thomas, ngã vào lòng Riddle, à, không đúng, là bên cạnh Riddle, hành lý đặt ở khoảng trống còn lại của ghế, ngăn chặn khả năng người nào đó chạy qua ngồi.

Mà Thomas cũng phát hiện mình hình như dọa phải người ta, thế là cậu ngồi thẳng thân thể, khôi phục hình tượng ôn hòa khi vừa vào cửa, “Xin tự giới thiệu, tôi là Thomas • Wolfgang, cũng là tân sinh năm nay.”

Ngủ gật, Riddle liếc xéo Thomas như đang chơi lật mặt. Buồn cười nhìn người bạn học đã câm lặng bên cạnh, “Tom • Riddle. Tôi thích được gọi là Riddle, cậu thì sao?”

Riddle ở trong mắt người bạn học búp bê, quả thật là ngọn đèn sinh mệnh, hòa ái cỡ nào, một học trưởng anh tuấn hoàn mỹ... Ế, không đúng, bọn họ là bạn học, chiều cao đáng chết này.

Người bạn học búp bê mang theo tí ngượng ngùng nắm lấy tay Riddle, khuôn mặt nhỏ nhắn kích động đỏ bừng, ánh mắt lóe sáng sùng bái nhìn Riddle như tiểu động vật, nếu trong buồng tàu này có nữ sinh, khẳng định sớm đã lao tới ôm lấy kẻ to đáng yêu quá. Chỉ ít Thomas ở đối diện từng có xung động chạy sang nhéo khuôn mặt búp bê này một cái.

“Tôi, tôi là Alastor • Moody. Riddle, cậu có thể gọi tôi Alastor.” Nghiêng đầu, mong chờ nhìn Riddle, ể? Sao Riddle cứng ngắc vậy? Hóa đá à?

Có thể không hóa đá sao, từ lão già hung ác, thiếu một chân, đeo một con giả mắt, thần kinh không bình thường trong nguyên tác, nhìn lại cậu bé búp bê đáng yêu đến muốn nổ banh này, chỉ cần biết đều sẽ hóa đá. Thì ra Moody cùng tuổi với cậu, mới hơn bảy mươi đã bị giày vò thành vậy, nhìn lại Dumbledore hơn chín mươi còn bưng cái mặt trung niên, không thiếu tay thiếu chân, Riddle nổi giận, khẳng định là lỗi của Dumbledore!

...

13. Chương 13: Vô Đề

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỗi quá)

013 | Vô đề

“Riddle?” Khẽ gọi, khiến Riddle hồi hồn, cậu nhìn ánh mắt lo lắng của hai người bạn học. Màu lam và màu đen. Giờ lên nụ cười mang theo lực lượng trấn an lòng người.

“Không sao, tôi thất thần.”

“Vâng!” Moody nhu thuận gật đầu, không nói gì nữa, móc ra sách giáo khoa kể lại mấy phát hiện nhỏ của mình, sau đó ánh mắt sùng bái vững vàng thẳng cấp dưới sự bác học của Riddle.

Thomas thoáng co quắp một tí, nhưng sùng bái dành cho Riddle cũng thẳng cấp, nào có ai vô lễ thất thần ở khi người khác tự giới thiệu mình, còn lẽ thẳng khí hùng, thậm chí làm người không tức được. So với hai người thảo luận học thuật đối diện, cậu lại liếc về phía điểm tâm của Riddle.

“Anh Riddle lợi hại quá!” Sinh nhật lớn hơn mấy tháng Riddle giành được ghế anh, cả ba đều có chút may mắn, nếu búp bê Moody đáng yêu gọi Riddle là em, thật quá kinh khủng, chính bản thân Moody cũng cho rằng thế.

“Không có gì. Thời kỳ văn hoá phục hưng, đích xác là một thời kỳ huy hoàng.” Văn hoá phục hưng đương nhiên là về Thế Giới Muggle, Riddle chỉ cưỡng ép dần được hơn nửa năm kiến thức pháp thuật, mà Moody dù sao cũng là con của một gia tộc thuần huyết, chương trình học năm thứ nhất không thành vấn đề, nhưng nếu như hồi nữa, hình tượng của cậu lại sẽ có vấn đề.

Dùng RAM của Dark Lord và sự bồi dưỡng của Saga, Riddle nếu không biết cả cách đổi chủ đề, vậy rất xin lỗi Dark Lord chưa kịp xuất sư ngày trước còn có tổ tiên Slytherin đã mất sớm. Chỉ sau mấy câu, chủ đề đã từ độc được, thảo được, bùa chú, danh nhân của Thế Giới Phù Thủy biến thành lịch sử Muggle Anh, danh nhân Âu Châu, hiện tại là văn hoá phục hưng mấy trăm năm trước.

Riddle đích xác có mị lực đầu độc lòng người, chất giọng dễ nghe nhàn nhạt kể lại, ngôn ngữ hài hước khôi hài, lý giải sắc bén giàu thâm ý, cộng thêm nội dung vốn đã phong phú, không chỉ Moody tập trung tinh thần, cả Thomas cũng buông xuống việc tập kích điểm tâm, vểnh tai lắng nghe.

“A~~” Đột nhiên Thomas thét lên, sắc mặt trắng bệch, cả người cứng ngắc, một thứ gì đó màu trắng vọt ra trong cổ áo cậu. Theo lý thuyết, Riddle được huấn luyện kỹ càng, thiên phú mạnh nhất của chúng ta hẳn sẽ nhanh chóng giải quyết vấn đề, nhưng cậu dĩ nhiên lại có một nháy mắt do dự ngay khi ra tay, được rồi, chuẩn xác mà nói, cậu vừa liếc mắt, đưa phép trượt ra khỏi tay áo đã lui về.

“Ha!” Ngay khi Riddle chưa kịp giả vờ, Thomas chỉ lo thét chói tai, bạn học Moody đã phát huy thân thủ và can đảm sau này được bình là Auror dũng cảm nhất, mạnh mẽ nhất, bắt được nhiều Dark Wizard nhất, quả đoán ra tay tóm lấy cái thứ màu trắng ấy.

“Rắn?” Bạn học Moody đáng yêu nghiêng đầu nhìn nó, “Ăn được không?” Con rắn cứng ngắc.

“Moody, đợi đã, nó là thú cưng của anh.” Riddle mắt thấy Auror tương lai sắp ra tay, cuối cùng cũng chịu lên tiếng cứu thú cưng.

“Riddle, cậu mang theo một con rắn để làm gì, mà rắn nhà cậu thông minh thật đấy, tôi chưa từng thấy con rắn nào thông minh như vậy, ờ, đó là bánh ngọt của tao.” Con rắn thông minh đang giành bánh ngọt với Thomas.

Nói dối, rõ ràng là của Tom.

“Mày nhả ra cho tao, rắn nên ăn chuột.”

Người xấu, đây là bánh ngọt của Nagini, Tom ~ nhân loại vàng khè này ăn hiệp tôi~

“Riddle, rắn nhà cậu cướp bánh ngọt của tôi.”

Kỳ thực tôi quan tâm chuyện hai người không thông ngôn ngữ lại làm cách nào cãi nhau được hơn. “Moody, sao thế?”

“Con rắn này đáng yêu quá, em ôm được không?”

“Đương nhiên là được rồi, tên nàng là Nagini, một tiểu thực nữ đáng yêu, vừa sinh ra đấy.” Kỳ thực Nagini vốn chỉ cỡ bằng cây dưa, tuy rằng nàng nói trong vòng nửa năm từ một con giun dài đến một cây dưa đã là giỏi lắm rồi, nhưng Riddle vẫn thấy không an toàn, tìm tiểu cô nương này phải mất nửa ngày, nàng chỉ cần chui xuống đáy bát cuộn mình lại là có thể mất tăm, trong trường lại không thể dùng tiếng rắn ồn ào, nếu tiểu nha đầu chạy xa, bị người giẫm chết, cậu đi đâu tìm Nagini thứ hai, cũng không thể để phần tử nguy hiểm trong mật thất giả mạo, vì thế làm lơ tiếng khóc la của con rắn nào đó, dưới sự khiêu khích của Saga, mấy liều thuốc áp súc sinh trưởng, tiểu cô nương cuối cùng đã có cỡ con lươn, cơ bản đạt được tiêu chuẩn có thể bán trong chợ.

“Nó không cần em chứ.” Tiểu cô nương bị Riddle tóm khỏi chỗ bánh ngọt nhìn Moody thè lưỡi.

Vừa nãy là ai tóm một cái trứng ngay bảy tắc, còn định ăn nữa hả! Riddle và Thomas mĩa mai.

“Không đâu, nếu nàng dám cắn, tối nay sẽ có món thịt rắn nướng.” Uy hiếp trừng Nagini một cái, dưới xúc cảm bị thương tiểu cô nương hai mắt đầm lệ rưng rưng khóc la Tom có tâm hoan không cần cự ái, tiểu cô nương nhu thuận trườn tới cạnh Moody cọ cọ, lấy lòng.

“Thật đáng yêu.” Thú cưng thức thời luôn được người thích.

“Riddle, rắn của cậu hình như thông minh quá đấy?” Sau khi cứu được bánh ngọt của mình, đầu óc Thomas nhạy lên không ít.

“Có người nói là sinh vật huyền bí, tìm được trong một hang động, kết quả luyện kim không rõ bao nhiêu năm.”

“Cậu may mắn thật!” Một con thú cưng oách xà lách là mơ ước của mỗi phù thủy, không biết bao nhiêu người thấy bắt thêm con phượng hoàng của Dumbledore.

“Anh Riddle à...” Chơi chán Nagini Moody đột nhiên mở miệng, ánh mắt có chút buồn bã.

“Ừ?” Riddle thuận tay tóm lấy Nagini nhét vào hành lý, “Moody, sao vậy?”

“Lại là Moody, anh Riddle, anh không thích em à?” Nước mắt rưng rưng, lực sát thương cực lớn.

“Đâu có!”

“Vậy vì sao không gọi em Alastor?”

“Có bốn chữ lận, Moody chỉ có hai thôi.” Riddle lễ thẳng khí hùng, hậu quả là, nhìn đối diện đi, Thomas lại quên phong độ quý tộc dùng đầu đo đất. Bên phải, mặt búp bê của Moody vụn vỡ, trên ót có tằm chừng 1kg mồ hôi chảy xệ còn đang treo lủng lẳng.

“Vậy gọi em Ala!”

“Thánh A-La của đạo Hồi?”

“Al?”

“Nhũ danh của Dumbledore!” Về mặt ghê tởm, về phần vì sao cậu biết, truyện GA trong đầu bỏ não.

“Stor?”

“Cái tên này sượng miệng lắm.” Đây là Thomas đã gia nhập hội thảo luận.

“Dydy?” Riddle cự tuyệt, đồng âm với từ em trai (đệ đệ - [dì · di]), ách... ngoại trừ Thomas, ra vẻ như cả Moody cũng có đòn Hyper Beam*, được rồi, nghe cứ như tên thú cưng, hoặc là tên đồ chơi, hay là tên xe lửa gì ấy, không được. Lắm bầm mấy lần tên của Moody từ đầu đến cuối phát hiện chỉ còn lại một chữ.

“Mu*?” Từ này thuận miệng, hẳn có thể qua ải.

“Cứ vậy đi!” Thấy Moody còn định nói gì, Thomas giành trước gõ búa, Moody đọc mấy lần, cũng thấy rất hợp, mặt mày rạng rỡ nhào vào lòng Riddle làm nũng.

Bọn họ không có ý kiến, Riddle lại có ý kiến rất lớn, Mu... nhìn cái tên cậu đặt xem. Saga có rồi, Kanon có rồi, Mu cũng xuất hiện, cứ tiếp tục như vậy, cậu quả thật là sắp hợp thành Thánh Đầu Sĩ đấy. Chỉ mong Saga quên câu chuyện ấy đi, nếu không chờ khi hồi âm cậu phải viết thế nào. (Sao quên được rồi, người ta đã lật tung thần thoại Hy Lạp rồi.)

“Mu...” Quán quýt, nhưng vẫn phải nói tiếp. “Em tính vào học viện nào?”

“Gryffindor!” Đôi mắt màu đen của Moody chớp lên hào quang kích động, bàn tay siết chặt, như là bày tỏ quyết tâm.

“Vì sao?” Thomas thấy rất đáng tiếc, một người em trai đáng yêu như vậy, có người nói quan hệ của Slytherin và Gryffindor ngàn năm qua vẫn không được tốt lắm.

Riddle cũng nhíu mày, không có Dark Lord đời thứ hai là cậu làm mưa làm gió, quan hệ giữa Gryffindor và Slytherin chưa đến mức thủy hỏa bất dung như nguyên tác, nhưng tựa như lời nguyên từ ngàn năm trước Gryffindor đã ép Slytherin đi vậy, hai học viện vẫn không mấy hòa hợp, chênh lệch về tính cách càng khiến bọn họ khinh thường đối phương, cộng thêm sự giúp đỡ của Dumbledore...

“Có thể cho anh biết nguyên nhân sao? Mu.” Nhà Moody tốt xấu là thuần huyết, tới Slytherin cũng tốt mà.

“Cha mẹ em đều là Gryffindor, em rất sùng bái giáo sư Dumbledore!” Mất sao, đương nhiên cậu cũng rất sùng bái anh Riddle.

Thomas đáng tiếc thở dài, di truyền của gia tộc rất mang tính quyết định, sùng bái chỉ là ý chí chủ quan, mong rằng quan hệ giữa hai học viện không tệ như mẹ cậu từng nói.

“Dumbledore...” Sắc mặt của Riddle thay đổi, tựa như nghe được một từ buồn nôn gì, những xúc cảm phức tạp như phần nộ, kinh khủng, xấu hổ, chán ghét không ngừng đan chéo, khiến người nhìn rất rõ.

“Anh Riddle... anh...”

“Không có gì đâu... Mu.” Riddle như là đang nhả nài gì đó nói với Mu, “Nếu em sùng bái ổng...” Cố nén lại, thương tâm thất vọng, “Tôi Gryffindor rồi chuyện gì cũng phải nghĩ cẩn thận, đừng mù quáng sùng bái, có một số chuyện không huy hoàng như ngoài mặt.”

“Riddle, Dumbledore làm gì cậu à?” Thomas, tôi cảm thấy cậu rất giống Gryffindor.

“Ổng...” Riddle nhắm mắt, hai tay siết chặt, lộ ra nụ cười trấn an, “Không có gì, chỉ là khi tới đón tôi có chút hiểu lầm!” Hai từ cuối cùng nghiêng răng nghiêng lợi, sau đó nhìn ra ngoài cửa sổ làm cái mặt không muốn nhiều lời.

Lẽ nào Dumbledore đã làm chuyện xấu xa gì? Trong đầu Moody và Thomas song song vang lên câu này. Màn biểu diễn nhiều tập muốn nói lại thôi vừa nãy của Riddle, cực kỳ đặc sắc, đâu phải hai cậu bé có thể chống cự được. Hiện tại Riddle đang ép mình quên chuyện quá khứ trong mắt bọn họ, kỳ thực âm thầm vỗ tay cho bản thân mình, cậu đâu là muốn nói lại thôi chứ, căn bản là không nói nên lời thì có, muốn nói xấu Dumbledore dễ dàng, nhưng vấn đề là ba cái chuyện lợi dụng người khác ổng giờ chưa có làm. Thời gian này duy nhất có thể lấy ra là JQ của ổng và lão Dark Lord.

Ở cô nhi viện, ổng không thích cậu, Riddle cũng chẳng chào đón ổng, chuyện duy nhất ổng làm chỉ có đốt tủ quần áo, mà ra vẻ như nó đích thật là tủ chứa tang vật.

“Mu, đừng vào Gryffindor được không?” Kệ xác lão ong mật, đầu tiên kéo tiểu shota lạc lối... không, về chính đồ cái đã!

“Anh Riddle...”

“Mu...” Riddle ôm lấy Moody, khuôn mặt anh tuấn dưới đôi mắt mở to kinh ngạc nhanh chóng nhích lại gần, ái muội thổi một hơi vào tai, “Anh thích lững của Hufflepuff, trung thành, thiện lương, cần cù thật thà, đáng yêu như Mu, Mu phù hợp với chỗ đó hơn.” Nụ cười của Riddle rất ôn nhu rất ôn nhu, nhu đến Moody sắp ngã vào lòng cậu.

“Anh... thích à...”

“Đúng!” Bàn tay không dùng để ôm eo Moody vươn ra xoa khuôn mặt trơn mềm, chỗ nó lướt qua nhanh chóng ửng lên, Moody nhìn ánh mắt ôn nhu của Riddle, nụ cười tà khí cười như không cười ở khóe miệng, tăng một cái chín rực. “Anh thích Moody của Hufflepuff, vào đó, được không? Ừm~”

“Dạ...” Moody cúi đầu yếu ớt như muỗi đồng ý, rồi bật người ngẩng lên, anh Riddle như vậy đẹp quá, nhìn cái nữa, nhìn thêm cái nữa. Bàn tay đã nhịn không được đặt lên người Riddle.

Mà ngồi ở đối diện nhìn bộ phim tài liệu gièm pha của người nổi tiếng quay ngoắt lại biến thành phim

khieu / đêm nửa đêm, tiểu quý tộc Đức chờ người, cả cái bánh ngọt vừa tới tay rớt xuống dính lên quần áo cũng không biết, trợn mắt há hốc mồm, nhìn Riddle ngả người, hôn một cái cười một cái, còn ăn mấy miếng đậu hũ của người ta, cậu bé này đã từ Gryffindor nhảy vào Hufflepuff...

Thật... thật lợi hại! Song song với bội phục, khuôn mặt đẹp đến chói mắt của hai người đối diện cũng khiến cậu thấy xấu hổ, còn có tư thế ngày càng gì ầy...

Thừa dịp người nào đó thất thần, Nagini không ngừng gặm bánh ngọt nhìn Tom, lại nhìn Thomas. Khinh bỉ!

Thiễn cận, lần trước Tom mặc một bộ đồ mỏng dính rêu rao khắp nơi, không biết bao nhiêu người bị thương ấy chứ, người xấu (Saga) từng nói chỉ cần Tom muốn không có ai là không dụ / dễ được! Tiểu cô nương rất thoải mái khi mình có một chủ nhân mạnh mẽ như vậy.

“Mau thay quần áo, sắp tới rồi.” Riddle vung đũa phép, treo tấm khăn trải bàn lên trời làm vách ngăn, đổi lấy tiếng ca ngợi sùng bái của Moody, và một cái liếc xéo của Thomas, rõ ràng động tác đùa giỡn người ta vừa nãy của cậu giống sắc lang hơn được không.

...

“Tân sinh năm thứ nhất, tân sinh năm thứ nhất bên này.” Riddle nhìn người giữ khóa giờ cao cây đèn đi bao, lần thứ hai than thở mình sinh không đúng thời, tuy rằng người giữ khóa một mét tám này đã rất cao, nhưng so với Hagrid 3m vẫn thiếu sự chênh lệch về thị giác, đặc biệt ở cái nơi chỉ có một cây đèn đi bao soi sáng này, có một gã to con mới có cảm giác an toàn, rồi chợt nhớ ra hai năm nữa Hagrid mới nhập học, khi ấy nếu cậu rồi vẫn để tên đó bị đuổi học đi, nếu không trong trường sẽ toàn là Acromantula, Blast-Ended Skrewt, rồng hoặc Werewolf, vậy quả thật là...

“Bốn người một thuyền!” Riddle, Thomas, Moody lập tức nhảy lên một chiếc thuyền, chờ thành viên cuối cùng, Thomas ồn ào tốt nhất là mỹ nhân, bị Riddle và Thomas khinh thường.

“Theo đuổi cái đẹp không có lỗi.” Quý tộc Đức nào đó nhấn mạnh.

“Cha tôi nói, khi có một mục đích không thể cho ai biết, hãy cẩn thận lời ăn tiếng nói, chỉ có thể mới dễ dàng thành công, đây là ẩn giấu và nguy trang cơ bản, ngôn ngữ luôn có thể tiết lộ rất nhiều tin tức!” Moody đặc ý ngắt cao đầu, “Nó là quy tắc cơ bản của Auror!”

Búp bê Moody, rất vui khi biết nguồn gốc của gia tộc em, nhưng ba cái trò tán gái này của Thomas hẳn không cần quy tắc của Auror. Riddle rất muốn nhắc nhở nhưng câu kế tiếp của Thomas đã khiến cậu câm miệng.

“Thật không ngờ, thì ra Auror có cả một quy trình như thế, hê, Mu, còn cái nào nữa không.” Thảo nào rất nhiều nam sinh muốn làm Auror, làm được rồi không lo ế vợ.

“Mu là cho anh Riddle gọi, cậu thì cứ gọi tôi là Alastor.” Câu này là phân biệt đối xử.

“Tôi ngồi chung với các cậu được không?” Một giọng nữ ôn hòa, ba nam sinh quay lại, nhờ vào ánh sao mờ hồ Thomas nhìn thấy một cái bóng yếu điệu cùng mái tóc dài đến eo đong đưa theo gió, nữ! Cậu hưng phấn, vừa định đứng dậy, đã bị Auror tương lai đạp một chân ngã lại chỗ cũ, ngồi ở đầu thuyền còn dám lảng xảng, muốn bị lật à!

Lúc này trên bờ chỉ còn lác đác mấy người, cách phía sau cô bé không xa còn có bốn cô bé khác đang nhìn, hiển nhiên là năm người bạn không thể ngồi chung thuyền.

“Đương nhiên là được rồi!” Riddle rút đũa phép, từng chấm sáng bay ra, soi sáng con đường dưới chân cô bé cũng làm rõ chủ nhân của giọng nói ôn hòa ấy.

“Oa~” Giữa bóng đêm, cả một bầu trời sao quay quanh mỹ nữ, hai người đứng ở hai đầu chiếc cầu sao, lời mời thân sĩ, lãng mạn, tuyệt đẹp, Thomas lập tức quyết định so với tìm Moody học quy tắc Auror vẫn nên tìm Riddle học kỹ xảo tán gái thì hơn, sự săn sóc vô thức của người này luôn có thể làm người cảm động.

“Cảm ơn!” Cô bé nhận được sự săn sóc của Riddle và tầm mắt của mọi người thẹn đỏ mặt, mấy người bạn phía sau cũng trêu đùa rồi lên một chiếc thuyền khác.

Cô bé không có tướng mạo xuất chúng, nhưng bề ngoài ôn nhu xinh xắn, rất phù hợp với tiêu chuẩn kén vợ của Riddle. Mái tóc dài suôn mượt bồng bềnh, có vẻ ngăn nắp sạch sẽ, màu tóc không phải màu xám sẫm như Moody, nó nhạt hơn, lại càng lót nền cho làn da trắng nõn.

“Cảm ơn, một pháp thuật thật lợi hại.” Cô bé cũng không phải loại người một khi xấu hổ sẽ im thin thít, khi cần tự nhiên hào phóng, cử chỉ cũng rất vừa phải, Riddle vì thế mà càng khen ngợi.

“Phiên bản bắn ra của Lumos, khá dễ, tôi là Tom • Riddle, thông thường tôi thích được mọi người gọi là Riddle hơn, tên Tom nhiều lắm, cậu thì sao?” Đỡ tay, giúp cô bé bước qua bậc thuyền cuối cùng, thuận thế ngồi xuống cạnh, Thomas ở đằng trước đã móc sổ ra ghi lại.

“Pomona • Sprout.”

Pomona • Sprout? Sprout! Giáo sư thảo dược học tương lai! Mấy chiếc thuyền khởi động che giấu vẻ mặt vận vẹo của Riddle, cũng đúng, cho dù là giáo sư cũng từng là học sinh.

Đã có trùng hợp như vậy, Riddle cũng thuận thế xem Pomona thành ứng viên đầu tiên cho vị trí vợ tương lai, ôn nhu hòa ái Hufflepuff, giáo sư môn thảo dược chính trực thiện lương. Hoàn mỹ! “Tôi gọi cậu là Pomona được không?”

“Đương nhiên là được rồi.”

“Sao đột nhiên tôi thấy chúng ta dư thừa quá vậy...” Moody nhìn hai người trò chuyện vui vẻ ở đằng sau, trong lòng rầu rĩ.

“Không dư thừa đâu, vì Riddle căn bản xem chúng ta là không khí mà.” Người ta đã không nhìn rồi còn dư thừa cái nổi gì nữa, “Alastor, tuy cậu thoát nhìn rất nhỏ, nhưng cổ mà học đi, dù sao cậu cùng tuổi với tụi tôi đây.”

“Chúng ta mới có 11 tuổi...” Moody cổ quái nhìn Thomas.

“Mẹ tôi từng nói, cạnh tranh hôn nhân ở Anh rất kịch liệt, ngoại trừ đại quý tộc được đính ước từ khi còn nhỏ, và loại người không lo ế như Riddle, những người khác phải tiên hạ thủ vi cường từ năm thứ nhất! Đây là cuộc chiến không dùng bùa chú!” Thuần huyết phù thủy ít, thuần huyết nữ phù thủy càng ít!

“Đừng nói tôi quen cậu!”

“Muộn rồi, chúng ta hiện tại đã ngồi trên cùng một chiếc thuyền, tôi nói này Moody, tình huống của cậu nghiêm trọng hơn tôi đây, tôi nhiều nhất là không muốn gả xa tới Đức, mà cậu là chỉ có cảm giác như dành cho em trai hoặc con trai, không có của người yêu! Nhưng cũng đừng lo, nói không chừng chờ đến khi lên năm thứ bảy rồi sẽ có thể thông đồng học muộn năm thứ nhất.”

“Anh Riddle, em có thể đá tên này xuống không?” Moody giận.

“Đương nhiên là có thể, Mu thân ái, nhưng cẩn thận lật thuyền, em chờ lên bờ rồi hãy đạp cậu ta xuống.” Riddle cười quay đầu đề nghị, sau đó tiếp tục thảo luận lịch sử Hogwarts với Pomona.

...

“Cảm ơn trời đất!” Kết thúc hành trình Thomas kinh hồn táng đảm bò lên bờ trong ánh mắt dị dạng của Moody, đương nhiên Moody cũng không có ra tay, sau khi Pomona về với mấy người bạn, cậu đã treo lên cánh tay của anh Riddle rồi.

Lúc này Riddle đang nhìn quanh, ban đầu là do quá mờ, giờ nhờ vào ánh sáng của tòa thành, cậu nhìn thấy được các bạn học tương lai. Đương nhiên đầu tiên xông vào tầm mắt là ánh màu bạch kim, tốt quá rồi, lão Malfoy cùng niên khóa với cậu, di? Sao... cứ thấy quái quái...

Quý tộc bạch kim như là cảm giác được tầm mắt của Riddle quay đầu lại nhìn, đây cũng là nguyên nhân khiến Riddle kỳ quái, Malfoy đời này cho người một cảm giác chênh lệch rất xa so với Lucius và Draco được miêu tả trong truyện.

“Ôi ~ Riddle ơi, cứu tôi với!” Thomas đột nhiên che ngực khoa trương ngã lên người Riddle, mọi người xung quanh nhìn sang. “Tôi yêu rồi, tôi trúng độc rồi, trời ạ, sớm biết Anh có một mỹ nữ xinh đẹp có thể sánh ngang với cậu, tôi còn ru rú ở Đức làm chi.” Sau đó ba bước thành hai nhảy tới trước mặt quý tộc bạch

kim.

“Hồi tiểu thư xinh đẹp, kẻ hèn này xin được nghiêng mình trước phong thái của nàng, tôi là Thomas • von • Wolfgang. Không biết quý tính của tiểu thư.”

...

...

*Hyper Beam: một chiêu có lực sát thương khủng có khả năng knock-out đối thủ của hầu hết các loài pokemon.

*Mu () – Mục: thánh đấu sĩ vàng chòm sao Bạch Dương. Một nhân vật trong bộ truyện Áo Giáp Vàng (Saint Seiya). Tên của Moody dịch theo Hán Việt là Mục Dịch ().

14. Chương 14: Phân Viện

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỏi quá)

014 | Phân viện

“Hồi tiểu thư xinh đẹp, kẻ hèn này xin được nghiêng mình trước phong thái của nàng, tôi là Thomas • von • Wolfgang. Không biết quý tính của tiểu thư.” Giọng điệu tự thể của Thomas rất tiêu chuẩn, tuy rằng lỗ mãng tí, nhưng nếu đối phương là quý tộc căn bản sẽ không để ý, khiêu khích ái muội và ca ngợi như vậy quả thật là lời chào tiêu chuẩn trong những bữa tiệc của giới quý tộc. Dù là con nít khẳng định cũng đã được huấn luyện, đối mặt với lời ca ngợi và hỏi tên, một quý cô xuất thân quý tộc nếu cự tuyệt hoặc tức giận là rất vô lễ.

Nhưng ngay trong nháy mắt Thomas cất lời, sắc mặt của mỹ nhân màu bạch kim nháy mắt trắng bệch, sau đó là tái xanh. Rồi tàn bạo trừng Thomas.

Xung quanh bất kể sinh ra từ giai cấp gì, chỉ cần là gốc phù thủy, đều hít ngược một hơi, rồi treo lên về mặt bốn cột vui sướng khi người gặp họa.

Riddle dùng tay đỡ trán, sau đó trượt xuống che mắt, trời ạ, cậu nhìn không nổi nữa rồi, Moody ở bên cạnh trợn mắt há hốc mồm, nghi hoặc hỏi Riddle “Khi chuyển từ Đức sang đây, cậu ta thật là đã học thuộc gia phả quý tộc của Thế Giới Phù Thủy Anh rồi à?”

“Hiển nhiên, cha mẹ cậu ta quên gắn ảnh lên gia phả.” Đây là khách khí, kỳ thực Riddle muốn nói cha mẹ cậu ta quên gắn ảnh cho cậu ta.

“Cậu muốn chết à?” Quý tộc bạch kim âm trầm mở miệng, ánh mắt vui sướng khi người gặp họa của người xung quanh đậm hơn, ai cũng biết, thiếu gia nhà Malfoy ghét nhất người khác nói mình lớn lên giống con gái. Vốn bề ngoài tinh xảo như Veela đời đời di truyền đã đủ hấp dẫn người, hết lần này tới lần khác Malfoy đời này còn là nhân tài kiệt xuất, cộng thêm có một người mẹ thích bắt mình mặc đồ con gái...

Đây là bí mật công khai của Thế Giới Phù Thủy, bạn nhìn, thiếu gia Malfoy cho dù là tới Hogwarts cũng không thoát được cái kiểu tóc bị mẹ mình ép thay đổi.

“Tôi...” Thomas tính nói gì, Moody và Riddle đã xông lên, phát huy hữu nghị ngồi chung buồng tàu, mỗi người một khuỷu tay thụt vào bụng Thomas, quật ngã, động tác lưu loát, phối hợp như đã ăn ý mấy mươi năm.

“Thiếu chủ nhà Malfoy, thật sự rất xin lỗi, tôi thay người bạn nào ủng thủy, mất bị cướp nước này xin lỗi cậu.” Lễ nghi và khí chất hoàn mỹ của Riddle khiến sắc mặt Malfoy đỏ hơn, màn biểu diễn lúc lên thuyền của cậu đã khiến rất nhiều quý tộc âm thầm tính toán tiểu phù thủy xa lạ này.

“Cậu tốt nhất cầu nguyện cậu ta không ở Slytherin.” Con giận của Malfoy hiển nhiên chưa hết.

“Không sao, cứ việc ra tay, chữa lại một hơi là được.” Riddle rất hào phóng bán vải Thomas.

“Anh Riddle... anh máu lạnh quá đấy.” Moody do dự một lúc rồi thì thầm.

“Có một số chuyện không đáng được tha thứ, anh chỉ là đồng cảm thôi.” Mọi người nhìn khuôn mặt tuấn tú đến yêu nghiệt của Riddle, gạt đầu tỏ vẻ hiểu, Malfoy cũng vì thế mà nháy mắt tăng lên mấy điểm thiện cảm dành cho Riddle.

“Mu, ngẫm lại lúc ở trên xe lửa Thomas nhéo mặt em, còn nói em đáng yêu như búp bê...” Nghịch lân của Moody.

Quả nhiên Moody đang đỡ Thomas dậy tái xanh mặt, không hề khách khí quật người nào đó xuống, rồi xách cổ áo kéo cậu ta đi.

Người xung quanh lập tức tăng đánh giá dành cho đứa bé đáng yêu này lên một bậc, đặc biệt là Slytherin, thoả mãn nhìn Moody đủ độc, sôi nổi suy đoán nhà Moody liệu có thể ra một Slytherin không, bọn họ cam đoan không để ý cả nhà bọn họ đều ở Gryffindor.

“Các trò đang làm gì vậy? Còn không nhanh lên.” Người giữ khóa lộn về gọi mọi người, “Giáo sư Dumbledore, bọn nhỏ đã tới rồi.”

“Cảm ơn ông, Ogg, kế tiếp giao cho tôi.” Dumbledore dẫn bọn nhỏ vào phòng chờ, giới thiệu bốn học viện, tuy rằng ngôn từ không có vấn đề, nhưng Riddle nhạy cảm nhận ra được giọng nói của ông không công chính công bằng như Minerva • McGonagall.

“Đứa bé này bị sao vậy?” Dumbledore hòa ái hỏi Thomas còn đang nằm. Riddle khinh thường, rõ ràng sớm đã nhìn thấy giờ mới hỏi.

“Cậu ta nhìn thấy Hogwarts quá kích động, thật là một tòa thành thần bí mà vĩ đại.” Riddle mặt không đỏ, thở không dốc, bùng lên nụ cười khẩy của quý tộc, nhìn thẳng vào mắt Dumbledore, Dumbledore cũng híp mắt nhìn thiếu niên mình rất rất không thích này. Trong nhất thời thiên lôi gọi địa hỏa, ánh mắt hai người bùng bùng xẹt đủ sấm chớp cho cả một cơn bão tố.

“Sao không dùng Floating Charm nâng trò ấy lên.” Giọng chỉ trích.

“Ôi ~ trời ơi, giáo sư thầy không thể yêu cầu một tiểu phù thủy năm thứ nhất chưa phân viện biết dùng bùa bay, Gryffindor phải khoan dung.” Lưỡi đầu võ mồm với Dumbledore, cậu đối rồi, “Mu, gọi cậu ta dậy.”

“Dạ!” Moody nhu thuận gật đầu, Dumbledore bi thương, đứa bé nhà Moody, thời đại Gryffindor.

Moody kéo cao cổ áo Thomas dùng sức lắc, “Dậy dậy dậy dậy!” Phần lực ấy, khiến người xung quanh cảm thấy cổ của Thomas sắp rớt rồi.

“Ôi ~ Alastor, muốn vào Hufflepuff phải học được sự ôn nhu của mỹ nhân Pomona.” Thomas lắc lắc cái đầu, ai oán nhìn Moody đang dùng bạo lực.

“Đối mặt với thuần chủng sắc lang, cho dù là Helga • Hufflepuff cũng ôn nhu không nổi.” Moody cũng bẻm mép lắm.

“Con trai à, không sao chứ?” Dumbledore bước tới an ủi.

“Dạ vâng, cảm ơn, giáo sư.” Tiểu phù thủy gốc Đức lập tức trốn Dumbledore như trốn ôn dịch, nhưng về mặt không quên bày ra sự ngượng ngùng, “Em nhìn thấy Hogwarts quá kích động, thật là một tòa thành thần bí mà vĩ đại.” Tiểu phù thủy xung quanh há to miệng, chỗ Slytherin tập thể đơ ra, tên này giả bộ bất tỉnh bao lâu rồi.

Dumbledore đen mặt, nhìn lom lom vào Riddle, đối lấy một nụ cười khẩy của đối phương, kế quay người bỏ đi.

“Làm tốt lắm.” Riddle khen.

“Không khách khí, người anh em, nhưng lần sau ra tay nhẹ tí.” Ai oán nhìn mỹ nhân bạch kim, một tác

phẩm nghệ thuật hoàn mỹ cỡ nào, dĩ nhiên lại là nam...

“Mày! Tụi mày, sao tụi mày có thể làm vậy với giáo sư Dumbledore.” Một thằng nhóc tóc như ổ gà nhảy ra, vẻ mặt phần nộ.

“Tôi ghét ổng, có ý kiến à?” Riddle hùng hồn trả lời, xung quanh lại là những tiếng hít ngược. Chỉ có Moody và Thomas đồng tình nhìn cậu bé, ngu ngốc, không thấy lão già đó cũng bó tay với Riddle à, còn xía vô làm gì. “Còn nữa, cái gì là tôi làm vậy với ổng hả, nói năng cẩn thận, tôi chả có hứng thú gì với ổng cả, đừng làm như là tôi bội tình bạc nghĩa với ổng. Cậu thích ổng cứ tự nhiên, không ai có ý kiến.” Vừa dứt lời bên cạnh ngã rạp một đồng, chỉ có Gryffindor nhảy ra ấy mặt tái xanh, cuối cùng vẫn quyết định dựa theo kịch bản ban đầu.

“Mày! Hừ hừ! Dumbledore là White Wizard vĩ đại nhất thế giới, mày...”

“Tôi ghét ổng, cho nên tôi là Dark Wizard đáng giận tà ác âm hiểm giả dối đê tiện vô sỉ giết người không chớp mắt, nên lập tức bị quăng vào Azkaban nhận lấy nụ hôn của Dementor, đúng không.” Riddle một hơi nói hết, rồi buồn cười nhìn đối phương ngây ngốc gật đầu, và những cái nhú mày của hầu hết tiểu phù thủy còn lại, cái bấy ngôn ngữ đơn giản như vậy cũng bị lừa, mà còn mấy câu mắng chửi này, là của 50 năm sau, 50 năm trước lại vẫn xài, lỗi thời!

“Chính mày đã thừa nhận!” Một thằng nhóc khác nhảy ra bù lại, hiển nhiên thằng nhóc này thoáng có tí đầu óc.

“Tôi ghét thưởng thức của ổng, có ý kiến à~” Riddle kéo làn điệu quý tộc, cái mùi trào phúng tăng gấp mấy lần, lời của cậu cũng đổi lấy tiếng cười cổ nén của đại bộ phận Slytherin, và sự xoắn xuýt của Gryffindor. Rất nhiều cô bé che miệng lại nói gì với bạn mình, rồi ha hả bật cười.

“Ngôi sao, mặt trăng, mặt trời, màu tím, màu vàng, màu đỏ. Quả thật là mất hết mặt phù thủy. Nhìn ổng lâu một tí tôi đã thấy đau mắt rồi.” Nói xong mỗi một câu, đầu của Gryffindor đối diện thấp hơn một tí, 55555 giáo sư Dumbledore à... thấy không thể đổi một bộ quần áo khác sao!

Sau trò hề này, một số tiểu phù thủy thông minh bắt đầu quan sát Riddle, có thể đối chọi với Dumbledore không nhiều, có thể chính thức cương mặt với Dumbledore cũng không nhiều. Nếu không phải u linh xông vào cắt ngang, phỏng chừng một số con cháu quý tộc đã chỉnh chu lại bề ngoài chuẩn bị lôi kéo tình cảm.

“Ồ la la!” Thomas ca ngợi nhìn các u linh.

“Lạnh quá!” Moody tuyên bố sau khi dùng tay xuyên qua thân thể của một u linh.

“Đừng lộn xộn, vọc nhiều sẽ bệnh đấy, nhưng đây là u linh à? Kém hơn tưởng tượng nhiều.”

“Vậy tưởng tượng của Riddle là thế nào?”

“Trong các câu chuyện kể, không phải đều là, tóc tai bù xù, mắt lồi ra, chứa đầy tơ máu, móng tay hẹp dài dùng để quần cổ, tứ chi vắn vẹo dùng để xiết chặt người, lưỡi dài ngoẵng dùng để liếm gì đó à...” Riddle lấy ra mấy cái giàu tính đại biểu.

“Đó là nữ quỷ thì đúng hơn, quỷ và u linh khác nhau mà!”

“Các cậu có thể bớt nói không...” Pomona đứng bên cạnh vừa run vừa nói, ba người không kiêng nể gì này thế mới phát hiện không chỉ là người, cả u linh đều cách bọn họ rất xa.

“Ôi ~ Pomona xin lỗi kỳ thực cũng có những câu chuyện cảm động về quỷ đấy.” Dọa hãi bà xã tương lai của mình, Riddle lập tức cho hai người bên cạnh một cú thụt, rồi kể câu chuyện Thiên Nữ U Hồn.

Thomas và Moody ủy khuất, làm ơn, bọn họ chỉ là không sợ u linh, là cậu kể quá khủng bố được không, nhưng ngay lập tức cũng bị câu chuyện của Riddle hấp dẫn.

“Sau đó thì sao?” Pomona bị câu chuyện tình yêu này rung động, nữ quỷ thiện lương bị bức làm việc ác, thư sinh tốt bụng si tình, đạo sĩ chính nghĩa mâu thuẫn, còn có đủ loại quỷ quái chưa từng nghe thấy của phương Đông.

“Xếp thành một hàng rồi đi theo thầy.” Dumbledore lần thứ hai xuất hiện.

“Để lần sau nhé, phải phân viện rồi.”

“Ồ kìa~” Pomona thất vọng chạy theo, ai oán nhìn Riddle rồi bất mãn trừng Dumbledore, song song làm vậy còn có cả đồng đường hoàng nghe trộm xung quanh. Chọc cho Dumbledore ù ù cạc cạc.

“Hỏi này, làm thế nào để phân viện vậy, hẳn không kinh khủng lắm đúng không?” Thomas hỏi.

“Ồ Đức là thế nào?”

“Hai học viện chuyên tu Nghệ Thuật Hắc Ám, và phụ tu Nghệ Thuật Hắc Ám, tự nguyện vào, Pháp ra vẻ như là rút thăm, phân ba học viện. Chỉ có Anh thần bí nhất.”

“Tôi lo quá...” Pomona bắt đầu quấy ngón tay.

“Tôi cũng lo, nhưng thời gian để lo đã hết.” Riddle ra hiệu cho bọn họ nhìn lên phía trên, nón phân viện đã được mang ra, nhờ phúc của Thiên Nữ U Hồn, mọi người trước luôn nghe kể chuyện, quên lo lắng phân viện.

“Chắc chắn, thật là... giọng ca để đời.” Riddle ca ngợi nón phân viện.

“Anh Riddle à...” Moody đỏ khốc đỏ cười nhìn Riddle, dừng nói với cậu anh Riddle đang ca ngợi đây.

“Giờ tôi có thể hiểu vì sao các bậc làm cha làm mẹ đều ngậm miệng không nói, tội này tôi tuyệt đối cũng phải để con tôi ném thử, nếu không sẽ thấy bất bình.”

“Vây...” Không tốt lắm đâu, Pomona tốt bụng thay bọn nhỏ tương lai lo lắng, mỗi người xung quanh ra vẻ cũng nghĩ thế, ôi ~ Merlin ơi, cô kỳ thực cũng có chút đồng ý.

“Không trải qua mưa gió sao có thể thấy được cầu vồng, nghe một bài hát cũng chịu không nổi sao có thể là con tôi, lại nói truyền thống này không có một nghìn cũng đã được mấy trăm năm rồi.” Một số thuần huyết quý tộc đang bất mãn cha mẹ giấu diếm cũng đồng ý, giữ lại phần thống khổ này cho hậu đại của mình, khoa trương hơn là có người dĩ nhiên vì phòng ngừa con cháu có kẻ yếu lòng, định viết vào gia quy.

“Kế tiếp thầy gọi tên ai người đó hãy bước lên.” Dumbledore nhìn những học sinh bên dưới, hoặc dí dỏm nháy mắt với học sinh nào đó, hoặc nghiêm túc nhìn kỹ học sinh nào đó.

Riddle thờ ơ nghe, một số cái tên quen thuộc lại xa lạ trái lại ngoài dự liệu của cậu, ví dụ như, Irma • Pince, quản lý thư viện Hogwarts. Còn có không ít dòng họ quen thuộc, Diggory, Trelawney, Potter, Weasley, Crouch.

Irma • Pince đi Ravenclaw, Diggory vẫn ở Hufflepuff, cậu ta hẳn là ông nội hoặc anh em của ông nội Cedric • Diggory, Potter, Weasley không thể nghi ngờ ở Gryffindor, Riddle ngoài ý muốn phát hiện trên bàn dài Gryffindor có mấy cái tóc quần đứng dậy ôm Potter, xem ra gia tộc Potter lúc này cũng là đại gia tộc, nhân khẩu đông đúc, Weasley càng miễn bàn, một rừng tóc đỏ...

Xinh đẹp quyến rũ Abraxas • Malfoy như cháu của mình, mũ vừa chạm vào tóc, đã bị phân vào Slytherin, vị trí đầu tiên ở chỗ năm thứ nhất để trống cho cậu ta, Sheryl • Zabini có làn da ngăm đen và bề ngoài tuấn lãng, nhưng không ngả ngón như Blaise, cho người một cảm giác rất ổn trọng, xem ra sự trắng hoa của Blaise là di truyền từ mẹ.

Thomas không thể nghi ngờ đi Slytherin, nhận được ra hiệu của Riddle, cậu nhanh chóng chạy tới vị trí cuối cùng, không phải địa vị của gia tộc cậu thấp, mà là hiện tại phạm là dính tới Đức đều là chủ đề mẫn cảm, Moody mất thời gian khá lâu, rõ ràng là tranh cãi với nón phân viện, cuối cùng giữa tiếng tuyên bố “Hufflepuff” nhẹ nhàng uể oải lại tiếc nuối của nón phân viện vui vẻ chạy xuống cái bàn nhiều người nhất tiếng vỗ tay nhiệt liệt nhất, vui vẻ vỗ tay, ánh mắt Dumbledore nhìn Riddle đã sắp đông lại.

Đáng tiếc ông càng giận, Riddle càng thích, thấy Moody đi Hufflepuff rồi, Riddle cười càng là điên đảo chúng sinh ~ thậm chí cướp luôn danh tiếng của Malfoy.

Cuối cùng tới phiên cậu...

“Slytherin!”

Ê ê... Nón phân viện ông nhanh quá đấy, còn chưa hỏi ý kiến của tôi nữa, một đứa bé chăm chỉ hiếu học như tôi, không có tí xíu khả năng nào vào Ravenclaw à? Tôi không có dã tâm mà!

Ai nói với nhóc vào Slytherin cần dã tâm hả? Ravenclaw? Hừ ~ một bụng ý đồ xấu, không đi Slytherin thì đi đâu!

...

Trích đoạn nhỏ:

Giả thiết tình huống CP có Saga...

Vài năm sau, Saga đang phá đảo địa bàn nước Anh, siêu siêu thiếu người giúp đỡ.

“Nhìn này, trùng quan nhất nộ vi hồng nhan, Trung Quốc quả thật có nhiều người si tình mà.” Riddle đang lật dã sử Trung Quốc, “Lão ông mật có một câu trái lại là đúng, yêu là sức mạnh vĩ đại nhất.”

“Anh cho rằng chỉ cần là lời ổng nói, cho dù nói Địa Cầu là tròn, em cũng sẽ cãi lại.” Saga đang ôm Riddle đọc sách, khó được đấy, Thế Giới Phù Thủy chiếm mất rất nhiều thời gian của Riddle.

“Đương nhiên phải cãi rồi, Địa Cầu là hình bầu dục!” Riddle rất xác định, “Nhưng sức mạnh của tình yêu đích thật là không thể xem nhẹ. Anh ngẫm lại xem, vì địa vị và quyền lợi của mình anh có thể làm đến mức nào, vì em lại có thể làm đến mức nào? Nếu em gặp nguy hiểm, anh nguyện dùng cái gì để trao đổi.” Nói xong không chờ Saga trả lời, tiếp tục đọc sách, đáp án ai cũng biết mà.

Kết quả khiến Riddle ngoài ý muốn là, Saga đột nhiên nhảy dựng lên, rất hưng phấn ôm lấy Riddle, “Hay quá, thật là một đề nghị hay mà, thân ái.” Rồi chạy... tốc độ nhanh thật.

Riddle mở miệng “Em đề nghị cái gì?”

Ở một căn nhà trọ, đứng trước mặt Saga là hai người đàn ông vẻ mặt khấn trương.

“Thật không ngờ một người là tân nhân đỉnh cấp của giới y học, một người là sát thủ nổi tiếng trên thế giới, hai cậu dĩ nhiên là một đôi.”

“Mày định làm gì? Ở đây không phải địa bàn của mày, Saga.” Một người đàn ông khuôn mặt rét lạnh.

“Tôi muốn mời các cậu giúp tôi, mục tiêu là cả nước Anh, hiện tại chỉ còn phân nửa.” Đương nhiên bước kế tiếp là Âu Châu, Saga nghĩ tới Riddle, nếu để Riddle biết, sợ rằng lại nói anh tham lam.

“Chúng tôi sẽ không gia nhập vào bất cứ tổ chức nào, tôi thậm chí đã rời khỏi giới y học.”

“Nếu chiếm được thế giới ngầm của Anh, chuyện đầu tiên tôi làm là ép thủ tướng và nữ vương Anh sửa lại pháp luật, cho phép đồng tính kết hôn, khi ấy hai cậu có thể đường hoàng ở bên nhau.”

“Đồng ý!” Một người đàn ông lập tức đồng ý.

“J!”

“Anh nói rồi, em nên nhận được những gì tốt nhất! Anh muốn cho em một hôn lễ chân chính.” Hai người thâm tình nhìn nhau, lời ngon tiếng ngọt, Saga đã đạt được mục đích lui xuống...

Bỏ lại Ali giải quyết hậu quả.

“Ai... Đã là đôi thứ mấy rồi? Thật không rõ, sao nhân tài của thế giới này đều là đồng tính luyến ái vậy?”

...

15. Chương 15: Tiệc Tối

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỏi quá)

015 | Tiệc tối

Mọi người kỳ quái phát hiện, vị tân sinh rất rất điển trai ấy, sau tiếng hô Slytherin cực nhanh của nón phân viện, không có đứng dậy ngay, mà là rút ra thời gian hàn huyên hai câu với nón phân viện, rồi mới đứng dậy đi xuống bàn của mình, nụ cười ở khóe miệng không hề thay đổi, chỉ là hình như hơi đơ đơ.

Dumbledore thì quyết định lát nữa phải tới phòng hiệu trưởng tâm sự với nón phân viện.

Tân sinh năm thứ nhất phỏng chừng là những người hiểu rõ Riddle nhất, cứ nhìn cái độ nhanh và mạnh cậu ta dùng để đánh Thomas đi, còn có khí thế cự lại với giáo sư Dumbledore, cộng thêm lễ nghi quý tộc và khí chất tự thân, thấy thế nào cũng y chóc là Slytherin, đặc biệt là Gryffindor, lý do của bọn họ đơn giản lắm, Gryffindor ghét nhất là Slytherin! (Lời của mấy thằng nhóc cãi nhau với V.)

“Riddle, vừa nãy cậu bị sao vậy, ngủ gật à?” Riddle đương nhiên ngồi vào vị trí cuối cùng của Slytherin, là Thomas giữ cho cậu.

“Mơ hử, tôi đâu phải cậu, chỉ là hỏi nón phân viện mấy câu thôi.” Riddle nhìn đôi mắt lóe sáng viết Núi cho tôi biết với, nói cho tôi biết với của Thomas, cười tà, “Muốn biết à?”

“Ừc... Ha hử... Đâu có, nó là việc riêng của cậu mà...” Cậu đã dùng vẻ mặt này rồi ai còn dám hỏi nữa.

“Chào hai cậu!” Một giọng nữ cao ngạo vang lên bên cạnh, “Tôi ngồi đây được chứ?”

Mái tóc quăn đen, làn da hơi tái, vẻ mặt cao ngạo, dáng người thon gầy hơn những người bạn cùng lứa tuổi, một mỹ nhân hiếm thấy, mà còn thoát nhìn là gia tộc thuần huyết cùng loại với nhà Malfoy, thật không ngờ Slytherin dĩ nhiên phái ra nhân vật như thế để thăm dò bọn họ, thật là thụ sủng nhược kinh, cũng thật là phiền phức mà. Riddle thoáng thở dài, Nhớ phải điệu thấp! (Mọi người có thể đánh cậu ta.)

“Đương nhiên là được rồi, tiểu thư cao quý, sự xuất hiện của cô là vinh hạnh của chúng tôi.” Riddle thân sĩ kéo ghế mời, không thể không nói bất kể là nguyên nhân gì dẫn tới sự xuất hiện của vị tiểu thư này, chí ít giới tính lựa chọn rất chính xác, Riddle luôn khoan dung với phái nữ, tâm địa gian xảo như Thomas, lại ước gì được mỹ nữ vây quanh, càng hướng hồ vị tiểu thư này rõ ràng là quý tộc.

“Tôi là Walburga • Black, năm thứ hai, hai cậu không tự giới thiệu à?” Nhẹ nhàng nhấp một ngụm nước bí đỏ Riddle đưa, tiểu thư Black cười duyên bắt đầu khách sáo.

Black? Là gia tộc cao ngạo mà điên cuồng ấy à? Riddle nhướng mày, cẩn thận quan sát cô gái này, cô ta ngày sau sẽ gả cho em họ mình, tốt hơn người mẹ suýt nữa gả cho em trai ruột của cậu nhiều, chí ít vợ chồng họ tuy không ân ái nhưng chí ít cũng cung kính, còn có hai người con trai rất có cá tính.

“Vĩnh viễn thuần túy Black, khiến người ước ao và kính phục.” Riddle nâng ly, là thật lòng đấy, kính phục nhà bọn họ đời nào cũng có “kẻ phản bội” bị trục xuất. Nhưng tiểu thư Black hiển nhiên rất vui khi nghe được lời này, nhiệt độ trong ánh mắt nhìn Riddle tăng lên không ít.

“Thomas • von • Wolfgang! Người Đức, nếu mỹ nữ Anh đều rực rỡ như cô, vậy tôi sẽ phải nói cho tổ tiên của mình, định cư ở Đức là thất bại lớn nhất của các vị.” Thomas rất có thiên phú playboy, Riddle nhận không được mĩa mai, vì sao cậu ta không thể duy trì hình tượng ôn hòa khiêm tốn trong nháy mắt đầu tiên khi cậu nhìn thấy cậu ta trên xe lửa nhiều thêm một lát?

“Rất cảm ơn lời khen của cậu Wolfgang, tôi nghĩ nhan sắc của tôi còn thua xa thiếu gia nhà Malfoy.” Cái gì là tai tiếng truyền ngàn dặm, chính là đây. Cũng chỉ có cô mới dám trêu đùa Malfoy như thế, ai bảo mẹ của thiếu gia Malfoy họ Black chứ.

“Tom • Riddle, tôi không quá thích tên mình.”

“Lễ nghi giáo dưỡng của cậu Riddle, thật là hoàn mỹ, cha mẹ cậu sẽ kiêu ngạo vì cậu.” Gọi một tiếng Riddle rất tự nhiên, Slytherin quả nhiên nhảy bèn, chỉ cần gợi ý nhẹ thôi là hiểu. Vị Black này rất kiên trì, thờ ơ vòng lầy chủ đề làm tốt chuẩn bị trường kỳ moi ra gia thế của Riddle.

“Bọn họ ở một thế giới khác kiêu ngạo vì tôi.” Đương nhiên ý cậu chỉ là song thân ở bên kia, cha mẹ bên này ngẫm lại đã thấy mất mặt rồi, cứ làm lơ bọn họ đi.

“Ách?” Rất hiển nhiên Walburga không ngờ Riddle sẽ nói thẳng cha mẹ mình đã mất, thế nên mới có dòng họ Riddle này à? Mấy đời gần đây phù thủy tuy thoát nhìn vẫn còn nhiều, kỳ thực đã bước lên con đường xuống dốc, vì lợi ích lớn nhất của vị ở Đức khiến không ít người chết, vậy nên chuyện được nhận nuôi cũng khá thường thấy, nhưng hiển nhiên dòng họ Riddle không thể là đại gia tộc gì.

Ở trong mắt Walburga và bầy rắn vểnh tai lên nghe bên cạnh, Riddle là hậu duệ của một gia tộc thuần huyết, do ngoài ý muốn mà dẫn đến trong nhà chỉ còn lại mình cậu. Được một nhà họ Riddle nhận nuôi, không hề gì, chỉ cần khi thành niên cậu ta nguyện ý khôi phục dòng họ ban đầu, vậy Bộ Pháp Thuật sẽ trả lại tài sản, chí ít có một ngôi nhà. Có thể nhờ vào đó bắt đầu chấn hưng gia tộc. (Chính thức nhận nuôi và kế thừa không ảnh hưởng tới pháp thuật của tên.)

Và cũng vì thế Walburga bắt đầu đổi hướng dò la dòng họ và gia sản sẽ được kế thừa của Riddle.

Quả nhiên Slytherin đều là không đạt mục đích thì không bỏ cuộc mà... Riddle bị thương ngã mũ trước sự cố chấp của tiểu thư Black, cho Thomas một ánh mắt, đối phương nhanh chóng mở lời như được giải thoát.

“Riddle, tôi nhớ cậu nói mình lớn lên ở cô nhi viện!” Một bầy rắn hóa đá...

“Phải.” Cậu tình nguyện bị khiêu khích ngáng chân, cũng không muốn kéo với bọn họ nữa.

“Cô nhi viện của Muggle nhiều tiền vậy à?” Thomas hiếu kỳ, nhìn Riddle từ trên xuống dưới, tuy là đồng phục, nhưng loại vải của cái áo này là vải tốt đó. Mà còn mớ đồ ăn thức uống lúc ở trên xe lửa, chỗ Muggle không phải đang chiến tranh à?

“Mọi thứ của tôi đều do tôi tự làm ra...” Của Saga cũng là của cậu. (Du: JQ! V: Là anh ta nói, tôi cứu anh ta, của anh ta là của tôi! Du: Saga đáng thương.)

“Giỏi vậy? Cậu làm việc ở đâu thế.” Thomas chỉ là thuận miệng hỏi không hề có ý gì khác.

“Ban đầu là bán tình báo, sau là buôn lậu đồ cổ, buôn người, xử lý những món hàng không hợp pháp, gần đây lại mở con đường buôn lậu vũ khí đạn dược...” Vừa nghĩ tới những chuyện này Riddle đã có cảm giác lên nhâm thuyền giặc, Saga thật biết lợi dụng cậu mà. Khó trách nhu cầu đối với mấy loại thuốc như Polyjuice Potion của anh ta lớn hơn cả thuốc trị thương, may mắn trước khi xuyên việt cậu đã bước qua cái thời kỳ dựng nước những năm 60, phim truyền hình hầu như là thiên hạ của thể loại gián điệp chiến tranh, giúp anh ta huấn luyện ra một lũ gián điệp có thể giúp đỡ rất nhiều. (Cũng tốt hơn không huấn luyện.)

Ai... Nhớ lại ngày xưa, dùng lời của trưởng phòng giáo dục là một thanh niên tốt lắm đường lạc lối từ đây rơi vào vực sâu tội phạm. Dùng lời của Saga là, nghĩ thoáng tí đi, không bị bắt thì vẫn là công dân lương thiện.

“...” Thomas bắt chập lễ nghi quý tộc nhìn Riddle lom lom, bánh bí đỏ cắn được phân nửa trong miệng rơi ra cũng không hề hay biết. “Riddle, ở chỗ Muggle... Những chuyện này là hợp pháp à?” Có một số danh từ cậu không biết, nhưng hai từ buôn bán và buôn lậu, Thế Giới Phù Thủy vẫn có đó.

“Đương nhiên là phi pháp rồi, hợp pháp làm sao kiếm được tiền ở thời kỳ chiến tranh chứ!” Nhìn Thomas, thôi, giáo dục quý tộc của cậu ta khẳng định đã bị giảm giá. (Giáo dục quý tộc không dạy cái này!)

Mà hiển nhiên, hai thiếu niên tán gẫu hăng say quên mất ước nguyện ban đầu khi đẩy ra chủ đề này, cũng quên mất một quý cô ngồi bên cạnh, thậm chí quên mất, một bùa chú dùng để nghe trộm mà hầu như tiểu quý tộc nào cũng biết...

“Này cũng quá... Auror của Muggle không quản à?”

“Không hề gì, chúng tôi bắt nhip với nhau, Giáng Sinh năm nay, thị trưởng còn tặng quà cho tôi đấy, xưa nay quan cướp thân như một nhà mà, đừng lo, ba cái trò đâm thuê chém mướn, giành địa bàn, sòng bạc, phổ đèn / đồ tôi không nhúng tay vào!” Ma túy cậu càng là nghiêm lệnh cấm Saga không được đụng vào.

“Riddle, cậu đã giết người chưa?” Trong mắt đại đa số người, giết người là tội lớn nhất.

“Chưa từng!” Chắc như đinh đóng cột, “Chỉ ít chưa từng chết trực tiếp trong tay tôi.”

“Vậy thì tốt rồi!”

Tốt ở đâu hả! Nhìn hai người hớn hờ trò chuyện, bấy rần ngồi nghe bi phần.

Cũng khó trách các tiểu quý tộc xoắn xuýt, tuy rằng lũ ngu xuẩn của Gryffindor vẫn mắng bọn họ là Slytherin âm hiểm giả dối, nhưng bọn họ đã làm gì nào? Bọn họ đơn giản là dùng chút thủ đoạn để giành được lợi ích cho bản thân, giành được phần vinh cho gia tộc, mà những kẻ thất bại không đầu óc ấy, đã gắn cái xưng hô âm hiểm lên đầu bọn họ lại gắn ghép cho sự thất bại của mình văng hào quang chính trực. Slytherin khinh thường giải thích, bọn họ dùng sự thật để chứng minh, bọn họ là quý tộc của Thế Giới Phù Thủy, bọn họ là thượng tầng nhân sĩ, mà những kẻ lỗ mãng rùm beng chính trực ấy đang làm công cho bọn họ.

Slytherin luôn tôn trọng thuần huyết, vì huyết thống thuần khiết có thể cho bọn họ sức mạnh lớn nhất, rất nhiều pháp thuật cổ xưa cần huyết thống thuần khiết, mà một số pháp thuật càng là pháp thuật dành riêng cho huyết thống, nhưng lịch sử không chỉ dần xóa đi những bản ghi chép về chúng, nó cũng khiến người có thể dùng chúng ngày một ít.

Slytherin còn tôn trọng sức mạnh, thực lực mạnh mẽ là căn bản để sống, mà cuộc sống ngày một an nhàn của ngày giờ này, dĩ nhiên lại trở nên hoang đường như thế, nếu không phải vậy, Dark Lord của Đức sao có thể nhất hô bá ứng.

Đáng tiếc là nếu ban đầu bọn họ bắt đầu khi thấy vị ở Đức dĩ nhiên không phát triển thế lực đến Anh, giờ lại là may mắn, Dark Lord của Đức quá cố chấp với việc tìm kiếm Deathly Hallows, quá cố chấp với việc thí nghiệm Nghệ Thuật Hắc Ám, vì thế thậm chí không tiếc tất cả. Một lãnh tụ điên cuồng không phải là người bọn họ cần. Nhưng bọn họ cũng lo lắng, nếu vị ấy thất bại, địa vị của quý tộc và thuần huyết sẽ rất xấu hổ.

Tuy rằng các tiểu Slytherin còn là học sinh, nhưng bọn họ có những người từ nhỏ đã định trước là người thừa kế. Một số chuyện người lớn cũng không né tránh bọn họ, bọn họ là quý tộc, tương lai bọn họ phải kế thừa cả gia tộc, từ nhỏ bọn họ đã gánh vác nhiều hơn những kẻ có thể tùy ý cười đùa bên ngoài.

Nhưng chính những Slytherin phức tạp mà mâu thuẫn này, lại không biết làm thế nào để đối mặt với Riddle, đầu tiên trước không nói huyết thống, chỉ ít hiện tại Riddle không có gia tộc, cũng tức là nói không có tước vị, không có trang viên, không có bất cứ di sản cổ xưa gì. Đây là điểm bị bọn họ loại khỏi phạm vi lôi kéo.

Nếu là máu lai, vậy cả tư cách đàm hỏi cũng không có.

Nhưng lễ nghi cử chỉ của Riddle cao quý ưu nhã, hoàn toàn phù hợp với thẩm mỹ của bất kỳ quý tộc nào, khiến bọn họ cả lấy cớ để cho cậu ta đẹp cũng tìm không được, càng hướng hồ —— nghe Riddle đang không ngừng nhấn mạnh với Thomas mình là công dân Nhất đẳng lương thiện —— Merlin ơi, hiện tại Muggle đều đáng sợ vậy sao?

Dựa theo lệ cũ loại người đặc thù này tốt nhất là nên được dạy cho một bài học, giờ bọn họ có cần tiến lên không? Năm thứ nhất đều nhìn Malfoy, nhà Malfoy là quý tộc số một số hai, thiếu gia Malfoy tới trường chính là dê đầu đàn được điều động nội bộ.

Nhận được tầm mắt của mọi người mỹ nhân Malfoy, bình tĩnh nhìn đĩa của mình, cắt bớt bớt, uống một ngụm soup, ừ... Hôm nay phần đồ ăn trang trí bên cạnh bớt bớt rất đẹp, lại cắt bớt bớt...

Ăn uống no đủ xong, mấy lời ngắn gọn của lão hiệu trưởng khiến Riddle thoả mãn, quả nhiên, người già rồi vẫn có chỗ tốt, lời chúc phúc ngắn gọn súc tích, không phải mấy bài ca lê thê không dứt như người lãnh đạo quốc gia cũng không phải mấy lời xàm xí đủ của lão ong mật. Rất tốt, Dippet cố mà làm tiếp đi! Chỉ ít đừng xuất hiện hiệu ứng hồ điệp gì, làm thầy cúp trước khi em tốt nghiệp. Bằng không... Phỏng chừng em sẽ phải dùng chuyện bỏ học để chống lại lời mời uống “trà” ba ngày hai bữa của lão ong mật, vậy thật là mất mặt. (Quan niệm truyền thống của Trung Quốc, bằng cấp quan trọng nhất.)

...

“Ở Slytherin hai người một phòng ngủ, có thể tự do lựa chọn, nắm lấy tay vặn cửa, phòng ngủ sẽ xuất hiện như các em muốn, cơ hội chỉ có một lần, thế nên tốt nhất là do một người nghĩ. Đường nhiên cũng có thể

chọn phòng ngủ đơn, nhưng nếu đã là người của Slytherin thì nghĩ các em không cần chị dạy nên chọn thế nào.” Slytherin không biết xã giao là Slytherin không hợp cách.

Người nói những lời này... nói thế nào đây, thoát nhìn không giống mỹ nữ của Slytherin.

Đó là Thủ Lĩnh Nữ Sinh, mái tóc dài màu vàng, mắt màu nâu, thoát nhìn tao nhã, giọng nói mềm nhẹ, nhưng Riddle nhạy cảm phát hiện, khi cô gái này đứng ở đây, các Huynh Trưởng đứng sau lưng cô ấy, thậm chí không dám thở mạnh, một người ở năm thứ sáu đã giành được vị trí Thủ Lĩnh Nữ Sinh gợi đủ lòng hiếu kỳ của Riddle.

Đương nhiên sau khi biết tên cô ấy là Pobby, bạn trai họ Pomfrey, Riddle thậm chí không dám có một tí xú xiu xiu ý nghĩ không an phận gì, quả nhiên không thể chỉ nhìn vẻ bề ngoài, vẫn là Pomona tốt nhất. Tìm vợ nên tìm Hufflepuff. (Sao nghe cứ như quảng cáo thế.)

“Riddle chỉ sợ tôi không thể ở chung phòng ngủ với cậu rồi.” Thomas thì thầm với Riddle, đổi lấy ánh mắt khó hiểu của đối phương, sau đó cậu phát hiện người nào đó đang nhìn chằm chằm một cô bé trong số tân sinh năm nay.

“Thomas, cậu động não tí được không.” Nam nữ sao có thể ở chung với nhau chứ.

“Giỡn thôi mà, nhưng tôi hoài nghi nếu ở chung với cậu ngày thứ hai tôi có thể bị phân tâm không, có mưu đồ với cậu nhiều thật đấy.” Xung quanh lặng lẽ nhìn Riddle cùng chuẩn bị ra tay thật không ít, nếu không phải có cậu ở đây, phỏng chừng Riddle sớm đã bị xử rồi.

“Đi thôi.” Chắc, cô nhi quả nhiên là bị xa lánh mà, “Thomas, sợ là làm phiền cậu rồi.”

“Nói gì vậy, tôi từ Đức tới tị nạn, không chừng là cậu bảo kê tôi đấy!”

Các cậu hiểu lầm cả rồi...

“Oa ~ la la! Riddle, thưởng thức của cậu tuyệt thật đấy!” Thomas kinh ngạc nhìn căn phòng hoành tráng lệ lại không khiến người thấy phản cảm này, quý tộc, chân chính quý tộc, cái gì là thưởng thức! Chính là đây! Cậu nhất định phải chụp lại, để cha mẹ trang hoàng nhà mình thành vậy, hoặc nhờ Riddle thiết kế!

“Nó... Không phải tôi nghĩ. Mà còn... sao lớn vậy!” Tuy không biết phòng ngủ của người khác lớn cỡ nào, nhưng cái này đích thật là...

“Ừm? Có hơi lớn thật đấy, tôi cho rằng ở Anh đều là vậy.” Cái này đâu phải là phòng, đã phân tầng trên tầng dưới, mở một vũ hội cũng còn được ấy nhỉ.

Riddle nháy mắt đã rõ, nó là quà của Hogwarts, hoan nghênh hậu duệ của Slytherin sau nhiều năm lần thứ

hai trở về Hogwarts.

“Hogwarts, cảm ơn ngài, nhưng xin hãy lấy lại căn phòng này đi, quà của ngài ngày sau tôi sẽ nhận.” Riddle thì thầm một câu, căn phòng trong nháy mắt trở về kích cỡ bình thường, trang sức bên trong cũng trở về như kiểu Riddle tưởng tượng, nhưng cậu lại lập tức cảm giác được một sự ai oán và thất vọng.

Merlin ơi, tòa thành này chẳng lẽ là sống à... Nổi da gà rồi.

“Sao lại...”

“Thomas, chuyện này giữ bí mật nhé.”

“Ồ kìa... Được rồi, Riddle, cậu quả thật là lớn lên ở chỗ Muggle à? Sao nhiều bí mật vậy.” Nhìn vẻ mặt nghiêm túc của Riddle, Thomas rất nghĩa khí đáp ứng, nhưng vẫn luyến tiếc căn phòng lớn khi này.

“Cảm ơn!”

“Nếu xong rồi thì ra ngoài, có bài phát biểu của viện trưởng và bầu cử Thủ Lĩnh.” Ngoài cửa truyền tới tiếng gõ của nam Huynh Trưởng. Cảm ơn cái tính coi trọng riêng tư của Slytherin, Riddle lặng lẽ lau mồ hôi.

...

“Phải đánh nhau à!!” Nghe xong quy tắc Thomas trợn to đôi mắt màu lam, sau đó đáng thương nhìn Riddle, “Làm sao đây...”

“Là quyết đấu, cậu đừng thô tục vậy được không.”

“Một khi khấn trương tôi sẽ chẳng nhớ nổi bùa chú nào cả.”

“Vậy dùng răng cắn đi.”

“Có bùa chú dùng răng cắn người khác à? Lợi hại quá, là loại răng gì vậy...”

“Nằm xuống giả chết chẳng lẽ cậu cũng không biết.” Tuy rằng khác biên giới, nhưng cậu mới là người lớn lên ở Thế Giới Phù Thủy được không. Riddle bị phiền đến có thể dùng mắt giết người.

“Nếu như giả không giống, người xung quanh tặng thêm cho thi thể của tôi mấy cái bùa chú, vậy mắt mắt lăm đó.” Tôi lớn lên ở Thế Giới Phù Thủy, nhưng tôi tuyệt đối là bé ngoan, không giống người nào đó,

có đầy kinh nghiệm trái pháp luật.

“Thế thì chết thật đi!” Nể tình quen nhau 12 giờ, lễ truy điệu của cậu tôi sẽ tham gia.

“Riddle, cậu ác quá đấy.” Uống cho tôi xem cậu là loại người vì giúp bạn bè không tiếc cả mạng sống.

“Ồ Slytherin, tôi nghĩ nó là lời khen!” Không sai, tôi ác! Nhưng biểu hiện của cậu rất giống loại người sẽ đâm hai dao vào lưng bạn mình.

“Hai cậu...” Riddle và Thomas quay lại, “Lần sau cãi nhau nhỏ tiếng thôi.” Khóe miệng của quý tộc bạch kim co giật, bầy rắn xung quanh đơ mặt. Năm trên đang quyết đấu dùng sai bùa chú rồi kìa.

“Trận khiêu chiến Thủ Lĩnh của năm thứ nhất là tự nguyện.” Abraxas • Malfoy gương miệng giải thích, cậu là tối làm quen, đứng ở khoảng cách gần nghe hai kẻ dở hơi này cãi nhau, phải, dở hơi, Wolfgang không ánh mắt thì thôi, thật không ngờ Riddle tuy rằng thân phận không rõ nhưng rất có tu dưỡng quý tộc cũng vậy. Nhưng không thể phủ nhận ghen lời song song cậu cũng có rất ước ao, bọn họ rõ ràng vừa quen nhau, ngày khai giảng đầu tiên đã tìm được một người bạn hợp gu như thế là Merlin ban ân. Mà còn một là lớn lên ở chỗ Muggle, một là từ Đức tới tị nạn, hai người không có xung đột lợi ích trực tiếp, mà các Slytherin khác muốn tìm một người bạn phải lo lắng rất nhiều, không trải qua nhiều năm thăm dò, không ai sẽ bước ra bước đầu tiên.

“Hô... Sớm nói cái, nhìn các cậu dọa sợ Riddle kìa.” Thomas, cậu thật nên vào Gryffindor, dũng khí không sợ chết này không thuộc về Slytherin.

“Chào, tôi là Abraxas • Malfoy. Xin được chỉ giáo nhiều hơn.” Quý tộc bạch kim trực tiếp bỏ qua người thích động kinh nào đó.

“Tom • Riddle, tôi thích được các cậu gọi là Riddle hơn.” Riddle cười chân thành nắm lấy tay Malfoy, nhưng trong lòng lại đổ mồ hôi lạnh.

Tên của Malfoy đời này thật là... Tên của con trai và cháu trai cậu ta dễ nhớ chừng nào, cậu ta hết lần này tới lần khác Sax gì chứ! (Là Abraxas!) Tên gọi tắt càng troll hơn, Abr! Riddle bỗng nhớ tới một thiếu nữ cánh tay không xương sống trong rừng mưa nhiệt đới, cổ sức vấy dầu, nếu thật là vậy, cậu tình nguyện kéo dài hệ liệt Saint, mỹ nhân bạch kim có thể tính là chòm Song Ngư.

...

16. Chương 16: Khác Biệt

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỏi quá)

016 | Khác biệt

“Mỹ nhân, chân chính mỹ nhân, tôi thích mỹ nhân tài mao có đủ!” Đây là di dân Đức tự xưng không biết đánh nhau, bỏ quyền ngay khi trận khiêu chiến của năm thứ nhất bắt đầu.

“...” Đây là tội phạm thiếu niên tự xưng lớn lên ở Thế Giới Muggle không biết trò quyết đấu của phù thủy bắt đầu nghĩ cách tuyệt giao.

“Đừng dùng ánh mắt này nhìn tôi, tôi không phải nói Malfoy, là mỹ nhân tóc ngắn kia kìa, ề ề! Cậu đó, thật quá đáng, sao có thể đánh mặt con gái chứ! Thân ái, em như vậy càng có nét đẹp dã tính hơn... Ai u!” Mỹ nữ Slytherin được khen tặng rất không có khí chất thực nữ chạy tới nện một quyền vào bụng Thomas, vị trí chuẩn xác đúng y chóc chỗ Riddle và Moody đã đánh trước đó.

“Pallas • Scrimgeour.” Mái tóc ngắn gọn gàng, làn da màu lúa mạch khỏe mạnh, đôi mắt màu vàng, dã tính mà gợi cảm, một bộ đồng phục chính quy có thể mặc ra cảm giác như báo săn, trí tuệ năng nổ như Lara trong Tomb Raider, lại có lãnh diễm và quyết đoán của Shihouin Yoruichi.

“Hay cho một mỹ nhân rắn rết, hay cho một Nữ Thần Chiến Tranh.” Riddle lễ phép cho mỹ nữ một cái hôn tay.

“Ha hã ~ cậu quả nhiên là không đơn giản.” Mỹ nhân cười duyên lại gần Riddle, Riddle cũng âm thầm chệch đi một bước, đứng ở góc độ cô không thể tấn công. Đổi lấy một cái liếc mắt đầy hứng thú của tiểu mỹ nữ.

“Lần sau đánh vào đây.” Chỉ vào ngực Thomas giăng bài tại chỗ, “Xương sườn thứ ba bên trái, chỗ đó là trái tim, cơn đau thấu tim khiến người khó quên nhất, còn có ở đây,” Chỉ vào gan, “Nội tạng bị thương chỉ có thể nhờ vào độc được chữa trị, độc được phục hồi gan là khó uống nhất, gan là khí quan thải độc, nếu bị thương, cho dù chữa khỏi rồi, cậu ta cũng sẽ có một thời gian mặt đầy mụn.” Độc được cũng cần đúng bệnh hốt thuốc, tình huống không thể thải độc nhanh này, dám uống một chai độc được xóa mụn thử xem cam đoan họa vô đơn chí. (Đây là kinh nghiệm bị mụn trứng cá của tác giả, nội tiết hỗn loạn gây ra mụn, càng cố dùng thuốc càng tệ hại hơn.)

“Ạch...” Mỹ nữ cứng ngắc, Thomas phía sau bắt đầu hóa đá.

“Tôi biết phù thủy nên dùng đũa phép, nhưng làm con gái vẫn cần phải cẩn thận, nếu có kẻ có ý đồ xấu với cậu, khẳng định sẽ cướp đi đũa phép. Lại nói... có đôi lúc, cậu không cảm thấy dùng nắm tay nện vào thịt đã hơn tấn công bằng pháp thuật à?” Ánh mắt của mỹ nữ dã tính bật sáng.

“Riddle, đừng lấy cái xấu cho con gái người ta!” Thomas biết rõ, nếu chủ đề này còn tiếp tục, cậu sẽ là mô hình thí nghiệm sống, Riddle, xin cậu đấy, nể tình tôi giữ bí mật cho cậu nhiều như vậy, tha tôi đi.

Riddle nhướng mày nhìn người nào đó, giãy dụa hồi lâu, cuối cùng quyết định tha, “Nữ Thần Chiến Tranh nếu thích lời đề nghị của tôi có thể dùng biến hình thuật làm ra một người giả để làm bia.”

Thừa dịp Riddle tán gái, thiếu chủ nhà Malfoy đã giành được ghế Thủ Lĩnh năm thứ nhất, đương nhiên, tuy là Abraxas lợi hại, nhưng không đến mức vô địch cả năm, cũng có người có thực lực xấp xỉ, cộng thêm hợp mưu hoặc đánh lén, muốn thắng rất dễ, nhưng làm vậy sẽ trực tiếp đắc tội gia tộc Malfoy, cũng mất mặt Slytherin (Đánh với người nhà còn chơi xấu.) không bằng thoáng thuận nước giong thuyền, dù sao ở năm thứ nhất, thực lực và gia thế chỉ có nhà Malfoy có thể ép được. Mà mỹ nhân vừa nãy tán gẫu hăng say với Riddle, ở sau khi bọn họ ngoác mồm ngáp về phòng ngủ, lặng lẽ nói gì đó với Malfoy và mấy tiểu quý tộc, vẻ mặt rất nghiêm túc, mà nét mặt của người nghe cũng chẳng thoải mái hơn bao nhiêu.

...

“Cuối cùng cũng kết thúc rồi, Riddle, cậu làm gì vậy?”

“Viết thư!” Bằng không Saga sẽ đi nghiên cứu Thư Sấm phiên bản Muggle.

“Tối như vậy, cậu không định ra ngoài lêu bêu trong đêm ở ngay ngày đầu tiên đấy chứ... Sáng mai hãy đi, tìm người dẫn đường là được... Ách! Hogwarts thật không hổ là ngôi trường nổi tiếng cả Âu Châu, phục vụ chu đáo thật.” Thomas phiến muộn nhìn con cú mèo cường tráng bay vào, cực kỳ chân chó cọ cọ Riddle.

“Nhờ ăn ở cả đây!” Nói là vậy, nhưng Riddle vẫn quỷ dị nhìn bức tường xung quanh, Không thể nào...

Sáng ngày thứ hai, Thomas là bị một âm thanh kỳ quái đánh thức, mở mắt ra, đã thấy, trên đầu giường Riddle có thứ gì nhìn như gà tây, đang kêu!

Sét đánh rồi, đổ mưa rồi, mau dậy kéo quần áo, còn không dậy Dumbledore sẽ giết qua đây!

“Đừng nói với tôi, cậu quê mùa đến mức không biết cả đồng hồ báo thức.” Riddle cũng tỉnh. Vươn tay ấn tắt.

“Vì sao là gà tây...”

“Muggle chưa từng thấy phượng hoàng.” Đây là cậu làm, xem như thành phẩm luyện kim, đồng hồ báo thức bình thường cộng thêm thiết bị phát tiếng đơn giản, không khó, Thế Giới Phù Thủy có rất nhiều đồ vật có thể lưu giữ âm thanh, Thư Sấm là một, nếu muốn khiến cái đồng hồ này kêu lâu hơn, hoặc khiến con gà tây này bay lên, vậy phải học tập chuyên sâu nữa.

“Thật thú vị, làm cho tôi một cái nhé, thu là Thomas là một anh chàng đẹp trai! .” Gia đình quý tộc trái lại không cần mấy vật phẩm Muggle đã qua thay đổi này, bọn họ có rất nhiều người hầu và house-elf.

...

“Tôi đột nhiên cảm thấy tấm bản đồ này chả được tích sự gì cả!” Thomas cầm bản đồ mà mắt cứ xoay vòng vòng, cầu thang không dừng di động, đi bằng cách nào đây. Sau đó cậu chạy theo Riddle, cậu hoài nghi Riddle là tư sinh tử của hội đồng quản trị nào đó ở Hogwarts. Bằng không sao cậu ta tìm được đường lẹ vậy.

“Kỳ thực tôi vẫn muốn nói... Nếu cậu không cảm ngược, vậy bản đồ Slytherin cho tân sinh nội bộ vẫn khá hữu dụng!” Riddle phe phẩy tấm bản đồ giống y chang trong tay.

Vì sao bị thương luôn là tôi... Tôi muốn vùng dậy! Thành nhóc vẫn luôn bị đánh lép vế quyết định bùng nổ một lần, sau đó phát hiện cơ hội lập tức đã tới.

“Há há há ~ Riddle lẽ nào cậu chưa cai sữa à?” Mọi người đều uống nước bí đỏ, chỉ có Riddle uống sữa, mà này cậu ta thông đồng được house-elf khi nào vậy? (Trước khi ngủ viết tờ giấy để trong giỏ đồ giặt mà thôi.)

“Cậu không biết à?” Riddle khinh thường nhìn Thomas, hôm qua sau khi ném thử sản phẩm nổi tiếng nhãn hiệu nước bí đỏ, cậu đã quyết định uống sữa, “Thời kỳ dậy thì mỗi ngày uống sữa sẽ cao hơn!” Một cậu bé khá thấp của bàn Ravenclaw lập tức đổi đồ uống.

“Con gái uống nhiều có thể làm trắng da, giúp da mềm hơn, đáng người đầy đặn.” Tất cả nữ sinh Hogwarts phản chiến, bao gồm Slytherin.

“Lớn tuổi có thể phòng ngừa loãng xương, buổi tối uống một ly có thể ổn định tinh thần, tăng chất lượng giấc ngủ.” Giáo viên trường đều đổi, hiệu trưởng dẫn đầu, bao gồm Dumbledore, da mặt của lão ông mặt này dày lắm.

“Riddle! Cậu đừng quên độc được tăng cao!” Không hết hy vọng ~

“Tôi nghĩ cậu biết rõ độc được được làm từ gì...” Sắc mặt Riddle trở nên xấu xí, lúc ăn sáng nhớ tới mớ chất nhầy của sên, giác mạc của cóc quả thật là ngán mà.

“Àch...” Thomas đã bùng ly sữa, nhưng cũng muốn giấy dựa một tí trước khi chết, “Cậu không cảm thấy uống sữa con nít quá à?”

“Chúng ta vốn là con nít, tâm trí có trưởng thành thế nào đi nữa cũng là con nít, là con nít thì cứ làm chuyện của con nít đi, giờ cho dù cậu có bùng ly rượu cũng chỉ bị người khinh thường nói cậu giả bộ, uống hay không là chuyện của cậu, tương lai chiều cao như tàn phế bậc ba, tìm không được bạn gái không can hệ gì tới tôi, thật không hiểu món nước bí đỏ thối hoắc ấy có gì tốt nữa!” Thomas chính thức đổi trận doanh, sau đó cậu phát hiện bọn con trai của Slytherin sớm đã đổi rồi, tốc độ đổi đồ uống của các quý tộc có house-elf riêng trái lại nhanh hơn các Gryffindor là hết muốn lớn lên thật vạm vỡ ở phía đối diện.

“Chắc ~ xem ra các house-elf lại sắp cụng tường rồi.” Dumbledore cười ha hả uống sữa, liều mạng thêm đường vào trong.

“Chúng hầu như ngày nào cũng cụng, ta nói này Albus, cậu thương cho cái tuổi của ta tí đi, chỉ nhìn cậu thêm đường thôi mà ta đã muốn ói ra rồi!”

Ngầu lắm! Hiệu trưởng Dippet! Em ủng hộ thầy!

“Riddle, uống cái này có thể nở ngực à?” Mỹ nhân đã tính tóc ngắn lặng lẽ tới gần, lời nói chẳng hề có tí kiêng kỵ gì, nhưng người ngoại quốc vốn cũng rất hào phóng, Riddle thấy bầy rắn xung quanh đều như bình thường vì thế an tâm.

“Nếu cậu muốn tăng thêm hiệu quả, đu đủ chưng sữa sẽ tốt hơn!” Nhớ tới lời em gái mình từng oán giận, mân mê cái này còn không bằng trực tiếp nhét hai quả đu đủ vào, ấy vậy mà oán giận thì oán giận con bé chưa từng dừng lại, hẳn là có hiệu quả.

“Tiết đầu tiên là môn Biến Hình, xui thật, đi chung nhé, hể đâu rồi?” Riddle phát hiện mỹ nữ đã biến mất.

“Chạy đi viết thư hỏi xin đu đủ rồi, Riddle, nếu tôi nói cho mẹ tôi chuyện này cậu nghĩ bà ấy có tăng thêm tiền tiêu vặt cho tôi không?” Thomas cắn bút lông chim, nghĩ nên viết thế nào mới có thể khiến từ ngữ trau chuốt hoa lệ, phù hợp với thân phận quý tộc.

“Nếu tiết đầu tiên cậu bị muộn, bà ấy tuyệt đối sẽ gửi Thư Sấm cho cậu. Không biết Pallas có ổn không?”

“Có bản đồ hắc không sao!”

“Cũng đúng, Pallas không giống người nào đó, cả bản đồ cũng cầm ngược.”

“...” Người nào đó đã nhận mệnh.

...

Ôm tâm tình bị tráng lên lớp Biến Hình, lại phát hiện sự thật khá ngoài dự liệu, tuy rằng Dumbledore không dùng Animagus để hù dọa mọi người như McGonagall, nhưng tiết mục truyền thống biến cái bàn thành con heo ở tiết đầu tiên vẫn không thay đổi. Y chang như năm mươi năm sau, tiểu sư tử lão đảo chạy vào trong tầm mắt khinh thường của bầy rắn, chỉ cần một ánh mắt nhìn nhau thôi cũng đủ để xảy ra xung đột, sau đó Dumbledore nghiêm khắc phê bình các sư tử bị muộn, điểm thì không trừ, lần đầu tiên chỉ là cảnh cáo miệng.

Đương nhiên những điểm này chỉ nói rõ nền giáo dục của Hogwarts không hề thay đổi, về phần bất công gì ấy, chả là gì cả, nếu là Snape, cậu cam đoan cho dù là dạy đến phân nửa có con rắn nào trườn vào, cũng không bị trừ điểm, nếu là cậu, đại khái cho dù có Slytherin bị muộn cũng sẽ thêm điểm cho bọn nhỏ! (Du: Mồ hôi ~ vậy cũng quá... V: Dù sao lão ong mật sẽ không để tôi làm giáo sư.)

Không thể không thừa nhận, Dumbledore tuy rằng không phải một người con, người anh, người tình, người dẫn đường... thành công. Nhưng ổng chí ít là một giáo sư thành công. Hải hước dí dỏm, hệ thống tri thức rõ ràng, kiên trì dạy bảo, đối với bọn nhỏ gia đình thuần huyết đã có cơ sở, bổ sung không ít sai lầm hoặc điểm mù tiểu phù thủy sẽ mắc phải, đối với bọn nhỏ lần đầu tiên tiếp xúc với pháp thuật, tận lực nêu ra nhiều ví dụ, còn tự mình làm mẫu.

Không có hoành hoạc như dự liệu, không có bài xích như dự liệu, cũng không có trừ điểm vô lý, thậm chí sau khi Slytherin làm người đầu tiên thành công biến ra kim, còn thêm điểm nữa. Nhưng mấy lời khen ngợi của ổng khiến Malfoy đen mặt.

“A ~ cậu Malfoy thành công rồi, không sai, là kim đấy, giỏi lắm! Hãy luyện tập nhiều hơn nhé.” Như là thăm nhạo báng. Như là nói với một người trưởng thành rằng, Trời ạ, cậu biết đi rồi à, chúc mừng cậu, học 18 năm mới biết đi.

Về mặt ngôn ngữ chẳng có gì sai lầm cả, Malfoy bất mãn chỉ có thể nói Malfoy quá miễn cảm. (Đây là ở trong mắt người khác, ở trong mắt Slytherin là lão ong mật đang kiểm chuyện.)

Riddle nhin không được so sánh Dumbledore và Snape.

Snape ghét Harry • Potter.

Dumbledore ghét cậu.

Đôi bên ghét nhau còn thật hơn cả trên châu.

Nguyên nhân Snape ghét Harry là vì nó lớn lên giống cha, mà giáo sư và cha nó là kẻ thù.

Nguyên nhân Dumbledore ghét cậu là vì tác phong của Riddle giống tình nhân của ông, mà lão Dumb và tình nhân... cũng là kẻ thù. (Mồ hôi ~)

Snape ghét Harry, trừ điểm nó, kiểm chuyện với nó, cấm túc nó, mắng nó đến mức không thể nâng đầu lên làm người, ngoại trừ tiểu thuyết đồng nhân, Snape đến chết cũng chưa từng nhìn Harry một cách đàng hoàng. (Trước khi chết nhìn là đôi mắt của Lily.)

Dumbledore ghét cậu, ngoài mặt hòa ái dễ gần, thêm điểm cho cậu, giúp đỡ cậu, nói cho cậu ý nghĩa của cuộc sống, rảnh rỗi không có chuyện gì làm thì theo dõi cậu, dõi đến mức Voldemort ban đầu nổi giận mở cửa thả rắn. Cho dù là đồng nhân, cũng không ai dám ghép hai người họ lại với nhau, cơ bản là đôi bên đều vui như mở cờ nếu đối phương vĩnh viễn không nhìn mình.

Snape ghét Harry, giúp nó học bỏ túc, dạy nó pháp thuật, âm thầm cứu nó, cuối cùng còn giao mạng mình cho nó.

Dumbledore ghét cậu, lừa cậu tự cắt, tiêu diệt từng bộ phận, sau khi cậu chết lần thứ nhất còn không quên bồi dưỡng Cứu Thế Chủ chờ cậu sống lại, thậm chí sau khi bản thân ông bị giết, cũng không quên dặn dò gián điệp kéo cậu xuống Địa Ngục chung.

Tổng kết! Vẫn là Slytherin tốt nhất!

...

“Riddle, lúc lên lớp sao cậu thất thần vậy?”

“Cậu nhìn ra à!”

“Đương nhiên rồi, nếu không cậu sẽ không dùng ánh mắt mê ly ấy nhìn giáo sư Dumbledore, hai người không mưa giông bão táp là phước đức lắm rồi.” Từ ý nghĩa nào đó mà nói Thomas đúng, nhưng cậu ta vẫn bị đánh, ai bảo cậu ta nói ái muội vậy chứ.

“Riddle, có thể tán gẫu không?” Abraxas • Malfoy xuất hiện trước mặt bọn họ, sau lưng không có hai người hầu mỗi thế hệ đều có, hiển nhiên có ý nói chuyện riêng, Riddle cũng sảng khoái đáp ứng, nhưng cậu không quá rõ động cơ của Malfoy, ở trong mắt cậu Slytherin chỉ ít phải khiêu khích, chơi xỏ, đào hố, rồi bị cậu xỏ ngược lại, cuối cùng mọi người tán thành thực lực của cậu, tạm thời chung sống hòa bình, nếu thuận lợi, quan hệ tốt hơn tí, hợp tác một phen, chờ tốt nghiệp rồi giật dây Saga tiền quân Thế Giới Phù Thủy kiểm tiền, cậu thì cưới vợ sinh con, không chừng cái kế hoạch gia tăng chất lượng sống ấy có thể tới sớm hơn. Nếu không thuận lợi, Slytherin không nhìn cậu, cậu cũng ngoan ngoãn nín tới tốt nghiệp, rồi biến khỏi cái Thế Giới Phù Thủy bị quý tộc nắm giữ đại bộ phận hành cho người ăn này, ngoan ngoãn về Thế Giới Muggle thi lên đại học, cưới một người vợ Muggle, chỉ là nếu vậy, kế hoạch gia tăng chất lượng sống sẽ bị kéo dài, dù sao việc làm ở chỗ Muggle không thông dong và kiếm nhanh bằng Thế Giới Phù Thủy, cậu tám phần mười sẽ bị Saga kéo đi giúp anh ta thống nhất thế giới mafia của Anh.

Bất kể thế nào, sáng nay cậu không phát hiện bất rập gì, cậu còn cho rằng ngày đầu tiên tới trường mọi người còn quan sát hoặc hôm qua mệt quá rồi không kịp chuẩn bị để đối phó cậu,

Ai biết, thiếu gia nhà Malfoy lại dùng vẻ mặt như lên bàn đàm phán cuối cùng tìm tới cửa, uống cho cậu cứ nghĩ ngời lung tung ở lớp Biển Hình, nghĩ nếu như mình bị xỏ, nên đánh trả thế nào mới vừa có lực độ vừa có chiều sâu, còn có thể biểu hiện ra văn hóa nội hàm.

“Thomas, cậu đi tìm Mu, gặp nhau ở thư viện.” Xoay người nhìn thiếu gia nhà Malfoy, “Bãi cỏ bên Hồ Đen được chứ?”

“Tôi cho rằng một phòng học trống sẽ thích hợp hơn.”

Riddle cười lắc đầu, cho quý tộc bạch kim một bài giảng. “Cho dù là mật thất, cũng cần đề phòng u linh, chân dung, bộ giáp, còn có thủ đoạn đặc thù và thông đạo riêng của các giáo sư, chỗ càng nhiều người càng không dễ bị nghe trộm, càng là trước công chúng, càng có thể che giấu tai mắt, càng là trống trải càng có thể đề phòng tai vách mạch rừng.”

...

17. Chương 17: Tin Hay Không Tin

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỗi quá)

017 | Tin hay không tin

Buổi chiều, ngày đầu tiên khai giảng, trời trong nắng ấm, năm thứ nhất chỉ có tiết buổi sáng, thế nên một số học sinh thích học tập đã tới thư viện, thích thả lỏng thì thăm dò trường học, nói thật, diện tích bãi cỏ bên ngoài Hogwarts, cho dù tất cả học sinh tụ tập lại cũng vẫn còn trống.

Riddle và Abraxas tới bên Hồ Đen, bọn họ đương nhiên hấp dẫn ánh mắt hiếu kỳ của rất nhiều người, thiếu gia nhà Malfoy xinh đẹp nhất Thế Giới Phù Thủy, còn có Tom • Riddle nổi bật nhất trong số tân sinh năm nay. (Tuy rằng bản thân cậu cho rằng mình rất điệu thấp) Hai người cứ thế dạo bước bên bờ sông, một người biểu tình nặng nề, một người có chút nghi hoặc, sóng vai mà đi chất đầy mùi JQ.

“Ôi ~ Malfoy!” Một nữ sinh nào đó.

“Ôi ~ Riddle!” Một nữ sinh khác.

“Trái tim của tôi vỡ tan rồi, tốc độ của bọn họ sao nhanh vậy, mới ngày đầu tiên mà!” Hai nữ sinh ôm đầu thống khổ, khóc than cho tình yêu đã mất của mình.

“Xin lấy hai người nếu trái tim đã vỡ tan, vậy đừng có cười nữa được không!” Một nam sinh bên cạnh, đáng buồn là cậu ta hết lần này tới lần khác là bạn trai của nữ sinh thứ nhất anh trai của nữ sinh thứ hai!

“Còn lắm miệng nữa, em mách mẹ đấy!” Quay đầu nói với nữ sinh thứ nhất, “Mau mau, máy ảnh, máy ảnh!”

...

“Tôi nghĩ thiếu gia Malfoy hẳn biết Silencing Charm!” Rất tốt tuy rằng nhiều người nhìn, nhưng không ai mò tới gần, cậu quả thật đã xem thường địa vị của Malfoy.

Abraxas linh hoạt sử dụng Silencing Charm, quan sát xung quanh phát hiện lời Riddle nói cực kỳ chính xác, nói chuyện trong mật thất mật tuy an toàn, nhưng mật thất tuyệt đối khó tìm, đặc biệt khi đây là Hogwarts mà không phải trang viên Malfoy, mà chuyện hai người cần nói vốn cũng không cần bảo mật gì, không bằng để mọi người nằm trong phạm vi theo dõi của bọn họ.

“Rất hoàn mỹ.” Hiện giờ lão ong mật hẳn đang có tiết, miễn được bùa chú xua đuổi Animagus hoặc côn trùng, “Không biết thiếu gia Malfoy tìm tôi có chuyện gì?”

“Cậu có thể gọi tôi, Abraxas.”

Riddle co quắp, cậu có thể nói không sao? Tên dài quá, Moody có bốn chữ đã bị cậu nói dài rồi, tên này những sáu lộn đấy! “Tôi gọi cậu Abr... ra được chứ?” Vốn định nói Abr, nhưng ngẫm lại người ta dù sao cũng là quý tộc, nick name gì ấy hình như rất có chú ý.

Có lẽ chính chủ nhân cũng cảm thấy tên mình rất dài, Malfoy không mấy do dự đã gạt đầu. So với mẹ cậu thích lén lút gọi cậu mấy cái tên nghe y chang tên của house-elf như Brabra hoặc Rara, Abraxas cảm thấy

không có gì là không thể nhận, tuy rằng cậu vẫn không rõ vì sao cha cậu sẽ cười vì Black rõ ràng là đột biến kia, lấy địa vị của Malfoy, bất kể là gia tộc thuần huyết nào cũng vui vẻ đám hỏi mà.

“Riddle, Scrimgeour đã kể cho cho tôi nghe cuộc nói chuyện của các cậu.” Ngẫm nghĩ một hồi, Abraxas thuận thể đi thẳng vào chủ đề.

Scrimgeour? Pallas? Chuyện gì... Àch... Riddle quán quýt, sau đó tận lực lấy giọng điệu bình tĩnh nhỏ giọng hỏi “Chuyện nở ngực hả?” Âm thầm liếc phần ngực của Abr, có lẽ là mẹ hoặc bà người ta cần.

“Là chuyện đêm qua!” Abraxas suýt nữa tắt thở, mọi người rỉ tai nhau truyền Thomas có bệnh mà quên uống thuốc, Riddle này thoát nhìn cũng có đậm bản chất chọc người điên lên ấy chứ, thật là vật hợp theo loài mà. Trấn định, trấn định, phải có phong độ quý tộc.

“Đêm qua?” Riddle là người xài CPU của Dark Lord, hiểu lắm được giải quyết, cậu lập tức rõ trọng điểm Malfoy tìm cậu, “Tiểu thư Scrimgeour mị lực khôn cùng, tôi chỉ đề nghị cô ấy học thêm một ít thuật vật lộn tay không, chỉ ít thuật phòng lang của phái nữ đừng giảm bớt.” Xem như bù lại bóng ma năm đó mình thất bại trên người em gái.

“Những người thừa kế quý tộc đều được huấn luyện võ thuật, phù thủy cũng có pháp thuật không cần đũa, còn có độc dược, trang sức luyện kim phòng thân.”

“Vậy thiếu gia Malfoy, gặp được kẻ địch cậu là rút đũa phép ra hay cầm lấy dao? Cậu hẳn là người hiểu rõ nhất, huấn luyện võ thuật của các cậu chiếm tỉ lệ bao nhiêu.” Cái giọng chế nhạo của Riddle khiến Abraxas xấu hổ quay đầu, “Pháp thuật không cần đũa, cả Thế Giới Phù Thủy nắm giữ được có bao nhiêu, độc dược và trang sức luyện kim... well, quý tộc khẳng định có cất giữ, nhưng mấy thứ này dùng một món thì thiếu một món, tỉ lệ tiêu hao và tỉ lệ các bậc thầy độc dược và nhà giả kim sinh ra ở Thế Giới Phù Thủy...” Cậu vì giáo sư từng riêng tra qua gia tộc Prince, tuy là thế gia độc dược, nhưng không phải chỉ cần sinh ra ở gia tộc độc dược là thiên tài độc dược, vì kéo về mặt mũi bọn họ đã bắt đầu bước lên giai đoạn tử sĩ diện cuối cùng của những quý tộc sa sút, tỉ lệ sinh thấp, không thiện giao tế, yêu cầu hà khắc đối với thiên phú, cộng thêm phí tổn tiêu dùng đất đỏ, Eileen • Prince rất có thiên phú sang năm nhập học chính là hy vọng cuối cùng của gia tộc này, nếu cô ấy có thể gả một quý tộc thuần huyết có thiên phú quản lý lại chịu ở rể, sinh một người thừa kế kết hợp ưu điểm của cha mẹ, gia tộc này mới có khả năng khởi tử hồi sinh. (Xác suất này thật là cao !)

Slughorn dạy độc dược mấy mươi năm ở trường, tuy rằng có thể chuẩn xác nấu ra các loại độc dược trên sách, nhưng xét từ các mặt bất kể là thay đổi hay phát minh ổng lại chả có tí cống hiến nào cả. Một kẻ bảo thủ không chịu thay đổi vĩnh viễn chỉ là một người sản xuất độc dược mà không phải bậc thầy độc dược. (Ý nghĩ sáng tạo Snape viết trên sách khi bé, 20 năm sau Harry sử dụng dĩ nhiên còn khiến ổng kinh ngạc, có thể thấy rõ trước đây ông cực kỳ phản đối việc cải tiến độc dược, nên giáo sư chỉ là viết vào sách mà không phải cho ổng biết.)

“Ý cậu là phù thủy không có lực lượng gì?” Thiếu gia Malfoy giận, thân là phù thủy, còn là quý tộc thuần huyết, bọn họ có sự cao ngạo trời sinh, mà giờ lại bị phán thành chả ra gì, thiếu gia Malfoy đương nhiên sẽ giận.

“Malfoy, tôi cho rằng mục đích cậu tìm tôi là thảo luận, năng lực chiến đấu của phù thủy dưới tình huống không có đũa phép!” Ánh mắt của Riddle rét lại, thật không nên nói nhảm với mấy tiểu phù thủy ồm thiên cảm nhờ vào nguyên tác. Xem ra bị Saga chế giễu gần nửa năm, cậu vẫn để ý. (Sa nào đó cười nhạo Riddle, nói tốc độ và tỉ lệ chính xác của pháp thuật còn không bằng súng.)

“Mời tiếp tục.” Lời xin lỗi cậu không nói được, nhưng lần này đích xác là cậu đuối lý.

“Abraxas, tôi biết cậu muốn hỏi gì, nhưng tôi không rõ vì sao cậu lại hỏi. Nếu phù thủy của cả thế giới đều như vậy, cậu cần gì phải lưu ý nguy cơ không có đũa phép chứ? Dự phòng thêm một cây đũa, hoặc học tập cách bảo vệ đũa phép của mình không phải được rồi sao? Muốn làm cái gì, vậy trước phải hiểu rõ mình muốn là gì? Kẻ địch của cậu là ai? Dark Lord ở Đức? Phù thủy máu lai, phù thủy máu bùn? Muggle? Cậu vì sao muốn làm kẻ địch với bọn họ? Đối địch là vì cái gì?”

“Thuần huyết nên cao quý, hùng mạnh!”

“Nhưng hiện tại những thuần huyết cao quý như các cậu không có được địa vị và sự ủng hộ như trong tương tượng, thế nên, các cậu không cam lòng? Tính toán dùng vũ lực mạnh để khiến máu lai khuất phục, rồi lại phát hiện dưới tình huống không có đũa phép sức chiến đấu của mình sẽ giảm xuống, thế nên mới muốn tìm cách giải quyết, để ngừa vạn nhất?”

Abraxas không nói lời nào, sự việc nói thẳng ra là đơn giản như vậy.

“Vị ở Đức nói không sai, tất cả vì lợi ích lớn nhất, tham lam của nhân loại giúp con người tiến bộ, dục vọng của nhân loại thúc đẩy sự phát triển, chiến tranh mang tới hủy diệt cũng mở màn cho tân sinh. Tất cả đều không sai, vì lợi ích, không sai, vì lực lượng, không sai, vì truyền thừa, không sai. Vậy kết cục vì sao là sai? Có câu nói là biết người biết ta, trăm trận trăm thắng. Bỏ xuống quan niệm từ khi sinh ra đến nay, dùng ánh mắt của mình nhìn thật kỹ vào, vào chính lịch sử chân chính. Hiểu rõ Muggle cậu vẫn cho rằng ti tiện, xem kẻ địch của cậu rốt cuộc là gì? Hiểu rõ phù thủy cậu vẫn cho rằng cao quý, xem bọn họ rốt cuộc có được gì? Đừng lật mở sách Muggle học của năm thứ ba, nó chỉ nói cho cậu biết, người bên ngoài Hẻm Xéo là Muggle, bên trong Hẻm Xéo là phù thủy.”

“Cậu đang nói chuyện giúp Muggle.”

“...” Riddle nghẹn lời, như Saga không thể chịu được phù thủy khinh thường Muggle, toàn diện đả kích Thế Giới Phù Thủy hoàn toàn không nhìn chính độc được của phù thủy đã cứu anh ta một mạng vậy, Abraxas cũng không thể chịu được bất kỳ lời khen ngợi nào dành cho Muggle, cho dù Riddle nói có lý cỡ nào.

“Thường ngày chăm chạy bộ, rèn luyện thân thể, tập luyện thường xuyên mấy bài huấn luyện võ thuật của các cậu, tùy thân mang theo khóa cẳng tự kích hoạt gì đó, hẳn cũng ổn rồi, ăn nhiều rau dưa trái cây, tập thể dục để có một lối sống lành mạnh!” Riddle trực tiếp qua quýt trả lời chủ đề ban đầu, cái gì là gỗ mục không thể đeo, cậu rốt cuộc đã biết. Trước khi khai chiến luôn cần phải điều tra địch tình, kết quả đầu, Dark Lord đời thứ nhất ở đó hô phong hoán vũ, nếu không phải cậu, Dark Lord đời thứ hai cũng đang dàn dựng kịch bản tranh bá, vậy mà từ Dark Lord đến của binh tằm tướng cũng không biết thực lực của kẻ địch bọn họ muốn đánh ngã là bao nhiêu!

Dumbledore, ông là đúng, tuy rằng chủ trương của ông khiến Squib của Thế Giới Phù Thủy ngày một nhiều, nhưng chí ít ông tránh cho ngực của bọn họ trực tiếp ngã vào nóng sùng của kẻ địch! (Không biết sùng trường có thể bắn thủng được Protego không.)

Ưu tú tốt nghiệp, sau đó trở về Thế Giới Muggle! Tạm trú ở Thế Giới Phù Thủy chờ thời đại công nghệ cao xuất hiện ở những năm 50 của thế kỷ 20 rồi tiến tới hoàn thiện ở thế kỷ 21, có thể tận mắt nhìn thấy quá trình phát triển của nền kinh tế thế giới cũng rất có cảm giác thành tựu, nói không chừng còn có thể lưu danh sử sách.

Chính trị không can thiệp nhiều, thương nghiệp hẳn không thành vấn đề, Intel năm 68, Microsoft năm 75, ôm chặt hai con gà đẻ trứng vàng là máy vi tính và internet này, cậu không tin mình còn thiếu tiền xài. À đúng rồi, nhất định phải tới Mỹ gặp mặt Bill nữa. Không chừng tương lai trong tự truyện của các thủ phủ thế giới sẽ viết một câu thế này — người thầy và người bạn vĩ đại nhất trong cuộc đời tôi, Tom • Riddle thân ái!

Chắc chắn, chỉ nghĩ thôi đã thấy mỹ mãn rồi, dựa theo độ tuổi của phù thủy, tương lai cậu khẳng định có thể vào sách kỷ lục Guinness thế giới, già rồi có thể đại diện cho mấy sản phẩm dinh dưỡng bảo vệ sức khỏe, làm một ngôi sao cao tuổi. Tạp chí giải trí còn có thể cho cậu cái danh hiệu: Sát thủ trăm tuổi của phụ nữ, mê ngã các cụ bà từ 80 cho tới 120 trên toàn thế giới. (Đứa bé này điên rồi...)

Thế Giới Phù Thủy! Cứ thoải mái giữ cái nguyên tắc một quốc gia, hai hệ thống (Trăm năm không thay đổi.) của mình mà trải qua thời đại Dark Lord đi! Không có cậu, khẳng định còn có người khác. Chẳng qua nhớ đóng gói con cái của mình gửi về đây, hoàn thành sự nghiệp Dark Lord mà đi JK đã chỉ định, đừng để Dumbledore tuổi già quá thanh thản!

Vừa đi, vừa nghĩ, phiền muộn Riddle nhận được ở chỗ Abraxas đã hoàn toàn biến mất, có lẽ là giấc mộng sát thủ trăm tuổi của phụ nữ hoặc người thầy cuộc đời của đệ Nhất thủ phủ quá tốt đẹp, nụ cười bên môi cậu ngày càng mê người, điểm này lọt vào mắt các nữ phù thủy Hogwarts, dưới sự giám định của một hội bí mật truyền thừa ngàn năm, Riddle là vì tán gẫu với Malfoy, mà mặt mày hớn hở. Thế nên cũng tạo thành

ngày sau khi cậu theo đuổi mỹ nữ, không chỉ bị nhà trai mạnh mẽ ngăn cản, sự cản trở đến từ phía nữ sinh cũng không nhỏ, thậm chí mục đích của các nữ sinh chịu hẹn hò với cậu cũng không mấy thuần khiết.

Bạn nói nữ sinh Slytherin à? Khi nhìn thấy vẻ mặt mang theo ưu buồn tức điên và áy náy phức tạp của Malfoy, cùng hạnh phúc ngọt ngào chứa đầy ước ao của Riddle...

“Sao tôi cứ cảm thấy Malfoy là bị Riddle cưỡng ép vậy?” Suy đoán này không được tùy tiện nói ra đâu! Cho dù những người khác cũng đồng ý cũng không được!

...

Trong thư viện Riddle nhanh chóng làm xong bài tập môn Biến Hình, đối với nền giáo dục luận văn của nước ngoài, cậu bội phục, đối với chế độ giáo dục quen dạy cả ngữ pháp của phù thủy, cậu thậm chí lười bỏ hơi sức ra để khinh thường, dù sao giáo viên trên toàn nước Anh chỉ có mấy cái. Có cần phiền muộn cũng chỉ quanh quẩn mấy cái này mà thôi.

Con chữ chỉ lớn không nhỏ, ngắt dòng không ít, chưa học được cách trau chuốt từ ngữ, thôi cứ trích dẫn sách vở là được!

Riddle chỉ kém việc hát lên thôi, bài tập của lão ông mật, không cần quá nghiêm túc, đương nhiên, luận điểm và trọng điểm nên có cậu cũng không thiếu, không ai kèn mặt với điểm số của mình cả. Ngữ pháp và lỗi chính tả không thể có, nếu không sẽ mất mặt lắm. Nhưng cậu thích cái kiểu làm bài chép Đông một khúc, chép Tây một khúc trích dẫn nội dung trong đồng sách liên quan đến biến hình thuật, khiến lão ông mật từ mở chữ rồi bỗng nhiên nhìn như liên quan nhưng kỳ thật chả có dây mơ rễ má gì cả ấy tìm được trọng điểm cậu viết.

Bạn hỏi kiểu chữ à? Chữ viết của mấy đại văn hào có mấy người đọc hiểu được hả! Cái này gọi là cuồng thảo! Lại nói cậu đã viết rất tinh tế rồi đấy, chỉ có ở mấy chữ L, K vòng thêm mấy vòng mà thôi, rất có phong độ Slytherin phải không ~

(Riddle chỉ làm thế với bài tập môn Biến Hình, sự thật chứng minh viết vậy mỗi lần.)

...

Sheryl • Zabini bắt đầu nhìn cậu tốt nổi giận trong phòng ngủ, địa vị của gia tộc Zabini không bằng Malfoy, nhiều nhất xem như lớp giữa, nhưng trùng hợp là, ba đời Zabini và Malfoy gần đây tuổi tác khá gần với nhau, cậu thậm chí là bằng tuổi Abraxas, ở cái thời đại phù thủy ít, phù thủy thuần huyết ít, phù thủy quý tộc thuần huyết ít, người thừa kế của phù thủy quý tộc thuần huyết càng ít, các gia trưởng rất vui lòng để bọn nhỏ giao lưu với nhau, cho dù là gia tộc đối địch, cũng không ngại bọn họ ở những bữa tiệc, người lớn cãi của người lớn, con nít chơi của con nít, dù sao không có kẻ địch vĩnh viễn, vì khuynh hướng cảm tình của mình mà ảnh hưởng lựa chọn của người thừa kế những đời sau là điều không sáng suốt.

Vung đũa phép, thêm một cái Scourgify nữa, pháp thuật gia đình của Zabini được ôn tập triệt để vào ngày hôm nay.

“Cậu còn biết quét dọn, mà sao chỉ dọn chỗ của cậu!” Thiếu gia Malfoy dùng đôi ngươi màu xám lam rét lạnh trừng cậu, cả phòng ngủ được phân chia rõ ràng một nửa hỗn loạn, một nửa gọn gàng.

“Abr, tôi không phải house-elf của cậu, cho dù quan hệ của chúng ta thân hơn nữa.” Nhắc tới house-elf, cậu đói rồi, bữa tối đã bắt đầu, nửa đường chạy ra ngoài ăn cơm là tác phong của Gryffindor, gọi tới house-elf riêng của mình, làm ba phần cơm, Abr xì lâu như vậy nhất định cũng đói meo.

“Cậu chỉ biết mĩa mai tôi!” Malfoy giận dỗi ngồi trên giường trừng cậu, phong tình quyến rũ như vậy, đối lại là người khác nói không chừng đã lao lên, Abraxas cũng chỉ có ở trước mặt Sheryl mới sẽ như thế, đối phương là hũ nút có nề nếp, mà còn vẻ mặt này của cậu Sheryl nhìn chán từ nhỏ đến lớn.

“Thưởng thức đủ kiệt tác của mình rồi thì dọn đi, quá trình hẹn hò buổi chiều giữa hai nam sinh xinh đẹp nhất và điển trai nhất của Slytherin tôi đang chờ nghe đây.” Bệnh sạch sẽ của Sheryl có hơi nghiêm trọng.

“Thật không ngờ tôi có thể nghe được một lời chế giễu từ miệng của cậu.”

“Tôi chỉ là bê y xì lại thôi, làm ứng viên scandal số một của cậu, tin tức chiều hôm nay tôi bị đá, đã có ba người nói cho tôi biết, còn hy vọng tôi kiên cường lên.” Nói đến đây, chính Zabini cũng thấy bất đắc dĩ.

“Thật là chúc mừng cậu!” Thật lòng đấy, dù sao một Malfoy có scandal là không thể nào, trái lại Sheryl bị mình liên lụy nhiều năm như vậy, lấy tính cách của cậu ta khẳng định đã phiền lắm.

“Nói trọng điểm!” Bảo house-elf để đồ ăn ở chỗ mình, rất có ý định nếu thiếu gia Malfoy cậu không nói, vậy nhin luôn đi.

Xác, làm như cậu không có house-elf vậy, lâu bầu thì lâu bầu, Abr vẫn thành thật kể lại cuộc nói chuyện của bọn họ, ngôn ngữ không thay đổi, nhưng giọng nói và từ hình dung tăng lên không ít, tiêu chuẩn thêm mắm thêm muối.

“Muggle?” Sheryl cau mày, cậu tuy rằng cũng khó chịu với lời của Riddle, nhưng những khái niệm cậu biết về hai từ này, ngoại trừ lời dạy bảo đến từ gia tộc, ti tiện, thấp hèn, chỉ có yếu đuối, vô tri đến từ những người bên ngoài. Xóa hết mớ từ hình dung khốn cùng ấy, cậu quả thật không tìm được định nghĩa cụ thể nào khác.

Ví dụ như Muggle hiện tại đang chiến tranh, nhưng ai đánh với ai, cậu không biết, chỉ biết, lũ Muggle ngu xuẩn lại tranh đoạt tiền, đất đai, lương thực, đàn bà của chính bọn họ.

Khinh thường lũ kiến yếu đuối, nhưng khi kiến tiến hóa thành mối gặm sạch nhà mình, khi nó thắng cấp thành kiến ăn thịt người gây nguy hiểm cho tính mạng của mình, khi máu thịt bị nó cắn nát, đáng bị chế giễu là chính bản thân mình. (Câu hình dung thôi, đừng tra cứu.)

“Sheryl, chẳng lẽ cậu tin tưởng lời Riddle!” Thấy bạn tốt nhưu mày suy nghĩ, sau đó viết thư, Malfoy quả thật không dám tin.

“Abr, Riddle chưa từng nói Muggle là mạnh, phù thủy là yếu, tuy rằng cậu ta có ý này, nhưng điều chủ yếu nhất cậu ta muốn nói là chúng ta không nên mù tịt với Muggle! Vô tri là đáng sợ, cũng là ngu xuẩn, tôi tán thành một câu của cậu ta, đừng tin vào sách sử và lời đồn đãi, đáp án, tôi muốn tận mắt thấy!”

...

18. Chương 18: Thăm Dò

Đương V Đại Ngặt Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỏi quá)

018 | Thăm dò

Sheryl viết thư về nhà, yêu cầu mấy quyển sách của Thế Giới Muggle, đặc biệt là về lịch sử, khoa học kỹ thuật, nhưng lại không nói công dụng.

“Nếu tôi nhớ không lầm, cậu là người thừa kế chính thống!” Abr ngồi bên cạnh khuyên, “Cẩn thận người anh ngoài giá thú của cậu bắt được nhược điểm.”

“Anh ta là máu lai.” Chuẩn xác mà nói anh của Sheryl y như Harry • Potter, mẹ là phù thủy máu bùn, là kết quả sau một đêm say rượu của cha Zabini, mẹ anh ta xuất phát từ bản năng của một người mẹ sinh

anh ta ra, nhưng bà ta sẽ không vì một ngoài ý muốn mà thay đổi tương lai của mình, hơn nữa cha Zabini căn bản không chịu cưới bà, bà cũng không muốn gả, hiện tại bà ta đã kết hôn với một phù thủy có gia đình của mình, tuy rằng mỗi năm sinh nhật Giáng Sinh vẫn gửi quà đều đặn, nhưng chưa từng nghĩ ý muốn gặp người con trai này.

Đáng được ăn mừng là, nhà Zabini không điên cuồng như nhà Black, hờ một tí là đá người ra khỏi gia tộc. Anh của Zabini hiện học ở Durmstrang Đức, sau khi thành niên cho phép tự lập môn hộ, nhưng không được đặt chân về Anh, trong nhà cũng không giúp đỡ. Cách nhà Zabini xử lý con ngoài giá thú đã có thể xem như khoan dung, không nói quý tộc, gia đình bình thường cũng không nhất định có thể rộng lượng như thế.

“Là người đều có dã tâm!” Abr nhắc nhở bạn mình, cậu từng gặp anh của Sheryl, không phải nhân vật đơn giản, mà còn rất ưu tú. “So với dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng ở Đức, Anh tương đối hòa bình lại có sẵn sự nghiệp sẽ càng hấp dẫn hơn.”

“Dã tâm?” Sheryl ngạc nhiên nhìn bạn mình, khoe miệng kéo ra nụ cười khẩy “Tôi cũng có!” Sheryl • Zabini cậu sao có thể là đèn dầu sắp cạn chứ, lại nói, cậu và Malfoy là bạn, bạn chân chính, hữu nghị thuần khiết nhất của Slytherin.

“Nói cũng phải.” Abr cầm lấy lá thư hoa lệ bạn mình viết xong, bắt đầu sao chép, “Đồng lý, chút việc nhỏ này cũng không thể khó xử người thừa kế duy nhất của nhà Malfoy.” Có cậu làm bạn, phiền toái của Zabini sẽ nhỏ bớt.

“Hừ! Đều là lỗi của Tom • Riddle! Đáng ghét, thuận tiện điều tra cậu ta!” Dưới lá thư thêm một câu P. S. “Tôi gửi giúp cậu!” Cơn lốc màu bạc kim lao ra khỏi ký túc xá chạy tới chỗ lều cú.

“Không cầm theo bản đồ à!” Sheryl bắt đầu dĩ cầm bản đồ rượt theo, mới ngày đầu tiên thôi, cho dù là thiếu chủ nhà Malfoy cũng không thể nhớ hết mọi con đường. Abr, cậu còn hấp tấp vì cậu ta như vậy tôi cũng khó mà xác định các cậu rốt cuộc có mập mờ gì không...

...

Những ngày kế tiếp, Riddle trái lại rất tự do, phỏng chừng là nhờ vào giấc mộng hảo huyền ấy, thường ngày ngoại trừ giầy vò Thomas, cậu hay mời Mu và Pomona tới bên hồ ăn cơm dã ngoại. Dùng một ít bí quyết làm đẹp đơn giản nhanh chóng kéo gần khoảng cách với mỹ nữ. Chỉ đáng tiếc là luôn bị Mu quấy rầy, sau đó Pomona thích học tập sẽ đổi chủ đề, sau nữa là thành tích tốt nhất Riddle phải ngâm ngùi móc sách vở ra, giảng bày cho các bạn.

Cậu từng oán giận với Saga, Saga trái lại sẵn khoái nói cho cậu biết, nói không chừng là Moody thích Pomona, để cậu dẫn thêm một cô bé nữa tới những buổi tụ hội, phân tán lực chú ý của Moody.

Riddle còn quen cô bé nào? Đương nhiên là Pallas của chúng ta rồi, tối thiểu tốt hơn Walburga • Black. Pallas luôn cho Riddle một cảm giác rất phóng khoáng, trên thực tế quả thật là vậy, mặc dù có hai Hufflepuff Pallas cũng lơ đãng sẵn khoái gặt đầu, còn nói house-elf riêng của mình có biệt tài làm pudding, cô ấy có thể mang tới.

Ba Slytherin, hai Hufflepuff, xét thấy hai Hufflepuff này cũng là thuần huyết, cộng thêm hiện tại Anh không có Dark Lord đời thứ hai gì, bề ngoài của mọi người lại rất đẹp mắt, thế nên song phương không ai bị khó xử.

Chỉ là... Hai cô gái trong số năm người, đều chưa có bạn trai, rất tốt, bọn họ lập tức đánh tan biên giới xấp lại với nhau, lú lú chủ đề của bọn con gái, mặc cho Riddle tròn mắt.

“Mu, em không để ý à!”

“Để ý cái gì?”

“Pomona, em không phải thích cô ấy sao?”

“Anh Riddle... Nếu nói như anh, vậy anh đã sinh ra người thừa kế cho Abraxas • Malfoy rồi!” Scandal của anh bay đầy trời rồi đấy.

“Nói vậy, muốn sinh cũng là cậu ta sinh!” Cũng không nhìn mặt của Malfoy, khuôn mặt ấy rõ ràng là tổng thụ.

Mọi người nháy mắt nhìn chằm chằm Riddle, cuối cùng đồng chí Thomas làm pháo hôi bị đẩy ra phát biểu, “Gi kia... Riddle, cậu và Malfoy...”

“Ừm?” Riddle phản ứng kịp, sút thẳng một chân, may mắn Thomas sớm có chuẩn bị, không bị đá xuống Hồ Đen thân mật với bạch tuộc khổng lồ. Rồi nhìn những người còn lại, chiếm được mấy cái lắc đầu rất “trang tuần kiệt” của bọn họ, bọn họ chả có nghĩ vậy gì cả!

...

“Cậu nghĩ lần sau tôi nên hẹn Pomona tới thư viện hay nhà kính thảo dược?” Trong phòng sinh hoạt chung, rất có hiệu suất đã giải quyết xong bài tập, Riddle cầm một quyển thiên văn học, quấy rầy Thomas đang làm bài.

“Riddle, tôi không rõ, lấy tiền vốn của cậu không sợ thiếu bạn gái, sao lại vội vã lựa chọn ở năm thứ nhất chứ?” Đáng ghét, không chịu cho cậu mượn bài tập chép, bạn hại!

“Không phải vấn đề phụ nữ, là Pomona, tổng hợp các tiêu chuẩn cô ấy là ứng viên thích hợp nhất để làm vợ.”

“Vậy thì khó trách, tôi thấy cậu rõ ràng không mấy thích Pomona, lại luôn hẹn cô ấy, như là hoàn thành nhiệm vụ vậy, đừng phản bác, tôi không tin cậu không rõ sự khác nhau giữa tình cảm bạn học và nam nữ.”

“Pomona là một cô gái tốt, tôi xác thực thích cô ấy, giờ là bạn học, tương lai lâu ngày sẽ sinh tình, nếu không tôi theo đuổi cô ấy làm chi, nếu bọn tôi lấy nhau, tôi sẽ chỉ có một người là cô ấy, che chở cô ấy cả đời, có gì không tốt chứ!” Cậu sẽ là người chồng hoàn mỹ, trên đời nào có nhiều tình yêu oanh oanh liệt liệt chết đi sống lại như thế!

“Tôi nói không lại cậu! Nhưng cậu cũng phải suy nghĩ cho Pomona chứ, nếu cô ấy có người mình thích...”

“Tôi đương nhiên không ép buộc.” Cậu thích, chứ không phải yêu, đối với Pomona cậu thưởng thức nhiều hơn, nếu Pomona thích người khác, cậu đương nhiên sẽ chúc phúc, thuận tiện cho Pomona một hậu thuẫn mạnh mẽ.

“Vậy thì tốt rồi.” Tiếp tục làm bài, Thomas rốt cuộc đã rõ Riddle và Moody là hy vọng xa vời, chỉ cần Riddle còn xem Moody như em trai. Lén nhìn Riddle, đào hoa của cậu ta thật dữ dội, mới khai giảng mấy ngày thôi. Cả trai lẫn gái điên cuồng vì cậu ta đã không ít, Moody sau khi bị mình chế giễu thích Riddle xong, dĩ nhiên trở về ngẫm nghĩ, ngày thứ hai chạy tới khẳng định nói “Phải”, rồi cảnh cáo mình giữ khoảng cách với Riddle nữa.

Giờ hử, cũng chỉ có Moody mới thích Dark Lord ẩn tính này thôi.

“Thomas, cậu không phải thích Pallas à? Sao không thấy cậu có động tĩnh gì vậy?”

“Riddle, tuy tôi không có mục tiêu mình xác sẽ tìm kiểu bạn đời gì như cậu, nhưng tôi tuyệt đối không cần đối tượng có vũ lực siêu khủng khiếp!” Âm thầm xoa mấy vết thương trên người, thân là bạn bè đã như thế, nếu là bạn trai, cậu khẳng định sẽ đi tìm Merlin uống trà trong vòng nửa năm.

“Riddle, có thể nói chuyện được không?” Sheryl • Zabini tới chỗ Riddle, đối với Sheryl, Riddle vẫn rất có thiện cảm, ai bảo ở trường kiểu con trai gần cậu nhất chỉ có kiểu thiếu thuốc như Thomas, nhìn thấy chính diện giáo tài, Riddle tâm tình hiển nhiên là vui sướng rồi.

“Đương nhiên là được.” Trước khi đi trong ánh mắt mang ơn của Thomas ra hiệu cho cậu ta có thể chép bài của mình, dù sao chỉ là bài tập Lịch Sử Pháp Thuật mà thôi, nếu không cho cậu ta chép, để cậu ta bị một u linh như Binns chấm điểm T, quả thật là mất hết mặt mũi.

Hai người quẹo vào góc rẽ, Silencing Charm.

“Lần trước, thái độ của Abr không được tốt lắm, tôi thay cậu ấy xin lỗi.”

Tư thế rất thấp, người nào đó ăn mềm không ăn cứng xấu hổ, không lâu trước đó cậu vừa quyết định phân rõ giới hạn với những tiểu quý tộc này. “Abraxas cũng không có sai, chỉ là chủ đề ngày đó của bọn tôi... quá giật gân.”

Sheryl nhướn mày, móc trong túi ra một quyển sách, phóng đại, là một quyển tạp chí phổ cập khoa học

rất bình thường. Nội dung bên trong lại khiến cậu kinh ngạc, cậu không biết thế giới Muggle thì ra đã là vậy, đại bộ phận những thứ ghi trong đây cậu xem không hiểu.

Riddle nhìn quyển tạp chí, không khỏi bội phục, biết là một chuyện, dám tiếp nhận sự thật lại là một chuyện, “Kỳ thực... Không cần kinh ngạc, dù sao là hai thế giới mà.”

“Tôi nghĩ chúng ta vẫn sống trong cùng không gian.” Sheryl lật tới trang vũ khí, “Thứ vũ khí mà ngay cả một đứa bé cũng có thể sử dụng, đây chính là Muggle yếu đuối! Điều lệ bảo mật của Bộ Pháp Thuật quả thật là để bảo vệ phù thủy!”

“Là để bảo vệ cả hai thế giới!” Riddle đứng trọng tâm trấn an Sheryl, “Phù thủy có sức mạnh thần kỳ, Muggle cố gắng phát triển khoa học kỹ thuật, đây là hai lĩnh vực, nếu phù thủy bại lộ trước mặt Muggle, phù thủy đích xác có nguy hiểm sẽ bị hủy diệt như trận tàn sát ở ngàn năm trước, nhưng Muggle cũng phải đối mặt với tai họa cực lớn.” Nếu chiến tranh toàn diện bạo phát, cho dù là một đứa bé gà mờ pháp thuật, đứng trước nỗi đau mất đi cốt nhục chí thân, cũng rất có thể lấy ra kịch độc, bỏ vào nguồn nước của Muggle!

Riddle chỉ vào tấm hình súng lục, “Một đứa bé đích xác có thể dùng nó, nhưng lại không có mấy đứa bé có thể dùng nó bắn chính xác vào ai đó, sức giật của súng trái lại sẽ khiến đứa bé ấy bị thương, hơn nữa những vũ khí này ở chỗ Muggle cũng bị quản lý, vũ khí mang tính hủy diệt cỡ lớn, đều nằm trong tay quân đội chính phủ, nếu súng ống của bọn họ tràn lan như đũa phép, vậy công việc tôi làm cũng không phải là phi pháp.”

Câu cuối cùng cậu không cần nhắc nhở tôi. Sheryl đột nhiên cảm thấy mình rất phức tạp.

“Nhân tâm khó dò, Thế Giới Phù Thủy ít người như vậy còn nội đấu, ai biết Muggle có bao nhiêu loại phản ứng và tâm tư với phù thủy chứ, dù sao xuất hiện ở trước mặt bọn họ khẳng định là không được, muốn thống trị Thế Giới Muggle thấy thế nào cũng nên lén lút khống chế người lãnh đạo của bọn họ, cưỡng ép dụ hoặc, cộng thêm bùa chú độc được khống chế...” Riddle bỗng nhiên phản ứng lại mình đang nói gì “Khụ khụ, vừa nãy cậu không nghe được gì hết đúng không!”

Sheryl im lặng nhìn Riddle, nhìn đến Riddle có chút sợ hãi, Tôi đột nhiên nhớ Thomas quá!

“Đề nghị không tôi!”

“...” Thôi, chỉ cần không phải cậu làm vậy không can hệ gì tới cậu cả, ngẩng đầu lên bày ra vẻ mặt chảnh chõng lú lú tới đây cả. “Đặc điểm của tôi là thích nghĩ viễn vông!”

“...” Sheryl cũng hiểu rõ năng lực ngụy biện của Riddle, “Ban đầu tiến quân tới Thế Giới Muggle, là vì kiêu ngạo và quyền lợi của phù thủy, giờ xem ra, ở đó càng có nhiều tài phú để người thăm dò hơn.”

“Đáng thăm dò nhất là lượng dân cư và kết tinh trí tuệ sinh ra từ cơ sở dân cư đông đảo ấy của bọn họ.” Ngón tay hoài niệm vuốt ve tấm hình điện thoại trên tạp chí. Lúc nào mới có thể dùng điện thoại ở Thế

Giới Phù Thủy chứ, viết thư căn bản không bày tỏ hết được oán giận cậu dành cho Saga (Chủ ý xấu trở ngại cậu theo đuổi Pomona.) Bạn nói Thư Sấm? Xác, khi cậu liệt kê một trăm cách tiêu diệt Thư Sấm Saga có ở bên cạnh. Nghiên cứu Two-Way Mirror chưa có manh mối, khổ não. (Khai giảng mới bao lâu chứ, biết đủ đi!)

Dân cư, trí tuệ của bọn họ? Sheryl nhú mày, bắt đầu lần khách sáo thứ hai, “Làm cách nào chiếm được trí tuệ của bọn họ?”

“Dùng chủ nghĩa tư bản!” Riddle quay đầu nhìn Sheryl, vẻ mặt buồn bực, “Hôm nay cậu sao vậy, những chuyện lớn như thế Thế Giới Phù Thủy cần bọn nhóc như chúng ta suy xét à?”

“Bọn tôi là quý tộc, tương lai của Thế Giới Phù Thủy là nhờ bọn tôi vận chuyển! Nghĩ mấy chuyện này có gì sai à.”

“Cũng phải, vậy cậu cứ nghĩ đi, tương lai nằm trong tay những người trẻ tuổi như các cậu!” Thấm thía vở vai Sheryl, thật là một đứa bé tốt có tư tưởng có đạo đức, cậu già rồi ~ không có ba cái cảm xúc mạnh mẽ ấy!

Sheryl cảm giác một khi Riddle động kinh có thể tức chết người mà Abr đã nói nghĩa là gì. “Cậu cũng là một Slytherin đấy, Riddle.”

“Tôi là bình dân, cậu là quý tộc, trời sụp xuống, cao đỡ trước.” Sheryl cao hơn Riddle tí xiu.

Ngay khi Sheryl còn định nói gì, Thomas chép xong bài tập ra ngoài đi dạo vội vàng chạy vào phòng sinh hoạt chung.

“Rất xin lỗi, quấy rầy rồi, Riddle, Nagini đâu? Cho tôi mượn cái.”

“Cậu cần Nagini để làm gì, tôi nói rồi không cho ăn.”

“Bây bạ gì đấy, tôi gặp một mỹ nhân năm thứ ba của Ravenclaw, cô ấy rất thích động vật, tôi không thể ôm con cú mèo của mình đi gặp cô ấy được, mèo của Pallas thuộc tính không hợp với tôi, Nana của cậu thông minh như thế, mượn cái đi!” Mới có tí xiu thôi đã thông đồng được rồi.

“Nagini...” Sắc mặt Riddle trắng bệch, cậu cuối cùng nhớ ra rồi, răn của cậu hình như bị cậu bỏ quên rất lâu, ra về còn là từ sau khi khai giảng... “Tôi, ra ngoài tí. Xin lỗi, Sheryl. Thomas, muốn lấy lòng nữ sinh, đừng dòm ngó thú cưng của tôi!” Cậu đưa phép xông ra ngoài tìm răn.

Voldemort, rất xin lỗi. Đồng bọn tốt nhất kiêm Horcrux của hắn bị cậu đạp hư như thế, chỉ mong tiểu cô nương còn sống.

“Riddle chỉ có khi chợt dạ mới đông đặc như vậy, ừm... Zabini, cậu có thú cưng đáng yêu nào không? Rồi, xem như tôi chưa nói.” Nhìn khuôn mặt nghiêm túc của Sheryl Thomas sờ mũi, đi tìm người khác.

“Sao vậy?” Abr tới cạnh Sheryl.

“Sáng kiến và suy nghĩ của cậu ta là điều chúng ta cần, nhưng cậu ta luôn chỉ nói phân nửa, mà phân nửa nói ra đó còn là bất cần lậu miệng.” Sheryl nhú mồm.

“Nếu cậu ta là một Slytherin toàn vẹn, thậm chí phân nửa đó cũng không để cậu biết.” Ở trong mắt Abr đây là bình thường, quý tộc nào nói chuyện không phải vòng vòng vèo vèo không vào trọng điểm chứ. “Cậu ta không tin nhiệm chúng ta là bình thường!”

“Tôi cảm thấy cậu ta căn bản không có tâm tư này.” Sờ bả vai vừa bị vỗ.

“Mặc kệ thế nào, tôi sẽ không bỏ cuộc, Sheryl, chúng ta khi bé đã từng thề, Slytherin sẽ huy hoàng từ thời đại của chúng ta!”

...

19. Chương 19: Giáo Sư Tiết Phòng Chống Nghệ Thuật Hắc Ám

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỏi quá)

019 | Giáo sư tiết phòng chống Nghệ Thuật Hắc Ám

Riddle chạy theo câu thần chú tìm đồ, theo lý thuyết ma sủng ký khế ước như bọn họ hẳn là có thể tâm linh câu thông, mạnh hơn tí nữa có thể giống con phượng hoàng của Dumbledore thuần di tới cạnh chủ nhân.

Nhưng cậu và Nagini lại chẳng làm được điểm nào đã nêu trên, điểm duy nhất làm được là, khi bên nào chết bên kia có thể cảm nhận được, riêng điểm này lại không cần thử nghiệm. Cậu từng xía xói nói Nagini là hàng dỏm, không phải sinh vật huyền bí chính thống, tiểu cô nương cũng công kích lại Riddle là “ấu tể” không thể ký khế ước hoàn chỉnh. Hai bên ngang tay. Thế nên ~ sau khi người nào đó đã bỏ quên Nagini rất lâu, cậu ta chỉ có thể dùng pháp thuật tìm đồ để tìm thú cưng, ài... Muốn dùng tiếng rần rống lên quá!

Nhưng không được, trước không nói khả năng phân biệt tiếng Anh và tiếng rần kém cõi muốn chết của cậu, vạ nhất rống ra Basilisk cũng là vấn đề. Vả lại, hiện tại tuy đã khá muộn, nhưng cũng có người, dù sao

chưa tới giờ giới nghiêm ban đêm, được rồi, giới nghiêm ban đêm cũng có không ít kẻ còn lêu bêu bên ngoài, nếu để ai bắt gặp miệng cậu phát ra tiếng tê tê tê.... Phỏng chừng thuần huyết thét sẽ lên Parseltongue, máu bùn sẽ thét lên có ma...

“Ồ đây à...” Riddle quần quýt nhìn, “Nagini, giỏi lắm!” Nhà bếp Hogwarts...

Do rất được house-elf chiều cổ, dẫn đến xúc động muốn thăm dò nhà bếp của cậu giảm mạnh. “Không biết khả năng học tập của house-elf thế nào.” Cơm Tàu ngon miệng ời ~ không phải chưa tới phổ người Hoa, nhưng mùi vị ở đó khá kỳ quái, khó chịu sao sao ấy, hại cậu ăn một lần đã ngán.

Đi lòng vòng quanh bức tranh quả lê, mở cửa. Biết kịch tình chỉ có điểm này là tốt, bớt đi phiền phức, tuy rằng cậu chưa từng tới Phòng Yêu Cầu, ai bảo JK bắt công, mật thất ngay ở chỗ Gryffindor, còn là lâu tám chứ...

Cửa mở, những bé con với đôi mắt to đùng rất có nghệ thuật trừu tượng, tuy không muốn khinh thường chúng, dù sao chúng phụ trách hậu cần cho cả Hogwarts, nhưng nhìn những tồn tại sát thương thần kinh thị giác này, khó trách địa vị của chúng ngày càng thấp.

Cả bầy house-elf thấy sắc mặt Riddle kéo xệ, bắt đầu cộng hưởng, lực rất đủ... nhưng không ai lên tiếng cả, cá nhân yêu thích à.

“Tôi tới tìm thú cưng của mình, một con rắn màu trắng, nàng hắc ở đây.” Riddle đờ người nhìn Nagini được house-elf nhanh nhẹn bưng ra, nhưng sao lại là trong chén?

Cảnh cáo house-elf không được tiết lộ chuyện hậu duệ Slytherin cho bất kỳ học sinh hay giáo sư nào nghe, tóm lấy Nagini thần tốc vọt khỏi cái không gian toàn là tiếng cộng hưởng và khom người này. Ai... Bất cứ biến động nào trong tòa thành cũng không gạt được chúng.

Slytherin quả nhiên là chỗ rèn luyện người, mới bao lâu chứ, Silencing Charm của cậu đã ngày càng thành thạo, Thomas hắc còn lêu lổng bên ngoài, khi về không thấy cậu ta phỏng chừng là mượn được thú cưng nên ra ngoài tán gái rồi.

Nagini... Xem ra gần đây cậu sống tốt thật đấy! Uống cho tôi còn lo lắng cậu!

Tom, cậu thô bạo quá, làm đau người ta, còn có, rõ ràng là cậu quên bég người ta ấy chứ.

Tôi nhớ đã để cậu trong phòng ngủ... Riddle có chút chột dạ.

Đúng, cậu để tôi ở đó! Dùng đuôi chỉ vào một cái rổ, Còn để thêm tờ giấy lên người tôi, dặn bọn vừa này cho tôi ăn. Nhưng bọn họ nghe không hiểu lời Nana nói, vì thế dẫn Nana tới nhà bếp, tùy Nana ăn!

Cậu không nhả nước bọt lung tung đấy chứ? Riddle lo lắng, Nagini có độc, nhưng không nghe có ai trúng độc ở Hogwarts cả.

Có! Tiểu cô nương Nagini cao ngạo ngẩng đầu, thè lưỡi, Nana nhả rất nhiều nước bọt trong đĩa của lão già Tom ghét, còn ăn luôn bánh ngọt của ông, Tom phải thưởng cho Nana!

Lão già cậu ghét? Dumbledore! Riddle vui vẻ ôm lấy tiểu cô nương hôn một cái, Làm tốt lắm! Rồi rồi, sau này sẽ không bỏ quên cậu nữa.

Vậy ngày mai dẫn Nana theo, Nana muốn lên lớp với Tom.

Được, quy củ dựa theo ở nhà, không được cắn người, không được tùy tiện nói chuyện với tôi!

Được rồi... Tiểu cô nương mất hứng, Riddle luôn không chịu nói chuyện với nàng. Người biết tiếng rắn thì ít, ở đây lại chẳng có con rắn nào cả. Nhưng Nagini vẫn rất hiểu chuyện, IQ của nàng cũng là điểm duy nhất Riddle đồng ý nàng là sinh vật huyền bí.

...

Kỳ thực, đối với Riddle, tiết phòng chống Nghệ Thuật Hắc Ám còn có khả năng thoải mái hơn cả Lịch Sử Pháp Thuật. Dù sao học sinh Trung Quốc đã quen rồi, bất kể giáo viên trên bục nói gì, mình thì cứ lạc vào cõi thần tiên, lỗ tai cách âm mọi tiếng động bên ngoài, giáo viên kiểu như Binns, không đặt câu hỏi, không gọi tên, làm lơ mọi chuyện, ở Trung Quốc thế kỷ 21 khẳng định sẽ lọt vào bảng bình chọn mười giáo viên tốt nhất của học sinh.

Lịch Sử Pháp Thuật, Riddle tự lật sách, tự lập bảng niên biểu, để ôn thi, để làm bài, cũng để thỏa mãn cái hứng thú nhiều chuyện của mình, dù sao hậu nhân có thể từ một câu Gryffindor tức đi Slytherin kết luận ra vô số phiên bản ân oán tình thù, yêu hận gút mắt giữa hai người, cậu lật cả quyển sách lịch sử, khẳng định có thể phát hiện không ít dã sử thú vị...

Nhưng, nhìn cái bảng của cậu xem, thảo nào nói Thế Giới Phù Thủy không biết tiến tới, lịch sử của bọn họ ghi lại những gì, luật của người sói, phản loạn của yêu tinh, tập kích của rồng, đều là dùng để hình dung những sinh vật huyền bí ấy đáng sợ cỡ nào, ghê tởm cỡ nào, phù thủy làm sao tiêu diệt được và ổn định tất cả, ngoại trừ bồi dưỡng cảm giác tự ngạo cho tiểu phù thủy còn có thể làm được gì? Bọn họ không nhìn ra thủ đoạn của yêu tinh sau mỗi cuộc phản loạn cao siêu hơn sao? Bọn họ không nhìn ra phù thủy đã trả giá ngày càng nhiều sao? Pháp luật lần lượt bị sửa là vì những sinh vật huyền bí bị áp bức này đang phản kháng, đang tiến bộ, mà phù thủy, sau những thắng lợi ngày một gian nan, chỉ biết giẫm lên vết xe đổ sửa lại quy tắc tăng thêm nghiêm khắc, rồi rùm beng huy hoàng trên sách sử, chờ lần phản kháng sau.

“Có cảm giác như phát xít vậy...” Riddle thì thầm.

Khi tộc rồng bị yêu tinh dẫn vào bẫy rập, tôi không nói, vì tôi không phải rồng. Khi người sói bị vampire đuổi khỏi chỗ dừng chân, tôi không nói, vì tôi không phải người sói. Khi vampire và yêu tinh tàn sát lẫn

nhau hại nhau kéo dài hơi tàn, tôi không nói, vì tôi không phải vampire cũng không phải yêu tinh. Vậy nên khi phù thủy bị Muggle tàn sát, đã không còn ai đứng ra nói thay tôi... Trong đầu Riddle chợt vang lên câu này, không phải nhận xét, nhưng đủ khắc sâu, dường như không riêng là phù thủy, chậm chạp là căn bệnh chung của nhân loại, tổ quốc đang gánh chịu tai nạn của cậu không phải cũng vậy sao, trước khi máu đỏ tươi đầm mặt đất, cả nước kêu rên, con dân đối mặt với tai nạn, có bao nhiêu người có ánh mắt thấy xa, có bao nhiêu kẻ sống trong cơn say.

Lại nói, ngoại trừ phát hiện chân tướng (JQ) trong lịch sử, cậu cũng lợi dụng tiết học này để làm bài tập, nghiên cứu Two-Way Mirror, mỗi khi tan học cậu đều phải than một câu, thời gian qua nhanh thật...

Nhưng tiết phòng chống Nghệ Thuật Hắc Ám thì khác, Galatea • Merrythought. Giáo sư tiết phòng chống Nghệ Thuật Hắc Ám hiện tại, một lão già tên nghe cứ như là jăm-bông đồ hộp, đã ngồi trên cương vị này được 10 năm, không dài không ngắn, nhưng so với ngày sau mỗi năm đổi một người, vẫn khá có sức bền. Tiếc là không mấy ai thích cả, đáng người phỉ lữ, mặt híp khiến ông thoát nhìn rất hòa ái, kỳ thực lại là một kẻ siêu nịnh hót.

Slughorn người ta giờ chỉ mới là đáng người tiêu chuẩn, tuổi già mới mập ra, mà ông có người nói là mập từ khi bé, ở cái Thế Giới Phù Thủy dùng một liều độc được giảm béo đã có được đáng người đẹp này... Ông khẳng định là làm người rất thất bại nên mới bị nguyên rủa? Từng bị một kẻ nịnh hót làm khó dễ Riddle rất ác ý phỏng đoán. (Ở Thế Giới Phù Thủy mập hình như đều là người già, đặt ra giả thiết là độc được này không thích hợp với người cao tuổi, có... tác dụng phụ? Thuốc giảm béo có, độc được giảm béo hẳn cũng có... Mồ hôi ~)

Hết lần này tới lần khác lão già này còn bợ dít cộng thêm bao cở. Đương nhiên tốt hơn tiểu thuyết gia Lockhart tí xiu, chí ít lý luận cơ sở vững chắc, một số pháp thuật công kích cũng chấp nhận được... Ví dụ như hiện tại...

“Không hổ là thiếu gia Malfoy, trả lời hoàn toàn chính xác, mời ngồi.” Nếp nhăn dúm lại, không nhìn thấy mắt, bợ dít cúi đầu khom lưng với Abraxas, khuôn mặt tinh xảo của Malfoy đã không biết có nên co giật không.

“Riddle!” Nhìn, lại nhắm ngay cậu, do cậu tới từ cô nhi viện cả đấy, hỏi ông vì sao không giày vò Gryffindor, vì Gryffindor có Dumbledore che chở, máu lai và máu bùn là đối tượng “chính nghĩa” của bọn họ bảo vệ, thế nên ông chuyên tìm gia thế không tốt ở mỗi học viện để giày vò, đặc biệt là phần tử ba không như Riddle. (Không cha, không mẹ, không lai lịch.)

“Slytherin thêm 2 thêm.” Thêm điểm là bắt đắ dĩ, nhưng hoạch học cũng là cần thiết. “Kỳ thực trả lời chưa đủ hoàn thiện! Bài tập của trò nhiều hơn người khác một tấc Anh.”

“Dạ, giáo sư.” Riddle rất muốn nói với ông, tiết mục kiểm chuyện của thầy chả có tí độ khó nào cả, để ông tăng level lên nữa. Chứ cứ hời hợt hoạch cậu hai ba câu, thường thường ghim cậu một tí, bài tập nhiều một hai tấc. Khiến Riddle cảm thấy nếu mình vì thế mà giày vò ông sẽ rất hạ giá, hơn nữa hỏa lực của cậu tập trung chủ yếu trên người Dumbledore.

Nhưng cậu cũng kỳ quái, rõ ràng dì JK có nói ngoại trừ Dumbledore giáo sư nào cũng thích cậu hết? Lão

già này bị sao vậy?

“Sử dụng quan hệ, tổng cổ lão này đi, quả thật là mất mặt Slytherin mà!” Abr vừa ra cửa đã thì thầm với Sheryl, hết cách rồi ai bảo thiếu gia Malfoy và Riddle cùng bị gọi khiến hai mặt cực đoan của lão già này lộ tẩy nghiêm trọng chứ? Abraxas trong mắt không chứa được hạt cát cuối cùng bùng nổ.

Riddle thính tai nghe rõ gật đầu, thì ra sang năm sẽ không còn lão già bợ đít buồn nôn này nữa, kể một tiếng hét bén nhọn vang lên. Mọi người lập tức lộn về, nhìn lão già nhảy múa trong lớp, bàn tay... đang bị một con rắn màu trắng cắn.

“Ồ kìa! Nagini!” Lên tiếng đầu tiên là Moody, cậu ta đã xông lên cứu người... được rồi là cứu rắn. Moody dùng tay đỡ lấy Nagini mắt đã cong thành nhang muỗi, nhẹ nhàng vuốt ve, nhưng mà này, sao lại giẫm giáo sư dưới chân vậy?

Thời khóa biểu của Slytherin không phải lúc nào cũng dính kè kè với Gryffindor, cái thời khóa biểu nhiều lần đụng độ nhau trong nguyên tác gốc cũng biết là ai sắp đặt. Lúc này lớp học cơ bản đã không còn mấy người, Hufflepuff cũng chỉ có Moody, cậu ta là tính tụt lại phía sau để nói chuyện với Riddle, ai biết lại xảy ra chuyện này.

Bạn hỏi Riddle à... Người ta có cấp bậc Dark Lord, suy nghĩ vấn đề đương nhiên sâu xa hơn rồi...

“Abraxas, ở Thế Giới Phù Thủy dung túng thú cưng hành hung người khác, là tội danh gì?”

“Sinh vật huyền bí một ngày nhận chủ, mọi hành vi sẽ do chủ nhân phụ trách, một khi thú cưng phạm tội, nếu không phải là mệnh lệnh của chủ nhân. Sẽ xem xét tình tiết mà xử lý, nếu tạo thành thương tổn...” Nhìn lão già, “Xử tử thú cưng, chủ nhân phụ trách bồi thường số tiền nhất định.” Cái gì là quý tộc, đứa bé này sinh ra đã định tương lai sẽ làm ở Ban thi hành Luật Pháp Thuật, Wizengamot cũng có ghế đặt trước.

“Cậu nghĩ tỷ lệ giết người diệt khẩu thành công cao bao nhiêu?”

“Cậu diệt ông.” Giáo sư đương nhiệm của Hogwarts, “Hay bọn tôi?” Xung quanh là mấy Slytherin theo bọn họ lộn về. Quý tộc bạch kim đột nhiên cảm thấy chuyện này trở nên thú vị.

Ý tôi là Nagini... Riddle đột nhiên cảm thấy lúc khai giảng mình bỏ quên tiểu cô nương này là tiềm thức sáng suốt, được rồi, mặc dù cậu có thể đoán được tiểu cô nương đang xả giận cho cậu.

“Mu!” Ngăn Moody lại không để cậu ta nhảy tiếp nữa, Moody nháy mắt mấy hiểu ý lập tức chạy trốn.

Tom, tôi không có nhả nước bọt ~ tôi chỉ cắn ông thôi... Nó bị dính theo đấy! Tiểu cô nương chột dạ không dám nhìn bàn tay đang sạm đen lại. Thật đó, Tom, nếu tôi cố ý, ông đâu thể nào bị búp bê giày vò lâu như vậy mà vẫn còn sống chứ...

Tom trước bỏ Nagini vào túi, sau đó nhìn tay áo của mình chờ đợi một hồi, cậu thắc mắc một con rắn làm cách nào cởi được cúc áo ra vậy? (Tiểu cô nương nằm trong tay áo.)

“E hèm... Giáo sư à.” Lão già này tên gì nhỉ? Luôn lén gọi ông giáo sư đồ hộp, quên tên thật mất rồi. “Là vậy, cần thầy là rắn của em, phỏng chừng là tại trên người thầy có mùi nàng thích.” Ví dụ như mùi chuột, “Nàng là rắn độc, ban đầu thẩm hơi chậm, nếu chảy qua cánh tay rồi sẽ chỉ còn sống được hai nhịp thở.”

Riddle cười, dừng hiểu lầm, cậu không phải biến thái đâu, chỉ là đang nhớ lại cảnh phim bảy bước máu nhuộm đỏ, nửa nhịp cười ngả nghiêng trước đây khi xem TV thôi. Nếu cậu xuyên tới thế giới vô hiệp thì tốt rồi.

“Trò... trò tính...” Giáo sư Merrythought nhìn ngón tay xinh đẹp thon dài của Riddle vòng quanh vị trí đã sạm đen, tựa như chất độc chết người đó đã theo lời nói và ngón tay của cậu, chảy vào trái tim ông.

“Để bày tỏ lòng áy náy, em sẽ chữa cho thầy, ôi ~ Nagini đáng thương của em, em sắp phải vĩnh biệt nàng rồi.” Đột nhiên giả khóc, móc ra đĩa phép chỉ vào cánh tay Merrythought, “Severing Charm em biết, làm xong rồi em sẽ thử ngậm cánh tay thầy vào các loại thuốc giải độc, chờ giải xong, em sẽ gắn trở lại.” Ờ này Riddle pháp thuật tạo hình của cậu tốt thật đấy, các Slytherin bên cạnh nhìn tình huống Riddle vẽ ra, đặc biệt là hình ảnh bàn tay bị cắt đứt ngậm trong mỗi một lọ thuốc thử. (Tham khảo cách dùng đĩa phép viết chữ giữa không trung.)

“Chỉ có cách ấy thôi giáo sư, Nagini là rắn độc hiếm thấy, em nghĩ thuốc giải độc ở trạm xá cũng không có cách nào giải quyết, ôi, nếu có thể nghiên cứu có lẽ còn có cách...” Riddle cảm thấy lão già này ngốc thật, mâu thuẫn trước sau, ám chỉ rõ ràng như vậy ông cũng không hiểu.

“Giáo sư có phải cũng cho rằng, chỉ cần hiện tại được chữa khỏi, thầy sẽ không truy cứu trách nhiệm của Nagini và Riddle?” Abraxas đứng bên cạnh nhắc khéo, mắt mặt quá, vậy mà là xuất thân Slytherin đấy, thật là mất hết mặt mũi mà.

“Đúng đúng, không sai, chỉ cần chữa khỏi, sao cũng được! Thầy thề, thầy thề với Merlin!” Lão già hiểu, Riddle thả rắn cắn ông (hiểu lầm), nếu không thỏa hiệp, ông hoặc là phải nhìn cánh tay bị chơi, hoặc là chết, mà Riddle chỉ tổn thất một con rắn và mấy đồng vàng, hơn nữa thiếu gia nhà Malfoy đứng về phía Riddle.

“Rất tốt!” Riddle sáng khoái lấy ra thuốc giải độc đổ vào miệng ông, không có thuốc? Giỡn à, nếu bạn nuôi một con rắn độc, bạn có thể không dự phòng một ít để ngừa những khi bị ngộ thương sao?

“Có tác dụng không?” Vinh hạnh chưa, ông là thí nghiệm sống đầu tiên đấy.

“Có chuyện gì vậy?” Dumbledore xuất hiện, Riddle lặng lẽ thở phào, may mắn nhân sĩ chính nghĩa luôn là kẻ đến sau, thân là người hiềm nghi phạm tội hiện tại, cậu vạn phần cảm ơn định luật này.

“Rắn của em cắn trúng giáo sư, may là không có gì đáng ngại.” Riddle cười khiêm tốn khéo léo, mang theo

về may mắn nhìn Merrythought, bày tỏ sự hối hận vô cùng cho sai lầm của mình lại cảm ơn Merlin phù hộ.

Chờ anh đây 150 tuổi, anh sẽ đi đóng phim, giật một giải Oscar cho người cao tuổi.

“Ồ kìa? Gala đương nhiên không sao rồi, tốt xấu thầy ấy cũng là giáo sư tiết phòng chống Nghệ Thuật Hắc Ám mà.” Bộ xương già cỡ hiệu trưởng đương nhiên không tới rồi, đi theo Dumbledore là Slughorn, tuy rằng ông có yêu thích cất chứa, Riddle còn chưa bắt đầu bày ra tài hoa của mình, nhưng cái tính bao che khuyết điểm của Slytherin vị viện trưởng này vẫn kế thừa tốt. Ông trơn trượt hơn Snape nhiều, không làm đến mức có mắt đều biết Slytherin bắt công.

“Tôi không sao...” Tìm được đường sống trong chỗ chết Merrythought dùng ánh mắt kinh khủng nhìn Riddle, tuy rằng ông không biết vụ rắc rối là ngoài ý muốn, còn cho rằng Riddle cẩn thận bày ra, nhưng cho dù biết cũng chẳng tốt hơn bao nhiêu, chân chính có tác dụng là mở tranh liên hoàn tay cụt bị ngấm rất sống động của Riddle.

Hiệu quả tốt vậy à? Xem nhiều phim kinh dị vẫn có chỗ tốt, lần sau là The Grudge vẫn Alien đây? Riddle cảm thấy người của Thế Giới Phù Thủy tuy gặp qua nhiều thứ thần kỳ, nhưng tâm lý còn cần phải tăng mạnh.

“Vậy, cậu Riddle, con rắn ấy là thể nào?”

“Một con rắn có tí độc thôi, thầy nhìn kìa giáo sư Merrythought đã giải quyết xong chỉ trong nháy mắt, nhưng giống lại khá hiếm, nàng rất đẹp, cũng rất thông minh, phải biết tượng trưng của Slytherin là rắn đấy!” Ông tính nói Slytherin nguy hiểm hay tà ác đây? Giáo sư Dumbledore?

Cảm giác được câu chụp mũ phía sau của Riddle, Dumbledore cười híp mắt đổi chủ đề, “Phải không? Vậy thầy có thể gặp tiểu cô nương này chứ?”

“Đương nhiên là được ạ, tới đây, Nagini chào giáo sư đi.” Riddle sờ Nagini.

U! Lão già! Chúng ta lại gặp nhau. Đuôi của Nagini vẫy chào Dumbledore. Riddle nhướng mày, lại?

“A, vậy à, không sao thì tốt, cậu Riddle, lần sau trò đùa dẫn thú cưng tới lớp nữa nhé. Được rồi cứ vậy đi, mau tới nhà ăn, các trò nên ăn tối rồi.” Dumbledore cười ha hả bỏ đi, nhưng bước chân hình như có chút loạng choạng.

Riddle vội chạy về phòng ngủ bức cung Nagini, lại quên bọn Abraxas rất có thâm ý nhìn cậu phía sau, còn có Merrythought đầu đầy mồ hôi lạnh chuẩn bị đưa đơn xin từ chức và Moody chuẩn trước giờ đang ngồi ở nhà ăn không chờ được người mà oán giận gõ đĩa.

...

Trích đoạn nhỏ được bổ sung:

Tôi đói. Nagini thừa dịp làm mưa làm gió ở nhà bếp, Nana muốn ăn bánh dâu, muốn ăn bánh ngọt.

“Ôi ~ XX xấu, khiến thú cưng của hậu duệ Slytherin bất mãn, XX xấu.”

“Chỗ giáo sư Dumbledore có bánh dâu.” Kỳ thực là bánh dâu nằm hết ở chỗ đó, tiểu cô nương không chịu làm cái khác.

“Chúng ta dẫn thú cưng của hậu duệ Slytherin tới đó!”

Thế là Dumbledore phát hiện có mấy con house-elf xuất hiện trước mặt ông, sau đó một con rắn trắng thoát tới tập kích bánh ngọt của ông, còn cắn ông một cái, thậm chí dùng đuôi đập phá xung quanh, ông vừa định rút đũa phép ra xử lý.

House-elf bắt đầu cụng tường, miệng là xin lỗi, lỗi của XX, không làm đủ bánh ngọt gì ấy, còn có một con giúp Nagini, chỉ một thoáng ngẩn người, tất cả bánh ngọt đã bị cắn quét, sau đó rắn và house-elf biến mất, Dumbledore dọn dẹp mọi thứ, suy nghĩ con rắn ấy thuộc giống gì, chờ đợt đồ ngọt kế tiếp.

Cảnh phim trên đây... tuần hoàn N lần.

...

20. Chương 20: Sự Thay Đổi Của Từng Người

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỏi quá)

020 | Sự thay đổi của từng người

“Ôi ~ Merlin ơi, Riddle, thuốc chữa thương của cậu đâu?” Thomas mặt mũi bầm dập chạy vào phòng ngủ, bạn cùng phòng không để ý tới chuyện bên ngoài chuyên tâm viết thư của cậu nể tình mặt cậu bị hủy dung cuối cùng cũng ngẩng lên.

“Đau vì yêu à?” Riddle buồn cười đưa cho Thomas một cái bình, “Đừng nói tôi không nhắc nhở cậu, nó là thí nghiệm, thành tích độc dược của tôi không ưu tú mấy đâu.” Người chậm chạp bắt đầu sớm, luyện tập thường xuyên mới có thành tích tốt.

“Không ưu tú mấy? Cậu so với ai vậy?” Thomas nhìn bình độc được đã gần như là vật mẫu của giáo sư trên tay, bọn họ có thể làm ra một màu đã thoả mãn. Chỗ Gryffindor có thể làm ra không có mùi khác thường và có màu xếp được vào bảng màu cơ bản đã rất thoả mãn.

“Độc được sơ cấp mà thôi, tôi nhận lời khen của cậu, nói đi, lần này lại bị hộ hoa sứ giả của mỹ nhân nào đánh?” Thật bội phục cậu ta, mới hai tháng thôi, cậu ta đã khảo sát hết các nữ sinh bất kể tuổi tác bất kể xấu đẹp bất kể huyết thống của bốn học viện rồi.

“Lần này không phải!” Hô... Mất gấu mèo chỉ ít đã xẹp, xem ra là thủ hạ lưu tình, “Là Moody.” Bị anh em nhà mình đánh mới là oan.

“Mu? Cậu khi dễ em ấy à?” Đây là bất công trần / trụi.

“...” Để cậu im lặng rơi lệ tí đi, cậu biết mà, chơi chung một bọn chỉ có cậu là ngoại không đau cậu không yêu. “Riddle, tôi vẫn cho rằng EQ của cậu rất cao.”

“?” Riddle nhướng mày, đột nhiên có dự cảm xấu.

“Moody thích cậu!” Sau đó vì Riddle lỡ hẹn, lấy cậu làm nơi trút giận.

“Là... kiểu thích nào?” Giọng cất cao, bộ mặt có chút dị dạng.

“Cậu không phải hiểu hết phong tục của Thế Giới Phù Thủy rồi à!” Thomas biết rõ Riddle gắng sức học bù bao nhiêu, ở Slytherin nếu biểu hiện ra tí xíu Muggle nào, sẽ ăn không ít cái đá xéo đấy.

“Biết là biết, nhưng cậu không thể yêu cầu tôi hoàn toàn thích ứng, ở chỗ Muggle đồng tính luyến ái tuy không còn bị treo cổ khoa trương như thời Trung Cổ, nhưng cũng là người người xưa đuổi. Đợi đã Thế Giới Phù Thủy tuy cho phép đồng tính ở bên nhau, nhưng không thường thấy mà? Đồng tính sinh tử cũng có phiêu lưu rất lớn.”

“Cho nên đồng tính kết hôn không bị phản đối, con của bọn họ trái lại càng được lễ ngộ, Riddle, giờ không phải lúc quần quýt tỉ lệ đồng tính kết hôn, cũng không phải lúc suy xét xác suất thành công của đồng tính sinh tử.”

“Tôi sẽ nói rõ với Moody.” Riddle tiếp tục viết thư, nhưng hàng lông mày nhíu chặt tiết lộ phiền não của cậu.

“Nói rõ? Đừng quá tàn nhẫn Riddle.” Thomas có cảm giác mình làm hỏng chuyện. “Sao cậu không thử? Không chừng Moody sẽ thích hợp... Cậu không thể chỉ vì...”

“Thomas, tôi biết cậu muốn nói gì, lý tưởng của tôi dù sao cũng chỉ là lý tưởng, nếu tôi thật sự yêu một

người đàn ông, tôi sẽ lấy anh ta, làm một người vợ ôn nhu hiểu chuyện, bất luận giới tính, tuy rằng tôi nghĩ mình vẫn thích con gái hơn.” Riddle bắt mắt nhìn Thomas “Cảm tình có thể thử sao? Nếu thử ra kết quả là sai, cậu chịu trách nhiệm được không?”

Thomas liều mạng lắc đầu, cậu cảm thấy mình có phiền toái lớn, bất kể kết quả Riddle nói rõ với Moody là gì... Merlin ơi, nếu cho con thêm một cơ hội con tuyệt đối sẽ không lảm mồm!

...

Moody kéo xệ khuôn mặt đáng yêu đứng trên tháp thiên văn, ngẩn ngơ nhìn Hogwarts ánh lên dưới màu ráng đỏ của hoàng hôn. Cẩn môi, nhớ lại cuộc nói chuyện vừa rồi.

Mu, em là em trai anh, anh xem em như em ruột.

Mu, anh thích bề ngoài đáng yêu của em, nhưng đừng dùng nó làm vũ khí, anh rất hiểu em.

Mu, chúng ta cùng tuổi, em từng nghĩ, anh cũng từng nghĩ, em không phải con nít, nên thấy rõ, em dành cho anh là sùng bái và mê luyến hay là tình yêu chân chính.

Cho dù yêu nhau cũng không nhất định có thể ở bên nhau, Mu, đừng bướng, anh hiểu mình, cho dù anh có thích đàn ông, cũng sẽ chỉ xem em là em trai thôi.

Ngẫm lại cho kỹ đi, Mu, anh không hy vọng sẽ là kết quả tệ nhất.

Ai... Moody thở dài, trong mắt lộ ra mê mang, cậu đối với Riddle rốt cuộc là mê luyến hay yêu? Cậu sùng bái Riddle là thật, thích ở bên anh ấy cũng là thật, ghét anh ấy lỗ hèn, ghét anh ấy không để ý tới mình. Nhưng chỉ mấy điểm này hình như cũng nói rõ được gì, nếu cậu xem Riddle là anh, cũng sẽ có sự độc chiếm ấy.

Anh hy vọng em là em trai anh, vĩnh viễn!

Thôi, cậu không hy vọng cuối cùng mất hết tất cả, em trai thì em trai... Giả vờ nhẹ nhõm, cay đắng ở đáy lòng lại nhàn nhạt lượn lờ, mặc cậu chậm rãi nhắm nháp.

Rất lâu về sau, Moody vẫn là em trai của Riddle, cảm tình giữa bọn họ cũng như anh em ruột, nhưng Moody thủy chung không rõ ban đầu mình rốt cuộc là mê luyến hay thích. Sự thẳng thắn của Riddle khiến cảm tình của cậu rút về đúng lúc, giữ vững ở mức độ anh em. Nhưng có lúc cậu vẫn sẽ phỏng đoán một khả năng khác.

“Thời điểm sai lầm lại gặp được đúng người, có lúc bỏ qua nhất thời là cả một đời, anh, anh nói ban đầu nếu không phải Thomas lảm mồm, khi anh biết tình cảm của em không phải lúc anh đề phòng nhất, anh

nghĩ hiện tại ở bên anh liệu có thể có vị trí của em không?”

“Mu, hiện tại em cũng đã ở bên anh rồi.” Người đàn ông trên vương tọa bất đắc dĩ nhìn cậu em trai nhắc lại chuyện xưa, “Đã nhiều năm như vậy, em muốn nhìn cậu ta ghen cũng đừng lấy anh làm mồi.”

“Xác.” Nhớ tới một người khác, Moody không khỏi xấu hổ, “Anh ta sao có thể so với anh chứ. Anh cũng đừng đánh trống lảng.”

“Anh không biết, nhưng anh hy vọng không phải, anh trái lại rất may mắn, em sớm đã nằm ngoài danh sách.” Đường tình của cậu không thiếu phiền phức, cậu chẳng hy vọng phải làm lại lần nữa, còn tặng thêm Moody hỗn loạn này vào.

“Béo mạp, em đi kiểm chuyện với Thomas đây. Kỷ niệm mối tình đầu em đã mất~” Một vị giám đốc Sở Auror thuần túy là nhàm chán.

...

Walburga • Black tới chỗ Abraxas và Sheryl, lần đầu tiên ngồi phịch xuống một cách không quý tộc, vẻ mặt bức bối.

“Sao vậy? Tiểu thư Black vĩ đại.”

“Không có!” Walburga hất mái tóc quăn ưu nhã, “Tôi gọi tất cả nữ sinh tra tìm, suốt trăm năm qua Hogwarts căn bản không có phù thủy nào họ Riddle cả, dòng họ này rõ ràng không phải của Đức, nhưng tôi đã nhờ một anh họ của mình tra xét, Pháp, tôi dứt khoát nhờ bác.” Nhìn Abraxas, cũng tức là mẹ cậu đây, “Nhật Báo Tiên Tri cũng lật hết rồi, không có, Abraxas, cậu biết nó có nghĩa là gì không? Cậu ta là máu lai! Máu lai!” Walburga kích động lại ưỡn ẹo, “Khó được có một Slytherin ưu tú như thế.” Thật là tổn thương trái tim của các tiểu thư quý tộc mà.

“Tất cả nữ sinh à?” Sheryl bên cạnh nghe được dĩ nhiên là từ này.

“Slytherin không nói, chỉ bằng khuôn mặt của Riddle đủ để các nữ sinh cam tâm.” Ánh mắt rất nhiều người nhìn Riddle đã lạnh xuống, tin tưởng cậu ta cũng cảm giác được. “Abraxas, các cậu giữ khoảng cách đi.”

“Walburga, cho dù cậu là Black, cũng không tư cách ra lệnh cho một Malfoy!”

“Tôi ra lệnh à?! Malfoy, tôi là vì tốt cho cậu, cậu ta là máu lai! Không phải lãnh tụ cậu chờ đợi! Cho dù cậu ta ưu tú, cho dù cậu ta mạnh mẽ, cho dù cậu ta không thiếu... thủ đoạn phi pháp của Muggle, vậy thì sao hử!”

“Tôi không xem cậu ta là lãnh tụ.” Đôi mắt màu xám lam của Abraxas lóe lên hoảng loạn, “Slytherin không cự

tuyệt kẻ mạnh, một Malfoy tuyệt đối sẽ lấy lợi ích làm ưu tiên.”

“Thôi đi, đừng cho rằng tôi không biết, cậu ta thích Muggle, tôi không muốn nghe mấy cái luận điệu mới keng của các cậu. Malfoy, còn có Zabini, chúng ta đều khát vọng lợi ích tuyệt đối cho thuần huyết, nên tôi mới nhắc nhở, Riddle, là máu lai, cậu ta từ nhỏ lớn lên ở Thế Giới Muggle, còn không hận bọn họ, cậu ta vĩnh viễn sẽ không đứng ở góc độ thuần huyết để suy xét vấn đề. Cậu ta không cho được điều các cậu hy vọng, càng không thể giúp đỡ các cậu! Tôi chỉ hy vọng khi phù thủy cùng Muggle, thuần huyết cùng quý tộc xảy ra xung đột, cậu ta còn có thể nhớ mình là một Slytherin. Là một phù thủy!” Walburga cao ngạo ngẩng đầu bỏ đi.

Sheryl nhìn sắc mặt xấu xí của Abraxas, “Cậu ta không phải loại người ấy.”

“Nhưng hiển nhiên địa vị của chúng ta trong lòng cậu ta còn không bằng người bạn Muggle, thậm chí là thằng nhóc Đức.” Tầm mắt của Abr cũng nhìn chăm chăm người đang đấu võ mồm với Thomas, nụ cười nhạt ưu nhã, mấy câu thôi đã làm Thomas vừa bày ra khí chất tao nhã của quý tộc bên cạnh giờ chân, trực tiếp tiến hóa thành Gryffindor. Abraxas không phát hiện ánh mắt và hơi thở của cậu khi nhìn về phía ấy đã nhu hòa hơn nhiều.

“Walburga nói rất đúng, Abr, giữ khoảng cách đi.”

“Sheryl! Sao cả cậu cũng...”

“Không phải khoảng cách ấy, Abr.” Sheryl nhìn thẳng vào Abr, thấy rõ khuôn mặt nghiêm túc của mình phản xạ ra từ đôi mắt màu xám lam. “Cậu là Malfoy, người thừa kế duy nhất của nhà Malfoy! Cậu ta là máu lai, cho dù nhà Malfoy không phản đối, chỉ bằng ý thức trách nhiệm của cậu, các cậu cũng không có khả năng.”

“Sheryl, cậu nói vậy gì đấy! Gần đây cậu nhất định là nghe nhiều lời đồn đãi quá rồi, bề ngoài của Riddle không tồi, nhưng chỉ vì vậy mà cậu nhận định là tôi có suy nghĩ này à? Malfoy thích những thứ xinh đẹp, nhưng không phải chỉ có mình cậu ta xinh đẹp, Walburga cũng không sai.” Slytherin đích xác là trại tập trung của tuấn nam mỹ nữ. “Cậu suy nghĩ nhiều quá đấy, có rảnh thì ngẫm lại xem Halloween này nên mời ai khiêu vũ đi, đây là vũ hội thứ nhất sau khi cậu bị Malfoy đá !” Nói xong đã đi sang bên kia, hai người bên kia khuấy cả phòng sinh hoạt chung của Slytherin lên rồi.

“Chỉ hy vọng thế... Abr.” Sheryl nhìn Abr, đi theo, Chỉ mong không phải, bằng không cậu sẽ thống khổ cả đời.

...

“Thomas • von • Wolfgang, tôi nhớ cậu là quý tộc, an phận tí cho tôi nhờ!” Abraxas kéo giọng, ngữ điệu lười biếng rất có thể tức chết người.

“Tôi không quý tộc ở đâu hả!” Thomas trừng, ba chữ này hầu như có thể nói là nghịch lân của cậu, trước

đây khi còn ở nhà, “không quý tộc” = N buổi huấn luyện lễ nghi cộng thêm bị chì chiết bên tai.

“Thừa nhận mình quý tộc vậy trước bỏ tay xuống.” Riddle chỉ vào cái tay dù quay đầu lại cãi nhau vẫn còn giờ cao.

“Tôi kích động thôi, quý tộc cũng có thể kích động mà.” Ngụy biện thế đấy, nhưng tay cũng đã ngoan ngoãn bỏ xuống.

“Các cậu đang cãi gì vậy, vừa tới đã nghe Thomas ồn ào thưởng thức gì rồi.” Sheryl mở lời, kéo chủ đề lại.

“Là tại tôi ấy mà, giờ tôi mới biết Halloween dĩ nhiên là vũ hội hoá trang.” Riddle làm ra vẻ đau đầu, nhưng nụ cười ở khóe miệng lại nói cho người khác biết, nó cũng không phải là vấn đề khó khăn gì.

“Đúng vậy, nhưng sau vũ hội của trường, Slytherin còn một buổi vũ hội nữa, nếu cậu không ngại phiền, có thể thay một bộ khác.”

“Hai buổi vũ hội à?” Lần này là Thomas. “Nước Anh thật đặc biệt.”

“Chuẩn xác mà nói, chỉ có một, ở lễ đường là mặc đồ hoá trang ăn một bữa buffet tối, bốn học viện không ngồi bàn riêng, có người nói truyền thống này là để gia tăng những cặp tình nhân cho các học viện...” Abraxas nhớ lại, “Nhưng giờ đã là thùng rỗng kêu to rồi, mọi người sẽ tự ghép thành đôi, Ravenclaw và Hufflepuff còn tốt, Gryffindor và Slytherin thường là trốn tránh lẫn nhau, tốt xấu là ngày lễ, yên tĩnh tí cũng tốt.”

“Xem ra vũ hội sau đó của Slytherin cũng vì thế mà sinh ra.” Riddle hiểu rõ gật đầu.

“Đương nhiên, Slytherin cao quý sao có thể chơi Halloween đơn giản thế chứ!” Pallas khẳng định. “Nhưng, vũ hội hàng năm chán lắm, lại nói cũng không phải một năm chỉ có một lần.”

“Pallas...” Sheryl lên tiếng ngăn cản.

“Thôi đi, Zabini, tôi không tin cậu không tán thành.”

“Đó là cần thiết...” Ngụy ý, cậu cũng đồng ý.

“Số lượng vũ hội tôi tham gia không nhiều, sau mười lần liên tiếp tôi vô ý làm rách váy của mấy vị phụ nhân, mẹ tôi đã không ép tôi tham gia vũ hội nào nữa, chỉ là đáng thương anh tôi.” Thomas rất đắc ý, mặc dù cậu biết đây không phải là chuyện đáng tự hào gì.

“Thì ra khả năng định hướng của cậu còn được thể hiện ở những buổi vũ hội xã giao. Vì không bị xấu mặt

mà chọn cách không tham gia, còn khiêu chiến thử thách khó khăn như thế. Vất vả.” Riddle cười càng tà ác, chuyện của Moody chọc giận không riêng là Moody, nếu nói Moody thích từ thân thể giầy vò Thomas, vậy Riddle là từ tinh thần, hết cách rồi, khai giảng quá ngắn, làm người bạn kiêm mối lửa duy nhất của vụ này, nhận đi.

Thomas cũng hiểu, dứt khoát cắn răng nhin, dù sao bọn họ chỉ là khó chịu trong lòng, cậu cũng may mắn, nếu mọi chuyện thật sự phát triển đến mức, ba người bạn, hai người là một cặp, còn là một cặp oan lữ, vậy quả thật là xúi quẩy, nhưng cậu cũng biết phản kích đấy.

“Bạn của tôi ơi, cậu không thể nói xấu một quý tộc, phải biết tuy rằng tôi không thích vũ hội, nhưng vẫn ven chỉ là vì sự độc hành đặc biệt mà thôi, phải biết một quý ông rất được hoan nghênh xuất hiện ở vũ hội cũng là một chuyện khiến người đầu đầu, tôi sợ nhất là phụ lòng các vị tiểu thư.”

“Tôi có thể khinh thường cậu ta không?” Pallas mở miệng, các Slytherin bu xung quanh gật đầu. (Náo nhiệt ở Slytherin ít hơn Gryffindor, thế nên mọi người đều tới xem cho vui.)

“Chủ đề hình như lạc rồi...” Sheryl lý trí.

“Là trôi luôn thì có, ban đầu bọn họ cãi nhau là vì mặt trăng mọc lên từ hướng nào.” Một Slytherin bàng quan từ đầu đến đuôi.

“...”

“Cho nên nhiệt tình của mỹ nữ Đức khiến cậu đói khát đến độ vừa tới Hogwarts hai tháng đã tán hết các mỹ nữ phù thủy tương lai của Anh?”

“Ê! Tôi chỉ là làm quen thôi!”

“Slytherin nhờ cậu mà nổi tiếng, tán gái quên mất đường về luôn.”

“Đừng nói với tôi, cậu chưa từng đi lạc!”

“Ngại quá, ở Hogwarts, đích xác là chưa!”

“Chúng ta đang thảo luận vũ hội mà, Riddle, cậu hình như chưa chuẩn bị lễ phục cho vũ hội hoá trang!” Các Slytherin ngạc nhiên nhìn Thomas, chủ đề lộn lại rồi à?

“Sao tôi có thể thất lễ vậy chứ.” Cười xán lạn với Thomas. Nhìn nụ cười yêu nghiệt ấy, Thomas nháy mắt hiểu rõ, cho dù Riddle chỉ mặc đồng phục, cũng có một lũ mê trai bu quanh cậu ta khen bộ trang phục phù thủy này quá giống thật.

“Riddle, cậu thật quá đáng, tôi muốn quyết đấu với cậu!”

Hề?? Quyết đấu?? Vì sao??? Đây là dấu chấm hỏi gắn trên đầu bầy rắn còn bình thường.

Tương đối hiểu rõ bản tính của bạn mình, Riddle quyết định giải vây cho thằng nhóc đã bắt đầu đổ mồ hôi lạnh, “Được rồi, vì để chứng minh khả năng định hướng cực tốt và võ thuật tuyệt vời của cậu, chúng ta cược đi...”

“Cược cái gì!” Được cứu rồi, cậu chỉ biết mở lễ nghi quý tộc ấy không thể ôn nhiều mà. Thomas lén lau mồ hôi lạnh.

“Chúng ta so xem ai bằng tốc độ nhanh nhất từ phòng ngủ chạy tới... nhà ăn!” Cách giờ giới nghiêm ban đêm còn sớm, vừa vặn đủ để chơi.

“Không thành vấn đề! Thua thì sao đây!” Thomas đắc ý, thư viện cậu không rành bằng Riddle, nhà ăn lại rất dễ tìm, hơn nữa cậu biết một đường tắt bí mật, một học tử Ravenclaw cho cậu hay.

“Thomas, lời thề của phù thủy là có pháp thuật, cậu nghĩ kỹ chưa?” Vốn định chừa chút mặt mũi cho bạn mình.

“Đương nhiên rồi.” Nếu không chẳng lẽ bắt cậu quyết đấu thật à!

“Vậy người thua, ngày Halloween mặc đồ nữ lên sân khấu, dạo một vòng trước mặt toàn thể thầy trò Hogwarts!”

“Oa!!!” Lần này là tiếng hét chói tai tập thể, các nữ sinh là gọi với Riddle. Mà các nam sinh...

“Malfoy, cậu cũng tham gia đi!” Cậu nói đầu tiên sau khi Thomas hồi hồn dĩ nhiên là vậy.

“Wolfgang! Tôi muốn giết cậu!”

...

21. Chương 21: Quá Độ

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại một mỗi quá)

021 | Quá độ

Bạn học Thomas của chúng ta còn sống, nguyên nhân là vì thiếu gia Malfoy bị một đám Slytherin chờ mong kết quả của vụ cướp ngăn cản, đương nhiên không ai không biết sống chết bảo Abraxas tham gia vào cả, tuy rằng ánh mắt nhiều ít cũng có ý như thế.

“Hai cậu tới nhà ăn chờ, nhớ dùng Two-Way Mirror liên hệ.” Thiếu gia Malfoy giành được vị trí trọng tài, “Tuy rằng thằng nhóc Đức rất đáng ghét, nhưng tôi khá hy vọng cậu ta thắng.” Abr vỗ vai Riddle, làm ra vẻ khó xử, rất xin lỗi anh em.

“Xem đi, Riddle, đây là nhân duyên!” Thomas héch mũi lên cao.

“Tuy rằng rất có thể hiểu mong ước không muốn ánh mắt bị độc hại của mọi người, nhưng xin yên tâm, trang phục của cậu ta tôi bao. Chỉ là thời gian hơi chặt.” Về mặt dẫn đo, cuối cùng cắn răng quyết định “Thôi, ngày lễ mà, mọi người hẳn không ngại ngắm mỹ nhân Muggle, một lần khó được, ừm... Không biết chỗ Saga có tích trữ gì không, kimono, Hán phục, Đường trang, sườn xám, áo cưới, nữ tu sĩ, đồ bơi, bikini...” Tìm Saga là đúng, nhưng vì sao Saga sẽ có bikini?

Đương nhiên, bấy rần thì đang nghĩ mấy cái từ này nghĩa là gì, bọn họ chỉ nghe hiểu áo cưới và nữ tu sĩ.

“Riddle, tôi chưa chắc đã bại đâu!” Hiện tại Thomas cảm thấy kỳ thực mình vẫn nên quyết đấu, dù sao cậu bị thương quen rồi... Chẳng qua sau khi bị thương phải tới trạm xá, không cọ độc được của Riddle được.

“Bắt đầu!” Abr giục.

“Riddle, bikini là gì?” Pallas, sao cậu chuyên môn hỏi mấy cái này thế? Riddle thì thầm một câu bên tai Pallas, mỹ nhân dã tính của chúng ta lần đầu tiên xấu hổ. Được rồi cái này có hơi lố, phỏng chừng Saga cũng không có trữ cái này...

Lại nói Riddle vì sao nắm chắc như vậy? Thông dong nhìn Thomas chạy như bay.

“Thật đáng tiếc, không thể dọn thổ ở Hogwarts, Thomas ạ.” Riddle quẹo vào một góc không có bức họa, gõ gõ mặt tường, “Xin nhờ, tôi muốn tới nhà ăn.” Nháy mắt một cánh cửa đã xuất hiện trước mặt cậu, “Cảm ơn, Hogwarts.” Xung quanh truyền tới cảm giác vui sướng.

Qua lâu như vậy, cậu đương nhiên biết Hogwarts đã có ý thức, nhưng không có IQ rõ ràng như nón phân viện, đương nhiên nón phân viện là vật phẩm pháp thuật do bốn nhà sáng lập tạo ra, mà Hogwarts là tự nhiên thành hình, như cách nói thảo mộc tinh thạch đều có linh tính, phàm là có cơ duyên sẽ thành tiên của Trung Quốc vậy. Nghìn năm qua nhờ vào ma lực tẩm bổ, tòa thành này đã có chút ý thức đặc biệt, nhưng chính bản thân nó cũng không biết, như là một phôi thai vậy, có thể diễn đạt sự vui sướng và bất

mãn, có thể biểu hiện sự thân mật.

Huyết mạch Slytherin trên người Riddle khiến nó thấy thích, đó là cảm giác của người tạo ra nó, thế nên mới có căn phòng khoa trương ấy. Sau đó là Riddle chủ động giao lưu, khiến tòa thành này lần đầu tiên tự phát ra cảm giác của mình.

Kể cậu thử nghiệm không ít, tòa thành không thể làm việc giúp cậu, ví dụ như chôn Dumbledore, hoặc sửa cầu thang chỗ Gryffindor phức tạp hơn. Nhưng cho cậu không ít phương tiện, ví dụ như để house-elf vâng lời cậu răm rắp, thực đơn của Hogwarts bình thường là nghe Riddle. Rồi ví dụ như, cậu muốn một quyển sách ở Khu Cấm, nó đột nhiên xuất hiện ở dãy sách tham khảo của năm thứ nhất — ngay trong tay Riddle. Hoặc ví dụ như lỗi tắt hiện tại.

Xét thấy Hogwarts còn là tòa thành, cậu phải nói rõ yêu cầu mới được, cậu thử qua các kiểu, như yêu cầu mật thất của Ravenclaw xuất hiện ngay trước mặt, không được, phỏng chừng nó đã bị pháp thuật bảo vệ.

Nữa là một số trò đùa, ví dụ như, tôi muốn máy tính, muốn TV, hãy cho tôi gặp Michael • Jackson vân vân... (người ta chưa sinh ra mà.) Nói tóm lại, cậu bỗng nhiên ác thú vị thích cái trò này, nghe xong cả đồng ý yêu cầu của cậu, Hogwarts truyền tới sự mờ mịt. (Quả thật là khi để con nít mà.) Cậu đang giúp nó gia tăng trí lực, sau yêu cầu vô nghĩa lần thứ N, Hogwarts mở một cánh cửa, trực tiếp dẫn Riddle tới Phòng Yêu Cầu ở lầu tám, từ điểm ấy có thể nhìn ra. Bé con đã thông minh hơn nhiều.

Ừ... Cậu nghĩ vợ va vớ vẫn lâu như vậy, sao Thomas còn chưa tới...

...

Thomas quần quýt nhìn Riddle nhằm chán đứng ngáp, cố gắng đè lại hô hấp của mình, từ khi chào đời đến nay lần đầu tiên cậu chạy nhanh như thế đấy, nếu sau này Riddle kéo cậu chạy bộ buổi sáng, cậu nhất định sẽ tham gia. Nhưng giờ, cậu có nên nói mình nửa đường bị Peeves bắt cóc, để vụ cực này tính hòa được không? Cậu không muốn mặc đồ nữ!!!

...

Saga vui vẻ mở thư ra, sờ cú mèo, ừ... Tên gì ấy nhỉ? Đúng rồi, Miêu Miêu!

Lúc đầu Riddle đặt rất nhiều cái tên kỳ quái, hai người ra vẻ như còn cãi nhau, cuối cùng quyết định tùy ý gọi với, xem con cú mèo này đồng ý cái nào... Kết quả không tiền đồ, mấy đồng ý cái nào không tốt, hết lần này tới lần khác đồng ý Miêu Miêu, đây là cú mèo, không phải mèo! Thôi, chỉ ít tốt hơn Kanon, Shion gì ấy, một là em trai anh, một là thầy anh... Phi phi! Tự nhiên kéo mình vào làm chi.

“Ách... trường phù thủy còn có... tiết trang điểm à?” Riddle trực tiếp yêu cầu cả đồng đồ nữ, hỏi Saga có bộ nào thì gửi bộ ấy. Riddle nghĩ cậu và Saga không cần khách khí, không khách khí thì cũng phải viết rõ nguyên nhân vào chứ.

“Hắn là có, Boss, bọn tôi làm tình báo thường ngày không phải cũng cần cải trang à!” Đây là một người khá thấp bé, trải qua Riddle huấn luyện, mặc đồ nữ đã là chuyện thường ngày, một thành viên của hội hồ phản kháng vô hiệu hãy học được hưởng thụ cuộc sống như bị cưỡng / gian này.

“Có phải là thiếu gia Riddle gặp được phiền toái không? Tôi nghe nói không ít quý tộc có yêu thích kỳ quái.”

“Không phải cơ của Riddle...” Saga thì thầm một câu, “Mặc kể thế nào, trước tìm được đã, ừ... chuẩn bị xe, chúng ta tới nhà bộ trưởng bộ ngoại giao, ông ta bình thường xuất ngoại hẳn sẽ có mấy thứ này...” Người bị hại không phải Riddle, Saga tích cực hẳn lên, nhưng này anh có nên chuẩn bị mấy bộ cho Riddle không?

Dáng người của các thiếu niên độ tuổi này hẳn xấp xỉ nhau cả đi... Sao Boss nhìn ra chênh lệch hay vậy?

Bộ trưởng bộ ngoại giao sao sẽ cất giữ quần áo của thiếu nữ dị quốc...

Tới phố người Hoa tìm một nhà may trả tiền, đặt người làm gấp không phải nhanh hơn à...

Đương nhiên mấy chuyện này thủ hạ của Saga sẽ không nói, mặc dù ý kiến của bọn họ là chính xác, ai bảo Boss nhà mình gặp được Riddle, thần kinh sẽ có chút chập mạch chứ. May mắn chỉ là chập mà thôi, còn có thể hoạt động bình thường.

...

“Ô chu choa ~” Ánh mắt Riddle lóe lên ánh sao nhìn hộp quà Saga gửi tới, “Tuyệt quá, Saga, em yêu anh chết mất! Thomas, tới thử đồ nào!” Riddle ôm hộp trực tiếp tóm lấy Thomas muốn chạy trốn vào phòng ngủ.

“Cứu mạng ~ phi lễ, cưỡng / gian ~ cha mẹ ơi... Con muốn về Đức, ở Anh đáng sợ quá, ôi ~ không, tôi không mặc, chết cũng không mặc!” Riddle, cậu quên dùng Silencing Charm, hoặc nên nói cậu quên cho Thomas một cái Silencio.

“Thảm quá, tôi nhớ hiệu quả cách âm của phòng ngủ Slytherin cũng tốt lắm mà!” Sheryl lần đầu tiên vui sướng khi người gặp họa, xem ra làm người đều có thói hư tật xấu, cậu đã thay lễ phục cho mình, cậu sắm vai ác ma, trên đầu có hai cái sừng, bên mép gắn hai cái răng, một cách ăn diện rất nhẹ nhàng. “Sắc mặt cậu tệ thế.”

“Tôi là vampire!” Đây là cách ăn diện thường có ở Slytherin, kỳ thực làm thiếu gia nhà Malfoy, nói thế nào cậu cũng phải khác hẳn với mọi người, đáng tiếc, quần áo bị người mẹ mạnh mẽ ở nhà đánh tráo. Nếu không phải đấu tranh nhiều năm chuyện gì cũng thói quen chuẩn bị ba bộ kế hoạch dự phòng, hôm nay không mặt mũi gặp người khẳng định không phải Thomas mà là cậu. “Merlin ơi, tôi nhất định phải nghĩ cách đuổi mẹ mình đi.”

“Trừ phi đi gặp Merlin, bằng không có ở Anh hay không đối với một phù thủy, cũng không khác gì mấy.” Chỉ khác ở chỗ phải quảng bao nhiêu bột Floo mà thôi.

“Giúp bà ấy tìm mười cái tám cái tình nhân, để bà ấy không rảnh nhớ tới tôi nữa?”

“Vất vả!” Đứa bé này bị dần vất quá mà.

Sheryl nhìn bạn tốt, “Đừng buồn bực nữa, vampire tuy rằng bình thường, nhưng rất hợp với cậu.” Ôn nhu đặc hữu của Huyết Tộc cộng thêm tà khí trời sinh đã có của thiếu gia Malfoy, mái tóc màu bạch kim lấp lánh quyến rũ lột nền cho sắc mặt tái nhợt được lấy làm điểm nhấn, càng bật lên cảm giác lịch sử và bi ai Huyết Tộc mang tới cho người ngoài. Lễ phục rườm rà, thưởng thức tự cho rằng ngạo của quý tộc bạch kim, khiến những người ăn diện thành vampire khác âm u phai sắc.

“Cũng đúng.” Nâng cao cằm, lựa chọn dự phòng của cậu cũng rất ưu tú.

...

“Riddle, cậu không thể làm vậy với tôi...” Sau khi bị hóa đá, Thomas phải mặc cho Riddle lột sạch mình, rồi phủ từng lớp lụa mỏng lét, nửa trong suốt lên người.

“Yên tâm! Tôi tuyệt đối không phụ trách!” Riddle nhìn dây đeo, ừ... Không có ngực, làm sao đây, trái cây cứng lắm, nước ngoài lại không có bánh bao.

“5555...”

“Đừng khóc phần trôi hết rồi, đây là đồ rẻ tiền đấy.”

Merlin ơi, ngài trả nhân tính lại cho cậu ta đi...

...

“Hê, mọi người nhìn hiệu quả này!” Riddle kéo Thomas ra, cùng đưa phép uy hiếp chỉ cậu ta, “Thành thật chút, nếu không phải sợ làm hư quần áo, dùng dao sẽ có hiệu quả hơn!”

Vì thế các Slytherin xem náo nhiệt tròn mắt nhìn cái mớ bay bổng, rất lộ này...

“Thì ra Thomas đẹp như vậy!” Pallas cảm thấy Riddle giỏi lắm, “Riddle, đây là trang phục gì vậy?”

“Tiên nữ!” Suy nghĩ một chút, “Đại loại là phù thủy của Trung Quốc đấy.” Hẳn là vậy...

“Merlin ơi, tôi nhất định phải sang Trung Quốc đám hỏi!”

“Ừ!”

“Bọn họ giấu kỹ lắm, để sau đi, các cậu trông chừng cậu ta, tôi đi thay quần áo.” Riddle chưa có thay.

“Bộ ngực này là làm sao vậy.” Lòng hiếu kỳ chiếm trước, khó được không quý tộc một phen Abr chọt vào ngực Thomas.

“Là bí tất...” Vèo một cái, các tiểu quý tộc bu quanh đều lui về sau, cả người phụ trách dùng đũa phép uy hiếp cũng không ngoại lệ.

“Ê về mặt gì đấy! Giặt rồi mà!”

...

“Tôi xong rồi, đi thôi!”

“...” Bầy rắn đơ ra.

“Sao vậy?”

“Tốc độ của cậu nhanh thế?” Thomas trái lại không có phản ứng, đây chỉ có thể nói khi thần kinh của một người được tôi đến trình độ nhất định, khả năng người đó đón nhận sự vật bên ngoài sẽ bằng 0.

“Tốc độ thay đồ của nam đương nhiên nhanh hơn nữ rồi.” Đùa giỡn mà nhìn Thomas thanh thuần gợi cảm.

“Riddle, đây là trang phục gì vậy?” Sheryl quả nhiên là người trấn định nhất, đương nhiên cậu không quên néo quý tộc bạch kim một cái.

Bộ trang phục nền trắng viền vàng lộng lẫy, vừa nhìn đã biết là giá cả xa xỉ, nhưng hoàn toàn không có hơi thở pháp thuật (Không hề gì, cho dù là quý tộc cũng không thể cam đoan mỗi một bộ dùng cho vũ hội hoá trang đều làm từ tài liệu pháp thuật.) Mái tóc đen ban đầu đã biến thành tóc vàng xán lạn, đôi mắt đỏ tươi như bảo thạch, khiến cách ăn diện vốn nên thần thánh cao quý lượn lờ tà khí, nhưng đặt trên người Riddle lại không hề có mâu thuẫn trái lại là một sự hòa hợp quý dị.

“Tế tự, có điểm nào không đúng à? Saga nói bộ đồ này là trực tiếp lột xuống từ người giáo hoàng đấy.” Riddle phát tay dùng biến hình thuật ngụy trang sách giáo khoa thành thánh kinh, tuy không biết Saga làm cách nào lột được trên người giáo hoàng Vatican, nhưng dùng quần áo của giáo hoàng COS tế tự hẳn qua ải, vốn là nên cầm pháp trượng, nhưng người nào đó ghét bỏ nặng quá, bèn dùng thánh kinh thay thế.

“Chưa từng nghe có tế tự đại biểu cho thần thánh nào ánh mắt là màu đỏ.” Nói là thế, nhưng Abraxas vẫn không thể khiến mắt mình rời khỏi màu đỏ đầu độc lòng người ấy.

“Đỏ?” Riddle lập tức dùng thủy kính thuật, “Thomas!” Cầm tức nhìn người có hiềm nghi phạm tội duy nhất.

“Hừ ~” Mỹ nhân như tiên bất chấp đáp lại bằng tư thế lợn chết không sợ nước sôi, cậu đẩy thì sao hả.

“Được rồi, đỏ thì đỏ, còn rộn ràng nữa, ngày mai bài tít của Hogwarts sẽ là bí mật tới trễ không thể bật mí của tập thể quý tộc Slytherin đấy...”

“Bài tít?” Nhật Báo Tiên Tri sẽ đưa tin cái này à? Hay là tuần báo Phù Thủy? Zabini nghiêm cẩn nhanh chóng sàng lọc tất cả các báo.

“Sao vậy, Hogwarts không có tờ báo trường nào à? Vậy các cậu làm thế nào giao lưu ba cái chuyện lá cải?” Cậu còn cho rằng là vì cậu tới từ cô nhi viện nên bị bài xích...

“Ách... chuyện lá cải...” Lỗ tai của nữ sinh bên cạnh đã dựng lên.

“Ví dụ như, giáo sư Dumbledore đang theo đuổi ông chủ quán Đầu Heo...” Lão ong mật, xin lỗi, mấy chuyện lá cải khác mà Nagini mang về không thể nói bừa, có chút rất riêng tư, có chút không có tên chính chủ, dù sao không kể ra tình nhân chân chính của nhà ông đã là khách khí rồi.

Nhưng Riddle hiển nhiên đã quên cái mặt như sắp vỡ tan của các năm trên từng đi Hogsmeade đứng đằng sau, tuy rằng quán Đầu Heo không phù hợp với tiêu chuẩn quý tộc, nhưng Thế Giới Phù Thủy chỉ có bấy lớn, lén vào xem cũng nhiều mà...

“Cậu... giỡn à?”

“Các cậu có thể thử nhắc tới quán Đầu Heo trước mặt giáo sư Dumbledore, hoặc vào quán Đầu Heo nhắc tới ông, phản ứng của bọn họ sẽ rất thú vị!” Cái gì là không phụ trách nhiệm chính là đây, được rồi, vốn là có một tí xiu hổ thẹn, dù sao cậu bán tình báo hai năm, nhưng khi cùng mọi người vào lễ đường thấy lão ong mật rất ngạc nhiên sau đó ngó lom lom cách ăn diện của cậu, mắt kính cuối cùng còn lóe chút chút! Riddle giận.

Ý gì đây! Tuy rằng cậu thừa nhận cách ăn diện tóc vàng mắt xanh ban đầu là để kích thích Dumbledore, nhưng giờ là mắt đỏ! Còn chút cái búa ấy! (Trang phục thần thánh, đôi mắt ác ma, cậu không cảm thấy cách ăn diện như đang dọa lạc này kích thích người hơn à?)

“A, Riddle, không tồi, thật khó tưởng tượng em dĩ nhiên tới từ cô nhi viện Muggle, rất hoàn mỹ.” Cái điệu bộ y chang như nhện tìm thức ăn của Slughorn vốn nên cho Voldemort chính hăng ấn tượng khắc sâu, nhưng hàng nhập lậu hiện tại trái lại đồng ý với quan điểm của Cứu Thế Chủ trong nguyên tác, thật là...

buồn nôn ~

“Giáo sư Slughorn, cách ăn diện hôm nay của thầy thật đặc biệt...” Thứ cậu vụng về, đây là cái quái gì vậy?
“Đó không phải là tiểu thư Pince à?” Bác của phu nhân Pince trong tương lai, hiện tại cũng là thủ thư, nói thật công việc của Thế Giới Phù Thủy rất có truyền thống cha truyền con nối đấy.

“Phải không?” Spiderman nháy mắt bị kéo đi lực chú ý. Sửa lại quần áo rồi chạy.

“Cẩn thận tiểu thư Pince sau này không cho cậu vào thư viện đấy.”

“Không sao, một là cô ấy không biết, hai là, học kỳ sau cô ấy sẽ xin nghỉ để đi lấy chồng!” Mà còn cậu có Hogwarts giúp vượt biên, chẳng qua phải tới Phòng Yêu Cầu, cách rất nhiều, lựa chọn cũng rất nhiều.

“Sao cậu biết?” Quý tộc bạch kim ảo não tin tức lạc hậu của mình, nhưng người tiểu thư Pince sắp gả là Muggle, nếu không phải Nagini kéo được quan hệ với mèo của cô ấy...

“Đây là bí mật cả nước đều biết!” Riddle vịn một tay lên vai Abraxas, cười rất tà khí, không ít nữ sinh đã che ngực.

“Hừ!” Abr, đừng ngạo kiều, Riddle chỉ đang chơi quảng cáo thôi. “Lát nữa tới vũ hội Slytherin rồi cậu đừng giẫm hư giày bạn nhảy đấy!”

“Không sao, đôi trên chân Thomas nhìn như là vải, kỳ thực bên trong có lót lá sắt đấy.”

Đáng thương Thomas, khó trách cậu ta đi khệnh khạng như vậy. Abraxas đồng tình nhìn Thomas bị cả Hogwarts, trên từ hiệu trưởng, dưới tới giám thị, không phân nam nữ tham quan.

Abraxas chỉ ít cảm thấy mình rất phúc hậu, cậu để lại Crabbe và Goyle cho Thomas, không như người nào đó...

“Thomas, cậu đã làm ra cống hiến to lớn cho sự đoàn kết của trường Hogwarts.” Riddle tay cầm thánh kinh, khoe miệng nở một cười nhạt, dùng điệu bộ trách trời thương dân kể ra dụng tâm nhìn như lương khổ nhưng trong mắt Slytherin biết rõ cả hành trình là hiểm ác của mình.

...

22. Chương 22: Kế Hoạch Xâm Lược

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại một mỗi quá)

022 | Kế hoạch xâm lược

“Anh Riddle!” Moody đột nhiên lao tới, tự nhiên chen vào giữa Abraxas và Riddle. Đặc quyền làm em là có thể phá rối tất cả điểm ngộ của anh mình. Một thằng nhóc nghĩ thế, sau đó rất có thâm ý nhìn Abraxas, tiếc là quá có thâm ý, Abraxas không biết gút mắt nhỏ giữa Moody và Riddle chẳng hiểu gì cả.

“Mu? Trời ạ.” Riddle giật mình nhìn Moody, một cái tai mèo dễ thương đội trên đầu cộng thêm một bộ gi-lê ôm sát, chân mang da giày đáng yêu, phía sau có một cái đuôi lắc qua lắc lại, tay cũng bị biến thành móng mèo dày cộm. “Anh tưởng rằng em sẽ chọn trang phục ngẫu một tí chứ.” Ví dụ như hải tặc gì ấy.

“Vốn là vậy.” Moody phì cười làm dáng, cậu vốn định làm một kỳ sĩ anh tuấn, “Nhưng mẹ em nói em giờ là Hufflepuff, Hufflepuff xưa nay đều là động vật, em phải nhập gia tùy tục.”

Thuận theo ánh mắt Moody, Riddle phát hiện Hufflepuff quả thật là thiên hạ của động thực vật, nhưng đều là trang phục rối chính thống, mà cách ăn diện của Moody nói thật giống với sản phẩm tình thú hơn... Ạch... Riddle phát hiện một cái nhãn bé xíu gắn trong tai mèo. Thôi đừng nói cho em ấy biết, bộ đồ này, được mẹ em ấy chuẩn bị từ ba năm trước... Riddle cảm thấy phúc hậu một tí với em trai mình thì tốt hơn. Nhưng bởi vậy có thể thấy, cổ nhân có câu: thà rằng đắc tội tiểu nhân, cũng đừng đắc tội nữ nhân. Nhìn lại y tá trạm xá tương lai đứng giữa bầy rắn Slytherin, cười ôn hòa như Helga • Hufflepuff, khí thế mạnh mẽ như Salazar. Slytherin, hiện nay còn là học tỷ Pobby. Ủ... Thêm một câu nữa, thà rằng đắc tội nữ nhân cũng đừng đắc tội nữ phù thủy, đặc biệt là... một bầy nữ phù thủy.

Đáng thương Thomas — vẫn đang bị phi lễ.

Đáng thương Moody — bị học tỷ Hufflepuff kéo về yêu thương.

Nhìn mấy nữ sinh mon men tới gần mình, Riddle bùng lên nụ cười đại chúng tình thánh, gắng đạt tới tuyệt đối không rập khuôn theo hai người bạn, nhất định phải toàn thân mà lui.

“Thật là nhân tài!” Sheryl nhìn Riddle thành thạo điều luyện, gật đầu đánh giá.

“Ừ.” Abraxas nhìn chằm chằm nụ cười của Riddle.

Thuần khiết tí, cậu ta là định mô phỏng theo nụ cười có lực sát thương cực mạnh với phụ nữ này về ứng phó với mẹ mình.

...

“Tôi nghĩ tôi đã thấy Merlin...” Vũ hội tư gia của Slytherin bắt đầu, bóng của các thân sĩ thực nữ đan xen với nhau, tiến rồi lui giữa sự xa hoa đồi trụy, Thomas cuối cùng đã khôi phục bản sắc nam nhi, xét thấy không lâu trước cậu ta vừa thỏa mãn cặp mắt của mọi người, thế nên hiện tại hành vi tùy ý mặc đồng phục nằm bò ra bàn giả chết trong góc của cậu ta các tiểu quý tộc rất rộng lượng làm như không thấy.

“Vậy Merlin có nói cho cậu biết, nữ thần của đời cậu bao thuở xuất hiện không.” Riddle ngồi cạnh trêu đùa, cậu đã thay một bộ lễ phục, cũng không phải là chú trọng việc tham gia vũ hội, chỉ là mua rồi thì phải mặc, đúng không? Chiều cao của con trai thay đổi rất nhanh, đặc biệt là mấy năm này, nói không chừng sang năm cậu đã mặc không vừa nữa rồi. Lễ phục màu đen đơn giản, thoát nhìn rất giống đồng phục, kiểu hoa văn răng móc màu bạc hoa lệ tăng thêm phần diêm dúa, phối với mái tóc đen đã trở về như cũ, và đôi mắt đỏ do người nào đó quấy rối vẫn còn giữ nguyên, khiến Riddle có một nháy mắt như nhìn thấy Voldemort chân chính, may mắn là không có xuyên việt giả nào nữa, mắt đỏ tuy rằng là tượng trưng cho huyết thống Salazar, nhưng không mang tính duy nhất như Parseltongue, hơn nữa mọi người đều biết đó là sai lầm Thomas quấy rối.

“Riddle, tôi không muốn thấy cậu, chỉ ít trong hôm nay, cậu là ác mộng của tôi. Ồ ~ Merlin ơi, chính là phong cách này, cao quá trớn.” Câu cuối cùng là cho sân nhảy.

“Nếu như cậu ở Gryffindor, cậu sẽ chê chỗ đó thô tục ồn ào, con người luôn không biết đủ.” Nhìn các đồng học và học trưởng học tỷ thỏa thích khiêu vũ. “Đối với quý tộc, vũ hội có thể nói là phóng túng duy nhất. Được rồi, không làm phiền cậu nữa, lát nữa cậu có thể bắt đầu tính đến việc chuồn, xét thấy tinh thần tổn thất của cậu hôm nay, sẽ không ai trách cậu vô lễ. Tôi cũng không tìm cậu làm bạn nhảy đâu.” Đã cởi đồ ra rồi, vậy miễn đi, ôm một tên đực rựa khiêu vũ nhìn thấy quái quái sao ấy. (Trước tốt xấu ngoài mặt là nữ.) Không phải là mặc đồ nữ sao, nếu không phải cậu ta liều mạng chống cự, cũng không phí nhiều sức như vậy, nhớ năm đó học ở đại học, do là nam nhiều nữ thiếu, giờ sinh hoạt câu lạc bộ, thuyết trình báo cáo gì ấy, không ít lần phải mặc đồ nữ, mọi người rút thăm, luân phiên thay nhau. Khi cô em chơi COSPLAY, còn tới phòng ngủ bọn họ bắt lính nữa đấy. Phù thủy quả nhiên là thấy ít nên lạ, được rồi, thời đại này cho dù là Muggle cũng không thoáng như thế.

“Riddle, cậu không khiêu vũ à?” Pallas ra khỏi sân nhảy, mời vị Dark Lord nổi bật danh tiếng này, phải, Dark Lord, bề ngoại hiện tại của Riddle thật là có cảm giác ấy, xòe quạt che khuất vẻ mặt hưng phấn quá phận, nếu không phải thiếu chút sắc bén, nhiều chút lưỡi nhác đặc hữu, vậy quả thật là tiểu Dark Lord rồi, đôi mắt màu đỏ thật xinh đẹp, phỏng chừng sau hôm nay có không ít người sẽ tính đến việc nhuộm mắt.

“Pallas, không phải tôi tự kỷ, nếu tôi vào sân nhảy, lát nữa muốn ra sẽ khó lắm đấy.” Nếu là những cô gái khác, phỏng chừng Riddle đã đồng ý, Pallas nằm trong phạm vi người quen, đối với mỹ nhân đã tính đặc biệt này, cậu vẫn rất có thiện cảm.

“Ha hã, được rồi, cậu nợ tôi một lần.” Pallas nhìn một hồi rồi ghé lại, “Nhưng cậu cứ đứng ở đây mãi cũng nguy hiểm lắm, trên cái bàn màu đỏ bên kia nhìn như là nước trái cây, nhưng kỳ thực là rượu đấy ~ đây là bí mật nhỏ của Slytherin, nằm dưới không được uống, tôi rất mong chờ vẻ mặt quỵ rũ mời gọi sau khi say của cậu nên mới cho cậu hay đấy ~ đừng để tôi thất vọng. Phải biết có rất nhiều nữ sinh đang chờ đấy ngà cậu đó!” Còn có nam sinh nữa, Pallas cười bữa bãi, sau đó thoả mái kéo một nam sinh khác đi khiêu vũ, giữa lúc xoay tròn còn không quên cho Riddle một ánh mắt cổ vũ mang theo khiêu khích.

“Pallas thật là...” Riddle cười khỏ, nhưng... nhìn ly nước trái cây trong tay mình, lại nhìn rượu bên kia. Đã lâu không uống. Tuy rằng cậu không phải người thích rượu, nhưng nó cũng là một yêu thích nhỏ của cậu, trước đây cậu rất thích tới quán bar uống một ly Cocktail có độ cồn cao vào những lúc rảnh rỗi. Nhắm nháp mùi vị muôn màu muôn vẻ ấy, không phải nói rượu Trung Quốc không tốt, chỉ là cậu thích cái cảm giác phức tạp thiện biến của Cocktail hơn.

Sau khi xuyên việt cậu gặp mấy lão Anh rất nghiêm túc, càng miễn bàn Saga, thậm chí ông chủ quán bar cũng không chịu cho cậu tí bia, nhìn thấy cậu không phải nước trái cây thì là sữa. (Còn chưa tới 11 tuổi, không cho cậu uống cái này thì uống cái gì?)

Nhìn xung quanh... Các phù thủy, tôi thu hồi lời vừa nói, các phù thủy rất thoáng. ^ _ ^

...

“Riddle định tới bàn rượu à?” Abraxas lập tức chú ý thấy cái bóng lén lút của Riddle.

“Chỗ đó bình thường không phải cấm dưới năm thứ ba tới gần sao?” Sheryl tìm người canh, phát hiện vị học tử ấy đang tán gẫu với mấy nữ sinh, nhưng ánh mắt bọn họ đều thường liếc về phía Riddle. “Xem ra quy củ là để đánh võ, Abr, chúng ta có nên làm tí không?”

Abraxas kinh ngạc nhìn bạn mình, đây là Sheryl, Sheryl nghiêm cẩn cũ kỹ, mặt sắp tê liệt à?

“Nếu Thần ban cho con người nguyên tội, vậy ở trước khi tới Thiên Đường, chúng ta hãy thỏa mãn dục / vọng cuối cùng của mình, thế mới không cô phụ Đấng Thần lạnh nhạt và cái thế giới xinh đẹp mà xấu xí này!”

“???”

“Thomas nói đây là một trong vô số cơ mỗi lần Riddle tính làm chuyện xấu, sẽ tìm trước cho mình...” Sheryl kéo Abr qua, “Tôi cảm thấy rất có lý.”

“Tôi cảm thấy tôi đã hiểu câu gần mực thì đen!”

...

Riddle dễ dàng cọt tới bàn rượu, Tôi vẫn cảm thấy mình không có thiên phú làm trộm, lẽ nào quy định cấm năm dưới tới gần là thùng rỗng kêu to? Bàn rượu vốn nằm ngay góc, Riddle nhờ tấm rèm cửa sổ bên cạnh che lấp, trộm vươn tay ra, duỗi về phía ly rượu có màu đẹp nhất.

Phất ~ ly bị người đoạt, Riddle ghen lời nhìn, nằm trên, nhưng rõ ràng vị này đã có tí say, Riddle nhìn lom lom anh ta như vậy, anh ta cũng không chú ý thấy bên cạnh có một học đệ, hai mắt mê ly ngấm ánh

trắng bên ngoài cửa sổ. (Cú mèo còn có thể bay vào, đừng tính toán vì sao hàm có trắng để ngắm.) Về mặt ưu buồn, nhìn đã biết là thất tình.

Thôi, thất tình lớn nhất, Riddle nhắm vào một ly khác...

Phất ~ lại bị đoạt. Riddle ghen lời nhìn anh ta, anh ta vẫn đưa lưng về phía cậu, thế làm cái quái nào mà chuẩn xác giết được ly cậu nhìn trúng vậy. Làm lại!

Giận, tên này có phải là vờ ưu buồn cố ý kênh vớ cậu không đấy!

“Ai thế?” Abr hỏi Sheryl bên cạnh.

“Năm thứ bảy, Blue • Umbridge. Nhà Umbridge tôi không có ấn tượng gì, đầu óc người nhà bọn họ có chút...” Sheryl không biết nên nói thế nào, “Dù sao quý tộc không ai chào đón bọn họ cả, cậu không biết cũng bình thường, nhưng là thuần huyết.”

“Vậy anh ta đang làm gì thế!”

“Hắn là thất tình, năm đó có người nói anh ta nhìn trúng một Gryffindor.” Chuyện này nổi tiếng lắm, đã nhiều năm rồi, thật không ngờ vẫn còn âm ỉ.

“Năm đó? Vẫn là cái cũ à?”

“Chắc thế, đầu óc nhà bọn họ không thể bẻ lái nhanh vậy được. A, Riddle giận rồi.”

...

“Ôi ~ Alice của anh...” Cho dù là não tàn cũng biết điệu vịnh than của Slytherin.

“Ê...” Riddle nhìn não tàn trước là uống một ly rồi một ly, giờ không ngắm trắng nữa, đổi sang quay người ngã lên bàn, trực tiếp ôm chai nốc.

“Riddle, năm thứ nhất không được uống rượu.” Pobby đứng ra, thật là, thấy cả rồi, cũng không thể giả câm vờ điếc nữa. Malfoy, Zabini chạy tới xem náo nhiệt cái gì.

Bị trừng, hai thằng nhóc rụt ra sau một bước, chị Đại của Slytherin, không can hệ gì tới gia thế, hoàn toàn là ảnh hưởng cá nhân dựng nên.

“Dạ biết...” Rơi lệ ~ nhìn tên to xác còn ngăm Alice trước mặt, không giầy vò anh ta một thoáng, cậu sẽ rất

xin lỗi thân thể hàng lậu này của mình.

“Cái kia...”

“Umbridge!” Có tâm xem náo nhiệt Abr nhắc nhở.

“Học trưởng Umbridge, anh hãy nghĩ thoáng đi, thế gian thiếu gì người tốt đẹp, thật đúng dịp Alice của anh là nữ thần hoàn mỹ nhất, nhưng đôi mắt cô ấy không đặt trên người anh, vậy nó chỉ có thể nói là ý chỉ của Merlin, nhưng trong mắt em hai người không biết xứng đôi cỡ nào.”

Cậu ta đang khuyên thật đấy à? Abraxas nhìn Riddle nhướng mày.

Cậu ta biết Alice là ai không? Những người còn lại cũng ghen lời.

“Không! Alice... ách ~ cũng thích anh mà! Cô ấy là của anh!” Choáng váng gật đầu.

“Vậy anh vì sao không theo đuổi, cô ấy không phải là của anh sao?”

“Nhưng cô ấy là Gryffindor...” Uống tiếp, Riddle sững sờ, sau đó lặng lẽ nhìn Abr, bọn Abr gật đầu. Bội phục, chẳng hiểu mô tê gì cả đã dám lường gạt.

Phải thay đổi kế hoạch. Người nào đó đang hăng cổ họ.

“Là thuần huyết à?”

“Hình như là vậy...” Hiện tại quan niệm thuần huyết khá lơ lửng, nhà bọn họ cũng chỉ thuần ba đời thôi, nhưng quý tộc chân chính, như Malfoy, Black thì lâu hơn.

“Vậy thì tốt, Gryffindor lại càng tốt, anh nên cưới phụ nữ của Gryffindor về nhà!” Riddle gọi tới một cái ghế kê trước mặt gã trai thất ý rồi ngồi xuống.

“Riddle, đừng quậy.” Sheryl có lòng nhắc nhở.

“Khuyên nhủ thôi mà!”

“Tôi trái lại muốn nghe, Slytherin có lý do gì mà phải cưới Gryffindor.” Walburga • Black đột nhiên xuất hiện phía sau bọn họ, Riddle thể mới phát hiện, ách... sao nhiều vậy...

Xấu hổ cười với mọi người, “Đừng để ý.”

“Slytherin và Gryffindor không hợp nhau, đúng không?”

“Ừ.” Đờ đẫn gật đầu.

“Lẽ nào anh chưa từng nghe, muốn tiêu diệt một dân tộc vậy phải cưới sạch phụ nữ của bọn họ à?”

“Hề?” Đây là âm thanh tập thể.

“Đây là lời của một vĩ nhân rất giỏi.” Riddle, cậu lại tính gán ghép cho danh nhân nào, khi dễ phù thủy không biết gì về Muggle phải không!

“Em làm một ví dụ nhé, nếu có một gia tộc Gryffindor, chỉ còn lại một người, anh cưới cô ấy về, sinh ra đứa con là Slytherin, không chỉ giữ được thuần huyết, gia tăng phạm vi đám hỏi, còn khiến một gia tộc Gryffindor biến thành Slytherin. Nếu ai cũng làm như vậy...” Giọng Riddle đột nhiên đề thấp... lấp đầy đầu độc từ tính.

“Không lâu sau sẽ không còn Gryffindor.” Có người thuận theo nói...

Như các Gryffindor lấy việc đả bại Slytherin làm nhiệm vụ vậy, nhắc tới khả năng có thể cho Gryffindor biến mất, mặt mày Slytherin cũng hồng hào, Walburga • Black càng là hưng phấn đến suýt nữa vịn gậy cây quạt.

“Nhưng, đứa bé ấy cũng có khả năng là Gryffindor mà.” Một người khó được lý trí.

“Xác, chuyện của hai vợ chồng, người nào giữ quyền chủ động người đó thắng, trên mặt trận tình yêu so đấu là trí tuệ mà không phải vũ lực, Gryffindor có bao nhiêu đầu óc thông minh? Luận âm mưu, luận kế sách có thể sánh vai với Slytherin à? Slytherin có tâm muốn lấy lòng ai, bỏ xuống cách nói chuyện vòng vèo và cái tính rụt rè của các cậu, kỹ xảo biểu diễn thỏa đáng cộng thêm trùng hợp đã được kế hoạch, ai không ôm thiện cảm với các cậu chứ. Xử lý tốt, kết quả cuối cùng là mỹ nữ Gryffindor nhìn rõ sự dối trá và tình bạn yếu đuối của Gryffindor, nản lòng thoái chí với gia tộc, mà bên kia là bạn trai tài mạo song toàn, ôn nhu, sẵn sàng vì mình chịu đủ chỉ trích, toàn tâm toàn ý trả giá cho mình.” Riddle nhún vai.

“Tình yêu là vũ khí có thể khiến người mù quáng nhất, một người yêu bị thế nhân hiểu lầm chỉ có mình hiểu rõ cái tốt của người ấy, một người đàn ông vì mình bị chúng bạn xa lánh, đối với một người phụ nữ mà nói là sức hấp dẫn trí mạng, càng hưởng hồ tình yêu giữa Gryffindor và Slytherin, như Romeo và Juliet, gặp nhau đã là bắt đầu chứa đầy cảm kỳ, sự kích thích ấy đủ để châm bùng môi lửa tình yêu. Chờ khi cưới về rồi, con cái dưới sự hun đúc của gia đình ngoại trừ Slytherin, còn có thể vào đâu? Nói không chừng nghe được câu chuyện tình yêu của các cậu, đứa bé ấy còn ý vào huyết thống của mình đi tranh gia sản, đòi lại công bằng cho cha mẹ.”

Nói xong một chuỗi tổng hợp kịch bản phim tám giờ, các Slytherin có cảm giác choáng váng, nhưng mọi người đều thấy được, cảnh tượng mình tay ôm mỹ nhân Gryffindor, nói cười hủy diệt Gryffindor... Thật tốt đẹp quá ~

“Nè ~ các vị có chút tự tin, có thể thử trước xem.” Chỉ vào Umbridge sắp bị mọi người quên lãng, còn đang ồn ào Alice. Sau đó thừa dịp ánh mắt mọi người tái xanh lại nhìn anh ta người nào đó vừa cổ động luận hủy diệt Gryffindor khác loại nhân cơ hội chuẩn.

...

Trong phòng ngủ...

“Anh em, cậu giỏi thật đấy, mới có tí xúu thôi, đã chọc ra phiền toái lớn như vậy rồi.”

“Ban đầu là vì Umbridge cướp rượu của tôi, tôi khó chịu nên tính giết dây anh ta theo đuổi Gryffindor, sau đó là bị cả Slytherin khó xử. Ai biết, vừa quay người lại đã xuất hiện nhiều người như thế.” Riddle nhớ lại toàn bộ sự việc, “Nửa là tôi tùy tiện bịa, bọn họ hình như thấy rất hứng thú.” Nhìn Thomas, “Bọn họ không định thử thật đấy chứ?”

“Ạch... Đừng hỏi tôi, ngày đầu tiên gặp nhau cậu đã nói tôi là một quý tộc không hợp cách rồi, tôi không biết.” Cậu là giống đột biến trong miệng Riddle, xưa nay chưa từng đoán được tâm tư và mặt hiệu của bất kỳ ai trong nhà.

“Xác, thôi, dù sao nhiều lắm là giúp tên to xác ấy theo đuổi người yêu, tuy rằng tôi rất hoài nghi IQ của những quý tộc trường kỳ kết hôn họ hàng gần, nhưng nhà bọn họ còn không ít người lớn, hẳn không quá khoa trương.”

“Riddle, cậu mắng cả tôi rồi đấy!” Người nào đó tuy là nước ngoài nhưng cũng là kết quả của họ hàng gần.

“Cho dù xảy ra chuyện, hình như cũng không can hệ gì tới tôi... Ngủ, ngủ!” Người nào đó bỏ xuống gánh nặng tâm lý yên tâm thoải mái ngủ.

Được rồi, bắt đầu từ mai, là bước đầu tiên cho sự nghiệp của một Dark Lord nào đó mà chính sử đã ghi chép, cũng là bước làm mưa làm gió đầu tiên ở Thế Giới Phù Thủy của một Dark Lord nào đó được ghi trong dã sử.

...

23. Chương 23: Tập Thể Hành Động

Đương V Đại Ngặt Tân Khổ

(Làm V đại một mọi quá)

023 | Tập thể hành động

Ngày thứ hai sau Halloween luôn là một ngày khá thú vị của Hogwarts, vào ngày này các Slytherin xưa nay đúng giờ sẽ tập thể tới trễ, không mấy cái trình diện để ăn điểm tâm cả, nguyên nhân là vì, người ta có vũ hội quý tộc, năm trên không chừng còn có vận động pít-tông kế sau đó, các quý tộc luôn là bề ngoài thứ nhất, tính mạng thứ hai, sẽ không đeo vành mắt đen không hoa lệ rồi ngáp ngáp ngáp dài đi ra ngoài, thế nên ở khi tập thể bị mệt, tập thể cũng sẽ nghỉ.

Nhưng năm nay thì khác, bọn nhỏ bị các viện trưởng bắt đi ngủ sớm kinh ngạc phát hiện, Slytherin dĩ nhiên đã tới đủ, tập thể Ravenclaw nhìn lịch, hôm nay là ngày mấy? Có phải mình dùng Time-Turner nhiều quá không?

Hufflepuff thì cẩn thận nhìn một cái, thì thầm thảo luận với người bên cạnh, lại nhìn một cái, lại thảo luận. Chỗ nào có người chỗ đó có xóm chợ, làm học viện có số người nhiều nhất, tính cách chênh lệch lớn nhất Hogwarts, bọn họ là những người nhiều chuyện nhất cũng có thể hiểu.

Gryffindor... Đầu óc bọn họ không rảnh, Gryffindor lơ mơ tự nhiên không để ý tới nguyên nhân Slytherin khác thường, chuyện có lớn cỡ nào cũng phải chờ ăn xong điểm tâm rồi hãy nói. Muốn khiêu khích, mắng người đánh nhau, cũng phải chờ giáo sư đi hết đã. Hơn nữa Slytherin không bình thường là tốt nhất, nhưng... sao bọn họ kỳ quái vậy?

Các Gryffindor cứ thấy ngứa ngáy khắp người, vì rất nhiều Slytherin, đặc biệt là năm trên, đều nóng bỏng nhìn Gryffindor, những lúc bình thường là điếm báo cãi nhau, nhưng chờ khi Gryffindor trờ về, sắc mặt của bọn họ sẽ tái nhợt, môi co giật, như thể bị táo bón rồi cúi đầu ăn cơm. Một lát sau lại nhìn tiếp...

Xin tui mày đây, đừng nhìn nữa, muốn đánh nhau cứ trực tiếp ra tay đi! Rất nhiều Gryffindor thần kinh thẳng băng âm thầm gào thét dưới đáy lòng.

Chỗ Slytherin, “Bó tay rồi, tôi vừa thấy bọn họ đã có xúc động châm chọc, cậu xem giáo đường kia kìa, còn cần cướp. Y chang như tới từ trại tị nạn ấy.” Một Slytherin lắc đầu, quay lại oán giận với bạn mình.

“Cậu nhìn sai mục tiêu rồi, cậu nhìn là tóc rối nhà Potter và quỷ nghèo nhà Weasley, học tôi này, tôi nhìn là tâm thủ mỹ nhân, thật lòng mà nói Gryffindor cũng không thiếu mỹ nữ.”

“Anh đang mỉa mai học viện nhà mình không nhiều mỹ nữ à.” Mỹ nữ bên cạnh trờ qua.

“Có xinh đẹp cách mấy, nhìn từ nhỏ đến lớn cũng thấy ngán, honey, làm vị hôn thê của anh, anh từng thấy em chảy nước mũi, lăn lộn trong bùn, cầm độc được đứt cho thỏ, em nói anh có thể có cảm giác gì với em.”

“Nói cũng đúng, lúc 3 tuổi hai ta tắm chung, rõ ràng chịu thiệt là em, vì sao lý do đính hôn là em nhìn hết thuần khiết của anh phải chịu trách nhiệm.”

“Thế mới nói phụ nữ hay quên, lần đó chúng ta giành đồ chơi với nhau trong bồn tắm, người nào đó giành không lại đã cho anh một đấm, tổn thương khuôn mặt điển trai của anh. Mẹ em bèn đền em cho nhà anh, sao nhìn trúng cái nào? Anh không cho rằng Gryffindor có ai được hơn anh.”

“Nếu chỉ dùng mắt để nhận xét, em cho rằng có Riddle, Malfoy ở đây, đừng ai mơ kết hôn. Hơn nữa em không thấy anh được ở đâu cả, cả Hogwarts chỉ xếp vào lớp giữa, anh thắng được thoải mái nhất là bọn Goyle. Em thấy Longbottom không sai.”

“Longbottom nào, đó là song bào thai.”

“Ngốc, giờ đang chọn mặt mà, song bào thai ai chả giống nhau, đừng lắc lư trước mặt em nữa, ngán, nhìn tâm thủ của anh đi.”

Riddle nhìn đôi hôn phu thê hành vi ưu nhã, nhỏ giọng xĩa xối nhau, còn bình luận đối tượng ngoại tình của đối phương, “Slytherin thật là một chỗ khiến người mở rộng tầm mắt.”

“Ở giới quý tộc đây là chuyện thường, đôi ấy tình như anh em đã là tốt rồi, nếu hai bên ghét nhau, kết hôn phải lên giường vì người thừa kế có không ít người thậm chí tự bỏ bùa cho mình đấy.” Sheryl tuy là giải thích như thế, nhưng cũng thấy rất điên cuồng, Merlin ơi, mới một buổi tối thôi, dĩ nhiên hơn phân nửa Slytherin đều có dự định dụ dỗ người của Gryffindor sinh cho mình một Slytherin, đạt được mục đích tiêu diệt Gryffindor.

Nhìn chằm chằm đầu số đang thông thả xem kịch, thôi, bọn họ chỉ có thể tự mua vui cho mình thôi, người lớn trong nhà hẳn không điên cuồng như thế.

“Kỳ thực vợ chồng ân ái quá cũng không tốt...” Abraxas cảm thấy cậu là người bị hại của một cuộc hôn nhân vẹn toàn đôi bên mà giới quý tộc của Thế Giới Phù Thủy kính nể nhất. “Tương lai cho dù tôi không tìm được thân như anh em, cũng phải tìm một người ghét mình.”

“Sau đó sinh một dòng độc đinh à? Quý tộc các cậu thật kỳ quái, nói là muốn bảo tồn huyết mạch sao càng sinh càng ít thế?” Có lẽ vì dì JKR lười tạo người, dù sao 50 năm sau quý tộc ít đến đáng thương, nhìn Abraxas xinh đẹp như hoa, ngấm lại Draco và Lucius sau này, không khỏi thở dài nếu nhiều mấy cái bánh bao bạch kim chạy tới chạy lui thì tốt biết mấy, chỉ cần chừa một cái cho Abraxas kế thừa gia tộc, nói không chừng cậu cũng có thể bắt một cái về làm con rể cho mình và Pomona, con dâu cũng được, cậu không để ý! Sau đó đời cháu chất sẽ xen kẽ không ít bánh bao bạch kim, biết đâu tới lúc các cháu ngoại học Hogwarts còn có thể cưới Cứu Thế Chủ mất tích về nhà!

Gần đây thường mơ mộng Riddle lại bắt đầu nghĩ viễn vông, ánh mắt nhìn Abraxas như một con gà biết đẻ trứng vàng... Ngay khi cậu dự định đào tạo quý tộc bạch kim, có người tới cắt ngang, Riddle phiền muộn tạm tắt kế hoạch, nhưng hiển nhiên rất dễ bụng với con rể và cháu ngoại của mình, cậu đã chuẩn bị ngày hành động.

“Riddle, chuyện em khuấy ra, em giải quyết.” Vừa lên sân khấu chính là dê đầu đàn hiện tại của Slytherin, BOSS ẩn tính sau này của Hogwarts.

“Quê? Các anh chị tìm vợ còn bắt em quản à?”

“Chưa thử qua loại hình này mà.” Lặng lẽ móc cổ Riddle, khiến người nào đó đội lớp da Dark Lord đổ mồ hôi lạnh, may mắn bạn trai chị đã tốt nghiệp, may mắn. “Mấy cái khác nói sau, chủ yếu là cái này!” Chỉ Umbridge đang mộng du. “Chị nói cho em biết, thành công, mọi chuyện dễ bàn, thất bại, em cũng phải phụ trách tìm một vị hôn thê cho cậu ta. Tuy cậu ta không phải con một, nhưng cũng cần truyền thừa.” Nói xong đã bỏ lại Riddle hóa đá chạy.

Vì sao chuyện gì cũng đổ lên đầu đây chứ? Riddle nháy mắt bất mãn, ánh mắt nhìn Umbridge cũng ngày một tà ác, Abraxas và Sheryl vốn tính an ủi Riddle để cậu đừng quá lưu ý, Pobby chỉ là nói đùa. (Do ấn tượng dành cho phu nhân Pomfrey quá mạnh, Riddle đã quên, hiện tại Pobby chỉ là một thiếu nữ, đang ở cái tuổi thích đùa dai, cũng thích trêu đùa học đệ nhất.) Nhưng khi thấy nụ cười âm trầm của cậu... Được rồi, nếu cậu đã có đối sách, bọn này không bận tâm nữa.

“Riddle, làm sao đây?” Thomas lo lắng cho Riddle.

“Làm sao cái gì? Cả Slytherin phối hợp diễn kịch, IQ EQ của chúng ta còn không giải quyết được một cô nhóc Gryffindor vào đời chưa sâu, vốn đã có chút ngó ý sao?” Không giải quyết được, cậu sẽ nốc cho Umbridge một chai Tình Được và Thuốc Tổng Tử, tìm người làm anh ta, để anh ta sinh người thừa kế là xong việc. (Hãy may mắn Legilimency là Nghệ Thuật Hắc Ám cao cấp đi.)

“Cũng đúng, bước đầu tiên phải làm thế nào.” Thomas hưng phấn.

“Gọi Moody tới, lời của một Hufflepuff, có chữ tín với Gryffindor hơn Slytherin.”

“Được!” Thomas hưng phấn nhận lệnh, sau đó nhảy tung tăng tính trực tiếp chạy tới Hufflepuff tóm Moody.

“Cậu sốt ruột quá đấy...” Căn Thomas lại, Riddle nhẹ giọng “Hiện tại bước đầu tiên của chúng ta là...” Bầy rắn xung quanh không tự giác bu lại, “Lên lớp.”

“A?”

“A cái gì mà a, kẻ tiếp là lớp của lão ong mật, các cậu dám trốn à?”

Lão ong mật? Bầy rắn của Slytherin nhìn lên bàn giáo sư, Dumbledore tay trái mức đường tay phải tấn công đồ ngọt, ăn mặc như hoa đào nụ cười như hoa cúc... thật chuẩn xác.

“Khụ khụ.” Người nào đó phát giác lời bỗ cữu “Biết là được, lén lút nói thôi, đừng bàn tán ở trường hợp công cộng.” Sau đó cậu bị tầm mắt của mọi người vây bọc, Riddle thở dài, ai nói Slytherin thích lòng vòng lèo vèo hả, xem tầm mắt bọn họ dùng để bày tỏ sự khinh thường này thuần túy và trực tiếp cỡ nào.

Vẫn câu nói ấy, chương trình học năm thứ nhất rất ít, lão ong mật... Ạch, đây là hoạt động tâm lý thôi, không sao nhĩ, chương trình học của lão ong mật cuối cùng đã xong, tuy là lớp của Slytherin và Gryffindor, nhưng vì Slytherin không yên lòng, Gryffindor một cây làm chẳng nên non, cho nên không có cãi nhau...

Lại vì, tập thể Slytherin có cơ sở thất thần, Gryffindor cả đối tượng kích thích hoặc mô phỏng theo cũng không có, cho nên, số điểm nên được cộng ở tiết này, cũng không có. (V đại không thất thần, nhưng khinh thường điểm lão ong mật cho, vì vậy giả vờ nhược trí~)

...

“Tôi hối hận, tôi hối hận rồi!” Riddle rất muốn ném quách cái hình tượng dùng đầu cụng đất để diễn tả sự hối hận của mình.

“Cậu không phải rất nắm chắc sao...”

“Nhưng tôi không biết thì ra Alice có bề ngoài như thế ~ tìm Umbridge thương lượng lại được không, đổi cái khác đi.” Cô bé này quả thật là phiên bản của mục cóc 50 năm sau mà, ôi, Merlin ơi, ngài có thể bỏ bớt sự thần kỳ thái quá của gien di truyền ở Thế Giới Phù Thủy không.

“Tuy rằng xấu tí, nhưng tính tình không tồi, đầu óc nhạy bén, làm người cũng thiện lương.” Abraxas đánh giá đúng trọng tâm, cậu kỳ quái vì sao Riddle kích động như vậy, cũng không phải xấu đến độ không thể chường mặt ra đường.

“Là một cô bé rất có chủ kiến, bằng không sẽ không thích Umbridge.” Pallas bổ sung một câu thật lòng, sự thực chứng minh, về phương diện nhìn người, nên nghe ý kiến của người xung quanh. “Nói không chừng có thể cho gia tộc Umbridge một hậu đại có đầu óc linh hoạt.” Những con rắn khác thì nhau gật đầu.

“Vậy lẽ bọn họ sinh ra có đầu óc của Umbridge, tướng mạo của Alice thì sao đây?”

“Vậy bồi dưỡng thành Gryffindor, đi tai họa bọn họ!” Đã biết nguyên nhân sự việc Moody đứng bên cạnh nghĩ, vốn không tính xen miệng. Nhưng lại bị một bầy Slytherin vỗ vai!

“Nhân tài mà!” Bầy rắn thở dài, sao đứa bé này không tới Slytherin chứ.

“ ... ”

...

“Kẻ dụ dỗ số một lên!”

“ ... ”

“Được rồi, Mu, lên đi.” Moody xoa mặt, bày ra vẻ mặt đáng yêu nhất chạy ra ngoài, còn không quên quay đầu cảnh cáo anh mình đừng đặt tên bầy bạ nữa.

“Chị ơi, vừa nãy có một anh nhờ em chuyển lời để chị tới XX chờ anh ấy...” Chớp mắt, giao tín vật.

“Rất tốt, báo cho Umbridge chuẩn bị, để tiểu đội đuổi người chú ý đừng để ai khác ngoài Alice tới địa điểm chỉ định, mặt đen số một và tiểu thư Good chuẩn bị.”

“Riddle... Em quả nhiên chỉ ôn nhu với phái nữ.” Một vị học trưởng bị gọi là mặt đen số một bất đắc dĩ thông qua tai nghe kháng nghị.

“Riddle, đây là gì?” Abraxas co quắp nhìn tai nghe micro màu đen trong tay.

“Micro, sản phẩm luyện kim, có chút rè, lời chúng ta nói mọi người đều nghe được, lúc thì ổn lúc thì không, xài đỡ đi, tài liệu là nhờ nằm trên biển hình ra chấp vá lại đấy.” Biển hình thuật có thời gian hạn chế.

“Cậu...” Làm riêng à.

“Không cần bội phục tài hoa của tôi, tôi sớm đã có suy nghĩ này, nhưng cửa ải khó nhất vẫn không phá được.” Người ta không phải bội phục cậu cái này! Thôi...

“Kẻ dụ dỗ số hai, Alice có chút do dự, ra ngoài xúi giục mau, còn có, một Gryffindor nhìn thấy Alice ra ngoài rồi, xử lý ngay, đợi đã, để nam sinh đi, giờ không phải lúc câu rết rửa vàng.”

“Anh à, đừng dùng mấy danh từ kỳ quái ấy nữa.” Moody đã trở về bất đắc dĩ nhắc nhở.

“Vấn đề cuối cùng, căn phòng này là từ đâu ra?” Sheryl đơ mắt nhìn căn phòng này, trông trái chỉ có một cái ghế, và một cái bàn (Trên bàn có đồ ăn thức uống.) nhưng bức tường trước mặt toàn là những tấm gương, bên trên rọi ra các khu vực công cộng của Hogwarts.

“Mặt thất tôi phát hiện, về phần từ đâu ra... Sao tôi biết bốn người sáng lập là ai có yêu thích nhìn lên chứ.”

Hogwarts nhận được lệnh làm ra căn phòng này không ngừng thả ra sóng điện bất mãn và ủy khuất với Riddle, Riddle nhận được tần suất nhưng đang ở trong trạng thái chỉ huy tà ác đương nhiên sẽ che đậy.

Mà chuyện về căn phòng này bị bọn Abraxas ém nhen, một là vì cảm thấy căn phòng này rất tiện dụng mà bọn họ cũng không muốn thừa nhận, khả năng tạo ra nó hình như là Slytherin lớn nhất, sau khi nhận được đáp án, điều kiện mở ra khá phức tạp, thế là thuận tiện xem nó như không tồn tại luôn. (Bịa ra một đồng Thiên Can Địa Chi và thiên thời địa lợi, cộng thêm cả đồng bùa chú đọc trọ quai hàm.)

“Sao lại không cần chứ, rất tiện dụng mà, không ai muốn biết bùa chú à?”

“Tuy không biết cậu làm sao phát hiện, nhưng không!” Không thừa nhận mình có yêu thích nhìn lên, cũng thâm hạ quyết tâm, sau này khi Riddle hành tung không rõ tuyệt đối không lảng vảng ở khu vực công cộng bên ngoài. Đồng thời phải bảo trong nhà gửi tới vật phẩm trang sức bảo vệ phù hợp.

Bọn họ nhìn người của Slytherin dưới sự chỉ huy của hệ thống theo dõi trung ương, dẫn Alice tới địa điểm chỉ định, nhìn một buổi biểu diễn đặc biệt, đây tuyệt đối là thời khắc khảo nghiệm hành động của Slytherin, cũng vì lời kịch là người nào đó lâm thời viết, diễn viên ngoại trừ Umbridge có chút chân tâm thật lòng ra những người khác đều nhại lại như kết.

“Thật không hiểu bọn họ gấp thế làm gì, để qua hai ngày nữa không được sao? Cũng không thấy ai nghiêm túc ôn thi như thế.”

“Khó được gặp chuyện thú vị vậy mà.” Moody hứng thú nhìn màn hình.

“Cậu chưa từng trải qua kỳ thi, sao biết bọn họ không nghiêm túc ôn thi.” Cũng hưng phấn nhưng tốt xấu là học sinh giỏi bạn học Malfoy kháng nghị. Các Slytherin bị ép nhận tín hiệu thống nhất trên màn hình cùng gật đầu.

“Nếu ở khi ôn thi, bọn họ cũng có thể phấn chấn, hào hứng nhiệt tình liều mạng học bài y như vậy, tôi sẽ lập tức chạy đi bày tỏ với Dumbledore, cầu hôn ông ở trước toàn trường.”

“...” Rất muốn nhìn trò hề của Riddle, nhưng có mấy người đích xác không dám có nắm chắc...

“Anh Riddle à, house-elf tốt với anh quá, món pudding này ngon thật.”

“Anh cũng thích, bánh tart này không tồi.”

Riddle, đừng nói nữa! Bọn này suýt quên lời kịch rồi! Tiểu thư Black lên sân khấu bên kia kháng nghị với micro, cô là nhân vật then chốt của buổi diễn hôm nay, hiện tại cô đang thăm thía khuyên bảo Umbridge, mà Alice “trùng hợp” đứng phía sau.

“Umbridge, tôi nói bao nhiêu lần rồi, chẳng lẽ cậu ngốc đến mức suốt chừng ấy năm cũng không hiểu sao?”

“Tôi... tôi thích cô ấy thật mà, cho dù vì cô ấy phải vứt bỏ gia tộc cũng nguyên ý.” Umbridge thâm tình.

Walburga quay đầu để tránh cho mình bật cười, “Vứt bỏ? Ha! Nực cười, khi cậu trắng tay, tôi không biết liệu Gryffindor ấy có còn cần cậu nữa không.”

“Alice không phải loại người như vậy.”

“Cô ta không phải, người nhà cô ta thì sao? Bạn bè cô ta thì sao?” Walburga khinh thường là thật, Gryffindor, hừ! “Lúc đầu khi các cậu định ở bên nhau, bị cả Slytherin phản đối cậu không phải cũng lui lại? Tuy rằng không biết các cậu làm cách nào tro tàn lại cháy, nhưng cậu có thể lui, cô ta cũng có thể.”

“Không, Alice...”

“Cô ta là Gryffindor.”

“Vì sao! Vì sao! Chỉ vì tôi là Slytherin, chỉ vì cô ấy là Gryffindor!” Umbridge như ngựa hí lên... Động tác tứ chi khoa trương dọa cho đại tiểu thư nhà Black trợn tròn mắt, bị Riddle kêu mấy tiếng mới phản ứng lại.

Walburga? Đừng chờ ra, nói tiếp!

Tôi biết rồi, trời ạ động tác này là tên nào dạy cho cậu ta. Walburga nhỏ giọng trả lời, lần thứ hai bùng lên cái giá đại tiểu thư...

Những người trong mật thất xoát xoát nhìn một vị chỉ đạo động tác không hề xấu hổ tiếp tục ăn uống.

“Blue...” Giọng của Walburga trong nháy mắt nhẹ lại, “Tôi không nói ba lý cái không thực tế ấy nữa, nhưng Blue, tình yêu của Slytherin nặng trĩu mà vô tư, gia tộc và người yêu là những thứ chúng ta không thể vứt bỏ, cậu làm vậy, rất tàn nhẫn với cha mẹ cậu.”

“Bọn họ còn có anh chị tôi.”

“Nhưng cậu vẫn là duy nhất, hơn nữa, nghĩ cho cô ta đi, cô ta sẽ phải đối mặt với rất nhiều, hữu nghị yếu đuối của Gryffindor đã thương người cỡ nào chúng ta đều rõ, cậu nhẫn tâm khiến cô ta bị chúng bạn xa lánh sao?” Walburga vặn vẹo khuôn mặt, được rồi, Slytherin đích xác không thích hợp với kiểu nói thẳng không lòng vòng lèo lèo này.

Ồ kia, khóc thiệt hả? Slytherin theo dõi tại hiện trường thấy thật thần kỳ.

Tôi nhéo đấy! Tiểu thư Black đắc ý công bố chân tướng.

“Tôi phát hiện thì ra các quý tộc rất rùng mớ.” Tập thể Slytherin mất hơn nửa ngày để làm cái trò nhảm nhí này, vậy mà không một ai nhớ tới mớ bài tập còn chưa giải quyết, năm thứ năm và năm thứ bảy cũng không ngoại lệ.

Tom • Riddle! Tiếng hô phần nộ của tập thể.

“Ý của tôi là, nó là sự bất đắc dĩ năm tháng lắng đọng lại trong cuộc đời của các cậu.”

“Anh Riddle, nghĩa là gì vậy?” Moody thông minh tháo micro xuống hỏi.

Anh cũng không biết nữa, bịa đại một câu thâm ảo lừa bọn họ thôi. Riddle vung đũa phép viết ra đáp án, sau đó né tránh nắm tay giận dữ của hai tiểu quý tộc phía sau.

...

24. Chương 24: Tập Thể Hành Động 2

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỏi quá)

024 | Tập thể hành động 2

Walburga đi rồi, mấy lời tâm tình của Umbridge và Alice cũng chính thức bắt đầu.

“Em đã nghe được à.”

“Ừ.”

“Em không cần khó xử... Anh vốn đã định chia tay với em.”

“Nếu em không muốn thì sao.”

“Alice...”

“Blue, chúng ta hãy cùng nhau đối mặt, em tin Gryffindor và Slytherin cũng không phải thủy hỏa bất dung, em và anh không phải là ví dụ sao?”

“Alice, anh không muốn em chống lại người thân và bạn bè mình, cảm giác ấy không dễ chịu đâu.”

“Em cũng không muốn, nhưng Blue, anh có thể làm được em cũng có thể, em là Gryffindor dũng cảm.” Kiên định nhìn Umbridge, hai người thâm tình hôn nhau, mỹ nhân đã vào tay phân nửa, kế tiếp là thời gian thử thách.

...

“Thấy chưa, dễ ẹc à, Alice không phải đã đồng ý vứt bỏ gia tộc rồi sao.”

“Nhưng cậu cũng nói chỉ có phân nửa.”

“Đương nhiên là chỉ có phân nửa, cô ta hiện tại chỉ là đồng ý ở bên Umbridge, không phải đồng ý vào Slytherin, kế tiếp chúng ta cần phải làm là khiến cô ta yêu Umbridge đến điên cuồng. Đến độ trên thế giới này chỉ có Umbridge là đúng.” Riddle đắc ý lắc đầu, “Umbridge đâu rồi?”

“Anh đây... Riddle, mấy lời này...” Umbridge đang học lời kịch.

“Học thuộc cho em! Một chữ cũng không được thiếu, quý tộc các anh, lời ngon tiếng ngọt nghe như đường mật, trên thực tế chẳng có tí nội hàm nào cả, ca ngợi phái đẹp chỉ biết có, em xinh đẹp như hoa hồng, em tỏa sáng như vì sao, em là nữ thần của anh, em đã cầm tù trái tim anh. Xác.” Nhìn Umbridge từ trên xuống dưới “Anh cứ vậy mà đi hẹn hò à?”

“Ách... Lẽ nào mặc lễ phục?”

“Em nói là khí chất của anh! Khí chất, giờ anh là vật thí nghiệm của Slytherin, không thể mất mặt được.”

“Anh Riddle, bỏ đi, khí chất là cần thời gian, anh ta học không kịp đâu, hơn nữa Alice thích sự ngu ngốc này của anh ta.” Moody thường tới Slytherin chơi lên tiếng.

“Rồi, rồi, học thuộc thì mau đi hẹn hò, những người khác chuẩn bị bối cảnh.”

Sau giờ giới nghiêm ban đêm...

“Thật không ngờ Slytherin cũng thích ra ngoài vào lúc nửa đêm, em còn tưởng nó là độc quyền của Gryffindor chứ.” Đạo bước trong đêm, cực kỳ lãng mạn, đáng tiếc bám đuôi không ít, Umbridge chỉ hy vọng mình có thể mau chóng đạt tiêu chuẩn, khiến người trong lòng gật đầu, sau này hẹn hò không cần bị

Slytherin theo dõi nữa.

“Alice, có lẽ em sẽ thích lãng mạn của Slytherin...” Ánh sao không ngừng bay ra từ đũa phép tạo thành một dải ngân hà mini xoay quanh thiếu nữ, nhìn ánh mắt mừng rỡ mê say của thiếu nữ, sự mệt mỏi phải khổ luyện câu thần chú này lập tức biến mất.

Quả nhiên, kẻ đang yêu đều là kẻ ngốc, Umbridge, đừng quên lời kịch. Chỉ huy phía sau màn lên tiếng. Những người khác, cũng đừng đảo ngũ, tôi đã dán câu thần chú này lên tường phòng sinh hoạt chung rồi, gặp quỷ, số năm, dẫn giám thị đi, số sáu, rút lui, bên cạnh cậu có ma*.

“Nếu thế giới này chỉ còn lại 10 phút, anh sẽ cùng em nhớ lại những gian khổ chúng ta đã đi qua; nếu thế giới này chỉ còn lại 3 phút, anh sẽ hôn em thật sâu; nếu thế giới này chỉ còn lại 1 phút, anh sẽ nói 60 lần anh yêu em!”

“Ôi ~ Blue...”

“Đã từng có một mối tình chân thành phô bày trước mặt anh...” Có hiệu quả vậy phải cố gắng hơn.

Ghê quá... Các nam sinh Slytherin.

Lãng mạn quá... Các nữ sinh Slytherin.

... Các nam sinh đang ghi lại những lời vừa này.

...

“Được rồi được rồi, kế tiếp là màn biểu diễn của các Slytherin. Học tử, Thuốc Đa Dịch thế nào rồi?”

“Không ổn lắm, chưa kiểm được tóc của Slughorn, ổng dù sao là cũng là giáo sư độc được, rất cẩn thận với mấy thứ này.” Một học tử xinh đẹp nhìn chai Thuốc Đa Dịch hoàn mỹ trong tay, rất sầu não.

“Ôi... Slytherin.” Riddle cười khổ lắc đầu, “Học tử, nghĩ thoáng tí đi, kỳ thực, có rất nhiều cách giải quyết, nhưng Slughorn nói thế nào cũng là viện trưởng của chúng ta, cho nên, cách đơn giản nhất và hữu hiệu nhất là... nói thẳng.”

“Nói thẳng?!”

“Tặng ổng một chai rượu, rồi nhờ ổng xem chai Thuốc Đa Dịch này, nói cho ổng biết các anh chị có một trò đùa vặt, cần tóc của ổng, đi đi, sẽ thành công thôi, ổng là viện trưởng của chúng ta, cũng là Slytherin.”

Quả nhiên như Riddle đã nói, Slughorn hớn hờ nhận lấy chai rượu, khen trình độ độc được của học tử ấy có tiến bộ, rồi vô ý để lại một sợi tóc.

“Vậy mà cũng...” Biết kết quả Abraxas quán quýt.

“Bạn đang quán quýt tố chất của đội ngũ giáo sư? Hay đang quán quýt hiệu suất làm việc quá thấp của Slytherin ngày trước?” Moody khoe vị viện trưởng thuần khiết thiện lương, đại công vô tư nhà bọn họ.

“Một kỹ sư linh hồn có thể dễ dàng xé mở vò nát linh hồn của chúng ta, nhuộm lên đó màu sắc của mình, rồi ghép lại hoàn chỉnh.” Riddle trái lại nghĩ có một vị viện trưởng rất có đặc sắc của Slytherin như thế không có gì là không tốt.

“Riddle, kỹ sư linh hồn là gì?”

“Một người chuyên tiến hành cải tạo mỗ xẻ tư tưởng, linh hồn của trẻ nhỏ... Đồng thời rót vào cho bọn họ lý niệm, tri thức mà người đó cho rằng chính xác...”

“Thứ pháp thuật này rất tà ác, nên bị thủ tiêu.” Abraxas giật bắn dậy.

“Nghe như là chuyên môn chế tạo tử sĩ ấy.”

“Sheryl, giờ không phải lúc nghiên cứu, bất cứ huyết mạch nào của Thế Giới Phù Thủy cũng đều trân quý, thứ pháp thuật này không nên tồn tại.”

“Phải phải, không nên tồn tại.” Ai... Các thầy cô ơi đừng trách em, Thế Giới Phù Thủy có sự khác biệt mà. Riddle ra vẻ như đang oán giận với nền giáo dục đối phó thi cử...

...

Alice nghe tin có một Gryffindor (giả) hẹn Umbridge quyết đấu vào lúc nửa đêm, lập tức chạy ra ngoài. Kết quả trên đường gặp được Slughorn đang tuần tra, cô hoảng hốt chân xoắn cả lên, dĩ nhiên chạy vào ngõ cụt. Mặc dù là nằm trên, nhưng sự thần bí của Hogwarts cho dù đã qua trăm năm vẫn còn chưa dò hết, nghe được tiếng bước chân rượt theo của giáo sư, Alice bắt đầu hoảng. (Riddle đang trấn an Hogwarts lần thứ hai bị cậu gạt làm ra bức tường.)

“Giáo sư Slughorn.” Một nam sinh Slytherin đột nhiên xuất hiện ở đầu bên kia.

“Ồ kìa ~ Lestrangle, giờ là đã giờ giới nghiêm ban đêm rồi.” Giọng của Slughorn (giả) không hề có ý trách cứ.

“Em đang luyện tập độc dược trong một phòng học trống, quên mất thời gian thưa giáo sư.”

“Hiếu học là chuyện tốt, nhưng nhớ phải nghỉ ngơi, về đi, Slytherin trừ một điểm.” Không phải giáo sư thật có trừ cũng vô dụng.

“Dạ giáo sư.” Nam sinh nhìn Slughorn rời đi, sau đó tới chỗ Alice, “Ra đây đi.”

“Cậu...”

“Slughorn dù sao là cũng viện trưởng của bọn này, trái lại cô đó Gryffindor, ở đây rất gần hầm, cô tới đây làm gì?”

“Mau, Umbridge, quyết đấu.” Alice hoảng hốt kéo Lestrangle muốn giải thích cái gì.

“Gryffindor lỗ mãng, nghe gió là mưa, Umbridge đang yên ổn nằm trong phòng, không có quyết đấu nào hết, mặc kệ cô tin hay không, tôi sẽ không giúp cô lần thứ hai.”

“Vì sao cậu lại giúp tôi.”

“Vì quan hệ của tôi và thằng ngốc nào đó không tồi, cho nên hôm nay tôi bị Peeves ám.” Hầm hừ nhìn Alice, “Thật không biết cô tốt ở đâu, cô có biết cậu ta vì cô vào trạm xá bao nhiêu lần không? Cô có biết cậu ta vì cô vứt bỏ quyền kế thừa không? Cô có biết cậu ta vì cô đối mặt với bao nhiêu lời chỉ trích của Gryffindor không? Là những Slytherin tà ác dễ tiện vô sỉ như bọn này lừa gạt Gryffindor đáng yêu, thông minh, thuần khiết là cô! Xác, cô tốt nhất là đi chậm tí nữa, khiến bảo thạch của Gryffindor thiếu thêm một khúc, vậy ngày mai sẽ lại là một âm mưu hoàn mỹ của Slytherin đã hãm hại được Gryffindor.” Lestrangle lưu loát xoay người, bỏ lại Alice một mình ngẩn ngơ.

Cất, hoàn mỹ, kết thúc công việc, mọi người về ngủ thôi. Tổng chỉ huy Riddle tuyên bố kịch bản hôm nay kết thúc, mấy Slytherin lên sân khấu đều hưng phấn thảo luận.

Riddle, vậy Alice...

Không sao, tôi đã hối lộ giám thị, hôm nay giám thị sẽ xem như không thấy Alice, hơn nữa hôm nay là giáo sư Dumbledore tuần tra, không có vấn đề gì đâu.

Lão Squib có chấp đó hả?

Tôi hối lộ là mèo của ông.

...

“Tôi vẫn cảm thấy mọi người để bụng chuyện này, tuyệt đối là vì quá rảnh, và vì hoạt động giải trí ở Thế Giới Phù Thủy quá ít.”

“Kẻ miễn cưỡng đạt tiêu chuẩn môn Bay mà không thích Quidditch, không tư cách nói ra lời này.”

“Xác.” Ngoại trừ Quidditch, cậu chẳng phải chả thể lôi ra thứ nào khác nữa ư. Riddle kéo thẳng bộ đồ, mục tiêu là Alice phía trước, cậu là tổng chỉ huy, nói thế nào cũng phải chữa cho mình một cảnh chứ.

“Học tỷ Langton.”

“Là em à, gọi chị Alice là được.”

“Xem ra em khá nổi tiếng.”

“Blue thường nhắc tới em, em cũng rất nổi tiếng trong giới nữ sinh.” Alice trêu đùa nhìn Riddle, làm Umbridge đang theo dõi rất bức bối.

Umbridge, hãy may mắn Riddle chướng mắt bề ngoài của bạn gái anh đi.

Anh Riddle nói kiểu như Alice nhìn tuy khó chịu nhưng cười về nhà lại yên tâm.

Câm miệng! Alice có chỗ nào nhìn mà khó chịu chứ!

Anh mong Riddle nhìn chị ấy dễ chịu à?

Sheryl nhìn hệ thống thông tin thay đổi theo từng ngày, lại nhìn Slytherin tuy rằng cãi nhau hăng say nhưng bầu không khí ngày càng hòa hợp, thay đổi không hề nhỏ đâu.

“Slytherin mang tới cho chị không ít phiền phức phải không.”

“Không, không có.”

“Về mặt của chị không phải nói thế.”

“Chỉ là có chút phiền não...”

“Phiền não vì người nhà phản đối, hay phiền não vì những phát hiện trong khoảng thời gian này.”

Alice kinh ngạc ngẩng đầu, ngẩn ngơ nhìn Riddle.

“Nếu là vì người nhà, học tử Alice, nếu người nhà của chị thật lòng yêu chị, bọn họ sẽ không trách chị, xua đuổi chị chỉ vì chị tìm được hạnh phúc của mình. Bọn họ phản đối là lo lắng chị có một cuộc sống không tốt, lo lắng chị bị răn độc Slytherin nuốt chửng, sau này, chỉ cần chị thường về thăm nhà, cũng dẫn học trưởng Umbridge về chơi, chờ khi có con rồi, em nghĩ niềm vui khi một sinh mệnh mới chào đời đủ để chứng minh tất cả.”

“Nếu là vì học viện...” Sắc mặt vừa nãy còn ngưng ngững vì cảnh tượng Riddle miêu tả của Alice trắng bệch. “Học tử, ngôi trường này là Hogwarts.”

“Bốn học viện của Hogwarts là Gryffindor, Slytherin, Ravenclaw, Hufflepuff, mà không phải chính nghĩa, tà ác, một sách và nhu nhược. Học viện không phân chia tốt xấu, nó phân chia chỉ là bốn loại học sinh, nón phân viện làm là dựa theo phẩm cách và phẩm tính mà người sáng lập yêu cầu, chọn lựa học sinh gần sát nhất, hy vọng bọn họ sẽ truyền thừa nó. Mẫu thuẫn của Gryffindor và Slytherin nói đến cùng cũng là vì tính cách bất hoà, màu đỏ và màu lục, từ ban đầu đã tương phản rất mạnh.”

“Tính cách bất hoà... Riddle, em nói sao nghe dễ thế. Từ khi Gryffindor tức đi Slytherin, hai học viện đã đối địch suốt ngàn năm.”

“Nếu vậy vì sao Slytherin đi rồi, ba người sáng lập khác vẫn giữ lại Slytherin.” Riddle nhìn Hồ Đen, “Bọn họ từng là những người bạn thân nhất, bọn họ kề vai chiến đấu, Gryffindor cao lớn luôn xông vào trước, Slytherin lý trí sẽ bù đắp thiếu sót của ngài, nhưng khi Slytherin suy nghĩ quá nhiều, Gryffindor sẽ dùng hành động trực tiếp nhất đánh vỡ bế tắc. Ravenclaw uyên bác góp nhặt tất cả tư liệu pháp thuật, Hufflepuff ôn nhu là hậu cần mạnh nhất và bác sĩ giỏi nhất, bọn họ từng kề vai chiến đấu, bọn họ là những người bạn thân nhất, bọn họ chiến thắng sinh vật huyền bí, lập ra khế ước với chúng, khai sáng một ngôi trường bảo vệ phù thủy trên mảnh đất không tưởng này.”

“Nhưng về sau sự khác nhau của bọn họ ngày càng lớn...”

“Vậy thì sao chứ? Mâu thuẫn giữa thuần huyết, máu lai, máu bùn, Muggle đến nay vẫn còn, ngàn năm trước, hỗn loạn đen tối, không ai có thể rõ cái gì là đúng, cái gì là sai, một quyết định bé xiu cũng sẽ là tương lai của Thế Giới Phù Thủy, bọn họ đương nhiên phải cẩn thận, tranh luận chỉ là vì tìm được chân tướng. Về phần người cuối cùng đã bỏ đi ấy...” Riddle thở dài, “Tính cách thích vòng vèo của Slytherin được gìn giữ hoàn mỹ đến tận ngày nay, so với ngài ấy bị Gryffindor tức đến rời bỏ Hogwarts, em trái lại càng muốn tin là ngài ấy tạm thời bỏ đi, muốn lãnh tinh kết quả lại gặp được ngoài ý muốn đã không thể trở về được nữa. Dù sao ngàn năm trước không thái bình như hiện tại.” Vất vả lắm mới nhịn xuống không thốt ra cái “phiên bản” Slytherin bỏ trốn với Gryffindor trong đầu, ôi ~ không không, ra ngoài chờ sinh cũng không được.

Riddle ưu nhã quay đầu, đổi chủ đề. “Xem này, là em lảm chuyện rồi.”

“Không, em nói rất có lý, các học viện nên hoà thuận với nhau, chúng ta đều là học sinh Hogwarts, chúng ta nên đoàn kết, cạnh tranh, mà không phải phân liệt và đấu tranh.” Trong mắt Alice đầy lên ngọn lửa hừng hực.

“Em nói những điều này là hy vọng chị đừng dùng ánh mắt khác thường để nhìn các Slytherin còn lại.”

“Chị biết... mọi người không xấu.” Đặc biệt là mấy tháng qua, cô bị Gryffindor tẩy chay chơi xỏ, lại luôn được Slytherin âm thầm giúp đỡ. “Người của học viện chị nếu cũng có thể nghĩ như vậy thì tốt rồi.”

“Bọn họ chỉ là rất bị... ảnh hưởng.” Mấy chữ giữa Riddle nói lấp liếm.

“Gì hả?”

“Không có gì, đúng rồi, suýt nữa quên học trưởng Umbridge nói sau khi tốt nghiệp sẽ cưới chị về nhà, nhờ em hỏi chị, chị thích kiểu hôn lễ nào.”

“Ai muốn gả cho cậu ta chứ...” Alice xấu hổ, xấu hổ theo còn có Umbridge đang nhìn lên.

Tôi đâu có nhờ hỏi cái... cái này đâu...

“Cũng đúng, vậy đổi câu khác nhé, chị thích kiểu cầu hôn nào.”

...

“Cậu không phải nói muốn cưới sạch phụ nữ của Gryffindor à?” Abraxas nhìn Riddle, “Hôm nay cậu nói không ít lời hay cho Gryffindor đấy.” Tuy rằng học viện khác cũng có.

“Ôi ~ Merlin ơi, các cậu chưa chơi đủ sao? Lần sau tôi mang mặt trượt tới cho các cậu giải trí, số lượng của Gryffindor nhiều hơn Slytherin nhiều lắm đó Abraxas thân ái. Phải cưới tới lúc nào mới xong chứ, vả lại bọn họ còn có nam nữa.”

“Hừ ~ nói sao cậu cũng cãi được.” Nam cũng có thể ở rể, Abraxas càng muốn nói là lời này.

“Nếu Gryffindor không lỗ mãng vô lễ, tùy tiện oan uổng người, không phân rõ phải trái, có phải cậu cũng có thể nhận bọn họ?” Buồn cười nhìn Abraxas quần quýt không biết mở miệng thế nào.

“Abraxas, lẽ nào cậu cảm thấy những lời tôi nói không đúng? Chúng ta là Hogwarts, Slytherin là một bộ phận, Gryffindor cũng là một bộ phận, không ai có bất cứ lý do gì chia rẽ ngôi trường này cả. Đương nhiên, nó không mâu thuẫn với nguyên tắc cướp hôn tôi đưa ra, ví dụ như tâm thủ mỹ nữ của Gryffindor, nhân vật thuộc cấp bậc hoa hậu trường đấy, các cậu nữ bỏ qua à?”

“Riddle, vậy mấy từ cậu hàm hồ là gì, là bọn họ rất bị ảnh hưởng gì đấy?” Sheryl bám chặt vấn đề then chốt.

Hào quang màu vàng đỏ lóe lên trước mắt, Riddle xệ mặt xuống cầm lấy lá thư rơi trên người mình, “VẬY cậu cảm thấy thế nào...”

Trò Tom • Riddle,

Hoan nghênh trò tới phòng làm việc của ta uống một ly trà chiều.

P. S ta thích bánh việt quất.

Của trò, Albus • Dumbledore.

...

*Ma: chỉ những học sinh cũng vi phạm nội quy ra ngoài lêu lổng vào lúc nửa đêm

25. Chương 25: Phản Hiệu Quả

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỏi quá)

025 | Phản hiệu quả

“A ~ trò tới rồi, trò Riddle, sớm thật đấy.”

“Giáo sư Dumbledore là người dẫn đường của em mà, tri thức và hàm dưỡng của thầy đều là những thứ khiến em kính nể.” Cũng chỉ kính nể ba cái đấy thôi, bạn thân của Nicolas • Flamel, người phát hiện 12 công dụng của máu rồng, nhận được bao nhiêu huân chương Merlin, bộ não của ông, tài hoa của ông quả thật là xuất sắc nhất. Đương nhiên, kém anh đây tí xíu. Người nào đó gần đây rất tự kỷ bỏ thêm một câu.

“Phải, lần đầu tiên ta nhìn thấy trò đã biết trò nhất định sẽ vào Slytherin.”

“Vâng, lần đầu tiên em nhìn thấy thầy cũng biết cảm giác của thầy tuyệt đối là chính xác, thầy xem lễ phục của em đều mua màu ngân lục này.”

“Riddle có muốn dùng chút bánh việt quất không?”

“Ồ kìa ~ giáo sư, em vừa dùng xong bữa trưa, mong thầy thông cảm cho một thiếu niên bất cứ lúc nào cũng cần phải giữ dáng để có thể mặc được những bộ lễ phục của quý mới nhất, nhưng bánh táo gần đây house-elf nghiền cứu ra không tồi, ngọt mà không ngán, cũng không quá béo, còn mang chút vị chua, giáo sư có muốn nếm thử tí không?” Nói xong còn bưng đĩa bánh táo xuất hiện trong tay ra hiệu với Dumbledore.

Trò phát tiền lương cho house-elf à? Dumbledore không thể không thừa nhận tâm lý ông có chút chua, nô tính của house-elf tuy rất lớn, nhưng khi bọn chúng nghe được độ ngọt mà ông yêu cầu... Nói thật, bị cả bầy house-elf dùng ánh mắt dăm có yêu cầu như thế nữa, tức là nhục nhả tay nghề của chúng tôi nhìn, cảm giác rất vi diệu...

“Vậy nước chanh có ga nhé?”

“Bánh táo của em có vị chua... Lúc này trà sẽ thích hợp hơn. Ôi ~ thật là các bé con chu đáo.” Riddle đắc ý cười với Dumbledore, sau đó trước mặt cậu lập tức nhiều ra pudding, bánh bích-quy, kem ly... cậu thích nhất.

“Khụ khụ... Đúng vậy...” Phiên muộn để xuống chỗ đồ uống đã bỏ thuốc, rồi bội phục đầu óc của Riddle, có học sinh nào nhận ra được ở Hogwarts dễ dàng nhất đồng thời trước nên lấy lòng nhất là house-elf chứ.

“Không thể không nói trò Riddle, thành tích bốn tháng qua của trò rất ưu tú, hoàn toàn không thể ngờ trò là một đứa bé chưa từng hiểu biết gì về Thế Giới Phù Thủy.”

“Em từ nhỏ đã có được pháp thuật mạnh mẽ, em không ngừng tìm hiểu và khống chế nó, từ khi được thầy dẫn vào Thế Giới Phù Thủy, hơn nửa năm qua em đắm mình trong quy tắc của thế giới này, thường thức của nó, bối cảnh của nó, văn hóa của nó. Kế mới là tri thức về pháp thuật.” Bối cảnh văn hóa di Rowling đã giới thiệu hơn phân nửa, điểm này không lộ cho ông hay. Xoay tròn cái nhẫn đeo trên tay, nó là lâm thời mượn của Abraxas, tuy rằng biết về Legilimency, nhưng cho dù là Dumbledore muốn làm được không cần niệm chú không cần đưa phép cũng phải tiêu hao rất lớn, cũng tức là nói, nếu ổng dám dùng, hai giây sau sắc mặt sẽ tái nhợt ngã xuống, nhưng xét về mặt cẩn thận cậu vẫn quyết định mượn. Dù sao... liếc cả đồng ngân khí trước mắt.

Lâm tiên thật đấy, đều là bí ngân.

Riddle đề phòng chính là đồng ngân khí không biết tác dụng này.

(Abr: Ể? Nhẫn của tôi đâu? Sheryl: Vừa nãy khi Riddle đột nhiên ôm lấy cậu đã cuỗm đi, cậu ta nói lát nữa sẽ trả. Abr: Sao cậu không nói cho tôi biết. Sheryl lắc lư đĩa điểm tâm trong tay, ý là mình bị hời lợt. Abr: Cậu ta muốn mượn sao không trực tiếp mở miệng. Sheryl: Cậu ta nói làm vậy có cảm giác thành công hơn.)

“Thật là một đứa bé thông minh...”

“Em cũng cho là vậy.” Riddle thề, cậu không phải đang đánh mặt Dumbledore, cho dù là người khác khen,

cậu cũng sẽ nói thế, làm người phải thành thật.

“Ha ha hã ~ có tự tin là tốt, nhưng không thể quá kiêu ngạo.” Dumbledore nghiêm khắc nhìn cậu, nhưng cái ánh mắt ở trong mắt Cứu Thế Chủ là rất áp lực rất tự trách này ở trong mắt cậu lại chỉ là trò đùa.

Riddle không khỏi thở dài, rồi âm thầm phỉ báng bản thân, tâm lý nhân vật OCC rồi, không thấy à.

“Giáo sư nói đúng.” Gần đây cậu hình như chơi lố, phải điệu thấp.

“Cuộc sống của trò ở Slytherin thế nào?”

“Em ở Hogwarts rất tốt.” Ai... Vừa vào chủ đề đã chia rẽ rồi.

“Hogwarts là nhà của tất cả tiểu phù thủy.” Đặc biệt là cô nhi như trò.

“Nó là cái nôi trưởng thành của tất cả tiểu phù thủy, mọi người đều sẽ xem nó là cái nhà thứ hai, em cũng không ngoại lệ.” Riddle nhìn vẻ mặt có chút vắn vẹo của Dumbledore, “Nó có thể là bền đỗ, nhưng không phải là vĩnh viễn, em không có người yêu, nhưng em có những người bạn có thể kề lưng vào nhau cùng vượt qua sinh tử.” Đầu óc lóe lên nụ cười tà bất cần đời của Saga, còn có ánh mắt luôn ôn nhu của anh, “Tương lai em sẽ có một cái nhà thuộc về mình, hạnh phúc của em và người em yêu, cũng sẽ có huyết mạch chí thân.”

“Yêu là sức mạnh vĩ đại nhất, rất vui khi trò có thể cảm nhận được điều này, ta vốn đang cho rằng trò lớn lên ở cô nhi viện sẽ không hiểu gì về nó.” Dumbledore cười rất hiền lành, nhưng hoài nghi trong mắt cũng càng sâu.

“Vâng, yêu là sức mạnh vĩ đại nhất, em nghĩ em sẽ vì người mình yêu không tiếc là địch với cả thế giới.” Đệt! Anh đây có bạn cũng ngại mắt ông à, Riddle cố ý nói ra lời chọc ngoáy Dumbledore.

“Nó quá cực đoan Riddle!” Sắc mặt Dumbledore cứng ngắc.

“Giáo sư, em chỉ là muốn bày tỏ sự quan tâm em dành cho bạn bè mà thôi~” Riddle vô tội nháy mắt.

“Trò ở Slytherin, nhất định biết bọn họ tôn trọng thuần huyết, vậy trò thấy thế nào?” Hai người vòng tới vòng lui ở vấn đề yêu hay không yêu, cuối cùng Dumbledore vòng tới huyết thống.

Cảm ơn trời đất, Riddle đã sắp ngủ, “Em không biết vì sao giáo sư sẽ thảo luận với em một chủ đề nghiêm túc như vậy.”

“Ta chỉ hy vọng trò có thể nói cho các Slytherin, Muggle cần được bảo vệ, không nên kỳ thị máu lai và máu

bùn, Riddle, nếu trò đã nói trò rất yêu người bạn Muggle của mình, vậy...”

“Giáo sư Dumbledore, câu này thầy có nói với Muggle không?”

“Cái gì?”

“Thầy có nói với câu này với những Muggle thầy bảo vệ không?” Riddle lộ ra một nụ cười Slytherin tiêu chuẩn, “Thầy luôn mồm muốn bảo vệ bọn họ, bọn họ cần thầy bảo vệ à? Bọn họ cần thầy bảo vệ sao?”

“Nhưng phù thủy không nên tàn sát Muggle!”

“Vì hậu quả phù thủy tàn sát Muggle là phù thủy sẽ diệt sạch như thời Trung Cổ, giáo sư Dumbledore, thầy đang bảo vệ là phù thủy... nhưng có lẽ quan điểm thầy đưa ra, sẽ hợp với lòng người hơn.”

“Hiện tại khác với thời Trung Cổ.”

Bảo thủ! Riddle lười cãi với Dumbledore, tựa như cậu từng nói với Sheryl vậy, nếu hai thế giới khai chiến, sau những trận đại quy mô tử vong, kết quả sẽ là Thế Giới Phù Thủy diệt vong, không phải vì giá trị vũ lực hai bên, mà là vì dân cư, trừ phi công kích vật lý của mỗi phù thủy có thể so với Lý Tiểu Long, công kích pháp thuật không bằng Merlin thì cũng phải bằng Dumbledore. Thậm chí các siêu anh hùng trong anime cũng còn có lúc bị người lạ khó xử, Superman, Spiderman, Batman trong DC Comics cũng còn có lúc bị dân chúng làm cho có miệng khó trả lời hướng hồ là những phù thủy yếu đuối sống giữa thế giới chân thật này.

Thật không rõ đối mặt với nhân khẩu gấp mấy trăm lần mình, bọn họ lấy đâu ra tự tin. Đối mặt với các Muggle từng hại em gái và cha mình, Dumbledore làm cách nào bảo vệ được.

“Đức đang chiến tranh thì phải...” Riddle đột nhiên đổi chủ đề, còn là chủ đề rất mẫn cảm, khiến Dumbledore giật thót tim.

“Phải, gần đây Grindelwald lại tàn sát mấy gia tộc phù thủy máu lai.”

“Chỗ Muggle cũng đang chiến tranh.”

“Riddle?”

“Bất cứ trận chiến nào cũng là vì lợi ích, không quân đúng sai ra sao, chết cũng là người. Bị lịch sử phán định tà ác, vì hắn là kẻ thất bại, nó là mộ bia người chiến thắng viết để ai điều thân nhân của họ. Chỉ lấy vị Dark Lord ở Đức mà nói, ông ta hiện đang đối mặt với ủng hộ và phê phán. Mặc kệ cuối cùng thắng hay không, vì lợi ích lớn nhất ban đầu ông ta đưa ra không có sai.”

Ánh mắt sắc bén của Dumbledore nhìn Riddle, như muốn nhìn ra mục đích cuối cùng của cậu.

“Đã có chiến tranh thì sẽ có người chết, cho nên dùng thương vong để luận chính nghĩa là sai, dùng ai gây chiến trước để luận thị phi cũng là sai. Đã từng... kể theo chủ nghĩa Cộng Sản hy vọng có thể độc lập thoát khỏi thuộc địa mất đi phân nửa quốc thổ và một phần ba quốc dân, kể theo chủ nghĩa dân tộc tối thượng hy vọng giải cứu tổ quốc ra khỏi sự nghèo khó sau chiến bại, đưa hàng triệu dị chủng vào phòng hơi ngạt. Vị Vua mong mỗi kết thúc Thế Chiến lại tự tay đè xuống cái nút bắn ra hai quả bom kiểu mới giết chết 30 vạn người, san bằng cả một thành phố. ” Phan lại, cái sau cùng chưa xảy ra.

“Cho nên càng phải chấm dứt chiến tranh.”

“Giáo sư, hãy nhìn thật kỹ vào lịch sử, chiến tranh là tàn nhẫn, nhưng không có chiến tranh, sẽ không có sự tiến bộ. Nếu không có trận tàn sát ở ngàn năm trước, sẽ có Hogwarts hôm nay sao?” Cho nên giải hòa với tình nhân già của ông đi, đừng nhìn chăm chăm vào tôi nữa, tôi là công dân tuân thủ pháp luật, chí ít chưa trái với pháp luật nào của Thế Giới Phù Thủy, nhiều nhất là vi phạm vài nội quy trường học...

Riddle chân thành nhìn Dumbledore, cậu lải nhải với ông lâu vậy, là hy vọng Dumbledore có thể thông suốt, tha thứ cho Dark Lord đời thứ nhất, đừng đốc thúc đời thứ hai căn bản không muốn nhậm chức này. Căn cứ vào mô hình nhân trong đầu, bọn họ hẳn là CP, rất nhiều bộ có nói chỉ cần bọn họ giải hòa là thiên hạ thái bình.

“Giáo sư Dumbledore, em nghĩ em còn phải làm một số bài tập, cáo từ. Còn có, em tới từ cô nhi viện, người nhỏ, lời nhẹ, hướng đi và chỉ bảo cho Slytherin cần phải dựa vào chính giáo sư.”

“À... được, trò Riddle, bài tập môn Biến Hình có gì không hiểu có thể tới hỏi ta.” Ánh mắt vẫn sắc bén, khiến Riddle nhìn mà tức điên, không nghĩ thông à? Năng lực diễn đạt của cậu kém vậy à?

Trên thực tế, đích xác rất kém, nhìn bóng lưng Riddle Dumbledore trầm tư, Xem chiến tranh như một bước chia cắt lợi ích, xúc tiến tiến bộ, xem chính nghĩa thành sự giả tạo người chiến thắng viết, không phải vô tình vô nghĩa, mà là điên cuồng vì người mình yêu có thể không màng tất cả, Gellert, nó thật là một Dark Lord thiên tài hơn cả cậu, không, không thể để đứa bé này trưởng thành được, có lẽ nên đi gặp người bạn Muggle của nó, có thể lợi dụng người bạn ấy kèm chế Riddle, chí ít đừng khởi xướng chiến tranh giữa phù thủy và Muggle, còn phải cô lập hữu nghị ở Slytherin nữa, Riddle hẳn là máu lai...

Sự thật chứng minh, hiệu quả lần thăm dò này của Dumbledore, lần bán thẳng thắn này của Riddle là... số âm.

...

Riddle vừa vào hầm, Thomas đã nhảy tới trước mặt, đôi mắt màu xanh da trời ngập nước nhìn Riddle, bày ra cái vẻ tôi sẽ khóc cho cậu xem...

Riddle rất quý tộc rất ưu nhã nâng chân lên, đạp một cái. “Có thấy gớm không hả, còn giả vờ đáng yêu

nữa chứ, đổi lại là Mu thì còn được.”

Thomas bị thảm bò dậy “Riddle cậu thật quá đáng, tôi quan tâm cậu thôi mà ~”

“Ông nói gì với cậu vậy?” Abraxas ngồi xuống cạnh Riddle, từ khi cái kế hoạch lung tung xà bềng ấy bắt đầu, quan hệ giữa cậu và Riddle đã tốt hơn nhiều.

“Hy vọng tôi chăm chỉ học tập, có chí tiến thủ, tương lai cống hiến cho nền hòa bình và sự phát triển của Thế Giới Phù Thủy.” Còn có thể là chuyện gì, chẳng lẽ cậu trông chờ tôi và ông phong hoa tuyết nguyệt à?

“Cậu đồng ý?” Về phe Dumbledore.

“Tôi chỉ là một học sinh, một học sinh năm thứ nhất.” Tôi chỉ quản chuyện nhà mình.

“Kỳ vọng của giáo sư Dumbledore rất phù hợp với nguyện vọng của cậu.” Cậu cũng không hoàn toàn tán thành chế độ thuần huyết.

“Cho tôi xin, tôi và ông chỉ là quan hệ thầy trò thuần khiết.” Ông là ông, tôi là tôi, khác nhau xa lắm.

“Riddle, Giáng Sinh này cậu dự định thế nào?” Nghe hiểu phân nửa Thomas dứt khoát xen miệng, bộ rễ của nhà cậu đại bộ phận còn cắm ở Đức, gia tộc bọn họ hiện tại cần nghĩ là làm cách nào tránh né chiến tranh mà không phải bước vào giới quý tộc Anh, cho nên cậu đối với Riddle đơn thuần hơn nhiều, cũng chính vì vậy, cậu nhìn rõ hơn Abraxas, cũng hiểu sự lo lắng của thiếu gia Malfoy là dư thừa cỡ nào.

“Về nhà.” Tuy rằng rất hiếu kỳ lễ Giáng Sinh của Thế Giới Phù Thủy, nhưng nếu không về, Saga phỏng chừng sẽ trực tiếp giết qua, dựa theo lời anh ta nói, núp gần Hẻm Xéo London, thấy mặc áo choàng thì xử, nhiều lắm ăn mấy cái Confundus Charm. Cậu cũng không phải Harry • Potter, ăn Tết còn có gương Erised để xem.

“Cậu không phải là cô nhi à?”

“Là cô nhi, nhưng không có nghĩa là tôi không chỗ để về.”

“Saga?” Abraxas đột nhiên mở miệng, giọng nói rất vi diệu.

“Hửm? À đúng, tới chỗ Saga, người bạn làm mafia của tôi, ba cái chuyện buôn lậu, đầu cơ trục lợi tôi làm đều là giúp anh ta.” Riddle không kỳ quái, dù sao cậu luôn treo Saga bên mép, Slytherin tuy không hỏi gì, nhưng thế mà còn không liên tưởng được, thì cũng quá ngốc. “Về nhà rồi sẽ có cả đồng chuyện cần giải quyết.”

“Tôi phải về Đức, nhà Moody dị ứng với Slytherin, tôi lo lắng nửa ngày, còn sợ cậu không nhà để về chứ.” Thomas ra về yên tâm, “Người bạn Saga gì đó của cậu không tặng ca vào lễ Giáng Sinh à?”

“Mafia có tặng ca?” Sao cậu không biết? Cậu chỉ nhớ Saga từng oán giận, cái nghề mình làm quanh năm không ngày nghỉ. Sau đó trợ thủ Mord của anh ta oán giận, rằng chưa từng thấy Boss làm gì cả, không nghỉ cũng được.

“Ở trong mắt tôi, làm chuyện phi pháp như cậu, nên thừa dịp Auror Muggle ăn lễ kiếm một mớ.”

“Vậy bọn tôi không cần ăn lễ à? Tết nhất mafia cũng muốn về nhà đoàn tụ, bằng không không nói bị cướp, kẻ cướp và kẻ bắt cướp cũng chả vui về gì đâu.” Chuyện mọi người đều không vui, làm làm gì.

“Không biết Dark Lord ở Đức có nghỉ lễ không.” Cậu cũng không muốn về nhà một chuyến, đã hóa thành u linh về báo mộng cho Riddle nhờ cậu ta đốt vàng mã cho mình. (Nghe Riddle kể nhiều chuyện ma.)

“Ngày nghỉ có rảnh thì tới nhà Abr chơi, đồng thời thưởng thức trang viên hoa lệ đến cực điểm của nhà bọn họ, tôi trên cơ bản đều ở đó đấy.” Sheryl nói ra lời mời Abraxas vẫn treo bên mép.

“Được, tôi sẽ tới.” Riddle sáng khoái đồng ý, không có nghĩ nhiều, cũng không phát hiện ánh mắt Sheryl quàng cho Abr.

Sắp về nhà rồi. Cái này xem như là quà, tốt xấu cũng là kinh hỉ. Bàn tay sờ một thành quả khác nhờ vào các hoạt động trong khoảng thời gian trước của Slytherin, dẫn đến kỹ thuật thông tin đột nhiên tăng mạnh. Two-Way Mirror Muggle có thể dùng.

Slytherin tuy không có nhiều nhân viên học thuật như Ravenclaw, nhưng đại thể là nhân tài tinh anh đa tài đa nghệ, muốn tiền có tiền, muốn tư liệu có tư liệu, muốn đầu óc có đầu óc, muốn tiêu chuẩn có tiêu chuẩn. Nhân tài đầy đủ.

Chỉ có thể xem như tư tâm nho nhỏ! Âm thầm lợi dụng Slytherin một phen Riddle thỏa mãn cười, mong chờ lễ Giáng Sinh, gặp lại người đã xa cách hồi lâu, người nhà đầu tiên cậu tán thành ở thế giới này.

...

Trích đoạn trong tập 17 “Dual” của bộ truyện PetShop of Horrors, nguyên văn là:

... đến tận ngày giờ này, đã có bao nhiêu vị Vua ký khế ước với kỳ lân!

Kể theo chủ nghĩa Cộng Sản hy vọng có thể độc lập thoát khỏi thuộc địa mất đi phân nửa quốc thổ và một phần ba quốc dân, [1]

Kể theo chủ nghĩa dân tộc tối thượng hy vọng giải cứu tổ quốc ra khỏi sự nghèo khó sau chiến bại, đưa hàng triệu di chủng vào phòng hơi ngạt. [2]

50 năm trước, tổng thống Mỹ mong mỗi kết thúc Thế Chiến lại tự tay dè xuống cái nút bắn ra hai quả bom kiểu mới —— [3]

Không phải nhân loại tìm được kỳ lân, mà là kỳ lân lựa chọn Vua.

Kỳ lân sẽ thực hiện nguyện vọng của Vua, nhưng phải trả bằng máu của nhân dân.

Nguyện vọng của người là gì?

Trở thành người giàu có nhất trên đời? Danh dự? Quyền lợi?

Tôi muốn ——

[1] Cuộc chiến Trung Nhật (1937 – 1945) xảy ra trong thời kỳ Chiến Tranh Thế Giới thứ 2, thúc đẩy một liên minh miễn cưỡng giữa hai phe đảng Quốc Dân và đảng Cộng Sản. Nhật Bản đầu hàng Trung Quốc vô điều kiện vào năm 1945. Đài Loan, bao gồm cả Bành Hồ, được đặt dưới quyền quản lý của Trung Hoa Dân Quốc. Trung Quốc đóng vai trò là quốc gia chiến thắng, song bị tàn phá và tài chính kiệt quệ. Sự thiếu tin tưởng giữa đảng Quốc Dân và đảng Cộng Sản khiến nội chiến tái khởi động (nội chiến Quốc-Cộng lần thứ 2: 1946 – 1950).

Nhìn chung, trong giai đoạn 1912 – 1949, tuy Trung Hoa Dân Quốc được coi là chính phủ hợp pháp duy nhất ở Trung Quốc, nhưng chính phủ trung ương chưa từng kiểm soát được hoàn toàn đất nước. Trên thực tế thì Trung Quốc trong giai đoạn này bị phân liệt thành nhiều mảnh, chiến tranh diễn ra liên tục giữa các quân phiệt cát cứ, nạn thổ phỉ xảy ra khắp nơi và còn phải chịu ngoại xâm, giống như thời kỳ Ngũ đại thập quốc hồi thế kỷ thứ X. Khoảng 30 – 40 triệu người Trung Quốc đã chết trong thời kỳ chiến tranh hỗn loạn này (bởi súng đạn hoặc bởi các nạn đói), trước khi đảng Cộng Sản Trung Quốc thành công trong việc tái thống nhất đất nước và ổn định tình hình.

[2] Holocaust, một cuộc diệt chủng do Đức Quốc xã cùng bè phái tiến hành và nó đã dẫn tới cái chết của khoảng 6 triệu người Do Thái. Các nạn nhân của cuộc diệt chủng này được vận chuyển đều đặn trên những chuyến tàu chở hàng đến các trại hủy diệt, nơi mà những người sống sót sau chuyến hành trình đến trại sẽ bị sát hại một cách có hệ thống trong các phòng hơi ngạt. Chiến dịch tàn sát tiếp tục diễn ra cho đến khi Chiến Tranh Thế Giới thứ 2 tại chiến trường châu Âu chấm dứt vào tháng 4/5 năm 1945.

Vào những năm 1942, Đức Quốc xã cho khởi động giai đoạn tàn sát cao nhất trong vụ Holocaust, theo đề án Aktion Reinhard, mở cửa các trại hành quyết Belzec, Sobibór, và Treblinka. Tháng 9 năm 1943, hơn 1,7 triệu người Do Thái bị giết trong ba trại này. Trại tử thần lớn nhất được xây dựng tại Auschwitz-Birkenau, gồm có một trại lao động (Auschwitz) và một trại hành quyết (Birkenau); trong trại Birkenau có bốn phòng hơi ngạt và một lò thiêu xác. Trại Birkenau là nơi kết thúc mạng sống của khoảng 1,6 triệu người Do Thái (trong đó có 438.000 người Do Thái bị đem đến từ Hungary chỉ trong vòng vài tháng), 75.000 người Ba Lan và đồng tính nam, cùng khoảng 19.000 người Roma. Vào lúc cao điểm, mỗi ngày có đến 8.000 người bị đưa

vào phòng hơi ngạt.

[3] Vụ ném bom nguyên tử Hiroshima và Nagasaki là sự kiện hai quả bom nguyên tử được quân đội Hoa Kỳ, theo lệnh của tổng thống Harry S Truman, sử dụng vào những ngày gần cuối Chiến Tranh Thế Giới thứ 2 tại Nhật Bản. Ngày 6 tháng 8 năm 1945, quả bom nguyên tử thứ nhất mang tên “Little Boy” đã được thả xuống thành phố Hiroshima, Nhật Bản. Sau đó 3 hôm, ngày 9 tháng 8 năm 1945, quả bom thứ hai mang tên “Fat Man” đã phát nổ trên bầu trời thành phố Nagasaki.

26. Chương 26: Về Nhà, Gặp Được

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỏi quá)

026 | Về nhà, gặp được

Mùa đông ở London rất lạnh, tuy rằng đang chiến tranh nhưng bầu không khí gần đến Giáng Sinh vẫn khiến đường phố giảm bớt sự tiêu điều, những đóa hoa tuyết bay tán loạn khoác cho nó một chiếc áo trắng mới tinh, tuy chưa nhìn ra vẻ đẹp quyến rũ của bầu trời sau cơn mưa tuyết, nhưng theo từng nhịp uyển chuyển rơi xuống đã có mấy phần mộng ảo.

Riddle đứng trên ngã đường quen thuộc, nhìn khung cảnh hai bên, y nguyên các khóm hoa bụi cỏ, khu rừng tuy đã phủ một lớp phấn trắng, nhưng vẫn còn nằm đó. Sờ Nagini ngủ đông trong lòng, đáng tiếc, không gặp được các bé con.

Đáng để nhớ không riêng là bấy rần đã ngủ đông, Riddle đứng tại chỗ, kéo chặt cái áo khoác trên người, bắt đắc dĩ thở dài tiếp thu hiện thực. Đờ đẫn nhìn phía trước, rất có cái mùi, đời người hiu quạnh như tuyết.

Mọi thứ xung quanh vẫn không thay đổi, chỉ là... nhà đâu.

Riddle đứng ở cái chỗ vốn nên là cửa chính, sắc mặt u ám nhìn mảnh đất trống trước mắt, “Saga đáng chết, cả nền đất cũng không buông tha! Chuyện này rốt cuộc là thế nào!”

“Còn có thể là thế nào, nhìn thì biết rồi đấy, anh đỡ cô nhi viện.” Giọng nói quen thuộc, người cũng quen thuộc, đôi mắt màu vàng nâu luôn ôn nhu, mái tóc mềm mại cùng màu với mắt, nụ cười... chỉ nhìn thôi đã làm Riddle có chút ngứa răng và giọng nói rất muốn ăn đòn. “Bọn họ đỡ sạch thật đấy.”

“Anh đỡ nó làm gì.”

“Nhìn ngứa mắt.”

“Saga!”

“Dù sao em giả vờ đủ thân thể đáng thương rồi, các bạn học của em cũng biết sự tồn tại của anh, còn ở cô nhi viện làm chi, khiêu chiến cực hạn nhân nãi của anh à?”

“Dở thành như vậy, đừng nói với em không phải sớm có dự mưu.”

“Anh hỏi này, em là luyện tiếu cô nhi viện, hay luyện tiếu người ở cô nhi viện?” Luyện tiếu cái nào, anh khiến cái đó đi gặp Thượng Đế.

Chỉ là giận anh tự chủ trương thôi. Riddle liếc xéo.

“Nếu đã vậy, đi thôi đi thôi.” Thuận thế ôm Riddle, “Em về quá sớm, anh không biết, vốn đang định tới nhà ga đón em cho em một kinh hỉ đấy.” Dẫn cậu lên chiếc xe đỗ bên cạnh.

Ngồi vào xe cắt đứt gió lạnh bên ngoài khiến Riddle rất tự nhiên thả lỏng mình, thuận thế dựa lên người Saga, tự nhiên đến thoải mái nhắm mắt, tự nhiên đến Saga mừng rỡ không thôi. Thỏa mãn lộ ra trong mắt đủ để chết chìm người nào đó.

“Em không ngồi xe lửa, ngoài mặt nói là mượn dùng bột Floo, trên thực tế là trực tiếp độn thổ về.” Riddle mở mắt hiếu kỳ nhìn tuyến đường, “Ồ đâu vậy?” Cậu hỏi là nhà mới.

“Một nơi hoàn toàn phù hợp với yêu cầu dưỡng lão của em, thân ái.”

“Saga, anh biết em không quen với cách nói chuyện này mà.” Riddle thoáng nhú mày, thân ái?

“Ồ? Thế Giới Phù Thủy không vậy à?”

“Khi các quý tộc gọi thân ái hoặc là có việc nhờ anh hoặc là đã ở trên giường.” Riddle đột nhiên nhớ tới lời mời của Sheryl, “Đúng rồi, em sẽ tới nhà bạn học ở vài ngày.”

“Hừm.”

“Anh không vui à?”

“Khó được về nhà, em lại chỉ lo cho bạn học của em.”

“Ghen tị? Thật là, hữu nghị của chúng ta đương nhiên sâu hơn bọn họ, em từ chối là được, dù sao cậu ta hẳn rất bận.” Chợt nhớ ra lễ Giáng Sinh của quý tộc là không ngừng tham gia vũ hội.

“Không, nếu đã nhận lời vậy cứ đi đi.” Nghiêng đầu, hôn lên trán Riddle, “Về sớm là được.”

“Ừ...” Riddle đỏ mặt, “Saga, em không phải con nít.”

“Em đang nhắc anh, nên hôn môi à?” Tham lam nhìn đôi môi đỏ au của Riddle, thầm nuốt nước bọt, “Hôn lưỡi nhé?”

“Saga! Không dùng bùa chú không có nghĩa là em không có vũ lực!” Riddle tàn bạo nhào qua, rất rõ ràng, quên suy xét tới địa vị nhân hòa.

“Thả ra!” Riddle buồn bực, toàn thân bị Saga giam trong lòng, cánh tay lấy tư thế rất rèn luyện dây chằng bị bẻ quặt ra sau. Không thể nhúc nhích, “Saga~” nếu là bình thường, cái giọng tỏ ra yếu kém mang theo làm nũng này sớm đã khiến Saga đầu hàng, nhưng rất hiển nhiên, nửa năm không gặp, Saga không muốn bỏ qua bất cứ cơ hội thân mật gì với Riddle, còn là yêu thương nhưng nhớ như thế nữa chứ.

...

Tối nhà.

“Saga... Em hỏi này, có phải gần đây anh đầu tư tài chính thất bại không?”

“Đầu tư thất bại? Ai nói?” Saga theo bản năng định cầm sổ sách, rồi sực nhớ ra mình không có thứ này, có thể ghi trên sổ đều là làm cho người ta xem. Các khoản vốn đầu tư chân chính của anh là dựa theo gợi ý của Riddle, dùng phương pháp đo lường của yêu tinh Thế Giới Phù Thủy, giám sát và điều khiển theo cách đặc biệt. (Gần đây mới biết được, thông qua quan hệ của nhà Malfoy, quý tộc dùng nó để ghi lại tài chính phi pháp trong nhà.)

“Vậy là chiến tranh biến động dẫn đến thiếu người à.”

“Nói đúng hơn là nhờ có chiến tranh, mới có nhiều người để dùng.” Dân cư phi pháp ngày càng nhiều, mà kẻ có thể quản chuyện này lại ngày càng ít.

“Vậy là tâm lý của anh bị kích thích, mắc phải những chứng bệnh như sợ hãi gì đó à.”

“... rốt cuộc em muốn nói gì vậy?”

“Em muốn hỏi là, nếu anh không thiếu tiền đến mức mua không nổi một căn nhà khác, cũng không thiếu

người đến mức không nhờ được ai sắp xếp thêm một căn phòng, càng không có bệnh tâm lý sợ ở một mình gì đó, vậy xin hỏi!” Riddle chỉ vào phòng ngủ chính, “Vì sao cả căn nhà to chành bành này chỉ có một phòng ngủ!” Tàn bạo nhìn Saga, đừng nói với cậu đây là chỗ ở của mình Saga, nếu vậy đỡ cô nhi viện làm gì.

“Riddle thân ái, anh cho rằng một căn biệt thự cỡ trung dành cho gia đình là kiểu em thích, hay là em muốn một trang viên?” Saga trả lời rất vô tội rất rất là vô tội ~

“Không! Sáu phòng, đủ rồi.”

“Vậy có vấn đề gì?”

Riddle nguy hiểm híp mắt lại, một khắc này cậu rất hy vọng mắt của mình là màu đỏ vốn có đủ tính uy hiếp và cảm giác áp bách (còn có khả năng mê hoặc) trong nguyên tác hoặc màu da cam của Basilisk (cậu muốn nhìn chết Saga à?), bùa chú, độc dược, Nagini, mấy từ này thì nhau xoay vòng trong đầu Riddle, cậu không phải đối thủ vật lộn với người đàn ông này, Riddle đã nhận mệnh, bị quặt tay ra sau lưng suốt đoạn đường tới đây, cậu triệt để hiểu rõ cho dù không có địa lợi, chỉ xét riêng về thể lực cậu cũng không có cách thắng Saga, cậu 12 tuổi, người đàn ông này đã 21. So bằng cách nào.

“Ha hã, Riddle, rốt cuộc em đang giận cái gì? Phòng không đủ mà thôi, ở chung phòng với anh có vấn đề à?” Nhìn giá trị nội khí của Riddle đã lên tới đỉnh, Saga tốt bụng hỏi rõ, nhưng anh không định thay đổi kế hoạch.

“Đừng có nói nhẹ nhàng như thế, chỉ có hai chúng ta thôi sao sẽ không đủ chứ!” Sáu phòng trống! Là sáu phòng trống không tính nhà bếp và toilet! Càng không tính hầm, vậy mà Saga lại nói không có hai phòng ngủ!

“Em nhìn nè, một phòng ngủ! Anh chọn phòng lớn nhất, yên tâm, giường rất rộng, em sẽ không té đâu, Riddle ~ bình tĩnh, em là người thừa kế của Slytherin, đừng táo bạo vậy, còn có hai thư phòng, đừng nhìn anh thế, em cũng không nghĩ xem sổ sách cất chứa của em, một cho Muggle, một cho Thế Giới Phù Thủy, phòng chừng còn không đủ, chỗ chúng ta ở không phải Thế Giới Phù Thủy, phòng nào cũng có thể kéo dài. Còn có một phòng khách kiêm phòng làm việc, em cũng phải cho anh một chỗ nói chuyện bí mật, một phòng tập thể thao.”

“Rất tốt, phòng cuối cùng thì sao?” Riddle cầm đũa phép dự phòng, nghĩ xem mình có thể dùng pháp thuật gì.

“Cái này...” Ánh mắt mơ hồ.

“Để em trả lời nhé, phòng cuối cùng là phòng em bé! Xin hỏi anh Saga, Bố Già vĩ đại của mafia, vì sao nhà của hai chúng ta sẽ cần phòng em bé? Hửm ~”

Anh rất thích từ chúng ta. “À ~ là thuộc hạ nào làm vậy, Riddle anh nhất định sẽ trừng trị tên đó!”

“Rất tốt, em cũng muốn biết, ai có lá gan lớn như vậy dám vi phạm ý của anh sắp đặt phòng!”

“Phải, anh đã khiến tên đáng giận đó đi gặp Thượng Đế rồi.” Saga không hề xấu hổ nói ra lời trước sau mâu thuẫn, Mord đang giúp Boss trốn việc xử lý công việc hắt xì một cái.

“Sa... Saga...” Riddle co quắp, cậu chỉ rời nhà hơn bốn tháng mà thôi, đã có chuyện gì vậy?

“Vậy căn phòng này sẽ là kho chứa đồ, hoặc là phòng trưng bày vũ khí.” Saga gật đầu quyết định số phận căn phòng dư thừa, xét thấy vấn đề an toàn vẫn nên tìm cơ hội khiến nó vĩnh viễn biến mất thì hơn.

“Riddle... em ghét ngủ chung với anh à?” Saga dùng vẻ mặt hết sức thất vọng nhìn Riddle. Khiến Riddle không khỏi nghĩ nhiều...

Cậu không phải là người có EQ thấp, nếu là kiếp trước, còn có khả năng sẽ suy đoán, ví dụ như mình không có điểm nào đáng để người ta thích, không nên tự mình đa tình gì ấy. Nhưng hiện tại, đeo túi da của Voldemort cậu biết rõ chỉ xét về bề ngoài cậu đã có tiền vốn rất lớn.

Tập tục cho phép đồng tính yêu nhau của Thế Giới Phù Thủy còn có mớ tiểu thuyết BL trong đầu, khiến cậu không thể không hoài nghi liệu Saga có phải sinh ra tình cảm gì như tình yêu với mình không. Quen nhau hơn hai năm, quan hệ của hai người ngày càng thân mật, Riddle vẫn cho rằng bọn họ là bạn bè không gì giấu nhau, ngoại trừ chuyện sống lại, cậu không giấu Saga gì cả. Thậm chí, Saga làm một Muggle là người duy nhất ở hiện tại ngoại trừ cậu biết cậu là hậu duệ cuối cùng của Slytherin.

Nhưng lần này trở về Saga đích xác là có chút... vượt vạch. Ngay khi Riddle dự định thăm dò một phen. Saga cũng phát hiện sắc mặt quái dị của Riddle.

“Ai... Riddle, em cũng biết tình cảnh hiện tại của anh, người có thể tin nhiệm không nhiều, anh chỉ hy vọng có một người anh có thể hoàn toàn yên tâm làm bạn bên cạnh. Anh cũng không muốn, chờ khi giành được quyền thống trị của Anh rồi, có thể tin nhiệm chỉ có súng, có thể để bên cạnh chỉ có dao.” Thành khẩn giải thích với Riddle, nhưng đây chỉ là một trong số những nguyên nhân.

“Được rồi! Saga đáng thương, em chỉ biết đây không phải chuyện người làm mà, yên tâm, nếu như anh quả thật yêu súng của mình, em sẽ tổ chức hôn lễ long trọng cho cả hai. Ha hã.” Thì ra là vậy, xem ra cậu có thể yên tâm rồi, nghĩ quá nhiều cũng không tốt, đều bị Thế Giới Phù Thủy ảnh hưởng, phải luôn nhắc nhở mình Saga là Muggle. Nhưng cậu làm bạn cũng có chút không xứng chức, thật không ngờ Saga bất an như vậy.

Riddle áy náy vỗ vai Saga, bày tỏ sự thông cảm của mình với bất an của anh, rộng lượng tỏ vẻ có thể ngủ chung giường, còn làm ra vẻ hên cho anh đấy.

Rất lâu về sau Saga liệt kê chuyện ngày hôm nay thành một trong số những chuyện mình hối hận nhất, chỉ kém việc khắc lên mộ bia cảnh báo hậu nhân.

“Nếu tôi không cẩn thận như thế, mà là nói rõ, em ấy khẳng định sẽ bắt đầu nghiêm túc suy nghĩ, lấy quan hệ của chúng tôi lúc đó... Ai...”

“Vậy thì thật là cảm ơn, Muggle.”

Nhưng đó là chuyện về sau, hiện tại Saga cần phải nghĩ là mình nên làm cách nào để đối mặt với cảm giác nửa đau nửa thích khi ở chung với nhau.

Ví dụ như “Saga, em tắm xong rồi, tới anh đây.” Thiếu niên quỵn rũ mời gọi, mặc áo tắm rộng thùng thình, tay cầm khăn lau tóc, khuôn mặt trắng nõn do hơi nóng tạo thành, cánh tay nõn nà lúc ẩn lúc hiện, còn lộ ra xương quai xanh và non nửa bộ ngực.

Lại ví dụ như, “Cái giường này không tồi, sắp bằng Slytherin rồi.” Riddle chỉ cái giường ban đầu Hogwarts tặng cho mình, sau khi làm thân với Hogwarts, cái giường đặc biệt thoải mái, không biết tăng thêm bao nhiêu pháp thuật ấy bị treo đầu dê bán thịt chó để trong phòng ngủ của cậu. Saga nhìn Riddle khó được trẻ con lặn mảy cái trên giường, lộ ra rất nhiều da thịt...

Lại lại ví dụ như... “Riddle, giường lớn như vậy... Em.” “A~~” Ngáp một cái, người nào đó buồn ngủ, “Em có thói quen ôm thứ gì đó trong tay, keo kiệt, chúng ta là bạn mà, ôm một cái cũng... không mang thai...” Một mỗi cả ngày, tắm nước nóng rồi ngủ, thoải mái nhất...

Đây là tự làm bậy không thể sống đúng không... Saga nhìn thiếu niên an tâm ngủ cạnh mình chiếm lấy cánh tay mình làm gối ôm, hơi thở mềm mại phả vào tay anh, chỗ da thịt kề nhau hầu như khiến Saga thấy như sắp cháy.

Phiền muộn nhìn cơ thể rõ ràng có phản ứng, Thượng Đế ơi, Satan ơi, là sẽ không mang thai, nhưng sẽ có nguy hiểm chết người. Nhìn người trong lòng nằm bên cạnh, dùng lời Riddle anh hiện tại là cây Liễu (Liễu Hạ Huệ), dùng tiêu chuẩn của Thế Giới Phù Thủy anh hiện tại hận không thể Avada mình, dùng tiêu chuẩn của người bình thường, anh là ăn no rừng mỡ, tự mình tìm tội.

Saga đương nhiên không ngủ được, hoặc là nhìn Riddle, hoặc là nghĩ ngợi lung tung, pháp thuật, đấu súng, âm mưu, ngọt ngào. Đầu óc anh như một đài truyền hình đang phát sóng, từ phim Honour and Passion lúc tám giờ, đến Võ Lâm Truyền Kỳ lúc mười giờ, tiết mục nửa đêm không hợp với thiếu nhi, còn có ngược dòng phim xưa lúc hừng đông. Cái gì cũng nghĩ, lại chưa từng nghĩ đến việc kết thúc những ngày chung giường ngọt ngào mà thống khổ này.

Giờn hã, ai sẽ đẩy người trong lòng mình ra chứ. Buồn mịch, mất ngủ anh đây cam tâm.

...

Riddle hầu như muốn giửa mặt lên trời thở dài, vì sao sẽ như vậy...

Trước đó không lâu cậu còn khoắc lác với Thomas, mafia cũng ăn lễ Giáng Sinh, kết quả đã bị Saga kéo tới đây làm bảo tiêu. Nhìn Saga ngồi ở phía trước cùng mục tiêu hôm nay lúc thì cười lạnh, lúc thì châm chọc. Cậu phải đòi tiền tăng ca...

Một giờ trước...

“Đàm phán? Hôm nay à?”

“Người ta là chính khách có rất ít thời gian, khó được mọi người đều nghỉ, đừng bực không mất bao lâu đâu.”

“Nhưng... quán cà phê...”

“Lẽ nào tới quán bar? Không không không, chỗ đó quá ồn ã.”

“Saga, cũng không cần em làm bảo tiêu mà.”

“Riddle lần này là làm ăn đứng đắn, vì thành ý anh không thể mang theo súng.” Cho nên mang một phù thủy là đối sách an toàn nhất.

Ai... Hiện tại Riddle rất muốn hỏi một câu, vì sao cậu phải giả thành St. Claus! Riddle phiền muộn ngồi trong góc kéo bộ đồ đỏ au trên người, cộng lại cả hai đời cậu chưa từng đỏ như thế.

Còn có bộ râu này, nếu để Slytherin... không, để bất kỳ phù thủy nào ở Hogwarts biết Voldemort cậu dĩ nhiên COS Dumbledore ở lễ Giáng Sinh, trời ạ, cậu không cần sống nữa. (Tuy rằng hiện tại cậu chưa đổi tên thành Voldemort, tuy rằng râu của Dumbledore chưa trắng như thế.)

“Riddle, một đứa bé như em ngồi một mình ở quán cà phê rất kỳ quái, ăn diện như vậy còn có thể nói là làm việc ngoài giờ.” Đây là lý do của Saga.

“Ai...” Riddle nhìn cây kẹo gậy trong tay, đĩa phép second-hand của cậu bị giấu bên trong, Auror của Thế Giới Phù Thủy nên thêm món trang bị này vào tài liệu giảng dạy.

“Một ly cà phê đen, cảm ơn.” Chất giọng dễ nghe mà thành thực đến bất ngờ, Riddle mơ hồ nghĩ, giọng của Saga cũng dễ nghe nhưng anh và cậu đều còn ở cái tuổi thanh niên, không có mị lực tang thương này. Quay đầu nhìn, ừ, đích xác là một soái ca trung niên. Ể?

Riddle vốn chỉ là tùy tiện quay lại, lại bất ngờ phát hiện soái ca trung niên có chất giọng dễ nghe ấy dĩ nhiên mặc một bộ trường bào phù thủy (có Confundus Charm), cô phục vụ trẻ xấu hổ nhìn nhiều ông ta rồi gật đầu đi lấy cà phê, Riddle nhớ cô ta là nhân viên phục vụ cách đó không lâu nói chuyện nhiều nhất với Saga, ha ha, Saga bị lép vế rồi, về nhà chế giễu anh ta.

Nhân viên phục vụ có yêu thích với ông chú hiền nhiên muốn nói vài câu với lão soái ca trung niên, chỉ tiếc là tay áo của soái ca trung niên giặt một cái, cô ta đã vội vã lộn trở về.

Xem ra là phù thủy chính tông, không phải người yêu thích trang phục kỳ lạ gì. Riddle đột nhiên thấy rất hứng thú với vị phù thủy này.

Cũng bởi tướng mạo ông ta, tóc vàng mắt xanh. Màu tóc vàng thuần túy như vậy rất hiếm thấy. Giống như vẽ ra vậy, thuần túy, về phần khí chất quý tộc trên người ông ta, không nhìn, quý tộc thấy nhiều rồi cũng chết lặng. Như là nhìn quen vương tử rồi, gặp quốc vương cũng chỉ thoáng kinh ngạc mà thôi.

Phù thủy, phù thủy ngồi ở quán cà phê Muggle, phù thủy tóc vàng mắt xanh ngồi ở quán cà phê Muggle. Xin hãy tha thứ cho Riddle chán đến mức nghĩ bậy bạ đi, dù sao suy nghĩ trong đầu cậu quả thật rất mê người.

Dumbledore đá Grindelwald, tìm một tình nhân tóc vàng mắt xanh cũng yêu thích Muggle làm vật thay thế, lên hẹn hò ở Thế Giới Muggle vào ngày nghỉ Giáng Sinh... Merlin ơi, máy ảnh của cậu đâu?

...

27. Chương 27: Kiến Thức, Gặp Mặt

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỗi quá)

027 | Kiến thức, gặp mặt

Ba! Một con hạc giấy xuất hiện trước mặt Riddle. Thủ đoạn pháp thuật rõ ràng khiến Riddle chột dạ, “Có muốn nhìn gần nữa không, tiểu phù thủy đáng yêu.”

Nhìn hàng chữ trên con hạc giấy... bị bắt thóp rồi? Quy tắc của Slytherin, nếu không phải là chuyện to tát gì cứ mặt dày thản nhiên đối diện. Vì thế Riddle ung dung nhét tờ giấy vào túi quà của St. Claus, rồi cầm một ly ca-cao nóng, ừ tính tiền cho lão soái ca. Ngồi xuống và phát hiện tầm nhìn sang chỗ Saga tính từ chỗ lão soái ca rõ ràng hơn nhiều, quá tốt.

“Đang làm thêm à?” Người đàn ông tóc vàng buồn cười nhìn Riddle, cũng vì đứa bé này luôn nhìn chăm chăm mới khiến ông hoài nghi, nếu không một đứa nhỏ bình thường không thể nào có hứng thú lớn thế đối với một trung niên hoàn toàn bình thường trong mắt “Muggle”.

“Mơ hử. Tôi cũng không thiếu tiền.” Tháo râu xuống, uống ca-cao, “Người đó, là bạn tôi, tôi ở đây để bảo vệ anh ấy, thời thế gần đây không được yên bình, anh ấy cũng không phải loại người sẽ làm cái nghề an toàn.” Nói xong quăng một câu thần chú qua, một chậu hoa bay tới đập hư chiếc máy ảnh nào đó lên ló ra trong góc.

“Làm một phù thủy dĩ nhiên bảo vệ Muggle.” Giọng nói khinh miệt, đôi mắt bốc lửa, rất hiển nhiên lão soái ca muốn cho Riddle một cái bùa yểm.

Hử? Riddle khựng lại, lẽ nào tình nhân mới của lão ong mật trên thực tế cũng tôn sùng luận huyết thống giống như Grindelwald? Thuần túy là vì thích lão ong mật mà làm bộ thích Muggle.

“Vậy ông tới đây làm chi? Đây là quán cà phê Muggle.”

Chỉ có ở chỗ của Muggle thuộc hạ của ta mới không dễ tìm được. Trung niên soái ca... Được rồi, kỳ thực là Gellert? Grindelwald, Ta chỉ muốn nghỉ lễ dưới cùng một bầu trời với cậu ấy.

Nhìn vẻ mặt hiu quạnh của ông ta, Riddle thu hồi suy đoán ác ý (==|||) ông ta là tên gốc Dumbledore vừa thông đồng được trong lòng, nhẹ nhàng an ủi.

“Đừng nghĩ quẩn, cũ không đi, mới không tới.”

“Nhóc đang nói gì vậy?”

“Chưa ăn thịt heo cũng đã thấy heo chạy, vẻ mặt này của ông là đang nói cho cả thiên hạ, Người tôi yêu kết hôn, nhưng chú rể không phải tôi! , nếu không phải thất tình ai sẽ có tâm tình thốn như vậy, ngay ngày đầu năm chạy tới quán cà phê uống cà phê đen.” Riddle chỉ mấy nhân viên phục vụ ở quầy, “Các cô gái mẫn cảm đã nhận ra sự bị thương của ông, chuẩn bị dùng bộ ngực mềm mại của mình an ủi ông đấy. Không chọn ai à?”

“Nhóc...” Grindelwald không biết nên nói gì, chỉ có thể trừng Riddle, “Ta chướng mắt lũ nhóc Muggle.”

“Thì ra là thế, kỳ thực phù thủy cũng có những cách bảo dưỡng rất tốt, như ông vậy ra ngoài tán gái nhiều nhất chỉ xem như trâu già gặm cỏ non, không thể tính là xương khô nhai cỏ non được, cổ lên, tuổi tác không phải vấn đề!” Đúng vậy, Thế Giới Phù Thủy già chậm lắm. Đồng chí Riddle, an ủi sai hướng rồi.

“Nhóc chẳng lẽ là Gryffindor?”

“Tuyệt đối là hiểu lầm, ông không thể thấy tôi mặc đồ đồ đã nói tôi là Gryffindor được, đây là tình huống đặc thù, tôi là Slytherin.” Riddle vươn tay, “Slytherin năm thứ nhất, Tom? Riddle. Gọi Riddle, tôi không thích tên mình.”

“Grind.” Dark Lord khô cần nói ra hai chữ, “Slytherin dĩ nhiên thích Muggle đề tiện.” Xem ra lý do ông không tới Anh phát triển lại nhiều một cái rồi.

“Tôi không bác ái như vậy, Slytherin đều là si tình, không rảnh thấy một cái yêu một cái đâu!” Riddle quần quýt nhìn soái ca, “Đồng chí, tên của ông không được tốt cho lắm.”

“Há?” Grindelwald cho rằng Riddle đoán được thân phận thật của mình.

“Cái tên này rất u ám, ông ghét Muggle, khẳng định không biết, tác giả của một bộ cổ tích hắc ám nổi tiếng nhất Muggle tên là Grimm*. Đủ kiểu loạn / luân, mưu / sát, ngược / sát, luyến / thi, nhân / thú... Ách~” Nhớ tới mở cổ tích Snow White, Cô Bé Quàng Khăn Đỏ phiên bản đầu, Riddle nghĩ dạ dày mình như muốn trào dịch chua. Cậu thật không rõ, mở cổ tích ám phúng quý tộc và lên án sự thống trị tanh sặc mùi máu ấy đến cuối cùng sao lại là cho trẻ con xem.

“Đừng nhắc tới những Muggle ti tiện ấy với ta, ta...” Đương nhiệm Dark Lord phát hiện, tiểu quỷ này hoàn toàn không nhìn lời ông nói.

“Được rồi được rồi, đầu năm đầu tháng tôi không muốn cãi với ông, cũng không có hứng thảo luận huyết thống gì ấy, cùng các bài lý luận dài lê thê về quý tộc, Muggle, phù thủy.” Chỉ ra ngoài, “Nếu ông muốn dùng cách nhanh nhất thuyết phục tôi, xin hãy ra ngoài, chỉ vào mặt người nào đó rồi hét Đồ ti tiện, đơ bản. đi.”

“ ... ”

“Ông là người sùng bái của vị Đức ấy à.” Dĩ nhiên biến tóc và mắt mình thành màu này, sở dĩ không cho rằng là chính chủ, chủ yếu vì di Rowling có nói, Dark Lord của Đức để tránh mặt lão D, tình nguyện giam mình cả đời, một người cố chấp như thế hẳn không thể bước vào đất Anh, nhất là sau khi đã cạch mặt với Dumbledore.

“Ừ...” Khuôn mặt già của Dark Lord rõ ràng không dày bằng Riddle, nếu là Riddle, khẳng định sẽ nói mình là người ủng hộ trung thành của bản thân, rồi thổi bản thân nghiêng trời lệch đất, tiền đề là, về sau không còn gặp lại người này nữa.

“Khó trách ông phản ứng lớn như vậy, khẩu hiệu của vị ấy là vì lợi ích lớn nhất.”

“Có gì không đúng à?”

“Nói thế cũng không sai, đáng tiếc là vị ấy quên cái gì mới là lợi ích.”

“Khiến quý tộc thuần huyết chiếm được nhiều quyền lợi và tiền tài hơn.”

“Cũng tức là cướp đoạt hàng loạt tài nguyên như địa vị, của cải, đất đai, tiền tài, đàn bà của máu lai, máu bùn, Muggle, và thuần huyết phi quý tộc, lấy tiền để áp bức không gian sống đã kích nhân cách tự tôn của bọn họ, dùng 0.25% nhân khẩu của thế giới đối kháng với 99.75% còn lại?”

“Nhóc có còn là Slytherin không đấy, nhóc có biết...”

“Không ai có thể Slytherin hơn tôi cả.” Cậu là hậu đại của người ta, “Tôi cũng đã nói không muốn thảo luận ba cái chủ đề này, chỉ là vì ở chỗ Muggle có thể gặp được một phù thủy là rất hữu duyên, nên mới tới tán gẫu với ông thôi. Ông đừng tẩy não tôi, vì lợi ích là không sai, nhưng tôi có lợi ích thuộc về mình, xin đừng can thiệp.”

Gellert? Grindelwald không thể không đánh giá lại Riddle, vốn cho là một Slytherin khác loại, là kẻ tuân theo luận bảo vệ Muggle, thật không ngờ cũng là một tín đồ của lợi ích.

“Ý nhóc là, vị ở Đức cuối cùng sẽ thất bại, cho nên nhóc không tán thành lợi ích của ông ta?” Vỗ tay! Lão Dark Lord thông minh hơn lão D nhiều.

“Tôi đã nói tôi không muốn thảo luận cái này.”

“Thảo luận cái gì, em bỏ quên anh luôn này.” Saga đột nhiên xuất hiện, bất mãn nhìn Grindelwald, thuần túy là cho rằng ông ta chiếm lấy Riddle quá lâu.

“Xong rồi à?”

“Ừ, gã cho anh một phần nhược điểm của đối thủ, hy vọng anh có thể làm chút tay chân.”

“Anh không phải nói là làm ăn đứng đắn sao?” Riddle xệ mặt.

“Trước là đứng đắn, bàn về cổ phần một nhà máy, đây là kèm theo, nếu xử được đối thủ, gã sẽ đỡ em vợ mình lên đài, quy mô nhà xưởng có thể tăng gấp đôi.”

“Động lòng?” Riddle nhướng mày.

“Không sai, anh sẽ giao tư liệu cho em, cứ như cũ nhé.”

“Em còn đi học, trên người có theo dõi, ba cái pháp thuật như nguyên rửa tuy rằng không cần đưa phép nhưng vẫn ngừa vạn nhất, thế này đi, mấy ngày nữa em tới nhà Malfoy làm, nhà bọn họ là đại quý tộc, khẳng định có phòng hộ.”

“Không cần lợi hại quá, anh sẽ phối hợp với em chế tạo ngoài ý muốn, trường kỳ mất ngủ là được.”

“Vậy thì đơn giản, nhưng gã này, phỏng chừng có dự định qua cầu rút ván.” Chỉ vào chính khách.

“Không sai, nhưng gã mới là ván.” Quay đầu nhìn Grindelwald, “Còn chưa hỏi vị này...”

“Grind, phù thủy đấy~” Riddle trả lời thay, để tránh cho vị này làm một câu Muggle dè tiện. Khiến Saga rút đao ra đâm chết. (Không mang súng, đao vẫn có.)

“Hân hạnh được gặp.” Saga lãnh đạm gật đầu, biểu tình không mấy vui vẻ, y chang như Grindelwald khi nhắc tới Muggle vậy, trời biết anh đã nhìn lên bao lâu.

“Riddle, đi thôi, anh kiếm được một nhóm tù binh, yên tâm, đều là tự nguyện ký tên cả, chỉ cần sống sót sau thí nghiệm của em, bọn họ sẽ tự do, hiện tại bọn họ đang cảm ơn em đấy, nếu không đã sớm chết cả rồi.”

“Cảm ơn anh giảm bớt sự hổ thẹn trong lòng em, nhưng giờ em đâu có nhiều thí nghiệm đòi mạng như vậy, giữ lại hai cái thử độc được là được.”

“Anh nói này một nhóm cũng chỉ có mười người, em có thể thay phiên mà...”

Grindelwald ghen lời nhìn hai người xem ông thành bối cảnh bỏ đi ra ngoài, được rồi là Muggle kia xem ông thành bối cảnh, Riddle chỉ ít còn biết quay đầu vẫy tay chào tạm biệt, nhưng ông coi như là kiến thức được uy lực khi Muggle và phù thủy hợp tác với nhau...

“Albus, học sinh như vậy, cậu nhất định đau đầu lắm đây.” Thật là ăn ý, lão D thấy Riddle cũng nghĩ ông đã có người kế tục ấy, “Ta nên đi thôi.” Ông tới Anh còn có một mục đích khác, là tìm kiếm Deathly Hallows, bất kể hy vọng xa vời cỡ nào ông cũng không buông tha, Albus, tôi muốn biết, nếu không có tội nghiệt tên là Arianna ấy, chúng ta sẽ thế nào.

...

“Xem ra em rất có thiên phú nguyên rửa.” Saga thế mới biết, nguyên rửa là Nghệ Thuật Hắc Ám rất cao thâm.

“Chỉ là đơn giản thôi...” Ngôn ngữ của phù thủy vốn có ma lực, mượn thêm đao cụ, khiến người đau đầu nhức óc rất dễ dàng, đương nhiên bùa chú cũng làm được hiệu quả này, nhưng bùa chú có thể bị tra ra.

“Mấy mụ phù thủy trong các câu chuyện thần thoại của người bình thường bọn anh hẳn lấy hình tượng từ những thiên tài khác loại như em...” Đã đọc rành rọt đủ loại sách tham khảo của Thế Giới Phù Thủy, Saga buồn cười nhìn Riddle túi lớn túi nhỏ chuẩn bị tới nhà bạn học làm nghi thức nguyên rửa.

“Còn không phải anh yêu cầu, đòi tự nhiên nữa chứ, cho tên đó một súng không phải khỏe hơn sao!”

“Nếu vậy sẽ có người hoài nghi tấm ván chúng ta sắp rút, đi sớm về sớm nhé.” Saga vẫy tay.

“Anh vội hẹn hò à?” Mấy ngày trước còn luyến tiếc lải nhải cậu khó được về nhà dĩ nhiên còn đi gặp bạn học ngày ngày có thể gặp, hôm nay lại vui mừng khôn xiết tiễn cậu ra ngoài? Riddle nghi hoặc nhìn Saga. Đại khái là công việc đi, dù sao muốn chơi gái cũng không cần né cậu.

“Hẹn hò, hừ ~ thật là hẹn hò, với một lão già hơn chín mươi tuổi.” Riddle đi rồi, Saga từ trong ngăn kéo rút ra một lá thư, chỉ bằng tấm da dê thôi đã biết là của Thế Giới Phù Thủy. Người nhận là Saga anh, người gửi là... Albus? Dumbledore.

“10 giờ rưỡi.” Nhìn đồng hồ, còn nửa giờ.

Saga nhanh chóng hành động, bày ra cả đồng thành phẩm, bán thành phẩm, thất bại phẩm luyện kim phòng hộ của Riddle. Kê Two-Way Mirror lên món trang sức để ở sau lưng, đầu bên kia trợ thủ Mord đã chuẩn bị xong, cả quá trình nói chuyện sẽ được ghi lại. Nếu là Legilimency, mấy món phòng ngự này hoặc nhiều hoặc ít sẽ có tác dụng, còn phải nhớ là không nhìn vào mắt ống, nếu có gì không đúng. Súng lục lập tức chào hỏi. Mớ sách trên bàn đều là rỗng ruột, bên trong không phải chứa phần độc thì là dao, ném ra ngoài lực sát thương đầy đủ, trong tủ ngầm chỗ anh ngồi có ba bốn cây súng, một quả lựu đạn, một cây gậy điện, hai chai H₂SO₄.

Chỗ Mord là vì phòng ngừa lão ông mật Obliviate anh, Mord cũng là hai người duy nhất trừ anh ra biết Riddle là phù thủy, đáng thương Mord vì điểm ấy, trên từ trợ thủ trợ lý, giữa tới quản gia, dưới thành bảo mẫu đều phải quán xuyến hết. Danh ngôn của cậu ta là “Đời này chuyện cuối cùng tôi hối hận nhất là giành được tín nhiệm của ngài.” Nguyên văn là “TMD ông đây hối hận đã quen mày.”

Còn một lát nữa, Saga rút một quyển sổ nhỏ, ghi chép bên trong liên quan tới Riddle, lật tới tờ giáo sư, đầu tiên rõ ràng là Albus? Dumbledore.

Đánh giá của Riddle: Một lão già, một lão già rất đáng ghét, một lão già rất đáng ghét nhưng không thể không thừa nhận rất có bản lĩnh, già quả là già, khác xa người trẻ tuổi, anh đây không so đo với ông. Nếu muốn so đo vậy anh chỉ hy vọng... Merlin ơi, xin đừng để con sống trong thời đại có ống được không, bảy mươi năm trước ống thất tình can hệ gì tới con!

Những lời đánh giá rất khiến Saga nghi hoặc, ra vẻ như Riddle rất ghét lão già này, nhưng ông cũng không làm chuyện gì đáng ghét. Thuần túy là nhìn đã ghét. Còn có bảy mươi năm trước thất tình... Là có một lần Riddle tức điên máu lên thuận miệng thốt ra, sau đó đã im bặt không nhắc tới nữa.

Đánh giá của cô nhi viện: Một người thoát nhìn rất hòa ái, trên thực tế rất nghiêm túc, ngoài mặt đứng đắn trên thực tế rất sắc...

Saga lật qua, bọn nhóc này càng nói càng không giống tiếng người.

Đánh giá của thủ hạ: Gặp một lần, thoát nhìn là người.

Ba! Đóng sổ, chờ...

“Leng keng.”

“Phù thủy... rất đúng giờ.” Anh khá là thèm cái bùa độn thổ ấy, mặc dù chả dễ chịu gì.

“Chào, giáo sư Dum... bledore.” Mở cửa, Saga sững sờ, đây là người hả? Dumbledore hôm nay mặc quần áo phù thủy, có thể nghĩ mà biết, áo choàng màu tím, hoa văn ánh sao mặt trăng...

Saga nhớ lại mấy bộ lễ phục lộng lẫy mà đơn giản của Riddle, nhìn lại người này... Người quả nhiên không thể so với người...

“Chào, ta nghĩ anh chính là anh Saga.” Dumbledore hòa ái cười, Saga cũng cười, nói thật môn công phu cười này đích xác rất thâm ảo, Dumbledore dùng là hòa ái, Saga dùng là ôn hòa, phải biết ở bên ngoài anh là thanh niên mẫu mực Anh kiểu lảng giềng tán thưởng trăm năm khó gặp, nếu không phải anh sợ phiền lắm sẵn một cái CMND đã kết hôn, không biết bao nhiêu bác gái đã dẫn con gái tới cửa rồi.

“Giáo sư Dumbledore, chắc hẳn ông cũng nghe về công việc của tôi, dù sao ông tìm tới tận cửa.”

“Phải, tuy rằng ta không tán thành...” Saga xua tay, ra vẻ Dumbledore trước hãy dừng lại.

“Tôi biết, tôi cũng hiểu, khi tôi bước chân vào thế giới này thứ đầu tiên tôi học là pháp luật, Riddle cũng thế, em ấy còn tính toán giúp tôi, nếu tôi bị định tội, phỏng chừng có thể ngồi mười mấy lần ghế điện, em ấy thậm chí từng oán giận pháp luật của Anh quá dễ dãi, nói là nếu ở Trung Quốc tôi đã bị cắt sống thành ba nghìn miếng rang thành một đĩa thức ăn, đương nhiên tôi muốn nói ở đây không phải là ông có quyền can thiệp vào hành vi phạm tội của tôi hay không, mà tôi muốn nói là...” Saga rút cây súng trong túi ra để vào một cái hộp trên bàn. “Nếu ông tới tìm tôi nói chuyện, hãy dựa theo quy củ của chúng tôi, bỏ vũ khí, cũng tức là đưa phép vào cái hộp này.” Chỉ một cái hộp khác trên bàn.

“Tôi không biết quy củ ở Thế Giới Phù Thủy là thế nào, đây là điểm mấu chốt của tôi, một kẻ không rõ lai lịch tiếp cận tôi như vậy, lại không bị soát người, nói thật nhé giáo sư, tôi vất vả lắm mới đuổi được những người bảo vệ ngầm của mình đi đấy, phải biết, nếu không vì Riddle, tôi căn bản không có thời gian để tiếp đãi ông.”

Dumbledore tốt xấu cũng là phù thủy nổi tiếng của Thế Giới Phù Thủy, tuy rằng ông bảo vệ Muggle, nhưng lúc nào lại bị Muggle đối đãi như vậy, Muggle bình thường ông gặp không phải sợ hãi sức mạnh của bọn họ, thì là hưng phấn hiếu kỳ, còn có là tham lam và lợi dụng của cao tầng Muggle. Saga đích xác là ngoại lệ, anh ta dùng thái độ như đối đãi với con nít để đối đãi với Dumbledore, tư thái nói rõ sự coi thường, khiến Dumbledore rất khó chịu.

“Đương nhiên.” Dumbledore để cây đũa phép theo mình nhiều năm vào hộp, ông không cho rằng Saga sẽ làm gì với đũa phép của ông, trên thực tế thực lực là tất cả, Dumbledore có thực lực này, pháp thuật không cần đũa của ông không phải nói chơi, ông có thể cam đoan nếu Saga có động tác gì, ông có thể ngay lập

tức cầm về đũa phép.

Ông chỉ cho rằng Saga xuất phát từ thói quen, vì rất ít có Muggle có thể hiểu rõ về Thế Giới Phù Thủy, phòng bị kịp thời với Nghệ Thuật Hắc Ám.

...

Grimm () & Grindelwald (): hai chữ đầu có cách viết và đọc giống nhau.

28. Chương 28: Khắc Khẩu, Nhà Malfoy

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỏi quá)

028 | Khắc khẩu, nhà Malfoy

Dumbledore âm trầm độn thổ, Saga cũng âm u ngồi trong nhà, hai người nhớ lại cuộc nói chuyện vừa rồi, đều nổi trận lôi đình.

“Ta là tới nói chuyện về Tom.”

“Nếu, ông là thầy của Riddle, ông nên biết, em ấy không thích cái tên đó, em ấy gặp ai cũng yêu cầu gọi mình là Riddle.”

“Ồ kìa ~ tên của phù thủy là có ma lực.”

“Ma lực của dòng họ cũng rất mạnh, thừa giáo sư. Nếu trên thế giới này có ai có thể làm người đầu tiên gọi biệt danh của em ấy, vậy nhất định là tôi.”

Chỉ một cái xưng hô thôi đã sặc mùi thuốc súng, sai lầm này không trách ai được, ai bảo Dumbledore thích lôi kéo làm quen, ai bảo Saga luôn để ý mình không có một nick name đặc biệt để gọi Riddle.

“Trò ấy rất cực đoan, điều này sẽ khiến trò ấy đi đường vòng.”

“Ồ... Em ấy cực đoan ở mặt nào?”

“Trò ấy ra vẻ rất thích Nghệ Thuật Hắc Ám, sùng bái quyền thế, vì đạt được mục đích không từ thủ đoạn...”
Dumbledore nghiêm túc nhìn Saga, “Anh Saga, anh là người thế nào ta không thể ước thúc, nhưng To... Riddle là học sinh của ta, ta...”

“Đợi đã, những đặc điểm ông nói, hình như rất hợp với đặc tính của Slytherin?” Cầm lấy quyển Hogwarts: A History! “Xem ra Riddle của tôi là một Slytherin hợp cách.”

“Anh Saga, anh nên dạy dỗ...”

“Tôi biết cắt ngang lời người khác nói là rất vô lễ, nhưng thưa giáo sư, ông có phải đã lầm rồi không, trên danh nghĩa tôi là người giám hộ của Riddle, nhưng chúng tôi là bạn, chúng tôi là bình đẳng, tôi không có quyền dạy dỗ em ấy, cũng sẽ không làm vậy, về phần ông, trách nhiệm của ông là dạy môn Biến Hình, ông thậm chí không phải viện trưởng của em ấy. Nhưng cho dù là giáo sư, ông cũng không có tư cách quy định cuộc đời của người khác, lại nói, theo tôi được biết, quan điểm của ông có phải là chính xác là chính nghĩa hay không tại Thế Giới Phù Thủy của các ông vẫn còn có tranh luận...”

Bắt đầu cãi nhau...

“Tôi ảnh hưởng em ấy? Tôi dạy hư em ấy? Tốt. Rất tốt, ông phù thủy, xem ra chúng ta không còn gì để nói, nếu ông cảm thấy Riddle là tội ác, là tà ác, vậy dùng pháp luật của phù thủy các ông bắt em ấy đi, chỉ cần ông có thể, về phần tôi, ông không quản được.”

“Trò ấy có cái tư tưởng chiến tranh cực đoan như vậy sau này sớm muộn gì cũng xảy ra chuyện. Ta là vì tốt cho trò ấy.”

“Riddle là loại người gì tôi hiểu hơn ông, em ấy muốn làm gì tôi cũng rõ hơn ông, tư tưởng của em ấy cực đoan à? Trái lại tôi thấy rất tốt. Vì người mình yêu hủy diệt cả thế giới, rất bình thường mà. Tôi cũng vậy, ở đây tôi nói rõ cho ông biết. Người tôi yêu là em ấy, ông muốn đối phó em ấy, xin hãy tính luôn thể lực của tôi vào, nếu như em ấy gặp được ngoài ý muốn, tôi sẽ kéo toàn bộ Muggle của Anh đồng quy vu tận với phù thủy các ông, ông sẽ là người đầu tiên chôn cùng!”

“Anh!”

“Không tiễn, giáo sư, cầm lại đũa phép của ông, cuộc nói chuyện hôm nay tôi đã ghi lại, nếu hôm nay tôi xảy ra chuyện, ví dụ như quên mất cái gì, cũng sẽ có ghi chép tường tận. Trở về soạn giáo án của ông đi, kiểm lại căn bệnh đa nghi của mình, Riddle không có dã tâm ông nói, Thế Giới Phù Thủy không phải đang chiến tranh sao, ông còn không mau đi chủ trì đại cục? Thưa ngài White Wizard vĩ đại.”

Triệt để xong...

Từ khi về Hogwarts, Dumbledore vẫn luôn phân tích tác dụng của Saga bên cạnh Riddle, vốn cho rằng có một người bạn Muggle Riddle cho dù ủng hộ thuần huyết cũng sẽ không có hành động hoặc chủ trương tàn sát Muggle, nhưng hiện tại ra vẻ như ông nên có một kết luận khác, người giám hộ của trò ấy là một người

theo chủ nghĩa tàn sát Muggle, cho dù chính bản thân anh ta cũng là Muggle.

Ai... Muggle luôn tiến hành những cuộc tàn sát vô nghĩa. (Phù thủy các ông có bấy nhiêu đó không phải cũng còn ăm ỉ sao!) Xem ra Tom? Riddle cần phải được quan tâm đặc biệt, nhưng thật không ngờ bọn họ dĩ nhiên là quan hệ này. Nhớ tới tuyên ngôn kiên định của Saga, Dumbledore không khỏi so lại mình và Gellert. Thôi, chuyện của Riddle tạm thời hoãn lại đã, trước cứ nhìn đi, các quý tộc thuần huyết nếu biết quan hệ của trò ấy và Saga, trò ấy hoàn toàn không có lập trường nổi lên cuộc cách mạng lần thứ hai hoặc đi theo Gellert. Về phần uy hiếp của Saga, không cần sợ, vũ khí của Muggle phát triển đích thật rất nhanh, nhưng ông đã thử qua cái gọi là súng, không đột phá được Protego, độn thổ của phù thủy đủ để né tránh nguy hiểm, lại nói Muggle căn bản không tìm được Thế Giới Phù Thủy, hiện tại nhiệm vụ chủ yếu là tranh thủ địa vị lãnh tụ ở Hội Phượng Hoàng.

Gellert... Siết chặt đũa phép trong tay, nếu thật đến nông nỗi ấy, cậu phải đối mặt chỉ có tôi.

Song song ngay lúc này, Saga cũng đang xả giận, “Lão ong mật đáng chết, Dumbledore đáng chết, Mord, toàn lực thâm tóm địa bàn London, ga Kings Cross, trước đi phải người tới tiệm sách số XX theo dõi, nếu có lệnh tùy thời bắn chết bọn người cầm cú mèo, gây gỗ và mặc áo choàng!”

“Bình tĩnh lại nào, Boss, giờ chưa phải lúc thích hợp để tấn công London.” Mord cản lại bọn thuộc hạ đã chuẩn bị hành động, “Nếu bị bọn người ấy nhận ra, ngài sẽ mang tới rắc rối cho thiếu gia Riddle.”

“Cũng đúng, vậy bảo vệ nhân viên ở đó, và đổi nhân viên cửa hàng thành người của chúng ta thì vẫn được phải không.” Nếu Saga là loại người khăng khăng làm theo ý mình, anh sẽ không có địa vị như hôm nay, nhưng phải tăng nhanh tiến độ gặm nhấm. Thừa dịp chiến loạn, chỗ dễ dàng nhúng tay nhất trái lại là cơ quan chính phủ, thành viên hoàng thất.

“Phù thủy hẳn sẽ thường rửa sạch ký ức những người nhìn thấy bọn họ.” Mord cầm Two-Way Mirror, cậu cũng bất mãn với thái độ của Dumbledore.

“Không sao, tôi chỉ cần những người nghe được lệnh của tôi là có thể bắt đầu càn quét, không cần bọn họ nhớ cái gì, nó chỉ là bảo đảm cho Riddle, cũng không phải muốn tấn công Thế Giới Phù Thủy.”

“Vậy để tôi đi làm.”

Saga và Dumbledore cãi nhau túi bụi, khói thuốc súng dày đặc giữa hai người, một người dự định triệt để lợi dụng Muggle, tuyệt đối không thể để Riddle đáp được xe của các quý tộc thuần huyết, một người khác phòng bị phù thủy đến triệt để, Dumbledore nếu ông dám làm gì với người trong lòng tôi, tôi sẽ liều với các phù thủy.

...

Mà ở bên kia, Riddle tới trang viên Malfoy, cũng trải qua... dùng lời của Phật gia, là một kiếp phần hồng. Bên trái là mẹ của Abraxas, nữ chủ nhân đương nhiệm của trang viên Malfoy. Bên phải là mẹ của

Walburga? Black tới thăm em họ, nữ chủ nhân đương nhiệm của nhà Black, thừa lại còn có, mẹ của Zabini theo con trai tới chơi, và bà nội của Abraxas riêng từ Pháp tới thăm cháu.

Cậu tới chơi thôi mà, mấy người phụ nữ này là sao vậy, còn có mấy người, trùng cái gì mà trùng, là vợ / mẹ của mấy người phi lễ tôi!

Abraxas xem như phúc hậu, bị tầm mắt chết của Riddle công kích, chột dạ lia mắt đi, rồi áy náy nhìn Riddle. Sheryl, miễn bàn cậu ta, từ đầu đến cuối chỉ biết trừng cái mặt đơ ra ngồi làm tượng đá, rất tốt chúng ta tính sổ sau, mẹ cậu vừa rồi có lỗ miệng nói, bà ấy bị cậu kéo tới.

“Ôi ~ mẹ ơi, Nancy, hai người dọa sợ khách của Abr rồi kìa.” Lão Malfoy nhìn không được nữa.

“Ôi ~ thân ái, anh xem đứa bé này đáng yêu cỡ nào. Em muốn để nó mặc mấy cái váy em chuẩn bị quá.”

“Người ta lần đầu tiên tới mà.”

“Vậy lần thứ hai là được hả?”

“Mẹ, con dẫn Riddle đi tham quan nhé.” Abraxas trượng nghĩa tóm lấy Riddle chạy.

...

“Anh em, cảm ơn.” Chạy hồi lâu, hơi thở của Riddle vẫn đều đều, mà Abraxas thì thở dốc, ít vận động đấy ~ “Tôi hỏi nhà Black sao lại có một vị tiểu thư như vậy?”

“Nhà Black đời đời có ngoại tộc, vị này gả vào nhà Malfoy huyết thống xem như cam đoan, hai năm nữa cậu sẽ gặp một người em họ khác của Walburga, Alphard? Black. Khi ấy cậu sẽ biết độ tin cậy của huyết thống mẹ Abr.” Theo sau bọn họ đương nhiên là Sheryl.

“Vậy tôi đổi câu hỏi, Abraxas, vì sao cha cậu nhìn trúng vị này?”

“.....” Nguyên nhân phi khách quan, Sheryl không dám nói.

“Tôi rất muốn nói đây là hôn nhân gia tộc an bài, nhưng trên thực tế... cứ cách mấy đời nhà Malfoy sẽ có một hai quý tộc có khuynh hướng thẩm mỹ khác với bình thường, đây cũng là nguyên nhân Malfoy độc lĩnh phong tao.” Abraxas hất cằm, nhượng mày, rõ chưa?

Rõ rồi! Riddle giơ ngón tay cái, thật có thể bịa.

Sheryl vỗ vai Riddle, Cậu ta học được chân truyền của cậu.

...

Hầm nhà Malfoy...

“Đừng nói với tôi cậu đang làm nguyên rửa, Riddle!” Abraxas bày ra cái mặt cậu không chuyên nghiệp tôi phải khinh thường cậu.

“Riddle, tốt xấu là phù thủy, cậu nên chính thống tí, đâm hình nộm cũng có hiệu nghiệm hơn thế.”

“Hai cậu quá bảo thủ, cái này gọi là cách tân! Cách tân!” Tiếp tục khuấy.

“Cách tân cái đầu cậu, không phải là độc được sao!” Abraxas rất không quý tộc bùng nổ, Riddle nói là muốn làm tí nguyên rửa, cậu hào phóng cho mượn hầm nhà mình, kết quả cậu ta lại chế thuốc nâng cao tinh thần.

“Các cậu nói nguyên rửa là dựa vào cái gì?”

“Pháp thuật, môi giới, thần chú, tình cảm mãnh liệt.” Đại bộ phận là hận, càng mãnh liệt càng có thể phát huy uy lực lớn nhất.

“Thì không phải sao, tôi có thể có tình cảm mãnh liệt gì với người qua đường Giáp ấy, cộng thêm lượng pháp thuật của năm thứ nhất. Vậy nên, đi cửa chính không thông, chỉ có thể đi cửa hông thôi.”

Xong rồi, đổ độc được lên tấm da dê vẽ pháp trận nguyên rửa.

“Thật lợi hại, pháp trận là một môn học văn cao thâm, hiếm có người học được, đại khái chỉ có mấy bô lão mà thôi.” Abraxas nhìn Riddle ưu tú ngày càng thấy xoắn xít.

“Tôi học cái đó để làm chi, Curses and Counter-Curses , vẽ theo sách là được, đây chỉ là pháp trận cơ sở, các cậu hẳn cũng biết.”

“Vẽ pháp trận không thể dùng pháp thuật, thế nên muốn vẽ một vòng tròn cũng không dễ.” Sheryl nhìn vòng tròn hoàn mỹ ấy nhin không được khen ngợi, cậu ta rút cuộc luyện tập bao lâu, quả nhiên, thiên tài nào cũng không thoát khỏi sự chăm chỉ.

Riddle dừng động tác trên tay, máy móc quay đầu, “Thế Giới Phù Thủy... không có com-pa à?”

“.....” Tôi không muốn nói gì cả...

“Mấy cái này, móng tay, tóc vân vân, Thế Giới Phù Thủy rất lưu ý, dù sao nếu bị người khác lấy làm Thuốc Đa Dịch, cũng đủ cho cậu khổ não, nhưng ở chỗ Muggle lại rất dễ, chỉ cần cho nhân viên tiệm cắt tóc tỉ tiền bo. A, máu cũng có, chai lọ của Thế Giới Phù Thủy tốt thật, chỗ Muggle muốn bảo tồn chỉ có thể đông lạnh.”

“Máu?” Cái này làm cách nào?

“Đốt vài loại thảo dược yên giấc khi hẩn đi spa thư giãn, nhân cơ hội rút một ống máu, hoặc giả làm bác sĩ tới nhà, kiểm tra sức khỏe.” Đây là văn minh, không văn minh vậy phải còn đồ cho cánh tay của hẩn một đao.

“Muggle quá phớt lờ mấy thứ này.”

“Không hiểu thì không thể phòng.” Thì cũng y như trước khi bị báo đài bóc trần có người tin vào Tà Giáo, trước khi bị cấm có người bị bán hàng đa cấp lừa vậy, phù thủy không đề phòng súng, Muggle không đề phòng đũa phép.

Dung môi đặc thù, khiến móng tay và tóc vô hình hòa tan, máu cũng trở nên trong suốt, trộn chung với thuốc nâng cao tinh thần rồi rót vào pháp trận. Nhỏ thêm mấy giọt nọc độc của Nagini, tặng cho nó thuộc tính hấp ám. Xong.

“Chỉ cần vùi tờ giấy này vào hoa viên nhà bọn họ, tinh thần của tên này sẽ luôn sáng láng.”

“Đây là nguyên rửa à?”

“Cậu khẳng định đã quên tác dụng phụ của thuốc nâng cao tinh thần rồi Abraxas, tuy rằng tôi chỉ đổ một chai, nhưng tôi dùng là nguyên rửa, được rồi, nguyên rửa khác loại. Nhu cầu của một người đối với giấc ngủ, là về cả mặt tinh thần lẫn thân thể, Khi không ngủ được, thân thể của hẩn sẽ kéo sụp hẩn. Đây là một, thứ hai, cho dù về mặt sinh lý, tinh thần hẩn không cần ngủ, tâm lý vẫn cần, đây là truyền thừa và nhu cầu có trong huyết mạch của mọi sinh vật sống, chờ xem, không ngủ được ở những lúc cần ngủ, bắp thịt hẩn sẽ dần cứng lại, thân thể mệt nhọc, nóng nảy, bất an, thị huyết...” Lời Riddle khiến hai tiểu quý tộc trợn to mắt, không dám tin, một liều thuốc nâng cao tinh thần có thể gây ra phiền phức lớn như vậy.

“Đương nhiên, lấy lượng nguyên rửa của tôi muốn đạt được trình độ ấy là không thể.” Cùng thở phào, Riddle ác thú vị nhìn hai người bạn dòm mình lom lom. “Vừa phải là được, cũng không phải thâm cừu đại hận gì, Saga cần là một cơ hội, bất kể là khiến tên này làm sai bị người đá xuống, hay tinh thần thất thường xảy ra ngoài ý muốn, còn lại không về tôi quản.”

...

Tóm lấy một con điều hâu của nhà Malfoy nhờ nó gửi hàng cho Saga xong, cả ba trốn vào hoa viên, kỳ thực là Abraxas và Riddle trốn mẹ của Abraxas, khuôn mặt nghiêm trang của Sheryl chẳng khiến ai có hứng thú cả, nhưng có họa phải cùng chia đúng không...

“Riddle, chuyện lần trước cậu nói, bọn này đã tìm hiểu...”

“Chuyện nào?” Riddle chớp mắt, “Cười sạch Gryffindor, hay độc chết Dumbledore?”

Nhìn sắc mặt xấu xí của hai người đối diện, “À, phải, là quần áo Halloween Thomas mặc à? Cũng không đúng? Vậy là quà Giáng Sinh... Tôi nhớ mình tặng rồi mà~” Đột nhiên biến sắc, “Cái chuyện đốt Rừng Cấm ấy tôi chỉ nói chơi thôi, tôi cũng không muốn bị tập thể sinh vật huyền bí sống trong đó truy sát!”

“Là chuyện về Muggle...” Sheryl nghiêng răng, âm thanh trên cơ bản là từ trong bụng rỗng ra.

Về phần vẻ mặt, Sheryl đang COS Bao công, Abraxas... thật là hoa đào ánh với mặt người đỏ tươi!

Trải qua N câu nhắc nhở, trên thực tế là lặp lại những lời khi đó, Riddle cuối cùng đã nhớ ra.

“Được rồi, hiện tại quan hệ của chúng ta thân mật hơn nhiều, nhưng chuyện thống nhất thế giới không liên quan gì tới tôi cả!”

“Vậy sao cậu chịu giúp Saga gì đó hả!” Abraxas thở phì phì, cùng là bạn bè, Saga gì đó vì sao được Riddle toàn lực giúp đỡ, mà cậu thì không, Riddle cũng là phù thủy mà!

“Saga có kế hoạch, có mục tiêu, có tính khả thi, có thủ hạ, có thủ đoạn còn có địa bàn, tôi cần phải làm là dùng pháp thuật, độc dược trong tay mình bảo vệ tính mạng của anh ta đồng thời dành cho sự giúp đỡ nhất định. Mà các cậu... cả mục tiêu cũng không có.”

“Sao không có chứ, bọn này muốn trọng chấn vinh quang thuần huyết!”

“Vị ở Đức đang làm...” Riddle lạnh lùng nói.

“Vị ấy...”

“Chê thủ đoạn người ta tàn bạo? Vậy dùng cách cười ha hả kiểu Dumbledore à?” Khinh thường hai người họ, “Còn có, sao tôi không biết quý tộc thuần huyết từng có vinh quang cỡ nào.” Chỉ là số lượng nhiều hơn trước kia, địa vị căn bản không cao thêm bao nhiêu.

“Được rồi được rồi, đừng ra vẻ ủy khuất, tôi chỉ ít đã biết các cậu nghe lọt lời tôi nói lần trước không dùng cảm nhìn người, tìm hiểu rõ về Thế Giới Muggle. Tôi đi kiếm cho các cậu mấy món vũ khí, chờ.” Hiện tại

chỉ có thể dùng vũ khí để bọn họ nhìn rõ sự phát triển, ai bảo cách mạng công nghiệp lần thứ ba chưa bắt đầu, kết quả của thời đại mà công nghệ hạt nhân, công nghệ thông tin, công nghệ hàng không vũ trụ, công nghệ sinh học phát triển cao độ mới là chân chính chấn động Thế Giới Phù Thủy.

Mấy ngày kế tiếp, làm mẫu, giảng bài, ví dụ, giáo dục... Làm cách nào để hai phù thủy sử dụng được vũ khí của Muggle, Merlin ơi, thật là kỹ thuật sống, hai kẻ hoàn toàn không có khái niệm nguy hiểm ấy dĩ nhiên còn treo súng trước ngực chạy tung tăng khắp nơi.

Bị dẫn vật Riddle về tới nhà rồi, bò lên giường oán giận với Saga.

“Một trò đùa giày vò bạn bè, khiến bọn họ cực kỳ thâm hận lại không cần xin lỗi cũng không tổn thương tới hữu nghị của các em à?”

“Không sai.” Này bạn nhỏ Riddle, yêu cầu của cậu cao thật đấy.

“Nếu vậy...”

Ngày kế, Miêu Miêu (con cú mèo) nhà Riddle gửi cho phu nhân Malfoy một lá thư.

“Thưa phu nhân Malfoy tôn kính, quý tộc thuần huyết ngày càng thưa thớt, mỗi một quý tộc lại chỉ có một hậu đại, cứ cách mấy năm sẽ có gia tộc vì không có truyền thừa mà diệt vong, một người thừa kế tuy rằng cam đoan vấn đề tranh đoạt tài sản, nhưng cũng khiến người thừa kế thiếu mất sự cạnh tranh, gây ra tính bất định cho huyết thống, thế nên cháu đề nghị sinh thêm mấy cái, tin tưởng huyết thống nhà Malfoy nhất định là ưu tú, Bộ Pháp Thuật có rất nhiều trang viên và tước vị trống, bọn nhỏ có thể phát triển ra một tương lai huy hoàng khác dưới sự trợ giúp của bốn gia. Đương nhiên, phu nhân Malfoy xinh đẹp nhất định là bận hưởng thụ cuộc sống với ngài Malfoy, ý cháu là... để Abraxas sinh thêm mấy cái đi. Vì tương lai Malfoy!”

Một lá thư rất không quý tộc, rất lộn xộn, nhưng ý rất rõ. Phu nhân Malfoy kích động, gia chủ Malfoy đồng ý. Abraxas xui xẻo.

...

29. Chương 29: Báo, Sai Lầm

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỏi quá)

Nói thật, do cá tính đặc biệt của phu nhân Malfoy, Riddle cũng có chút lo lắng, khai giảng sẽ không gặp được bạch kim tiểu quý tộc (tinh / tấn nhân vong). Cha cậu ta hẳn sẽ ngăn lại... Dù sao Abraxas là dòng độc đinh của nhà Malfoy... Nói là nói thế, nhưng Riddle lại quý dị không nhận được thư từ gì của bất kỳ ai trong hai người họ kể từ sau đó, uống cho cậu còn mỗi ngày chờ nghe Thư Sấm.

Lẽ nào.... Nhà bọn họ có house-elf NC nào cướp thư? Riddle nghĩ vớ va vớ vẩn suy xét đến việc thuộc tính của mình có phải đã đổi từ Dark Lord sang Cứu Thế Chủ rồi không.

“Rid, em xem cái này thế nào.” Từ khi gặp mặt lão ong mật, Saga đã rất lưu ý với chuyện nick name, mặt dày mày dạn cắt dòng họ của Riddle thành một âm. Riddle vốn tính rập khuôn, đáng tiếc từ Saga không thể cắt nữa. Cắt nữa là thành giọng mũi.

“Ách... Saga, em nói này... Không tốt lắm đâu, ổng tốt xấu là danh nhân...”

“Hừ, ra đường có bao nhiêu người biết? Danh nhân... Cứ quyết định vậy đi.” Ném tài liệu trong tay cho Mord, “Giao cho nhà máy này xử lý.”

“Dạ!”

“Thôi, trời biết ổng đặc tội anh ở chỗ nào.” Riddle để hàng mẫu trong tay xuống, đi thu dọn hành lý, ngày mai là khai giảng rồi.

Trên bàn đặt một cái chai, lớp nhãn chai bên ngoài có chân dung của một lão già, phía dưới là một hàng chữ Thuốc sát trùng hiệu lão Dumb . (May mắn thời đại này chưa có bcs.)

...

Ngày khai giảng, Riddle tới rất sớm, lần này không phải vì tìm buồng tàu, mà là vì kéo dài truyền thống tốt đẹp của Slytherin, cậu nhớ Sheryl từng kể về một trong những đại biểu đặc biệt nhất của Gryffindor, gia đình tóc đỏ Weasley, do con cái quá nhiều mà luôn ở một phút cuối cùng mới lên xe lửa, lâu dần, Slytherin thói quen tới sớm để làm dấu hiệu. Nhưng hôm nay là chuyển về sau lễ Giáng Sinh, một số người trọ ở trường, một số người đã về trường trước, thế nên xe lửa không đông đúc như khi khai giảng.

Riddle như mọi vị nam chính của tiểu thuyết đồng nhân, đáp được tuyến xe quý tộc tới hưởng thụ buồng tàu ~ hốn hở đi tìm buồng tàu nhà Malfoy ở đầu xe.

“Malfoy, Malfoy... ở đây à, chắc chắn, quả nhiên là phong cách nhà chim công.” Tao bao đến độ không tha cho cả tay nắm cửa, ngoại trừ Malfoy thật không có ai... có phẩm vị như thế. “Ể?”

Cửa bị khóa, dùng thần chú, mở không ra. Rõ ràng là người bên trong sử dụng cách đặc thù để đóng cửa. Tìm buồng tàu khác? Há không phải rất mất mặt, chí ít cậu phải hỏi rõ, Abraxas đổi cái gì, đang yên đang lành khóa cửa làm chi. (Chả lẽ cậu quên chuyện tốt mình đã làm à...)

Gia tộc Zabini cũng có buồng tàu, nhưng do quan hệ của Sheryl và Abraxas, đời này buồng tàu của bọn họ bị để làm màu, dù sao nó không thoải mái bằng nhà Malfoy, nhưng lúc này cửa buồng tàu lại mở, Sheryl từ trong đi ra nhìn thấy, Riddle để hành lý xuống đất, trong tay là một cây búa vừa biến hình ra, đang chuẩn bị đập cửa.

“Đợi đã! Riddle, dừng tay!” Cảm ơn Merlin, buồng tàu của bọn họ đều là mở rộng không gian bên trong, nhưng lại không chiếm bao nhiêu diện tích hành lang. Sheryl xệ mặt, tính hỏi Riddle đập cửa của Malfoy làm chi, rất vô đạo đức.

“Sheryl, Abraxas không cho tôi vào...” Khuôn mặt Riddle, rất ủy khuất... Ủy khuất đến Sheryl cũng giữ không nổi khuôn mặt nghiêm túc, khóe mắt và khóe miệng co rút.

“Cậu đi theo tôi!” Được rồi, đây gọi là bùng nổ trong trầm mặc, thiếu gia nhà Zabini giờ tay kéo người vào buồng tàu nhà mình, may mắn giờ còn sớm, bằng không thẳng nhai này sẽ chế tạo chủ đề cho Slytherin đồng thời khiến Slytherin trở thành chủ đề.

“Cậu quậy đủ chưa.”

Riddle vô tội nhìn Sheryl, anh em, cậu chỉ chuyện nào?

Sheryl nhìn mặt Riddle đã biết lịch sử lại tái diễn, người này làm chuyện xấu nhiều như mỗi ngày bạn phải tính toán mình ăn cái gì. Cẩn thận nhớ lại có thể nhớ, nhưng muốn nhớ rõ thì phiền phức, nhiều nhất nhớ ký ức của một hai bữa gần nhất. Riddle tuy rằng không phải bách nhân sát, thiên nhân trảm, nhưng muốn nói cậu ta là người tốt... Phỏng chừng cả thế giới này cũng chỉ có cậu ta có thể không thẹn với lương tâm khẳng định.

“Cậu hại thảm Abr, không tới 10 ngài cậu ấy tham gia 30 buổi xem mắt.” Chia đều một ngày ba buổi, có lúc còn có bữa khuya.

“Điều này... nói rõ Abraxas diễm phúc không cạn... Ha hã ~ Thế Giới Phù Thủy có nhiều thuần huyết vậy à?”

“Nam nữ không tính, độ tuổi từ 3 đến 30, quốc tịch không tính, còn có chưa kịp an bài, có người nói phu nhân Malfoy có mấy người khấn giao gả xa tới Mỹ Châu và Á Châu, đáng thương Abr...” Ánh mắt sắc bén như giết người đột nhiên tròng Riddle, “Tôi cũng là người bị hại!” Bị Abr kéo theo, người tới xem mắt đều xem cậu là ứng viên số hai. “Đích thật là diễm phúc, cũng không nghĩ thử bọn này chỉ mới là năm thứ nhất, Abr đã mấy ngày không ngủ ngon, hừng đông hôm nay vội vã thu dọn đồ đạc tới ga Kings Cross, may mắn xe lửa Hogwarts đã đậu ở đây, hiện tại cậu ấy nhất định là đang ngủ.”

“Không phải lỗi của tôi... Là phu nhân Malfoy quá mạnh mẽ.”

“Bản thân Abr cũng có trách nhiệm, nếu không phải cậu ấy từ nhỏ đã đòi cưới một người thấy nhau là ghét về nhà, ngài Malfoy cũng sẽ không giúp phu nhân Malfoy. Nhưng cậu phải cẩn thận, có một phần quý tộc cảm thấy cậu nói rất có lý, cộng thêm một phần khác rất có cá tính khác đặc biệt ủng hộ Kế hoạch diệt sạch Gryffindor .”

“Không sao không sao, tôi là máu lai!”

“Ý tôi là những học sinh không thích xem mắt kết hôn, cậu tự giải quyết cho tốt đi.” Sheryl cũng cầm một cái áo choàng che đầu gối, kỳ nghỉ này rất nhiều tiểu quý tộc bị báo cho biết mình phải đi xem mắt, còn bất kể tuổi tác lớn nhỏ, sau đó bọn họ co quắp nhìn khuôn mặt y chang mình của đối phương, nghe các phụ huynh ngồi bên cạnh thảo luận bọn họ nên sinh mấy cái như thảo luận lợn mẹ... Điều này khiến rất nhiều học sinh bất mãn.

“Ha... Ha...” Riddle xấu hổ cười ngượng, bình tĩnh mở sách ra xem. Hogwarts ~ học kỳ này xin nhờ ~ Riddle cảm thấy huyết mạch Slytherin của mình thật tốt, chỉ ít lúc tới trường nếu gây họa gì, chỗ tị nạn muốn bao nhiêu có bao nhiêu. (Hể, Hogwarts ở trong mắt cậu chỉ có tác dụng thế thôi à?)

...

“Thật là trời trong nắng ấm, ánh sáng rạng ngời mà~”

“Thomas, anh Riddle điên rồi à...” Mu nhìn bầu trời đầy sao xinh đẹp. (Ở đài thiên văn.)

“Cậu ta đang vui.” Thomas cũng vui, khi từ Đức trở về, cậu phát hiện toàn bộ Slytherin đột nhiên nghiêng răng nghiêng lợi nhìn Riddle, không phải kiểu căm thù đến tận xương tủy, mà là kiểu không lột da rút gân đánh cậu ta một trận tơi bời sẽ rất khó chịu. Vì thế, Riddle bắt đầu tị nạn, cậu làm người bạn bị dụ dỗ ngoại trừ biết bí mật Riddle đã thông đồng được với tòa thành, còn có thể chép bài tập của bất kỳ môn nào (hồi lộ).

“Vô gian đạo, hai mặt!” Moody chỉ trích Thomas từng tiết lộ chỗ trốn của Riddle.

“Đó là tình thế bất buộc, tôi nói này Riddle, cậu mau nghĩ cách đi, trốn hai tháng rồi, cậu thích thú trong đó, bọn tôi lại là chịu tội, Alastor còn dễ nói, cậu ấy là Hufflepuff lớn lên lại đáng yêu, tôi là khó cả đôi đường.”

“Được rồi, dù sao cũng chơi đủ.” Ở trong mắt Riddle, Slytherin rất rảnh rỗi, không, cả Thế Giới Phù Thủy đều như thế, mà Slytherin từ nhỏ bị gia tộc, huyết thống, truyền thừa áp bức, như một người học sinh đối mặt với áp lực thi đại học và vào nghề ở thế kỷ 21 đồng thời không có máy tính điện ảnh để tiêu khiển hưởng thụ vậy. Tuy rằng trò đùa ở học kỳ trước kiếm nghỉ đông cũng không phải là hậu duệ Slytherin tâm địa thiện lương tận lực làm ra để học sinh Slytherin giải tỏa áp lực, nhưng hiện tại có thể nghĩ vậy mà.

“Bọn họ chỉ là muốn xả giận thôi, kỳ nghỉ đông tốt đẹp của mình bị ngâm nước nóng, không thể trút giận với phụ huynh thì chỉ có thể tìm tôi trút.” Tục ngữ nói, cách tốt nhất nhanh nhất để thoát khỏi scandal là gì? Là chế tạo ra scandal lớn hơn. Cho nên chỉ cần dẫn lực chú ý của bọn họ đi là được. “Tôi đi tìm Pomona.”

“Thấy chưa, bị truy sát còn không quên tán gái đây mới là cảnh giới, cậu còn kém xa.” Moody bị bỏ lại ở đài thiên văn trào phúng một người khác.

“Cảnh giới đến độ chưa tán được đã bị truy sát như vậy? Tôi tình nguyện thấp tí.” Gắn mực thì đen, hai người này qua hơn nửa năm tiến bộ rõ ràng nhất là mồm mép.

...

“Riddle, tí xíu nữa là giới nghiêm ban đêm rồi.” Pomona oán giận nhìn Riddle, Hufflepuff nổi danh thành thật, hướng hồ là Hufflepuff năm thứ nhất, chuyện có can đảm nhất bọn họ làm chỉ có nửa đêm tới nhà bếp tìm chút đồ ăn khuya.

Riddle theo đuổi Pomona, Pomona cũng không biết, một là vì Riddle chỉ xem cô như ứng viên tiêu chuẩn, bản thân cậu không có cảm giác động tâm, sao có thể khiến đối phương nhận ra, còn có là vì mỗi lần hẹn hò luôn có đủ chuyện quấy rối, trước là Moody, sau là các Slytherin. Cuối cùng là Riddle rất săn sóc nữ sinh, tuy nói là theo đuổi nhưng tổng kết lại mà nói, Hufflepuff thành thật chỉ nhận ra tình bạn.

“Có chuyện cần cậu giúp.” Riddle móc ra một đồng tấm da dê, “Tôi muốn làm một tờ báo trường.”

“Báo?” Pomona máy móc cầm lấy, “Còn là báo trường?”

“Đúng vậy, Pomona, tôi cần làm gì đây để thay đổi lực chú ý của Slytherin... Cậu cũng biết mà gần đây có tí... Khụ khụ.”

“Nhắc mới nhớ, Riddle, cậu rốt cuộc là QJ tất cả nữ sinh của Slytherin, hay QJ tất cả nam sinh của Slytherin vậy?” Xem ra chọn Hufflepuff là đúng. Nhìn khả năng bà tám này.

“Pomona~” Chính sự quan trọng. “Sắp xếp lại mấy thứ này, sau đó xuất bản, đây là tài chính khởi động, phân chia các mảng thế nào các cậu tự quyết định, có thể nhờ năm trên giúp, càng nhanh càng tốt, làm xong rồi trước bán ở Slytherin, cố gắng lên! Hufflepuff là học viện nhiều người nhất, tôi tin các cậu có thể truyền bá rộng rãi.” Nói xong cho Pomona một túi vàng, rồi nhân cơ hội ôm một cái.

“Cũng quá đột nhiên... Merlin ơi~” Pomona vừa thấy nội dung đã ôm tấm da dê vòng tới vòng lui ngoài cửa phòng sinh hoạt chung, bức chân dung bị làm cho choáng váng, thậm chí không cần khẩu lệnh đã mở cửa, để cô ấy vào.

“Sprout? Đây là gì vậy?” Hufflepuff vẫn luôn nhiệt tình, Huynh Trưởng thấy Pomona như mộng du, vội

vàng cầm lấy tấm da dê.

Quan hệ mập mờ giữa Dumbledore và bà chủ xưởng thuốc sát trường Muggle. Tự bịa

50 chuyện có thể làm trong tiết của giáo sư Binns. Tổng kết buồn chán ở lớp

Ghi chép ghép đôi học viện GS — đưa tin cả hành trình theo dõi trong hiện thực. Đã xảy ra

Thầy ơi, yêu thầy thật thống khổ — một cậu bé thảm mền giáo sư. Còn có lũ răn hỏi thăm được

Khoái ý ân thù — Đũa Phép Ân Cừ Lục tập thứ nhất Và cả đạo văn

“Báo?” Mắt Huỳnh Trưởng sáng lên ~ “Chắc ~ thật thiên tài, có thể tăng thêm vài nội dung, ví dụ như các nam sinh Slytherin biểu lộ, Bông Hoa của Gryffindor, tầm thủ Hetty là tình nhân trong mộng của chúng tôi!”

“Đúng đúng, tôi còn nghe nói...”

“Pomona, làm tốt lắm, nói cho Riddle, Hufflepuff đồng ý, nhiều nhất ba ngày, nể tình cậu ta có ý tưởng hay như thế và galleon, chuyện cậu ta QJ tất cả nam nữ sinh của Slytherin chúng ta không đưa tin.”

“ ... ”

...

“Abraxas!” Sau khi giao cho Pomona, Riddle nhanh chóng chạy về hầm, Pomona nhắc không sai, sắp tới giới nghiêm ban đêm rồi, hôm nay là Dumbledore tuần tra, nhưng vừa rẽ qua một ngã đường cậu gặp được Abraxas? Malfoy sắc mặt âm u, cắn chặt môi.

“Àch... được rồi, Abraxas, cậu sao thế.” Hai tháng qua, Abraxas cũng là đối tượng truy sát cậu chủ yếu, thế nên hai người gặp mặt rất nhiều, nói lại rất ít, cơ bản là thần chú chào hỏi. Nhưng khi các học sinh khác bắt đầu thích thú trong đó, Abraxas trái lại làm người đầu tiên rút lui, đủ anh em.

“Cậu... thích Pomona à?” Abraxas cúi đầu, giọng nói buồn bực.

“Àch... cậu nhìn ra à, hay là Thomas, Moody nói cho cậu?” Nếu như nhìn ra nói rõ cậu tiến bộ.

“Vừa rồi cậu ôm cô ấy rất kích động cũng rất dùng sức... Bình thường cậu luôn lễ phép, thủ lễ với nữ sinh... Nhưng... vừa rồi thì khác...” Quý tộc bạch kim cảm thấy trái tim mình như bị thứ gì đó siết chặt, có một

luồng khí đậm loạn xà ngầu bên trong, vừa nghẹn vừa rầu, tuy cũng mạnh mẽ như núi lửa bùng nổ, lại không phải là nỗi đau khắc cốt ghi xương, nhưng cái cảm giác nghẹt thở khi khí quản bị tắc ấy khiến cậu có dục / vọng xì ra rồi xé rách mọi thứ trước mặt để đổi lấy không khí.

Nhưng... hành vi, lý trí, giáo dục từ khi sinh ra đã khắc vào cốt tủy ràng buộc thân thể cậu, linh hồn cậu, cậu chỉ có thể chậm rãi nhận, nhận lấy cơn dần vật tàn nhẫn tinh tế mà lâu dài như nhiều chỉ nhu này.

Malfoy không được phép có bất cứ hành vi thất lễ gì, Malfoy cũng không cho phép có bất cứ ngoài ý muốn gì, những lời Sheryl nói rõ ràng là chuyện của nửa năm trước, giờ mới phát hiện ngôn ngữ tưởng như vui đùa ban đầu có lẽ không phải là lời tiên đoán mà là lời khuyên. Chuyện khi nào? Sao lại xảy ra? Vì sao?

Tom? Riddle, cái tên này chính là một thứ độc được mạn tính kéo dài mà lại dai dẳng, giữa lúc lơ đãng ăn mòn những mạch máu nhỏ nhất, lan ra từng tí một, chiếm lấy trái tim cậu... tê liệt thần kinh cậu... phá hủy mọi tư duy bình thường trong đầu cậu...

“Máu lai!” Đôi môi mỏng vẫn bị hàm răng của chính chủ giày vò cuối cùng phun ra hai chữ.

“Abraxas?” Riddle ngạc nhiên nhìn Malfoy thay đổi sắc mặt cuối cùng dừng lại ở sự tái nhợt như vampire, cậu ta hiện tại, còn giống thật hơn trang phục ngày Halloween nữa.

“Cậu là máu lai!” Mà một Malfoy tuyệt đối sẽ không cùng một máu lai có bất cứ... bất cứ quan hệ gì vượt qua hữu nghị. Cậu là người thừa kế nhà Malfoy, cậu sẽ không thích một người đàn ông, sẽ không thích một máu lai, càng sẽ không thích Tom? Riddle!

“Còn kịp...” Đúng! Cậu sẽ không thích cậu ta, cho dù có gì cũng là sai lầm, sai lầm có thể sửa đúng ngay bây giờ... Một sai lầm bé xíu... Cậu còn nhỏ, cậu chỉ là năm thứ nhất... Còn kịp, cậu có cả đời để sửa đúng sai lầm này!

Abraxas nhìn chằm chằm Riddle, quay người bỏ chạy...

“Đứng lại!”

...

30. Chương 30: Thư

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỏi quá)

“Đứng lại!” Phía sau vang lên một giọng nói rét lạnh và phẫn nộ, cản lại bước chân của Abraxas, rõ ràng không muốn đối mặt, lại không bước tiếp được, Abraxas lần đầu tiên ý thức được Riddle thường ngày xấu bụng, lười nhác, ừ ừ, luôn gây phiền phức cũng có khi thể mạnh mẽ, không cho phép phản kháng như thế...

“Phanh!” Lưng của quý tộc bạch kim bị nện vào tường, đôi mắt màu xám lam phản chiếu ra khuôn mặt anh tuấn lại bị kéo căng đến mức không lộ ra tí tình cảm gì, hơi thở rét lạnh như muốn đông lấy cậu, ấy vậy mà cơn giận lóe lên trong mắt, lại trực tiếp thiêu cháy linh hồn cậu.

Kẻ phải đón nhận cơn thịnh nộ của Vua là thần dân.

Không biết có phải ảo giác không, Abraxas ở trong đôi mắt thâm thúy như hắc diệu thạch ấy nhìn thấy một ánh đỏ.

“Cậu có ý gì!” Riddle cảm thấy phổi của mình sắp tức nổ, cậu hận không thể lập tức bẻ gãy cái cổ xinh đẹp của quý tộc bạch kim. Đương nhiên ở trước khi mở miệng, cậu không quên cho hai người một cái Silencing Charm. Cậu còn nhớ đây là Thế Giới Phù Thủy, một bộ áo giáp cũng có thể đi lại, cậu không muốn bị lão ong mật chế giễu.

“Riddle?” Chìm đắm trong xúc cảm quý tộc bạch kim hoàn toàn không ý thức được lời mình vừa nói và vẻ mặt mang tới cho người khác hiểu lầm lớn cỡ nào.

“Tôi là máu lai, vậy thì sao!” Riddle nhìn chằm chằm Abraxas, “Thiếu gia Malfoy sớm đã dùng thủ đoạn biết được chuyện này giờ mới phát hiện hàm nghĩa của máu lai à?”

Ba chữ Malfoy lập tức siết đau trái tim quý tộc bạch kim, đôi môi muốn biện giải dưới cơn thịnh nộ của đối phương, lại run rẩy không thể mở lời. Khoa trương hơn nữa là, Riddle như vậy trái lại khiến tim cậu đập nhanh hơn, bị những xúc cảm như lo lắng, sợ hãi còn có tâm động quấy nhiễu, mặt Abraxas đỏ bừng, thoát nhìn rất mê người.

“Tôi chính là tôi, Abraxas, chúng ta quen nhau không lâu, nhưng cũng không ngắn, tôi đã từng định không tiếp xúc với những quý tộc thuần huyết mắt cao đầu như các người trong bảy năm này, là cậu và Sheryl vươn tay ra, lý do thật dễ nghe, vì huy hoàng của Slytherin, sau đó khi tôi cảm thấy các cậu không tồi, khi tôi cảm thấy tôi có được hữu nghị của Slytherin, lại tới nhắc nhở tôi, tôi chỉ là một máu lai dơ bẩn, không xứng đứng cạnh thiếu gia Malfoy cậu phải không!”

Cậu từng hâm mộ hữu nghị của Snape và Lucius? Malfoy trong nguyên tác, sau khi bọn họ thành bạn, cậu cho rằng cuộc sống học đường bảy năm của mình tại Hogwarts cũng có thể có một thu hoạch hoàn mỹ như thế. Kết quả là thiếu gia Malfoy không biết sợi dây thần kinh nào chập mạch, đột nhiên giả vờ không nổi nữa, chỉ vào mũi máng cậu là máu lai!

“Nghe rõ đây... Abraxas? Malfoy...” Một tay chống bên tai Abraxas, cúi người lại gần, hơi thở ấm áp phả vào động mạch mơ hồ có thể thấy rõ dưới làn da trắng nõn, chất giọng âm u mê hoặc như một Huyết Tộc sắp hưởng thụ bữa thịnh yến của mình, “Cha tôi là Muggle, một Muggle căm ghét pháp thuật, mẹ tôi là Squib, một Squib thậm chí không có tư cách tới trường, sự chào đời của tôi hoàn toàn là kết quả của Tình Được, đại thiếu gia cậu nếu không chào đón tôi, cứ việc mở cái miệng tôn quý của mình đuổi học tôi, nếu cảm thấy không đủ khí phái nữa vậy mời cậu sử dụng quyền lợi nhà hội đồng quản trị, bẽ gãy đũa phép của tôi rồi đuổi tôi đi đi!” Câu cuối cùng hầu như là rỗng, lạnh lùng nhìn Abraxas một cái, cậu đứng dậy, cởi bỏ tư thế ái muội lúc trước, rồi đi khỏi đây.

“Không! Tom!” Abraxas vọt tới trước ôm lấy Riddle.

“Đừng gọi tôi Tom!” Mỗi khi Voldemort chính hăng nghe được từ Tom này nhớ tới là người cha đề tiện của mình, mà cậu là con mèo buồn cười ấy, dù sao đều khiến người thấy ghét.

“Không, Riddle, cậu nghe tôi giải thích, không phải như vậy.” Cậu không thể mất đi hữu nghị của Riddle, không thể... Nếu tâm tư ấy đã bị phán là sai lầm, vậy tình bạn của bọn họ nhất định phải là chính xác.

“Không phải cái gì?”

“Cậu hiểu lầm rồi, không có ý khinh thường huyết thống của cậu, tôi chỉ là...” Kẹt, “Xin cậu, Riddle, xin lỗi tôi xin lỗi, đây quả thật chỉ là hiểu lầm.”

Nhìn vẻ mặt hoảng loạn của quý tộc bạch kim, còn có lời khẩn cầu chân thành ấy, cơn giận của Riddle cũng hạ xuống, Slytherin cao ngạo và thích lòng vòng lèo vèo là mọi người đều biết, Abraxas có thể xin lỗi và khẩn cầu đã chứng minh phân nửa. Cầu xin... ở Slytherin có trọng lượng rất nặng.

Võ vai Abraxas, khiến thân thể không tự chủ được run rẩy của cậu ta bình tĩnh lại. “Tôi nhận lời xin lỗi của cậu, Abraxas, nhưng cậu nợ tôi một lời giải thích...” Nổi giận thương thân ~ cậu thiệt thòi lớn...

“Cái này...” Nếu nói ra vậy có khác gì tỏ tình chứ.

“Được rồi, không có lần sau!” Ưu điểm của Slytherin là tôn trọng riêng tư, nhưng... Nhìn Abraxas thở phào, cậu không hỏi còn không thể đoán sao? Âm thầm ngấm lại cuộc nói chuyện vừa nãy...

“Abraxas, lẽ nào cậu thích Pomona? Cho nên biết tôi theo đuổi cô ấy, bực bội, nhất thời đã... Đúng không?” Hình như không đúng, biểu tình co quắp mang theo ghen ghét này cậu quen mắt lắm.

“Vậy... Kỳ thực là nhà Pomona cũng chú ý huyết thống, cho nên cậu nhắc nhở tôi đừng theo đuổi cô ấy?” Rất tốt lần này cả một biểu tình cũng lười có, Abraxas đã trực tiếp bỏ đi.

Lúc này trong đầu quý tộc bạch kim là một câu khá cầu huyết, Sao tôi lại thích một tên khốn như vậy chứ.

“Quái lạ.” Vậy là vì chuyện gì, căn nguyên không phải là cậu theo đuổi Pomona sao. Riddle quyết định tạm thời ém lại nghi vấn, về sau hãy tìm đáp án. Nhưng... về mặt vừa nãy Abraxas ôm cậu xin lỗi đã rạch ra một dấu vết không nông không sâu trong lòng cậu.

Sau khi bọn họ đi rồi...

Chân dung A: “Đã lâu không nhìn thấy cảnh đặc sắc như vậy, làm chân dung ở góc rẽ tuy rằng thường ngày tịch mịch tí, nhưng những cảnh đặc sắc nhất đều bị chúng ta bắt tại hiện trường.”

Chân dung B: “Không cần nhìn huy hiệu cũng biết là Slytherin, Gryffindor đến năm thứ bảy cũng chưa chắc nghĩ ra được tác dụng của Silencing Charm.”

Chân dung C: “Malfoy cũng thật làm người thất vọng, cha, ông nội, ông cố của nó đều dè người ta, nó dĩ nhiên là bị dè.”

Chân dung B: “Không hẳn, nhìn tư thế thẳng lưng lên kia, ngon lành lắm, không thể chỉ nhìn bề ngoài.”

Chân dung A: “Tôi đồng ý với C, Malfoy đời này rất mê người, tiểu quý kia lại rất có khí thế.”

Chân dung B: “Hừ, tôi đi tìm người phân xử!”

Chân dung A: “Tôi cũng đi!”

Kỳ thực... chiều tình huống này, có lúc quên Silencing Charm cũng không phải chuyện gì xấu...

...

“Tôi tình nguyện không biết chuyện này...” Sheryl nhìn Abraxas, “Tôi không chửi đổng cho cậu đâu đấy.”

“Không sao, dù sao có rất nhiều quý tộc không thể ở bên người mình thích, Malfoy không có được hôn nhân mỹ mãn cũng không riêng mình tôi. Gia tộc và huyết thống cao hơn tất cả.” Uể oải trả lời, mái tóc màu bạch kim rủ xuống, thoát nhìn rất đáng thương.

“Nếu để ý tới gia tộc vậy thì giữ vững phong độ!” Sheryl kéo Abraxas dậy, nhìn thẳng vào mắt cậu, “Nghe đây, Riddle khác với mọi người, cậu ta tuy rằng không phải quý tộc không phải thuần huyết, nhưng đáng chết là còn cao ngạo hơn cả quý tộc, cậu ta sẽ không tha thứ cho sự bất đắc dĩ của quý tộc. Càng không đồng ý làm tình nhân của cậu, cho dù cậu không yêu người vợ tương lai của mình, cho dù các cậu chỉ kết hợp vì người thừa kế.”

“Tôi biết...” Abraxas mỉm cười nhìn người bạn nói khó, cười rất nhẹ nhàng, không phải không quan tâm

mà là bất đắc dĩ. “Cho nên nó là sai, hãy để nó kết thúc, đừng nói cho Riddle...” Kết thúc không được thì khiến nó mãi mãi là bí mật.

“Ừ.” Phiên phức ~

Được rồi, chuyện bên này tạm thời kết thúc, Riddle bên kia lại đang phát điên, vì cậu nhận được một lá thư, một lá thư màu trắng rất bình thường, nhưng nội dung trong thư lại khiến cậu phát điên đến mức bóp cổ Thomas lắc a lắc, tận khi cậu ta sắp tắt thở mới chịu thả ra, vẻ mặt cứ như vừa bị khổng cáo mưu sát vậy.

“Lá thư này có phải nói cho cậu biết thế giới sắp hủy diệt rồi không, khụ khụ khụ! Kịch động vậy.” Tuy rằng Thomas rất muốn phản công, nhưng cái vẻ luống cuống tay chân này của Riddle làm cậu có tí hiếu kỳ với chân tướng, quả thật rất có tinh thần vì nhiều chuyện, tính mạng có thể bỏ.

“Thư của một người chỉ gặp một lần.” Riddle bò lên giường, chôn đầu vào gối, trên tay cầm lá thư, vung vẩy rồi để xuống giả chết.

Diễm ngộ... Thomas tổng kết.

“Ông ta chỉ là tán gẫu về cuộc sống, và vấn đề tình cảm của mình.”

Chỉ là bạn qua thư từ bình thường... có khả năng phát triển.

“Câu chuyện của ông ta cộng thêm bề ngoài đặc thù...” Lấy đầu nện đất, chuyện này là sao vậy!

Phát hiện đối tượng diễm ngộ dĩ nhiên là kẻ thù giết cha mình? Thomas cậu có thể đi làm biên kịch rồi.

“Cậu còn nghĩ ngợi lung tung nữa, tôi Avada cậu đấy!” Riddle trực tiếp nện lá thư vào mặt Thomas, miễn cho dòng suy nghĩ của cậu ta bay thẳng tới Ethiopia.

Riddle thân ái

Không biết nhóc còn nhớ ta không. Đột nhiên quấy rầy có lẽ nhóc sẽ thấy rối rắm, nhưng ta cần một người có thể lắng nghe sự hối hận và nỗi nhớ ta chôn dấu mấy mươi năm dưới đáy lòng.

Hôm nay là ngày giỗ của một cô gái, cô ấy là em của người ta yêu, hơn bảy mươi năm trước một việc ngoài ý muốn, đã dẫn đến cái chết của cô ấy, ta là một trong những người gây ra ngoài ý muốn đó, từ đấy về sau ta và người yêu của ta cũng là anh của cô ấy mỗi người đi một ngả.

Chuyện này vẫn chôn dấu trong lòng ta, không một ai biết, chỉ là gần đây lại xảy ra chút chuyện...

Hãy tha thứ cho tâm tư của một lão già buồn khổ, ta chỉ là muốn nói hết mà thôi.

Của nhóc

Grind

“Thế thôi à ~” Thomas thất vọng, cảm thấy mình bị thiệt, đang tính toán có nên thừa dịp Riddle thất thần bóp cổ cậu ta lại không.

“Thế thôi à! Phiên phức lớn đấy.” Người khác đọc không biết, cậu xem qua nguyên tác, còn được tặng kèm một đồng tiểu thuyết đồng nhân YY có thể không biết sao, đây căn bản là chuyện tình bi kịch của lão Dark Lord và Dumbledore mà.

Lúc đầu gặp cậu còn cho là fan của lão Dark Lord hoặc tân sủng của Dumbledore, bát nháo nửa ngày thì ra là chính chủ, lá gan của ông ta lớn thật đấy dám nhảy nhót ở Anh, còn uống cả phê nữa!

Ai... Sai lầm chủ yếu đều là tại phù thủy quá biết cách bảo dưỡng mà. Ai có thể ngờ được một người thoát nhìn hơn bốn mươi thật ra đã chín mươi chứ... Dark Lord chín mươi sống còn thoải mái hơn White Wizard, bề ngoài nhìn cũng trẻ hơn Dumbledore nhiều.

“Có gì phải phiền não? Một lão già cô đơn chiếc bóng chỉ gặp một lần tìm cậu kể lại mối tình đầu thôi... Lão già này bị tự bế à!”

Không phải tự bế, là vì chuyện này không thể nói cho ai biết. Riddle nhìn lá thư nghĩ đối sách.

“Riddle, một người mới gặp một lần cậu nghiêm túc vậy làm chi, nhìn trúng ông ta à? Cậu có khuynh hướng này?” Thích ông chú? Ế, không đúng, là ông già!

Có lẽ là ngoài cuộc tỉnh táo trong cuộc u mê, Riddle bỗng nhiên tỉnh ngộ, ánh mắt lóe sáng nhìn Thomas, có lúc bên cạnh mình vẫn cần có một kẻ ngốc, để tránh cho bản thân quá thông minh không nhìn thấy những điều đơn giản.

Riddle lập tức bật dậy, cầm bút hồi âm, bậy bạ vài câu là được, cậu nghĩ rất nhiều, đừng xem ông ta là Grindelwald, chỉ cần xem là người qua đường Giáp!

“Riddle, lão già ấy...”

“Ừ, anh tuần tiêu sái, phong vận vẫn còn, thoát nhìn chỉ hơn bốn mươi, mị lực vô cùng.” Phong vận vẫn còn là để hình dung đàn ông à?

“A, xem ra là một phù thủy rất mạnh, nhưng này cậu không phải thích nữ sinh à? Sau này ra ngoài chú ý tí đi.” Phù thủy càng mạnh càng có thể gìn giữ thanh xuân, sống rất thọ.

“Ừm? Thế Giới Phù Thủy không phải ít có nam giới kết hôn à?”

“Là rất ít, vì nam giới sinh con có phiêu lưu, nhân khẩu của Thế Giới Phù Thủy vốn đã điêu linh rồi, làm vậy sẽ càng ít hơn nữa, đại đa số vẫn khác phái luyến. Nhưng lực cản nhỏ hơn Thế Giới Muggle nhiều, chí ít không bị la đánh la giết. Mà một khi yêu phải ai, bày tỏ cũng là chuyện thường, Alastor không phải là ví dụ ư. Nếu không nhờ cuộc nói chuyện khi đó của cậu với cậu ta khiến cậu ta chết tâm, cậu ta hiện tại nhất định đã bắt đầu nghĩ cách viết thư tình cho cậu.” Cũng vì không cam lòng, cậu ta hiện tại thích thú với trò xé thư tình cậu nhận được.

“Cũng phải... tôi sẽ cẩn thận, nhưng vị này thì không sao, cậu không thấy ông ta si tình thế nào à.”

“Không sai, thật là cực phẩm, Grind... sao tôi nghe cứ thấy là lạ?”

“Tiểu thuyết và đài thiên văn của Muggle đều đặt tên này.”

“Ồ~~” Thomas bày ra cái mặt thì ra lượng đọc của tôi rộng như vậy ~ thật tự kỷ.

Hoàn thành, kết thúc công việc, vừa đặt bút lông chim xuống, tòa thành nhỏ đáng yêu của chúng ta đã khiến cú mèo chờ sẵn, đối với điểm này, Thomas đã lười đổ kị.

Grind thân ái

Nhận được thư ông gửi, tôi rất... bất ngờ, thật không ngờ ông cũng có phiền não văn nghệ như vậy, khó trách ông chướng mắt mỹ nữ phục vụ của quán cà phê, đương nhiên nó cũng có quan hệ nhất định với tuổi của ông.

Tuy đã trẻ mấy mươi năm (tuổi tác của phù thủy thật rẻ tiền), nhưng tôi vẫn phải nói một câu người mất đã mất, xin ông hãy nén bi thương.

Về phần tình nhân già của ông... Nếu còn yêu người đó, vậy đừng sơ hãi hãy chạy tới theo đuổi đi, nếu không yêu, thế gian đâu thiếu gì cỏ úa, chỗ này không có thì đi chỗ khác tìm.

Nghĩ thoáng tí, đồng chí, đừng vì nhi nữ tình trường mà làm lỡ sự nghiệp cách mạng, đi đi, tương lai của Thế Giới Phù Thủy đang chờ ông đó!

P. S, ông vì một cô gái mà áy náy bảy mươi năm, ông yêu rồi cuộc là anh của cô ta hay cô ta?

PP.S, thực thể môi giới bảo tồn hình ảnh tốt nhất là gì? (đây là thù lao khuyên ông, có người nói lão phù thủy cỡ như ông thường có tài sản riêng.)

Của ông

Riddle

Chẳng đâu ra đâu an ủi một phen, thuận tiện ném nan đề trong tay mình cho một vị Dark Lord có người nói đã từng cũng nổi tiếng khắp các diễn đàn giới học thuật, Riddle bắt đầu ảo tưởng cái cảnh máy chụp ảnh của Thế Giới Phù Thủy đi trước Thế Giới Muggle một bước.

Khó được đời này lớn lên bảnh như vậy, nói thế nào cũng quay một MV có màu sắc, có thanh âm, có hiệu ứng ánh sáng và bóng đổ hoa lệ để lưu làm kỷ niệm chứ!

...

Trích đoạn nhỏ được bổ sung:

“Saga, không cần tuyệt vậy mà...” Riddle có lúc vẫn rất thiện lương, đặc biệt là khi thấy Saga không ngừng hạ khẩu lệnh diệt sạch xuống.

“Em từng nói, tương lai chúng ta sẽ xuống Địa Ngục, không làm thêm chút chuyện xấu, xuống dưới rồi làm sao xin được một chút vị tốt? Đầu năm nay kiếm việc rất khó. Nghe nói phúc lợi của cao tầng Địa Ngục không tồi.”

“.....”

“Riddle, anh hối hận, chúng ta nên làm người tốt, lên Thiên Đường.” Saga xem xong tập tranh nào đó. “Giờ anh mới biết Thiên Đường có nhiều mỹ nữ như vậy.”

“Đó đều là của Thượng Đế.”

“Keo kiệt không chừa cho anh một cái à.”

“Anh cứ tiếp tục xuống Địa Ngục đi, cho dù hiện tại anh cứu vớt thế giới cũng không nhất định lên được Thiên Đường. Xuống Địa Ngục, tìm Lucifer.”

“Có tận bảy ma vương tìm ông ta làm chi?”

“Có người nói ông ta thích đàn ông (Michael). Mỹ nữ độc thân dưới trướng nhiều như mây!”

“Vậy thì không được! Lỡ ông ta nhìn trúng anh thì sao!”

...

31. Chương 31: Tiêu Khiển

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỏi quá)

031 | Tiêu khiển

“Riddle, cậu không phải nói Dumbledore và ông chủ quán Đầu Heo có gì sao... Giờ lại cùng bà chủ Muggle...”
Năm trên quần quýt, uống công bọn họ bỏ xuống rứt rè quý tộc, cải trang tới quán Đầu Heo thăm dò. Kết quả có được đích xác rất thú vị, nhưng chưa kịp ủ nóng, chứng cứ mới có ảnh làm chứng đã lòi ra.

“Anh không nghe qua câu chân đạp hai thuyền à?”

“Vì sao chuyện của anh và Alice sẽ lên báo?”

“Dù sao cả trường trên cơ bản đều đã biết, cũng không kém tờ báo này, ưu điểm là danh tiếng càng hoàn mỹ, áp lực của anh càng nhỏ, anh không phải đòi tốt nghiệp xong sẽ kết hôn sao.”

“Vậy... thầy ơi, yêu thầy thật thống khổ...”

“Là thật, có người nói đối tượng là giáo sư bùa chú của chúng ta và một nam sinh năm trên của Ravenclaw.”

“Đũa Phép Ân Cừu Lục sao chỉ có phần giới thiệu vắn tắt vậy.”

“Đã nói là tiểu thuyết nhiều tập, một tờ báo sao có thể viết hết được, rồi. Kế tiếp tới tôi hỏi.” Riddle nhìn cả đám Slytherin vây quanh mình, “Mọi người sao lại tới hỏi tôi!”

“Để chồng báo cậu đang cầm bán trên tay xuống câu hỏi sẽ càng có sức thuyết phục.” Abraxas đơ mặt nhìn tờ báo trong tay, mấy bài báo tạp nham, đồn đãi không phụ trách nhiệm này, khoa trương hơn là mớ tin đồn thất thiệt hoặc thật hoặc giả.

Lúc nào Hufflepuff cao tay như vậy.

“Tổng phụ trách là Huynh Trưởng của Hufflepuff, nhận bản thảo ở Slytherin sẽ do Thomas phụ trách.” Riddle nói một câu.

“Vì sao là tôi?”

“Tôi bạn!”

“Cậu bạn nên là tôi à?”

“Có ý kiến? Vậy để phần bài tập độc được thuộc về tôi cậu đang cầm trên tay xuống.”

“Tôi biết rồi...” Rơi lệ ~ đây chính là cường quyền.

“Thomas, cậu không thể tự làm bài tập à.” Sheryl cảm thấy thẳng nhai này rất đáng buồn, “Chép của Riddle còn phải nghĩ cách sửa lại, chúng ta mới năm thứ nhất mà.”

“Có người trời sinh là M, hết cách rồi.” Pallas ngồi bên cạnh xen miệng.

“Không phải lỗi của tôi...” Thẳng nhai bị bình luận là M ngẩng đầu lên, “Phải biết, hai chữ thói quen là đáng sợ cỡ nào~”

Chúng ta đổi chủ đề đi... Ánh mắt mọi người giao lưu, sau đó không nhìn người nào đó đang thói quen , nhắc tới một chủ đề khác.

“Tom? Riddle, anh cho rằng em nên có chút tinh thần tập thể.” Huynh Trưởng đột nhiên tới, mọi người dùng mờ mịt ánh mắt nhìn Huynh Trưởng, lại nhìn Riddle.

Nhìn Huynh Trưởng là vì Slytherin tuy rằng rất đoàn kết nhưng đó là khi nhất trí đối ngoại, bình thường thì miễn, gia tộc mỗi người đều có không ít đối địch. Về phần Riddle, ánh mắt của bọn họ là hỏi, cậu lại làm chuyện xấu gì.

Hậu quả khi làm người quá thành công là, có đôi khi gặp được vài chuyện cho dù mở miệng giải thích, cũng không ai tin. Riddle thở dài.

“Quidditch?” Sau một chuỗi quanh co lòng vòng anh tới em lui rất có phong cách Slytherin, Riddle làm rõ được vấn đề lập tức không ưu nhã bật dậy, “Em nói này Huynh Trưởng, môn Bay của em suýt nữa miễn tu, anh tìm em bàn về Quidditch?”

Rất nhiều tiểu thuyết đồng nhân từng nói Voldemort không am hiểu môn Bay, sau khi Riddle đội lốt Dark Lord, cậu rất nhanh đã xác thực định luật này, hết cách rồi, dù sao linh hồn của cậu không phải trẻ con chân chính, bản lĩnh đón nhận những điều mới lạ không cao, ngồi lên chổi bay vẫn có chút áp lực, kẻ sát mặt đất chậm rãi lia thì còn được, làm ba cái trò lộn qua lộn lại, gay to.

Riddle từng dùng vô số chuỗi Diffindo, để kháng nghị cây chổi của trường, lại dùng cả đồng bùa chú quấy rầy để kháng nghị môn Bay, giành được đài ngọ tới tiết có thể ngồi lia trên chổi đồng thời trong vòng bán kính năm mét sẽ không có nửa cây chổi nào lại gần. Nếu không phải cảm giác cách mặt đất ấy không tồi, cậu đã sớm xin miễn tu rồi.

Những người khác lặng lẽ nhìn Huynh Trưởng, bọn họ có quan hệ khá tốt với Riddle, cũng biết thiên phú bay của cậu ta thậm chí vì lén lút vui sướng khi người gặp họa mà từng bị chơi xỏ mấy lần.

“Vậy cũng nên tới cổ vũ, trước đến giờ em chưa từng đi xem trận Quidditch nào cả.” Slytherin vốn đã ít người rồi, lại có kẻ lười biếng nữa chứ, đầu người trên khán đài còn thua cả Ravenclaw. Mà bọn Gryffindor ngu xuẩn thì vừa nhiều người sinh lực vừa dư thừa. Riêng nói sĩ khí thôi đã ăn đứt bọn họ.

Không cam lòng... Vì thế Huynh Trưởng kiêm đội trưởng đội Quidditch bắt đầu bắt người, Riddle là ứng viên đào ngũ số một.

“Cho dù cộng thêm em, tiếng cổ vũ cũng không lớn hơn được bao nhiêu...” Quảng cho bạn tốt ánh mắt xin giúp đỡ.

Abraxas “Muốn tôi giúp cậu? Chê scandal của chúng ta chưa đủ à? Tôi thì không thành vấn đề, chỉ cần cậu tới Hufflepuff thừa nhận mình nằm phía dưới là được.” Nhờ ơn mấy bức chân dung, nó chính là tin vịt lan nhanh nhất gần đây, Hufflepuff đã thề sẽ tìm ra chân tướng.

Pallas “Anh tôi là tấn thủ Slytherin.” Cô không giúp được, dùng mỹ nam kế cũng vô dụng.

Thomas “Tôi thích Quidditch.” Thường xuyên lôi Riddle đi xem Quidditch nhất là Thomas.

Sheryl “Giúp cậu? Dưới tình huống này? Cậu cho tôi chỗ tốt gì?” Lợi thế!

“Tôi đi là được.” Phù thủy các cậu quá thiếu thốn hoạt động giải trí mà, “Đúng rồi!” Riddle đột nhiên bật dậy, ánh mắt lóe sáng nhìn mọi người. “Đánh mặt chược không?”

...

“Của Muggle à?” Thomas gõ gõ mặt chược, không nhúc nhích, không biết nói, vậy là của Muggle.

“Cậu đang nói chung thứ tiếng với Muggle đấy, sao không mau câm miệng lại.” Rất hiển nhiên Riddle cho

rằng Thomas phát bệnh phù thủy, “Cái trò cờ phù thủy, mới mấy quân cờ thôi đã kêu loạn xà ngầu, trò này có tới 144 quân bài lận!”

Mọi người song song nào bỏ cái cảnh 144 quân bài mở miệng kêu đồng thời bay tứ tung, không không, quý tộc cần ưu nhã.

“Nó đích xác là trò chơi của Muggle, nhưng là quốc túy của Trung Quốc. Tục ngữ nói, phạm tội không bị bắt là hợp pháp. Chơi hay không?” Riddle không cần đầu độc bao nhiêu, khuôn mặt nổi lên hứng thú của cậu chính là mê hoặc lớn nhất.

Abraxas và Sheryl đã thay đổi phân nửa cái nhìn với Muggle sảng khoái ngồi xuống, Thomas cũng rất cố động ngồi theo, vừa vặn đủ ghế, Pallas cầm giấy bút, phụ trách ghi lại quy tắc trò chơi.

“Riddle, cái này...” Thomas cầm quân Phát, ý rất rõ, đọc không hiểu.

“Đơn giản, pháp thuật thật thần kỳ.” Lục ra những quân có chữ Trung Quốc, dùng tiếng Anh thay thế. Chữ Phát biến thành đồ án Gold Galleon. “Bắt đầu, quy tắc là...”

“Hô... rõ chưa?” Riddle ngứa tay xào bài. “Chưa rõ chơi hai ván là rõ!”

“Đợi đã, Riddle, trò này có thắng thua cũng có quy tắc lớn nhỏ, y như là đánh bạc vậy, lưu hành cái này ở trường...” Sheryl chưa nói xong, Riddle đã nhanh chóng lấy ra một xấp giấy — giấy của Muggle.

“Ghi nợ hả?” Abraxas thuộc về tầng lớp có tiền, nhưng cũng biết nguy hại khi đánh bạc, nhà Malfoy thậm chí có gia quy minh xác, có quý tộc vì tham dự cá độ Quidditch mà táng gia bại sản, trốn ra hải ngoại.

“Severing Charm!” Lưu loát cắt chúng thành sợi, “Giấy của Muggle có chỗ tốt là, mỏng, mềm, giá rẻ, và không có mùi khai của dê.” Lại lấy ra một chai keo cao su, âm hiểm cười nhìn mọi người.

“Không, rất tổn hại hình tượng quý tộc.” Abraxas là người đầu tiên thét lên, không phải cậu và Riddle tâm hữu linh tê, mà là vì nhà Malfoy để ý hình tượng bề ngoài của mình đã đến độ thay đổi gen.

Riddle liếc xéo một cái, rút ra cây đũa phép lông đuôi phượng hoàng, tiêu sái vung lên, cửa phòng ngủ đóng lại, còn cố ý lớn tiếng đọc ra hàng loạt bùa chú như Locking Charm, Silencing Charm vân vân. Rồi khiêu khích nhìn Abraxas.

“Nhưng...” Không chỉ là Abraxas cả Sheryl cũng nhú mày, bọn họ nghĩ tới cái cảnh mặt mình dán đầy giấy.

Chưa chờ Riddle nói thêm lời kích động lòng người gì, Thomas ngày thường ở vấn đề hình tượng rất có phong cách Gryffindor, dùng nửa mặt khí phách trừng Riddle, lại dùng nửa mặt còn lại biểu hiện rất hèn mọn ghé tới chỗ hai người họ.

“Lẽ nào các cậu không muốn nhìn Riddle bị dán giấy à?”

Vừa dứt lời, hai quý tộc Anh nhìn nhau, lại nhìn khuôn mặt cười đến tà khí, anh tuấn bất phàm của Riddle, ăn ý bắt đầu xào bài, Pallas ngồi bên cạnh cúi đầu bật cười, ném luôn cả hình tượng thực nữ bò lên giường Riddle chà đạp chân gối của cậu.

Mình làm người thất bại vậy à? Riddle lần đầu tiên xét lại cách ăn ở của mình, rồi nhận được đáp án là đời trước mình tuân thủ pháp luật, đời này chỉ là giúp bạn bè làm chút chuyện xấu, lên lớp có nghiêm túc nghe giảng, tôn kính giáo sư, bảo vệ bạn học, thích giúp mọi người.

Mình thật là một người tốt. Quy tội chuyện vừa rồi cho mấy tên đồ kị với tướng mạo của cậu.

...

“Tôi rất cuộc hiểu hàm nghĩa của câu bình mề thì ném.” Sheryl dán giấy đầy mặt cảm thấy nếu thua tiếp nữa vậy chỉ còn mất để dán.

“Tôi lại cảm thấy nếu bị người ta thấy, chúng ta có thể thoái thác nói là đang nghiên cứu trang phục Halloween sang năm.” Abraxas, dẫn đo nữa ván này cậu sẽ thua.

“Tôi cảm thấy mình đã lĩnh hội được hàm nghĩa của cảnh giới ngoài cười trong không cười mọi lúc mọi nơi của quý tộc mà mẹ tôi muốn tôi luyện tập.” Thomas nói chuyện khá khó khăn, phân nửa chỗ giấy bị cắt ra đều dán trên mặt cậu, khi để mở biểu tình phong phú của cậu.

“Làm phù thủy thật tiện, chạm đũa phép vào nhau một cái, là có thể cam đoan không lảm bừa.” Trên mặt Riddle cũng có mấy cái, nhưng tốt hơn những người đã không thấy làn da xung quanh. “Các cậu ngay từ đầu đã liên hợp công kích tôi, thật không đủ bạn bè.”

“Từ ý nghĩa nào đó mà nói làm bạn của cậu quả là một chuyện không dễ.” Pallas tổng kết, ba người bạn dán giấy đầy mặt gặt đầu, mấy tờ giấy vung vẩy khắp nơi.

“Hôm nay đến đây thôi, cũng sắp giới nghiêm ban đêm rồi. Chủ yếu hơn là hết giấy.”

“Được!” Bình thường một người chơi nghiện sẽ không sẵn khoái đáp ứng, nhưng khi thấy chuyện đầu tiên Abraxas làm là giờ đũa phép xóa sạch mớ giấy trên mặt... Chúng ta phải hiểu cố chấp của mỹ nhân.

“Tôi còn chưa chơi mà!” Pallas oán giận.

“Pallas, sau này có rất nhiều cơ hội, mà còn dán giấy hoài có chút lãng phí, chúng ta có thể áp dụng những cách trừng phạt khác tỹ như... Uống nước!”

“Uống nước?” Tam trọng tấu.

“Thomas, nếu đổi mỗi tờ giấy trên mặt cậu thành một ly nước bắt cậu uống hết...”

“Tôi tình nguyện dán giấy.”

“Tôi tình nguyện trả tiền.” Giàu nứt đổ vách Abraxas.

“Điểm này phải ngăn lại, Slytherin không thể nuôi ra bầu không khí đó, nếu làm to chuyện, nói không chừng trò này sẽ bị cấm, chúng ta dạy cho ai chơi cũng phải dùng bùa chú cam đoan tuyệt đối không thể diễn biến thành trò đánh bạc tiền tài hoặc hiện vật!”

Bốn người không ngóc lập tức đồng ý, nhưng bộ bài vẫn bị Pallas lấy lý do là cô chưa chơi mà bị tịch thu.

Cái gì là chơi bởi lêu lổng, tuy rằng Slytherin có chừng mực chiếm 90%, nhưng bạn không thể trông chờ một người bị giam trong ngục mười mấy năm sẽ biết thu liễm ở khi được ra ngoài hít thở không khí, chỉ ít... ở trước khi người mới học chưa dán đầy giấy lên mặt của những người khác, bọn họ sẽ không dừng tay.

Slytherin thông qua Moody truyền tới Hufflepuff, sau đó là Ravenclaw và Gryffindor, cuối cùng lấy việc công làm việc tư giáo sư Slughorn tịch thu được một bộ, thời gian các giáo sư dùng để chấm bài trái lại áp súc không ít.

“Sáng ý thiên tài!” Cho dù không phải Slytherin phát minh cũng là Slytherin phát hiện.

“Đồ của Muggle rất thú vị, nhưng sao tôi chưa từng thấy?” Giáo sư Muggle học.

“Có người nói là sản phẩm nước ngoài.” Giáo sư Thảo Dược học.

“Biến hình thuật của mọi người có tiến bộ rất lớn.” Cung không đủ cầu, biến hình thuật của mọi người đều đột nhiên tăng mạnh, Dumbledore hí hóp mắt nghĩ, ông rất thích trò này, phép tính phức tạp hơn cờ phù thủy, song song phải tính cả bài của ba người khác, rất khảo nghiệm đầu óc, còn có may mắn, nhưng... “Thật khó mà ngờ được, Slytherin dĩ nhiên sẽ chú ý tới trò chơi của Muggle.”

“A ~ có người nói là Riddle mang tới, Albus, tôi phải thay Slytherin giải oan, tuy rằng chúng tôi coi trọng thuần huyết, nhưng chưa tới nỗi cả chơi một trò chơi cũng như có thâm thù!” Trên thực tế, câu này là câu tuyên truyền khi mở rộng trong nội bộ Slytherin.

Lúc đó đối mặt với các Slytherin quần quýt, mấy người đã chơi nghiệm, liếc bọn họ một cái, Cái này cũng tính toán, cậu sống có thấy mệt không. rồi tiếp tục chơi, mê hoặc tại trận luôn. Cuối cùng bè lũ ngoan cố cũng vong trận dưới sự kêu gọi ba thiếu một của bè bạn mình, miệng còn thì thầm, Malfoy đều chơi gì đó...

“A, tôi thua rồi.” Dumbledore rất lưu manh nhìn cục bài nhất pháo tam hưởng, thành thạo cầm lấy tờ giấy dán lên mặt, “Vì sao trường phạt không phải là ăn bánh ngọt~”

“Nhắc tôi mới nhớ Albus, có người nói bọn nhỏ còn có trường phạt uống nước.” Giáo sư Thảo Dược học.

“Chúng ta cũng thử đi, dán giấy chặn mắt quá.” Slughorn rất hứng thú, nhìn Dumbledore, “Chúng ta đổi thành cao cấp tí nhé, cà phê thể nào?” Ba phiếu thông qua.

Dumbledore đau khổ nhìn ly cà phê trước mặt mình, lại nhìn các đồng sự rất đồng lòng, lần đầu tiên bắt đầu xét lại cách ăn ở của bản thân, “Hội Phượng Hoàng còn có chuyện cần xử lý...” Ông cũng rất bận mà.

“Lần nào cũng vậy, cậu luôn bận rộn cả, Albus. Giúp chúng tôi gọi Pince tới đây, thư viện hẳn có thể đóng cửa rồi.”

...

“Kỳ thực... tôi cảm thấy Slytherin chúng ta nên là những người rảnh rỗi nhất trước khi kỳ thi tới.” Riddle ra sức làm bài tập, tiếng chà mặt chườm ở phòng sinh hoạt chung đã bị Silencing Charm chặn bên ngoài, cảm ơn pháp thuật thần kỳ.

“Tôi trái lại cho rằng cuối tuần bọn họ nên tiết chế.” Abraxas lật xem Tạp chí H trong tay (thuần khiết tí, đó là viết tắt của từ Hogwarts), “Trận đấu Quidditch sắp bắt đầu, các đội viên lại không chịu ai luyện tập, may mắn trận kế là với Ravenclaw... Cái gì! Vì sao tôi đứng đầu bảng mỹ nữ!”

“Đã nói là đừng làm căng với báo chí mà.” Giọng nói bình tĩnh của Riddle khiến Abraxas cảm thấy mình như là chuyện bé xé ra to, kỳ trước đã lá cải đến độ Dumbledore mang thai, cậu lên bảng mỹ nữ cũng là bình thường.

Thomas cầm lấy bài tập Riddle đưa, nuốt câu Bảng này do Riddle xếp đấy. vào bụng.

...

Ngày thi đấu Quidditch...

“Chết tiệt, chúng ta dĩ nhiên không luyện tập được bao nhiêu lần!” Huynh Trưởng kiêm đội trưởng Quidditch bùng nổ, đi tới đi lui trong phòng nghỉ của đội viên.

“Tôi chưa làm bài tập...” Đội viên Giáp.

“Tôi cũng vậy, lát nữa tới thư viện, nhanh chóng giải quyết, rồi chơi hai ván, tôi muốn rửa nỗi nhục trước.”

Đội viên Ất.

“Các cậu nghiêm túc cho tôi!!!” Đội trưởng rít gào.

“Giận gì chứ!” Đội viên Bính.

“Riddle nói to họng nhất là người thua, tối qua khẳng định thua thảm...” Đội viên Giáp, cậu đoán đúng rồi...

Đội trưởng đang tính bão nổi, một đội viên từ bên ngoài thông thả bước vào, “Yên tâm đi, mặt mũi bảo vệ, tới xem thi đấu chẳng có mấy ai cả.”

Tối hôm đó, Riddle bị Huynh Trưởng tóm lấy cổ áo rống “Anh có thể không thêm cúp Quidditch, không thêm cúp học viện, nhưng chúng ta tuyệt đối không thể thua Gryffindor!!” Kết quả trận sau là Slytherin đánh với Gryffindor, còn là trận chung kết.

“Lần này không phải thắng sao...”

“Gryffindor không thích động não!” Mặt chước là trò dùng trí nhớ. “Họa em gây ra, em giải quyết!”

“Được rồi, nhưng lần này thôi đấy, dù sao là tình huống khẩn cấp, phải giải quyết khẩn cấp. Ai... Xem ra chỉ có thể áp dụng thủ đoạn đặc thù mang phong cách Slytherin, em vốn có lòng hướng Đảng, nào biết tác phong Đảng đã thay đổi, đều là lỗi của xã hội~” Riddle giả vờ giả vệt thở dài, trên mặt là nụ cười các Slytherin bắt đầu quen thuộc.

...

32. Chương 32: Tương Khắc

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỏi quá)

032 | Tương khắc

Gellert? Grindelwald thưởng thức cây đu đưa phép Trưởng Lão trong tay, chuyển đi tới Anh tìm viên đá Phục Sinh lần này không có được thu hoạch gì, ngoại trừ ở quán cà phê gặp một tổ tội phạm hai người phù thủy - Muggle có chút thú vị.

Có lẽ là lại một lần thất vọng, thế nên vào ngày giỗ của Arianna, ông dĩ nhiên cảm giác được sự tịch mịch, trống vắng xưa nay chưa từng có xung quanh. Không có lệnh của ông, thủ hạ sẽ không quấy rầy, cho dù là trời sập, nhìn thí nghiệm tiến hành được phân nửa trên tay ông không hề do dự gác lại...

Dark Lord, a, ông dĩ nhiên gán cho mình một cái xưng hô như vậy, quả thật là cố ý kích thích Albus mà, ai bảo cậu ta là White Wizard chứ.

Nhiều năm qua, hồi ức tốt đẹp ấy vẫn luôn là bí mật trân quý nhất trong lòng ông, ông thích nghiền ngẫm thường thức nó, mãi đến khi nó dừng lại ở một khắc trước bi kịch. Không biết Albus có phải cũng vậy không.

Arianna chết rồi, bọn họ chia tay, ban đầu ông đi ngoại trừ là vì áy náy, cũng là muốn cho Albus thời gian chữa trị vết thương, ai biết khi gặp lại nhau, cậu ta đã đứng ở mặt đối lập của ông.

“Grindelwald, quay đầu đi, cậu sai rồi.”

Sai rồi! Cậu ta dĩ nhiên nói ông sai rồi, ông đợi cậu ta, đợi được là một câu sai rồi.

Grindelwald! Rất tốt, không phải Gellert, không phải Gellert, là Grindelwald! Albus? Dumbledore, cậu giữ sạch sẽ thật đấy!

Cây đũa phép Trưởng Lão vô thức xoay tròn giữa những đầu ngón tay, tịch mịch, hoài niệm và phần nộ cũng không thay đổi được xúc cảm kích thích khi lớp gỗ tiếp cốt lạnh lẽo nằm giữa lòng bàn tay, không có cảm giác huyết mạch tương liên, không có pháp lực vô cùng mạnh mẽ trong truyền thuyết. Ông không phải chủ nhân của cây đũa phép Trưởng Lão, cây đũa phép này là ông trộm, nhưng chỉ cần có biểu tượng của Deathly Hallows này cũng đã đủ mang tới uy danh cho tổ chức của ông —— Thánh Đồ.

Đương nhiên, trong lòng ông cũng có chút bức bối... Albus, có thể nghiền cứu Deathly Hallows đến tận cùng chỉ có cậu và tôi, đây xem như là canh bạc cuối cùng đi, cược là sự lựa chọn của cậu.

Lạch cạch! Con cú mèo, trên chân còn có thư, kí tên là...

Ạch, Gellert lão Dark Lord cảm thấy xấu hổ, tâm tình trong một phút bốc đồng đã làm ra hành động y như trẻ con này, xem ra là bị hữu nghị vượt qua cách trở của hai người nọ kích thích, nếu Muggle và phù thủy đều có thể kết bạn, hai người xứng đôi như ông và Albus lại đối lập với nhau... Chí ít cậu nhóc ấy đối với Muggle nọ là hữu nghị...

Mở thư...

Một mỹ nam trung niên tóc vàng đang đọc thư, ông ta có bề ngoài xuất sắc, khí chất hoàn mỹ, mọi thứ đều rất hấp dẫn. Vương giả, học giả, chiến sĩ, trên người ông ta có thể diễn dịch ra mọi khí chất hoàn toàn khác nhau...

Không tin thì nhìn! Gân xanh trên đầu ông ta... còn có chữ thập nhảy lên kia... và hắc tuyến ở ót nữa...

Đồ đạc bay tứ tung trong phòng diễn tả pháp lực khôn cùng của ông ta.

Mớ dụng cụ vỡ vụn khắp nơi ấy, diễn tả...

Được rồi, không nói nhảm nữa, lão Dark Lord giận rồi.

Mấy Thánh Đồ tùy thời chờ lệnh bên ngoài lo lắng nhìn cửa chính.

“Cậu nói thử xem chuyện gì đã xảy ra vậy?” Trục cửa quay đầu hỏi người duy nhất bình tĩnh ngồi trên ghế cúi đầu suy nghĩ.

“Nóng nảy bức bối, cố tình gây sự...” Bên trong truyền ra tiếng chửi của Dark Lord...

“Pháp lực không ổn định, phá hư đồ đạc...” Bên trong vang lên tiếng vỡ vụn.

“Ai... người mang thai sao phiền quá vậy!” Tổng kết cuối cùng!

Ba! Một người té xỉu, một người khác hóa đá, còn có một người lắc lư chờ đợi bay ra ngoài...

“Các cậu nói tôi có nên muốn mua chút gì đó cho vợ tôi không...” Suy nghĩ xong rồi, ngẩng đầu nhìn đồng sự, “Có chuyện gì vậy?”

...

Ông chỉ biết mà, tiểu quỷ đáng chết này! Tên nhóc tức chết người không đèn mạng ở quán cà phê.

Nhìn cái giọng băng quơ này, cái gì là “Thế gian đâu thiếu gì cỏ úa, chỗ này không có thì đi chỗ khác tìm”, trên thế giới này không có Dumbledore thứ hai, cũng không có người thứ hai có thể sánh vai với ông. Dĩ nhiên dám hỏi ông, rốt cuộc yêu là Dumbledore hay Arianna! Ông vì cái chết của Arianna chia tay với Albus, vì Arianna ấy nẩy hơn bảy mươi năm, vì sống lại Arianna mà luôn tìm kiếm Deathly Hallows, thậm chí tổ chức Thánh Đồ... Ạch...

Hất đầu, quán cả mình vào rồi, tiểu quỷ đáng chết này!!!

Gửi ác chú hay Thư Sấm đây? Không được, tên nhóc này ở Hogwarts, địa bàn của Albus, chuyện cũng không to tát gì... Nhưng ông không nuốt trôi khẩu khí! Tuy rằng không đến mức giết nó, nhưng tuyệt đối phải xử đẹp nó, Gellert nhớ lại thời học sinh của mình xem có gì có thể tham khảo không. Đáp án là không,

ông luôn siêng năng ham học, ngoan ngoãn hiểu chuyện, mãi đến khi nổ bay nửa cái trường Durmstrang bị đuổi học, hình như cũng không làm chuyện xấu gì... (ê!) nhớ tiếp xem nào...

...

Riddle bên kia, đang tiến hành công việc cuối cùng trước trận đấu Quidditch...

“Ý cậu là...”

“Không phải chỉ cần tập thể không thể dự thi là được à?” Riddle cười rất ung dung.

“Đây là sự kiện ác tính, nếu cậu dám làm vậy, cúp sẽ bị nhét thẳng vào lòng Gryffindor đấy!” Abraxas nhướn mày nhìn khuôn mặt phẫn chấn của Riddle, “Well, nếu có thể không bị phát hiện không bị trừ điểm không bị cấm túc, không tổn hại danh dự của Slytherin, vậy không thành vấn đề.” Nghiêng đầu không nhìn Riddle, điều này được viết trong một quyển sổ tay lề nghi của nhà Malfoy, lén lút dời tầm mắt trợ giúp nỗi lòng bình tĩnh lại. (Cậu thật là vừa học vừa hành.)

“Sao tôi sẽ phạm sai lầm cấp thấp vậy chứ, Abraxas, có lòng tin với tôi đi, trước khi tới Hogwarts tôi làm bữa chưa bao giờ bị bắt cả!” Người nào đó chết cũng không thừa nhận mình là tội phạm trái pháp luật ở Thế Giới Muggle, càng không thừa nhận mình đã bắt đầu làm mưa làm gió ở Thế Giới Phù Thủy, cho nên lấy chuyện đời trước để chứng minh “thực lực”.

Cậu vừa dứt lời, mọi người xung quanh càng cho cậu một cái đá xéo, nội dung bao hàm trong ánh mắt cực kỳ... phong phú!

“Được rồi, được rồi! Tôi đi chuẩn bị đây, nhưng này... bữa sáng ngày đó, nhớ làm theo các bước của tôi đấy, đừng trách tôi không nhắc nhở các cậu!”

“Quả nhiên là kẻ đơn.” Thomas rung đùi đắc ý, “Riddle thật không có sáng tạo mà!”

“Anh Riddle cho dù là kẻ đơn cũng kẻ rất nghệ thuật. Khác xa cậu.” Moody là phái tử trung.

“Alastor! Chúng ta tốt xấu cũng quen biết, chỉ vì bề ngoài của Riddle bánh tẻ, cậu luôn thiên hướng cậu ta, thật không công bằng!” Thomas vẫn cảm thấy vai diễn của mình y như nàng dâu, bà ngoại không thân, cậu không yêu, ai cũng có thể ra tay bóp một cái.

“Không, nó còn có quan hệ trực tiếp với thực lực cá nhân, nhân cách mị lực, trình độ IQ, độ tin cậy và một loạt lũy thừa khác.”

“...” Đang rơi lệ ~

...

Riddle dạo một vòng quanh cửa nhà bếp, không vào, mà là vặn chốt cửa mở hé ra tí, rồi ưu nhã thần tốc xoay người, kéo phù thủy bào tung lên độ cong xinh đẹp, sau đó nhanh nhẹn rời đi, chỉ là bên dưới lớp áo choàng, rơi ra một tờ giấy...

Một house-elf ló đầu ra xem, đương nhiên phát hiện trang giấy, nữa là kinh hô... Kế tiếp là cụng tường hay thét chói tai đã không liên quan tới cậu. Riddle ở góc tường bên kia thoả mãn gật đầu.

So với phương Tây đại bộ phận là các món đơn giản như chiên xào, chưng hầm, phương Đông phong phú hơn nhiều, cấm kỵ... cũng hơn nhiều. Có vài món, ăn riêng, không thành vấn đề, tách ra ăn cũng không thành vấn đề, nhưng ăn chung, vấn đề lại lớn... Ha hả ~ cậu còn có lòng tốt viết thêm một câu món này rất thích hợp dùng để bổ sung năng lượng trước khi vận động, các bé con đáng yêu này (tuy rằng lớn lên khó tả) rất biết săn sóc bất kể là yêu cầu của ai!

...

Ngày thi đấu Quidditch, mọi người phát hiện trên bàn nhiều ra vài món nhìn rất đáng yêu, cũng rất mê người, kỳ thực càng như điểm tâm. Màu vàng bé xíu, bên ngoài có rau cần màu lục cột lại, màu vàng và màu lục phối với nhau đánh sâu vào tâm mắt mọi người.

“Đây là thịt gì vậy? Mềm quá, lại ngon nữa!” Dưới lớp trứng bọc ngoài là một loại thịt bọn họ chưa từng ăn, ngọt mềm.

“Thịt rùa, cholesterol khá cao, tính hàn, con gái tốt nhất đừng nhiều ăn, nhưng giàu protein, trước khi vận động ăn một tí sẽ tốt, mà còn, rất ngon miệng đúng không?” Riddle vừa làm một buổi tọa đàm phổ biến, vừa ưu nhã cưỡi lớp rau cần và trứng ra, sau đó dùng đũa gấp vào miệng.

Mấy người trước đó đã được Riddle dẫn dò, lập tức làm theo, bỏ phần rau cần ra rồi mới ăn.

Không thể không nói, Slytherin đều xem lễ nghi quan trọng hơn cả tính mạng, khi nhìn thấy một món ăn lạ, rất nhiều người tham khảo cách ăn của Riddle, ngoại trừ cá biệt cầu thả như Goyle, hoặc rất thích rau cần. Nhưng đây là số ít.

“Vì sao không nói cho bọn họ?” Thomas lặng lẽ hỏi, Riddle vừa nói cho cậu biết, rau cần và thịt rùa ăn chung với nhau, sẽ bị ngộ độc.

“Nếu Slytherin hoàn toàn may mắn thoát khỏi không phải rất khả nghi sao?” Liếc một cái, hôm nay chỗ ngồi ở Slytherin là cậu an bài đặc biệt, trước mắt đội viên Quidditch của Slytherin trúng chiêu chỉ có một tấn thủ, một truy thủ dự bị. “Lời nói dối chân chính là phải gạt cả mình vào, âm mưu chân chính là không buông tha cả người nhà.” Riddle thở dài một tiếng, nhìn Gryffindor náo nhiệt phía đối diện, “Nghe nói vận động có lợi cho tiêu hóa...” Riddle cười xán lạn, “Tôi còn nghe nói... nếu không bắt được Golden Snitch, cho dù là xảy ra ngoài ý muốn cũng không thể dừng trận đấu.” Bầy rắn ngồi bên cạnh đột nhiên thấy lạnh,

“Hỡi các Gryffindor đừng cảm gan dạ, quyết không nhận thua, tôi chờ mong dũng khí của các cậu.” Các cậu cứ cố chống chết không nhận thua đi! Ha ha ha... Từng nhìn thấy cảnh Cứu Thế Chủ trong nguyên tác bị Bludger truy sát cũng không dừng trận đấu Riddle rất chờ mong...

“Tôi đột nhiên cảm thấy nếu hiện tại có một con sư tử ngốc chạy tới chỉ vào mũi chúng ta nói Slytherin là rắn độc tà ác giả dối đê tiện, tôi thậm chí không có cả cơ phản bác...”

“Thomas, đã dạy bao nhiêu lần rồi, cho dù là sự thật cũng đừng nói ra!”

...

“Chuyện gì vậy?” Sự kiện tiêu chảy tập thể ở Hogwarts, khiến các giáo sư khựng hoảng, trận đấu Quidditch tiến hành được phân nửa, tất cả đội viên Gryffindor bắt đầu đau bụng, nôn mửa, có người thậm chí trực tiếp té xuống. Tấn thủ Slytherin cũng ói. Sau đó là học sinh trên khán đài, giáo sư cũng không may mắn thoát khỏi.

“Trúng độc, tôi không tra ra là độc tố gì, một liều thuốc giải độc đơn giản nhất đã giải quyết được...” Slughorn quần quýt, độc tố cả ông cũng trúng chiêu dĩ nhiên có giải quyết đơn giản như vậy? Đây...

“Các giáo sư nghĩ quá phức tạp rồi, theo tôi thấy đây chỉ là ngộ độc mà thôi.” Cuối cùng là y tá trạm xá chuyên nghiệp bình luận, “Theo tôi được biết, bữa sáng hôm nay có một món rất đặc biệt, mà tôi dậy trễ, vốn đang định đi tìm house-elf hỏi đây.”

“Tôi có tra ra độc tố, mà còn nếu là ngộ độc, sao có thể có một bộ phận không bị gì cả?” Slytherin trúng chiêu ít nhất, Gryffindor nhiều nhất, nhưng Gryffindor cũng có người may mắn thoát khỏi, món điểm tâm ngon miệng lại rất xinh đẹp ấy hầu như ai cũng ăn không ít.

“Tới nhà bếp xem!” Dumbledore đề nghị, khi các học sinh lần lượt xảy ra vấn đề, ông thần hồn nát thần tính cho là Dark Wizard của Đức tấn công, tuy chỉ là trúng độc nhẹ, nhưng thủ đoạn hạ độc này lại khiến ông nhìn với cặp mắt khác xưa, nếu lần sau là kịch độc thì sao? Hiển nhiên các giáo sư khác cũng nghĩ vậy.

Khi bọn họ chạy tới nhà bếp, phát hiện đã có mấy học sinh Slytherin đứng ở đó dò hỏi house-elf...

“Ồ, các trò đã tới trước rồi à...”

“Vâng!” Tương lai y tá trạm xá, hiện tại chị Đại của Slytherin hất mái tóc vàng mê người của mình, hành lễ với các giáo sư, “Phải biết Slytherin đều là quý tộc, huấn luyện phòng độc chúng con từ nhỏ nhận không phải làm màu, hơn nữa trên người chúng con có trang sức, dụng cụ phòng ngự... Cả Slytherin cộng lại tuyệt đối là con số khả quan, thế nên chúng ta hoàn toàn loại trừ khả năng là Nghệ Thuật Hắc Ám và hạ độc, dù sao tri thức chuyên nghiệp của giáo sư Slughorn chúng con tin được, lúc này Riddle đưa ra một khả năng khác, cho nên chúng con tới nhà bếp kiểm tra.”

Khi Dumbledore thấy Riddle cũng có mặt ở đây thần kinh đã kéo căng, thấu kính nhìn cậu lóe rồi lóe, khi nghe được Riddle muốn phát biểu, ánh mắt đã sắc bén như dao, nhắm vào mặt cậu cắt rồi cắt. Nhưng tâm tình Riddle đang tốt lắm nên không để ý tới ông. Nhìn kẻ địch nổi giận cũng là một sự hưởng thụ.

“Là vậy, ở Muggle có một cách nói là ngộ độc thức ăn, ăn phải đồ ăn thiu thối biến chất hoặc có chứa chất phụ gia hóa học sẽ dẫn đến đi tả, nôn mửa, rút gân, nghiêm trọng có thể dẫn đến chết, tuy rằng đồ ăn của Hogwarts không có vấn đề như vậy, nhưng chúng con vẫn quyết định tới hiện trường xem xét.”

“Ồ ~ vậy có thu hoạch gì không?”

“Có ạ, house-elf này nói, nó làm theo một tờ thực đơn nhặt được, nguyên liệu cũng hoàn toàn không có vấn đề.”

“Nhặt được?” Ánh mắt càng sắc bén.

“Con cũng cảm thấy trùng hợp, nhưng có khả năng là người nào đó muốn ăn món gì đặc biệt thôi. Nhưng căn cứ vào tình huống Slytherin bị trúng độc ít nhất, con lại nhớ tới một khả năng khác.”

“Cái gì?” Lần này Slytherin cũng hiếu kỳ, bọn họ chỉ là biết Riddle ra tay, lại không biết cậu ta làm cách nào khiến phân nửa người không bị, phân nửa người bị.

“Cách ăn! Khi con ăn là...” Làm mẫu một lần, “Các cậu cũng vậy à?” Slytherin không trúng độc đều gật đầu, “Quả nhiên là thế.”

“Ta hiểu rồi, là rau cần, các con đều không có ăn phần rau cần và trứng bọc ngoài, nhưng rau cần không có độc mà?” Vẫn là nữ giáo sư cẩn thận.

“Vâng, rau cần không có độc, thịt cũng không có độc.” Riddle cười, “Thử nghiệm tí sẽ biết, có lẽ rau cần và thịt rùa kết hợp lại là có độc.”

Các giáo sư làm theo, Riddle còn có lòng tốt để Dumbledore thử hiệu quả kết hợp...

“Thật là không thể tưởng tượng nổi.” Y tá trầm xá nhìn Dumbledore lần thứ hai uống thuốc giải độc mà ca ngợi.

Quan hệ đồng sự của mình kém vậy à? Không, nhất định là tiểu quỷ này quá biết đầu độc lòng người. Dumbledore tiếp tục trừng tiểu quỷ chỉ cần mở miệng, mọi người đều đồng ý.

“A, suýt nữa quên, trận đấu hôm nay là Gryffindor chịu thua thì phải, vậy tức là Slytherin thắng được cúp Quidditch?” Riddle cười chớp mắt, ánh mắt của tập thể Slytherin phía sau hưng phấn lóe sáng.

Dumbledore nháy mắt đã rõ động cơ ông vẫn không hiểu được, thì ra là vậy, cúp Quidditch, quả nhiên là Riddle làm, chỉ vì một cái cúp Quidditch mà trò khiến cho sư sinh cả trường tập thể trúng độc! Thật là dụng tâm hiểm ác.

“A, đương nhiên, tuy rằng rất tiếc cho Gryffindor, thật là trùng hợp không khéo, nhưng quy tắc là vậy, lần này là Slytherin thắng!” Hiệu trưởng Dippet hòa ái hứa hẹn, mấy Slytherin trong nhà bếp rất không hình tượng hoan hô cả lên.

Riddle đương nhiên sẽ không mất phong độ như trẻ con thế, cậu đang bắt tay với viện trưởng Gryffindor Albus? Dumbledore, dùng lực mà lắc, tựa như buổi gặp mặt của thủ tướng hai nước, “Cảm ơn, cảm ơn, đây thật là một trận đấu đặc sắc, sau này mọi người sẽ so tài nhiều hơn, hữu nghị thứ nhất, trận đấu thứ hai!”

Sau trận đấu Quidditch là kỳ thi, lần này chỉ là chữa cháy gấp, một trận đấu nhỏ giữa kỳ ôn tập trước khi thi và chơi mệt chực mà thôi. Thừa dịp này Riddle còn mở một buổi thảo luận Luận khả năng sử dụng cách phi pháp thuật để lách bừa trong kỳ thi pháp thuật, sau đó bị Huỳnh Trưởng cấm, có chút đáng tiếc.

Hogwarts đang rầm rộ ôn tập, Saga ở chỗ Muggle cũng đang nắm chắc thời gian xử lý công việc, chờ Riddle về.

Mà quảng trường Muggle chỗ bọn họ ở, một ngày này xuất hiện một người đàn ông trung niên tóc vàng mắt xích, thành thực ổn trọng, ông ta ôn hòa hỏi thăm người qua đường “Xin cô cho hỏi, số 13 phố Beckham ở đâu vậy?”

...

33. Chương 33: Người Đức Tới

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỏi quá)

033 | Người Đức tới

Ông Mặt Trời ngồi trên cao, chị Hoa xinh nhìn em cười, bé Chim nhỏ nói xin chào, em vì sao đeo thuốc nổ? Em đi nổ trường học, thầy em có biết không, kéo dây, em bỏ chạy bùm một cái, trường tanh bành~* Đây là giọng của Riddle, nhưng loại ca từ tổn hình tượng này sao có thể hát ra chứ? Cho dù là tiếng Trung cũng không được~

Cho nên, Riddle tâm tình rất tốt đang thu dọn hành lý chuẩn bị về nhà nghỉ hè là hát bằng tiếng rắn, người nghe, tiểu thư Nagini đã lâu không lên sân khấu.

Xin cậu đây, Tom, rấn không có tay, không thể bịt lỗ tai của mình lại được! Nagini bị thương, khó khăn lắm mới lên sân khấu nàng đã bị dẫn vật.

Hừ! Riddle khó được không thả Nagini lại ném vào thùng rác (bình thường cậu làm vậy với nàng à?), ngày mai là ngày nghỉ, tuy rằng ở trường rất vui, nhưng cậu không phải Harry? Potter, cậu chờ mong được về nhà. Về phần bài hát phía trên... thuần túy là nhớ lại, con người kỳ quái thế đấy, mấy bài nhạc chế này mãi đến tận khi gần 30 chết rồi cậu vẫn nhớ. Cùng một lần điệu lại không thể tìm ra ca từ gốc hồi đó học ở những năm mười mấy tuổi. Quả nhiên... muốn hát cái gì cũng phải hợp với tiếng lòng học sinh thời nay mới được.

May mắn lúc này Thomas đã về cứu vớt lỗ tai của Nagini, cũng kéo lại, dòng suy nghĩ động kinh bay tới hơn 20 năm trước của Riddle.

Thomas trước theo thói quen đi lục thùng rác, phát hiện không tìm được Nagini, ngẩng đầu lên thấy Nagini nằm bên cạnh, cậu ngạc nhiên nhướng mày, rồi ôm lấy, vừa vuốt ve vừa thở dài trầm tư...

“Sao vậy?” Lần đầu nhìn thấy Thomas có vẻ mặt thâm trầm như thế.

“Tôi cảm thấy tờ báo lá cải của chúng ta vẫn chưa đạt được tinh túy!”

“Cậu còn muốn tinh túy kiểu gì?” Ban đầu là lắt léo đảo điên trời đất, càng về sau càng hoang đường, cậu nhiều nhất chỉ bịa Slytherin ra ngoài chờ sinh, Hufflepuff là viết Gryffindor do Slytherin sinh. (Ghép vào phụ tử văn, dù sao tuổi của phù thủy đủ dài) Mãi đến khi mọi người đọc được tin tức Dumbledore mang thai không thể ngồi yên ở tiết Biển Hình. (Lo nhìn chăm chăm bụng Dumbledore.) Sau bị phản ánh yêu cầu phải có tính chân thật nhất định, không thể quá khoa trương, mới dần đỡ hơn, chí ít không cần mỗi lần xem báo, phải ới trước một bao để thói quen.

“Ở Đức dĩ nhiên có tin vị kia mang thai, còn là do người hầu trung thành nhất bên người vị kia truyền ra... Riddle?” Thomas thấy Riddle bật phất dậy đi xem lịch.

“Cậu làm gì vậy?”

Tính ngày đi công tác lần trước của Dumbledore... Kém hơi xa, Không sao, có lẽ chu kỳ mang thai của nam phù thủy tương đối dài... Đương nhiên điểm này không thể nói ra, tuy rằng cậu rất hiếu kỳ tin tức của vị ở Đức làm cách nào truyền ra. Nhưng chỉ từ điểm này có thể thấy câu nói buôn chuyện không biên giới thật là lời lẽ chí lý.

Đại khái là dân cư của Thế Giới Phù Thủy quá ít, cho nên mỗi khi phù thủy buôn chuyện chỉ lo nhìn chăm chăm chuyện mang thai, may mắn cậu không làm Dark Lord, nếu không chờ cậu quân lâm thiên hạ, nói không chừng đã mang thai mấy lần rồi, tuổi tác và khuôn mặt của cậu có sức hấp dẫn hơn hai lão già đã qua chín mươi còn chưa từng làm nghề ấy nhiều. (V đại tốt nhất đừng nghĩ bậy, tác giả đột nhiên cảm thấy điểm này rất có sức hấp dẫn.)

...

“Vì sao không tới!” Abraxas bắt mắt nhìn Riddle, “Lễ Giáng Sinh cậu đã tới nhà tôi rồi mà.”

“Cái này...” Riddle nhìn Abraxas nổi lên tính trẻ con, “Được rồi được rồi, là tôi không đúng, nhưng kỳ nghỉ hè này tôi rất bận.”

“Lại là Saga đó!” Abraxas cười lạnh trào phúng, trong mắt lóe lên u ám.

“Abraxas!” Riddle nhú mày, “Chỉ ít dừng ở trước mặt tôi!” Cho dù sợ hãi thực lực và sự phát triển của Muggle, nhưng cảm giác về sự ưu việt suốt nghìn năm qua của phù thủy vẫn chưa thể đánh tan.

“Riddle, không phải vì vấn đề Muggle, mà là cùng làm bạn bè, chỉ cần nhắc tới Saga, bọn tôi đã bị cậu đá sang bên.” Sheryl ngồi bên cạnh hoà giải, âm thầm đá Abraxas một cái.

“Ôi, trời ơi, trò ghen tị này thật quái lạ.” Riddle khoa trương nhìn bọn họ, sau đó thuận thế dựa vào sofa mềm mại ở buồng tàu quý tộc, tay vô thức xoa mái tóc của Moody đang chơi cờ bên cạnh. “Là người luôn sẽ có thân lạ xa gần, tôi dựa theo suy nghĩ của mình trái tim của mình đối đãi các cậu, nếu muốn phân rõ mình thích người bạn nào nhất... theo kiểu cân đo tình cảm, tôi trái lại thay bản thân xem các cậu là bạn thấy không đáng.”

“Chỉ ít có rảnh thì tới ngồi một lát...” Abraxas không hết hy vọng.

“Tôi tận lực!” Cười xin lỗi.

...

“Abraxas, đừng quên cậu đã đồng ý cái gì!” Nhìn Riddle đẩy hành lý đi xuyên qua tường, Sheryl lập tức cảnh cáo, nhà Malfoy có thể kéo dài lâu như vậy, ý thức trách nhiệm gia tộc là nguyên nhân lớn, nhưng nhà Malfoy si tình cũng là nổi tiếng ở Thế Giới Phù Thủy.

“Ban đầu chỉ là tùy tiện...” Abraxas cảm thấy mình đuối lý, “Tôi mời Riddle tới nhà cũng không có gì sai mà, cho dù là bạn...” Sheryl gạt đầu, “Nhưng sau đó cậu ta ba câu không rời Muggle đó, xất!”

“Ai...” Sheryl cảm thấy lúc đầu kết bạn với Abraxas, quả thật là tự cho mình dùng một liều độc dược Lão Hóa tăng mạnh mà, 11 tuổi cậu đã bắt đầu có cái suy nghĩ như mẹ già, phản đối đối tượng của con mình, phản đối vô hiệu thì thở dài con cái nó lớn rồi không cần cha mẹ nữa, triệt để trải nghiệm tâm tình gả con.

...

“Ai... Saga quả thật là có thù với ga King”s Cross mà.” Nhìn Mord tới đón mình, Riddle thở dài, tới trường một năm, về nhà hai lần, lần đầu cậu về sớm, Saga vồ hụt, lần này cậu ngoan ngoãn ngồi xe lửa, Saga lại đột nhiên có khách cần chân.

“Thiếu gia Riddle, Boss đang chờ cậu ở nhà số 13, cậu trực tiếp độn thổ về hay ngồi xe?”

“Ngồi xe!” Cầm đồng hành lý này mà độn thổ, cậu đâu rảnh chịu tội. Nhưng... số 13 phố Beckham, là nhà Saga chuẩn bị cho cậu, bình thường khi cậu tới trường Saga sẽ ở nơi khác, dùng nhà số 13 để tiếp khách thì thật hiếm thấy. Chuẩn xác mà nói, ngoại trừ Mord chưa từng có ai tới đó. (Đưa tài liệu và đưa đồ ăn nhanh không tính), đương nhiên, cậu không biết Dumbledore đã từng tới. “Lẽ nào... là chị dâu tương lai?” Hiện tại mới là năm 38, cho dù là nước ngoài cũng thường kết hôn sớm, dù sao tuổi tác bình quân không cao, Saga kéo dài đến giờ, rất có phong độ chỉ cần giang sơn không cần mỹ nhân.

Nhưng Riddle vừa nghĩ tới hai chữ chị dâu đã thấy ái ngại, Làm bóng đèn cũng không dễ chịu cho lắm.

“Không phải, là một người đàn ông trung niên, tóc vàng mắt bích, tới từ mấy ngày trước, từ khi ông ta tới, Boss đã luôn ở cạnh ông ta.” Vốn theo chủ nghĩa bảo mật Mord đột nhiên mở miệng, hiểu lầm gì cũng được, “chị dâu” là tuyệt đối không thể! Tâm tư của Saga từ ban đầu một bộ phận nhỏ ở cao tầng biết, đã phát triển đến giờ cả trung hạ tầng đều biết.

“À... người đàn ông trung niên...” Riddle băng quơ lặp lại... đợi đã, tóc vàng mắt bích! Tuy rằng có khả năng khác, nhưng người đó xác suất lớn nhất, càng nghĩ càng bất an, Riddle trực tiếp rút ra đũa phép dự bị, cho mình một Confundus Charm, rồi độn thổ trong xe.

Mord bình tĩnh nhìn ra sau, nhìn chỗ hành lý bị để lại trên xe, “Tiện thật, tiếc là tạp âm quá lớn.” Sau đó nhìn ra ngoài cửa sổ, xung quanh không có ai, tức là báo chí ngày mai sẽ không có bài tít Sau xe có quỷ .

Lúc này, Saga đang vui đầu xử lý công văn, lão Dark Lord ngồi đối diện đang thanh thoi đọc Tâm lý học của thanh thiếu niên (Saga cất giữ). Hai người mắt nhìn mũi, mũi nhìn tim, hoàn toàn xem đối phương như không tồn tại, hình thức ở chung này là ăn ý tiết kiệm nhất bớt sức nhất, không chọc giận mình nhất bọn họ bồi dưỡng tròn ba ngày mới phát hiện.

Riddle chuẩn xác xuất hiện ở cửa, thậm chí không thêm dùng Locking Charm mà là trực tiếp dùng chân đá văng cửa chính (Cửa chính không có bảo hiểm là không bền), sau đó lao tới thư phòng, đứng trước mặt Saga, chỉ đũa phép trong tay vào lão Dark Lord.

“Nếu ta muốn làm gì với cậu ta, cậu ta sớm đã không còn mạng.”

“Ông là phù thủy, khả năng lớn hơn là ông sẽ dùng anh ấy để uy hiếp tôi.” Xét riêng giá trị vũ lực cá nhân tuyệt đối là phù thủy trắng, càng hướng hồ là nhân vật BOSS ở thời đại này của Thế Giới Phù Thủy.

“Hừ, tên hề tự đại.” Saga không chào đón người đàn ông này, từ lần trước thấy Riddle tán gẫu vui vẻ với ông ta (?) anh đã ghét rồi. Đột nhiên tới cửa, chỉ tên nói họ là tìm Riddle, lấy cớ là dạy luyện kim thuật

gì đây.

Saga tức nhất điểm này, anh không thể can thiệp việc kết bạn của Riddle, anh biết Riddle ở trường có những người bạn khác (ví dụ như nhà nào đó tới vào lễ Giáng Sinh lần trước), nhưng khoảng cách tuổi tác này rõ ràng là lỗi quá mà, tên phù thủy chỉ có một lần gặp ngoài ý muốn này hết lần này tới lần khác còn can dự vào lãnh địa thời gian ở thế giới người bình thường thuộc về anh và Riddle.

Nếu không phải tên lông vàng này có tí bản lĩnh, hạ độc, gài mìn, thuốc nổ, phóng xạ anh sớm đã cho tập thể ra trận! Còn có gì là anh chưa thử qua?

“Nhóc có phải kích động quá rồi không?” Lần này tới Gellert được mở rộng tầm mắt, bất kể là thủ đoạn ám sát của Muggle hay tổng hợp của phù thủy và Muggle, nhìn, tay trái lựu đạn, tay phải đũa phép. Dưới đũa phép có gắn dây giữ, nếu bị đánh bay, sẽ có cơ quan giữ lại, tư thế đứng hơi trẹo hiển nhiên là dưới giày có giấu đồ.

“Cuộc nói chuyện lần trước, ông chả có tí ấn tượng tốt đẹp gì cho Muggle, Saga cũng không phải người tốt.” Saga ở chỗ Muggle thuộc về loại hình người người đòi đánh, Thế Giới Phù Thủy cho dù là theo chủ nghĩa bảo vệ Muggle như Dumbledore, cũng có lý do thay trời hành đạo.

“Ta chỉ là tới tìm nhóc làm rõ...” Giữ tấm da dê ra, “Cái này!” Là lá thư chọc cho lão Dark Lord tức đến mang thai. (Ê!)

“Khụ khụ...” Riddle ho mấy tiếng, Saga rất hiểu cậu ghen lời nhìn trời, xoay người bỏ ra ngoài. “Cũng đâu có nói sai...” Thu hồi đũa phép, ai oán nhìn Saga, không nghĩa khí!

“Không sai à?” Nhượng mày, lá gan của tên nhóc này lớn thật.

“Không phải là lời an ủi có tí không phụ trách nhiệm sao...” Hiển nhiên lá gan của Riddle rất lớn, à phải, ngoài mặt cậu vẫn không biết ông ta là Dark Lord.

“.....” Đương nhiệm Dark Lord ôm một bụng tức không chỗ để xì.

Tốt, thật sự là rất tốt. Phù thủy Anh quả thật chọc người thấy ghét, 70 năm trước là Dumbledore, 70 năm sau là Tom? Riddle.

“Này... đừng giận, tôi cũng chẳng tôn trọng ông.” Riddle cảm thấy mình không kính lão, ngọn lửa mỹ đức truyền thống của dân tộc Trung Hoa bắt đầu bùng cháy. “Hoài nghi ông yêu sai người là tôi không đúng, bản ý của tôi chỉ là hy vọng ông có thể bắt đầu một cuộc đời mới... Dù sao tôi làm phù thủy mới có 1 năm, tuổi của ông ở chỗ Muggle đã là cấp ông thọ tinh rồi.” Dựa theo tốc độ 14 kết hôn 15 sinh con của Trung Quốc có lẽ còn hơn.

“Cái gì! Tên này đã hơn một trăm à?” Lộn trở về Saga thất thố làm rớt cái mâm trong tay.

“Ai hơn một trăm hả! Ta mới 93!” Sự thật chứng minh, đàn ông cũng rất dễ ý tuổi tác.

Nhìn ánh mắt của Saga và Riddle, Gellert đột nhiên cảm thấy mình vì ba cái chuyện này mà kêu to có chút mất phong độ, ông ho một tiếng, vung đũa phép thu dọn mớ ly tách trên đất.

Saga kinh ngạc xong, đã nảy lên một nỗi buồn khôn kể trong lòng, “Phù thủy... đều trường thọ vậy à?” Nếu thế, anh có thể làm bạn với Riddle bao nhiêu năm? Mà còn... hơn 90, đã như vậy, anh lại sẽ già rất nhanh...

“Không phải!” Lão Dark Lord sảng khoái trả lời, nhìn đôi mắt sáng bật lên ấy, kích thích tiếp. “Nhưng phù thủy pháp lực mạnh đều rất trường thọ, Riddle cũng thuộc về loại này.”

“Saga?” Cho dù Saga không lộ ra gì, Riddle cũng đoán được 123, càng miễn bàn rõ ràng như vậy. Đôi mắt xoay tròn. “Grind, gần đây ông bận không?”

“Tạm tạm!” Bọn thuộc hạ ăn nói bữa bãi đã bị ông đánh vào bệnh viện phù thủy Đức, Thánh Đồ nghỉ tập thể...

“Vậy ông có thể ở lại đây dạy tôi không?” Riddle chân thành nhìn Gellert, “Luyện kim thuật, pháp thuật, độc dược.” Độc dược kéo dài tuổi thọ, bùa chú gìn giữ dung nhan, thậm chí là... hòn đá Phù Thủy!

Saga vì cuộc sống bình tĩnh của cậu, có thể liều mạng đầu rơi máu chảy tranh giành địa bàn, cậu cũng có thể “Cái giá chỉ cần tôi có thể trả, ông cứ việc nói!”

...

*Đây là bài hát Tới Trường của người Trung, nguyên văn là:

Ông Mặt Trời ngồi trên cao,

Chị Hoa xinh nhìn em cười,

Bé Chim nhỏ nói xin chào,

Em vì sao đeo cặp sách?

Em muốn tới trường,

Mỗi ngày chuyên cần, yêu học tập, yêu lao động,

Lớp lên làm một người cống hiến cho xã hội.

34. Chương 34: Phân Tích

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỗi quá)

034 | Phân tích

“Nhóc thật là tham đấy...” Lão Dark Lord nhìn Muggle cảm động rồi tỉnh rồi mù bên cạnh, ánh mắt cứng chiều ôn nhu ấy, khiến lão Dark Lord ao ước, Albus chưa từng nhìn ông như thế, bọn họ là bình đẳng, giữa bọn họ có là hiểu nhau, kính nể, ăn ý... “Cho dù nhóc có thời gian, ta cũng không có!”

“Thế Giới Phù Thủy không chỉ mình ông có năng lực... lại nói tôi không cho rằng có chuyện gì là tiền không làm được.” Saga lập tức giúp người trong lòng phản kích, Riddle có tâm này là được. Biết được địa vị của mình trong lòng em ấy, kết quả này khiến Saga thỏa mãn. Người gặp chuyện vui, IQ và lực công kích cũng nhân lên.

“Luyện kim thuật là được.” Thiên phú bùa chú của cậu không tồi, chờ khai giảng rồi phải nhớ chú ý viện trưởng Ravenclaw tương lai Filius? Flitwick, năm nay Slytherin làm âm ỉ quá, cậu quên bống các giáo sư tương lai, cả Minerva? McGonagall cũng không kịp chào hỏi, ngoại trừ Pomona, không thông đồng được cái nào cả. Lấy tư chất của mình, tương lai nhất định sẽ sánh vai với Dumbledore, cũng tức là không thua lão Dark Lord, trước khi thư viện Hogwarts không còn cách thỏa mãn cậu, cậu không cần phụ trợ nào thêm nữa.

Về phần độc được, đồ chơi này quá khảo nghiệm thiên phú, nhưng cậu có một bí mật hiện tại không ai hay biết. Chính là con trai của tiểu thư nhà Prince sẽ nhập học vào sang năm, bậc thầy độc được duy nhất đã được chứng thực thương hiệu trong thế giới JKR! Hơn nữa bản thân Eileen? Prince cũng là thiên tài độc được đặc biệt ưu tú.

Cho nên thiên môn luyện kim thuật mới là thứ cậu cần.

“Nhóc không định luyện chế hòn đá Phù Thủy đấy chứ...” Lão Dark Lord khinh thường, “Trên thế giới này chỉ có Nicolas? Flamel có thể làm được, hơn nữa luyện chế hòn đá Phù Thủy là cần...”

“Mạng người.” Thật bất ngờ, trả lời là Saga.

“Sao cậu biết?” Lão Dark Lord bật dậy, dùng áp lực đè lấy Saga, Riddle dùng áp lực chống lại, cộng thêm Saga là người trường kỳ đứng trên ngôi cao, trong lúc nhất thời không bị xấu mặt.

“Ồ Thế Giới Muggle, đó là cổ tích ai ai cũng biết.” Kỳ thực là Riddle nói cho anh, câu truyện cổ tích tên là Giả Kim Thuật Sư. (Là Fullmetal Alchemist!)

“Hử?” Ai ai cũng biết? Vậy phù thủy bọn họ còn xem nó là cơ mật tối cao, lấp la lấp liếm làm gì?

“Àch... ở chỗ Muggle cũng có cổ tích liên quan tới phù thủy, ví dụ như, nữ phù thủy vì nhan sắc sẽ ăn con nít gì đấy, ha... ha...” Cười gượng hai tiếng, lén đá Saga một cái, đừng nói bậy.

“Đúng vậy, ở chỗ Muggle muốn trường sinh bất lão phải hiến tế rất nhiều mạng người, giờ có chiến tranh, đợi nó kết thúc, nói không chừng tôi có thể sang Phi Châu mò được mấy vạn công nhân.”

“Nào dễ như vậy!” Lão Dark Lord trừng Bó Già mafia vừa mở miệng ra là mấy vạn người, “Thật không ngờ cổ tích của Muggle có tính ăn khớp như vậy. Luyện kim thuật là ngành học rất thiên môn, nhóc xác định ta biết?”

“Không biết thì đổi cái khác.” Riddle lau mồ hôi, không làm rõ thân phận của lão Dark Lord hình như cậu rất bị thiệt.

“Vậy... ta có chỗ tốt gì?”

“Tôi giúp ông làm hòa với tình nhân già của ông được chứ?” Tốt xấu hai ông là CP, tác hợp nhân duyên cũng là công đức. “Àch... tôi chỉ nói thôi.” Đổi giọng nhanh như vậy là vì lão Dark Lord đã bắt đầu nổi áp.

“Anh ra ngoài!” Nói với Saga.

Trong vòng một ngày bị áp hai lần Saga đang tính nổi giận, đã bị Riddle đẩy ra ngoài... “Tha thứ cho người ta đi, chừng ấy tuổi rồi, nhắc tới ba cái chuyện yêu đương đương nhiên sẽ xấu hổ.”

...

“Lần sau có nói nhỏ nhỏ giọng tí.” Gellert lạnh buốt hăm he Riddle.

“Ông có dùng Eavesdropping Charm không đấy?” Cậu rõ ràng đã nói rất nhỏ rồi mà.

“Tên ta là Gellert? Grindelwald.”

“...” Riddle đang nghĩ vì sao câu chuyện lại đột nhiên rẽ ngoặt.

“Người yêu của ta là Albus? Dumbledore, nhóc nói thử xem làm cách nào để chúng ta giải hòa!” Giận, thì

ra để ý cái này, đây cũng quả thật là nghịch lân của ông ta.

“Ôi... thôi cho nợ đi, dù sao điểm mấu chốt của tôi ông đã rõ.” Người ta là Dark Lord muốn tiền có tiền, muốn quyền có quyền, ngoại trừ mỹ nhân không gì không có, Riddle chỉ có thể dùng nhân tình ghi nợ để làm lợi thế bất mồi.

“Chỉ cần Albus ở đây, ta sẽ không phát triển tới Anh, ta không muốn quấy rầy Arianna, cô bé đáng thương ấy.” Gellert hiu quạnh vuốt cây đũa phép Trưởng Lão trong tay.

“Người ông yêu thật không phải là Arianna? Dumbledore à?”

“Câm miệng!”

...

“Ông tài thật đấy, tôi chưa từng thấy Riddle nghiêm túc như vậy...” Saga thờ dài nhìn Riddle vùi đầu chép công thức luyện kim. “Em ấy quá thông minh, học cái gì cũng chỉ cần đạt yêu cầu, không chịu học sâu hơn.”

“Cậu cho rằng hiện tại không phải à?” Gellert uống cà phê, vung đũa phép, trong thư phòng truyền tới tiếng kêu thảm của Riddle. “Nó chịu vì cậu làm chuyện mình không thích, cậu còn che giấu tâm tư?”

Hữu nghị giữa những người đàn ông kỳ quái vậy đấy, Saga biết chuyện tình bi thảm của Gellert rồi thái độ hòa hoãn hơn, Gellert thấy Saga đau khổ vì yêu, cũng không châm chọc anh, Muggle dài Muggle ngắn nữa. Đôi bên dịu lại, cộng thêm Riddle rốt cuộc trở thành đồ đệ của Gellert, hai người lại làm nghề giống nhau (= =), bình thường thậm chí còn giúp nhau giải quyết những nan đề đối phương gặp được, ví dụ như Gellert cảm thấy cách Saga chui vào bộ máy chính phủ rất tài, mà Saga cảm thấy thủ đoạn ngụy hạ của Gellert đáng giá tham khảo, vì vậy cảm tình của bọn họ trái lại ấm lên rất nhanh, có xu thế xưng huynh gọi đệ.

“Tôi nói này... ông không đi thử thật à?”

“Hửm?”

“Thì là Dumbledore đấy, tuy rằng xưa nay chỉ cần giang sơn không cần mỹ nhân chiếm đa số, nhưng chỉ cần mỹ nhân không cần giang sơn cũng không phải không có.” Chỉ mình.

“Ta và Albus, không phải chỉ có vấn đề đó.”

“Đúng vậy, ở giữa còn có mối tử thù của em gái nữa.” Riddle ra khỏi thư phòng, bề ngoài rất chặt vật, ném một món đồ cho Gellert, “Nhìn xem.”

“Tuy rằng hồngбет, nhưng ta không thể không bội phục thiên phú của nhóc.” Ra hiệu cho Riddle ngồi xuống, giờ là giờ nghỉ. “Ta và Albus không thể quay trở lại, hai người đừng làm thái giám nữa.”

“Là hoàng đế không vội thái giám vội, không biết thì nín giữ cái.” Đá xéo ông ta, “Còn không phải hy vọng cuộc sống tuổi già của ông có thể hạnh phúc, không cần hở ra là thấy khuôn mặt khổ qua này, y như oán nam đội mồ sống dậy vậy, mà tôi và Saga còn là người chia rẽ hai ông nữa.”

“Khi chúng ta chia tay hai người còn chưa sinh ra đâu.”

“Bớt cậy già lên mặt đi, thời buổi hiện đại quan niệm tình yêu là nhiệt tình, ông đã thất tình lâu rồi!”

“Được rồi được rồi, giờ lại đến lượt hai người cãi nhau.” Saga hoà giải, “Nhưng Grind à, tôi cũng cảm thấy quan niệm tình yêu của ông có vấn đề đấy...” Bọn họ đều gọi Gellert là Grind, một là vì gọi tên rất thân mật, hai là vì, đặc biệt là Riddle, nếu ở trường mà lỡ nói lộ ra hết là đâm thủng trời.

“Ể?” Lần này kinh ngạc không riêng là Gellert, còn có Riddle, đó là CP mà, có thể có vấn đề gì?

“Ông luôn nói Dumbledore ưu tú thế này thế kia, hai ông năm đó chí thú hợp nhau ra sao, xứng đôi cỡ nào, những ngày cùng nhau nghiên cứu cùng nhau thất bại vui vẻ biết nhường nào...”

“Hai người ưu tú hấp dẫn lẫn nhau có gì không đúng à?” Lời của Riddle trái lại khiến Gellert ngoài ý muốn, tên nhóc còn có thể nói tiếng người?

“Có lẽ là anh lầm lẫn, vì theo anh thấy... nếu Grind thật sự yêu ông ta, Grind không nên chỉ nói điểm tốt của ông ta. Yêu một người, tất cả của người đó đều là hoàn mỹ, chỉ cần là người đó, trái tim sẽ biết nơi nó phải đi. Nguyên vọng của người đó giống như thần dụ, cho dù là khiếm khuyết cũng có thể làm anh cam nguyện khiến cả thế giới cùng điên cuồng.” Saga hữu ý vô ý nhìn Riddle, Riddle không chú ý thấy, Gellert lại có, nhưng lòng ông rất khó chịu, mặc cho ai bị phủ định cảm tình mình kiên trì nhiều năm cũng sẽ khó chịu.

“Được rồi, được rồi, cho dù lúc đầu ông yêu ông ta, hiện tại thì sao?” Saga hỏi một vấn đề khác, “Một sai lầm không biết là ai gây ra, các ông đã triệt để kết thúc, tình yêu của các ông cũng không có sự trung trinh vĩ đại với thời gian.”

“Saga nói nghe có vẻ nặng nề, ý kiến của tôi ngược lại với anh ấy, tôi cho rằng hai ông đều yêu đối phương, không nên vì cái chết của Arianna? Dumbledore mà chia tay, tôi đề nghị ông hiện tại hãy lao tới Hogwarts đóng gói phó hiệu trưởng của bọn tôi rồi mang đi ngay.” Saga từng gặp Dumbledore bĩu môi, Lão ông mặt mặc quần áo như cây kẹo ấy...

“Sự tồn tại của Arianna? Dumbledore là bi kịch, cái chết của cô ấy đối với gia đình Dumbledore mà nói là đau thương cũng là giải thoát, cô ấy bị dọa mà biến thành Squib, cô ấy là người bị hại, nhưng cũng vì thế mà cha cô ấy chết bệnh ở Azkaban, mẹ cô ấy chết dưới trận bạo động pháp thuật của chính cô ấy, là do cô ấy tự tay giết, những người anh ưu tú của cô ấy không thể thi triển tài hoa bị giam cầm ở thung lũng

Godric, người anh cả bị lu mờ với thể nhân, người anh thứ bình thường thậm chí có dự định nghỉ học, cô ấy còn hại hai người anh của mình bất hòa...”

“Quả thật là bi kịch, nếu vậy xem ra khả năng cô ấy tự sát lớn hơn...” Saga xen miệng.

“Không, thần trí của Arianna không được... Đó không phải lỗi của cô ấy!”

“Một gia tộc vì sự bất công của quốc gia mà tính tạo phản, người con trai trưởng làm việc cho quốc gia vì quốc gia ấy và người em trai mình muốn bảo vệ, tự tay giết cả gia tộc, cũng khiến người em cho rằng mình nổi điên, quốc gia tuân theo lời hứa bồi dưỡng người em lớn lên, nhưng người em lại vì báo thù mà phản bội quốc gia, cuối cùng người em giết người anh, sau đó biết chân tướng, thống khổ chết trong tay người bạn tốt tới thay quốc gia giết kẻ phản bội.” Riddle kể ra phiên bản đơn giản hóa của nhà Uchiha trong Naruto.

“Bi kịch sở dĩ là bi kịch, vì bất kể làm thế nào, cũng không tránh được thương tổn. Thế nên tôi mới nói, chuyện năm đó có sai thì sao, biết là ai sai lại thế nào, là bản thân Arianna, hay là một trong ba người các ông, đã không còn ý nghĩ, quá khứ không thể chứng thực, 70 năm thời gian cũng khiến việc chứng thực mất đi ý nghĩa nên có. Then chốt là hai ông có bỏ xuống được không, Dumbledore luôn nói Yêu, là sức mạnh vĩ đại nhất. , thế nên Grind à...”

“Nửa đoạn trước tôi đồng ý, chuyện năm đó sai cũng sai rồi, ông đã sám hối suốt 70 năm, người bình thường... cho dù là phù thủy cũng có rất nhiều người không sống được 70 năm. Nửa đoạn sau, tôi cho rằng, 70 năm cũng không thấy Dumbledore có tỏ vẻ gì, hiện tại còn đối lập với ông, tôi nghĩ ông ta đã không đáng để ông yêu.” Saga bỏ phiếu chống.

“Hai vị...” Gellert âm trầm đánh gãy hai người từ khuyên ông, biến thành thảo luận lại biến thành tranh luận, “Chuyện tình của ta có phải đặc sắc lắm không? Hừm?”

“Đặc sắc thì không đến mức, nhưng rất khiến người tỉnh ngộ, có muốn tôi tuyên truyền giúp ông không, khiến thủ hạ của tôi bình luận một phen, chỗ chúng tôi nhiều người.”

Thật là chủ ý hay... Riddle rất muốn vỗ tay cho Saga, nhưng xét thấy mình còn đang học tập với lão Dark Lord, cậu rất biết điều cầm miệng, nhưng đôi mắt đã lóe sáng.

“Đi... làm thêm một cái dung khí nữa!” Chỉ huy Riddle.

Dưới chính sách cao áp, thiếu niên bị thương nghỉ ngơi được 10 phút vừa phục tùng mệnh lệnh vừa dùng tiếng Trung thì thầm Ông đó nếu ở Trung Quốc nhất định là tại Nga Mi, họ Diệt Tuyệt!

“Bớt vui sướng khi người gặp họa đi, quá khứ của ta là sai lầm là bi kịch, mà cậu là mắt mở trừng trừng nhìn hiện tại và tương lai của mình biến thành bi kịch và sai lầm đấy!” Đây là với Saga.

“Cho dù... tôi muốn tiến thêm một bước... Cũng phải chờ em ấy lớn lên đã.” Saga ôn nhu nhìn Riddle vùi

đầu loay hoay trong thư phòng. “Này, Grind ~ tôi đã gặp người đó của ông... Được rồi, là người đó của ông 70 năm trước, ông ta quả thật là... cực đoan hơn kẻ theo chủ nghĩa diệt tuyệt Muggle như ông nữa, tôi và kẻ ồn ào đòi tiêu diệt Muggle còn có thể hoà bình ngồi uống cà phê thảo luận vấn đề tình cảm, gặp kẻ theo chủ nghĩa bảo vệ Muggle lại cứ như gà chọi ấy, suýt nữa thôi là rút súng cho ông ta mấy phát rồi.”

“Ha ha...” Gellert cười rất thống khổ, “Saga, có một điểm cậu không nói sai, đó là thời gian đã ngăn cách chúng ta quá lâu rồi, nhưng ta dám cam đoan cho dù chúng ta không còn yêu nhau, người hiểu rõ Albus nhất cũng là ta, nếu ta cứ vậy mà đi gặp cậu ta, cậu ta sẽ dùng lý lẽ, dùng tình cảm, dùng tất cả thủ đoạn để giữ ta lại, sau đó tước đoạt vũ khí của ta, rồi đưa ta lên toà án chính nghĩa.” Gellert nhắm mắt, “Sở dĩ biết, là vì, nếu cậu ta tới gặp ta, ta cũng làm vậy, khác ở chỗ là ta sẽ giam cậu ta vào tòa thành của mình, ta là Dark Lord mà! Ai... chúng ta đều biết, ngăn cách giữa chúng ta đã là lý niệm và đối lập của cả Thế Giới Phù Thủy, nếu còn muốn giữ lại khoảng thời gian tốt đẹp bên nhau ấy, một trận quyết đấu ngăn ngừa và mãi mãi không gặp nhau mới là kết cục tốt nhất.”

...

“Grind đâu?” Giày vò xong thành phẩm thứ hai, Riddle đi ra chỉ thấy một mình Saga.

“Vì kết cục mãi mãi không gặp nhau của ông ta, đi gặp Hitler rồi.” Saga không khách khí trả lời. Già rồi là già rồi, bề ngoài không già, đầu cũng đã mắc bệnh!

“Ai... vốn còn cho rằng tình yêu vĩ đại ấy có thể mang đi tai tinh trong cuộc đời em, kết quả Lương Sơn Bá vô tình, Mã Văn Tài vô ý!”

“Vậy thì Chúc Anh Đài đáng thương, em đồng ý nhận lời cầu hôn của Romeo này không?” Hôn mu bàn tay của Riddle, tư thế tiêu chuẩn.

“Ôi ~ Romeo ơi, Romeo, vì sao anh là Romeo... nếu anh là Juliet thì tốt biết mấy...” Riddle quay đầu lại rất phối hợp lên sân khấu...

“Chúc Anh Đài thân ái, xin hãy nói rõ ai là Juliet của em!” Giọng của Saga rất không tốt.

“Juliet thì không biết, Nữ Thần Vận Mệnh có một cái, Saga, làm cách nào lấy lòng một cô bé âm u, quái gở, vui đầu vào học thuật, không biết cách ăn diện bản thân, suy nghĩ xơ cứng?”

“Hửm?” Ý gì?

“Không phải cái kiểu dô dành gặp dịp thì chơi thương ngày, cũng không phải muốn theo đuổi, em muốn khiến cô ấy trở thành bạn của em, bạn thôi, ý lại em như một người anh!” Cho nên mới hỏi anh, kiểu thương ngày cậu đã là cao thủ.

“Thuộc hạ được không?” Yêu cầu của Riddle rất phức tạp, Saga hơi bị đơ.

“Cũng được...” Riddle suy nghĩ, “Em cần tài hoa độc được của cô ấy, tốt nhất là em nói gì cô ấy nghe nấy.” Điểm này quan hệ đến ngài giáo sư tương lai, nhất định phải tới tay. “Nói vậy trái lại khá giống thuộc hạ của anh, nói thử xem, em nên làm cách nào để tiếp cận cô ấy, mà không khéo quá hóa vụng?”

...

35. Chương 35: Eileen • Prince

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỗi quá)

035 | Eileen • Prince

“Cuộc sống thần kỳ thế đấy, khi bị QJ quen rồi, thừa lại cũng chỉ là hưởng thụ.” Riddle ném hết hình tượng nằm sấp trên sofa trong buồng tàu nhà Malfoy, giả chết.

“Cậu là đang giải thích câu bọn này tha thứ cho cậu vì cả kỳ nghỉ hè chẳng những không tới chơi, còn gửi cho mỗi người một lá thư bảo bọn này đừng tới quấy rầy cậu đấy à?” Lần này là tứ đường hội thẩm, cả Mu cũng ai oán nhìn Riddle.

“Không, tôi là đang oán giận, công chúa bị ma vương cầm tù gần hai tháng, dĩ nhiên không có nửa vị vương tử tới giải cứu.” Giải thích để làm gì, thời khắc then chốt như vậy phải biết giữ vững lập trường, khí thế phải mạnh, bày ra vẻ mặt đều là lỗi của các cậu?

“Cậu không phải có Saga à!” Abraxas vừa nói xong đã hối hận, tuy rằng tâm tư cậu nói câu này rất thuần khiết, không có ý gì khác, nhưng thốt ra từ cái miệng này, nghe thế nào cũng như có ấy, Sheryl lại trừng cậu rồi kìa.

“Ai...” Riddle đầu hàng móc ra một cái hộp hình vuông rất bình thường, đương nhiên, nhìn vẻ mặt của Abraxas đã biết, bề ngoài của món đồ chơi này không phù hợp với thẩm mỹ quý tộc. “Kỳ nghỉ hè này gặp được một... lão phù thủy, luyện kim thuật rất có tay nghề, không phải Nicolas? Flamel, tôi còn chưa may mắn đến mức gặp được lão bắt tử cấp bậc tro cốt như vậy. Tính học vài thứ với ông ta, kết quả cách giáo dục của ông ta hoàn toàn là kiểu Sparta, cả kỳ nghỉ hè của tôi cứ thế là xong.”

“Lão phù thủy...” Hai quý tộc rười rượi bắt đầu tính toán theo hình thức của gia tộc (rười là Thomas, thẳng nhãi này chỉ nghĩ được một giây đã bỏ cuộc.)

“Không phải người nước ta, thân phận cao quý, tới Anh nghỉ ngơi.” Săn sóc giải thích, lão này không thể phục vụ cho bọn họ, miễn cho bọn họ đi lòng vòng hỏi thăm.

“Không thể không nói, cậu thật là một Slytherin hợp cách.” Sheryl ca ngợi nhìn Riddle.

“Lời khen không tồi.” Riddle làm mẫu mở hộp, một luồng sương mỏng trào ra, tạo thành hình một con rắn nhỏ sống động trên nắp hộp, thân hình mềm dẻo màu trắng bạc, đôi mắt màu đỏ lộng lẫy như bảo thạch, phải nói là cực kỳ sống động. Thậm chí Nagini đã bò ra hưng phấn nhìn con rắn lấy nàng làm nguyên hình này.

“Ôi, trời ơi, còn đẹp hơn cả Nagini.” Moody may mà cậu không biết tiếng rắn, về phần Riddle đã ở trong nháy mắt Moody mở miệng nắm lấy đuôi Nagini thành thạo thất lại rồi ném sang bên, tránh cho nàng cắn đàn em của mình.

“Không chỉ vậy.” Ngón tay khê chạm vào, con rắn nhỏ lập tức hóa thành sương tản ra biến thành một chuỗi chữ cái tiếng Anh: Slytherin.

Sau nữa là vạn tuế, thắng lợi, Quidditch vân vân, gõ nhẹ vào hộp, chữ cái lại biến về nguyên dạng, con rắn nhỏ đáng yêu đứng dậy thè lưỡi với Riddle, rồi đột nhiên quay phắt lại cắn bạch kim tiểu quý tộc vươn ngón tay ra đùa giỡn nó một cái. Cắn xong còn tự hóa thành sương, lần này từ đơn là: Đồ khôn.

“Phốc!” Moody và Thomas không hề khách khí bật cười.

“Thật thú vị, Riddle cậu làm à?”

“Ừ.” Kỳ nghỉ hè này sau khi chép xong N quyển sách Riddle tổng kết được, nếu nói thành quả một phù thủy có thể làm ra là kỹ thuật nhân công cao cấp, vậy luyện kim thuật là một cái máy có thể lượng sản thành quả ấy. Tuy rằng cái máy đó không dễ làm ra cho lắm.

Đường nào cũng tới La Mã, ban đầu Riddle là vì kéo dài tuổi thọ cho Saga, vậy mục đích cuối cùng của cậu cũng sẽ là vậy, có giáo sư đặc cấp như lão Lord bên cạnh, cậu muốn làm ra một cái áo chống đạn kết hợp cả vật lý và pháp thuật hẳn không khó, cảnh giới cao nhất là ném Saga tới Hiroshima, bom nguyên tử cũng không nổ chết anh ta. (Sa: Nếu cần thử nghiệm, anh tình nguyện mục tiêu của em thấp tí.) Về phần khỏe mạnh, hòn đá Phù Thủy là không thể trông chờ vào rồi, phiền phức lắm, nhưng ngấm lại đời sau mấy cái vòng điều trị từ, dụng cụ điều trị hồng ngoại vân vân... Hiệu quả dùng pháp thuật hẳn gấp mười mấy lần, còn không cần lo lắng hàng giả kém chất lượng, phù thủy chế tạo là thuần thủ công, khi ấy bản thân cậu cũng đeo mười cái tám cái.

“Riddle, có thể làm thêm mấy cái không?”

“Món đồ chơi này không có nhiều công dụng, chỉ là làm màu thôi, sau này nếu có thực dụng, tôi đương nhiên sẽ không bỏ qua con đường phát tài của nhà Malfoy.”

“Rất tốt.” Abraxas cười xinh như hoa, lóe cho bốn người còn lại ở đây hoa mắt.

“Nhà Malfoy có phải có huyết thống của Veela không?” Riddle hỏi một từ thường thấy trong đồng nhân, thông thường xuyên viêt giả một gặp được Malfoy (bất kể là đời nào), đối phương sẽ bứt rứt cả người, toả ra hormone như ăn xuân / được, bản thân trở nên xinh đẹp lạ lùng, rồi nhận mệnh biết huyết thống của mình thức tỉnh, kẻ cận nhân vật chính không tha.

“Ai nói! Ai nói! Nhà Malfoy sao sẽ có huyết thống của loài sinh vật huyền bí chỉ biết mị hoặc còn có thể biến thành chim ấy chứ!!” Abraxas xù lông, chỉ vào tóc mình “Đây là màu bạch kim, màu bạch kim! Không phải màu bạc!”

“Thế Giới Phù Thủy vốn có lời đồn về nhan sắc của nhà Malfoy, đời này Abraxas còn đẹp thành vậy, từ lúc ba tuổi đồn đãi về cậu ấy có thể nói là nối liền không đứt, thế nên cậu ấy mới kích động như thế.” Sheryl quen tay hay làm dè Abraxas lại, bình tĩnh giải thích với Riddle, “Nhà Malfoy không có huyết thống của Veela, điểm này có thể chắc chắn, nhưng... độ mê hoặc của Abraxas khẳng định là không hề thua kém Veela.”

“Sheryl!”

“Có gì đáng để giận chứ, lần đầu tiên tôi động tâm đã đập hư trên người cậu, ai... cậu thật không có em gái à?” Thomas vẫn chưa tắt hy vọng với cô em bạch kim.

“Bùng~” Abraxas nổ tung... Kế tiếp là hình ảnh bạo lực bị đánh gạch men ở nửa buồng tàu quý tộc bên kia... May mắn buồng đủ rộng.

“Riddle, món đồ chơi này hẳn còn có tác dụng khác, lấy tính cách của cậu, dù là luyện tập cũng không làm ra một thứ hoàn toàn vô dụng!” Nửa kia hòa bình tiếp lời ca ngợi thành tựu luyện kim thuật của Riddle.

“Không sai, phóng to mô hình cơ sở này... lần trước Huỳnh Trưởng không phải chê người của đội cổ động viên quá ít sao... Tuy rằng chuyện này bị trò mặt trượt quấy rầy, nhưng Slytherin quả thật thiếu người, nếu trên khán đài của chúng ta có một con như vậy.” Chỉ vào hộp, “Dài mấy mươi mét nằm đó biến hóa, khí thế cỡ nào!”

“Không sai!” Ánh mắt của ba Slytherin tỏa sáng, may mà còn có Hufflepuff lý trí.

“Anh Riddle, anh xác định... đội viên của các anh không cần luyện can đảm trước à?” Slytherin có thích rắn thể nào đi chăng nữa, sợ rằng cũng không kéo dài sự yêu thích ấy lên người một con rắn cao mấy mươi mét đột nhiên xuất hiện bên cạnh mình...

“Vây... trước làm thành huy chương đi...” Một tấm bảng dựng ở đó lóe sáng hẳn không thành vấn đề...

Thời gian còn lại mọi người chơi cờ phù thủy, không phải chán mặt trượt, mà là trò trừng phạt của mặt trượt có chút tổn hại mặt mũi quý tộc, mà còn chỗ thời gian ấy không nhiều, chơi không đã ghiền còn không bằng không chơi.

“Silencio!” Riddle chỉ vào bộ cờ phù thủy, rồi bình tĩnh đánh.

“Cậu chẳng thay đổi gì cả.” Sheryl lắc đầu, nhớ tới khi vừa bày ra trò mặt trượt, Riddle có nói ưu điểm lớn nhất của nó là an tĩnh hơn cờ phù thủy.

“Tôi ghét có quân cờ lên mặt chỉ dạy tôi!” Đẩy quân xe của mình đi, tàn bạo chà đạp quân mã của Sheryl.

“Có lẽ bọn họ chỉ là tìm cách chết toàn thân mà thôi...”

...

“Tâm tình của một người nếu tốt, nhìn cái gì cũng vừa mắt!” Cảm giác lần đầu tiên ngồi ở ghế phân viện nhìn các tân sinh phân viện rất thú vị, đặc biệt là khi thấy một cô bé sắc mặt có chút âm u, môi mím chặt, mái tóc nhộp màu bóng lưỡng, tâm tình của cậu càng tốt hơn.

“Cậu nhìn Dumbledore cũng vừa mắt à?” Abraxas quay đầu lại, Riddle ngồi kế Abraxas, thường ngày vào giờ ăn mọi người không hà khắc với chỗ ngồi, bí đạo siêu nhiều, lại có house-elf hầu hạ Riddle không thường tới đại sảnh, cộng thêm với cậu mà nói bọn Abraxas, Sheryl luôn ngồi cạnh cậu đã là thói quen.

Cứ thế lâu dần, khi chỗ ngồi của cậu bị cố định bên cạnh Thủ Lĩnh của năm thứ nhất, bản thân cậu cũng không có cảm giác gì, không hề biết địa vị của mình ở Slytherin đã có sự thay đổi vi diệu.

“Trước đây ta là bình dân, tuy rằng ngày đầu tiên tới trường có nhắc nhở mình phải nhớ ngồi ở đằng sau, nhưng những ngày sau đó ai còn rảnh nhớ nữa chứ, hướng hồ chuyện cũng nhiều lắm...” Nhiều năm sau đó kể cho con cái nghe quá khứ của mình Riddle quả thật là mù tịt với đôi ba điểm mù trong cái hành trình thuở ấy.

“Chuẩn xác mà nói là sau đó, cho dù anh có muốn nhớ cũng khó, anh ngồi ở ghế cuối cùng, trái lại sẽ cho người ta cảm giác, vị trí của Thủ Lĩnh Slytherin đã bị đổi tới đầu bên kia.” Abraxas khi đó, “Nhưng phần lớn nguyên nhân kéo anh ngồi cạnh em là em không chịu được danh tiếng bị một mình anh cướp hết.”

“Phần lớn hơn nữa là ai đó theo tiềm thức có ý đồ xấu.” Sheryl khi đó.

“Cái gì? Năm thứ nhất đã bắt đầu rồi à!”

“Không có! Cái kia... Cái này...” Nhìn vào đôi mắt ruby, quý tộc bạch kim phát hiện mình nói phải cũng không được, nói không phải cũng không được.

“Abraxas...” Chủ nhân của đôi mắt màu đỏ ôn nhu lại gần quý tộc bạch kim, dùng cái giọng uy hiếp và ái muội ghé vào tai thì thầm “Tối nay, có lẽ em muốn thử mấy món đồ chơi Saga mang về từ Nhật Bản...”

“Đồ chơi? Cái vòng hôm qua chú Saga muốn đeo lên cổ cha nhưng không thành công ấy hả? Nó có gì đáng để chơi?” Bánh bao 1 đang nghe cha kể lại lịch sử thành công hồi bánh bao 2 bên cạnh.

“Không biết, nhưng màu sắc đẹp lắm.” Bánh bao 2 rất săn sóc bánh bao 1 “Em thích không? Anh đeo cho em.”

Khụ khụ, hiện tại kéo tầm mắt về nào.

“Nhìn ông sao có thể vừa mắt chứ, nhưng khi đang vừa mắt vậy có thể tự nhiên che đi sự hiện diện của ông, các cậu xem tôi có thể cười với ông này!” Riddle nhìn Dumbledore lộ ra nụ cười thật lòng, khiến lão ông mặt lập tức cúi đầu kiểm tra xem trên người mình có phải đã có rất nhiều lỗ thủng không.

“Con người đó ~ tâm tình nếu tốt, ngấm trần nhà, vậy là pháp thuật thật thần kỳ, cho dù cách một bức tường đá cũng có thể để chúng ta thưởng thức được vũ trụ rộng lớn và những vì sao lấp lánh, ngồi trong nhà mà vẫn đắm chìm giữa sự thần bí và bao la của tự nhiên. Tâm tình nếu tệ, vậy là pháp thuật che giấu mọi điều chân thật, cho dù cảnh tượng trước mắt có đẹp đến thế nào, giả vẫn là giả, mọi người chỉ có thể dùng lời nói dối giả tạo, tấm mặt nạ dối trá, và không gian như ảo cảnh này, để xây nên cái thế giới đầy rẫy những sự thật bị che giấu vĩnh hằng...”

“Bị lậm Shakespeare rồi hả?”

“Saga nói, những cô bé âm u tương đối thích hệ triết học, có đủ nội hàm để bọn họ suy ngẫm.”

“Eileen? Prince!” Ánh mắt của Riddle lập tức tỏa sáng nhìn mẹ của giáo sư tương lai, độ sáng bên trong đủ để gợi ra sự chú ý của bấy rần luôn thích chọn mặt gửi lời.

“Hình như không phải kiểu Riddle thích...” Sheryl nhìn cô bé âm u chưa tới một phút đã bị nón phân viện phân vào Slytherin.

“Cậu ấy thích là kiểu của Pomona, vẽ mặt này là thấy Thomas.” Một vị quý tộc bạch kim hiểu rất rõ đối tượng mình thăm mền bình thản nhìn Riddle mời tiểu thư nhà Prince ngồi cạnh mình.

“Thấy tôi à?” Thomas đặt lên đầu một dấu chấm hỏi.

Sheryl nhìn lại Riddle rồi gật đầu tỏ vẻ đồng ý, Đó là vẽ mặt chủ nô nhìn thấy lao công miễn phí.

“Học muội Prince.” Riddle giơ lên nụ cười khéo léo chào mẹ của Snape. (Nghe sao thấy quái quái ấy?)

“.....”

“Có người nói học muội đến từ độc dược thế gia...”

“.....”

“Học muội nhất định rất am hiểu độc dược, bài thuốc độc dược thất truyền của nhà Prince hẳn có rất nhiều...”

“.....”

“Học muội thật hiểu học...”

“.....”

“Abraxas, tôi làm sai chỗ nào à?” Khách sáo gần hai giờ, Eileen? Prince vẫn không nói một câu, điểm đột phá duy nhất là từ ban đầu đôi mắt vô hồn, đến sau là gật đầu hoặc lắc đầu, khiến mấy con rắn vốn định tới chấp nối với gia tộc Prince không khỏi chùn bước.

“Tôi cũng không biết nữa...” Quý tộc bạch kim cũng quẩn quýt, như Riddle từng nói, Slytherin am hiểu chọn mặt gửi lời, nếu có tâm muốn lấy lòng ai đó đối phương rất khó cự tuyệt.

Riddle khác không nói, bị con gái làm lơ như vậy là lần đầu.

“Điều này khiến tôi chợt nhớ tới một tin đồn.” Thomas đột nhiên mở miệng.

“Là gì?”

“Tôi nhớ hình như là có lúc nào đó mẹ tôi trách cha tôi rằng đừng quá nghiêm khắc với tôi, tránh cho dạy ngu con mình như nhà Prince. Hình như là thế đấy.” Đương nhiên cha cậu tỏ ý lại là, nếu cậu ngu thật như vậy có lẽ là may mắn của nhà bọn họ.

“Không thể nào!” Mẹ của giáo sư sao có thể ngốc chứ, Eileen? Prince là một trong hai nữ phụ si tình bị kịch nhất thế giới HP! (Người còn lại mẹ của Voldemort.) “Nhưng thoát nhìn có vẻ như là tự bế...”

Riddle ôm may mắn lộn trở lại chỗ Eileen? Prince đang ôm sách độc dược bắt đầu đờ đẫn + đọc sách + như đi vào cõi thần tiên.

“Một phòng thí nghiệm hoàn mỹ, vô số bài thuốc độc dược thất truyền, anh cung cấp tài liệu độc dược, còn có tiền thuê xa xỉ. Cộng thêm bài tập tất cả các môn trừ độc dược. Em chỉ cần phát minh, thay đổi, sản xuất độc dược mà anh cần. Thế nào? Giao dịch trường kỳ.”

“Thành giao!” Lần đầu tiên Eileen? Prince mở miệng, đôi mắt sương mù đen kịt thủy chung nhìn như vô hồn nhìn Riddle một cái, gật đầu đồng ý. “Tom? Riddle!” Tổ về tên anh em đã biết. Rồi cúi đầu đọc sách.

“Vậy mà cũng được?” Xoắn xuýt không riêng là Thomas.

“Cuộc sống chân thật nói cho chúng ta biết, phụ nữ, vĩnh viễn là một chương trình học không có ngày kết thúc.” Riddle trái lại rất thoả mãn với thành tích của mình, quả nhiên tự bề là cần dùng quyền đánh thắng.

...

36. Chương 36: Vấn Tội

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỏi quá)

036 | Vấn tội

“Nhân loại là vì không có cánh mới thích đứng trên cao, thỏa mãn trái tim hư vinh nhìn xuống người khác và sự tham lam tự mờ mịt tự cho rằng tiếp cận thần linh của mình...”

“Slytherin trừ 1 một điểm, trò Riddle, giờ là tiết Thiên Văn Học, không phải Triết Học.”

“Tin em đi, thưa giáo sư, nếu em biết thầy đứng sau lưng em, em tuyệt đối sẽ không dùng sự cô quạnh vì đứng trên cao mà không cưỡng lại được giá lạnh ấy quấy rầy thầy, đổi lấy hậu quả là nỗi đau xót bị thầy hủy diệt bảo thạch của Slytherin.”

“Thấy lạnh thì dùng bùa giữ ấm...”

“Vậy mà cũng nghe hiểu à, thầy nhất định là tốt nghiệp Slytherin, cho dù không phải cũng là có người thân, người yêu, bạn bè ở Slytherin.”

“Tom? Riddle!”

“Em đi rồi...”

“.....” Quả nhiên thành tích hoàn mỹ là vũ khí tốt nhất để bịt miệng giáo sư.

“Riddle, gần đây sao cậu thích làn điệu này thế?” Nhìn giáo sư co quắp khóe miệng đi chỗ khác, còn chưa điền xong bản đồ tinh tượng Thomas nhin không được hỏi.

“Còn vì sao nữa, mớ triết học chuẩn bị dùng để đối phó với Prince không xài được, vì tránh cho lãng phí nên tới dần vật chúng ta.”

“Nhưng cậu không thể phủ nhận nó vẫn có tí đạo lý.” Riddle ngụy biện.

“Đạo lý gì?” Lần này Sheryl cũng nhin không được, muốn có đạo lý đầu tiên phải nghe hiểu cái đã... Mấy câu cậu ta nói có cái nào là có logic chứ?

“Đạo lý lớn nhất là thành lập niềm vui của mình trên sự đau khổ của người khác và khi mình thống khổ quyết không để người khác dễ chịu là thói hư tật xấu của nhân loại, mà tôi vừa lúc rất tự hào vì chủng tộc của mình!”

“.....” Mớ dấu chấm này là bao gồm cả giáo sư thấy bọn họ nói ngày càng hăng say không thể không chạy tới cảnh cáo.

...

“Bài tập môn Thiên Văn Học dĩ nhiên là bài tập mất nhiều thời gian nhất!” Trong phòng sinh hoạt chung Riddle xoa cặp mắt bị ánh nến lúc ẩn lúc hiện chà đạp, đáng chết sáng thì sáng đấy, nhưng cứ chớp chớp hoài à.

“Vì Thiên Văn Học đại đa số là vẽ, không có nhiều chữ nghĩa cho cậu tham khảo.” Thomas ôm bản đồ xoay tới xoay lui, mãi đến tận khi choáng váng đầu óc mới ném xuống cái động lực chịu khó làm bài tập khó được của mình. “Kỳ quái, sao sai hoài vậy?”

“Nếu cậu biết chữ thì sẽ phát hiện, bài tập hôm nay là yêu cầu mười lăm chòm sao mùa đông phương Bắc, đáy của cái đĩa bản đồ cậu cầm còn đang mô tả mùa hè.” Riddle đưa tay cướp lấy bản đồ của Thomas, hai người cùng nhin có thể nhanh hơn.

“Cậu làm vậy không sợ sai à?”

“Học sinh được phép sai, nếu không cần giáo sư để làm gì.” Cậu chỉ cần vẽ đẹp và đại thể không sai thôi, pháp thuật là nghiêm cần, nhưng nhin sao sai cũng không hại chết người. “Tôi không rõ, phù thủy lại không phải mã nhân, học cái này để làm gì.”

“Cậu không biết à?!” Đây là nghi vấn tập thể, Riddle tốt xấu cũng là học sinh giỏi, ngoại trừ bài tập môn không muốn làm (Biến Hình và Thiên Văn Học) chưa từng thấy môn nào cậu ta đạt điểm dưới O, thậm chí Lịch Sử Pháp Thuật cậu ta cũng có thể viết ra một phần bài tập khiến Binns ngủ.

“A?” Riddle mờ mịt, cậu bỏ lỡ chuyện gì quan trọng của Thế Giới Phù Thủy à?

“Học Thiên Văn Học là vì Số Học Huyền Bí, Số Học Huyền Bí, là kiến thức cơ bản của thầy giải chú.”

“Giải... bùa yểm à?” Nghề này nghe quen quen... À đúng rồi, 50 năm sau con trai cả nhà Weasley làm cái này.

“Không phải... thầy giải chú là % # % # ...” Abraxas rất săn sóc giải thích một đồng lớn, “Hô... Hiểu chưa?”

“Hiểu rồi, so với phù thủy thích quăng bùa chú, yêu tinh thích quăng khóa điện tử, muốn tháo khóa điện tử cần phải biết phương trình căn bậc, hiện tại chúng ta đang học cách giải X, Y, Z.” Riddle nhìn về mặt mờ mịt của mọi người, “Các cậu không cần hiểu, ý tôi là, tác dụng của sao ở Thế Giới Phù Thủy quá ít, ngoại trừ dùng để xem chỉ toàn dùng để dỗ yêu tinh. Giá trị của chúng ở trong mắt mã nhân có lẽ sẽ cao hơn, dù sao mã nhân xem sao là sinh mạng.”

“Vậy Muggle dùng sao để làm gì...” Ngoại trừ để xem.

“Xem bói...” Kỳ thật tác dụng lớn nhất của sao là cho bọn con gái ghép đủ kiểu CP, “Đừng nhìn tôi như vậy, ở Thế Giới Muggle nếu cậu không nói ra được chòm sao nào ghép với nhau, cậu sẽ gặp nguy hiểm không cưới được vợ đấy.” Đương nhiên là ở mấy mươi năm sau. “Trước đây cũng có đế vương mê tín cái này, bọn họ cho rằng mỗi một ngôi sao ứng đối với một người, khi bên cạnh ngôi sao tượng trưng cho đế vương xuất hiện thứ gì, đồng thời được quốc sư, cũng tức là thần côn quốc gia tán thành giải độc xong, nên giết sẽ giết, nên phong sẽ phong... có lúc cũng chính xác lắm.”

“Nghe không cao thượng hơn công việc giải chú cỡ nào.” Sheryl lắc đầu.

“Tôi trái lại thấy rất hữu dụng, quả thật là công cụ cần thiết khi muốn kiếm tiền làm giàu, mỹ nhân trong ngục.” Đây là ý kiến của Thomas, kiếm tiền làm giàu, phù thủy bọn họ tùy tiện nói lời nào cũng chính xác hơn thần côn Muggle nhiều, mỹ nhân trong ngục, nếu bọn con gái thích cái này, nghiên cứu nó cũng hữu dụng hơn luận văn độc được, chí ít là đối với chung thân đại sự. Bạn học Thomas, cậu bị dạy hư rồi.

“Còn có thể phân rõ phương hướng, khí hậu... Được rồi, cái này phù thủy làm được, nhưng đối với Muggle mà nói tác dụng lớn nhất của ngôi sao là để giẫm lên.” Các tiểu phù thủy nghe kể chuyện trong đầu lóe lên đều là cái áo choàng đầy sao của Dumbledore, ném xuống đất giẫm a giẫm! Sự thật chứng minh, bị dạy hư không chỉ một mình Thomas.

“Nói đơn giản là lợi dụng khoa học kỹ thuật trực tiếp đi lên vũ trụ, ví dụ như mặt trăng, sau đó thu thập mẫu xét nghiệm, ảnh chụp, phóng vệ tinh vân vân, Muggle tin rằng trong vũ trụ còn có các tinh cầu khác có thể sống, cũng có các sinh mệnh thể khác, mọi cố gắng đều vì điều này... Đối với dân chúng bình thường mà nói ngoại trừ nhiều một tờ tạp chí để xem không còn tác dụng nào nữa, y như giáo sư Dumbledore phát hiện ra 12 công dụng của máu rồng vậy, chúng ta cần làm là học thuộc rồi điền vào bài thi, mà không phải là tự tay rút nó ra.”

“Nghe hay quá... lên mặt trắng... sau này bọn họ có thể làm được à?”

“Ai biết... nhưng tỉ lệ người có thể lên khẳng định ít hơn người có thể phát hiện công dụng của máu rồng ở Thế Giới Phù Thủy.” Dumbledore, ông viên mãn, giáo tài bất luận là chính diện hay phản diện, Riddle đều có thể kéo lấy ông.

“Bài tập môn Thảo Dược!” Eileen? Prince đột nhiên xuất hiện sau lưng bọn họ, âm thanh đi lại gần như u linh của cô đã sắp trở thành điểm đặc sắc của Slytherin.

“Đề bài?” Riddle gọi tới một cái rương, mở ra rồi lục tung.

“Bảo dưỡng cỏ lác.” Giọng của Eileen rất êm tai, rất mềm mại rất nhu hòa, cứ như là uống một ngụm nước lạnh dưới thời tiết -20° vậy, cái cảm giác rét thấu xương quần quanh trái tim rồi kích thích mạnh vào, rèn cho huyết quản của bọn họ khả năng thích ứng với độ ẩm thay đổi bên ngoài.

“Cầm, xóa...” Vung đũa phép, một đồng chữ trên tấm da dê biến mất, “Đoạn này, thêm nội dung trên sách giáo khoa, một quyển Đại cương một ngàn loại thảo dược và Bảo dưỡng thảo dược mùa đông là xong. E không thành vấn đề.” Những người khác tận lực không nhìn hai người họ, bọn họ từng rất ngạc nhiên Riddle dĩ nhiên giữ lại bài tập năm ngoái, hiện tại càng nhiều là tỏ dài nền giáo dục của Hogwarts thật là truyền thống quá mức, tiết phòng chống Nghệ Thuật Hắc Ám đã đổi giáo sư, nhưng thời gian Riddle dùng để sửa bài tập không mất tới 3 phút.

Đại tiểu thư Eileen thoả mãn gật đầu, sau đó dùng ánh mắt đen kịt nhưng thủy chung như có sương che khuất nhìn những người khác, cuối cùng dừng trên luận văn độc dược Thomas vừa lấy ra.

“Có gai là cuống quả, không phải vỏ quả, quấy 30 vòng thuận kim đồng hồ, không phải 30 phút...” Mọi người đều biết tiểu thư nhà Prince chỉ nhiều lời ở khi gặp được độc dược...

“Tôi mới viết có 5 hàng...” Người ta vạch ra sai lầm những năm phút, cả nét chữ không tinh tế cũng tính vào... Thomas bi thương nhìn bóng lưng tiểu thư nhà Prince bay xa. “Cô ấy là năm thứ nhất mà!”

“Nghĩ thoáng tí đi, thấy bên kia không.” Chỉ một góc của phòng sinh hoạt, cùng cảnh bi thảm, “Vừa nãy Eileen từ đây sang đây, bọn họ là năm thứ năm.”

“Cậu bảo vệ cô ấy quá đấy!” Abraxas là đại biểu cho thẩm mỹ của đại bộ phận Slytherin, ngoại hình của Eileen không chỉ lớn vồn bên vạch tiêu chuẩn, tính tình còn quái dị. Càng không biết cách xem xét thời thế của Slytherin.

“Đó là vì nếu tôi không bảo vệ, các cậu cũng sẽ không.” Làm một máu lai cậu muốn bảo vệ một người dễ dàng sao (kỳ thực không khó mà), “Mỗi người mỗi vẻ, cho dù là Slytherin cũng vậy, giống như cậu và Thomas, Eileen là ngoại tộc, nhưng nón phân viện phân cô ấy vào Slytherin, vậy cô ấy chính là Slytherin. Tài năng độc dược của cô ấy là Slytherin cần phải bảo vệ, chúng ta không thể khiến cô ấy chỉ vì kỹ năng giao tiếp mà bị đào thải. Độc dược quá cần thiên phú, tôi không muốn hai ba mươi năm sau, Slughorn về

hưu rồi, có thể đảm nhiệm được chức giáo sư môn này là một Gryffindor, ví dụ như... Minerva? McGonnagal, một nữ sinh rất ưu tú.”

“Có lý, vậy... Pallas, cậu chăm sóc cô ấy nhé, chỉ ít giúp cô ấy ở những buổi vũ hội Halloween, lễ Giáng Sinh có thể ra ngoài gặp người.” Nếu đã quyết định bảo vệ, vậy Slytherin tuyệt đối không để Eileen trốn trong góc.

“Thật là một... nhiệm vụ gian khổ...” Pallas co quắp khóe miệng, lần đầu tiên thống hận giới tính của mình, “Đúng rồi, Walburga? Black hẳn thích hợp hơn tôi.” Chị Đại này xét về mặt thủ đoạn, không ai sánh bằng.

“Cậu không phát hiện tân sinh năm nay có một người tên là Orion? Black à?” Riddle cười, “Vị hôn phu của người ta tới rồi, tiểu thư Black của chúng ta đang vội vàng trông giữ tình nhân. Yên tâm đi, Pallas, con gái đều có thiên tính thích chưng diện, nếu thấy khó quá vậy treo một quyển sách độc được ở trước mặt cô ấy, lột sạch, mặc đồ vào, trực tiếp kéo ra ngoài, dạo một vòng ở vũ hội, rồi đưa về!”

“Ý kiến hay!” Chỉ là từ hình dung có vấn đề.

“Các cậu đặt trọng tâm ở chỗ tôi được không...” Thomas rưng rưng nước mắt ôm luận văn độc được khiến trái tim cậu tan nát.

“Viết lại là được rồi, đừng nhìn tôi như vậy, đã bảo là ít nhất phải tự làm phân nửa, hôm nay mới là ngày thứ hai thôi đấy!” Nghĩ tới học kỳ trước thành tích thi của người nào đó làm cả Slytherin mất mặt, cho nên học kỳ này tiêu chuẩn chép bài có thay đổi.

“Thomas... nên nói cậu thế nào đây, Slytherin cho dù là bị đả kích cũng phải duy trì hình tượng, đừng lẳng xăng như một Gryffindor thế!” Abraxas cảm thấy mình có nguy hiểm tiến hóa thành mẹ già.

“Ai Gryffindor hử, tôi rất ổn trọng đó, tôi thề với Merlin.”

...

Sự thật chứng minh, làm người phải biết giữ mồm giữ miệng, ở Thế Giới Phù Thủy trên cơ bản uống trúng một ngụm nước bí đồ thiêu cũng sẽ mắng Merlin, cho nên lấy Merlin thề phỏng chừng Merlin không nghe đâu.

Riddle vừa tới thư viện, Pallas bị Riddle giỡn xưng là Nữ Thần Chiến Tranh của Slytherin đã lao tới, tóm lấy cậu bỏ chạy, tốc độ nhanh đến độ ai nhìn thấy cũng không liên tưởng nổi bất kỳ câu chuyện lá cải gì.

“Tôi thu hồi lời đánh giá phù thủy thiếu vận động...”

“Đó là đương nhiên... tôi luôn nghe lời cậu, tập luyện mỗi ngày mà.” Nữ Thần Chiến Tranh vừa chạy vừa

ngoái đầu lại cười, tỏ vẻ giá trị vũ lực gần đây của mình lại bay lên.

“Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!” Riddle cảm thấy mình thoái hóa, dĩ nhiên có thể bay qua mấy cái cầu thang còn không giảm tốc độ.

“Thomas đang đánh nhau với mấy Gryffindor, kéo cậu tới, là vì cậu là Slytherin duy nhất sẽ ngăn cản mà không phải gia nhập thậm chí cái miệng cũng là cái thẳng.”

...

Hiện trường hình như náo nhiệt hơn tưởng tượng...

“Giáo sư đâu?”

“Đang đánh nhau và đang chuẩn bị tham gia đánh nhau, hoặc nói đang xem náo nhiệt không rảnh đi gọi giáo sư, có tinh thần trọng nghĩa thì đang tự mình ngăn cản.”

“Chân dung và u linh ở trường là giả à?” Rất tốt, Albus? Dumbledore, xem ra ông vì chế tạo mâu thuẫn thật là không từ bất kỳ thủ đoạn tồi tệ nào.

Những giáo sư khác? Hừ, không cần nghĩ, ở cái trường này bị nhũn não chỉ có mình ông thôi.

“Oa... Riddle chuyện gì cũng từ từ!” Pallas giật thót tim, gần đây cô được mấy người họ hun đúc hiểu rõ không ít về Muggle, tuy không nhiều, nhưng cũng đủ để hiểu, cái thứ tròn tròn trên tay Riddle là gì, tên chính xác cô quên rồi, nhưng cách dùng thì biết. Món đồ chơi này là vũ khí có tính sát thương, còn thuộc loại hình quần công.

Bùm ~ một cái bay qua, thanh âm rất vang, nhưng không có hiệu quả nổ tung mà thay vào đó là sương khói làm vô số người chảy nước mắt.

Riddle thoả mãn nhìn mọi người không ngừng chảy nước mắt giữa làn sương đã tan đi, chắc chắn, hiệu quả của đạn cay tốt lắm, không uống phí cậu thay đổi lâu như vậy, hiệu quả ổn định, sương tan cũng nhanh.

Mọi người khóc đủ rồi đều sợ hãi thiếu niên nhìn đứng giữa hai bên khóe miệng tuy cười, nhưng sắc mặt âm u đến khiến bọn họ không tự giác lui về sau một bước.

“An tĩnh rồi à? Rất tốt... vậy ai có thể nói rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?” Toả ra áp lực khó chịu, cầm trong tay một con dao rõ ràng rất sắc bén, tư thế này, giọng điệu này, vẻ mặt này, đều nói cho mọi người biết giờ là lúc khởi binh vẫn tội.

...

37. Chương 37: Quý Tộc Chuẩn Tắc

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỏi quá)

037 | Quý tộc chuẩn tắc

“An tĩnh rồi à? Rất tốt... vậy ai có thể nói rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?”

“Là tại...”

“Câm miệng! Tôi không muốn nghe bản tóm gọn, Mu, em nói!”

“Dạ!” Moody hớn hở nhảy ra, “Ban đầu...”

Riddle càng nghe mặt càng xỉ...

“Nghe thấy chưa, là Slytherin tà ác tụi mày ra tay trước, còn dùng Nghệ Thuật Hắc Ám nữa.”

“Lúc nào Densaugeo cũng thành Nghệ Thuật Hắc Ám... Ạch.” Thomas vừa cãi lại đã bị Riddle trừng một cái.

“Cậu ra tay trước?”

“Là bọn họ...”

“Phải hay không!” Riddle nghiêm túc nhìn Thomas.

“Phải.”

“Có sai không?”

“Có.”

“Rất tốt, kế tiếp nên làm thế nào?”

Khuôn mặt Thomas vặn vẹo, không cam không nguyện đi tới, không nhìn mớ đũa phép xoát xoát giờ lên ở phía đối diện, “Xin lỗi, tôi không nên ra tay.”

Mọi người an tĩnh lại, bất kể là Slytherin hay Gryffindor đều nhìn Thomas chân thành xin lỗi như quái vật.

“Rất tốt, Thomas xin lỗi rồi, các cậu thì sao?”

“Ai biết lũ tà ác tụi này...” Gryffindor đối diện lại nhảy ra, như một con mèo xù lông... Nói thật kiểu từ hình dung nghe như tình / thú này quả thật không thích hợp, nên nói là như một con chuột bị đổ dầu sôi lên người.

“Cậu mắc bệnh hoang tưởng bị hại à?” Riddle quái dị nhìn đối diện, “Hay nói, đừng khí Gryffindor tự cho rằng ngạo chỉ thể hiện tại ở mặt đánh nhau ẩu đả, cả đừng khí nhận một lời xin lỗi cũng không có.”

“Ai nói! Ê! Slytherin, tao nhận lời xin lỗi.” Hếch cao mũi, kiểu đức hạnh này khiến rất nhiều người nhàu mày.

Hừ, Gryffindor quả nhiên dễ kích, khinh thường nhìn Gryffindor, “Thì ra đây là giáo đường của Gryffindor...”

“Mày có ý gì hả?”

“Căn nguyên của sự việc là các cậu vô duyên vô cớ chằm chọc Thomas... là Dark Wizard gì đấy, đương nhiên, tôi nói đã là đơn giản nhất, ai cũng biết Gryffindor các cậu nói chuyện luôn có tiếng tổn thương người thậm chí còn vì thế mà đắc chí, không cần biết đúng sai, dù sao... Các cậu là chính nghĩa mà~” Lời Riddle nói khiến Slytherin xung quanh bật cười, rất nhiều Ravenclaw và Hufflepuff cũng cười.

“Đương nhiên, bọn tao là sư tử dũng cảm chính nghĩa.”

“Cho nên... Slytherin là rắn độc âm hiểm giả dối, Dark Wizard đáng kiếp nên vào Azkaban?” Giọng của Riddle âm trầm lại, con sư tử đối diện cuối cùng cũng tuân theo bản năng dã thú không mở miệng, nhưng vẻ mặt của cậu ta nói cho mọi người biết, cậu ta quả thật cho rằng như vậy.

“Thomas ra tay, cậu ấy đã xin lỗi, cậu không phải cũng nên xin lỗi vì mình đã mở miệng nhục mạ bạn học sao?”

“Tao vì cái gì...” Nửa câu sau bị một con dao bằng bạc lau qua má lột đi vài sợi tóc bên tai đẩy về trong bụng.

“Phải, cậu vì cái gì? Thomas có tội à? Cậu ấy làm gì sai? Cậu ấy làm ra chuyện thương thiên hại lý, sai lầm thế gian không dung gì, khiến cậu, một học sinh phổ thông bình thường có tư cách chỉ trích ngay nhục mạ mặt hả?” Trong tay Riddle lại nhiều một con dao, vết ngón đỏ trên khuôn mặt nhợt nhạt của Gryffindor đối diện nhắc nhở mọi người, độ chính xác của nó. “Là ai cho cậu quyền lợi bắt nạt bạn học, là ai khiến cậu cảm thấy ức hiếp bạn bè, lấy nhiều khi ít là đúng? Là ai cho cậu quan niệm, chỉ cần là Slytherin thì là tà ác? Là ai cho cậu tiêu chuẩn, chỉ cần là Gryffindor thì là chính nghĩa? Là ai, đang chi phối cơn giận của các cậu, phân liệt cả Hogwarts?”

“Tôi... không...” Gryffindor chỉ là lỗ mãng nhưng không phải ngu si, nhất thời vì nghĩa khí chế giễu Thomas, đâm chọt không bắn khoả đến hậu quả, kế tiếp là động thủ. Phần lớn mâu thuẫn giữa bọn họ và Slytherin đều bắt đầu như thế, xong rồi cho dù cảm thấy mình quá phận, bọn họ cũng tùy tiện nghĩ đánh đã đánh rồi, chuyện cũng kết thúc, mà Slytherin thì cho rằng bọn họ nên chính thức xin lỗi sau đó dưới sự thiên vị dụng tâm kín đáo của người nào đó. Bầy sư tử cầu thả và bầy rắn chưa chín chắn càng chạy càng xa.

Vốn đang tính nói gì thêm, Riddle đột nhiên liếc thấy một cái bóng, lập tức mở miệng, “A, giáo sư Dumbledore của Gryffindor!” Tiếp với câu trước nghe cứ như là Riddle kết luận gây ra tất cả là Dumbledore.

“Không phải, giáo sư chưa từng nói những điều này.” Cung phản xạ của sư tử hồ tương đối ngắn, chạm tí là đã nhảy.

“A ~ bọn nhỏ ở đây xảy ra chuyện gì vậy?” Dumbledore khoe khoang cái áo choàng trắng sao đỏ thẫm của ông, nụ cười vẫn hòa ái như trước, nhưng khuôn mặt của mọi người đều có chút vận vẹo.

Thì ra vừa nãy là Slytherin này đang chào... Tám phần mười những người nghĩ sai đều xấu hổ lặng lẽ sấm hối, bất kể là vừa rồi tin tưởng Riddle cho rằng Dumbledore là đầu sỏ chủ mưu hay không tin tưởng ở trong lòng mắng chửi. Nào biết cũng trong nháy mắt ấy cái suy nghĩ này trái lại đã khắc vào đầu bọn họ.

“Cậu ấy!” Riddle lưu loát chỉ Thomas “Và bọn họ!” Chỉ về phía đối diện, chênh lệch lượng từ và giọng nói nhấn mạnh khiến đối phương chột dạ, “Cãi nhau kèm đánh nhau.”

“Ách...” Dumbledore nghẹn họng, thông thường xảy ra chuyện này không phải chết không thừa nhận hoặc cúi đầu nhận sai không dám mở miệng ư? Còn có Slytherin không phải bao che khuyết điểm à? “Ôi, đây là sai.”

Nói nhảm! Trong mắt Riddle viết rõ hai chữ này, Thomas đã bị dạy hư một năm bên cạnh cũng lén quăng một biểu tình khinh thường không mấy rõ ràng cho Dumbledore.

“Vây... Gryffindor và Slytherin đều trừ 5 điểm, tới nay tới chỗ giám thị cảm tức, các trò tụ tập ở đây sẽ gây cho thầy ấy không ít phiền toái đấy.” Dumbledore nháy mắt mấy cái, bắt đầu sơ tán học sinh.

“Xin... xin lỗi.” Đột nhiên một cái giọng yếu ớt vang lên, chỉ thấy tiểu sư tử bên kia đỏ mặt, gặp mọi người nhìn qua, mặt cậu ta đỏ hơn, sau đó nhắm chặt mắt dùng sức rống, “Xin lỗi, tôi không nên nói cậu như vậy.”

Riddle ngạc nhiên nhìn cậu ta, vốn cho rằng cậu ta cũng thuộc loại hình như James? Potter, sau đó khen ngợi gật đầu, “Đây mới là dũng khí của Gryffindor, dám đối mặt với không biết và nguy hiểm, cũng có thể thắng thắn thành khẩn đối mặt với sai lầm và thất bại.”

Một số Slytherin đột nhiên cảm thấy Gryffindor cũng không đáng ghét lắm, chí ít Gryffindor này vẫn có điểm đáng khen, nếu cậu ta có thể chải gọn đầu tóc, quần áo chỉnh tề, gài lại mấy cái nút bị lệch, lau vết bẩn trên mặt, gấp nếp măng-sét, giày không phải chân có chân không... chỉnh chu mọi thứ vậy sẽ càng tốt hơn... (Người ta vừa đánh nhau mà.)

“Trò Riddle, trò lưu lại đã.”

“Giáo sư?” Riddle vừa dừng lại, các Slytherin dừng theo, Slytherin dừng, Gryffindor cũng không chịu lép vế lộn về, hai học viện còn thừa căn cứ vào tư tưởng buôn chuyện ưỡn mặt ở lại.

Sức ảnh hưởng của thằng nhãi này lớn thật... Khóe miệng Dumbledore co quắp.

Mình chỉ biết, lão ong mật đồ kị mình lớn lên bảnh hơn ổng. Thấy Dumbledore co quắp Riddle vui vẻ.

Dumbledore thâm tình nhìn Riddle, được rồi, lực sát thương quá mạnh, ba giây sau Riddle ngã mũ, “Thomas, về phòng sinh hoạt chung chờ tôi.”

“Dạ!” Đàn em tuân lệnh lãnh đạo, cẩn thận mỗi bước đi. Âm chỉ rất rõ ràng Slytherin nghe lời rời đi, thấy Slytherin đi rồi, Gryffindor hết hứng, bướng bỉnh tí muốn ở lại nhìn, cũng bị năm trên thúc thôi rời đi. Phần còn lại thuộc về đội hình bàng quan + buôn chuyện + bu đông thuận thể tan đàn, nhưng ở góc rẽ vẫn có mấy cái không hết hy vọng.

“Trò Riddle, cái này là thuộc về trò.” Không định nói chủ đề gì quá đặc biệt Dumbledore không nhìn mấy cái nghe lén ấy, trước giải quyết vấn đề con dao.

“À, cảm ơn, nhưng lần sau giáo sư không cần nhắc đâu, cái này không đáng tiền.” Riddle thuận thể thu hồi, quay người định đi.

“Trò Riddle, ý ta nói là, đây là trường học, không nên mang vũ khí.”

“Em không có mang...” Lần này là ủy khuất thật, cậu chỉ mang theo súng, còn nằm trong thùng mà, “Đây là dao ăn của trường, em thuận tay cầm theo, mài tí thôi mà.”

“Trò không thể dùng nó để ném vào học sinh.”

“Cho xin đi, giáo sư, tư tưởng của thầy lúc nào Muggle hóa như vậy, thầy có thể tự đâm mình vài cái, xem nó có thể tạo thành thương tổn lớn gì không, đũa phép trong tay phù thủy tùy tiện quăng ra câu thần chú cũng còn có khả năng làm người trọng thương hoặc chết hơn.” Khinh thường, lại khinh thường, mấy cái nghe lén bên kia cũng không cảm thấy lực sát thương của dao ăn trong tay mình có thể mạnh hơn đũa phép, càng miễn bàn Nghệ Thuật Hắc Ám lấy lực sát thương cao mà nổi danh, pháp thuật bình thường không thành thạo cũng đủ để chịu rồi, ví dụ như lần trước một năm trên Hufflepuff, đọc sai một mẫu tự của thần chú biến hình hiện tại còn đang nằm trong trạm xá kia, nửa học kỳ rồi đấy, thật đáng thương. Nếu là dao, phỏng chừng một phút đồng hồ sau có thể đi ra.

“Ta chỉ là không muốn trò có suy nghĩ tổn thương bạn học.”

“Nếu em có suy nghĩ tổn thương bạn học, em cảm không phải là dao, mà là...” Tạm dừng, suy xét đối với phù thủy xe tăng có lực đe dọa hay không... Thôi. “Đũa phép, em nghĩ tiêu chuẩn của em xem như tốt, mà còn IQ của em cũng có thể cam đoan mình tuyệt đối không lọt vào trong số những người có hiềm nghi phạm tội.”

“Trò Riddle, suy nghĩ như vậy là sai!” Dumbledore nghiêm túc nhìn Riddle, “Các học sinh nên đoàn kết thân mật với nhau, mà không phải nghĩ cách tổn thương đối phương rồi làm sao thoát tội.”

“.....” Cái này gọi là khác nhau, Riddle thật lòng cảm thấy giá hai chữ này quả nhiên rất đáng sợ, “Thần ơi, nghìn sai vạn sai đều là con sai, con sẽ tắm rửa trai giới mười ngày, mỗi ngày sám hối với Ngài. Giáo sư, con xin phép đi trước, con về cầu nguyện đây...” Ăn chay là một phương pháp tốt để giảm cholesterol, nhưng, Riddle, Dumbledore hiểu được sự tổng hợp giữa chúa Giê-su + sám hối của Phật Giáo à?

...

“Khẩu lệnh là gì ấy nhỉ...” Tức điên đầu Riddle phát hiện mình mắc phải chứng mất trí nhớ tạm thời, không thể trách cậu, bình thường khi có người bên cạnh, cậu có thể hỏi, khi không có người thì có tiếng rần rở.

“Đặc quyền quả nhiên là làm hư người mà.” Nhìn trái nhìn phải như làm trộm, không người, không u linh, không chân dung, không có ong mật, chuột, bọ cánh cứng, mèo đủ mọi giống loài hư hư thực thực Animagus. Vĩ đại Slytherin, đáng ghét Gryffindor. Nói thật khi cái tay nắm cửa cho cậu biết nên nói câu này mà không phải là mở cửa đơn giản nhất, cậu thấy rất bí ai, chỉ cần là người đều nhìn ra được hai chữ đáng ghét ái muội cỡ nào, thông thường bạn gái làm nũng đều sẽ có một câu “Đáng ghét quá à~” tổ tiên vĩ đại của cậu thì ra nằm phía dưới... Không chừng con cái còn là “thân sinh”.

Nếu không phải Gryffindor không có tiếng sư tử đặc thù gì, cậu tám phần mười đã chạy tới tháp rỗng hai câu, xem trình độ JQ của hai người họ.

“Lại đây!” Vào rồi ngoắc ngón tay, gọi người nào đó vẫn đứng chờ ở lối vào phòng sinh hoạt, đáng thương như cún, tận lực đè thấp thái độ, điều động tất cả tế bào diễn, biểu đạt ra cảm xúc Tôi sai rồi ~ .

Tới góc phòng sinh hoạt chung, theo thường lệ bắn ra Silencing Charm, dựa vào thói quen không dò hỏi riêng tư của người khác ở Slytherin, bọn họ ngồi xuống góc này, mọi người sẽ không nghe trộm, Silencing Charm bày ở đây, bọn họ cũng không tới quấy rầy.

Nhưng ở trước khi Riddle bị Dumbledore cản lại, rất nhiều Slytherin đã thấy hứng thú với bài răn dạy hôm nay cậu sẽ lên cho Thomas, thế nên ở sau khi cậu bắn ra Silencing Charm, hai Slytherin đặc biệt biết tìm cơ cho mình (học với người nào đó) Abraxas và Sheryl mỗi người đã một cái Finite Incantatem một cái Eavesdropping Charm. Slytherin không từ thủ đoạn~ Bên cạnh là một bày Slytherin từ tư thế ngồi đến tư thế đứng tính luôn cả tư thế đi đều tinh tế đến mức không làm cho hai người đang nói chuyện hoài nghi.

“Riddle... Lần này tuy rằng tôi có sai, nhưng...”

“Cậu ta quá đáng, nói năng không thoả đáng, cố tình gây sự, đều là lỗi của cậu ta, nhưng Thomas, tôi từng nói rất nhiều lần rồi, cậu là quý tộc!”

“???” Là từng nói, ra vẻ như mỗi khi bảo cậu đừng chép bài tập, đừng nhảy tung tăng, đừng trốn học, đừng nằm trên giường ăn uống, đừng vì phụ nữ mà bán đứng anh em đều dùng câu này.

“Thân là quý tộc, cậu có quyền lợi cao hơn mọi người, muốn làm gì thì làm, điều kiện sống ưu việt, có năng lực nắm giữ số phận thậm chí là sống chết của người khác... Nhưng địa vị quý tộc của cậu là ai cho? Tổ tông của cậu, bọn họ dùng thực lực, tiền tài thậm chí là tính mạng sáng lập ra gia tộc cho cậu tất cả sự ưu việt. Kế tiếp là trách nhiệm của cậu, cậu phải kế thừa dòng họ, sự nghiệp của gia tộc, pháp thuật gia truyền, khiến những người sống dưới sự che chở của cậu được giàu có hơn yên ổn hơn, dùng cuộc sống ngày một tốt hơn của bọn họ để củng cố quyền lợi truyền thừa cậu có được, đây chính là trách nhiệm của cậu!”

“Riddle... cậu nói như vậy tôi cảm thấy thật đáng sợ...”

“Tìm một gia đình bình dân so sánh, cậu sẽ biết đặc quyền của cậu ở đâu, tính toán số lượng người làm công cho các cậu, cậu sẽ rõ phạm vi gia tộc mình kế thừa sau khi thành niên, một quyết định của cậu liên quan đến hưng suy và tương lai của biết bao nhiêu người, cũng sẽ hiểu những yêu cầu và huấn luyện cậu từ nhỏ phải nhận là vì cái gì.” Riddle kéo Thomas ngồi xuống, ra vẻ như hơi nghiêm trọng, an ủi tí. “Các cậu làm rạn vỡ gia tộc, người được lợi trực tiếp nhất là con cái các cậu, bọn họ sẽ hưởng thụ địa vị và quyền lợi của một gia tộc thịnh vượng mà cậu đã cố gắng gây dựng song song cũng đón nhận trách nhiệm của các cậu. Đương nhiên cậu không phải người thừa kế trong nhà, nhưng người nhà của cậu không hoàn toàn bỏ qua cậu, cậu vẫn luôn là con của bọn họ. Đây là trách nhiệm của cậu, tăng thêm người cho gia tộc, phụ đỡ người thừa kế trong nhà, khai sáng sự nghiệp mới, chấp nối những mối quan hệ mới, thậm chí là ở khi người thừa kế vô năng hoặc chết tiếp nhận gia tộc, đây là trách nhiệm của con thứ. Con từng oán giận, cha mẹ chỉ vì cậu không ưu tú bằng anh mình mà đưa cậu tới Anh, nhưng nói không chừng anh cậu cũng đang oán giận cha mẹ vì cưng chiều cậu mà không bắt cậu học nhiều quy định cứng nhắc, cho phép cậu làm những điều anh ta hoàn toàn bị cấm, còn đưa cậu tới nơi an toàn để né tránh chiến tranh.”

“Cho nên... vì anh tôi, cha mẹ tôi, nhìn thấy Gryffindor mắng mình, tôi không thể cãi lại và đánh trả?”

Ba! Riddle không biết từ đâu biến ra một cây quạt giấy rất manga tát vào đầu Thomas, hết giận, uống cho cậu giáo dục văn nghệ này giờ thẳng nhai này chỉ nhìn thấy căn nguyên, trải qua, kết quả, biết đường đi

tới La Mã lại quên phải đi hướng nào!

“Rất tốt, thằng ngốc này, vậy cậu nói thử xem quý tộc nên thế nào?”

“Dù sao không phải giống tôi...” Rất tự hiểu lấy mình. “Giống Abraxas à?”

“Quý tộc cao cao tại thượng, bề ngoài của bọn họ bị yêu cầu phải khiến người cảm thấy vui mắt, lễ nghi bị yêu cầu phải hoàn mỹ, là vì người làm việc cho bọn họ sẽ không cam tâm cúi đầu trước một kẻ bề ngoài luộm thuộm. Nữa là, phải có hàm dưỡng, Gryffindor mắng cậu, cậu nên mỉm cười nhìn cậu ta, âm thầm lại không mang thô tục vòng vèo thất nào cậu ta lại, khiến cậu một khi nghĩ cẩn thận rồi sẽ thấy xấu hổ mà tự sát.”

“Nghe khó quá...”

“Cười khẩy và nâng cầm học Abraxas, chú ý những lời ngày thường bọn họ dùng để mắng người, nhưng dùng với Gryffindor thì phải ngắn gọn, ví dụ như, sức sống của tổ tiên cậu nhất định rất mạnh mẽ, có người con cháu như cậu, bọn họ sẽ lần lượt vì hành vi của cậu mà bỏ ra từ phần mộ, quỳ xin Merlin cho bọn họ cơ hội trở về, để có thể tạ tội với thiên hạ.”

“Ha ha ha ha...”

“Đừng cười, nghiêm túc cái.” Nếu Riddle nhìn xung quanh, sẽ phát hiện vị trí vừa rồi còn tiêu chuẩn của rất nhiều người đã lệch, “Slytherin cao cao tại thượng, khinh thường đả kích những kẻ có huyết thống thấp hơn mình và những kẻ mình không thích để thỏa mãn bản thân, chúng ta nắm giữ bọn họ khiến bọn họ phục vụ cho chúng ta, dùng sức lao động của bọn họ sáng tạo tài phú của chúng ta. Slytherin cao ngạo khinh thường cãi nhau và đánh nhau, một câu chúng ta xoay người thuận miệng nói có thể châm ngòi thổ gió, khiến kẻ địch nội loạn, Slytherin là cái tên của sự hoàn mỹ, mục đích cuối cùng của chúng ta là cho dù chúng ta giết người phóng hỏa, cả thế giới cũng sẽ dùng thơ ca ca ngợi thành công của chúng ta. Chúng ta hưởng thụ cuộc sống trên đỉnh cao, ánh mắt, yêu thích của chúng ta là mục tiêu những người khác theo đuổi.”

“Tôi cũng muốn được như vậy!” Thomas bị lời Riddle kích động tỏa sáng.

“Rất tốt, vậy bài tập hôm nay cậu tự làm đi, đừng khóc, vừa rồi còn nói sẽ cố gắng, được rồi được rồi, tôi sẽ chỉ cậu, ai... thấy hơi khát, ngưỡng quá đi mất, làm phiền Thomas.” Tặng kèm một nụ cười đầy đủ lực sát thương.

Một nửa Slytherin đưa lưng về phía Riddle co quắp nhìn Thomas hớn hở đi lấy đồ uống, thằng nhãi này, đã định trước là kẻ bị nô dịch.

...

38. Chương 38: Lại Thấy Halloween

Đương V Đại Ngặt Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỗi quá)

038 | Lại thấy Halloween

Riddle không biết nhờ có hai người bạn tốt dẫn đầu, hầu như cả Slytherin đều đã biết bài diễn thuyết đặc sắc của cậu, tuy nói bấy rần giỏi về che giấu, thường ngày Riddle nhất định cũng sẽ nhận ra sự thay đổi của không khí xung quanh, dù sao cậu tuy rất bận (bài tập lão Dark Lord gửi từ xa tới), nhưng cậu không phải Ravenclaw một khi cầm đầu xuống cả họ mình là gì cũng quên. Cậu vẫn nhớ kỹ mình là một máu lai không có chỗ chống lưng, phải cẩn thận dè dặt làm người. (= =)

Nguyên nhân cậu không phát hiện thái độ bấy rần đối với cậu đã thay đổi, không phát hiện Slytherin đối ngoại đã thay đổi, không phát hiện ánh mắt Dumbledore dành cho cậu đã thay đổi (dùng lời Riddle nói là ngày càng hèn / mọn.), rất đơn giản, cậu thất tình.

Không làm đâu là thất tình, đối tượng? Đương nhiên là Pomona, hiểu sai úp mặt vào tường cả đi.

Chuyện là vậy, vốn dĩ Halloween sắp tới mọi người đều vội vàng ăn diện bản thân, hy vọng có thể một lần nổi tiếng, đương nhiên năm nay Slytherin năm dưới còn có một nhiệm vụ đặc thù, là giúp tiểu thư Prince âm u cứng nhắc có thể có cách ăn diện thích hợp.

Riddle nhân cơ hội này đi hỏi ứng viên Pomona cậu điều động nội bộ, không thể vì mình quá bận mà xem nhẹ cô ấy được, vì thế một cuộc hẹn hò riêng tư lần nữa hai năm khó lắm đã thành công. (Đá văng được mấy người xung quanh cũng không dễ dàng.)

“Pomona, cậu cảm thấy thế nào.”

“Riddle, chuyện này cứ để bọn Pallas lo đi, cậu cũng đừng xen vào.” Pomona ôn nhu khuyên bảo, “Tôi trái lại rất hiểu kỹ cách ăn diện năm nay của Thomas.”

Đây không phải là lấy cớ để hện cậu ra ngoài sao ~ “Cậu có đề nghị gì? Nói nghe xem, tôi cam đoan sẽ khiến Thomas mặc nó.” Điển phạm vì phụ nữ đâm anh em hai đao, so với Thomas học kỳ trước vì tán gái mà bại lộ chỗ trốn của Riddle xem như phúc hậu.

“Không phải ~ ừ thì là... cậu thích Eileen? Prince à?” Xấu hổ cúi đầu cười khẽ, lặng lẽ quan sát Riddle, khuôn mặt ngượng ngùng.

Tuy rằng Riddle bị tiểu thuyết BL trong đầu độc hại nhiều năm, nhưng phim Hàn năm đó hot nửa bầu trời, hot đến độ mẹ và em gái đòi xem, cậu và cha bị bắt xem chung vẫn có ấn tượng. Cảnh phim này rất kinh điển, Pomona ghen rồi!

Kế tiếp chỉ cần cậu phủ nhận, tỏ rõ lập trường, người vợ này xem như tới tay. Tuy rằng bây giờ còn nhỏ, nhưng đối chiếu với trình độ trưởng thành sớm của người ngoại quốc và tư tưởng táo hôn của thời đại này, cậu đã có thể về thấp hương cho cha mẹ ở thế giới khác.

“Đương nhiên là không rồi, phải biết hiện tại bọn Abraxas để ý Eileen còn hơn cả tôi, từ khi cô ấy bưng khuôn mặt vô cảm lợi dụng thời gian tan học làm một chai độc được suôn tóc cho Abraxas để tiêu khiển, bọn họ đã triệt để bị cô ấy tù binh, thiên phú độc được của Eileen hoàn toàn vượt qua sự mong đợi của bọn họ, tiếc là cô bé này có tí độc miệng.” Riddle cảm thấy sự di truyền thật tuyệt vời, năm trên bị Eileen phê giữa đến không còn mặt mũi gặp người cũng không phải chỉ có một hai cái, “Tôi chỉ xem cô ấy như em gái thôi.”

“Hô... vậy thì tốt rồi.” Pomona vừa rồi đeo khuôn mặt thanh thuần ngưng ngừng như thiếu nữ trong manga Nhật Bản lập tức đổi thành phiền não trưởng thành thịnh hành thập niên hai mươi. Không cho Riddle cơ hội bày tỏ, đã rút ra một cuốn sổ tay, “Vậy cậu thích ai, kiểu nào? Malfoy? Zabini? Thomas? Hay Moody?”

“.....” Vì sao đều là nam... Còn có trận thế này là gì?

“Kỳ thực Diggory của học viện bọn tôi cũng không tồi, nhưng Huynh Trưởng Susan nói kiểu như cậu không thích hợp với dương quang trị liệu, cậu cần khí chất tà ác như tiểu thư Black, đáng tiếc, Walburga? Black là nữ, khí tràng của Black mới tới không đủ còn là điều động nội bộ.”

“.....” Tuy rằng tôi không thích Black, nhưng vì sao là nữ thì đáng tiếc.

“Riddle, khó được hai ta hẹn riêng, cậu không thể nói thêm gì à? Nhà xuất bản đã sắp cận bản thảo rồi.”

“Tôi thích nữ sinh...” Đặc biệt là kiểu như cậu.

“Không được!” Như đinh đóng cột, Hufflepuff cũng có lúc nổi giận.

“Pomona...”

“Cậu không soi gương à? Nữ sinh nào đứng bên cậu tuyệt đối sẽ trở thành công địch, ái tình tuy đáng quý, tính mạng lại quý hơn. Đồng tính gây ra đổ kị, khác phái nảy sinh thiện cảm. Chúng tôi đã làm điều tra, 90% nữ sinh cho rằng, nếu không thể có được cậu, cùng với đổ mắt nhìn cậu và cô ả nào đó còn không bằng nhìn cậu thuộc về một cậu trai ưu tú.”

“Còn có 10% mà?” Cậu có thể hạ thấp tiêu chuẩn tìm vợ.

“Riddle, cậu cũng phải chừa chút cơ hội cho nam sinh khác, củ cải rau xanh mỗi người mỗi thích, ví dụ như Alice? Randy, người ta thích kiểu như Umbridge, cậu đừng ai oán nhìn tôi, cho dù chúng ta là bạn, tôi cũng không thể hi sinh thân mình, lại nói...” Pomona xấu hổ, nhăn nhó một hồi, “Tôi rất có thiện cảm với Yusha, cậu nói Halloween này tôi ăn diện thành vương tử, cậu ấy có chịu nhảy với tôi không?”

Rốt cuộc cũng giải được bí ẩn cô gái tốt như Pomona vì sao đến thời Harry? Potter còn chưa gả ra ngoài, người ta là công, cưới về.

Bí ẩn giải rồi đấy, cái giá phải trả là trái tim vỡ thành bột mịn của Riddle...

...

“Merlin ơi, Riddle, có cần vậy không, cậu không phải đã nói tình cảm cậu dành cho Pomona chưa phải là yêu à, nếu cô ấy có người mình thích, cậu thậm chí sẽ làm hậu thuẫn nhà mẹ đẻ cho cô ấy.” Thomas nổi giận quát vào mặt Riddle đang buồn bực, giấu nhem tờ báo trong tay, kỳ này dĩ nhiên nói Riddle gần đây thất thường là vì cậu đá cậu ta.

Merlin ơi, Pomona giống gì vậy, trước không nói Riddle chướng mắt cậu, cậu dám đá cậu ta à? Báo ra cùng ngày cậu đã bị Abraxas kéo đi tâm sự, nếu không phải có Sheryl ngồi bên cạnh, cậu còn tưởng rằng là Abraxas nhìn trúng Riddle ấy chứ, Đáng chết, các cậu vì bảo vệ hữu tình nên nã pháo với tôi à? Lẽ nào hữu nghị của chúng ta là giả?

Trần tình nào, Thomas, hữu nghị của chúng ta là thật, thế nên đứng trước hai phần hữu nghị cân bằng, bọn tôi suy tính là giá trị cá nhân. Moody cũng ra mặt đòi lại công bằng cho người anh “thất tình” Cậu cho rằng trong chuyện này hệ số an toàn giữa tình cậu và tình anh Riddle, cái nào cao hơn?

“Đây là vấn đề mặt mũi.” Cô gái mình theo đuổi chịu hèn hò với mình, mục đích là vì biết mình thích cậu trai nào.

“Còn có năng lực thừa nhận tâm lý.” Cảm giác khác nhau giữa gả em gái và giúp em gái cưới về quả thật là lớn không nhẹ.

“Cậu có vấn đề thì nói cho Pomona là... cậu thích tôi?” Cậu thất tình thì bắt tôi tính bill?

“Ể? Tôi đâu có nói đâu.” Riddle ngắc đầu, “Lời đồn hiện tại là thế à?” Cậu đã quen rồi.

“Tôi tới tháp Thiên Văn hóng mát đây...” Thomas lão đảo ra ngoài, vốn tưởng rằng Riddle lấy cậu làm bia, ai dè là bọn con gái đang bậy bạ, thiên lý ở đâu, mấy ngày qua cậu vất vả như vậy là vì cái gì~

...

“Saga, lễ phục Halloween chuẩn bị xong rồi thì gửi cho em, tuy rằng nhân phẩm của anh cam đoan nhưng vì ngựa vằn nhất em vẫn phải xem trước.” Đây là thư cho Saga, dù có thất tình cộng thêm tinh thần sa sút cũng phải qua lễ.

“Grind, ánh mắt của nhà ông gần đây nhìn tôi ngày càng nóng bỏng, tuy rằng tôi tự nhận là do gần đây tôi yên tĩnh khá nhiều, nếu ông còn quý trọng sức khỏe tâm lý của đồ đệ đáng yêu này, xin hãy ằm ỉ hơn nữa đi, hấp dẫn lực chú ý của ông ta, để tôi có thể thở dốc tí.” Đây là thư cho lão Dark Lord, gần đây từ con đường tin tức của Abraxas cậu nghe ra bên Đức hơi yên tĩnh, ông yên tĩnh làm gì chứ, nhảy nhót đi! Đây là yêu cầu duy nhất của Riddle dành cho thầy mình.

Viết xong gửi thư, ra ngoài, sững sờ...

“Abraxas, cậu có thấy kỳ quái không...” Ánh mắt của mọi người quây sơ mơ quái lạ vậy?

Ở đây nói rõ tí, thời kỳ thái độ không ổn định của bầy rắn đã điều chỉnh tốt trong khoảng thời gian Riddle thất tình u mê, nhưng bọn họ chỉ thừa nhận Riddle là một Slytherin hợp cách, chưa xem cậu là vị Vua dẫn dắt thuần huyết đi tới huy hoàng trong nguyên tác. Cho nên Riddle ổn định lại rồi cũng chỉ cảm thấy các bạn học thân mật hơn... Mình bảnh như vậy, quan hệ mỗi năm dần tốt lên cũng là bình thường. Cảm giác gì ấy nếu không phải cực kỳ chú ý, thay đổi lại không quá rõ ràng là rất khó phát hiện, Riddle không phải bác sĩ tâm lý chuyên nghiệp, rưng mỡ ngồi tính điểm tình cảm của người bên cạnh.

Cho nên hôm nay cậu phát hiện thấy ánh mắt của mọi người quái lạ, tuyệt đối là có nguyên nhân khác.

Lần đầu tiên Abraxas không sáng khoái trả lời câu hỏi của Riddle, mà là xấu hổ xoay đầu đi, Sheryl cũng làm theo. Mấy người thường tụ tập với Riddle cũng không ai chịu nhìn cậu.

“Riddle!” Lên tiếng là tiểu thư Black, từ khi vị hôn phu tới, số lần bọn họ nói chuyện với nhau hầu như là 0, người ta bận yêu đương mà.

“Tiểu thư Walburga.”

“Chúng tôi muốn nhìn thấy một phong cách khác... của Thomas, các cậu so lại được không?”

“Không hay lắm đâu...” Âm mưu, tuyệt đối có âm mưu.

“Chúng tôi cũng nghĩ vậy, nghe có vẻ không quá phức tạp.” Ánh mắt của đại tiểu thư xoay tròn nhìn quanh, “Nhưng Slytherin sẽ không từ thủ đoạn ~ lần này chúng tôi dự tính sẽ bắt lợi tí cho cậu. Dù sao Thomas rất dễ thuyết phục, ngược lại là cậu... cùng một trò chơi cậu sẽ không chơi hai lần.”

“Cái này...”

“Cứ thế đi, chuyện thuyết phục Thomas giao cho chúng tôi, cậu ra quy tắc, ai... vốn là tính nhìn Malfoy mặc.” Cậu sau cùng chiếm được sự đồng ý của mọi người ngoại trừ Abraxas, nhìn số người gật đầu thì biết, may mà không có Sheryl, cậu ta quả nhiên là nghĩa khí nhất.

“Được rồi!” Nếu mọi người đều có ý này vậy ủy khuất Thomas, tuy rằng cậu vẫn cảm thấy có chỗ nào không đúng, vô thức nhìn Abraxas, “Sang năm đổi lại Abraxas...” Cậu cũng muốn nhìn.

“Cậu có thể thử xem, tôi không ngại quyết đấu.” Quý tộc bạch kim hất cằm.

Sheryl lặng lẽ nhìn Trước không nói vấn đề thực lực, cậu ra tay được à?

“Sẽ có cách khiến cậu cam tâm tình nguyện, a, Thomas tới rồi.” Riddle ra hiệu cho những người khác có thể bắt đầu thuyết phục, bỏ qua cảm giác quái dị trong lòng.

...

“Nếu thời gian có thể quay ngược lại, tôi nhất định sẽ tin tưởng trực giác của mình.” Riddle lạnh lùng nhìn Thomas đứng ở địa điểm chỉ định cầm những thứ được chỉ định, còn có bài tập đã làm xong. Vì gia tăng độ khó, Riddle không thi chạy mà là so xem trong hôm nay ai trước lấy được nơ bướm trên râu Dumbledore, hoàn thành bài tập độc được, thu thập 100 chữ ký tên không tính của Slytherin, cuối cùng tập hợp ở phòng sinh hoạt chung. “Lúc nào tôi đắc tội cả Slytherin? Hửm?”

Nơ bướm của Dumbledore, Umbridge nhờ bạn gái. Chữ ký, Abraxas, Pallas, Sheryl, Walburga tập thể bán đứng sắc tướng, tới Hufflepuff, Ravenclaw gom đủ, cuối cùng...

Trùng mắt nhìn Eileen? Prince thần sắc vẫn mờ mịt lơ lửng ngoại trừ độc được chẳng màng gì cả, phần bài tập độc được hoàn chỉnh nghiêm cẩn của Thomas là thủ bút của cô ấy.

“Cậu không cảm thấy...” Mặt đen luôn là Walburga, đại tiểu thư cũng thích thú với vai diễn này, “Nữ trang của cậu, hấp dẫn hơn Thomas à?”

“Cho nên tập thể bán đứng tôi?”

“Sai, là tập thể hãm hại.” Sheryl nghiêm trang sửa đúng.

“Rất thể hiện tính đoàn kết của Slytherin, lực lượng của tập thể quả nhiên rất mạnh.” Một khi Slytherin thống nhất quả thật là rất mạnh, Abraxas có chút lo lắng liệu sang năm có đến phiên mình không, xem ra phải chuẩn bị sớm.

“Tốt, rất tốt!” Riddle cố gắng hít sâu, không giận không giận, không phải là nữ trang sao, hừ, các lão ngoại quốc quê mùa. “Eileen, vì sao em giúp bọn họ.”

“Vì em muốn nhìn.”

Riddle đột nhiên nghĩ mình thật vĩ đại, nữ trang của cậu là thứ hiếm hoi Eileen cảm thấy hứng thú ngoại trừ độc dược. “Eileen nấu giúp anh tí độc dược, ngoài ra chuẩn bị thêm Thuốc Bổ Máu là một chủ ý hay.” Muốn chơi thì chơi cho lớn.

Vẫn vậy, thần thông quảng đại Saga gửi tới quần áo Riddle cần, biết lần này là Riddle sẽ mặc, còn tặng kèm yêu cầu phải gửi ảnh chụp về.

Eileen cũng quần quýt đưa cho Riddle độc dược cậu yêu cầu, lần đầu tiên không cần Pallas động võ, đã tự thay quần áo, cô sắm vai chiêm tinh sư, toàn thân bọc hắc sa, kết hợp với ánh mắt mê ly (nghĩ tới độc dược mà thất thần) quả thật là có mấy phần thần bí, thậm chí có nam sinh của học viện khác nhất thời không nhận ra cô là tân sinh quái dị của Slytherin chạy tới bắt chuyện, đương nhiên đều bị ánh mắt của Eileen dọa dựng tóc gáy mà bỏ chạy...

“Tiếp tục như vậy, nhà Prince muốn tìm con rể tới cửa cũng khó.”

“Chỉ cần tài năng của Eileen trấn giữ, cùng với một đứa bé truyền thừa huyết thống của cô ấy là được, chúng ta quản truyền thừa của nhà Prince làm gì.” Đây là chủ ý của Riddle, Abraxas lại cảm thấy rất đúng, tuy rằng cậu không có khả năng cưới Eileen, “Riddle đâu?” Cả Slytherin hứng thú bừng bừng đúng giờ trình diện không một ai chịu về sớm là đợi cậu ta.

“Tôi đã đi hồi rồi, cậu ấy nói đồ trang điểm của Thế Giới Phù Thủy không được tốt lắm.” Thomas rất khó chịu, vì cái gì Riddle có thể hơn hờ ăn diện cho mình, còn oán giận đồ trang điểm, mà cậu thì vừa la vừa hét cứ như bị cưỡng / bạo, còn không được chờ mong bằng Riddle!

“Ôi ~ Merlin ơi~” Một Gryffindor nhìn đông nhìn tây bỗng nhiên thấy thứ gì ghê gớm.

Một mỹ nhân xinh đẹp chậm rãi bước ra từ cửa hông, nếu nói Thomas năm ngoái khiến mọi người biết cái gì là thiên tiên, vậy hiện tại chính là diễn dịch cho danh từ yêu nữ.

Mái tóc màu đen suôn dài dán sát vào lưng, phấp phới theo từng bước chân, từ giữa những sợi tóc xỏa tung có thể nhìn thấy phần lưng trần, một đóa mầu đơn lộng lẫy thêu trên chiếc áo khoác màu đỏ, vốn có thể mặc đẳng hoàng. Lại hết lần này tới lần khác để lộ bờ vai, lót nền cho hình xăm đối ứng trên vai, một đóa tường vi nguy hiểm mà đầy gợi / cảm.

Tiếng chuông thanh thúy vang theo nhịp bước, một bậc thang nhỏ khiến ánh mắt mọi người tụ lại trên gót chân trần đeo chuông ấy.

Đôi mắt màu đen tà mị hẹp dài, sóng mắt lia tới đâu, hỗn loạn kéo tới đó, che miệng cười khê, mỹ nhân dường như đang chê cười, nhưng mọi người đều có suy nghĩ phải xấu mặt hơn để đối lấy tầm mắt của nàng.

Lỗ tai tưởng chừng như trang sức, ở lúc này nghịch ngợm co giật, một cái đuôi lông xù phía sau phối hợp giờ lên, nhảy vào lòng bàn tay mỹ nhân ve vãn. Động tác đơn giản ấy khiến tất cả nam sinh năm trên nổi lên phản ứng. Hô hấp của năm dưới cũng dồn dập.

Sau đó người có thể sánh với đại danh từ họa thủy này, còn chê không đủ loạn, đang đưa thân mình đi tới ngồi xuống, vênh chân, mọi người thể mới phát hiện, từng lớp vải nhìn như tầng tầng ấy xảo đoạt thiên công cỡ nào, chỉ một tư thế thôi, đã khiến bạn không thể nhìn thấy gì, đổi một tư thế khác... cặp đùi tuyết trắng đang đầu độc thúc giục tầm mắt và nhịp tim của mọi người.

“Riddle?” Đầu tiên phản ứng lại dĩ nhiên là Abraxas, Riddle rất ngạc nhiên, cậu vốn cho rằng phải là Thomas.

“Ừ, nhìn ra rồi à? Tôi còn dùng thêm độc dược Lão Hóa đấy.” Vuốt ve cái lỗ tai biết co giật của mình, kéo cổ áo hở thêm, thoả mãn nghe được tiếng hít thở và tiếng nuốt nước bọt thống nhất xung quanh. Vốn cho rằng màu đỏ sẽ không được Slytherin thích, hiện tại hiệu quả tốt đến bất ngờ.

Cậu là vì hiệu quả này mới không chọn màu trắng hoặc màu xanh phóng khoáng.

“Cậu...” Abraxas không biết mình nên phản ứng thế nào, kinh diễm? Có, động tâm? Cũng có. Ghen? Có. Phẫn nộ? Cũng có. Tên khốn đáng chết này!!

Dĩ nhiên biến mình thành vậy mà đầu độc cậu, còn cho người khác thấy nữa, ai ra chủ ý khiến cậu ta mặc nữ trang? Cậu muốn xé tên đó!

“Có máy ảnh không? Vất vả lắm mới làm xong, chụp cho tôi một bức, tôi gửi về cho Saga, ày nha! Các cậu làm gì vậy.” Ghen tuông bùng nổ Abraxas vung đũa phép gọi ra một tấm vải siêu lớn giữa không trung, che Riddle lại.

Sau đó tóm lấy cậu ta, gọi bọn Sheryl kéo về.

Các Slytherin rất đồng lòng cản lại các tiểu sư tử dự định anh hùng cứu “mỹ”, giỡn gì vậy, mỹ nhân thuộc về Slytherin đương nhiên là bọn họ về hằm chằm rãi thưởng thức.

Tập thể Slytherin nhanh chóng rời đi, các học sinh chưa ngấm đủ mỹ nhân kháng nghị với giáo sư!

“Tôi về phòng sinh hoạt chung đây.” Viện trưởng Slytherin.

“Àch... Sau này sẽ nhìn được, đó hẳn là Riddle...” Viện trưởng viện R và viện H trấn an học sinh.

“Ôi ~ biến hình thuật của trò Malfoy có tiến bộ rồi!” Lão ong mật chỉ biết nói như vậy.

...

39. Chương 39: Quá Khứ Bị Cắt Đứt

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỗi quá)

039 | Quá khứ bị cắt đứt

Bị khăn trải bàn bọc lại kéo về Slytherin, Riddle bắt đắ dĩ chỉnh lại quần áo, đơn giản cũng chỉ là kéo lại cổ áo, che lại vai và lưng, chân ngoan ngoãn rụt vào trong váy, ngồi nghiêm chỉnh, nếu không có hình xăm yêu mị trên mặt, cậu quả thật là danh môn thiên kim điển phạm.

“Sao cậu có thể mặc thành vậy!” Abraxas bùng nổ.

“Xấu à?” Cậu cảm thấy hiệu quả rất kinh diễm, nhưng nói không chừng thẩm mỹ Đông Tây chênh lệch, Riddle nhìn Pallas.

“Rất đẹp, đẹp đến độ sang năm tôi cũng muốn mặc như vậy, năm nay thì chỉ muốn đề cậu ra thôi.” Pallas nói lời thật.

“Nói thật nhé Riddle, cậu như vậy quả thật là mê ngã ngàn vạn, nhưng cậu không phát hiện ánh mắt của những người khác sao? Giờ thì không sao, ngộ nhờ cục diện chính trị có gì thay đổi, cậu sẽ từ Slytherin âm hiểm giả dối, biến thành Slytherin âm hiểm giả dối, lấy sắc mê người, chuyên môn câu dẫn người khác lên giường. Tôi không hề lo lắng nếu hôm nay có mấy đôi tình nhân vì cậu mà chia tay, ngày mai lời đồn này sẽ bắt đầu.” Walburga? Black nói rất nghiêm trọng kỳ thực không khoa trương đến vậy, nam nữ phù thủy thường ngày si mê Riddle còn ít sao? Khi cái đẹp vượt trước giới hạn, nó đã không thể tạo nên bất kỳ lời chê trách gì. Walburga lén nhìn Abraxas, vừa nãy cậu ta thần tốc bắt người, khiến rất nhiều Slytherin ngửi ra mùi vị không bình thường. Sau đó xoát xoát đồng tình nhìn Malfoy. Lời này của Walburga cũng là nhắc tỉnh Malfoy.

“Ai ~ năng lực nhận phù thủy kém thật đấy.”

“.....” Lời này là có ý gì?

“Tối tới, ai có máy ảnh, chụp giúp tôi hai tấm để tôi đi thay quần áo.”

“Không được, năm ngoái tôi bị bắt mặc cả ngày, bị người vừa sờ vừa nhéo, vì cái gì cậu được về sớm còn

được cởi ra sớm!” Thomas bất mãn, một, bất mãn Riddle xinh đẹp hơn cậu, hai bất mãn đái ngô của Riddle tốt hơn cậu, bất mãn lớn nhất là vì cái gì cậu như chịu tội, Riddle mặc nữ trang còn hưởng thụ. (Đó là kinh nghiệm từng chịu tội nhiều lần đối lấy đây.)

“Cái bản mặt quần quýt tôi không vui, các cậu đừng tới phiền tôi của cậu, sẽ kích phát dục vọng phi lễ của người khác, thời gian mặc của tôi tuy ngắn, nhưng từ đầu đến cuối ngoại trừ Abr, không ai chạm vào tôi cả!” Riddle rất đắc ý, “Bạn học Thomas, cậu còn non lắm~”

Phanh! Tiếng sập cửa rất lớn.

Tầm mắt mọi người đều thuận theo thanh âm nhìn cánh cửa ký túc xá có khắc đường văn hoa lệ của nhà Malfoy đã đóng lại ấy.

“Tâm tình của cậu ấy... không được tốt.” Sheryl chỉ có thể cầu nguyện EQ của Riddle thấp tí, Abraxas thật là tùy hứng mà, hay cậu ấy theo tiềm thức muốn Riddle phát hiện?

“Tính tình thiếu gia.” Riddle nhún vai tỏ vẻ không hề gì, kéo người chụp ảnh giúp xong đã về phòng thay quần áo.

“Tôi không có yêu thích mặc nữ trang, không ngại không có nghĩa là thích!” Đối mặt với Thomas giơ chân, Riddle băng quơ đáp một câu, rồi giam người ngoài cửa.

Cửa vừa đóng lại, nụ cười treo bên mép đã biến mất, thay vào đó là hàng lông mày nhíu chặt “Abraxas...” Cậu không phải ngốc, những manh mối thường ngày cộng thêm khác thường hôm nay, không làm rõ vấn đề cũng rất xin lỗi bộ não thân là Dark Lord của cậu. Nhưng có thể làm gì đây, như quý tộc chuẩn tắc khoảng thời trước cậu ồn ào vậy, thân là người thừa kế duy nhất của nhà Malfoy, Abraxas có sứ mệnh của mình.

Nếu không có kết quả thì không cần bắt đầu, Abraxas khắc chế, Sheryl giảng hòa, Slytherin ám chỉ, sau này còn phải cộng thêm hành động của cậu đều là vì mục đích ấy.

Ai... Thật là phiền phức.

Bên này Riddle biết tâm tư của Abraxas, đang phiền não về sau phải làm cách nào để giả vờ không biết, tuân thủ nghiêm ngặt bạn bè chuẩn tắc, không để tương lai xảy ra kịch tình cầu huyết kim lòng không được gì. Bên kia lão Dark Lord cũng xảy ra vấn đề.

Vừa qua Halloween, lão Dark Lord đã chấm dứt ngày nghỉ chạy đến rừng Albania, bạn hỏi vì sao à, còn không phải vì đồ đệ bảo bối. Nghĩ tới Riddle, Gellert không khỏi thở dài, thiên phú của nó, chỉ sợ người thầy nào thầy cũng sẽ mừng rỡ. Dạy gì biết đó, suy nghĩ không bảo thủ, suy một ra ba, kỹ thuật và kỹ xảo nào lọt vào tay nó cũng sẽ được truyền thừa hoàn mỹ. Ông có lúc không khỏi nghĩ, nếu Thế Giới Phù Thủy nhiều mấy cái Riddle, vậy rất nhiều pháp thuật cổ, luyện kim thuật, pháp trận sẽ không bị thất truyền. Chỉ ít mấy lão bắt tử của hiệp hội luyện kim, sẽ không cả ngày gào thét không có người thừa kế.

Đây cũng là nguyên nhân ông từ ban đầu lấy lệ, đến giờ thật lòng xem Riddle là đồ đệ, tuy rằng Riddle không thích hợp kế thừa sự nghiệp của ông (lại thêm một người nghe qua tuyên ngôn lý tưởng của Riddle), nhưng có thể kế thừa học thức và nghiên cứu mà.

Quảng một câu thần chú giải quyết con Troll trước mặt, xem ra Saga nói rất có lý, thỉnh thoảng hoạt động một tí, sẽ tốt cho cả tinh thần và thể xác, rừng pháp thuật nguyên thủy, thật là một nơi khiến người hoài niệm những năm tháng thanh xuân, và hành trình mạo hiểm lúc còn trẻ~

“Đó là... Chimaera?” Ánh mắt lão Dark Lord tỏa sáng, “Nó không phải sắp tuyệt chủng rồi sao? Dĩ nhiên là ở đây, ôi ~ Merlin ơi.” Gellert vung đũa phép chạy qua, phải biết toàn thân Chimaera đều là hàng cấm, nếu có thể bắt sống vậy hoàn mỹ, không thể bắt sống cũng không hề gì, dù sao đã sắp tuyệt chủng rồi, thiếu thêm một con chính thức tuyệt chủng cũng đâu có gì ghê gớm, chỉ ít phần tài liệu cuối cùng này thuộc về ông. (Ngụy biện.)

Phải biết, độc được làm từ móng chân của nó có thể khiến house-elf trở nên thông minh, đây chính là thứ tốt khó được. (Tôi vì tác dụng đầu tiên ông nhớ tới mà đốt nhang.)

Sau một trận đấu kịch liệt, giống quý trọng này không cam không nguyện ngã xuống dưới... một cục gạch của nhân loại hèn hạ. Nhân loại này thật quá đáng, nào có đang đánh đánh, đã cầm đồ đập người chứ.

Gellert thoải mái dùng Floating Charm, cộng thêm Reducio, thu hồi tám thép khổng lồ thuận tay lấy ở xưởng chế tạo máy bay của Muggle mà mình diếm trong túi đồ, thật tiện lợi, đổi lại trước đây nếu ông muốn thu phục Chimaera, tối thiểu sẽ tiêu hao rất nhiều ma lực, kế tiếp không phải uống Thuốc Bổ Sung Pháp Lực trân quý, thì là cuốn gói về nhà, dù sao rừng rậm này nguy cơ tứ phía.

“Cảm ơn Merlin, dĩ nhiên còn sống!” Không chết kìa ~ quá tốt. Sinh vật huyền bí quả thật chịu đòn mà. Thân là Dark Lord, ra ngoài mạo hiểm đương nhiên sẽ chuẩn bị đủ, Gellert dùng dụng cụ luyện kim trói nó lại, gắn lên khóa cặng một chiều, còn rút vào miệng Chimaera tí độc được, xong sáng khoái đóng gói đưa nó về. Rồi chậm rãi mở Two-Way Mirror ra báo cho thủ hạ của mình nhận hàng. Không quản bên kia sẽ vì gói hàng đặc biệt này và lần thứ hai trốn nhà của ông hỗn loạn ra sao.

“Xem ra mình nên thường ra ngoài đi dạo, thu hoạch không nhỏ mà. Nói không chừng có thể kiếm được một con Demiguise, dùng nó làm một cái áo tàng hình, tuy không bằng Deathly Hallows, nhưng tác phẩm của ta tuyệt đối không phải loại 1 sickle bạc 10 cái bán bên ngoài có thể so sánh, đây không phải là tiên nữ sao, ôi con này đẹp thật, hơn hẳn mấy con khác nhiều, đại khái là Chúa. Ủ... bắt lại. Cũng không biết Riddle thích chơi không, nó không chơi thì cho Saga mở rộng tầm mắt, nếu hai người họ đều không cần vậy ném cho thằng con trai vừa chào đời của Rosster. Đợi đã, vừa bay qua là... Jobberknoll!” Thu hoạch phong phú lão Dark Lord lập tức quyết định không chơi một hai tháng sẽ không về, không phải lần nào vào rừng cũng giống lần này, may mắn cao đến dọa người.

Kỳ thực nếu làm công tác thống kê, sẽ phát hiện, không biết từ lúc nào, thời gian lão Dark Lord bỏ bê công việc ngày càng nhiều. Tiếp kiến thuộc hạ, an bài hoạt động, ngày càng ít. Trái lại là dành cho nghiên cứu còn có Riddle tăng lên không ít. Tuy không muốn thừa nhận, nhưng từng câu châm chọc rất có tính phân tích của Saga và Riddle, đã chỉ thẳng vào sự thật ông che giấu lâu nay, tàn sát Muggle, ủng hộ thuần huyết, hô to khẩu hiệu vì lợi ích lớn nhất, đơn giản chỉ để tìm cho mình một phần ký thác. Dùng quyền lợi để bù đắp sự thất lạc và trống rỗng trong lòng.

Sau khi bị đuổi khỏi trường, là Albus cùng chung chí hướng cho ông mục tiêu, trấn an trái tim ông. Sau khi chia tay với Albus, ông không thể không tiếp tục đi con đường ấy, vì kiên trì, cũng vì nhồi đầy bản thân.

Sự ủng hộ của những gia tộc thuần huyết, khiến ông từng bước lên cao, từng bước đi xa. Đã quên vì sao phải làm vậy, mà làm rồi... thì lúc nào mới là kết thúc.

“Thánh Đồ các ông rốt cuộc muốn làm gì? Lợi ích lớn nhất? Không đi kiếm tiền, giết người làm chi? Là tổ chức sát thủ à? Cầm, giúp tôi xử bọn người trên danh sách, tôi trả theo giá thị trường, thu bằng Anh không? Tôi không có đồng Mark, đúng rồi tôi ở Gringotts có một kim khối thì phải, đồng vàng của Thế Giới Phù Thủy hẳn là thông dụng!” Đây là Saga lần đầu tiên nghe được công việc thực tế của tổ chức Thánh Đồ.

“Dựa theo một quyển truyện cổ tích để tìm những thứ trong truyền thuyết?” Riddle thét cao quang tám, “Trời ạ, ông và lão ong mật rảnh quá hà, tôi nói này các ông cực hạn ở Anh làm chi, tới Ả Rập đi, chỗ đó Thần Đèn câu gì được nấy. Hoặc là tới Trung Quốc, chỗ đó cổ tích về trường sinh bất lão chết rồi sống lại muốn bao nhiêu có bấy nhiêu, nhắc tới sống lại, tôi quả thật không rõ, viên đá Phục Sinh thì thôi, vì sao áo tàng hình cũng có thể giúp người sống lại? Lẽ nào là sống lại rồi mặt mũi không thể ra đường? Nếu là vậy, tôi nghĩ em gái của Dumbledore tình nguyện được an nghỉ.”

Thuận lợi giải quyết một con rắn độc hi hữu, thành thạo rút gân lột da lóc xương, phân thân nó rồi cất giữ bộ phận dùng được, thịt rắn còn thừa thì bỏ vào nồi.

Nhìn mỹ thực lan tỏa mùi hương trước mắt, nhớ lại luận điệu hoang đường của Riddle và giữ gìn vô điều kiện của Saga. Nhớ lại bữa cơm lần trước ăn ở chỗ bọn họ, ông trong vô thức thở dài, chỗ của một Muggle dĩ nhiên có cảm giác như nhà.

“Nhà? Vậy Riddle là con trai à? Nói cho ông biết nhé, lão già, tuy rằng ông nhìn không già mấy, nhưng thể xác và tinh thần của tôi tuyệt đối không cho phép nó bị một lão già 90 tuổi đập hư!” Saga lòng đầy căm phẫn nhìn ông lom lom.

“Nấu cơm nấu nước là tôi, ông đừng nói với tôi, tôi sắm vai người vợ! Nói cho ông biết tôi khác xa Dumbledore, từ sợi tóc đến ngón chân, từ bề ngoài đến tâm linh, từ quá khứ đến tương lai, nếu tôi có chỗ nào giống lão ong mật ấy tôi sẽ cắt nó ngay!”

Hai người cùng quát lên, thật bất ngờ là đều có ý kiến với định vị người vợ trong ví dụ của ông.

Gellert lắc đầu, ở khi làm việc quả thật không thể nhớ tới hai người họ mà, bằng không sẽ chẳng có hiệu suất gì, nhưng không tránh khỏi ở trong lòng đã có một phần ký thác khác, điên cuồng và cố chấp ban đầu cũng không còn quan trọng, dù sao ông già rồi... thậm chí ông còn có suy nghĩ giải tán Thánh Đồ.

Ở với hai tên vô lương đó lâu, Gellert nhanh chóng đoán được nếu ông giải tán Thánh Đồ, phản ứng của bọn họ sẽ là “Có người cho ông ăn cho ông ăn uống, cho ông tiền xài, còn cúi đầu khom lưng gọi ông chủ tử, có phúc không hưởng, ngốc à.”

“Giết người phóng hỏa có người giúp, hô mưa gọi gió, chí cao vô thượng, không cần bận tâm gì cả, có quyền không cần, ông quả thật là ngốc mà.”

Được rồi, ông cũng cho rằng có một đồng thủ hạ là chuyện tốt, tuy rằng đôi lúc phiền phức tí.

Gellert vừa ăn thịt rắn vừa thất thần nghĩ cách làm sao để tăng quyền lợi lên lớn nhất, giảm nghĩa vụ xuống nhỏ nhất.

Trung Quốc có một câu ngạn ngữ, hữu duyên thiên lý năng tương ngộ, vô duyên đối diện bất tương phùng.

Tiểu thuyết có một câu tục ngữ, chỉ cần tác giả muốn, tình tiết cầu huyết hơn nữa cũng có thể diễn, những người không có khả năng cũng có thể gặp nhau.

Dumbledore tóm lấy phượng hoàng Forks xuất hiện trong rừng, cách sau Gellert chừng 10m, ông không thích thú được như Gellert, ôn lại giấc mộng mạo hiểm tầm bảo thời trẻ, thuận tiện nhớ về đồ đệ, suy nghĩ ý nghĩa cuộc đời và thuộc hạ.

Ông là cố ý tới gặp Gellert. Bắt đầu từ nghỉ hè của học kỳ trước, hoạt động của Thánh Đồ đột nhiên đột nhiên giảm mạnh cứ như là tạm dừng vậy, khai giảng xong mới thoáng có tí động tĩnh, nhưng so với đại quy mô hoạt động của ngày trước, không khác gì không có, nội tuyến của Hội Phượng Hoàng truyền tới tin tức, tất cả hình như là vì thủ lĩnh bọn họ, Gellert? Grindelwald hiện tại được xưng là Dark Lord tiêu cực lẫn công cộng thêm tạm thời mất tích mà tạo thành.

Dumbledore bất an, có phải Gellert đã tìm được các Deathly Hallows khác không? Hẳn là không thể, tuy rằng tung tích của viên đá Phục Sinh không rõ, nhưng áo tàng hình còn nằm ở nhà Potter. Lúc khai giảng lão Potter còn gửi Thư Sấm tới hàm hồ nói muốn xử đẹp thằng nhãi dám lộn xộn di sản tổ truyền nhà bọn họ, tiểu quỷ ấy cũng không phụ mong đợi của ông mỗi đêm khoác áo tàng hình ra ngoài lêu lổng.

Nhưng đủ mọi vấn đề không thể không khiến ông hoài nghi, vì thế ông lợi dụng Forks tìm được Gellert. Mọi người cho rằng Forks là thú cưng 30 năm trước ông ra ngoài du lịch tìm được, kỳ thực ông đã gặp được Forks ở khi nó còn nhỏ, chuẩn xác mà nói là ở trước khi tới trường, nhưng Forks khi đó chỉ là một quả trứng.

Nếu không phải ông gặp được Forks ở khi nó còn trong trứng, đồng thời hao tâm tổn sức ấp ra, lấy sự cao ngạo của phượng hoàng không nhất định chịu cúi đầu với nhân loại.

Gellert luôn đeo món quà sinh nhật ông tặng cậu ta, nó là một món trang sức luyện kim ông mất tròn một tháng để làm ra, hầu như tiêu hao tất cả tích góp của ông, ông còn nhớ sau khi tặng món quà này bọn họ đã có lần đầu tiên ôm hôn nhau.

Nó là một sợi dây chuyền, ở mấy mươi năm sau, tiêu chuẩn của món trang sức này vẫn là hàng đầu, mọi người nhìn thấy nó đều chỉ chú ý thấy tài nghệ hoàn mỹ, nhưng khi đó vô tâm, hiện tại lưu giữ, Dumbledore cảm thấy quý giá nhất chính là sợi dây từng ông tận tay bện ra.

Tóc của Dumbledore, lông đuôi của unicorn và mã nhân để tăng thêm độ bền, chủ yếu nhất là bên trong có lông của mẹ Forks.

Chính thức đổi lập rồi, sợi dây thừng này vẫn luôn chập chờn trong đầu ông, ban đầu chỉ là vì tăng thêm tí màu sắc, ông dùng lông chim phượng hoàng sót lại trong tổ của Forks. Khi đó ai có thể ngờ, tín vật đính ước dĩ nhiên sẽ trở thành mấu chốt khóa chặt vị trí của kẻ địch, Forks theo ký ức truyền thừa dẫn dắt tìm được kẻ địch đang giữ lông của mẹ mình.

Nhìn cái bóng nhàn nhã ăn uống giữa rừng, Dumbledore cảm thấy rất ấm áp, cậu ta còn đeo...

“Ai!” Thệt rần chưa khiến Gellert thất thần đến độ sau lưng có người động thổ còn đỡ dẫn ngồi đó, sững sờ chỉ trong nháy mắt, ông lập tức rút đũa phép ra chỉ về phía ấy. Chỉ vào Dumbledore về mặt hoài niệm. “Albus? Sao cậu lại ở đây?”

“Đây là câu tôi muốn hỏi, Ge... Grindelwald, sao cậu lại ở... trong rừng?” Tạm thời chưa biết là rừng gì.

“Àch...” Trốn việc bị bắt tại trận luôn có tí chột dạ, ánh mắt Gellert mơ hồ, “Tôi tới tìm vài thứ.” Lý do không chính đáng, vì chỉ cần ông mở miệng, tài liệu hiếm có cỡ nào thủ hạ cũng sẽ dâng lên, dù sao tiền luôn là vạn năng, mà quý tộc không thiếu nhất là tiền.

Ông tới đây một là vì bảo mật sự tồn tại của Riddle, hai là vì tản bộ cũng tức là trốn việc. Đương nhiên lý do dễ hiểu thô tục này không phù hợp với Dark Lord, cho nên Dumbledore tự nhiên sẽ nghĩ tới chuyện khác.

“Ra vậy, xem ra cậu nhận được tin tức. Là về áo tàng hình hay viên đá Phục Sinh, nghiên cứu ban đầu của chúng ta không có bất kỳ điểm nào chỉ về phía rừng Albania cả.”

Tên của Deathly Hallows kéo IQ đi lạc của Gellert về chính đạo. “Ban đầu không có, không có nghĩa là hiện tại không có, ban đầu cậu không biết, không có nghĩa là tôi không biết, chỉ cần là người cũng sẽ có lúc che giấu, cũng sẽ có lúc lừa gạt... Albus, Albus của tôi ơi, cậu làm cách nào xuất hiện ở đây? Vừa vặn là ngay trước mặt tôi? Hửm?”

Đôi mắt màu lam luôn chớp lên hào quang sắc bén với Riddle lần đầu tiên xuất hiện sự chột dạ.

“Từ như trùng hợp, không thích hợp giữa tôi với cậu, Albus. Hành động lần này của tôi, cả thủ hạ cũng không biết, chuẩn xác mà nói, tôi tới đây hoàn toàn là trùng hợp...” Gellert nhìn kỹ người ăn mặc quái dị trước mắt, thời gian quả thật có thể thay đổi tất cả, “Albus, cậu động thổ khi nào cần Forks tới giúp?”

“Gellert!”

“Cậu lại gọi tôi Gellert, đã cách bao nhiêu năm rồi?” Từ trên cổ lấy ra sợi dây chuyền mấy mươi năm qua chưa từng tháo xuống, “Là cái này phải không.”

“Trong đây thường có lông của mẹ Forks...” Không tự giác giải thích, nhưng lại không muốn nhiều lời, dù sao bọn họ hiện tại là kẻ địch.

“Có lúc, giải thích là dư thừa, Albus.” Ném sợi dây chuyền cho Dumbledore, đôi mắt xanh lam lặng lẽ nhìn người vội vàng đón lấy sợi dây chuyền ấy. “Giữa kẻ địch không cần phải giải thích.”

Sờ viên đá vẫn còn độ ấm trong tay, trái tim Dumbledore siết chặt, ông biết chỉ cần ông xuất hiện sẽ có kết cục này, nhưng... vì sao...

Gellert nhìn Dumbledore lặng im suy nghĩ, nhớ lại lời Riddle, “Albus, tôi vẫn muốn hỏi, cậu rốt cuộc có từng yêu tôi không?” Không hỏi cậu còn yêu tôi không, tôi chỉ muốn biết, cậu có từng yêu tôi không.

“Có.” Dumbledore khẳng định nhìn ông, đôi mắt màu băng lam ẩn chứa cơ trí và lý tính điên cuồng phân tích, lần gặp này Gellert đã khác xa ngày xưa, dưới đáy mắt vẫn có quyến luyến dành cho ông, nhưng thiếu một phần cố chấp. Quan hệ giữa bọn họ vẫn phức tạp, nhưng thiếu một phần thống khổ. Không thể phủ nhận, ông đã từng si mê ánh mắt thống khổ quẩn quýt Gellert nhìn ông, nó có thể chứng minh, bất kể xảy ra chuyện gì ông vẫn luôn nắm giữ Gellert. Mà hiện tại giống như có một thanh đao cắt đứt rồi rầm giữa bọn họ, rồi ném phần rối rắm ấy về phía ông.

Người đối diện chỉ còn lại ung dung bình thản đã được giải thoát, ông đối với cậu ta nhiều nhất là bạn thân quá khứ và mối tình đầu không biết qua bao nhiêu năm.

“Gellert, tôi từng yêu cậu, hiện tại cũng vậy, cho dù có Arianna, cũng vậy...” Ông phải cược một keo.

“A~” Gellert cười khổ, “Cậu vẫn như xưa, luôn biết cách lật lên vết sẹo của người khác.” Cái tên Arianna này là cấm kỵ, nhưng khi cấm kỵ bị hai tên buồn chán nhắc đi nhắc lại hơn trăm lần, còn lại sẽ chỉ có áy náy và nhưng nhớ dành cho người đã khuất. Một phần hồi ức không đủ để ông dao động.

“Tôi tới đây không có mục đích gì cả, không cần đoán nữa, tôi trở về đây.” Đáng tiếc chưa bắt được Demiguise.

“Tạm biệt, Dumbledore.”

...

40. Chương 40: Malfoy

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại một mẻ quá)

040 | Malfoy

Lão ong mật bị tình nhân già bất thành linh chia tay triệt để, khiến cho tinh thần biến đổi, cả ngày hoảng hốt, không thể chăm sóc được bảy sư tử, cũng không rảnh giày vò bảy xà, càng miễn bàn kích thích Riddle, ông thậm chí còn không thèm nhìn cậu một cái.

Riddle rất sung sướng, tâm tình một khi tốt, ứng phó món nợ hoa đào mang tên Abraxas cũng dễ dàng hơn.

Đương nhiên có một tí phiền phức nhỏ, Saga xem xong tấm hình cậu gửi về, vi diệu bảo lễ Giáng Sinh này cậu có thể về nhà thử bộ đồ múa Ấn Độ anh vừa kiếm được.

“Anh ta buôn lậu tới Ấn Độ từ khi nào vậy?” Riddle đơ mặt.

“Lễ Giáng Sinh này cậu không trọ ở trường à?” Abraxas ngồi cạnh dò hỏi.

“Trọ ở trường thân mật với Dumbledore hả?” Riddle run lên, “Nhưng ông gần đây quả thật là dị thường đến độ đáng yêu.”

“Pomona chắc chắn đó là triệu chứng thất tình, nhờ tôi hỏi các cậu có đối tượng hoài nghi nào không, xét thấy độ khó, lần này không hạn nam nữ.” Ông truyền lời Thomas.

“Thất tình?” Sheryl nhú mào, nhìn kỹ Dumbledore, “Nói thật nhé tôi nghi ngờ khả năng ông từng có yêu đấy?”

“Nói cho Pomona, Nicolas? Flamel có khả năng rất lớn.” Riddle bình tĩnh đẩy ra một trong hai ứng viên, ai bảo lão Dark Lord là thầy của cậu chứ, khuỷu tay phải móc vào trong, nhưng cậu vẫn rất hưởng thụ ánh mắt Cậu ngon của mọi người xung quanh.

Trước khi nghỉ có một trận đấu Quidditch, tuy rằng trò mật chược đã hot hơn nửa học kỳ khiến việc huấn luyện và số người tới xem khá ít, nhưng cũng không thể đánh tan toàn bộ nhiệt tình của bọn họ, dù sao Quidditch tuy không phải hoạt động giải trí duy nhất, nhưng chí ít là hoạt động thể lực duy nhất.

Riddle vì ăn mừng sự dị thường của lão ong mật, lấy ra của cải giấu dưới đáy hòm.

“Tôi không cho rằng đi xem Quidditch cần mang theo súng lục.”

“Ôi? Xin lỗi, cảm lộn rồi.” Trả súng lại, đổi thành lựu đạn.

Vì thế đội trưởng đội Quidditch Slytherin hối hận.

...

“Tôi ăn no rửng mỡ bắt Riddle tới xem trận đấu làm chi, tôi làm đội trưởng Quidditch làm chi, vì sao khi cậu ta nổi lên hứng thú lại có trận đấu của Slytherin chứ.” Hai mắt rưng rưng nhìn, trên bầu trời một con rắn bạc ba đầu khổng lồ đang bay lượn, một con rồng chao mình rất sống động, tinh linh, unicorn, còn đem vào pháo hoa màu đen (dùng cho ban ngày), đi kèm với phối âm, đầy đủ hiệu ứng ánh sáng và bóng đổ.

“Cậu nên hối hận từ lúc cậu sinh ra hoặc Quidditch được phát minh đội trưởng ạ, đẹp thật. Còn có cây thông Nô-en kìa!”

“Oa ~ mưa đá quý, nếu là thật thì tốt rồi.”

“Không tiền đồ, uống cho cậu là Slytherin.”

“Slytherin mới nhìn đá quý, lũ gốc Gryffindor đều bu lấy vàng kìa.”

“Này...” Một giọng nói có chút yếu ớt.

“Mỹ nữ này đẹp đấy!” Còn có ảnh lập thể của mỹ nữ...

“Ừ, mặc quần áo kiểu Halloween năm ngoái của Thomas, nhưng khuôn mặt nhìn không giống thật.”

“Vẽ ra đó, tôi thấy Riddle vẽ, lần sau kiếm con Veela cho cậu ta vẽ đi.”

“Này... đội trưởng...” Vẫn là giọng đấy.

“Ê đừng, Veela nhìn chán rồi, thế này cũng mới lạ mà.”

“Đội trưởng!” Cuối cùng đã có dũng khí rống ra.

“Gi!” Tập thể trường lại, người vẫn cố gắng lên tiếng ấy là tầm thủ mới tới của Slytherin, cậu ta đang run rẩy giơ trái Golden Snitch trong tay lên.

“Đội trưởng, tôi bắt được rồi, chúng ta thắng rồi...” Vì sao tuyên bố thắng lợi cứ như báo tang vậy.

“Thế à...” Nhìn bảng ghi điểm, “Không sao, giữ thêm tí đi, tôi còn chưa nhìn đủ.”

“Dạ...” Muốn khóc quá, đây là lần đầu tiên cậu bắt được Snitch mà! Hoa tươi tiếng vỗ tay còn có mỹ nữ trong truyền thuyết, đâu cả rồi...

...

“Cái nghề Dark Lord rảnh vậy à?” Saga nhìn đồng công văn trước mặt, cùng làm nghề phi pháp, sao chênh lệch dữ vậy?

“Câu này cậu đã hỏi rất nhiều lần rồi.” Gellert thông dong uống cà phê.

“Vậy tôi đổi câu khác, ông tới đây làm gì!”

“Tới thăm đồ đệ.”

“Ba ngày nữa Riddle mới về.”

“Ta nói này Saga, cậu hẹp hòi quá đấy, ta chừng này tuổi rồi còn thất tình, trái tim đã bị đả kích đến không thể miêu tả, sao cậu không an ủi ta tí đi, Muggle đều keo kiệt vậy à.”

“Thật tiếc nuối, làm một Muggle tôi không thể cảm nhận được cái cảm giác 70 năm trước chia tay, 70 năm sau mới ai điều hoài niệm, còn có ông thất tình thì có thể tới nhà của Muggle này, ăn uống thả cửa nằm phơi thây ra đó còn thuận tiện quấy rầy à?”

“Bớt nhấn mạnh con số 70 này đi, ở Thế Giới Phù Thủy ta chỉ mới trung niên thôi.”

“Là trung niên thì đừng tới Thế Giới Muggle tuyệt đối xem ông là đồ cổ mà chôn này tìm kiếm an ủi.”

“Người trẻ tuổi bây giờ thật không kính già.”

“Già? Vừa nãy không phải còn nói mình là trung niên sao!”

Phanh!

“Tôi về rồi!” Riddle khoan khoái đập cửa vào nhà, “Hê, Mord, anh đã sắp thành quản gia của nhà tôi rồi đấy.”

“Hoan nghênh đã về, thiếu gia Riddle, nếu Boss có thể gỡ bớt mấy cái danh hiệu khác của tôi, làm quản gia cho nhà cậu cũng không hề gì, đúng rồi, ông Grind cũng có ở nhà.” Trợ thủ nhận nhục chịu khó của Saga.

“Thầy à?” Riddle vui vẻ chạy vào.

“Rid?” Saga lập tức ném mấy thứ trong tay đi, hiền lành đẩy cái ghế dựa tới trước mặt Gellert, rồi dẫn đầu xông ra ngoài.

Lão Dark Lord liếc Saga một cái, vung đũa phép trả cái ghế về vị trí cũ.

“Sao về sớm vậy?” Saga tặng cho một cái ôm nhiệt tình, thuận tiện hôn một cái, “Anh nhớ là ba ngày sau mà.”

“Đi con đường không bình thường mới là phong cách của em.” Riddle xấu hổ cười, nhìn khuôn mặt bình tĩnh, cộng thêm khóe miệng rút gân của Saga, “Được rồi, trên thực tế là trận đấu Quidditch chơi quá lố, nhận được cả đồng đơn đặt hàng, nên phải chạy nhanh về giải quyết, có giấy xin phép của trạm xá, em cũng thật đáng thương nè, đã hứa là sẽ tặng một cái miễn phí rồi, tên keo kiệt ấy còn viết lên giấy xin phép rằng em chỉ còn một hơi.”

“Đây xem như là đút lót khác loại à.”

“Grind, sao ông lại tới đây?”

“Ở ngoài cửa còn gọi ta là thầy, vừa gặp mặt đã không quý tộc rồi.” Gellert cảm thấy tiêu chuẩn tôn sư trọng đạo của Riddle khác xa mọi người.

“Ông ta tới trị thất tình.” Saga châm chọc.

“Trời ạ, tôi biết là ông làm mà. Ông thật vĩ đại, Grind.” Lần đầu tiên Riddle nhào vào lòng Grind như một đứa trẻ. “Tôi chỉ biết sự dị thường gần đây của lão ong mật là kiệt tác của ông mà, nói nghe xem, ông làm gì vậy.”

Lúc này Saga cũng nổi lên hứng thú, luôn nghe người này trái một câu thất tình phải một câu bi thảm, lại không chịu nói cụ thể thế nào, dù sao cung phản xạ chia tay 70 năm mới phản ứng được mình đã thất tình không phải dài bình thường đâu...

“Khi đó ta ở rừng Albania bắt được một con Chimaera, một con tiên nữ hoàng tộc, hai con Jobberknoll, mặt khác còn có rất nhiều...”

“Trọng điểm!”

“Tiểu tử thôi, quan trọng là bối cảnh, ta đi kiếm mấy thứ còn không phải là vì nhóc.” Nhìn Saga, mà nhóc là vì cậu ta. “Sau đó có một ngày khi ta đang ăn trưa... Dumbledore xuất hiện sau lưng ta.” Bưng cà phê lên uống, vẻ mặt nói xong rồi đó.

“Cũng quá trọng điểm đi.” Saga nhíu mày, thủ hạ của anh nếu dám để anh đọc kiểu báo cáo như vậy, anh tuyệt đối sẽ bắn chết bọn họ.

“Muggle là Muggle, có biết độn thổ không?”

“Ông đừng nói với tôi, sợi dây tơ ngàn dặm của hai người cột chặt đến độ ông tùy tiện độn thổ cũng có thể gặp được ông đang đi phượt!” Mặt của Riddle vặn vẹo, cậu có nên vì hạnh phúc chung thân của thầy mà bỏ xuống thành kiến dành cho lão ong mật, kiên trì CP của dì JKR không?

“Có mơ cũng biết là không thể, chân tướng sự việc phải ngược dòng đến năm đó...” Tuy bề ngoài của lão Dark Lord là trung niên, tuổi tác ở Thế Giới Phù Thủy cũng có thể tính trung niên, nhưng tiêu chuẩn dòng dõi lại ấn theo tiêu chuẩn của Muggle.

...

“Ông ta cố ý.” Saga dữ tợn nhìn kẻ chiếm lấy nhà anh, còn biến căn phòng trống ban đầu thành phòng dành cho khách.

“Ông ta cũng hữu dụng mà.” Riddle đang vội vàng làm hộp âm nhạc cho một tiểu thư quý tộc, thời buổi hiện nay kiếm tiền cũng không dễ. “Ể? Đây không phải là con ưng nhà Abr à?”

“Này... Saga, bạn của em muốn tới chúng ta nhà qua lễ Giáng Sinh.” Đọc xong thư Riddle áy náy nhìn Saga. Ai khác còn đỡ, Abraxas.... cứ tuyệt không thể quá tận lực?

“Bạn? Bạn nào? Tôi làm chi.” Sắc mặt Saga rất tệ, bóng đèn ngày một nhiều.

“Abraxas, lý do là...” Khóe miệng Riddle co quắp, quả thật là không thể cứ tuyệt mà, “Lý do là em hại cậu ấy không nhà để về, cũng vì... lá thư lúc nghỉ hè em gửi tới nhà cậu ấy.” Hoạt động xem mắt kéo dài rất lâu ấy, lễ Giáng Sinh là thời kỳ tro tàn lại cháy.

“Ôi ~ là quý tộc họ Malfoy đó à!” Bạn của Riddle anh biết cả, hướng hồ chủ ý ấy anh cũng có phần, ai biết đầu óc các thuần huyết phù thủy “ba chấm” vậy chứ. “Thôi, nếu là bạn của em, anh sẽ nhờ Mord chuẩn bị thêm một phòng.”

“Nhà Malfoy? Tiểu quỷ còn đẹp hơn cả Veela đó à?” Gellert lộ đầu ra hỏi.

Abraxas... cậu thật là diễm danh lan xa. “Bạn của tôi sắp tới, ông đi nhanh đi!” Chỉ vào lão Dark Lord. Đây là nghi phạm trọng điểm.

“Đồ vô lương tâm... %# ...”

...

Hogwarts

Buổi tối trước ngày nghỉ, ký túc xá của Malfoy và Zabini

“Abraxas? Malfoy! Cậu điên rồi à!” Zabini tức đến độ gọi thẳng họ tên, vừa rồi thấy bạn tốt thu dọn hành lý cậu mới biết tính toán của cậu ta.

“Tôi điên rồi, Sheryl, tôi nghĩ tôi di truyền sự điên cuồng của cha mình, một năm trước tỉnh ngộ, hai tháng trước kích thích, mà đây chỉ là bắt đầu! Tôi chỉ ít còn phải đối mặt với năm năm rưỡi sớm chiều ở chung, và cả đời lui tới về sau, tôi là Slytherin, Slytherin ích kỷ tham lam, không từ thủ đoạn, tôi không có mỹ đức cao thượng như vậy, cả đời chỉ đứng xa xa nhìn, không lại gần, cậu ấy chỉ ăn diện... đặc biệt tí thôi, tôi đã sắp tan vỡ rồi!”

“Cậu quên cậu hứa gì với tôi rồi à? Cậu cũng biết cậu là Slytherin, cậu không thể bỏ lại gia tộc của cậu, Riddle cũng đã nói, đây là trách nhiệm của quý tộc... Cậu quên rồi à?”

Đại khái là nhắc tới Riddle, cảm xúc của Abraxas thoáng hoãn lại.

“Sheryl, tôi không quên. Còn nhớ lời tôi từng nói với cậu không? Cha tôi yêu mẹ tôi hầu như si cuồng, ông ấy may mắn, đối phương là con gái nhà Black, tuy là chi thứ nhưng cũng là thuần huyết, khi tôi sinh ra, mẹ tôi khó sinh nhưng cha vẫn mạo hiểm nguy cơ mất đi mẹ mà lựa chọn giữ tôi lại! Giữ người thừa kế này lại. Lúc đó ông ấy thậm chí đã lập di chúc, tôi sẽ do ông nội nuôi nấng, mà ông ấy thì đi theo mẹ tôi. Tôi là con trai của ông ấy, tôi cũng họ Malfoy, vì tình yêu mà không màng tất cả, nhưng vì gia tộc, tôi cũng sẽ không chùn bước.”

“Cho nên cậu quyết định trình diễn đoạn bi kịch đã định trước này.” Sheryl uể oải ngã xuống sofa, cười khổ nhìn bạn mình.

“Bi kịch... tôi cảm thấy bi kịch lớn nhất là quyết định trước đó của tôi, từ đầu đến cuối chỉ dùng thân phận bạn bè, đứng bên cậu ấy, nhìn cậu ấy yêu đương, nhìn cậu ấy kết hôn, nhìn cậu ấy mặc đồ múa Ấn Độ chạy tới trước mặt một người đàn ông khác!” Abr bốc cháy.

“Nó là giỡn mà...” Riddle sao có thể chịu mặc chứ.

“Tôi mặc kệ, tôi kém lắm à? Mời những mấy lần, cậu ấy chỉ lo chạy về thăm Muggle đó!”

Nếu chỉ nói riêng việc mặc đồ múa Ấn Độ, cậu quả thật không kém... Sheryl đã bó tay rồi.

“Sheryl?”

“Abr, cậu có suy xét tới cảm giác của Riddle không?”

“Nếu cậu ấy không yêu tôi, vậy tôi sẽ đau khổ theo đuổi cả đời, một đêm xuân, tình nhân ngằm, tùy cậu ấy!” Quả thật là đập nôi chìm thuyền, “Nếu cậu ấy yêu tôi... chí ít tôi có được người mình yêu, tôi có một tình yêu hoàn mỹ, cái giá cho sự phản bội tôi nguyện ý trả, chỉ cần để lại truyền thừa cho nhà Malfoy.”

“Hồi ôi...” Cậu đừng nói đơn giản như uống nước bí đỏ vậy.

“Người anh em của tôi, đừng nghĩ tới tương lai xa xôi thế, có lẽ Merlin sẽ cho tôi một đáp án vẹn toàn đôi bên, giờ tôi cần làm là cứu người mình yêu ra khỏi miệng sói, chúc tôi may mắn đi!” Xách hành lý, chuẩn bị đi.

“Cậu đi ngay bây giờ à? Ngày mai mới có xe lửa.”

“Riddle làm một máu lai có thể lấy được giấy xin phép về trước ba ngày, tôi làm con trai của hội đồng quản trị về trước một buổi tối thì có vấn đề gì? Tôi sẽ mượn lò sưởi của Slughorn, ông ta không thể nhận không quà Giáng Sinh tôi đã tặng trước, chỗ cha mẹ tôi giao cho cậu đấy, ngày nghỉ này tôi không về.”

“Cứ thế mà đi à... Tốt! Rất tốt!” Sheryl cười rất âm hiểm.

...

Ngày thứ hai, ga Kings Cross.

“Bác trai, bác gái, Abr cậu ấy...” Sheryl khó được ngượng ngừng đỏ mặt, khiến những người lớn và học sinh xung quanh kinh ngạc, “Abr cậu ấy quyết định lợi dụng ngày nghỉ Giáng Sinh này hẹn hò với trăm tám mươi mỹ nữ, xin hai bác đừng lo.” Lần thứ hai khôi phục vẻ nghiêm túc bình thường.

Abr à, cậu chỉ lo cho tình yêu của mình, lại quên mất người bạn trái phải khó làm, chân chính lo lắng cho cậu này, thế nên... tha lỗi nhìn phản ứng của mọi người... hãy nhận lấy sự trừng phạt cậu nên nhận đi.

...

41. Chương 41: Năm Thứ Hai Nhặt Nhéo

Đương V Đại Ngặt Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỏi quá)

041 | Năm thứ hai nhạt nhẽo

“Tạm biệt!” Riddle thong dong nhìn lão Dark Lord, không hề có ý tôn sư trọng đạo.

“Không tiễn.” Saga vui sướng khi người gặp họa tiễn biệt Gellert, diễn đạt rất tốt cái suy nghĩ không hề chào đón bóng đèn điện này.

“Ta sẽ trở về!” Soái ca Dark Lord, câu này đừng nói trước mặt xuyên việt giả, ai cũng biết đó là độc quyền của nhân vật phản diện pháo hôi.

Leng keng ~

“Abraxas tới rồi.” Quãng đi những nhân tố khác, có thể cảm nhận được cảm giác có bạn tới nhà chơi sau nhiều năm tốt nghiệp quả thật không tồi.

“Xác!” Saga nghiêng răng nghiêng lợi.

Phanh! Mord bình tĩnh nện một chồng công văn xuống trước mặt anh.

“Tôi nhớ mình là xã hội đen, không phải nhân viên công vụ.” Sao có nhiều chuyện cần giải quyết vậy?

“Tin tôi đi, nội dung mở văn kiện cần Boss xem qua này tuyệt đối không phải hoạt bát hồn nhiên, tích cực tiến tới.”

...

“Abraxas, thật không ngờ cậu tới sớm vậy, làm cách nào thế?”

“Bột Floo tới Hẻm Xéo, sau đó ngồi taxi Muggle, tôi nhớ cậu từng nói, chỉ cần trả tiền, nó có thể đi bất cứ đâu.” Quý tộc bạch kim một khi hạ quyết tâm, ánh mắt nhìn Riddle cực kỳ phấn chấn, không hề che giấu tâm ý mình, khiến Riddle chột dạ + sợ hãi.

“Cậu có bằng Anh à?”

“Không có, nhưng tôi có pháp thuật!” Abraxas nở một nụ cười mang theo chút đùa dai, nghiêng đầu, như là đợi Riddle kích lệ.

“Cậu vị thành niên, Abraxas.” Có tí chột dạ, hình như rất giống tác phong của cậu.

“Cậu không có tư cách nói tôi, Riddle thân ái ạ.” Abraxas chỉ vào mớ hành lý Riddle dùng Floating Charm cầm giúp.

Sao lại là thân ái? Liếc Abraxas một cái, Riddle cảm thấy mình vẫn không thói quen sự nhiệt tình của người ngoại quốc, nhưng... Abraxas hôm nay có chút không thích hợp.

“Well, đây là bạn em à? Rid.” Saga mặc một bộ pijama lên sân khấu. (Kịch bản cần, quên lo-gic đi.)

“Saga...” Vừa rồi anh không phải mặc Tây trang sao, tốc độ nhanh thật.

“Thật xin lỗi, khuya quá rồi, chúng tôi đang chuẩn bị đi ngủ.” Lễ phép gật đầu với Abraxas, anh cảm thấy thằng nhãi này rất nguy hiểm, đặc biệt là ánh mắt nhìn Riddle.

“A, vậy là quấy rầy rồi, xin cứ đi ngủ trước đi, chú.” Abr, phong độ quý tộc của cậu đâu?

“Tôi chờ Rid ngủ chung...” Giọng nói đương nhiên.

“Cái...” Abraxas vừa định thét chói tai, âm thanh đột ngột không nên có đột nhiên vang lên ở nhà Riddle. Một trung niên lão soái ca vàng lông lánh xuất hiện.

“Ta đã trở về!”

“Nhanh thật.”

“Cả hai chỉ bảo ta đi, cũng không nói đi bao lâu.” Ánh mắt quét qua, nhìn thấy Abraxas trợn mắt há hốc mồm, “Đây là thằng nhóc nhà Malfoy à, không tồi, không tồi, lớn lên có tiền đồ hơn ông cố của nhóc nhiều, tuy rằng ta không để ý, nhưng khi ông cố của nhóc tới Đức chơi đã câu đi vị hôn thê của ta đấy.”

Khó trách ông nghe nhắc tới Malfoy kích động như vậy.

“Ạch... Abraxas, đây là...” Riddle hình như muốn cứu vớt chút gì, “Ồ nhờ, cậu không cần để ý tới ông ta.”

Abraxas bình tĩnh nhìn Riddle, sau đó để cái túi đeo trên người xuống, lấy ra quyển sổ tay. Danh sách những nhân vật nguy hiểm, bộ Malfoy, mở, trang đầu tiên chính là ảnh chụp của vị Dark Lord này. Góc độ cười của Gellert trên ảnh y chang như ngoài đời thật hiện tại.

“Lần đầu gặp mặt, ông cố từng kể cho cha tôi nghe về lần diễm ngộ đó, thật đáng tiếc, bà cố của tôi cuối cùng không thể trở thành vị hôn thê của ngài.” Trước nói rõ chuyện cũ năm xưa, sau đã chớp lấy cổ áo Riddle, gắng sức lắc. “Chuyện này là thế nào! Thứ này sao lại ở trong nhà cậu!”

“Đây cũng là nhà tôi!” Saga sửa lại, đồng thời giật lấy Riddle.

“Ta không phải thứ gì.” Lão Dark Lord bổ sung, nghĩ một lát rồi tăng thêm một câu, “Nhiều nhất không phải thứ tốt.”

...

“Trên đường gặp được, tiếp đó là thư từ qua lại nữa là tìm tới cửa, cuối cùng cậu bảo ông ta dạy mình, vì thế ông ta thường xuyên tới cọ côm?” Abraxas nghĩ một hồi, nghe là rất bình thường, nhiều nhất xem như có duyên phận, nhưng... “Ông là Dark Lord à.”

“Có lúc tôi rất hoài nghi điểm này.” Saga mĩa mai, Riddle lặng lẽ gật đầu.

“Không sai, mọi người đều nói vậy, tuy rằng không có huân chương để xác định.” Gellert tiếc nuối, “Nghe có vẻ không hay cho lắm, Albus đều có huân chương Merlin, ta cũng phải làm một cái, Riddle, cho mượn cú mèo nhà nhóc tí.”

“Huân chương Dark Lord? Có cái này à?” Saga cũng muốn.

“Chỉ cần ông ta muốn, Bộ Pháp Thuật Đức sẽ cho.” Riddle đau đầu xoa trán, “Abraxas, chuyện này rất phức tạp, liên quan tới không ít riêng tư của thầy, tôi biết cậu sẽ giữ bí mật, nhưng điểm mấu chốt nhất tôi phải được sự đồng ý của thầy mới có thể nói, hiện tại cậu cứ xem ông ta là giáo sư luyện kim thuật của tôi đi.”

“Được rồi, cũng khuya rồi, phòng tôi ở đâu?” Những vấn đề phức tạp như vậy không phải nhất thời nửa khắc có thể nói rõ, nhưng chí ít Riddle an toàn, cho dù lão Dark Lord muốn đả kích máu lai, cũng sẽ không tới Anh lấy đồ đệ của mình khai đao, đợi đã, thu Riddle làm đồ đệ, vậy Dark Lord còn ủng hộ thuần huyết à?

“Ạch...” Vốn tính để Abraxas ngủ phòng của Gellert, kết quả Dark Lord người ta giận dữ lộn về, này...

“Không có phòng trống, vậy tôi chen chung với cậu.” Đầu Abraxas ngẩng lên 45 độ, kéo giọng quý tộc, nếu không có cái lỗ tai ửng đỏ, quả thật đã cho người ta một cảm giác, Đại thiếu gia cậu chịu thiệt.

“Thật xin lỗi, Riddle ngủ chung với tôi, một giường.”

“Cái gì! Không được!”

“Nhóc bằng cái gì nói không được.”

“Riddle, cho dù người này đã cỡ chừng ông chú cũng có tính nguy hiểm.” Bấu lấy Riddle, “Chúng ta là bạn học.”

“Luôn nhấn mạnh từ ông chú kỳ thật là nhắc nhở tuổi của mình quá nhỏ phải không, tiểu quý.”

“Muggle dê tiện, tư tưởng tà ác của chú, đừng cho rằng tôi không biết!”

“Phù thủy gà mờ, tư tưởng của nhóc muốn tà ác còn kém mấy đẳng cấp đấy.”

“Ôi ha ha, tuổi trẻ thật tốt.” Gellert xem kịch.

“Sao chia tay rồi phong cách ông lại bắt đầu giống Dumbledore thế?” Riddle đau đầu.

“Ngại quá, ta sẽ chú ý.” Quay đầu hỏi Mord cũng đang xem kịch, “Mấy căn phòng trống của Saga có căn nào tương đối không?”

“Phòng trưng bày vũ khí và phòng tập thể thao, dọn dẹp đều không vượt quá mười phút.” Không để bao nhiêu đồ cả.

“Vậy dọn cả hai căn luôn đi, ta sẽ biến ra hai cái giường, yên tâm, tiêu chuẩn của ta cam đoan hai nhóc có thể ngủ tới sáng, ngày mai đi mua cái khác, Riddle, chỗ của nhóc thoát nhìn ngày càng náo nhiệt đấy, có cần ta giúp nhóc mở rộng không gian, bày ra phòng ngủ, rồi gọi mấy house-elf tới hầu hạ không?”

“Cảm ơn! Đây cũng là nhà tôi, xin hãy giữ sự bình thường cho nó.” Saga nghe được lời Gellert đã biết mình không thể ôm Riddle ngủ nữa, cơn giận rất lớn.

“Nhà của phù thủy rất bình thường, Muggle quê mùa.” Tính toán thất bại, đồng thời phát hiện tình địch mạnh đến bất ngờ, cơn giận của Abraxas cũng rất lớn.

“Hiện tại, câm miệng, ngủ! Cả ba người!” Bỗng nhiên phát hiện cuộc sống bình tĩnh hình như ngày càng xa mình, cơn giận của Riddle đã phá đỉnh.

...

“Lẽ Giáng Sinh vui không?” Sheryl nhìn khuôn mặt mệt mỏi của Abraxas, không khỏi buồn bực, cậu ta không phải chạy theo người trong lòng à? Sao thấy thế nào cũng như là đi đánh trận vậy?

“Vui mới là lạ.” Ngẫm lại, “Cũng có tí vui vui.”

“...” Chết lọc ngôn ngữ, Sheryl cảm thấy tình huống này mình hỏi thẳng thì tốt hơn. “Riddle đã biết chưa? Có phản ứng gì không?”

“Đây là điểm khiến tôi buồn bực...” Abraxas khóc ròng, “Tôi đã biểu đạt rất rõ ràng, có hiểu hay không phải xem EQ của Riddle, về phần nói thẳng tôi không có cơ hội.”

Cậu vẫn luôn dán lấy Riddle, nhưng Riddle chỉ là có chút rối rắm, không có giạt mình hay gì khác (sớm biết), mà còn Riddle có rất nhiều đơn đặt hàng, một khi vùi đầu vào công việc Riddle sẽ mặc kệ tất cả, cậu vì tiếp cận người trong lòng, bị Dark Lord đề tiện vô sỉ, âm hiểm giả dối, ức hiếp vị thành niên kéo đi làm lao động trẻ em, tuy rằng học được không ít, nhưng càng nhiều là chua xót.

Còn có Saga vừa nhìn đã biết là có ý đồ xấu kia, sự ăn ý và thân mật giữa anh ta với Riddle khiến men chua của cậu vẫn luôn nấu ở giá trị giới hạn. Nguyên nhân cậu không bùng nổ, là vì Riddle cũng xem anh ta như anh em, cân bằng!

“A nha!” Abraxas đột nhiên nhảy lên, “Suýt nữa quên chính sự.” Chỉ lo Riddle, quên mất chuyện thân phận của lão Dark Lord. Trải qua tìm hiểu, lão Dark Lord rất hào phóng kéo cậu lại kể tròn một ngày tình sử dài dằng dặc của mình, đồng thời nói cho cậu biết, có thể tiết lộ tí tin tức cho trong nhà, nhưng không được phanh phui hết.

“Sheryl, cậu nhanh chóng viết thư về nhà, không cần nhiều lời, chỉ nói chuyện của Đức, mở một mắt, nhắm một mắt, có nhiều loạn xem như không thấy, có hành động thì xin nghỉ bệnh, có thân thích bà con xa nào gặp nạn cần giúp đỡ, chỉ cần trả tiền bảo kê là được.”

“???” Sheryl nhìn Abraxas múa bút thành văn, quyết định chọn đơn giản hỏi, “Tiền bảo kê là gì?”

“Chỗ tốt, lì xì, hoa hồng ấy. Đúng rồi, lễ Giáng Sinh này sao cha mẹ tôi không gửi lá thư nào cho tôi vậy?” Quý tộc bạch kim thấy sắc cái gì cũng quên cuối cùng nhớ tới song thân.

“Cậu không phải cũng không viết thư cho bọn họ à!” Dẫn đến cả đám phụ huynh thật tin là Abraxas đã vui đến quên cả trời đất, mê giữa ôn nhu hương. “Riddle đâu?”

“Ở chỗ chị em Black, thảo luận thập đại cực hình của Mãn Thanh.”

“A?”

...

Phòng sinh hoạt chung, hai vị Black vây quanh Riddle, ý chí chiến đấu của Walburga dâng cao, Orion ở mỗi khi Walburga quay đầu nhìn mình, sẽ ra vẻ đồng ý và oán giận, ở khi Walburga quay đầu lại, thì mang theo áy náy nhìn Riddle, về mặt người anh em à xin thứ lỗi, chấp hành triệt để đặc thù điệu thấp cùng thức thời, cũng chấp hành phương châm vợ vĩnh viễn là đúng, anh em là dùng để lợi dụng của Slytherin.

“Tiểu thư Black thân ái, tốt xấu cũng là em họ cậu mà.” Riddle không biết nên nói gì.

“Không sai, tôi cũng buồn bực, anh em ruột cùng cha cùng mẹ, tên khốn Alphard ấy sao khác xa Orion vậy!” Về mặt chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, sau đó nhìn vị hôn phu của mình ngượng ngùng cười một cái.

“Nếu ban đầu đính hôn với cậu là Alphard thì sao?” Riddle hiểu kỳ hỏi một câu.

“Vậy tôi sẽ không vì nghĩa vụ của một người chị họ tới hỏi cậu thập đại cực hình của Mãn Thanh dùng để dạy nó, mà là trực tiếp dùng thủ đoạn của phù thủy, khiến nó không đau, không cảm giác, không biết gì hết đi gặp Merlin để được tạo lại!” Rút dưa phép bày ra tư thế cầu nguyện, về mặt cực kỳ thánh khiết.

Vậy mà cậu cũng muốn? Cô ấy còn bạo lực hơn cả Pallas. Riddle nhìn Orion.

Cô ấy cũng có chỗ đáng yêu mà. Củ cải nhà mình mình yêu, người khác đừng xen vào.

“Walburga, kỳ thực Alphard chỉ là hoạt bát tí thôi, không cần dùng tới thập đại cực hình, lần trước tôi kể chỉ là kể cho vui, sao cậu nghe xong còn nghiêm túc tính về nhà trực tiếp thực hành vậy?”

“Nó quá kỳ cục, lỡ nó vào Gryffindor thì sao, trong nhà sẽ đá nó ra khỏi cửa, quả thật là sỉ nhục!”

“Gryffindor cũng không tệ vậy mà.” Ví dụ như cái lần trước.

“Nó vào Gryffindor là đại biểu cho sự tệ lậu.” Walburga rất khẳng định, “Ở Slytherin có bọn tôi trông nom, có hoàn cảnh hun đúc may đâu sẽ đỡ, cậu biết không, nó dĩ nhiên dám hất mực lên mấy bức họa trong nhà!”

Tôi trái lại cảm thấy rất nhiều người muốn làm vậy, cậu đã từng thấy Abraxas nghiêng răng nghiêng lợi nhìn mấy bức họa ấy. Riddle vừa định nói Walburga chuyện bé xé ra to.

“Hất thì thôi, còn quên uy hiếp bức họa giữ kín miệng, trên người có vết mực, bình mực còn nằm trong túi của nó, tên ngốc ấy, thậm chí lễ trắng khí hùng thừa nhận, nhà Black chúng tôi không ngu ngốc như vậy!”

Quả là rất ngốc. Riddle đỏ mặt hơi lạnh. “Được rồi, được rồi, nhưng thập đại cực hình của Mãn Thanh cũng hơi quá, nếu tạo thành tâm lý phản nghịch buổi phân viện sang năm trái lại sẽ thật sự xuất hiện một Black vào Gryffindor đấy, vậy đi, nói cho Alphard, Ravenclaw nhiều mỹ nữ nhất, ném vào đó, Ravenclaw lý tính cũng rất có thể hun đúc người, vả lại Hufflepuff đã Mu và Pomona, chúng ta cần đa thông quan hệ với Ravenclaw.” Riddle biết nên nói gì với những quý tộc này mới là tốt nhất.

“Cậu nói cái kế hoạch đám hỏi tuyệt hậu ấy à? Slytherin chúng ta đủ người không?” Chị Đại à chị lo xa quá rồi.

“Alphard hẳn sẽ thích Ravenclaw, nhưng tôi vẫn hy vọng nó vào Slytherin.” Orion vô ý nhìn thấy chị họ kiêu vị hôn thê của mình xệ mặt, “Thân ái, chị sao vậy.”

“Nghe thấy Ravenclaw nhiều mỹ nữ mắt em tỏa sáng có phải không.”

“Thân ái...” Bi ai của phận làm chồng...

“Chỉ khi chợt dạ em mới gọi chị là thân ái.”

Riddle nhắm mắt nghỉ ngơi, làm ông chú bà dì của tổ dân phố cũng chẳng dễ dàng gì.

“Chị họ Miyie của em đã đính hôn với nhà Dolohov, em đừng mộng mơ nữa.”

“Chị cả ngày nhìn chăm chăm Malfoy Riddle, em cũng đâu nói gì đâu.”

Riddle bình luận, chủ nghĩa xã hội quả nhiên là phát đạt, có thể đưa ra tiêu chuẩn giàu tính triết học và tiến bộ như yêu sớm là không tốt.

“Riddle, cậu nói thử xem!” Vị hôn phu thê cùng nhìn cậu.

“Đã nhiều năm rồi tôi không làm công tác xã hội...” Riddle thở dài, “VẬY ĐI, CHÚNG TA TIẾP TỤC THẢO LUẬN THẬP ĐẠI CỰC HÌNH CỦA MÃN THANH ĐI, CHỦ ĐỀ NÀY NHANH GỌN LẺ, HỒN NHIÊN HOẠT BÁT TUYỆT ĐỐI KHÔNG HƯỚNG TỚI QUAN HỆ VỢ CHỒNG.”

Nửa năm kế tiếp có thể nói gió êm sóng lặng, năm tháng qua như như trôi.

Riddle tính toán một hồi, cảm thấy nửa năm này là những ngày bình yên nhất trong đời. Abraxas vì thái độ mơ hồ của cậu, ám chỉ từng bước, làm rõ từng bước, ráo riết đến độ Riddle không thể phản bác được, đổi lấy một câu “Tôi biết rồi, để tôi suy nghĩ đã.” của người mình yêu, quý tộc bạch kim không biết đây là lời cự tuyệt uyển chuyển của người phương Đông, rạo rực cho rằng mình đã bước ra bước đầu tiên trong cuộc cách mạng trường chinh dài hai vạn năm nghìn dặm, bắt đầu tiến hành kế hoạch nông thôn bao vây thành phố lên lút tiêu diệt tình địch kế tiếp.

“Giấc mộng lớn nhất của Riddle là tìm một mỹ nữ ôn nhu, sinh hai đứa bé sống hết cuộc đời.”

Đây là câu duy nhất Saga bình tĩnh thông dong không mang theo bất kỳ sự ám phúng, chế giễu nào nói với cậu vào ngày Giáng Sinh, hàm nghĩa cậu đã rõ, Abraxas phụ trách bao vây thanh trừ lực lượng vũ trang phản động ẩn nấp quanh Riddle trong trường.

Chuyện này đối với quý tộc bạch kim mà nói là rất đơn giản, vì bị Sheryl trả đũa, diễm danh của cậu đã

lan xa. Lần tới cạnh mấy mỹ nữ cũng không ai kỳ quái, vì thế, những mỹ nữ từng trò chuyện với cậu, đối với Tom? Riddle, chỉ giới hạn ở ái mộ. Từ điểm này, quý tộc bạch kim cảm thấy thủ đoạn quý tộc của mình đã ngày càng thuần thực. Cộng thêm bọn hủ nữ Pomona phối hợp, Riddle viết không ít thư oán giận với Saga, con gái bây giờ ngày càng khó theo đuổi.

Về phần Saga, anh chỉ có thể viết thư giao lưu với Riddle, nhưng giọng điệu đã hào phóng hơn, tiếc là thiên thời địa lợi khá xấu, Riddle phải lên lớp, phải làm bài tập, thường thường còn bị kéo đi giải quyết những vấn đề như vợ chồng cãi nhau, đơn đặt hàng phóng đại hình ảnh, tác dụng của lão Dark Lord, và các vấn đề bài ba thiếu một. Kèm thêm Abraxas hào quang vạn trượng bên cạnh, độ tiến bộ của anh ta thật là bé tí tèo tèo. Nhưng Saga cũng có ưu thế, lão Dark Lord đã triệt để đứng về phía anh, tuy Saga là Muggle, nhưng chỉ ít anh ta không có một ông cố từng cướp vị hôn thê của Dark Lord.

Dumbledore cũng đã thoát khỏi cơn mê bị thất tình, ba ngày hai bữa gây sự với Slytherin, âm thầm ám chỉ xúi giục mâu thuẫn giữa bầy rắn Slytherin với những người khác.

Nhưng, Slytherin thiếu gì cũng không thiếu quý tộc, dùng lời Riddle nói là, “Chúng ta là quý tộc, nghiêng răng nghiêng lợi từng ổng làm chi, tức điên người không tốt cho thân thể, càng không tốt cho răng.”

Vì thế lão ong mật phát hiện hội nghị mình phải tham dự nhiều hơn bình thường, còn phát hiện mình tìm một Slytherin uống trà, Slughorn sẽ cảm tức một Gryffindor, có cũng không cần mượn, sự tử nỏ vạc nhiều lắm.

Mà năm học này Riddle vì quá nhiều lần nhìn thấy khuôn mặt hoa cúc của lão ong mật, nên tổ chức học sinh Slytherin thừa dịp ngày nghỉ sau khi thi, biểu diễn một vở kịch phản chiếu ở lễ đường. Trong đó rất nhiều màn kịch, dàn dựng từ hồi ức của Gellert. Kịch tình lâm li bi đát giành được sự khen ngợi của các nữ phù thủy, tranh đấu đặc sắc giành được sự tán dương của các nam phù thủy, nhưng kết cục câu chuyện không biết vì sao lại là một nhân vật chính trái ôm phải ấp vắn đỉnh thế giới, một cái khác là ăn đồ ngọt ghen chết, nhưng cấu tứ mới mẻ độc đáo vẫn khiến mọi người rất thích.

A! Ngoại trừ, Dumbledore.

...

42. Chương 42: Người Khổng Lồ Lai

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỏi quá)

042 | Người khổng lồ lai

“Sang năm, mình sẽ là năm thứ ba, nhà Black còn có một người, Alphard? Black, hẳn chính là người chú bị trục xuất ra khỏi cửa, đồng thời tiếp tế cho Sirius ở khi thằng bé bị đuổi đi đi. Còn có Hagrid...” Khuôn mặt Riddle vặn vẹo, nhớ tới một kẻ đáng ghét, cậu giận dữ đứng dậy đi làm bài tập môn Biển Hình, trang giấy viết cũng sắp bị đâm thủng.

Kỳ nghỉ hè năm nay hầu như là phiên bản kéo dài của lễ Giáng Sinh, khi Abraxas về nhà là lúc Saga và Gellert đấu võ mồm, khi Gellert về Đức, là lúc Abraxas và Saga cãi nhau, khi hai người họ đi vắng, Mord sẽ tận dụng mọi khả năng quảng lượng công việc mấy tháng cho Saga, đó là lúc Mord đấu pháp với Saga. Khi tất cả mọi người trình diện... Merlin ơi, bắt đầu tính đến việc mất tích là Riddle.

“Nghĩ gì vậy.” Saga bùng điểm tâm vào. (Đây là thư phòng.)

“House-elf cũng có chỗ tốt đấy.” Riddle hơn hớn cầm lấy món pudding ngon miệng, cắn một miếng bánh tart, sau đó là nước chanh ướp lạnh.

“Ừ, chịu cực, hiệu suất làm việc cao, khi không cần sẽ hoàn toàn mất tăm.” Ngày đầu tiên nó tới, anh và Riddle đều rất bất mãn với nó, tuy rằng tay nghề của nó không tồi.

Sau đó Saga dùng khẩu tài lừa cảnh sát nhập bọn, tư thế và kỹ thuật lật ngược phải trái, Riddle thì trực tiếp dùng bột Floo tới nhà Prince tìm Eileen hỏi một chai độc dược có thể độc cam house-elf.

Hiện tại house-elf nhà bọn họ, đã lấy việc làm được như cao thủ trong tiểu thuyết võ hiệp Đông Phương thành nhiệm vụ của mình, tới vô ảnh, đi vô tung, muốn gì chỉ cần gọi một câu, sẽ tới tay ngay, cam đoan nhìn không thấy cái bóng dễ dàng kích động trái tim người khác của nó. Cả Gellert và Abraxas đều thoả mãn với hình thức này, rất mới lạ.

“Sang năm em sẽ là năm thứ ba!” Riddle đột nhiên kích động.

“Năm thứ ba ở Thế Giới Phù Thủy đặc biệt lắm à?”

“Có môn học tùy chọn.” Riddle móc danh sách ra, “Em chọn Cổ Ngữ Runes và Sinh Vật Huyền Bí.”

“Cái này thì sao?” Saga chỉ vào Số Học Huyền Bí, đã bị lão Dark Lord khoanh đỏ, ý là Riddle phải chọn.

“Học thêm hai môn là tiêu chuẩn bình thường của học sinh.” Ba môn sẽ rất bận. “Đừng nói cho Grind.”

“Muộn rồi!” Lão Dark Lord thoải mái đứng sau lưng.

“Ông nên gõ cửa.” Riddle tức giận bật dậy lên án hành vi xâm phạm riêng tư này.

Gellert nhìn khuôn mặt vui vẻ của Saga như một mây, không phải là không nói lời nào đã tự ý vào sao, nhìn cái vẻ đặc ý ấy kìa. “Thứ ta nhắc nhở, cánh cửa thư phòng hôm qua đã bị bạo lực dỡ bỏ.” Mà còn là trình độ pháp thuật không thể khôi phục. “Còn có ta nói muộn rồi ý là... tờ giấy xác nhận môn học hôm qua ta đã thay nhóc gửi, nhóc-muộn-rồi.”

“Không sao, không phải còn có làng Hogsmeade gì đó à, anh đã ký tên rồi.” Saga an ủi Riddle mặt bí xị.

“Saga, em vẫn muốn hỏi, quan hệ của chúng ta là gì trên hộ khẩu?” Thế Giới Phù Thủy chỉ cần có người giám hộ là được, hộ khẩu của Muggle là Saga... chuẩn xác mà nói là Mord làm.

“...”

“Chẳng lẽ anh điên là cha con à? Bị thiệt là anh đấy.” Lập tức già đi quá trời.

“Không.” Anh ước gì viết vợ chồng, đáng tiếc Mord điên là anh em. “Riddle, kỳ thực vấn đề nghiêm trọng hơn là, tên của anh ở đây cũng là giả, càng đừng nói hộ khẩu.”

“...” Cậu từ một cô nhi tuy rằng thân thế thâm hiểm nhưng tốt xấu nguồn gốc là một đồ hợp pháp biến thành không hộ khẩu không thể xuất đầu lộ diện?

“Ai... đây chính là bị ai làm mafia~” Đã hơn bốn mươi chương, tác giả chưa cho anh một cái họ.

Đệt! Anh ưu buồn cái gì hử, trả sự thuần khiết lại cho em ~

Sự bi phần của Riddle Saga thấy được, nhưng anh không rõ, cái thời buổi rối ren này, không tính những phù thủy thích chạy tung tăng gây họa khắp nơi ấy, mỗi ngày vô tội biến mất cũng có hơn trăm mà. “Được rồi được rồi, nếu em để ý, ngày mai anh sẽ tới phòng lưu trữ sửa về là được, em muốn thân phận gì, nói anh biết, dòng chính hoàng thất không chen vào được, nhưng dòng bên thì không thành vấn đề.” Riddle muốn gì, anh cũng chiều, tiêu chuẩn cứng vợ đấy, à mà cái mặt thù phú này là sao vậy?

...

“Có không ít thủ hạ ám chỉ ta, ta rất yên tĩnh.” Gellert bắt đầu không phụ trách nhiệm hồi lỗi, sau đó cảm thấy không có gì ghê gớm cả, tiếp tục uống cà phê.

“Lần trước ông không phải đã quăng một con sinh vật huyền bí cho bọn họ giày vò sao?” Saga nhớ lần trước tới Gellert ngoại trừ khoe mình thất tình còn là khoe con sinh vật này.

“Một bộ phận chủ trương lột xẻ, một bộ phận chủ trương nuôi thả, cuối cùng một thuộc hạ ở ban kiểm soát và điều hòa Sinh Vật Huyền Bí gõ bàn kết luận, có thể lột, có thể xẻ toàn bộ làm hết, sau đó thả ra, miễn cho lãng phí nhân lực vật lực.”

“Chỗ Muggle không phải đang chiến tranh à? Ông dẫn bọn họ lên chiến trường đi.” Hôm nay là ngày đầu tiên Abraxas có mặt.

“Ta luyện tiếc bọn họ đi chịu chết.”

“Ông làm lố quá đấy.” Lời này không phải Abraxas nói, là Saga. Tuy không thích các phù thủy khinh thường Muggle, nhưng bản lĩnh chạy thoát thân và làm gián điệp của phù thủy rất có ưu việt, độn thổ gì đó có thể né tránh đại bộ phận nguy hiểm.

“Chủ yếu là người lãnh đạo kích động chiến tranh hiện tại của Muggle. Đầu óc rất...” Nghĩ dùng từ nào sẽ thích hợp, “Rất có cá tính, không thích hợp cho các bé con thuần huyết quá dễ kích động tiếp xúc.”

“Dùng từ của ông khiến tôi thấy thất vọng với phù thủy Đức!” Bé con, bọn phù thủy ấy ~ ách... khuôn mặt xinh đẹp của Abraxas vặn vẹo. Quay đầu đi tìm Riddle trấn an tâm linh.

“Tôi thì là tuyệt vọng với cuộc sống về sau.” Nếu anh tới chín mươi tuổi cũng là vậy, anh tình nguyện chết sớm đầu thai sớm. Sau đó chạy theo, tuyệt đối không thể để thằng nhãi này ở riêng một mình với Rid nhà anh.

“Bọn trẻ hiện tại quả thật là không thông cảm cho người già mà, đúng không, Mord.”

“Cảm ơn, tôi còn tuổi trẻ.” Cậu chưa tới bốn mươi, đừng so cậu với chín mươi.

...

“Riddle... cậu đang vẽ tranh à?” Abraxas không dám xác định hỏi, “Nó cần pháp lực rất mạnh, còn liên quan đến nối tiếp linh hồn, và...”

“Abraxas, tôi chỉ là vẽ tranh thôi.” Riddle cười khổ để bàn vẽ xuống, cậu đột nhiên hứng lên, muốn vẽ một bức tranh, vừa phác thảo xong, Abraxas đã xông vào nói pháp thuật của cậu chưa đủ trình độ, thật là.

“Kỹ thuật vẽ của Rid rất tuyệt.” Có chút thủ pháp anh thậm chí không biết, phải biết anh vì phối hợp với yêu thích của Riddle tốn không ít vất vả đấy.

“Loại không thể cử động à?” Abraxas thấy nhàm chán.

“Mặc kệ nhóc. Rid, đây là... anh à?” Saga chỉ vào một người đã phác họa đường viền, nhưng chưa có ngũ quan. Biết là mình vì anh thấy Riddle vẽ một chữ X nho nhỏ trên vành tai, chỉ có anh là đeo hoa tai thôi.

“Ừ, em muốn vẽ một bức tranh của anh và em...” Đột nhiên oán niệm bên cạnh tăng cao, “Được rồi, có cả

cậu nữa.” Đã cộng thêm Abraxas vậy... “Grind và Mord cũng tính vào đi.”

“Không có riêng hai chúng ta sao?” Mord anh không ý kiến, hai phù thủy này tính cái gì, “Đừng vẽ bọn họ, dù sao phù thủy thích loại tranh biết cử động.”

“Tôi có thể liên hệ người chuyên chế tạo tranh, Riddle?” Abraxas không hiểu nhìn ánh mắt áy náy của Riddle.

“Abraxas, tranh vẽ và ảnh chụp là dùng để hoài niệm, vui buồn trong nháy mắt ấy, cảnh tượng trong nháy mắt ấy, thời gian và không gian vĩnh viễn dừng lại trên tấm phim mới là trân quý nhất, từ nháy mắt ấn nút chụp cho tới vĩnh hằng, khấn trương khi chụp, hoảng loạn vì chưa sửa sang lại quần áo, suy tư lo nghĩ trong một khắc đó, mới là điều chúng ta muốn lưu giữ. Bức tranh này cũng vậy. Mỗi một bút phác thảo, mỗi một nét màu vẽ, gửi gắm là tình cảm của tôi, suy nghĩ của tôi. Tuy mọi người trên tranh không biết nói, không biết cười, nhưng bọn họ sẽ vĩnh viễn ở lại bên tôi, đây mới là cảm giác nhà...” Riddle thoả mãn nhìn Abraxas rung động, nuốt xuống câu đáng tiếc thiếu người vợ xinh đẹp và con cái của tôi, thật là. Sao Abraxas lại thích cậu chứ, dù là ghép CP cũng nên là con trai Lucius của cậu ta với cậu.

“Ảnh chụp của Thế Giới Phù Thủy thì thôi, biết cử động nhìn cũng thú vị, bức họa thì miễn, tôi không chịu nổi có một người tướng mạo tính cách hình thức suy nghĩ giống Riddle nhưng không phải Riddle.” Saga khó được đi con đường triết học hạ thấp Abraxas.

“Điều này anh không cần lo lắng, ở Thế Giới Phù Thủy bức họa có năng lực suy nghĩ chỉ treo lên khi người đó chết, Muggle như anh tuyệt đối chết trước Riddle.” Hình như chỉ cần không đối mặt với Riddle, lực công kích của quý tộc bạch kim sẽ không giảm. Đối mặt với Saga là tăng gấp bội.

“Anh không thể sống trong một thế giới không có em.” Saga lập tức bày tỏ với Riddle. “Chết trước em là tâm nguyện của anh.”

“Vậy anh hiện tại chết đi!”

Kế tiếp là thời gian cho hai người cãi nhau, lần này lấy Abraxas thất bại mà kết thúc, 512: 513, Saga tạm thời vượt lên trước dẫn đầu.

“Saga, anh có phải thích Abraxas không?” Thừa dịp Abraxas tức chạy, Riddle nhanh chóng bắt lấy Saga hỏi anh hoặc gần đây.

“Cái... cái gì...” Saga cảm thấy mình rất mệt mỏi, đã bị lãng tai rồi, quả nhiên anh nên ném hết mọi chuyện cho Mord, không nên mềm lòng mà giữ lại một phần cho mình.

“Mỗi khi cậu ấy xuất hiện, anh cũng xuất hiện, luôn cãi nhau với cậu ấy, nội dung ấu trĩ, cứ như là vì cãi nhau mà cãi nhau vậy, thấy cậu ấy thở hổn hển anh sẽ vui vẻ...” Không thể trách Riddle quẩn quýt, cảnh phim này quá cầu huyết, tiêu chuẩn hoan hỉ oan gia mà. Lại nói Abraxas thích cậu, Saga thích Abraxas, quan hệ tam giác theo đuổi giữa bạn bè này cũng là kinh điển. “Tuy rằng không biết hai người có kết quả

không, nhưng làm một người bạn có khó khăn thế nào đi chăng nữa em cũng đứng về phía anh.” Trong lòng hơi ái ngại, ba người hai thành đôi, cái còn thừa luôn sẽ xấu hổ.

“Anh... anh...” Saga hít sâu, “Anh đi tìm Grind tán gẫu, a... a...”

Riddle nhìn bóng lưng có chút tan vỡ của Saga, “Sai rồi à?” Kỳ thực... Những ví dụ tính cách không hợp nhau trong cuộc sống hiện thực nhiều lắm... Thôi, lần sau xin lỗi đi ~ nhún vai, về tiếp.

...

Chỗ lão Dark Lord...

“Cậu bị kích thích, nên chạy tới quấy rầy ta à?” Gellert có xung động đánh người, ông hiện tại không phải đang uống trà đọc sách, ông đang điều phối độc được được không!

“Grind à, ông nói em trai Dumbledore ban đầu chia rẽ hai người, có phải vì ông ta thích ông, hoặc Dumbledore, không cam lòng muốn cho hai người chú ý, vì thế luôn lấy em gái làm tấm mộc, hy vọng giành được sự chú ý của ông hoặc Dumbledore không?”

Bùng ~ lão Dark Lord nổ vạc, Saga ngày càng thoả mãn với độ kháng pháp của đồ đạc trong nhà, đồng thời sau khi dời đi sự buồn bực của mình, lần đầu tiên anh quyết định tới chỗ thuộc hạ giải quyết công việc.

...

Thư phòng...

“Grind? Vừa vặn, đề này tôi không hiểu!” Đang làm bài tập Abraxas phát hiện gia sư đặc cấp khó được tự tìm tới cửa.

“Tiểu Malfoy à, nhóc có cảm thấy người bạn nhà Zabini của nhóc phản đối nhóc thích Riddle, kỳ thực là vì thằng nhóc ấy thích nhóc, hoặc Riddle. Cho nên mới nhiều lần cản trở không?”

Rắc. Bình mực của quý tộc bạch kim bị đánh nghiêng, bài tập làm được phân nửa bị lem...

...

Trở về phòng vẽ tranh...

“Riddle, cậu có cảm thấy cậu luôn vấp phải trắc trở không hẹn được cô gái nào là lỗi của Thomas không,

nói không chừng cậu ta thích cậu nên dùng thủ đoạn này, vì có thể ở bên cạnh cậu.” Ánh mắt Abraxas mơ hồ nhìn Riddle.

“Hừ ~ cậu ta dám!” Bình tĩnh nhìn Abr, về tiếp, hoàn toàn không để trong lòng.

Cuối cùng vòng tròn này vì cách ăn ở “thành công” của Thomas mà dừng lại.

...

“Cậu thật vô dụng, lâu vậy rồi cũng không giải quyết được, hiện tại cậu ấy đã tới buồng tàu nhà Black ngồi rồi.” Sheryl nhìn Abraxas cách xa mình, “Trúng tà hả?”

“Không... không có, Sheryl à, nếu Riddle không thích tôi, không phải cũng tốt sao...” Tuy biết Sheryl không như vậy, nhưng lời của lão Dark Lord vẫn khiến Abraxas có tâm lý bóng ma.

“Cũng đúng.” Cậu quên mất điểm này, “Chỉ là có chút không phục.” Bọn họ là quý tộc trong quý tộc, từ nhỏ đã quen với thắng lợi, không có thứ gì bọn họ không có được, “Nhưng khi ấy cậu sẽ rất đau khổ.” Khi Riddle triệt để cự tuyệt cậu.

“Cũng tốt hơn tôi khiến cậu ấy đau khổ.”

“Sao tôi không biết cậu có thiên phú làm nam phụ bi tình?”

“Nếu không cậu gả cho tôi đi, vậy tôi sẽ không bi tình?”

“Gả cho cậu? Tôi tình nguyện đi chấp hành kế hoạch diệt sạch Gryffindor của Riddle, hy sinh cái tôi, cưới một cái Gryffindor về.” Sheryl liếc trắng.

“Đi thông thả, đừng tìm nhà Weasley. Nhà bọn họ oải lắm.” Abraxas thở phào, quyết tâm như vậy, Sheryl hẳn không mơ tưởng cậu.

“Riddle ở chỗ Black cậu yên tâm à?”

“Hai cái lớn phỏng chừng lo lắng Riddle hơn.” Abraxas nhớ tới đôi vị hôn phu thê chị em họ ấy, thật hâm mộ, vì sao Riddle không phải thuần huyết, “Cái nhỏ là động vật quý hiếm, Riddle đi ngắm, cậu đi chung không? Tôi đang muốn đi này.”

“Động vật quý hiếm? Chẳng lẽ là rắn giả thường ngày nhảy nhót rất có khả năng đi Gryffindor như Thomas?”

“Không, Riddle nói căn cứ tổng hợp lại phân tích, tiểu Black là một con gấu ngốc nhận chuẩn điều gì sẽ không thay đổi, rất dễ bị dắt mũi, ngoài mặt có khuynh hướng Gryffindor là vì hai năm trước từng được gặp kẻ phản bội đời trước của nhà bọn họ, ấn tượng rất khắc sâu.”

“Đi xem nào!” Thế là số người tới ngắm gấu nhiều hơn hai cái, làm chị em Black rất lo lắng, em trai mình bị bắt nạt sẽ không phản nghịch vào Gryffindor trái lại tới Hufflepuff tị nạn.

...

“Ôi ~ Merlin ơi.” Pallas rất không thực nữ há to miệng, còn quên dùng tay che lại.

“Ôi ~ vua Arthur ơi.” Người bên cạnh phát hiện gọi Merlin ảo giác vẫn chưa biến mất, nên gọi thử ông chồng của Merlin.

“Đây là gì...”

“Tân sinh năm nay.” Riddle choáng váng nhìn cái thân hình đồ sộ hơn tưởng tượng.

“Vây cũng quá... gì kia...” Thomas nói lắp.

“Cậu đang đổ kị với chiều cao của cậu ta à?” Người bên cạnh mỉa mai

“Còn cần đổ kị sao?” Riddle tận lực che giấu sự chán ghét của mình, “Dị dạng không đáng sợ, đáng sợ là kẻ dị dạng này cho rằng mọi người đều dị dạng như mình.” Trong nguyên tác người này thuần túy thuộc về phái Dumbledore, một người hiền lành, nhưng cậu ta nói nhiều nhất là xin lỗi, còn là với những người giúp đỡ cậu ta, cậu ta hại mọi người không ngừng bị thương, nuôi thú cưng nguy hiểm, cảm thấy chúng vô hại đáng yêu, kế hoạch huấn luyện Cứu Thế Chủ của Dumbledore phân nửa là cậu ta vô ý thúc đẩy!

Ý vào tình cảm người khác dành cho mình mà không kiêng nể gì cả, nhiều lần phạm sai, hại những người quan tâm mình bị thương, lại đầu óc rộng tuếch cho rằng chỉ là ngoài ý muốn nho nhỏ!

“Riddle?” Lần đầu tiên Riddle biểu hiện rõ sự chán ghét và khinh thường như vậy, thậm chí Dumbledore cũng là lão ông mặt ấy nhiều lần khiêu khích, Riddle mới trả đòn. (Dùng sự thật chứng minh trò giỏi hơn thầy.)

“Không có gì, chỉ là đang nghĩ nhân loại và người khổng lồ làm cách nào giao / phối.” Riddle cố gắng hít sâu, cậu không thể dựa vào nguyên tác mà quơ đũa cả nắm, nếu đã cho Dumbledore một cơ hội, vậy người khổng lồ lai này cũng sẽ có một cơ hội.

“Ách... người khổng lồ trong một năm có một ngày là... cỡ của người bình thường.” Riddle cố gắng đè nén

nổi lòng không phát hiện đại bộ phận quý tộc Slytherin đều âm thầm quan sát sắc mặt âm u mà Riddle dành cho Half-Giant kia.

“Một ngày? Well, xem ra song thân của cậu ta phong lưu không hề nhẹ.” Câu châm chọc của Riddle khiến các Slytherin nghe được co quắp khóe miệng.

“Có cần xử lý không?” Sử dụng quyền lợi của Slytherin, đuổi một quái vật ra khỏi trường là rất dễ.

“Không, chúng ta không phải Merlin. Nếu trên danh sách của trường có tên của cậu ta, vị giáo sư nào đó lại phí không ít sức...” Hagrid bị phân vào Gryffindor, cậu ta rưng rưng nước mắt khom mình với Dumbledore, Gryffindor vỗ tay hoan nghênh vị tân sinh cao lớn sắp bằng năm thứ bảy này, nhưng ngoại trừ mấy người thần kinh đặc biệt thô không ngừng bày tỏ sự nhiệt tình, tiếng vỗ tay của những sư tử còn lại đều khá cẩn thận. “Nếu cậu ta có thể biểu hiện như một phù thủy ưu tú, hoặc như một người bình thường! Tôi sẽ xem cậu ta là một Enbigment Charm vĩnh cửu biết hoạt động! Nếu không phải...” Nếu còn như nguyên tác, ví dụ như mang Acromantula kịch độc vào trường nuôi. Hừ! Hành vi này quả thật chẳng tốt hơn Voldemort hàng thật thả Basilisk ra đâu.

Nghĩ tới chuyện này đã không kiềm được cơn giận, Riddle không phát hiện bầu không khí của Slytherin vì lời cậu nói mà có sự thay đổi không nhỏ.

Bọn họ là Slytherin cao ngạo, đừng nói Slytherin khinh thường dị tộc, chúng tôi cho cậu cơ hội thắng được sự tôn trọng, nếu còn không biết tốt xấu vậy chúng tôi sẽ khiến cậu nhìn thấy thủ đoạn của quý tộc.

Mà Dumbledore trên đài cũng nghiêm túc nhìn chăm chăm Riddle, chỉ thấy Riddle tức giận nói câu gì, cả Slytherin đã phấn chấn lên, cảm giác như là rất nhiều con rắn đột nhiên tụ lại thành một con mãng xà khổng lồ, nhe ra răng nọc với Gryffindor. Xem ra, Riddle rất có ý kiến với Hagrid mới tới. Quả nhiên là Slytherin khinh thường ngoại tộc. Dumbledore hiện lạnh chớp mắt với Hagrid, Vẫn còn non lắm, nếu trò biết tầm quan trọng của người khổng lồ trong chiến tranh trò sẽ không để lộ địch ý rõ ràng như vậy với Hagrid.

...

43. Chương 43: Thủ Lĩnh Của Năm

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỏi quá)

043 | Thủ Lĩnh của Năm

“Alphard? Black.” Thế Giới Phù Thủy chỉ có từng ấy người, một số lời đồn truyền đi rất nhanh. Khi nghe được từ Black này, ngay lập tức các Gryffindor tung bừng náo nhiệt dấy lên tinh thần.

Vĩnh viễn thuần túy là danh hiệu của nhà Black, đời đời phản bội cũng là tiêu chuẩn của nhà bọn họ, tuy rằng chưa phản nghịch đến mức phân viện vào Gryffindor, nhưng hầu như cứ cách mấy mươi năm sẽ có chê cười để xem, mỗi một cái lỗ trên tấm thảm treo tường khổng lồ nhà bọn họ, tỏ rõ quyết tâm cũng tỏ rõ sự bi ai này, dù sao không phải ai bị trục xuất cũng có bạn bè giúp đỡ có chú âm thầm tiếp tế như Sirius hoặc may mắn gả cho một người đàn ông tốt như Andromeda.

Nhìn cái bản mặt xúi quẩy khấn trương đến trắng bệch của em họ, Walburga bắt mắt híp mắt, rất không quý tộc cầm lấy dao ăn khi đĩa còn chưa lên món, rẹt qua vành đĩa một cái, âm thanh kết lết lết lết lết ấy nghe mà tê tái da đầu cũng khiến mọi người nhớ tới kỹ thuật ném dao cực oách của Riddle ở học kỳ trước. Hiệu quả rõ ràng đến mức Alphard nghe xong quay đầu lại nhìn rồi vào một cái tót tới trước mặt Dumbledore đội mũ.

“Gia giáo có cách~” Riddle bội phục nhìn sự uy hiếp không lời này.

“Nếu thật có cách, bọn tôi cũng không cần mệt vậy.” Nón phân viện còn đang giấy dựa.

“Vất vả, quy củ của đại gia tộc quả là nhiều.” Riddle thở dài.

“Vinh quang của gia tộc Black không thể bị hủy diệt.” Hai vị Black kiên trì.

“Không bảo các cậu vứt bỏ kiên trì nghìn năm, chỉ là...” Nhìn Alphard trên đài có vẻ như tinh ranh kỳ thực hàm hậu, “Đừng siết chặt quá, dù sao các cậu là thân nhân, có một số việc mở một mắt nhắm một mắt cũng không tổn hại tên tuổi vĩnh viễn thuần túy, tổ tông của các cậu cũng vậy, cùng là huyết mạch nhà Black, cùng là cốt nhục của nhau mà.”

Walburga nhú mày “Nếu nó thật sự phản bội gia tộc.”

Orion đón lời “Tội chết có thể miễn, tội sống khó tha, tuyệt đối không thể vì nó là em tôi mà nuông chiều.”

Walburga “Nể tình tuổi còn trẻ, hình phạt có thể giảm.”

Orion “Đánh năm mươi đại bản, sung quân biên cương vĩnh viễn không đón nhận.”

Abraxas, Thomas, Sheryl, Pallas, và bảy rần ABCDE xung quanh, đều trưng ra cái mặt phức tạp nhìn Riddle.

“Được rồi~ lỗi của tôi, tôi có tội.”

Về mặt mang tên khiêm tốn nghe lời răn dạy nhưng thể không sửa đổi là Riddle hiện tại. Văn hóa Trung Hoa quả là bác đại tinh thâm, không uống công tôi điều giải mâu thuẫn của vợ chồng họ lâu vậy...

“Ravenclaw!” Alphard lo lắng nhìn về phía bàn Slytherin, tuy không phải Gryffindor, nhưng cũng không phải Slytherin, lúc trước chị họ kiêm chị dâu tương lai có nói Ravenclaw là điểm mấu chốt, điểm mấu chốt đã giấu, không biết bọn họ có phản ứng gì, kỳ thực sau lời tuyên ngôn nửa năm trước ở lễ Giáng Sinh, Alphard đã hối hận, nửa năm như Địa Ngục mà.

Alphard rất dễ dàng tìm được anh trai và chị họ tuy rằng không phải học cùng năm nhưng vẫn ngồi cạnh nhau ở bàn Slytherin, ngoài dự liệu là, cậu không nhìn thấy vẻ mặt như phần nộ, bất mãn hoặc thất vọng.

Cả hai cùng thở phào... Nói vậy là... Cậu trót lọt? Alphard hưng phấn chạy về phía bàn Ravenclaw, ôi trời à, học tỷ ở đây nhiệt tình quá.

“Tốt quá rồi, chí ít không cần dùng cực hình.” Orion thở phào, tốt xấu là em mình.

“Phải, quát nó mấy roi là được.” Walburga cũng thở phào, tốt xấu là em họ mình.

“Cậu rốt cuộc đã dạy bọn họ cái gì!” Abraxas đề thấp giọng, rống giận với Riddle, nghe như là tiếng răn tề, nhắc tới tiếng răn, Nagini đâu? Cậu nhét nàng vào rương hành lý nào vậy? Có mang theo không? Được rồi... Có lẽ cậu nên ngấm lại học kỳ trước khi về nhà cậu có mang Nagini theo không.

Đầu óc đang thất thần, Riddle vẫn không quên trả lời “Ngày thường tôi nói còn ít sao? Ai biết năng lực tiếp thu kiến thức về mặt này của vợ chồng họ mạnh như vậy.” Điểm này Abraxas không thể phản bác, Riddle bình thường có thể nói từ chòm sao đoán mệnh tới làm đẹp dưỡng da, có thể từ chuyện xấu của giáo sư lan man đến liêu trai chí dị, thượng vàng hạ cám hầu như gì cũng có, thấy hứng thú với hình pháp còn nhớ dai như vậy cũng chỉ có hai người này.

“Chí ít khuyên nhủ tí, sau này vòng tròn của giới quý tộc có đồn đãi về yêu thích như vậy cũng không dễ nghe.” Mọi người đều là thân thích.

“Được, nhưng theo tôi thấy bọn họ chỉ là tìm được một cách trừng phạt dễ chữa trị hơn tổn thương của bà chú, còn chưa đến mức trở thành yêu thích.”

“Thế nhưng bọn họ nói chuyện quý dị quá.”

“Chỉ cần sau này khuê nữ không gả vào nhà bọn họ, bọn họ ngày thường nói thể nào cũng không liên quan tới cậu cả.”

“Cũng đúng!” Rất nhiều người gật đầu.

Riddle, cậu cầu nguyện sau này Sirius và Regulus đừng tới tìm cậu tính sổ đi.

...

“Năm thứ nhất đuổi kịp.” Huynh Trưởng mới là Edmond? Hent, không phải quý tộc hiển hách gì, sản nghiệp cũng không nhiều, nhưng người ta là cháu ngoại trai của bạn gái của đồ đệ của em họ của viện trưởng, thế nên chức Huynh Trưởng do viện trưởng chọn ra rơi vào đầu người ta, Slytherin đương nhiên không có ý kiến, dù sao Huynh Trưởng được chọn chỉ là biểu tượng ở Slytherin, Huynh Trưởng chính thức trên cơ bản là Thủ Lĩnh nội bộ Slytherin. Nhưng chị Đại tiểu thư Pobby vừa tốt nghiệp đi Ai Cập giúp đỡ sự nghiệp của bạn trai. Đồi kế tiếp tương đối hiển hách chỉ có Walburga? Black, mới năm thứ tư, một năm giáp hạt này thôi cứ để tiểu tử vừa vụn có tí quan hệ kiếm hời đi.

“Riddle!” Abraxas vươn tay kéo lại Riddle vừa ngáp vừa tính về phòng

“Gì vậy?”

“Trận khiêu chiến Thủ Lĩnh...”

“À, chúc mừng cậu.” Chúc mừng sớm, về ký túc xá ngủ. Ngày mai còn phải đi tìm Nagini nữa. (Còn ngày mai!)

“Đứng lại, đã hai năm cậu không tham gia rồi, năm nay phải tham gia, cậu khinh thường tôi có phải không!”

“Tôi tôn trọng cậu còn không được sao!” Cậu muốn ngủ.

“Không được!” Chuyện này không liên quan tới tình cảm, là tôn nghiêm của Slytherin. Riddle có thực lực thế nào cậu rõ ràng nhất, cậu tình nguyện để Riddle làm Thủ Lĩnh, cũng không hy vọng cái chức này là Riddle nhường cho.

“Abraxas, chúng ta có thù à?”

“Thân ái, cậu biết rõ là không có.” Cố kéo, “Cho tí mặt mũi đi, cậu cũng là Slytherin mà, phối hợp.”

Trận khiêu chiến Thủ Lĩnh năm thứ ba, Riddle vừa đứng vào vòng, sắc mặt mọi người... nói thế nào đây, ngoài dự liệu, đã đoán được, về lý trí là hy vọng, về tình cảm lại là không, kiêu ngạo của Slytherin khiến bọn họ theo thói quen cúi đầu trước kẻ mạnh, Riddle là người bọn họ chịu phục, nhưng mà... nhưng mà xác suất tên này chịu quang minh chính đại quyết đấu không đủ 1%!

“Không cho dùng dao.” Abraxas mở miệng.

Riddle suy nghĩ một chút, gật đầu.

“Không cho dùng súng.”

Riddle cũng gật đầu, súng rất nguy hiểm.

“Không cho dùng, thuốc mê, thuốc tê, đạn cay, đạn sáng, vật phẩm luyện kim kiểu hồ bầy chỉ dùng một lần.” Abraxas ngấm lại rồi nói một tràng, “Mớ ám khí như kim thép, bom bi không cho dùng, thuốc mê bốc hơi không cho, độc được hỏi từ Eileen cũng không cho.”

“Abraxas, cậu quá đáng lắm...”

“Cho cậu dùng cậu có thể cam đoan thủ hạ lưu tình sao?”

“Đại bộ phận là không...” Chỉ có phi đao luyện là vì ngẫu, còn những kỹ xảo khác là Saga dạy, khi đó bọn họ còn phân tích, lúc một phù thủy cần dùng tới thủ đoạn của Muggle khẳng định là lúc nguy hiểm, đương nhiên phải hạ tử thủ rồi.

“Thế không phải rõ rồi sao, dùng đũa phép và võ thuật bình thường thì chết à, tôi nhớ tiết phòng chống Nghệ Thuật Hắc Ám của cậu là O.”

“Được rồi, ể... Abraxas, chúng ta bắt đầu thôi.”

“Ừ?” Vừa nãy nếu quý tộc bạch kim chú ý sẽ phát hiện mỗi khi cậu nói ra một yêu cầu ước chừng sẽ có mấy người lui về sau, nói xong cũng chỉ thừa lại hai người họ, vì thế cả hai đều có chút xấu hổ, lý do, vì bọn họ đang ở trong trạng thái theo đuổi và bị theo đuổi, hoặc nhiều hoặc ít có tí ái muội.

Duy nhất rõ ngọn ngành Sheryl bước tới, thì thầm một câu vào tai Abr, Có đuổi được cậu cũng cần dùng võ lực để cam đoan mình ở trên.

Ánh mắt của quý tộc bạch kim nháy mắt sáng lên, đũa phép chỉ thẳng vào Riddle, khí thế mười phần.

Ăn thuốc nổ à? Riddle trái lại không ngờ, bất tự còn chưa tính, phía đối diện đã bay tới vấn đề trên dưới.

Chuyện còn lại thì đơn giản, bùa chú bay tán loạn, lực sát thương ngày một mạnh, mọi người nhìn hoa cả mắt, càng bội phục hơn là, bùa chú của bọn họ không có cái nào thất bại, chỉ có bắn ra, bị né, hoặc bị Protego cản lại, mà không có tình huống như bắn không ra, hoặc lệch xa hơn vạn dặm và bắn trúng mà không có hiệu quả gì. Mỗi một cái hồ trên đất, và sự nhảy nhót không ngừng của hai người tỏ rõ độ mạnh và độ chính xác của chúng.

“Hai người này né giỏi thật.” Lời ca ngợi của Thomas bị một bàn tay của Pallas tát về. Cậu phiền muộn sờ ốt, làm chi vậy, bọn họ đến giờ còn không bắn trúng đối phương, không phải né giỏi thì là gì.

“Ai u!” Abraxas đột nhiên trượt chân, sau đó bị một cái Petrificus Totalus bắn trúng.

“Thủ Lĩnh năm thứ ba, Tom? Riddle.”

Vừa cởi ra Body Freezing Spell, Abraxas đã nắm lấy cái thứ màu trắng bên chân, ném về phía Riddle, kèm theo một tiếng quát giận dữ “Tom? Riddle!”

“A nha ~ Nagini, thì ra mày ở đây, tao tìm mày lâu lắm đấy.” Riddle chuẩn xác đỡ được Nagini. Cũng khen ngợi vuốt ve thân thể mềm nhẵn của tiểu cô nương.

Tom, tôi luôn chờ ở đây, cậu lúc nào có thể không quên tôi chứ~ Nagini thấy oan lắm, Tom đích xác là một người chủ tốt, xưa nay chưa từng bạc đãi Nagini, tiền đề là còn nhớ mình có con thú cưng này, may mắn thay thân phận của Tom cao quý, Hogwarts có rất nhiều house-elf nguyện ý hầu hạ thú cưng của hậu duệ Slytherin, nếu không nài sẽ là sinh vật huyền bí đầu tiên vì bản thân không biết sẵn mỗi đồng thời bị chủ nhân bỏ quên mà chết đói (tiểu cô nương kiên trì thân phận của mình) Tom, vừa nãy tôi làm không tệ đúng không. Vầy đuôi, Nagini là một con rắn huyền bí lợi hại, rất hữu dụng.

Riddle hớn hở so ngón tay cái với Nagini, lúc này không thể mở miệng, chỉ có thể khen như vậy. Không hổ là rắn cậu nuôi, phong cách không ẩn lễ thường học rất giống. (= =)

“Cậu không thể quang minh chính đại đánh một trận sao!” Khi cần bày ra thực lực đừng có không từ thủ đoạn như vậy.

“Đây là ngoài ý muốn, Abr...” Riddle giả vờ vô tội nhìn Abraxas, tuy rằng cậu rất vui, thắng nhanh chóng lại không tổn hại mặt mũi của Abr, nhưng quả thật là ngoài ý muốn mà, nhìn quanh, được rồi, không ai tin.

“Chân tướng vĩnh viễn tịch mịch như vậy.”

“ ... ”

...

Riddle rất giận, vì sao khi Abraxas làm Thủ Lĩnh không có chuyện gì, đến phiên cậu làm lại xảy ra chuyện, lao đi như bay, trong lòng tính toán sang năm phải đá vị trí này về.

“Nói! Lại thể nào hả.”

“Riddle...” Một Slytherin năm thứ ba tên là Finger.

“Tôi nói rồi không được đánh nhau trước mặt mọi người!” Khi nghe Thomas báo tin, cậu rất muốn đánh người, đánh cho cái tên dám đánh nhau này tàn phế (chỉ cho quan châu đốt lửa, không cho bách tính đốt đèn), thân là Slytherin lẽ nào không biết hện người tới chỗ bốn bề vắng lặng rồi hãy động thủ (hện hò)?

“Ôi trời ơi, tôi nhận phạt, trừ điểm cấm túc gì cũng được, nhưng cậu ta... cậu ta... Cậu ta dĩ nhiên mang theo Flobberworm, còn là cả một lọ!” Đầu Slytherin đó nổi đầy gân xanh nhìn Ruber? Hagrid cao tòng ngòng phía trước!

“Nhưng... nhưng chúng...” Hagrid hình như là muốn giải thích cái gì.

“Xin lỗi.” Một Gryffindor lớp lớn cột tóc chình tề mở miệng. “Tôi là cấp trưởng của Gryffindor, Minerva? McGonagal, tôi không cho rằng điều này có thể giải thích cho việc cậu bắn bùa yểm vào cậu ấy.”

“Học tử McGonagal.” Riddle ôn hòa nói với McGonagal, “Finger đã bảo, cậu ấy thừa nhận sai lầm của mình, vừa rồi cậu ấy đang nói lý do cậu ấy công kích.”

McGonagal há miệng, vừa tính nói gì, Finger đã quát. “Cậu ta đổ cái lọ đựng sâu ấy lên người tôi!” Nói xong đã thêm cho mình mười mấy cái Scourgify.

Các Slytherin xung quanh thu hồi ánh mắt bất mãn với Finger, đổi thành tròng Hagrid, mà học viện khác cũng cau mày.

“Cậu ấy không cố ý!” McGonagal che trước Hagrid, tuy rằng Hagrid là năm thứ nhất, McGonagal đã là năm thứ sáu, nhưng vẫn có vẻ nhỏ nhắn.

Phía trước là nữ vương cực kỳ có khí thế, phía sau là một nam sinh vạm vỡ tội nghiệp nháy đôi mắt như bọ cánh cứng, khiến mọi người nổi hết da gà.

“Cậu ta đương nhiên không cố ý, nếu cậu ta cố ý khi này tôi đã lột da cậu ta ra rồi.” Tên này có phải đi hơi gần với hai cái nhà Black không?

“Sao cậu có...”

“Được rồi.” Riddle cản lại cuộc tranh cãi của hai người. “Finger, về ký túc xá tắm đi, mấy thứ này chỉ dùng Scourgify là vô dụng, tiết sau của cậu là gì?”

“Tiên Tri.” Finger nhìn Riddle như đang nhìn Cứu Thế Chủ.

“Vậy nghỉ đi, tắm lâu một chút, Pallas, tôi nhớ cậu cũng có tiết Tiên Tri, xin nghỉ cho cậu ấy, bảo là tôi đồng ý.”

“Được.” Mỹ nhân đã tính cao ngạo ngẩng đầu, quyến rũ lại đặc ý nhìn mọi người trợn mắt há hốc mồm xung quanh, đây là quyền lợi của Slytherin.

“Cậu dĩ nhiên bảo cậu ấy trốn học!” Bà chị McGonnagal à, tinh thần trọng nghĩa của chị mạnh quá rồi đấy.

“Phải, thật tiếc nuối, nếu cậu ấy không phải Slytherin, cậu ấy có thể mang theo đồng chất nhầy Flobberworm đánh đầy người này lên lớp.” Riddle nhướng mày nhìn McGonnagal, “Chị nói đúng không, Huynh Trưởng Gryffindor!” Chị là Gryffindor, quản chuyện của Slytherin làm gì.

“Xin nghỉ như vậy sẽ không được duyệt, cậu ấy vẫn bị trừ điểm.”

“Cảm ơn ý tốt của học tỷ McGonnagal, cho dù giáo sư vì chuyện này mà trừ sạch điểm của Slytherin cũng không ai nói nữa câu thừa, vì chuyện này tôi đã cho phép, tôi là Thủ Lĩnh năm thứ ba, cậu ấy do tôi quản.” McGonnagal đích xác là có ý tốt, thế nên Riddle cũng khó được giải thích thêm một câu, giọng nói nhẹ nhàng.

McGonnagal nhàu mày, người ta đã nói đến nước này, cô cũng không thể nói gì hơn, nhưng mà... Thủ Lĩnh của năm ở Slytherin có quyền lợi lớn như vậy à?

“Hagrid!” Nên tính tới chuyện chính.

“Dạ!”

“Sâu là cậu mang.” Giọng khẳng định.

“Dạ.”

“Bắt cần làm đồ.”

“Dạ.”

“Xin lỗi chưa.” Cứ như đang dạy chó vậy?

“Xin lỗi.” Lấy cái dáng ngoài này hẳn là gấu chó đi. (Gấu chó không phải là chó, nhưng muốn tìm ra một con chó có chiều cao bình quân 1m7 khó lắm.)

“Vì sao mang theo chúng.”

“Chúng rất đáng yêu, lại dễ nuôi, tôi muốn nuôi thử xem.” Kế chớp mắt.

“Đáng yêu...” Riddle cảm thấy có chút choáng váng, cái thứ giống như con sên này đáng yêu ở đâu chứ!!!

“Phải, chúng...” Hagrid cho rằng câu này của Riddle là đồng ý, khoa tay múa chân tính kể.

“Câm miệng!” Riddle giận trừng Hagrid. “Nghe cho kỹ đây, nội quy trường quả thật không có quy định không cho nuôi sinh vật ngoại trừ thú cưng trong trường, nhưng rất nhanh sẽ có, lại có lần sau, là cấm túc, trừ điểm, đuổi học, học tỷ McGonagal, nếu chị để ý tới vinh dự của Gryffindor vậy khi ấy xin hãy chú ý nhiều hơn. Về phần cậu...” Quan sát Hagrid từ trên xuống dưới, “Tôi ghét cậu!”

Mọi người sững sốt, “Bề ngoài xấu xí, chiều cao dị dạng, ăn mặc không tương tất, trên người toàn mùi lạ, lời thôi lết thết, mặt mũi không rửa, tóc tai thất lại, nói chuyện ấp a ấp úng, cho dù cậu học năm thứ nhất, một nam sinh dĩ nhiên để nữ sinh nói giúp, lúc tôi học ở năm thứ nhất thả rân ra căn giáo sư cũng là tôi tự giải quyết.” Riddle, chuyện này không đáng để khoe...

“Thưởng thức của Gryffindor dĩ nhiên là cấp bậc như Flobberworm.” Bẩn là bẩn tí, nhưng tốt hơn Blast-Ended Skrewt nhiều, thế nên lời của Riddle cũng không dữ tợn cho mấy, “Nghe kỹ đây, Slytherin đều là quý tộc tinh xảo đến từng sợi tóc, chúng tôi rất để ý bề ngoài của mình, thế nên, cậu, như cậu vậy đấy, chúng tôi rất ghét, sau này chúng tôi thấy cậu sẽ đi đường vòng, cậu thấy chúng tôi cũng làm ơn giữ một khoảng cách nhất định. Chờ có quy định rồi, trừ điểm là chuyện của Gryffindor, cấm túc là chuyện của cậu, chọc tới Slytherin... Cút ra khỏi trường là nhẹ đấy.”

“Cậu có quyền gì uy hiếp bạn học hả. Riddle, tôi nhớ...”

“Tôi không phải đang chia rẽ học viện, tôi nhắm vào là cậu ta mà không phải Gryffindor, cho dù hôm nay cậu ta là Ravenclaw hay Hufflepuff tôi cũng sẽ nói vậy, đây là cảnh cáo là uy hiếp cũng là lời khuyên. Chị không nghĩ thử xem, nếu đồng sâu này đổ lên người Malfoy sẽ là hậu quả gì? Da của cậu ta có dày đi chăng nữa cũng sẽ bị Abraxas phân thây.”

“Vậy cậu cũng không có quyền đuổi cậu ấy đi. Cậu chỉ là Thủ Lĩnh của năm.” McGonagal nhìn Hagrid không biết phải làm sao cuối cùng mềm lòng.

“Tôi nói chỉ là nhẹ, tôi không có quyền này, nhưng không có nghĩa làm không được, có tin hay không, nếu cậu ta chọc lên đầu tôi, tôi sẽ khiến cho cả Gryffindor khóc la tống cậu ta vào Azkaban.” Sự cuồng vọng và kiêu ngạo của Riddle khiến mọi người hít ngược một hơi, sau đó bầy rân của Slytherin như là đánh mất khả năng hít thở vậy, khuôn mặt ghen đến đỏ bừng hưng phấn tỏa sáng nhìn Riddle.

“Tránh xa Slytherin ra, ngu xuẩn.”

...

44. Chương 44: Bỏ Quên

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỗi quá)

044 | Bỏ quên

“Giáo sư Tiết Tiên Tri không trừ điểm, cô ấy nói thân là phụ nữ cô ấy có thể thông cảm cho những tình huống đột phát như vậy, còn nhờ tôi gửi lời tiếc nuối khi thấy cậu không chọn môn Tiên Tri của cô ấy, cô ấy rất hứng thú với cách tiên tri bằng bài Tarot Muggle của cậu, hy vọng nếu rảnh cậu có thể tới tháp chơi.” Pallas tiêu sái xào bộ bài trong tay, rất có phong độ của Đồ Thần.

“Việc tăng thêm nội quy cũng không có vấn đề, hội đồng quản trị bọn tôi sẽ giải quyết, Slughorn khẳng định không phản đối, Huỳnh Trưởng của chúng ta bao hiệu trưởng. Chỉ cần hai phần ba giáo sư đồng ý, nội quy này sẽ được thành lập, phó hiệu trưởng có phản đối cũng vô dụng.”

Riddle ngơ ngàng nhìn xung quanh, Pallas thì thôi, vì sao những người khác cũng bu quanh cậu, y chang như báo cáo kết quả vậy? Một tạo dự cảm xấu khiến Riddle vô thức xoay ngón tay, đáng thương Nagini lại bị thất.

“Riddle!” Abraxas cứu lấy con rắn mình rất có thiện cảm “Đờ đẫn cái gì vậy.”

“Tôi hỏi này, các cậu bu quanh tôi chi vậy?” Đếm đếm, mười mấy cái, toàn bộ năm thứ ba. “Rảnh quá thì chơi mạt chược đi.”

“Riddle...” Sheryl thở dài, cậu ta thật thiếu sự tự giác mà, “Chuyện hôm nay khiến mọi người cảm thấy nội quy này rất cần thiết, dù sao không ai muốn bị Flobberworm đồ lên đầu, hơn nữa lần sau nói không chừng sẽ là một thùng cóc hoặc sên.” Từng bước đi tới đi.

Các Slytherin khác tuy rằng cảm thấy lời Sheryl nói không hoàn toàn là ý bọn họ muốn biểu đạt, nhưng khi nghe được cóc và sên, các tiểu quý tộc hoặc nhiều hoặc ít có bệnh sạch sẽ vội vàng gật đầu, vì độc được mà rở tay vào là một chuyện, bị chúng bò lúc nhúc trên người lại là một chuyện khác.

“Nhờ Eileen làm một chai độc được tăng chiều cao, tầm tạt là được, đưa cho Filius? Flitwick của Ravenclaw, cậu ta là học sinh viện trưởng Ravenclaw bảo bối nhất.” Tuy rằng độc được tăng chiều cao không cách nào thay đổi được gen của chủng tộc. “Hufflepuff giao cho Moody và Pomona, Moody phụ trách giáo sư, Pomona phụ trách học sinh, Thomas cậu đi thông báo, nhưng tôi phỏng chừng Moody đã

hành động rồi, em trai của tôi cũng không phải chỉ biết nhìn.”

Cũng đúng, bản lĩnh châm ngòi thổi gió của hai Hufflepuff này là tiêu chuẩn siêu hạng Nhất.

“Hogwarts có hệ thống phòng ngự cấm sinh vật huyền bí, chúng ta không phải muốn sửa truyền thống đã có cả nghìn năm qua, mà là muốn tăng thêm nội quy ràng buộc những học sinh chưa có khái niệm tốt xấu hoàn chỉnh, tương lai lỡ có xảy ra chuyện gì, cũng có lý có chứng, những lời này khuếch đại ra là, xung đột hôm nay có thể mịt mờ oán giận với cha mẹ, nhưng đừng nói rõ, bất kể là thuyết phục giáo sư hay đề nghị phụ huynh đều phải khuếch đại thành đạo lý, chúng ta nhằm vào là sự việc mà không phải người, không cần ề dề Gryffindor, quang minh chính đại tuyên truyền, Dumbledore sẽ không có lý do phản đối.” Dumbledore vẫn có tình yêu với ngôi trường này, nội quy này rõ ràng là có lợi cho học sinh, trước không nói mấy bọn vô pháp vô thiên, nó chỉ ít có thể giảm bớt một phần sinh vật do học sinh tùy tiện mang về. Mà còn được thành lập ở trước khi Hagrid chưa gây ra chuyện lớn, có thể thấy cái cảnh Dumbledore bị gây ông đập lưng ông, sự giữ gìn ổng dành cho Hagrid bây giờ chưa chu đáo tới mức như Harry? Potter ngày sau, đi một bước nghĩ mười bước.

“Ế? Nagini lại đâu đi rồi.” Riddle phát hiện Nagini đã biến mất khỏi tay Abraxas.

“Đại khái là đi hẹn hò, tôi nghĩ nó không ngại cậu đến trước lễ Giáng Sinh mới nhớ tới nó.” Abraxas cười trêu, Riddle quên thú cưng cũng xem như là một chuyện khá nổi tiếng.

...

Diễn biến kế tiếp như lửa bỏng dầu sôi, Gryffindor cũng có kẻ tự xưng chính nghĩa chạy tới khiêu khích, Riddle lạnh lùng phun ra một câu, “Vậy tôi mang trăm tám mươi con rắn độc vào trường nuôi thả được không? Yên tâm, rắn tôi mang về tuyệt đối được dạy dỗ, chỉ biết đe dọa, không biể cắn người, các cậu cẩn thận nọc độc của nó là được.” Có ví dụ này làm mẫu, các lời đe dọa kiểu Slytherin không ngừng xuất hiện, khiến những học sinh học kém môn Sinh Vật Huyền Bí còn có học sinh gốc Muggle mở rộng tầm mắt.

Mà cảm giác như búa bổ đến từ dáng người khổng lồ của Hagrid, gây ra họa gì cũng thích tội nghiệp nhìn người ta, cũng là nguyên nhân khiến một số Gryffindor rất có tình yêu đồng bào không mấy thân cận, Gryffindor nên dừng cảm tiến tới, biết sai vẫn phạm (điểm này Hagrid làm được), bị bắt thì nhận (người ta cũng nhận). Nhưng Gryffindor sai rồi cũng là thẳng sống lưng, mà không phải mất nước rưng rưng. Hơn nữa, Hagrid ngoại trừ đem đủ loại động vật đáng yêu về phòng ngủ, những mặt khác quả thật là bé ngoan.

“Cậu ta khẳng định rất được lòng giáo sư môn Sinh Vật Huyền Bí.” Lần thứ N bị học sinh cùng phòng trách cứ, Hagrid nuôi ba cái thứ bát nháo dưới gầm giường.

“Không hề, giáo sư môn Sinh Vật Huyền Bí nói, cậu ta không chịu nghe hướng dẫn, cứ ỷ vào mình da dày thịt béo mà thẳng tay, quả thật là tấm gương xấu.” Pomona nghĩ tới tình báo mình nhận được, “Thầy ấy còn nói, nếu đến năm thứ ba, cậu ta còn chọn môn này, thầy ấy sẽ xin về hưu.”

“Nghe năm thứ nhất nói, ở tiết Thảo Dược cậu ta không nỡ diệt lũ sâu răng cư ăn cỏ ba lá, thậm chí còn

cẩn thận bảo vệ chúng, làm hại chậu hoa của cậu ta bị úa hết. Một nhân tài có thể chọn cho viện trưởng dịp dành của bọn em lập tức trừ 20 điểm.” Moody cười ngã, kỳ thật Hagrid rất có khả năng gây cười.

“Nội quy đã được thông qua, học kỳ sau sẽ chính thức bắt đầu, ba cái chuyện phiền lòng này cũng chẳng có gì ghê gớm, nhưng phỏng chừng là Dumbledore biết được cá tính đặc biệt của Hagrid mà kéo dài cho cậu ta, dù sao nếu vì vậy mà bị trừ điểm trắng trợn, cậu ta sẽ rất khó sống ở Gryffindor.”

“Lo nhìn mấy kẻ ngu si ấy hoài cũng sẽ bị lây đấy.” Riddle đánh gãy mọi người, “Chấm dứt ở đây, Abraxas đâu? Đã mất tích mấy ngày rồi.”

“Ha ha ha...” Thomas cười ngã, “Riddle, chẳng lẽ cậu quên, Halloween sắp tới rồi à.”

“Vậy thì sao...”

“Năm ngoái cậu không phải đã nói, năm nay sẽ tới phiên Abraxas ư? Từ ba ngày trước cậu ấy đã bắt đầu trốn, còn không tiếc tự nấu sai độc được đưa mình vào trạm xá. Vốn dĩ Eileen mới là ứng viên cung cấp độc được tốt nhất, trình độ của người ta có thể chuẩn xác đến mức không để bệnh tình kéo dài thêm một phút, nhưng vì biểu hiện đặc sắc của cậu năm ngoái, mấy ngày nay Eileen bãi công, không chịu cho gì cả, sợ bị Abraxas gạt.” Pallas hưng phấn bật dậy, “Eileen và tôi, còn có tất cả nữ sinh đều rất mong đợi, sao hả sao hả.”

“Chẳng ra sao cả, thành thật ăn Halloween của các cậu đi.” Các nữ sinh thất vọng, các nam sinh thở phào. Riddle liếc trắng, làm trò gì vậy, cậu đã nói rồi, cậu không ngại mặc nữ trang nhưng không có nghĩa là cậu thích mặc nữ trang.

...

Tối tới ngày Halloween, mọi người mới nhìn thấy quý tộc bạch kim, ăn diện như kỳ sĩ, nhưng có một đôi tai nhọn, tinh linh kỳ sĩ.

“Sao cậu không mặc chính thống tí.” Tinh linh chân chính là về với tự nhiên, mặc rất ít ~

“Cậu là đang... đùa giỡn tôi à?” Abraxas không biết mình nên giận hay nên vui.

“Chỉ là tiếc thay cho vô số phù thủy Anh không phúc nhìn thấy thôi.” Chỉ vào các nữ sinh tinh thần vẫn còn sa sút. Riddle không hề xấu hổ, Abraxas theo đuổi cậu, ban đầu là có xấu hổ đấy, nhưng xấu hổ nhiều rồi cũng không thấy gì nữa. Sheryl từng lên ám chỉ cậu nếu không thể gặp dịp thì chơi thì đừng đáp lại... nhìn thật sâu vào mắt Abraxas, thật không rõ cậu ấy đang làm gì.

“Năm nay Gryffindor rốt cuộc có sáng tạo, sắm vai người khổng lồ à.” Một Gryffindor đến trễ cho thị giác của Abraxas một cú chấn động.

“Đừng chỉ lo nhìn chiều cao, người ta cầm cung kìa, là thợ săn.” Ánh mắt Thomas rất nhạy.

“Nếu là thợ săn vậy tên thiếu đạo đức nào gắn cánh cho cậu ta, chẳng lẽ là...” Tinh linh cung tiễn thủ? Mọi người lên nhìn Abr, người ta lấy tốc độ có thể so với ảo thuật tháo lổ tai xuống, biến ra một cái áo choàng phủ lên người. Ông đây COS Dementor được chưa.

“Abraxas... kỳ thực cậu không cần...” Riddle nói phân nửa sắc mặt đột nhiên trắng bệch, cả người cứng ngắc, môi không ngừng run rẩy.

“Riddle, cậu sao vậy.” Đầu tiên phát hiện Riddle không đúng là Abraxas, hồi hồn lại, nhìn đôi mắt màu xám lam đầy hoảng loạn của Abraxas, còn có vẻ mặt quan tâm của mọi người, Riddle hít sâu một hơi, đè lại cảm xúc, “Không sao.”

“Không sao? Cậu như vậy mà là không sao à?”

“Thật mà, không sao, Abraxas, Nagini đâu?”

“Hả? Không biết. Sao cậu lại đột nhiên nhớ tới Nagini?”

“Tôi có chút chuyện, lát nữa sẽ nói cho các cậu, vừa nãy tôi chỉ thất thần, kỳ thực không có gì đâu.” Nói xong đã vỗ vai Abraxas sau đó xoay người chạy.

“Đừng đuổi theo, bí đạo Riddle biết còn nhiều hơn sao trên trời, cậu ấy đã bảo sẽ nói cho chúng ta, cậu ấy sẽ không nuốt lời.” Vẫn là Sheryl trấn định nhất, nhưng mọi người đều biết nửa câu sau... Cậu ấy sẽ không nuốt lời, nhưng có nói thật hay không lại là chuyện khác.

...

Riddle khẽ dùng tiếng Trung nguyên rủa, ai bảo ngôn ngữ tiếng Trung nhiều từ mắng chửi, không đủ còn có thể tổ hợp tại hiện trường, cậu phải gửi lời hỏi thăm ông cụ Merlin, nếu tình huống vừa nãy đối ứng ở tử thời đại sợ rằng đã có người đoán được. Halloween, sắc mặt nhân vật chính đột nhiên thay đổi chạy vào ra hành lang...

Đệt! Ai thả Basilisk ra!

Một giây sau, Riddle khóa được kẻ tình nghi, cậu không cắt miếng, Cứu Thế Chủ chưa sinh ra, Slytherin không có hậu duệ khác, ông cậu duy nhất biết nói tiếng rắn còn đang thân mật với Dementor. Cả tòa thành này chỉ có một con rắn là Nagini, giỏi, giỏi lắm, tổ tông của mình cũng tìm ra, tiểu nha đầu này giỏi thật.

Đói meo rồi ~ đói meo rồi ~ tê tê ~ Đại gia của tôi ơi, đã đói lâu vậy rồi cũng không kém mấy năm, chờ tôi tốt nghiệp xong hãy ra ngoài đi dạo được không! (Đồ không lương tâm.)

Riddle lấy tốc độ quán quân cự ly 100m, men theo thanh âm, không ngoài dự liệu, tới WC nữ ở lầu hai, lúc này trong WC chưa có linh hồn của Myrtle, vẫn sử dụng bình thường, nhưng giờ các học sinh đều đang ở lễ đường.

Di? Tom, sao cậu lại tới đây?

Nagini? Cậu...

Người ta bị một nữ sinh rất rất trắng ở học viện các cậu mang tới đây, sau đó cô ấy bị một người có tí vàng vàng khác gọi đi rồi, bỏ quên người ta như cậu đấy, rồi người ta nhìn thấy trên cái vòi này có con rắn, nên học cậu nói mở ra... Ở trong có Tráng Tráng ~ anh ấy lợi hại lắm, to nữa dài nữa ~ Tom, sau này Nana cũng sẽ lợi hại vậy à?

Tiểu cô nương rất bất việc, Riddle chưa hỏi, bản thân nàng đã khai sạch sành sanh.

Riddle ghen lời một hồi lâu, cậu tới trường ba năm, thời gian mang theo Nagini có thể đếm trên đầu ngón tay, nhưng hết lần này tới lần khác khi cậu nhìn những vật phẩm hình rắn thử bí đạo, tiểu cô nương này lại luôn có mặt. Đồng thời vì cậu hay bỏ quên nàng, dẫn đến các học sinh Slytherin khác, gặp được nàng sẽ thuận tay chiếu cố, để tránh nàng dạo đến viện sư tử. Nên mới có ô long hôm nay.

Nana phát hiện bí đạo, Nana phát hiện anh Tráng Tráng, Nana lợi hại hơn Tom ~ Tiểu cô nương vui vẻ ca hát, nếu đổi thành tiếng người, tiếng hát của nàng tuyệt đối dễ nghe hơn Riddle, đáng tiếc, người duy nhất có thể thưởng thức hiện tại đang bóp lấy thất tác của tiểu cô nương.

Con rắn to tổ chẳng đó về rồi à?

Tom, tôi khó chịu...

Nói mau.

Về rồi, bọn tôi đã hẹn lần sau sẽ đi chơi... 5555 Tom, ăn hiếp tôi...

Không cho đi!

Tom?

Ai... Riddle thả Nagini ra, sờ đầu nàng, an ủi, Nana, con rắn ấy có lai lịch rất lớn, nếu cậu ta ra ngoài sẽ có phiền phức, dù sao các cậu không hẹn vào lúc nào, để mấy năm nữa đi, trước khi tốt nghiệp tôi sẽ dẫn cậu đi. Dù sao cậu ta đã hơn một nghìn tuổi rồi, mấy năm và mấy ngày cũng chẳng khác gì nhau.

Ghét quá, người ta vất vả lắm mới tìm được một người bạn... Tom, vậy giờ chúng ta đi đi, Tráng Tráng nói chỗ anh ấy có rất nhiều thứ thú vị, chúng ta đi đi, đi đi ~ không cho Tráng Tráng ra ngoài, vậy thì chúng ta vào, được không được không ~

Không được! Nhắc tới thứ thú vị, Riddle lập tức nghĩ tới bảo tàng của Slytherin, trái tim cậu đập nhanh mấy nhịp, nhưng nghĩ tới nguyên tác hình dung, cổng thoát nước dơ bẩn, thi thể động vật, xương trắng, còn có da rắn... Nháy mắt, cái cổng thoát nước ấy đã như tín niệm kiên trinh bất khuất dành cho đảng / cộng / sản giúp cậu chống đỡ sự mê hoặc của núi vàng núi bạc.

Sợ bóng sợ gió một hồi, tổ tông đó đã về ổ, sau này phải hạn chế phạm vi hoạt động của Nagini, cho dù lại bỏ quên nòng, cũng không cho phép Nagini tới hành lang này nữa, Nagini, con rắn ấy tên là Tráng Tráng à? Thường thức của Slytherin là vậy ư? Sao nghe giống kiểu của Gryffindor thế...

Phải, tôi đặt đấy, tên thật của anh ấy rất dài, Tom, thế nào ~ dễ nghe chứ?

Dễ nghe, Nana rất có thiên phú... Lão tổ tông hiểu lắm ngài ~

Riddle rất không có thành ý lén lút xin lỗi, rồi nhét Nagini vào túi, về phòng sinh hoạt chung.

...

“Về rồi à ~” Abraxas, cho dù cậu đang theo đuổi người ta, cũng không thể dùng giọng điệu như bắt kẻ thông dâm trên giường này.

“Ôi ha hả a~” Pallas, ai dạy cậu cười như vậy.

“Tôi nhớ cậu có một câu danh ngôn, thẳng thắn khoan hồng, chống cự nghiêm trị.” Sheryl dùng sự thật để nói lý. Nhưng Riddle lại liều mạng thì thầm, thẳng thắn khoan hồng, tù ngồi một gông. Chống cự nghiêm trị, về nhà ăn Tết.

“Tôi không có gì để uy hiếp cậu, nhưng tôi muốn biết.” Thomas, vẫn là cậu tốt nhất. “Mà này, Moody, Pomona đã dặn tôi phải nói đáp án cho bọn họ đấy.” Thu hồi vẻ mặt tiểu nhân đắc chí ấy đi, có chỗ dựa vững chắc thì giỏi lắm à!

“Chuyện này không thể nói cho các cậu.” Riddle trầm mặc một hồi, ngẩng đầu nhìn mọi người kiên định nói. “Tôi biết các cậu rất bức, nhưng nó liên quan đến bí mật lớn nhất của tôi.” Bí mật lớn nhất ngoại trừ xuyên việt.

“Bí mật?” Abraxas nhú mày.

“Phải, lần này xin lỗi, các cậu cũng không muốn tôi bịa đại lý do nào đó để gạt phải không...” Riddle bày

không ra vẻ mặt sáng sủa mà lại ưu thương trong truyền thuyết, tận khả năng dùng sự khó xử nhìn bọn họ.

“Slytherin coi trọng riêng tư, Riddle, nhưng tôi quả thật không biết cậu còn có bí mật gì.” Sheryl nhú mày, bọn họ xem như hiểu biết Riddle, “Hiện tại Abraxas chỉ cần được nghỉ là tới nhà cậu, mà bọn tôi càng là ở bên cậu từ khi nhập học đến giờ.”

“Phải, có bài tập cùng chép, có họa cùng gây, cả nữ trang cũng là hai ta cùng mặc.” Thomas vẫn rất dễ quên, nếu nhìn thấy căn phòng ngủ hoa lệ ở buổi khai giảng năm thứ nhất là bọn Abraxas, phỏng chừng thân phận của Riddle sớm đã bị hấp thụ ánh sáng.

“Nếu các cậu nhìn ra, vậy sẽ không gọi là bí mật, Thomas, bài tập là cùng chép, cậu chép của tôi, nữ trang là hai ta cùng mặc, nhưng cậu thì bị gọi là con dâu nuôi từ nhỏ, mà tôi là phong hoa tuyết đại, khuynh quốc khuynh thành.” Riddle liếc xéo Thomas bị phản bác như vậy cũng theo thói quen không phát hiện ra dị dạng gì, da mặt dày thật đấy, đợi đã! Nói đến gây họa...

“Tôi đột nhiên nhớ tới một chuyện rất quan trọng.” Đôi mắt hắc diệu thạch của Riddle mở mím nhìn về phía trước, sau đó hồi hận đắm vào bàn.

“Riddle?” Mọi người giật nảy mình, sao vậy, chuyện gì quan trọng vậy?

“Tôi, làm một học sinh Hogwarts, làm một học sinh năm thứ ba, làm một học sinh ưu tú nửa đêm ra ngoài lêu bêu vô số lần nhưng chưa từng bị bắt, dĩ nhiên chưa vào Rừng Cấm!”

“ ... ”

“Không được, thật là sỉ nhục, sỉ nhục, tôi dĩ nhiên đến năm thứ ba mới nhớ tới chuyện này, người một khi giàu quả nhiên sẽ sinh ra sự lười biếng, nếu tôi nghèo tí tôi sớm đã vào Rừng Cấm nhổ lông unicorn rồi.”

“ ... ”

“Giờ hành động cũng còn kịp, quyết định vậy nhé, ngày mai chúng ta xuất phát, đây là hoạt động tập thể, các cậu đều phải đi! Nữ sĩ có thể miễn.” Riddle nhìn mọi người, “Đồng ý hết phải không? Thế đó! Nhớ mang theo túi không gian, về mặt gì đấy, vui lên, nửa đêm ra ngoài, mạo hiểm, tham quan, kiếm quỹ đen đủ hết cả, thật tiện mà.”

...

45. Chương 45: Rừng Cấm (thượng)

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỏi quá)

045 | Rừng Cấm (thượng)

“Về mặt gì đấy, vậy mà nói là bạn bè có họa cùng chia, theo tôi vào Rừng Cấm cũng không chịu.” Riddle mang theo sự ai oán nhìn về mặt như bị ép mua ép bán của mấy người bạn cải thìa.

“Vào Rừng Cấm, không thành vấn đề, nhưng vì sao phải làm cho mọi người đều biết.” Abraxas chỉ các nữ sinh đang giúp bọn họ chuẩn bị độc dược.

“Nửa đêm ra ngoài lêu bêu cũng không phải một hai lần, vì sao lần này phải mặc thành vậy?” Sheryl kéo bộ đồ nịt màu đen trên người.

“Vì sao phải mang theo máy ảnh?” Thomas buồn bực nhìn cái máy ảnh trong tay, cho dù nó đã là phiên bản nhỏ nhất sau khi được cải tiến.

“Chúng ta nửa đêm vào Rừng Cấm đã là trái với nội quy! Cậu dĩ nhiên còn viết thư báo cho giáo sư Slughorn!” Cả ba rống giận, nhưng tôi cảm thấy bi thương nhất là Slughorn, các cậu không phát hiện à, địa vị của vị viện trưởng này đã ngày càng thấp, quả thật là tấm mộc ngự dụng, người phát ngôn của Slytherin, còn có nhận nổi chuyên nghiệp mỗi khi các cậu nghĩ ra trò xấu gì.

“Phải ha, làm vậy sẽ thiếu cảm giác kích thích khi trái với nội quy... Lần sau tôi sẽ chú ý, nhưng chí ít cũng chỉ có học sinh và viện trưởng của Slytherin biết thôi, còn tí xíu khiêu chiến.” Trọng điểm không phải vậy!!!

Thôi, một khi cậu ta đã quyết định, không ai thay đổi được, cũng khó được cậu ta có hứng thú như thế. Vì thế tổ bốn người dạo Rừng Cấm, xuất phát cùng những nụ hôn gió của mỹ nữ Slytherin.

“Tôi muốn một sợi dây cột tóc bện từ lông unicorn.”

“Tôi muốn một con bướm phát sáng.”

“Có người nói trong Rừng Cấm có nước thánh làm đẹp.”

“Tôi nghe nói có tinh linh hoa chúc phúc cho tình yêu.”

Các bạn học nhiệt tình cỡ nào...

“Cậu bắt bọn tôi mặc thành vậy có phải đã có giác ngộ cho dù liều mạng cũng không để bọn tôi bị phát hiện?” Sheryl vẫn cảm thấy bộ đồ bọn họ mặc trên người rất bề mặt.

“Dù sao chỗ chúng ta định vào là Rừng Cấm, cần hoạt động, áo choàng phù thủy vấp tới vấp lui, lỡ mà chạy có thể vấp chết bản thân đấy.”

“Quần áo để tiện hoạt động có rất nhiều, nhưng kiểu dáng này tuyệt đối là ác thú vị của cậu.” Abraxas, vẫn là cậu hiểu rõ Riddle, nhưng ánh mắt của cậu nhìn đâu đấy, “Vóc người không tồi.”

“Cảm ơn, cậu cũng bảnh tởn lắm, Sheryl, chẳng lẽ cậu thấy xấu hổ vì bị các nữ sinh nhìn chăm chăm à?”

“.....” Sheryl lặng lẽ nhìn hai người, “Da mặt của các cậu luyện bằng cách nào thế.”

...

“Thomas, đừng lộn xộn nữa, đèn flash còn chưa bật cậu chụp cái quái gì?” Từ khi biết cái máy trong tay không bốc khói càn không có tạp âm, vào rừng rồi, Thomas đã chụp lia lịa.

“Hế, sao cậu không nói sớm, lãng phí biết bao nhiêu phim!” Cậu còn cho rằng cái máy ảnh này là dùng để chụp ban đêm.

“Không sao, sớm đoán được cậu sẽ như thế, nên tôi không gắn phim vào.” Riddle bình tĩnh lấy phim ra gắn vào, “Lần này bớt bớt tí, ánh đèn flash sẽ khiến sinh vật huyền bí chú ý, lỡ mà dẫn người sói tới không hay đâu, tuy rằng hôm nay không phải trăng tròn.” Không nhìn ánh mắt ai oán của Thomas.

“Vậy há không phải là chúng ta không chụp được gì?” Hiện tại bọn họ là vừa thấp Lumos vừa cà lê cà lết, vào sâu hơn nữa, Lumos sẽ vô dụng, sự âm trầm và đáng sợ của Rừng Cấm đang dần lộ ra trước mặt.

“Sẽ có cơ hội.” Riddle nhìn ba người lén lút, “Các cậu cẩn thận quá đấy, lần này rất an toàn, trước không nói trình độ của chúng ta không kém, tôi còn mang theo cả gia sản này.” Rất có khí chất nhà giàu mới nổi vỗ vào túi mình, cậu vốn tính làm một chai virus vũ khí sinh hóa để dự phòng, kết quả lại bị ánh mắt ngờ ngàng của Saga đả kích, rồi bị kỹ thuật giữ lạnh hậu khinh thường. Cho dù là vậy, hiện tại chất độc trên người cậu cũng không ít, tiểu thư Eileen đáng yêu cung cấp không thiếu sản phẩm siêu cấp thất bại cô ấy làm ra. Không tính mớ trang sức luyện kim cậu làm, còn có một ít hàng lậu lão Dark Lord chuẩn bị riêng cho đồ đệ, made in Dark Lord chất lượng có thể kém sao? Mà còn ba người này đều là quý tộc thuần huyết, cho dù quý của Thomas nhỏ một tẹo, nhưng cũng có không ít hàng tốt, bọn họ lại không định vào sâu, Gryffindor ba ngày hai bữa tối dạo được, bọn họ trang bị tận răng còn có thể gặp chuyện à?

“Lỡ có gì thì sao.” Bọn họ cũng biết khả năng gặp chuyện không lớn, chỉ là ngứa mắt cái vẻ nhẹ nhõm của Riddle thôi.

“Còn nhớ, cái này không?” Riddle lấy ra một vật nhìn như bọ cánh cứng, nó là thủ đoạn cuối cùng của cậu.

“Nó không phải chuyên dùng để chọc người à...” Con bọ cánh cứng này là một đôi, chỉ cần bóp nát một cái, cái kia sẽ phát ra âm thanh kỳ quái đặc biệt, tên thiếu đạo đức này từng rải một đồng bọ cánh cứng có âm thanh như đánh rầm ở chỗ Gryffindor, tới giờ cơm, thật là đồ sộ... Sau đó Riddle bị trừ 50 điểm, đây là lần đầu tiên cậu ấy hại Slytherin bị trừ nhiều điểm như vậy. Đương nhiên không ai để ý, 50 điểm, mỗi tiết 10 điểm, Riddle hai ngày có thể kiếm về rồi, dùng nó đổi lấy trò hề tối thiểu mấy năm của Gryffindor, rất đáng.

Riddle bình thường sẽ không làm trò này, sau lại Thomas hỏi lý do, “Một nam sinh Gryffindor quấy rầy cuộc hẹn của tôi, mà tôi lại không nhớ được cụ thể là ai...” Cho nên tính sổ với cả Gryffindor, Sheryl bên cạnh liều mạng ho khan, Abraxas cười rất ôn nhu.

“Cái này có tác dụng gì?” Nhớ lại xong ba người cùng hỏi.

“Đã cải tiến, lần này chỉ cần bóp nát, bên kia sẽ truyền ra tiếng kêu cứu của chúng ta, khi ấy chúng ta chỉ cần bắt ra pháo hiệu để lộ vị trí là được.” Riddle cẩn thận thu hồi con bọ cánh cứng, “Con kia tôi để trong phòng làm việc của Dumbledore.”

“Cái gì!!!”

“An tĩnh, chúng ta đang ở Rừng Cấm!” Tiêu sái vẫy tay chém đứt một sợi dây leo duỗi đến bên chân bọn họ, “Tuy rằng ngán ỉm, nhưng ỉm là phù thủy mạnh nhất Hogwarts, không phải sao? Cả Slughorn cũng không thể sánh bằng.”

“Thế cũng đừng là Dumbledore, cậu không phải ghét Dumbledore nhất à?”

“Không sai, tôi ghét ỉm, nhưng nếu gặp phải ngoài ý muốn trang bị trên người chúng ta cũng không cách nào giải quyết, ngoại trừ ỉm, còn có ai có thể cứu chúng ta, mà còn...” Riddle hít một hơi thật sâu, vẻ mặt không tình nguyện, “Ỉm rất đáng ghét, nhưng ỉm thật lòng yêu Hogwarts.”

“Ỉm...”

“Ỉm bắt công với Slytherin, nhưng chỉ cần chúng ta là học sinh Hogwarts, ỉm sẽ hi sinh tính mạng để bảo vệ chúng ta. Tôi biết nghe rất mâu thuẫn, ỉm như là bị phân thành hai bộ phận vậy, làm một người giáo sư, ỉm tận chức tận trách, nhiều nhất có tí bất công, rời khỏi lớp, ỉm sẽ không ngừng tính toán chúng ta, tương lai của chúng ta, tác dụng của chúng ta, tính cách của chúng ta.”

“Nhân cách phân liệt à?”

“Chưa tới mức đó, ai cũng có mặt khác nhau, các cậu cũng vậy, ở trước mặt người ngoài và trước mặt người thân các cậu chả lẽ sẽ giống nhau? Đây cũng là điểm tôi bội phục Dumbledore, ỉm quá tỉnh táo, tỉnh táo đến mức hoàn toàn rõ mình nên làm gì, ỉm có thể tỉnh táo biết thân là một giáo sư, sứ mạng của ỉm là giáo dục và bảo vệ học sinh, ỉm cũng có thể tỉnh táo biết thân là một trong những nhân vật thủ lĩnh của

Hội Phượng Hoàng, thân là một White Wizard được người kính ngưỡng, ổng phải vì thắng lợi của tập thể mà không tiếc tất cả.”

Sheryl và Thomas nghe xong gật đầu nghiêng ngả về con người của Dumbledore, mà Abraxas biết nhiều nhất lại là nhớ tới thầy của Riddle, lão Dark Lord hiện tại làm mưa làm gió cả Âu Châu.

“Riddle... Grind...” Dumbledore đối với lão Dark Lord cũng là vậy à?

“Chỉ sợ là vậy, thật là một kẻ điên.” Dumbledore có thể yêu, cũng có thể bán đứng, một kẻ điên rõ đầu rõ đuôi.

“Vậy Grind hiện tại thật may mắn.” Có thể buông xuống thật là may mắn.

“Hai cậu đang nói gì vậy?”

“Dumbledore thích một quyển truyện cổ tích Muggle ở Đức tên là Grimm, chừng ấy tuổi rồi còn thích truyện cổ dành cho con nít dưới 5 tuổi, thật là một kẻ điên, may là chỗ Muggle đang chiến tranh, ổng không xem được tập kế tiếp, thật may mắn cho tác giả.” Dưới ánh mắt bội phục của Abraxas, Riddle bình tĩnh nói bậy.

“Gryffindor luôn ấu trĩ như vậy.” Hai người nghe được đều thần nhiên tiếp nhận lời giải thích hoang đường này, đủ để thấy cách ăn ở của Dumbledore về mặt nào đó đích xác là thất bại đến chịu phục.

...

“Ể? Sao không xài Lumos?” Tuy rằng cậu chường mắt độ sáng ấy.

“Riddle, tôi hoài nghi điểm O môn Thảo Dược của cậu là làm cách nào kiếm được đấy, sương đặc của Cỏ Vỡ Mộng có độc, phải dùng lửa thiên nhiên xua tan.” Abraxas lấy ra một cây đèn dầu, chỉ vào làn sương nhàn nhạt đang nhanh chóng tan ra. “Mà còn đã tới địa bàn của Cỏ Vỡ Mộng, kế tiếp khả năng sẽ có thực vật hoặc động vật khá phiền phức, chúng ta cần phải dùng đũa phép, đòi tới đây là cậu, vậy mà còn mù tịt.”

“Rừng Cấm... Hogwarts cung cấp cách vượt ải à?” Riddle nghĩ một hồi, cũng đứng, cậu còn nhớ thương muốn vào, những người khác có thể không sao, về phần khói độc, “Trên người mang theo nhiều đồ phòng độc như vậy còn phải cẩn thận cái này.” Khói độc của Cỏ Vỡ Mộng không nguy hiểm tính mạng, nhưng Riddle vẫn nhập gia tùy tục tắt đũa phép, búng tay, một ngọn lửa đột nhiên xuất hiện trên tay cậu, nhớ quá ~ trước đây cậu dùng tay nghề này để quay thịt ấy nhỉ, người quả nhiên là cần nhớ cái khổ để biết quý cái ngọt mà.

“Các cậu sao vậy?” Riddle lộn về, cậu đang bận suy tư, đi được mười mấy bước lại phát hiện phía sau không có tiếng bước chân của ba người còn lại, cậu không ngại thơ cho rằng bùa nhẹ bằng của bọn họ đã đạt được cảnh giới đập tuyết vô ngân, đập diệp vô thanh, lo lắng quay đầu thì thấy cả ba như trúng tà

đứng chết trân tại chỗ, vẻ mặt rút gân nhìn cậu.

“Ê ê!” Đây Abraxas, Merlin ơi, trúng tà không phải là đặc quyền của phương Đông à, u linh Hogwarts hẳn còn ở trong tòa thành.

“Riddle... cái này...” Chỉ vào ngọn lửa đã bị đặt lên vai, đồng thời di chuyển theo bước chân của Riddle.

“Cái này?” Nghi hoặc nhìn, “Lá gan của các cậu nhỏ quá đấy, nó đâu phải là ma trơi, mà còn các cậu đã tận mắt thấy tôi làm ra nó?”

“Đây là cậu làm ra????!!”

“Thomas, cầm miệng, lỡ mà gọi người sói tới tôi sẽ ném cậu ra đấy!” Riddle tiêu diệt tạp âm, sau đó hỏi Abraxas “Hỏa cầu này có gì không đúng à? Hay là Thế Giới Phù Thủy có cấm kỵ gì?” Giọng nói ôn hòa đến độ Sheryl và Thomas rất muốn trực tiếp hỏi Abraxas có phải đã tiến thêm một bước không.

“Pháp thuật không cần đũa không cần bùa, cậu mới năm thứ ba, mà còn...” Ngọn lửa bay tới giữa, để tiện cho bọn họ nói chuyện, “Cậu có thể khống chế đến nước nào...”

“Các cậu không thể à?” Lời này của Riddle rất đả thương tự tôn, khẩu khí ấy, vẻ mặt ấy, như là nhìn thấy nhật thực gọi điện thoại báo cảnh sát nói người ngoài hành tinh xâm lăng vậy. (Có thật đó.)

Sau đó không trung nhanh chóng lóe lên rất nhiều hỏa cầu, lần này bùng tay cũng không cần, mớ hỏa cầu thần tốc xoay quanh Riddle làm thành vòng tròn, khi Riddle cảm thấy mình có chút như sư tử nhảy vòng lửa, chúng lần lượt bay tới trước mặt ba người. Nhìn vẻ mặt quán quýt của bọn họ, cậu đương nhiên đã rõ, cậu đâu có ngu.

Cẩn thận phân tích, chỉ biết, bình thường các phù thủy rất ít dùng pháp thuật nguyên tố, đặc biệt là loại công kích, bọn họ có pháp thuật hiệu quả tốt hơn, trực tiếp hơn để thay thế, đến trường rồi Riddle không chú ý tới ba cái này, phải biết pháp thuật muôn màu muôn vẻ, riêng chỉ là pháp thuật gia dụng thôi đã có nghìn cái rồi, trước đây học một là vì tiện hai là vì ngẫu, bình thường làm độc được cũng là dùng đũa phép quấy, ai ăn no rửng mỡ bật lửa cho mọi người xem, nhưng hiển nhiên cậu đã kích thích đến bọn họ.

“Ách...” Được rồi ba người này là bạn thân của cậu, một lần đả kích cả ba, ngày thường rất ác liệt Riddle khó được giải thích một phen, “Trước đây khi còn ở cô nhi viện, chưa gặp được Saga, tôi có tới quán bar làm công, đầu là quen tay hay làm thôi, các cậu về luyện tập là sẽ được.”

“Khó trách khả năng khống chế bùa chú của cậu chuẩn xác vậy.” Sheryl ca ngợi nhìn ngọn lửa mình dùng đũa phép cố gắng biến ra, thành công, nhưng hỏa cầu lại vụt một cái bay về phía trước, hiệu quả phóng hỏa lớn hơn chiếu sáng.

Nó hình như có phần nhờ vào linh hồn đã trưởng thành của tôi. Đương nhiên IQ của Voldemort cũng

đã được lịch sử nghiệm chứng, “Nếu các cậu muốn luyện tập khả năng khống chế, tôi sẽ nghĩ cách. Nhưng giờ chúng ta phải nhanh lên, tôi còn tính về ngủ thêm mấy tiếng, bé ngoan phải ngủ sớm dậy sớm.”

...

“Tôi không trông mong có thể quét sạch Rừng Cấm trong hôm nay, nhưng chí ít phải tìm được unicorn.” Riddle vừa gọi bọn họ nhỏ cổ, được rồi, là nhỏ thảo được, vừa nói rõ mục đích chủ yếu của hôm nay.

Abraxas nhìn túi không gian căng phồng bên cạnh, lại phức tạp nhìn hỏa cầu ổn định bay lơ lửng trên đầu bọn họ, còn có kết cục thê thảm của mớ động thực vật quảng đường vừa rồi tới kiếm chuyện, trong lòng không biết thế nào có cảm giác tức tối. Mãi đến nay, bọn họ vẫn biết Riddle mạnh mẽ, cũng kính nể đầu óc cậu ấy, nhưng thực lực của Riddle ngày thường chỉ biểu hiện trên lớp, mà vũ lực, cậu ấy nhiều là dùng thủ đoạn của Muggle.

Mà hôm nay bọn họ đã triệt để cảm giác được thực lực của Riddle, pháp lực hùng mạnh không hề thua phù thủy thành niên, độ chuẩn xác và khả năng khống chế có thể so với Auror được huấn luyện chuyên nghiệp, còn có vô số thủ đoạn như độc được, luyện kim thuật, ám khí Muggle, cùng thủ đoạn đề tiện vô sỉ âm hiểm giả dối, vì đạt được mục đích... Rõ ràng bọn họ cùng năm, rõ ràng cậu ấy chỉ là một người vừa tiếp xúc với Thế Giới Phù Thủy ba năm, nhưng dần dần, cậu ấy đã chạy xa như vậy... mà mình lại...

“Abr?” Sheryl bắt lấy tay Abr, lặng lẽ dùng một cái Silencing Charm, “Cậu làm gì vậy, đó là cỏ dại.” Hất đi chỗ cỏ vô dụng trong tay Abraxas.

“Sheryl... Riddle rất lợi hại đúng không...”

Khóe miệng Sheryl co rút, đối với người bạn nổi khổ này, cậu rất khó thuyết phục mình rằng, cậu không nghe hiểu ý cậu ta, “Nếu IQ của người đang yêu đều như cậu, vậy tôi cảm thấy cô độc cả đời quả thật là một chuyện may mắn.”

“?”

“Cậu ấy lợi hại, cậu sẽ không thích cậu ấy à? Cậu ấy lợi hại cậu sẽ tự ti à? Cậu ấy lợi hại cũng không phải ngày một ngày hai, lần trước khi cậu ấy ồn ào đòi đổ thuốc sát trùng vào bánh ngọt của Dumbledore cũng không thấy cậu lùi bước!”

“Đồ chưa?”

“Suýt nữa...” Thật là suýt tí nữa đấy...

“Ha hã a~” Bị mắng cho như thế, Abraxas cũng khôi phục, ánh mắt lóe sáng nhìn Riddle, vừa nãy cậu thật là bị Dumbledore xâm lăng não mà, cảm tình đã tự hứa phải gìn giữ, sao có thể vì Riddle ưu tú mà lùi bước.

“A!” Riddle đột nhiên kêu lên, ba người đang nhỏ cở nhanh chóng rút đũa phép chuẩn bị chiến đấu, nhưng chỉ thấy Riddle nhìn lom lom về một phía, cả ba nhìn theo, một cái bóng màu trắng bạc phản chiếu ánh trăng nhàn nhạt đẹp đến thần thánh xuất hiện trong tầm mắt.

“Unicorn.”

Unicorn vốn đứng bên cạnh nghiêng đầu hiếu kỳ quan sát mấy bé con này làm gì? Mấy trăm năm qua, nó gặp được rất nhiều bé con trong Rừng Cấm, chưa từng có ai nằm sấp dưới đất nhích tới nhích lui như vậy cả, vì thế nó hiếu kỳ nhìn một hồi, sau khi bị bé con phát hiện, nó chuẩn bị rời đi, vừa quay người chạy chưa được mấy bước đã nghe bé con đầu tiên phát hiện ra nó gọi lại...

“Đợi đã, đừng đi, tao có đồ ăn ngon cho mày nè!”

Nghe được lời Riddle, ba Slytherin chưa kịp đứng dậy sau lưng trực tiếp trượt chân ngã ngửa, nhưng không đợi bọn họ cảm tức nhìn Riddle, mắng cậu ấy đừng làm Slytherin mất mặt, unicorn kia dĩ nhiên dừng lại, hiếu kỳ nháy đôi mắt to tròn xinh đẹp nghiêng đầu nhìn Riddle.

“Khụ khụ!” Riddle khấn trương ho hai tiếng, cất đũa phép, hai tay trống rỗng giơ lên cao, ra hiệu mình không có ác ý, “Tuy rằng tao không phải con gái, cũng làm không ít chuyện xấu, nhưng tao thật sự không có ác ý.” Nhìn unicorn không có vẻ muốn chạy, thở phào, “Tuy rằng mày không biết nói, nhưng có thể nghe hiểu cũng được rồi, nè ~ nói trước nha, không cho tấn công đấy ~” Thò tay vào túi lục a lục, lấy ra hai bòn đồ ăn, để trước mặt unicorn.

“Mày ăn mặn hay ăn chay?” Cái này phải hỏi rõ.

Thôi cứ nằm đây luôn đi... Ba con rắn bắt cắn lại nằm xuống đất.

...

46. Chương 46: Rừng Cấm (hạ)

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỏi quá)

046 | Rừng Cấm (hạ)

“Tom Riddle!” Abraxas nhanh chóng bò dậy, rống giận với cái tên làm Slytherin mất mặt tới Rừng Cấm này, nhưng càng khiến cậu nổi giận là, một người một thú bên kia, dĩ nhiên cùng nhìn cậu, lộ ra vẻ mặt

Lớn tiếng vậy làm chi, cậu hù tới tôi rồi nè y chang nhau.

“Abraxas, cậu hù người ta kìa.” Quay đầu nhìn unicorn, “Thật quá vô lễ, đúng không.” Unicorn nể tình gật đầu.

“Riddle~~” Abraxas nghiêng răng, Sheryl thở dài, bước lên chùi đít.

“Riddle, không phải là vấn đề mặn hay chay, nó là unicorn, cậu nên hỏi nó ăn sống hay chín.” Đồng chí, cầm miếng dùm cái, cậu cũng thật trâu bò.

“Phải không?” Riddle nghi hoặc nhìn unicorn vừa bị Abraxas hù, lực chú ý của nó đã trở lại chỗ mấy cái bồn, bồn đồ mặn, pa tê, liếm một cái, ói ra, bồn đồ chay, khoai tây nghiền, liếm hai cái, vẫn ói ra.

Rất đẹp, cũng rất thơm, nhưng mà! Không ăn được! Vì thế, nổi giận, cái sừng trên đầu, lóe lên ánh chớp, xẹt xẹt ~ một cái, đánh nát hai bồn đồ ăn.

Ngẩng đầu dùng đôi mắt xanh rừng rừng uy khuất nhìn Riddle, vẻ mặt ấy giống như lên án cậu bỏ vợ bỏ con.

“Có lẽ mày ăn không quen gia vị của nhân loại.” Cả khoai tây nghiền cũng không thích? Riddle rất bất ngờ, sau đó lại nghĩ tới vấn đề ăn sống Sheryl nói, cậu lấy ra một đĩa sashimi xinh đẹp, “Ném thử cái này xem, tao không bỏ mù-tạc.”

Phất, sashimi biến mất, Riddle và unicorn lần thứ hai dùng vẻ mặt tức giận, nhìn Abraxas cướp đi sashimi.

“Nó là unicorn, nó chỉ ăn cỏ và trái cây.”

“Đó là vì, bọn nó lương thiện không thích sát sinh, nói không chừng bọn nó rất cần bổ sung protein?” Quay đầu hỏi unicorn rất thông minh có thể nghe hiểu tiếng người, “Đúng không?”

Unicorn nghi hoặc nhìn Riddle, rất hiển nhiên, nó không rõ protein là gì, nhưng nó cảm thấy hứng thú với món ăn bày thành hình đóa hoa ấy, ánh mắt lưu luyến về bên kia, thường thường tội nghiệp nhìn Abraxas.

“Cậu có thấy động vật ăn cỏ nào cần bổ sung protein không? Ăn đau bụng thì sao, đừng nhìn, không ăn được.” Câu cuối cùng là nói với unicorn, bị ánh mắt này nhìn đến tê tái, Abraxas thuận tay nhét sashimi vào miệng Thomas vẫn an tĩnh nhìn chăm chăm unicorn.

Thomas lập tức trở thành tâm nhìn tiêu điểm của unicorn, nuốt cũng không được, nhả cũng không xong.

Khi thấy đóa hoa xinh đẹp (là sushi cá hồi) cũng vô vọng, unicorn rất lưu manh không nhìn bọn họ nữa,

mà là chạy tới cắn tay áo Riddle, trông chờ cậu biến ra một đĩa khác, nó cũng kỳ quái, vì sao lần này về mặt trưởng lão nói đối phó với nhân loại rất rất hữu hiệu lại vô dụng?

Vốn đang định lấy ra, nhưng lỡ ăn bị đau bụng thật sẽ không hay lắm, con này thoát nhìn rất dễ gạt, cũng không biết có là vị thành niên trong bầy unicorn không...

Riddle quan tâm sự khỏe mạnh về mặt thể xác và tinh thần của vị thành niên cuối cùng lấy ra một quả táo...

Táo cũng được... Unicorn hiền lành sẵn sóc không khó ăn vừa định cắn, người cầm táo lại giật về, “Mày cũng mất vệ sinh quá đấy, không biết ăn táo phải rửa à? Lỡ có thuốc trừ sâu thì sao!”

“Riddle, thuốc trừ sâu là gì?”

“Không có gì, ăn đi, táo Fuji đấy.” Rửa xong Riddle không nói hai lời nhét quả táo vào miệng unicorn, về phần táo Fuji có nghĩa là gì... Không nói unicorn và bầy rắn không biết, Riddle cũng không biết, cậu chỉ biết, đời trước chỉ cần cậu muốn mua táo, trên đường phố đều là táo Fuji, cho dù quả táo ấy màu vàng.

“Chỗ này còn có nho, mận, xoài, muốn ăn không, đây là nước bí đỏ, tới ném thử xem...”

“Sheryl, đây là bình thường à?” Abraxas nhìn unicorn ăn rất hồ hởi...

“Là trái cây, nước bí đỏ tuy có chút vượt chỉ tiêu, nhưng cũng thuộc họ rau, đợi đã, Riddle, đó là kẹo.” Sheryl bỗng nhiên thấy Riddle lấy ra cái khác.

“Có sao đâu, không phải đều là sinh vật huyền bí à, Nagini cũng ăn kẹo, cậu xem, không ói ra, nó thích.” Riddle hưng phấn lấy ra một túi kẹo to dùng lắc lư trước mặt unicorn, “Cho mày hết chỗ này, tao có thể ôm mày một cái không?”

Unicorn lần thứ hai sảng khoái gạt đầu, ba cái phía sau đã cạn lời với con unicorn dễ bị thu mua này.

“Thoải mái quá, lành lạnh man mát, lại vẫn cảm giác được ấm áp, thật kỳ diệu, sờ một cái quả thật là bị mày mê hoặc mà, nếu mày là nhân loại, tao nhất định sẽ cưới mày về nhà.” Làm gối ôm cũng được ~

Unicorn cũng hiền lành cạo cổ Riddle, cậu cũng tốt lắm, nếu cậu là trái cây tôi cũng nhất định sẽ ngâm cậu về nhà ăn.

“Nè ~” Đeo túi kẹo vào cổ unicorn, “Nhớ ăn nhanh đấy, không nó tan, bọn tao còn cần tí lông unicorn, không cần nhổ của mình đâu, tao nghĩ bọn mày thường chạy nhảy tung tăng khắp nơi, hẳn sẽ bị dính trên cây, tới mấy chỗ mày thường lui tới tìm là được.” Riddle nhìn ánh bạc ấy xoay người nhảy mấy cái đã mất tăm, không khỏi cảm thán, thảo nào nhiều nhân vật chính đồng nhân đều thích bắt unicorn làm tọa kỵ,

xinh đẹp, mạnh mẽ, tốc độ nhanh, còn có thể hấp dẫn ánh mắt MM.

...

“Là ai nói Rừng Cấm rất nguy hiểm?” Thomas nhìn con unicorn nhanh chóng trở về, miệng ngậm tối thiểu hai cái đuôi.

“Nói không chừng là Dumbledore vì độc chiếm nguồn tài nguyên này, mà truyền bá tin vịt.” Abraxas kiểm tra thu hoạch trong túi, mặc dù nhà Malfoy chường mắt, nhưng đối với gia đình bình thường cũng là một khoản thu không nhỏ, đổi thành nhà Weasley nói không chừng có năng lực nuôi thêm mấy đứa bé.

“Không thể nào, quy định cấm vào sớm đã có rồi, khi đó Dumbledore còn chưa sinh ra nữa.”

“Các cậu đang bàn gì vậy? Sherlock chịu chụp hình với chúng ta nè?” Riddle gọi bọn họ tới, sau đó gọi ra một loạt hỏa cầu bay giữa không trung, unicorn bị gọi Sherlock tò mò nhìn hỏa cầu, đi tới đi lui vài bước như muốn biết nó là gì, Riddle thấy buồn cười bèn gọi một cái tới để trước mặt nó, kết quả là trong tiếng cười của Riddle, unicorn không ngừng dúi đầu vào bùn, trấn an cái mũi bị dọa của mình, kế lại là ánh chớp trên sừng lóe lên, hỏa cầu vừa làm nó phổng bị hủy diệt.

Khoảng xong vũ lực mạnh mẽ unicorn cao ngạo ngẩng đầu trong tiếng ghen cười của rắn Slytherin, chụp hình với bọn họ, Riddle gọi thêm mấy hỏa cầu lơ lửng giữa không trung, để tránh cho ánh đèn kích thích đến Sherlock, máy ảnh của bọn họ sẽ theo gót hai bồn đồ ăn và hỏa cầu kia.

“Sao cậu biết tên nó là Sherlock.”

“A, tôi đặt đấy, nó quá thông minh, không gọi tên này đáng tiếc lắm.”

“Nếu có unicorn khác thông minh hơn thì sao.”

“Không sao, kế tiếp có thể đặt là Holmes, Poirot, Conan, Edogawa, Shinichi, Kindaichi, Dịch Nhân Kiệt...”

“Mấy cái phía sau nghe sao quái quái?”

“Đều là tên của những người thông minh, quái mới có cá tính!”

Có unicorn Sherlock công hiến, cuộc hành trình hôm nay của bọn họ xem như viên mãn, mọi người tận lực men theo đường cũ trở về...

“Chúng ta có phải đã đi nhầm đường rồi không? Chỗ này ban đầu không có người mà.” Thomas có chút si mê nhìn mỹ nhân sâu nảo dưới trăng đối diện.

“Con đường này lại không viết tên cậu, người ta tới ngồi tí có gì không được.” Tuy rằng miệng vẫn cãi, nhưng bốn người đều rất ăn ý nhìn chăm chăm người nọ, đẹp đến không giống nhân loại, lúc ẩn lúc hiện không ăn nhân gian khói lửa.

Mỹ nhân nghe được tiếng bọn họ nói chuyện, thu hồi tầm mắt nhìn ánh trăng, nghiêng đầu thản nhiên cười, màu da tái nhợt nổi bật lên dưới trăng, càng khiến người có cảm giác thương tiếc. Sợi tóc màu xanh lam như nước chảy, phản chiếu lại ánh sáng mặt trăng rót lên người, kéo ra màu sắc giàu sự sống nhất của màn đêm. Ánh mắt nhu hòa, một khi bị nhìn sẽ cảm giác được hàm nghĩa của hai chữ ôn nhu, không giống sự thiện lương trách trời thương dân unicorn đã để bọn họ cảm giác được, mà là ôn nhu, một loại ôn nhu mang theo cường thế hùng hồn.

“À này...” Cuối cùng vẫn là Riddle định lực cực tốt, sinh ra ở thế giới Hoa Hạ tràn ngập những câu chuyện quái lực loạn thần, lớn lên ở tân Trung Quốc đang phát triển, chết ở thế kỷ 21 mỹ nhân trên màn ảnh huỳnh quang dư dật dẫn đầu hồi hồn. “Xin hỏi, anh là người à?”

Mỹ nhân hiền lành lắc đầu.

Vốn dĩ Riddle tính cầu huyết làm một đoạn Đại Thoại Tây Du, nhưng phía sau ra vẽ truyền đến sóng điện có tần suất khinh bỉ nào đó, vì hình tượng của mình cậu phải tiếc nuối thu tay. “Huyết Tộc?” Bọn họ không thích xưng hô vampire, đây là điều người của Thế Giới Phù Thủy đều biết, cũng là kiến thức cơ bản của những ai xem qua tiểu thuyết huyền ảo.

Mỹ nhân gật đầu.

“Vây... có thể đừng tạo thành bất kỳ tổn thương về mặt sinh lý hoặc tâm lý, hay thay đổi chủng tộc của bọn tôi không?”

Mỹ nhân cười rất vui vẻ, gật đầu.

Riddle xoay lại, nói cho mọi người, cái phía trước đã giải quyết, có thể đùa giỡn, nhưng chỉ được động khẩu không được động thủ.

Phanh ~

Quý tộc bạch kim hôm nay chịu đủ kích thích cuối cùng nhịn không được K Riddle một quyền, hai cái đứng bên cạnh thâm khen ngợi.

“Xin chào, tôi là Abraxas Malfoy, xin hỏi ngài là.”

“Tên của ta rất dài, cậu có thể gọi ta Odelette.” Người cũng như tên, giọng anh ta như điệu nhạc thanh cao nhất.

“Huyết Tộc đều như anh à?” Riddle cảm giác có lẽ mình có thể nhận một tình yêu vượt chủng tộc.

“Nếu xét riêng bề ngoài, ta xem như xuất chúng, ta là vương tộc.” Odelette cố ý nhìn Riddle, “Cậu rất thú vị...”

“Cảm ơn, nhưng cậu ấy là của tôi!” Dục vọng chiếm hữu rất mạnh Abraxas che trước mặt Riddle.

Riddle vừa tính kháng nghị Abraxas trước đó cũng nhìn mỹ nhân không chớp mắt, hơn nữa cậu còn không phải của cậu ta. Trái tim đột nhiên nhảy dựng, khóe mắt nhìn thấy một bóng đen, không hề nghĩ ngợi cậu lập tức ôm Abraxas vào lòng, kèm theo động tác này là tiếng thét của ba người khác, còn có cảm giác đau rất sau lưng.

“Key!” Odelette nổi giận kêu một cái tên khác.

“Riddle, cậu không sao chứ?” Abraxas lo lắng nhìn Riddle, hoàn toàn không có sự mừng rỡ và kích động vừa rồi Riddle ôm mình, vuốt ve trường bào vỡ vụn sau lưng còn có vết máu sền sệt, trái tim cậu suýt ngừng đập. Cậu hận không thể rút gân lột da con vampire nhảy ra từ phía sau này, làm thành súp dơi đi đút cho Troll.

“Xin lỗi, xin lỗi, Key không phải cố ý, trước xem vết thương của cậu ta đã.”

Ba tiểu phù thủy tức giận tính rút dũa phép ra quyết đấu, đã phát hiện, chỉ trong nháy mắt, hung thủ đánh lén ấy, đã bị mỹ nhân ánh trắng làm thịt thành đầu heo, như một miếng vải rách treo trên cành cây làm chuông gió.

“Ồ ~ không sao đâu.” Riddle cũng bò ra khỏi ngực Abraxas, xác định thương thế của mình, “Không sao, trầy da tí thôi, nhiều nhất là mất miếng thịt, thuốc giải độc và thuốc trị thương bọn tôi có sẵn, giải quyết nhanh lắm.” Vampire là sản phẩm nổi tiếng của Rừng Cấm, độc được chữa trị vết thương do vampire tạo ra bọn họ đương nhiên có mang theo.

Lấy độc được ra, Abraxas lập tức giật lấy bôi cho Riddle, động tác nhẹ nhàng, vẽ mặt đau lòng, phối với mấy lời trước đó, ánh mắt Odelette nhìn Riddle ngày càng trên tức, biến thành Riddle dần nóng mặt lên.

“Ừm hừm... Vừa nãy là ai thế.”

“Key.” Miếng vải rách sống lại, khả năng khôi phục của Huyết Tộc rất mạnh, rõ ràng nghe tiếng thét chỉ biết Odelette không thủ hạ lưu tình, nhưng đôi mắt gấu mèo còn chưa đánh tan trên mặt, vẫn khiến Riddle thấy cân bằng không ít.

“Cậu ấy là hộ vệ, kiêm thanh mai trúc mã của ta.” Odelette vẫn giữ nụ cười ưu nhã, con dơi tên Key đứng phía sau treo đôi mắt gấu mèo lại vẫn có thể thấy được khuôn mặt cũng không tệ lắm trừng mắt nhìn Riddle hại mình bị đánh.

“Tình nhân?” Riddle có qua có lại tóm lấy bát quái của Odelette.

“Có thể xem như vậy. Chúng ta đã chiến tranh lạnh 100 năm.” Dựa theo tiêu chuẩn của nhân loại, có thể xuống mồ rồi.

“Odelette...”

“Cậu lại tùy tiện đả thương người!” Thương còn là học sinh trong trường.

“Trầy da tí thôi, nếu không phải thằng nhãi này đột nhiên đẩy ngã thằng oắt kia, nói không chừng không có ai bị thương cả, tôi vốn định dọa thằng oắt tóc bạc, ai bảo nó đứng gần cậu như vậy.”

“Là màu bạch kim, cảm ơn.”

“Màu bạch kim giỏi lắm hả, nhà Malfoy phải không ~ khi ông nội của ông nội của ông nội nhóc tới Rừng Cấm ta cũng gọi tên đó là tóc bạc!”

“Key!”

“Odelette... Sao cậu luôn che chở bọn nhóc nhân loại thế.”

“Thường nghe kể Huyết Tộc là sinh vật huyền bí có khí chất quý tộc nhất, tôi rất cuộc đã biết chủng tộc nào cũng có ngoại tộc, thảo nào bị người làm lơ trăm năm.” Riddle rất khó chịu vết thương của mình bị phán là xen vào chuyện của người khác.

Vết thương bé xíu chẳng kích động nổi vật phẩm phòng ngự luyện kim này đương nhiên lành rất nhanh. Cho quần áo một cái Reparo, cậu bật dậy vì danh dự mà chiến.

“Ta không có khí chất quý tộc ở đâu hả, đồ ăn cỡ như nhóc, ta nhìn còn thấy không đủ tươi đâu!” Nói xong liếm cái móng vuốt quào thương Riddle, vẻ mặt khinh thường. Kỳ thực ý của Key là dùng chuyện nhân loại là đồ ăn Huyết Tộc để kích thích Riddle, nhưng động tác ái muội mà tình dục này khiến Abraxas và Odelette đen mặt.

“Tươi? Có phải máu của thiếu nữ thuần khiết mới là tốt nhất, anh đã ném không ít đi, chôn đầu vào cần cổ trắng nõn của những cô gái đáng yêu...” Riddle vui vẻ nhìn Odelette ghen tuông, lại tấn cho Key một trận.

“Odelette, nghe tôi giải thích đã, sao tôi có thể... Ai u!”

“Odelette, bỏ thứ đàn ông này đi.” Riddle làm ra vẻ bao trên người tôi, “Trong trường của bọn tôi có tốt hơn.”

“Cảm ơn, Dumbledore quá non, ta không thích.”

“...” Vậy bọn tôi có phải là tế bào phôi thai vừa mới thụ tinh không?

“Odelette...” Key như con gián lần thứ hai bò dậy, nhưng lần này anh ta không vội vàng chạy đến bên Odelette xin tha mà là nghi hoặc nhìn móng tay của mình, liếm liếm, rồi cổ quái nhìn Riddle.

Khi Riddle bị nhìn đến sợ hãi muốn kháng nghị mình không có virus...

Key nghi hoặc lẩm bẩm một câu, “Slytherin?”

...

47. Chương 47: Tiếp Sau

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỏi quá)

047 | Tiếp sau

“Slytherin?” Key nói mơ hồ, người nghe được cũng không hiểu.

“Đúng vậy, bọn tôi là Slytherin.” Thomas đầu tiên phản ứng lại, uốn ngực chỉ vào huy chương trên người, vì thường bị bọn Riddle trêu đùa, cậu mãi cảm với chuyện bị người khác chất vấn là Slytherin nhất, đã sắp thành phản xạ có điều kiện.

“Key? Nói rõ ràng.” Hiểu rõ lời nói của người yêu có vấn đề, Odelette lập tức yêu cầu.

“Máu của thằng nhãi này, có mùi của Slytherin.” Lần này nói rõ, năm người mơ hồ ban đầu, nháy mắt biến thành, Odelette kinh ngạc, Thomas, Abraxas, Sheryl vẫn nghi hoặc, Riddle đỏ mặt hơi lạnh.

Trời ạ, ai biết vampire còn có khả năng giám định DNA? Không, thiết bị DNA tiên tiến nhất cũng không cách nào kiểm tra ra huyết thống cách mấy ngàn đời. Còn mùi nữa, quả nhiên thiên phú của chủng tộc quyết định tất cả, cậu dám cam đoan đổi lại là mình, đừng nói có tí xú như vậy, uống một thùng cũng chỉ ném ra mùi rỉ sắt.

“Cậu có làm không đây?” Huyết Tộc không bế tắc như ngoại giới đã nghĩ, Huyết Tộc chân chính, không phải là nhân loại bị sơ ửng, mà là thế gia có liên hệ với các đại quý tộc, dòng họ Riddle xa lạ này, không giống dòng họ mà Slytherin cao quý sẽ chọn.

“Sao làm được, năm đó quan hệ của tôi và Salazar thế nào.” Key khoe khoang mái tóc xoăn vàng trên đầu, Riddle thăm rửa, tên này, thì ra năm đó là anh thông đồng lão tổ tông của tôi. (Nói năng bậy bạ...) “Mà còn, cậu quên rồi à? Salazar có huyết thống Quetzalcoatl, máu của cậu ta có mùi...” Đột nhiên không biết nên hình dung thế nào, “Mê / hoặc rất đậm, rất đặc biệt, năm đó tôi dùng không ít thứ tốt để đổi với cậu ta, nếu không phải tên khốn Gryffindor kia quá keo kiệt...” Đầu óc Riddle bị JQ mới ra lò câu đi... “Ngon như thế sao tôi có thể quên được, không tin cậu hỏi bọn Peg, Nora, năm đó bọn họ cũng ném qua.”

“Đợi đã.” Abraxas cắt ngang bài lái nhải của Key, khi Ket vừa lên sân khấu rất có cảm giác băng sơn, bây giờ là không còn hình tượng gì nữa. “Ý anh là, Riddle có huyết thống của Slytherin?” Abraxas không biết tâm tình khi cậu nói câu này là gì.

“Không sai.” Ánh mắt Key nhìn Riddle đã thay đổi, rất có ý nhãi con mau rút máu ra cho ông ném thử, tuy rằng không hẳn ngon bằng Salazar.

“Mà cậu đã sớm biết!” Những lời này là nói với Riddle, mang theo sự phẫn nộ khó mà che giấu.

“Ừ.” Riddle bình tĩnh gạt đầu, đối mặt với sự phẫn nộ của Abraxas và Sheryl, còn có ngạc nhiên của Thomas, cậu bình tĩnh như nghe được chuyện sáng mai mặt trời sẽ mọc vậy. “Tôi biết nói tiếng rắn, bằng không thú cưng sẽ không là Nagini, dù sao rắn không dễ nuôi, mà Parseltongue là bản lĩnh độc hữu của Salazar Slytherin, điểm này có ghi trong A History of Magic.”

“Vì sao không nói cho bọn tôi biết?”

“Vì sao phải nói? Sau đó nhìn hữu nghị của chúng ta trộn lẫn lợi dụng?” Một câu khiến mấy tiểu quý tộc mất tự nhiên.

“Cho dù ban đầu không nói, vậy sau lại...”

“Abr, còn nhớ năm thứ nhất, khi chúng ta cãi nhau không? Khi cậu phát hiện tôi thích Pomona ấy.”

Ngôn ngữ lạnh buốt vô tình khi ấy lần thứ hai vang lên trong đầu Abraxas, sắc mặt của tiểu quý tộc bạch kim bắt đầu áp sát hai vampire đối diện.

Riddle không nhìn cậu, tự mình tái diễn lại những lời khi đó, “Cha tôi là Muggle, một Muggle căm ghét pháp thuật, mẹ tôi là Squib, một Squib thậm chí không có tư cách tới trường, sự chào đời của tôi hoàn toàn là kết quả của Tình Dục. Tôi không muốn rêu rao đoạn lịch sử vinh quang này để Slytherin bàn tán khắp nơi, mà còn...” Riddle nhìn khuôn mặt tái nhợt lại đẹp như thần thoại của Abraxas, không tự chủ vươn tay, sờ vào làn da tinh tế khiến phụ nữ phải đổ kỵ, thở dài, “Mà còn, tôi luôn muốn một cuộc sống yên tĩnh, cậu biết mà.”

Trừ đi sự cứu giúp ngoài ý muốn vừa nãy, đây là lần đầu tiên cậu trực tiếp chạm vào Abraxas, không có bất kỳ hàm nghĩa anh em thân mật gì, chỉ là đơn thuần vuốt ve khuôn mặt ấy, kể ra thân thế, biểu đạt ý nghĩ, truyền lại sự cự tuyệt mơ hồ bất đắc dĩ.

Rừng Cẩm của tháng 12, một buổi tối không có ánh nắng ấm áp, vẫn là bàn tay và khuôn mặt lạnh như băng ấy, chỗ bị chạm vào lại khiến Abraxas cảm thấy nóng cháy, nóng ở trong lòng, cháy sạch ngục trang và kiên cường của cậu, cảm giác chua xót khiến cậu có xúc động rơi lệ... cự tuyệt, vẫn là cự tuyệt...

Đúng vậy... Sớm biết cậu ấy sẽ cự tuyệt, sớm biết...

“Ngầu! Riddle.” Thomas rất không có ánh mắt xáo trộn bầu không khí, nhưng khó được lần xằng bậy không có phong độ này của cậu, mọi người ở đây đều thầm nói một câu cảm ơn. “Cậu dĩ nhiên là người thừa kế của Slytherin, trời ạ, quá thần kỳ. Tôi chỉ biết cậu có một chân với Hogwarts mà, bằng không sao các bí đạo đều thi nhau nhảy tới trước mặt cậu. Hi hi, hiện tại không cần giữ bí mật nữa, căn phòng ngủ hoa lệ ngày nhập học có thể lấy lại không?”

“Phòng lớn như vậy cậu không chê phiền à.” Cậu đã lén lấy lại, tắm rửa xong, từ phòng tắm bò tới giường mất rất nhiều thời gian... “Nhưng bộ phận cơ sở nào đó vẫn có thể cải thiện.” Ví dụ như cái giường mềm mại cực lớn cậu hưởng thụ đã lâu.

“Riddle, cậu tốt quá, cậu thật là người bạn tốt nhất.”

“Bọn tôi phải về, Odelette, lần sau tới chơi nhớ mang theo tí đặc sản của Huyết Tộc cho bọn tôi ném thử nhé, máu thì miễn.” Odelette ôn nhu gật đầu, hoan nghênh bọn họ quay lại.

“Sheryl, Abraxas, đang nói gì đấy, đi thôi.” Thomas lớn mật chạy tới chụp hình cho vương tử Huyết Tộc, cũng rất hiểu ý lãnh đạo né qua tên hộ vệ nào đó.

Sheryl cho Abraxas sắc mặt đã dần tốt lên một ánh mắt về rồi nói , sau đó đuổi kịp Riddle và Thomas, nói lời từ biệt với hai Huyết Tộc, nhưng rất hiểu Riddle mỗi người họ ở khi nhìn Key lại cảm thấy kỳ quái, Key bại lộ huyết thống Riddle muốn giấu giếm, Riddle chịu bỏ qua cho à?

Quả nhiên, vừa nghĩ đến đây, Riddle đi đằng trước bỗng nhiên quay lại, “A, đúng rồi, nếu là tôi, tôi sẽ không nỡ để máu của mình chảy lung tung đâu, còn cho người ta uống nữa chứ, tổ tiên của tôi tốt với anh thật đấy, như anh đã nói, mái tóc màu vàng của anh rất giống với Gryffindor.” Nói xong, Riddle bỗng nhiên thấy rất tốt, nghe phía sau truyền tới tiếng giải thích, xin tha và tiếng tấn đòn, tâm tình đã tốt hơn nhiều cậu ngâm nga bài Bắc Kinh chào đón bạn .

...

An toàn về tới phòng sinh hoạt chung của Slytherin, điều đầu tiên bốn người nghĩ tới là Sao dễ vậy? Tiền lương phát cho Dippet (hiệu trưởng) là phát không à? Dọc đường đi, không có giáo sư tuần tra, không có giám thị, mèo chó cang miến bàn, Peeves không xuất hiện, chân dung trợn to mắt cũng không có, làm hại

bốn người cực kỳ thuần thực Disillusionment Charm không có cảm giác thành tựu gì.

“Ngủ ngon.” Bốn người tách đôi, Riddle hai cái, Abraxas hai cái, đều nhau, hai bên vội vã về phòng ngủ sắp xếp lại suy nghĩ.

Phanh!

Cửa vừa đóng lại, Abraxas đã lấy tốc độ sét đánh không kịp bưng tai nhào lên người Sheryl... đè cậu ngã xuống giường...

“Thật vậy à? Thật vậy à? Cậu nói cậu ấy đã bắt đầu thích tôi, thật vậy à?” Tóm lấy cổ áo Sheryl (vừa này có ai hiểu sai không?).

“Thả ra...” Thân thể đè lên ngực cậu, tay thì bóp cổ cậu, lúc nào Abraxas học được kỹ xảo tra tấn có độ khó cao như vậy? Riddle dạy à? “Hô... mưu sát hả.”

“Xin lỗi.”

“Đầu tiên, vấn đề tình cảm của cậu tôi không muốn nói gì thêm, cuối cùng nên đi thể nào, cậu tự quyết định, Riddle có một câu nói không sai, cậu ấy có một nửa huyết thống cao quý, một nửa kia lại là Muggle.” Sheryl nhìn khuôn mặt bình tĩnh của Abraxas cảm thấy rất ngạc nhiên.

“Điều này tôi đã sớm biết, ở trong Rừng Cấm đại khái là bị đôi vampire ngọt ngào ấy kích thích, cậu nói cái kia...” Cậu muốn biết là phản ứng của Riddle.

Gân xanh trên trán Sheryl nhảy lên, chuyện cậu lo lắng này giờ, cậu ta lại thấy không quan trọng, “Cậu không phát hiện sự liều mạng lúc Riddle cứu cậu à?”

“Tôi còn tưởng là gì, cậu ấy cứu cậu cũng thể thôi.”

“Không, cậu ấy sẽ trực tiếp đẩy tôi ra, hoặc nếu không thể tránh, giúp tôi thừa nhận một kích đó xong, cậu ấy sẽ nhanh chóng rút ra đũa phép hoặc dùng ám khí phản kích, khả năng chiến đấu của cậu ấy từ tốc độ ngày thường làm thịt Thomas có thể thấy được.” Sheryl nhìn Abraxas trầm tư gật đầu, tiếp tục “Nhưng cậu ấy lại ôm cậu những một hồi, tối thiểu có hai ba giây cậu ấy không hề nhúc nhích.”

“Đúng vậy, hại tôi cho rằng cậu ấy bị thương rất nặng.”

“Khi xảy ra nguy hiểm, bạn bè và người yêu chỉ có thể cứu một, bản năng lựa chọn sẽ là cứu bạn bè sau đó chết cùng người yêu, bất kể Riddle ôm lấy cậu là để cản lại công kích kẻ tiếp, hay ôm lấy cậu rồi thất thân trong giây lát, phối hợp với động tác kẻ tiếp của cậu ấy, hoàn toàn có thể giải thích được sự khác thường, tôi nghĩ tuy rằng chưa thể nói rõ cậu ấy thích cậu, nhưng cuối cùng cũng có bước thứ nhất.”

“Đúng vậy...” Về mặt Abraxas hưng phấn, “Cậu nói hiện tại tôi đi dạ tập, tiến bộ có thể nhanh hơn không?”

Sheryl không để ý tới tên mê trai này, nói tiếp, “Bước kế tiếp chúng ta nên nghĩ cách khiến Riddle ở trước Slytherin, thừa nhận huyết thống của mình, sau đó leo lên vị trí lãnh tụ.”

“Sheryl?”

“Abr, cậu cứ nghe tôi nói đã, hiện tại chỉ cần đánh tới Riddle IQ của cậu quả thật chẳng khác gì Troll.” Làm lơ sự phẫn nộ vì bị xếp vào hàng ngũ Troll của Abraxas “Slytherin cần một lãnh tụ, vốn tưởng là vị ở Đức, nhưng giờ xem ra không thể, cuồng nhiệt dành cho Nghệ Thuật Hắc Ám và cố chấp đối với Deathly Hallows của vị ấy còn cao hơn lợi ích của các quý tộc...”

Sheryl trầm ngâm kể ra ý nghĩ của mình không nhìn thấy khuôn mặt vừa nãy còn tức giận của Abraxas trong nháy mắt khi nghe nhắc tới Dark Lord ở Đức đã vụn vỡ. Hiện tại chỉ sợ ông ta càng để ý là cà phê của ông ta rất cuộc nên ăn kèm với bánh hạt để hay là bánh táo .

“Riddle vẫn luôn là người chúng ta thỏa mãn, vốn đã cho chúng ta phải lợi dụng hữu tình hoặc ái tình để dụ cậu ấy đứng sau màn, hiện tại huyết thống của Slytherin hoàn toàn có thể giúp cậu đứng lên sân khấu.”

“Huyết thống Muggle thì sao?”

“Không phải vừa vậy? Có huyết thống này, Riddle vĩnh viễn sẽ không khinh thường Muggle, mà thái độ công bằng của cậu ấy thậm chí là cả phù thủy máu bùn cũng không có, cậu ấy có thể nhìn thấy thiếu sót của Thế Giới Phù Thủy, có thể nhìn thấy khuyết điểm của Thế Giới Muggle, cậu ấy có thể nhìn thấy sự mạnh mẽ của pháp thuật, cũng không coi thường khả năng phát triển của khoa học kỹ thuật Muggle. Thái độ và ánh mắt ấy mới là lãnh tụ chân chính, đáng giá Slytherin đi theo. Về phần luận huyết thống, thôi đi, chúng ta cần là một người có thể dẫn dắt Thế Giới Phù Thủy, dẫn dắt thuần huyết đi về phía huy hoàng, không phải là một con ngựa / giống huyết thống tinh thuần đến cực điểm, lại ngu đến khó đỡ.”

“Cho nên... Chúng ta phải khiến Riddle tự công bố tin tức mình là người thừa kế ở trước công chúng?”

“Nếu tin tức tiết lộ từ chỗ chúng ta, về sau chúng ta sẽ xúi hèo, Thomas miệng mồm không bền chắc nhất hiện tại tám phần mười đã ăn một cái Bùa Trung Tín hoặc trực tiếp bị Obliviate.” Sheryl trực tiếp nhìn Abraxas, “Thủ đoạn của Riddle còn cần tôi nhắc lại không?”

Mỗi một cảnh tượng thê thảm lướt qua trước mắt hai người, bọn họ không tự chủ được rung mình. Chủ đề tiếp tục...

“Hiện tại mọi người thừa nhận Riddle, chỉ cần huyết thống của cậu ấy hấp thụ ánh sáng, dưới sự trợ giúp của chúng ta, cậu ấy sẽ là Xà vương không thể tranh cãi, cả Slytherin cam tâm tình nguyện thần phục, vấn đề duy nhất là, người bị thần phục không vui lòng...” Abraxas bắt đầu dĩ ngã xuống giường nhìn trần nhà, Vua của bọn họ là một người ô nhiễm chí hướng vĩ đại có hiện thân để ô nhiễm ở nhà đêm tiền lương hưu nuôi cháu trai.

“VẬY CŨNG CHƯA CHẮC.” Sheryl như đinh đóng cột.

“CẬU ẤY CÓ THỂ GIỚI MUGGLE ĐỂ TRỐN, CHỈ CẦN RIDDLE KHÔNG MUỐN, DỨT ÁO RA ĐI, TÊN BOSS MAFIA ĐÁNG CHẾT ẤY VẪN CHỜ CẬU ẤY NHẢY VÀO LÒNG KIA!” Nhắc đến tình địch đã giận, “CẬU DỪNG ÁNH MẮT NÀY NHÌN TÔI LÀM GÌ?”

“LÃO ONG MẬT TỪNG NÓI YÊU LÀ SỨC MẠNH VĨ ĐẠI NHẤT .” Kỳ thực lời này nghe được từ chỗ Riddle, nhưng quả thật là Dumbledore nói.

“SAU ĐÓ THÌ SAO? ĐỪNG QUÊN, CẬU ẤY CÒN CHƯA THÍCH TÔI.” Không chịu thua bỏ thêm một câu, “NHIỀU NHẤT CÓ TÍ THÍCH, NẾU CHÚNG TA ÉP CẬU ẤY, CẬU ẤY CÀNG CÓ LÝ DO KHÔNG CẦN TÔI.”

“TÔI CHỈ KHÔNG PHẢI LÀ RIDDLE, MÀ LÀ MUGGLE CŨNG THÍCH RIDDLE!” Khuôn mặt nghiêm trang của Sheryl lộ ra nụ cười tiêu chuẩn của nhân vật phản diện trong phim truyền hình, Abraxas thấy thế cũng cười rất... vui vẻ.

...

BÊN KIA, RIDDLE VÀO PHÒNG, ÂM TRẦM NHÌN THOMAS, THOMAS RẤT CÓ ÁNH MẮT VỌT VÀO PHÒNG RỬA MẶT, NHANH GỌN LỆ LÀM VỆ SINH CÁ NHÂN XONG THAY ÁO NGỦ BÒ LÊN GIƯỜNG CHO MÌNH MỘT CÁI BÙA YÊN GIÁC. TRỜI BIẾT QUÁ TRÌNH LƯU LOÁT NÀY, CHO THẤY THƯỜNG NGÀY THOMAS ĐÃ NHẬN SỰ HUẤN LUYỆN THẾ NÀO.

NHÌN CHUỖI ĐỘNG TÁC GẦN NHƯ TIỂU LÂM CỦA THOMAS, RIDDLE CƯỜI KHÔNG NỔI, CẬU CŨNG KHÔNG ĐỂ THÂN PHẬN NGƯỜI THỪA KẾ CỦA SLYTHERIN TRONG LÒNG, DÙ SAO HAI VAMPIRE ẤY LÀ KHÁCH QUEN CỦA RỪNG CẮM, DUMBLEDORE LÚC NÀY CÒN CHƯA NHÚNG TAY VÀO RỪNG CẮM ĐƯỢC, HƠN NỮA HAI VỊ ẤY RÕ RÀNG LÀ HƯỚNG VỀ PHÍA SLYTHERIN. CÒN LẠI ĐỀU LÀ NGƯỜI MỘT NHÀ, BỌN HỌ RẤT HIỂU CẬU, CẬU KHÔNG LO LẮNG BỌN HỌ NÓI RA CHUYỆN NÀY. (BỌN HỌ KHÔNG NÓI, BỌN HỌ ĐỊNH TRỰC TIẾP BÁN ĐỨNG CẬU.)

CẬU LO LẮNG LÀ MẶT KHÁC, HÔM NAY... NHÌN TAY CỦA MÌNH, TRONG ĐẦU NHỚ LẠI LÀ XÚC CẢM KHI CHẠM VÀO LÀN DA ẤY VÀ CẢM GIÁC THỎA MÃN TRONG LÒNG.

NẾU CHỈ LÀ VẬY THÌ CŨNG CHẴNG CÓ GÌ, NHIỀU NHẤT LÀ CẬU THÍCH ABRAXAS, KHÔNG SAI, ĐƯỢC MỘT NAM PHÙ THỦY XINH ĐẸP ƯU TÚ NHƯ VẬY THEO ĐUỔI, LÂU NGÀY SINH TÌNH ẤY MÀ, THẾ NHƯNG...

RIDDLE QUẢN QUÍT NGƯỢC ĐÃI CÁI GỐI, NẾU KHÔNG PHẢI THOMAS ĐÃ NẪM NGAY ĐỢ, HIỆN TẠI BỊ KHỔ SẼ LÀ CẬU TA...

TỪ TRONG NGĂN KÉO LẤY RA MỘT BỨC TRANH ĐÃ HOÀN THÀNH, PHÓNG ĐẠI TRẢ VỀ CỖ CHÂN CHÍNH, SI MÊ NHÌN.

NÓ ĐƯỢC VẼ VÀO KỲ NGHỈ HÈ, ĐƯƠNG NHIÊN KHÔNG CÁCH NÀO BÌ ĐƯỢC VỚI DANH HỌ THẾ GIỚI, NHƯNG MỖI MỘT NGƯỜI TRONG TRANH CẬU VẼ RẤT NGHIÊM TÚC, CẬU Ở GIỮA, ABRAXAS BÊN TRÁI, SAGA BÊN PHẢI, GRIND ĐƯỢC XẾP PHÍA SAU, MORD BÊN CẠNH ÔNG TA, TUY RẰNG GRIND KHÁNG NGHỊ BỌN HỌ KHÔNG KÍNH LÃO, NHƯNG TRANH LÀ CẬU VẼ, PHẢN ĐỐI VÔ HIỆU.

Còn nhớ khi hoàn thành, Saga oán giận mình trong tranh cười không đủ ôn nhu, Abraxas châm chọc, cái bản mặt của anh có thể nhìn ra sự ôn nhu là một chuyện kinh khủng cỡ nào, Grind tổng kết, quả nhiên dùng cách vẽ của Muggle là chính xác, nếu là bức tranh hoặc hình chụp của Thế Giới Phù Thủy, người bên trong khẳng định đã tấn nhau cả rồi.

Làm sao đây... Cậu vốn tưởng rằng tình tiết cầu huyết này chỉ có trong phim truyền hình, thật không ngờ bản thân cậu cũng thành diễn viên phim tám giờ ấy, nếu để mẹ và em gái biết tám phần mười sẽ cười nhạo cậu. Riddle nhìn bức tranh thờ dài, trong nháy mắt ôm lấy Abraxas, luẩn quẩn trong đầu cậu là hai màu sắc, một màu màu bạch kim kiên trì, một màu vàng nâu ôn nhu.

Lâu ngày sinh tình thì thôi, sinh tình không phải mỹ nữ thì thôi, một lần hai cái là thế nào! Nhìn bức tranh trước mắt, Riddle vô lực ghé vào bàn... Thật là phiền toái...

...

48. Chương 48: Hogsmeade

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỏi quá)

048 | Hogsmeade

“Đừng có mơ, tôi tuyệt đối không đồng ý!” Nghe xong lời đề nghị của Sheryl, Abraxas lắc đầu như đánh trống chầu.

“Đây chỉ là phương án dự phòng, dù sao chúng ta tuyệt đối không thể để Riddle rời khỏi Thế Giới Phù Thủy.” Sheryl nằm xuống, “Đi một bước tính một bước, giờ thì ngủ đi, may mắn ngày mai là thứ bảy.” Xem ra về sau nửa đêm ra ngoài lêu bêu cũng phải chọn giờ giấc.

“Ừ...” Quý tộc bạch kim cũng hiểu được nên đi ngủ, nhưng sự hưng phấn trong lòng khiến thần kinh cậu không ngừng tung tăng. “Sheryl, dựa theo mấy lời hôm nay của Riddle và Key, ra vẻ như Gryffindor và Slytherin có chút...” Abraxas không biết phải nói gì nên tìm đề tài để nói.

“Có gì lạ chứ, nếu cậu đọc tạp chí của tuần này, cậu sẽ phát hiện bốn nhà sáng lập đã xuyên qua thời không, đồng thời Slytherin đang chơi sư sinh luyện với Merlin... Chuyện bé xé ra to, ngủ đi.” Sheryl mệt mỏi nói.

“Được rồi...”

Trình độ kháng lời dối với bất quái của học sinh Hogwarts tập thể tăng lên, công lao của tiểu thư Pomona trung hậu thành thật, ôn nhu đáng yêu thật là không nhỏ.

Không biết là một đêm không mộng hay là một đêm mộng đẹp, dù sao bốn người ngủ li bì suốt cả ngày thứ hai, Thomas đến buổi trưa vốn đã dậy, có lòng tốt đi gọi Riddle ăn cơm, bị Riddle ngủ chưa được mấy giờ cho một cái Stupefy ngủ tiếp... (Khổ thân thằng bé.)

Được rồi, nói thẳng nhé, giờ giấc bọn họ rời giường khác nhau, giờ giấc ăn cơm cũng khác nhau, một nhóm thì vội vàng làm bài tập, một nhóm thì đi xử lý tang vật, tuy rằng Abraxas có tâm đi tìm, nhưng Riddle quần quýt mình còn nhỏ đã chân đạp hai thuyền, đồng thời chuyên ăn cỏ gần hang cố ý muốn tránh... quả thật là rất dễ, dù sao kỷ lục huy hoàng nhất của cậu là né tránh hơn nửa Slytherin gần cả học kỳ.

“Cả ngày hôm nay không gặp được cậu ấy...”

“Chuẩn xác mà nói là bắt đầu từ năm giờ chiều.” Sheryl đá xéo Abraxas, lúc bọn họ dậy đã trực tiếp ăn tối luôn, giờ mới 9 giờ khuya, Hogwarts to như thế, muốn tìm được một người cũng không dễ, “Cậu đừng quên cậu ấy là người thừa kế của Slytherin, hiện tại hoàn toàn có thể giải thích vì sao cậu ấy biết nhiều bí đạo như vậy.”

“Nếu là cậu ấy xấu hổ, cố ý né tránh không để ý tới tôi thì làm sao?” Abr, cậu vẫn nghệ hả.

“Không đâu, cậu ta chưa hoàn thiện cái dây thần kinh xấu hổ ấy đâu.” Sheryl quả quyết khẳng định, Abraxas thở phào, “Nếu cậu ấy muốn né tránh sẽ không làm lơ cậu, mà là dùng hành động tự cho là siêu cao, nói cho cậu biết những chuyện xảy ra hôm qua đều là ảo giác.”

“Hừ, ngày mai là ngày đi Hogsmeade, ở đó không có nhiều bí đạo đâu.” Thiếu gia Malfoy đi gọi các Slytherin chuẩn bị bắt người.

“Tùy cậu...” Nhưng ngày mai Riddle hẳn sẽ xuất hiện, Hogsmeade là chuyến đi mỗi tháng một lần, tháng trước bọn họ vốn nên được đi, kết quả đổ mưa... Được rồi, đổ mưa không phải chuyện gì to tát, nhưng một vị người thừa kế ngủ quên lải nhải lần đầu ra ngoài chơi còn dính lời nguyên gặp mưa thì rất không hoa lệ, khiến các năm thứ ba ăn theo thủ tịch rúc ở trong hầm đánh mặt chược cả ngày.

...

“Riddle, ngày mai cậu sẽ đi Hogsmeade chứ?” Thomas nhìn Riddle nheo mắt hồi lâu, nghe Sheryl nói hai người có lẽ có chút tiến triển, cậu cũng biết Abraxas đang tìm Riddle, nhưng từ lúc không cần che giấu chuyện mình là người thừa kế, tên này thậm chí không thèm chơi trò xuất quỷ nhập thần, cũng không cần ra khỏi phòng, tê tê hai cái với bức tường, nhà hàng, phòng tắm, thư viện, phòng đọc được, phòng thí nghiệm luyện kim, muốn gì có đó, tất cả còn là cất chứa tư nhân chất lượng cao. Cho dù muốn ngắm cảnh, căn hầm ở dưới đáy hồ này cũng có thể làm ra cho Riddle một cánh cửa sổ có thể mở, không khí tươi mát, thông ra vị trí cao nhất của Hogwarts. Abraxas thật đúng là gánh nặng đường xa mà.

“Ừ, sẽ.” Cậu đâu biết được các Slytherin ấy cứng nhắc đến độ thủ tịch không đi, bọn họ cũng không đi.

“VẬY...” Thomas giãy dụa giữa hỏi và không hỏi.

“Nói!” Riddle nhướn mày, chắc chắn, đây là khí thế~

“Cậu có thích Abraxas không?” Nói xong cũng bồn chồn, tiêu rồi, cậu có thể bị đuổi ra khỏi căn phòng ngủ siêu sang trọng này không? “Tôi chỉ là tùy tiện hỏi mà thôi...”

“Tôi không biết.” Riddle sảng khoái trả lời, “Tôi không biết nó có tính là yêu hay không, cũng không biết liệu mình có phải chỉ thích cậu ấy thôi hay không, càng không biết tương lai tôi có thể nhường nhịn Abraxas đến mức nào... cũng không biết, hai người họ sẽ nghĩ gì khi biết tôi để bọn họ vào lòng... Cho nên! Tôi quyết định, ở trước khi tốt nghiệp, tuyệt đối không suy nghĩ những vấn đề này! Yêu sớm là sai!”

“Còn một người nữa là ai?” Khựng lại bộ não choáng váng Thomas quyết định trước hỏi rõ từng cái, về phần nhường nhịn gì đấy chờ lát nữa hẳn hỏi, sau đó Riddle như là không nghe được câu hỏi này vậy, hít một hơi thật sâu.

“Nói ra quả nhiên nhẹ nhõm hơn nhiều, cảm ơn cậu Thomas.” Nở một nụ cười yêu nghiệt điên đảo chứng sinh với Thomas, rồi giờ đùa phép “Obliviate.”

Pháp thuật thần kỳ thế đấy.

...

“Slytherin tập hợp.” Ngày thứ hai, các tiểu phù thủy tổ chức đi Hogsmeade bắt đầu dĩ phát hiện, soái ca của Slytherin lại bắt đầu bày trò.

Hiện tại khẳng định không có nghề hướng dẫn du lịch, nhưng Riddle lại thấy rất thú vị, các bé khi đi chơi xuân tay nắm tay, nhìn lá cờ Slytherin to đùng lơ lửng bên cạnh, dấu hiệu lộng lẫy ấy, sợi vải đắt tiền ấy, cậu vất vả lắm mới làm ra được, đồ cổ chánh tông đó! Không cần gió cũng có thể tự bay, con rắn phía trên như sống lại vậy, ngẫu!

“Trò Riddle.” Nhìn, mỗi khi hứng lên cao nhất sẽ có kẻ tới đập.

“Chào giáo sư Dumbledore.”

“Trò làm vậy có tí... trở ngại đến những bạn học khác, mà còn đến Hogsmeade rồi sẽ khiến mọi người không chơi được tận hứng.” Dumbledore thoả mãn nhìn bày rần mặc dù mê tí lá cờ uy phong kia, nhưng nghe xong lời ông nói về mặt đều lộ ra sự đồng ý, dù sao hoạt động tự do thú vị hơn hoạt động tập thể nhiều.

“Ế? Em đâu có tính dựng nó lên hoài đâu, chỉ là thấy Gryffindor có một dấu hiệu tiêu điểm, nên mới lấy ra khoe khoang tí thôi mà.” Các Slytherin lén lút nhìn dấu hiệu tiêu điểm của Gryffindor – Hagrid, cậu ta đang cùng mấy năm dưới hầm mộ nhìn năm trên.

“Lá cờ đẹp quá, có thể...”

“Không thể.”

“Trò Riddle, ta còn chưa nói gì mà.”

“Đây là cờ của Slytherin, em bỏ tiền ra làm vậy là của em, em nói không cho là không cho.” Không hổ là đồ cổ, tiền làm một lá cờ này bằng hai ba lần làm cái hộp ảnh. “Nếu giáo sư Dumbledore đòi, em chỉ có thể hủy nó...” Dù sao ở trong phòng còn mấy cái nữa. Riddle ai oán nhìn Dumbledore, ánh mắt tràn đầy lên án, thầy dĩ nhiên bức em làm ra quyết định cực kỳ tàn ác như vậy.

“Thầy chưa, tôi đã nói khả năng hành động của cậu ấy là đăng phong tạo cực mà.” Sheryl an ủi Abraxas buồn bực vì sáng nay thấy Riddle không khác với ngày thường bao nhiêu.

“Trò Riddle, hình như có thành kiến với ta.”

“Không không không, sao có thể chứ, chẳng qua một học sinh không biết cự lại với giáo sư, không phải là một học sinh giỏi, một cuộc đời chưa từng chống đối với thượng cấp là một cuộc đời không hoàn mỹ. Giáo sư vì tiếp xúc nhiều với em, nên mới có lỗi giác em đang ghim thầy đấy, kỳ thực mỗi một vị giáo sư đều là đối tượng của em.”

“Em thấy vậy đáng kiêu ngạo lắm à?”

“Vâng, em là Slytherin âm hiểm giả dối đê tiện vô sỉ tà ác hung tợn mà ~” Riddle kéo dài giọng, bầy răn ở phía sau buồn cười, “Bọn em phải đi rồi, gặp lại nhé giáo sư.”

...

“Riddle, cậu không cảm thấy hôm nay cậu hưng phấn lắm à?” Sheryl chỉ Riddle và Dumbledore, thường ngày luôn âm thầm lặng lẽ, sao hôm nay trực tiếp vậy?

“Hưng phấn là Dumbledore.” Riddle làm lơ ám chỉ của Sheryl, “Nếu là thường ngày, ổng hiểu kỳ với lá cờ này, sẽ ôi ha hả ~ đi tới, bọn nhỏ, các trò rất có sáng ý, lá cờ này sắc sỡ cỡ nào, có thể cho lão già như ta mở rộng tầm mắt hay gì gì đó, mà không phải là vừa lên sân khấu đã bảo tôi trở ngại đồng học.”

“Có phải là vì truyện cổ tích.” Abraxas bu lại, ám chỉ Gellert.

“Hẳn không phải... Tôi tuyệt đối không cho phép tro tàn lại cháy, lát nữa về viết thư hỏi thử xem.” Cậu phải nói cho Grind, ngựa tốt không quay đầu ăn cỏ cũ, đặc biệt khi nhúm cỏ kia còn là cỏ Đoạn Tràng.

“Tôi quả thật là xen vào chuyện của người khác mà.” Sheryl bất mãn, cổ tích gì đó rõ ràng là ám hiệu, cậu không biết thì thôi, nhưng hai người này tán gẫu hăng say như thế, uống cho cậu trước còn tính giúp.

“Chuyện của người khác? Chuyện của người nào?” Thomas thoải mái quên hết tất cả.

“.....”

“Xem ra người thừa kế vĩ đại của chúng ta... Không chỉ thần thông quảng đại ở địa bàn của mình đâu.” Sheryl không cần nói một câu, sau đó nhìn Abraxas.

“Sao cậu ta làm được?” Abraxas chớp mắt.

“Các cậu đứng đó làm gì thế?” Thomas chạy đến phía trước rồi lộn về, “Riddle đâu?”

Abraxas và Sheryl nhìn mái tóc không biết từ lúc nào đã biến thành màu đen của Thomas lặng lẽ cạ lời...

Kế tiếp rất nhiều người thấy được một trận bạo lực bên đường, xét thấy kẻ thi bạo và người bị hại là cùng học viện... thôi kệ đi...

...

Quán Đầu Heo...

Một học sinh Slytherin quang minh chính đại bước vào quán bar dẫn tới sự chú ý của mọi người, thông thường các học sinh sẽ tới Ba Cây Chổi, mà không phải quán Đầu Heo vừa thối vừa lạnh lại cổ quái này, nhất là các Slytherin, các quý tộc cho dù hiếu kỳ cũng sẽ bọc mình kín từ đầu đến chân, rồi lén lút xuất hiện.

Người này đương nhiên là Riddle, vốn cậu định tùy tiện dạo một vòng quanh Hogsmeade, nhưng Abraxas bên cạnh khiến cậu thấy áy ngại, được rồi, mới một ngày thôi, nỗi lòng của cậu chưa điều chỉnh lại, vì thế nên dùng một kẻ nhỏ, tới quán Đầu Heo bọn họ tuyệt đối sẽ không tới này.

Chắc chắn, đây là em trai của Dumbledore à, quả nhiên, ngoại trừ đôi mắt còn lại khác xa.

“Một ly nước cam.”

“Không có.” Giọng nói hần học, khó trách khách khứa của ông ít thấy thương.

“Nước chanh.”

“Không có.” Thổi râu trợn mắt.

“Nước dưa hấu.”

“Không có.” Sắp rút dưa phép ra rồi kìa.

.....

“Được rồi, tôi nhường cuối cùng đây, nước bí đỏ, chỉ mong mùi vị ở chỗ ông không tệ như Hogwarts~”

“Không có! Không có! Không có!”

“Tuy rằng câu này rất tục, nhưng tôi vẫn phải nói, không có gì cả mà còn dám mở quán bar à...”

“Tiểu quý, chỗ của ta là quán bar, không phải tiệm nước trái cây.”

“Người biết thưởng thức đều biết quán bar cũng có bán cái này, ai... Nếu chỗ của ông đặc biệt như thế, vậy một ly Whiskey.” Riddle bày ra vẻ mặt bất đắc dĩ, người em trai này quá bướng bỉnh.

“Ta không bán rượu cho một thằng nhóc chưa đủ lông đủ cánh.” Từ trên nhìn xuống liếc Riddle, hừ một tiếng đầy vẻ khinh bỉ.

“Ông cũng không có dán tấm băng cấm vị thành niên vào ở cửa, chắc chắn, dùng ánh mắt nóng bỏng như vậy nhìn tôi, khó trách, ông có yêu thích thế à, nói cho ông biết nhé ~ tôi không bán nghệ cũng không bán thân. Vũ lực ép buộc cũng không uy hiếp được tấm lòng kiên trinh của tôi đâu, kỳ thực tôi không ngại có một cuộc gặp gỡ lãng mạn như trong truyền thuyết, nhưng một là, chỗ của ông lãng mạn không nổi, hai là ông không phải nữ, ba là, ông đã già như giáo sư Dumbledore, bốn là, bề ngoài của ông quá xấu, nếu ông cỡ được như nhà Malfoy vậy cho dù là già tí, cố gắng theo đuổi tôi một tí, tôi vẫn có thể suy nghĩ để ông làm dự bị thứ 200.” Mọi người chung quanh đều trợn mắt hốc mồm nhìn vị thiếu niên đùa giỡn ông chủ (hắn xem như là đùa giỡn), rồi nhìn lại ông chủ mặt đã nửa xanh nửa tím, Merlin phù hộ...

“Nhóc...” Aberforth vừa rút ra dưa phép thì đã phát hiện mình không động đậy được. Thiếu niên đối diện đang cười hì hì nhìn mình.

“Cụ à, đừng nói tôi không kính lão, thời đại khác nhau, cây già lên mặt là không được đâu, bùa chú quanh đi quẩn lại chỉ có mấy cái thôi, thân thủ linh hoạt mới là vương đạo.” Tự động xoay người ra sau quầy,

cầm lấy cái ly nhìn bên trái, lại nhìn bên phải. Kế nhìn cái thùng đựng bia.

“Quý củ của Thế Giới Phù Thủy thật kỳ quái, dĩ nhiên có thể bán bia cho con nít.” Nhìn sự náo nhiệt xung quanh, “Chư vị... còn có chuyện gì không?”

Riddle thất vọng nhìn bọn người ăn diện kỳ quái nhanh chóng quay lưng lại hoặc là tự tán gẫu với nhau, hoặc là dứt khoát bỏ đi – theo kiểu không trả tiền ấy. Mất hứng, còn chờ có người đứng ra khiêu khích đây nè, bọn người này thiếu ý thức xung động của Gryffindor.

Không có chuyện để kiểm, Riddle bỏ thêm cho ông chủ mấy cái bùa trói chặt. Cầm lấy ly... Nhú mày, cái ly này đã xài bao lâu rồi mới dơ thành vậy? Em trai lão D có thật là luôn lau nó không? Nhìn cái khăn lau cũng dơ không kém, Merlin phù hộ, năm mươi năm sau khi Cứu Thế Chủ tới cửa xin ông đừng xài tiếp cái khăn này đây.

Vung đũa phép đổi cho mình một cái ly xinh đẹp, rót bia, ngồi xuống, tán gẫu với em trai lão D.

“Nếu Thế Giới Phù Thủy có cục vệ sinh, chỗ đầu tiên bị niêm phong là chỗ ông đây, chỗ thứ hai phỏng chừng là Quán Cái Vạc Lũng, chỉ tiêu vệ sinh ở đó chỉ thiếu mỗi thiết bị biến chất, mà ngoài thì rõ ràng là công trình nguy hiểm. Ôi ~ ông trời của tôi ơi, tôi tưởng rằng chỉ có bia là tệ thôi cơ đấy, chỗ của ông cả cái ly đựng Whiskey cũng... Well well, sau này ISO9002 sao ông qua được hử~” ISO9002 là tiêu chuẩn chất lượng mà Riddle, cục vệ sinh không quản cái này.

“Có lẽ ông bị kích thích gì đấy mới rúc ở đây, nản lòng thoái chí mở một căn tiệm khác loại trông mong có thể tập trung được vô số tội phạm trái pháp luật, sau đó cho Bộ Pháp Thuật một cái cơ giam ông? Merlin ơi, một sự si tình cỡ nào, đừng trừng tôi, ngoại trừ vết thương tình ra còn có gì có thể khiến ông tiêu tụy như thế.” Riddle vừa nói vừa bổ sung thêm pháp thuật, đối phương tốt xấu là em trai lão D.

“Kỳ thực... tôi cũng có phiền não về tình cảm...” Riddle đột nhiên hạ giọng khiến những người chưa đi dựng lỗ tai lên... Hôm nay thật thú vị. “Người thích tôi nhiều lắm, người tôi thích cũng nhiều lắm, tôi nên làm gì bây giờ... Tôi là một người chung tình mà~” Phía sau vang lên cả đồng tiếng thân người ôm lấy mặt đất, xét thấy sàn nhà của quán Đầu Heo chẳng sạch sẽ gì cho mấy, bụi tung đầy trời.

Riddle nhú mày, cậu có phải đã chọn sai chỗ để tâm sự rồi không? Hay là tới Rừng Cẩm tìm Sherlock, Sherlock vừa xinh đẹp vừa sạch sẽ, còn không biết nói, tuyệt đối không kể phiền não của cậu cho người khác nghe, đồng thời sẽ không nhìn cậu bằng ánh mắt như muốn giết người này.

“Được rồi được rồi, tôi đi đây, tôi chỉ biết mà, tuổi tác chênh lệch sẽ có sự khác nhau, không thể cảm nhận được sự phiền não của giới trẻ. Nếu không phải trong trường đồn rằng ông là tình nhân của giáo sư Dumbledore, tôi đâu có rảnh mà tới ngắm ông chứ, không phù hợp với thưởng thức của Slytherin tí nào.” Ở này cậu hình như đã quên nguồn gốc của lời đồn.

Riddle rất ư là phong độ đứng lên ném mấy đồng Sickles, phất tay áo, để lại một đồng quai hàm, không vướng bận gì cả.

“Slytherin đáng chết! Đừng để ta nhìn thấy nhóc nữa đấy!!!!” Hơi của em trai lão D đủ ể nhỉ.

...

“Đột nhiên thấy tâm tình tốt hơn nhiều rồi.” Riddle rất vui vẻ, niềm vui của mình quả nhiên phải thành lập trên sự thống khổ của người khác. “Ế?” Trong một góc khuất, Riddle nhìn thấy một cái bóng lén lén lút lút.

“Cái dáng người này lén lút cho ai xem.” Vừa nhìn đã biết là Ruber? Hagrid. Năm thứ nhất đã lên tới đây không hổ là Gryffindor, cũng may mới năm thứ nhất, chiều cao đã xấp xỉ với năm thứ sáu, thứ bảy, về sau thì khó nói. “Đang ôm nhất định là vật phẩm vi phạm nội quy.” Riddle liếc trắng, nội quy đó đã lên đài, Hagrid cũng không phụ sự mong đợi của mọi người trừ không ít điểm cho Gryffindor, bạn cùng phòng của cậu ta không chịu nổi ba cái mùi ngày càng quái lạ, lông, phân và nước tiểu, còn có chất nhầy thường hay xuất hiện của động vật. Bọn họ càng bài xích Hagrid, Hagrid càng muốn tìm được sự an bình và an ủi từ chỗ lũ động vật không bài xích và kỳ thị mình.

Tuần hoàn ác tính...

Riddle xoay người tới Ba Cây Chổi kiểm chút đồ uống, mặc kệ cậu ta mang cái gì về, chỉ cần không chọc cậu, năm thứ ba mới lên nuôi Acromantula, giờ là năm thứ nhất hẳn không quá đáng lắm.

...

49. Chương 49: Trùng Quan Nhất Nộ

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỏi quá)

049 | Trùng quan nhất nộ

“Cậu đã đi đâu vậy?” Bọn Abraxas không cách nào tìm được Riddle cuối cùng xông tới phòng ngủ dò hỏi.

“Quán Đầu Heo, sau đó là Ba Cây Chổi, kế lại đi tiệm thảo dược, văn phòng phẩm, Công Tước Mật, tiệm Giỡn Zonko cuối cùng là tiệm thú cưng, ể ~ cũng có dạo qua tiệm độc dược, nhưng không dừng lại lâu lắm.” Riddle lấy ra một chậu hoa lớn chừng móng tay, khôi phục lại kích cỡ ban đầu, lại thêm một cái Aguamenti, chậu hoa vốn dĩ rộng tuếch bắt đầu cấp tốc đâm chồi, những sợi dây leo vòng quanh cửa sổ rồi từ từ kéo lên, chỉ trong thoáng chốc khung cửa sổ đã bị màu lục che phủ, nở ra những đóa hoa chuông màu u lan, mùi thơm dịu nhẹ an thần lan tỏa trong căn phòng ngủ hoa lệ.

“Xem ra rất thành công.” Riddle hài lòng.

“Merlin ơi, đây là gì vậy?” Abraxas lấy thắm mỹ của nhà Malfoy thề, cậu chưa từng nhìn thấy loài hoa này, mỗi một đóa cỡ chừng đốt ngón tay, cánh hoa màu lam mộng ảo, nhụy hoa trong suốt được bọc bên trong, sau khi nở tán lá dần nhạt màu, cuối cùng tựa như những chuỗi chuông xinh đẹp làm từ bảo thạch rủ xuống vậy.

“Ở chỗ Muggle, có rất nhiều người thích hoa thường sẽ chiết cây tạo ra một loài mới, Mord cũng thích, chẳng qua bị Saga nô dịch khiến anh ta đã lâu không có thời gian bồi dưỡng, tôi nghĩ nếu như dùng pháp thuật hắc sẽ đơn giản hơn nhiều. Pháp thuật có thể dễ dàng khiến thực vật nhất là các loại thực vật bình thường phi pháp thuật đổi màu khi lớn lên, chỉ cần thiết kế trước là được, nhưng nó chỉ là giả dối mà thôi, ví dụ như mùi này, là tôi đã điều chỉnh trước đó, tiếc là trải qua pháp thuật tàn phá, buổi hoa này chỉ có thể sống được một ngày, giá trị chế tạo cũng không rẻ.”

“Nếu không rẻ cũng là vấn đề, vậy cậu không rõ sức chống cự của phụ nữ... Đặc biệt là kiểu phụ nữ như mẹ tôi đối với cái đẹp kém cỡ nào.” Abraxas đầu tiên tán thành.

“Đúng rồi, Riddle, còn nữa không? Có cái này nữ sinh nào mà tôi không ưa được chứ.”

“Còn đang trong giai đoạn nghiên cứu, mùi hương, màu sắc, hình dạng phải có thay đổi không thể y như cái này được, còn có hoa kỳ tốt nhất phải ba ngày mới hợp lệ.”

“Giờ không phải lúc khoe khoang thành quả của cậu, Riddle, khai mau, vì sao bọn này phát động cả Slytherin cũng không tìm được cậu ở cái Hogsmeade bé xíu ấy.”

“Sheryl, lời này của cậu thật làm người ta thương tâm.”

“Được, vậy chúng ta tiếp tục thảo luận về món đồ chơi lấy lòng con gái này nhé.” Sheryl nhướng mày, thoả mãn nhìn Riddle cứng họng, Abraxas bắt đầu tỏ ra sát khí với đóa hoa vừa rồi còn khen không dứt miệng.

“Rồi rồi, tôi khai là được, vừa ra khỏi quán Đầu Heo tôi đã phát hiện có học sinh Slytherin hỏi thăm xem có ai thấy tôi không, bất chợt nổi hứng lên nên tôi ăn diện lại mình, đổi màu tóc, dùng Confundus Charm, lại đội mũ che và đeo kính, tiết kiệm được Disillusionment Charm, các cậu bận rộn như vậy, sao mà tìm được chứ.” Riddle có chút mơ hồ, trước đây sao cậu không biết Abraxas có khí thế mạnh mẽ như vậy chứ, ghen quả nhiên là động lực lớn nhất mà, “Các cậu tìm tôi làm chi.”

“.....” Dò la vấn đề tình cảm của cậu, Abr và Sheryl lập tức cảm giác được cái gì gọi là yêu ở trong lòng nhưng khó nói. (Câu này là xài vậy hả?)

“Ngày đó từ Rừng Cấm trở về, chưa tán gẫu được gì cả, ngày thứ hai lại ngủ, hôm nay đang định kéo cậu tán gẫu một phen, kết quả cậu lại mất tích, hưng sư động chúng tìm cậu như vậy giận dữ chiếm thành phần đa số.”

“Còn có gì để tán gẫu, chuyện người thừa kế các cậu nuốt vào bụng cho tôi.” Nếu không đừng trách cậu không khách khí.

“Cậu tính hưởng thụ quyền lợi mà không thực hiện nghĩa vụ à?” Nhìn căn phòng hoa lệ vô cùng này, nghe Thomas miêu tả đây là phiên bản thu nhỏ.

“Đừng lấy mấy lời huênh hoang đó lừa tôi, không ai nói hậu đại của Slytherin có nghĩa vụ dẫn dắt Slytherin nhất thống Thế Giới Phù Thủy cả, nếu căn phòng này và bí đạo xem như quyền lợi, vậy không hưởng thụ cũng không hề gì, nó chỉ là sự mong nhớ tòa thành này dành cho Slytherin và một tí quyền kế thừa di sản bé xíu thân là con cháu nên được hưởng từ tổ tiên mà thôi, trước đây không phải không có Slytherin thuần chủng tới trường.” Người mẹ không ánh mắt của cậu là Squib, nhưng cậu và ông ngoại lại là phù thủy chính thống... Lấy độ kiêu ngạo của bọn họ, không thể nào che giấu thân phận.

“Đó là chuyện của rất lâu trước rồi, khi đó có huyết thống của Slytherin không chỉ có một, sau lại... không biết thế nào, tính cách của bọn họ thiếu sót ngày càng nghiêm trọng, kiêu ngạo tự mãn, thích khoe khoang lãng phí, lại không có tài năng gì cả, cái sau phá sản hơn cái trước, có một khoảng thời gian mọi người khá là thất vọng với hậu duệ của Slytherin, không biết bắt đầu từ khi nào đã không còn tin tức.”

Ôi ~ Riddle hiểu rõ gặt đầu, Thì ra là thế, khi có năng lực thì hiềm hoi, khi hiềm hoi lại không có năng lực, tính tình khó ưa, nói như rồng leo, làm như mèo mửa, chắc chắn, ông ngoại và cậu chẳng lẽ là vì nghèo đến xấu hổ nên mới không thừa nhận mình là hậu đại của Slytherin... Khả năng này rất lớn.

Ba người mơ hồ nhìn nụ cười ngày càng quỷ dị, ngày càng yêu nghiệt của Riddle, vẻ mặt ấy rất sống động, mắt mũi lông mi viết lên mấy chữ vui sướng khi người gặp họa, không khỏi nhìn nhau, bọn họ vừa rồi bàn về chủ đề gì quỷ dị lắm à? Hình như là nói bậy hậu duệ của Slytherin thì phải, cũng là tổ tiên của cậu ta thì phải... Sao vui thế?

“Riddle!”

“A? Ôi, tôi đang nghĩ vampire bình thường làm cách nào hút máu?”

“Bộ Pháp Thuật có điều lệ hạn chế rõ ràng, nhưng chỉ để đối phó với vampire cấp thấp cùng hậu duệ vừa được sơ ửng, cấp bậc như Odelette và Key, cho dù muốn quần cũng không có năng lực. Sức ăn của vampire cấp cao không nhiều, thường ngày cũng sẽ ăn chút ăn đồ của nhân loại cho đỡ thèm.” Abraxas nghĩ một lát, “Nhưng vampire ở Anh rất ít, thuở bé nhà tôi hình như có tiếp đón một vị thân vương có chút giao tình với ông nội tôi, bọn họ chê nước Anh quá bình tĩnh, bọn họ thích Vatican ở La Mã hơn, bảo rằng giáo đình ở đó rất thú vị.”

Sự thật nói cho chúng ta biết... Lịch sử là một kẻ điêu toa! Riddle gặt đầu, thảo nào Saga có thể kiếm được quần áo của giáo hoàng, căn bản là Huyết Tộc làm ra hậu duệ cấp thấp để quây mà.

“Oáp... Đang tính bảo Saga tổ chức thủ hạ hiến máu theo nghĩa vụ sau đó bán cho vampire.”

“Chủ ý hay.” Thomas đơn thuần cảm thấy chủ ý này rất kiếm tiền.

“Tần suất hôm nay cậu nhắc tới Saga hình như cao hơn bình thường đấy!” Abraxas ghen.

“.....” Riddle thuần túy thấy mình oan lắm, rõ ràng là Abr nhảy cảm mà.

“Bọn này đang thảo luận thân phận người thừa kế của cậu, đừng đổi chủ đề.” Sheryl bất mãn nhìn Thomas và Abr, hai cậu còn lạc đề chung với Riddle nữa à, “Riddle, qua nhiều năm như vậy Slytherin cần một người thừa kế có thể chân chính bày ra phong độ của Salazar Slytherin, không phải là hậu duệ đơn thuần có huyết mạch, mà là người kế thừa ý chí của của ngài ấy.”

“Ý chí của Slytherin? Tiêu diệt hết Muggle à?” Riddle khinh thường cười lạnh, “Được rồi, được rồi, tôi biết tình huống ở Đức làm cậu lo lắng.” Lén nhìn Abraxas, cậu ta quả thật không nhiều lời, nhưng hình như cũng nói quá ít thì phải, “Rất nhanh sẽ tốt thôi, về phần Dumbledore, ông cũng chỉ có thể làm mưa làm gió ở trường.”

“Ông tới trường có mười mấy năm, cũng đã làm Slytherin ngày càng bị xa lánh, tiếp tục như vậy, tới thiếu ông có thể nhảy nhót thêm một trăm tám mươi năm nữa!”

“Ông không có quyền này.” Cho dù là Thế Giới Phù Thủy bị Voldemort giày vò cũng không thể triệt để loại trừ Slytherin.

“Riddle!”

“Vậy cậu muốn tôi làm gì đây? Làm thịt Dumbledore à? Tôi biết các cậu miễn cảm với thân phận này, có hậu duệ của người sáng lập học viện học ở học viện nhà mình sẽ thấy rạn vỡ, nhưng cũng đừng vì ba cái chuyện nhỏ này mà khó xử anh em được không, lão ong mật đã ngứa mắt với tôi lắm rồi, chừa cho tôi con đường sống đi...”

Rõ ràng là cậu cưỡng lại ông mà! Cả ba đều thấy bị phẫn. Sheryl càng là có miệng khó trả lời, nếu như chỉ là vì uy phong, cậu đương nhiên sẽ không ép Riddle khoe ra thân phận, nhưng... không thể nói rõ mà!

...

“Cậu rút cuộc tính làm thế nào để thần không biết quỷ không hay cho mọi người biết thân phận của Riddle?” Về phòng ngủ Abraxas hỏi Sheryl, bọn họ đã ám chỉ rồi, Riddle quả nhiên đánh chết không chịu thừa nhận.

“Còn nhớ tiêu chuẩn của hậu duệ Slytherin không?”

“Tiếng rần?”

“Cách thứ nhất, chế tạo ngoài ý muốn ở tiết Sinh Vật Huyền Bí, ví dụ như, chúng ta giấu thật nhiều rắn ở đó, lợi dụng chúng chọc giận giáo tài dùng để lên lớp, Sinh Vật Huyền Bí bị chọc giận, đồng học hết hoảng, còn có một bầy rắn, Riddle sẽ làm ra lựa chọn tốt nhất.”

“Cậu thật âm hiểm.”

“Cảm ơn, nhưng nó rất dễ xảy ra ngoài ý muốn, cách thứ hai là, khi Riddle dùng tiếng rắn, bị người bắt gặp, tốt nhất là rất nhiều người. Hôm nay Thomas không phải đã nói rồi sao, mật thất hoặc bí đạo thuộc về Slytherin trong tòa thành này cần dùng tiếng rắn để mở.”

“Muốn thành công cũng không dễ, Thomas cũng đã nói, Riddle hiện tại không ra khỏi cửa.” Abraxas phân tích, “Hơn nữa Riddle lành Obliviate lắm.”

“Cậu ấy thủ hạ lưu tình với nữ sĩ, Pallas, Pomona thậm chí Eileen đều là ứng viên tốt nhất, nhất là Pomona, chẳng những là đối tượng mối tình đầu của Riddle, vẫn là một trong những chủ biên của báo lá cải, Pomona biết là toàn trường đều biết, mà còn Pomona rất vui lòng không hỏi lý do thay chúng ta theo dõi cậu ấy.”

“Hừ ~ Pomona...” Abraxas, dầm của cậu thật là không cần tiền vốn mà...

“Thứ ba, lợi dụng Nagini, cả Slytherin đều rất chiều cô bé này, Nagini trườn ra phòng nghỉ sẽ không làm ai hoài nghi, nếu mọi người đang ngồi tán gẫu với Riddle ở phòng sinh hoạt chung, Nagini đột nhiên xen miệng vào, Riddle có kịp đổi ngôn ngữ không? Tuy rằng tôi không biết tiếng rắn và tiếng Anh nghe vào tai Parseltongue có gì khác nhau không, nhưng chỉ cần cậu ấy hô một câu là chúng ta thành công, năm thứ nhất Thomas không phải đã bật ra một câu tiếng Đức khi đang nói chuyện sao!”

“Cậu thật là âm hiểm giả dối, đề tiện vô sỉ, sắp vượt qua Riddle rồi!” Abraxas giơ lên ngón cái với người bạn.

“Cảm ơn lời khen.” Từ khi Riddle nói ví dụ như vậy ở Slytherin được xưng là ca ngợi, bầy rắn lén lút rất thích khen người như thế, đương nhiên được khen ngoại trừ mặt dày như Riddle hoặc Sheryl còn lại đều đơ mặt.

Hai cái bên này nhanh gọn lẹ chuẩn bị, Riddle bên kia tính toán suy xét, lộn trở về bắt lấy bọn họ làm Fidelius Charm xong cũng yên tâm tiếp tục tiêu dao.

Không ai ngờ được những chuyện sẽ xảy ra kế tiếp, nhưng đối với kế hoạch của Abraxas và Sheryl mà nói xem như là chuyện tốt, nếu nói từ chuyện Nagini cắn người năm thứ nhất thấy được cơ trí của Riddle, Thomas đánh lộn năm thứ hai thấy được lý niệm của cậu, cảnh cáo Ruber? Hagrid lúc khai giảng năm thứ ba thấy được khí thế và uy tín bất chợt sinh ra ở Slytherin, vậy kế tiếp làm bọn họ chân chính thấy được cơn giận khi một vị Vua bị mạo phạm vậy ngược và thủ đoạn thuộc về Slytherin!

“Lại cãi nhau à?” Riddle bất đắc dĩ nhìn mọi người, xem cái thế này cũng biết là Slytherin và Gryffindor, được lắm, Hagrid cao kều cũng có mặt.

“Riddle, chúng ta tới thư viện đi!” Thomas vọt ra kéo Riddle bỏ chạy.

“Cậu mà chịu tới thư viện à? Hơn nữa con đường tới thư viện là bên này.” Riddle chỉ vào đằng trước, “Cẩn tôi làm gì?”

“Sheryl nói...” Thomas rơi lệ, cậu rất không có cốt khí, Riddle trừng cậu đã khai.

Sheryl? Riddle không hiểu nhú mày, lần thứ hai nhìn vào đám người đang tụ tập, một ánh bạch kim bắt mắt khiến con người của cậu co rút lại, trực tiếp rút đũa phép tách ra một con đường.

“Đáng chết, Abr, cậu cố lên, chúng ta lập tức tới trạm xá, mau lên, Riddle ở ngay phía sau, nếu cậu ấy thấy...”

“Nếu tôi thấy, tôi sẽ nói cho cậu biết, vết cắn của kỳ nhông lửa sẽ làm thần kinh tê liệt, cậu ta đứng không vững nữa rồi.” Giọng nói lạnh lùng của Riddle vang lên phía sau, Sheryl ngẩng đầu lên, nhìn thấy một đôi mắt buốt giá tận xương đã không kiềm được run rẩy, bên trong đôi mắt màu đen ấy không hề có cảm xúc, sạch sẽ ánh lên cái bóng bị thương của thiếu niên bạch kim, nhiệt độ xung quanh bị ma áp lạnh băng đè thấp hơn mười độ, cái nhìn ấy khiến người có cảm giác ghệt thở.

Giận dữ, mọi người cảm nhận được sự giận dữ. Tuy rằng Riddle không nói gì, cũng không làm gì, nhưng bọn họ đều hoảng sợ, nhất là các Gryffindor, bọn họ cảm nhận được sự giận dữ của Riddle, và có kẻ sẽ phải trả giá cho nó.

“Bị thương không nặng, may là kỳ nhông lửa.” Đỡ lấy Abraxas tay chân mềm nhũn trong lòng Sheryl, dứt khoát để cậu ta ngồi xuống đất dựa vào lòng mình, dùng đũa phép rạch ra một vết cắt nhỏ trên tay Abr, ép độc tố chảy ra. Lại dùng một cái khăn tay băng sơ lại. “Đỡ hơn tí nào chưa?” Vết rét lạnh như trước, nhưng không biết có phải là ảo giác không, mấy câu nói với Abraxas hơn vài phần ôn hòa.

“Ừ.” Kỳ nhông lửa, không nguy hiểm đến tính mạng, nhưng bị cắn sẽ có chừng mấy giờ không động đậy được. Cậu cũng thật khinh thường, đâu có ngờ tên to con ấy dĩ nhiên tùy thân mang theo... thứ này chứ. “Lần này là tôi sơ ý.”

“Ừ!” Gật đầu, “Không nghiêm trọng, không cần tới trạm xá.” Có được cái gật của Abr, Riddle thậm chí không thèm quay lại đã trực tiếp ra lệnh “Báo cho Eileen, lập tức nấu một chai thuốc giải độc tương ứng, khẩu vị đỡ đỡ tí.”

“Dạ!” Nếu có người phát hiện sẽ thấy, kẻ đứng ngoài cùng lên tiếng đáp lại là một năm trên, không phải năm thứ ba Riddle lãnh đạo, nhưng lúc này đã không ai chú ý tới điểm đó, cả năm trên theo bản năng chạy ra ngoài cũng không nhận thấy được mình vừa nghe lệnh ai.

“Kỳ nhông lửa, của cậu à?” Ánh mắt độ không tuyệt đối cuối cùng nhắm thẳng vào kẻ gây họa lần này, Ruber Hagrid. “Tôi nhớ tôi đã cảnh cáo cậu rồi mà. Hagrid...”

“Tôi... Tôi...” Hagrid còn đang ôm con kỳ nhông lửa, chân tay luống cuống.

“Là Slytherin các cậu khiêu khích trước!” Tình nghĩa của Gryffindor thật đúng là đáng tán thưởng.

“Vậy thì sao?” Riddle không thêm quan tâm đỡ Abraxas dậy, để cậu ta dựa vào lòng mình, “Không trừ điểm à? Giáo sư.”

Ánh mắt mọi người đồng loạt nhìn Dumbledore đã xuất hiện.

“À phải, Gryffindor trừ 50 điểm, cấm túc một tháng.” Nghiêm nghị nói với Hagrid, “Mang sinh vật nguy hiểm vào tòa thành, còn tổn thương đồng học. A ~ trò Riddle, ta nghĩ cậu Malfoy vẫn nên tới trạm xá thì tốt hơn.”

“Em tin tưởng Eileen.” Riddle làm lơ Dumbledore, “Không hiểu kỳ cậu ta làm cách nào có được con kỳ nhông lửa đó à?” Bất kể làm cách nào cũng là vi phạm nội quy trường, “Năm thứ nhất chưa được cho phép đã tới Hogsmeade, cũng phải bị trừ điểm.” Đưa phép chỉ vào huyết thái dương kéo ra một luồng chỉ bạc, nở một nụ cười khiến người kinh hồn táng đảm, “Chứng cứ!”

“Gryffindor trừ 20 điểm.” Dumbledore không nói được gì cả, tuy rằng ông cảm thấy một con kỳ nhông lửa và lên chuồn tới Hogsmeade cũng không có gì ghê gớm. Nhưng bị thương là người thừa kế nhà Malfoy, còn có nhiều người chứng kiến như vậy, điểm phải trừ, lần này nghiêm khắc một tí cũng có thể gõ Hagrid, đồng thời biểu hiện mình không thiên vị.

Riddle rất có thâm ý nhìn Dumbledore, một cái Summoning Charm bắt lấy con kỳ nhông lửa trên tay Hagrid, lại quăng một cái Diffindo vào không trung, bầm thây con kỳ nhông ấy ra tại chỗ, bùa chú tầm thường như Diffindo không thể tạo thành thương tổn bao lớn với sinh mệnh sống, bởi vậy có thể thấy được sức mạnh của Riddle.

Hagrid rên một tiếng tỉnh xông lên, lại bị Riddle liếc nhẹ một cái, cứ thế cứng ngắc tại chỗ.

Các Gryffindor nhìn Riddle đỡ Malfoy, phía sau theo một chuỗi Slytherin ung dung thảnh thơi về hầm, tầm mắt cuối cùng như đang nhìn người chết của cậu ấy, nói rõ cho mọi người biết.

Ruber Hagrid, tôi tuyệt đối sẽ không tha cho cậu!

...

50. Chương 50: Sự Trả Thù Của Riddle (thượng)

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỗi quá)

050 | Sự trả thù của Riddle (thượng)

“Anh tự hào vì em đấy, Eileen.” Riddle khen ngợi nhìn chai độc được thượng phẩm lóe lên màu sắc của sự hoàn mỹ vừa được múc ra khỏi vạc trên tay, khi cậu đỡ Abraxas về phòng ngủ, Eileen đã giao cho cậu kiệt tác này.

“Tạm tạm thôi~” Khuôn mặt âm trầm của Eileen lóe lên màu đỏ ửng, ánh mắt luôn mơ hồ bay bổng cũng không còn sự trì độn, thành tựu ở lĩnh vực mình thích, nhận được sự khen ngợi của mọi người, ai cũng sẽ vui vẻ.

“Quả là tuyệt vời, My Girl, em miễn cho anh phần tội phải uống ba cái chai độc được mùi vị khó tả ở trạm xá, ca ngợi Merlin.” Uống xong độc được Abraxas bắt đầu hoạt động tay chân, cảm giác có thể nắm giữ được tứ chi của mình thật tuyệt.

“Độc được ở trạm xá...” Eileen do dự một hồi, cuối cùng quyết định nói ra, dù sao Riddle là kim chủ, tài liệu độc được, phòng thí nghiệm hoàn mỹ còn có nguồn tiêu thụ thành phẩm, và bài thuốc trân quý... “Slughorn thường hay nhờ em làm một ít thuốc cơ bản trạm xá sẽ dùng.” Chuyện thường mà, nhờ Eileen tuyệt đối đáng tin hơn nhờ năm thứ bảy, “Sau đó ông ta sẽ pha loãng chỗ độc được ấy, rồi rót vào đó những mùi vị đặc thù... Ông ta còn nói nếu sau này em tiếp nhận chức vụ của ông ta, nó là chuyện em cần phải biết...”

“.....” Bầy rắn chịu tội ở trạm xá đang cố nhớ lại số độc được mùi lạ mình từng uống.

“Em nghĩ đây là một truyền thống đã được lưu truyền rất nhiều năm, dù sao vừa không ảnh hưởng được hiệu lực còn thay đổi được khẩu vị không phải giáo sư Slughorn có thể nghiên cứu ra.” Eileen thoát nhìn như đang khinh thường tài hoa của giáo sư, nhưng viện trưởng Slughorn đã không có uy tín gì, bầy rắn bao che khuyết điểm sẽ không đắc tội nữ thần độc được được Riddle bảo vệ mà mách lẻo với ông.

“Well, một truyền thống rất tuyệt, nói không chừng còn đời đời thay đổi, các phù thủy đều có ác thú vị nhìn hậu đại nhà mình chịu tội chung với mình mà, bắt đầu từ nón phân viện.” Riddle không khỏi chờ mong cái ngày chị Đại của bọn họ chính thức chiếm lấy Hogwarts trở thành BOSS ẩn tính.

“Tiết kế tiếp là phòng chống Nghệ Thuật Hắc Ám, tôi nghĩ mình không cần xin nghỉ, nhưng có một chuyện tôi cần phải nói riêng với cậu đấy Riddle.” Quý tộc bạch kim lấy ra phong độ, hắt cằm 45 độ, kéo giọng, tiêu chuẩn Malfoy, bầy rắn Slytherin rất thức thời rời đi, ngoại trừ Sheryl và Thomas ánh mắt khá mập mờ, những người khác ở giờ khắc này không ai nghĩ vớ va vớ vẩn.

“Vừa rồi ôm tôi cậu có cảm giác gì.”

Riddle lặng lẽ nhìn Abraxas, cậu cũng đoán được là chuyện này, nhưng... lời này sao nghe lưu manh vậy?

“Nhuyễn ngọc ôn hương, xúc cảm tuyệt vời, đẹp mắt cũng vừa tay, không hổ là Veela bạch kim nhà Malfoy.” Xúc cảm rất tốt.

“Tôi không phải Veela!” Abraxas đầu tiên theo bản năng phản kháng xưng hô Veela sau đó hung tợn nhìn Riddle, “Thích tôi không?”

“Thích!”

“Riddle!” Ánh mắt Abraxas lóe sáng, nhưng khi thấy vẻ mặt bình tĩnh của người nào đó chỉ biết còn có câu kể.

“Cũng chỉ là thích mà thôi.” Riddle trực tiếp nhìn Abraxas, “Tôi bảo thủ hơn mình tưởng tượng nhiều lắm Abr, tôi không cần một tình yêu không thể đi đến cuối cùng.” Trách nhiệm gia tộc, kéo dài huyết thống

chúng đều là gánh nặng của cậu, mà tôi cũng có kiên trì của tôi, hiện tại chỉ là thích, còn chưa đến mức có thể nhượng bộ vì cậu, hơn nữa... “Xin lỗi, Abr, phần thích này không chỉ dành cho cậu.”

Saga...

Sắc mặt Abraxas nháy mắt trắng bệch, “Nếu tôi không phải đùa, tôi nguyện ý bỏ xuống trách nhiệm gia tộc thì sao, cậu có huyết thống của Slytherin, nhà tôi... có lẽ... có lẽ sẽ không phản đối.” Vậy có thể không chỉ là thích không, có thể chỉ thích tôi, và bỏ qua Muggle kia không.

“Phải lên lớp rồi.” Riddle xoay người rời đi, trốn tránh? Phải, vậy thì sao.

...

Nói cách khác, tình cảm này nếu phát triển trái lại sẽ tệ hơn. Trong tiết phòng chống Nghệ Thuật Hắc Ám, Sheryl và Abraxas rất không hòa hợp chơi trò truyền giấy.

Phải ~

Sheryl nhìn ký hiệu bay lơ lửng này, lại nhìn Abraxas vẻ mặt hưng phấn, gò má đỏ ửng, si mê ngắm Riddle ngồi ở hàng trước nghiêm túc viết bài.

Tôi chưa bao giờ biết người bạn tôi quen nhiều năm như vậy dĩ nhiên là kẻ cuồng bị ngược.

Tôi không cuồng, tuy rằng tôi là Malfoy, nhưng tôi không phải M, tôi là Slytherin tiêu chuẩn. Cho Sheryl nhìn xong sau đó viết tiếp, Cái tính quái đản của Slytherin tôi còn không rõ sao, chúng ta luôn dùng mắt nhìn sự việc, dùng trái tim phân rõ chân tướng.

Ý của cậu là... cậu nhìn ra cậu ấy đã yêu cậu đến hết thuốc chữa rồi hả? Một bản lĩnh khác của Slytherin, viết ra lời châm chọc có thể đọc và hiểu.

Dĩ nhiên không phải... nhưng tôi nhìn thấy sự do dự và mâu thuẫn của cậu ấy, tuy rằng giữa chúng tôi có rất nhiều trắc trở, nhưng cậu ấy vẫn thích tôi, cậu ấy nói là giả thiết, là nếu, mà không phải cự tuyệt!

..... Sheryl rất phức tạp đáp lại một sự im lặng tuyệt đối. Mà tâm tình cực tốt Abraxas hồn nhiên lơ đã.

Cậu ấy vì tôi mà nổi giận, vì tôi mà phát cáu, còn ôm tôi ở trước mặt nhiều học sinh như vậy. Viết một câu, cho Sheryl một cái liếc, rồi viết tiếp, đáng về đặc ý. Còn đặc biệt nhờ Eileen nấu độc được, nhìn tốc độ giải quyết của Eileen cũng biết nó vốn là một chuyện đơn giản cỡ nào.

Cậu ấy còn nói nếu cậu ấy thật sự thích tôi, cậu ấy sẽ thỏa hiệp vì gia tộc của tôi, cứ nghĩ tới chuyện cậu ấy sẽ khấn cầu được gia tộc tôi tha thứ, tôi đã thấy tương lai của mình rực rỡ cả lên rồi. Tự động bỏ qua vấn đề tình địch.

Sheryl còn có thể nói gì, nhìn tờ giấy bị quăng tới trước mặt, tốt, rất tốt, tỏ tình thất bại còn có thể vui như vậy cũng chỉ có nhà Malfoy. Vung đũa phép, cơn giận của thiếu gia Zabini đây cũng lớn lắm.

“Sly... Slytherin trừ... trừ 10 điểm...” Không phải giáo sư tiết phòng chống Nghệ Thuật Hắc Ám mới tới nói lấp như Quirrel, mà là nếu bạn nhìn thấy học sinh đương đường phóng hỏa, tổ chất tâm lý mà kém tí cũng sẽ nói lấp.

Mọi người nghi hoặc nhìn đồng tro tàn còn đang cháy trước mặt Sheryl, chờ nó đốt xong rồi, nhìn lại đương sự, sắc mặt Sheryl kéo xệ, xét thấy bình thường người ta cũng nghiêm túc như vậy, vì thế mọi người tỏ vẻ vấn đề hẳn không lớn. Mà Malfoy... vừa nhìn đã biết là có chuyện vui. Không có gì, học tiếp...

Riddle cũng nghi hoặc quay đầu lại, cậu là người quay lại sớm nhất, xem chừng là Abraxas viết cái gì chọc giận Sheryl, bằng không đốt giấy gì đó, bọn họ nếu thích đốt cả phòng học này cũng không có vấn đề, ngày mai cậu khiến Hogwarts đổi phòng khác, dù sao tòa thành này lớn lắm. Đây là bao che khuyết điểm của Slytherin. (Tôi cảm thấy càng giống như dung túng tội phạm.)

Hiện giờ Riddle rất bận, dĩ nhiên không phải bận ghi ba cái bút ký nhảm chán ấy, có một vị Dark Lord được học từ trường dạy Nghệ Thuật Hắc Ám chính quy như Gellert Grindelwald làm thầy, tiết phòng chống Nghệ Thuật Hắc Ám ở Hogwarts còn có gì đáng để học. Nhưng Nghệ Thuật Hắc Ám thời đại này chỉ ít chính quy, giải thích tường tận, dạy rõ phòng ngự, 50 năm sau, ngoại trừ lời nguyên của cậu, cũng chỉ có

tôi sát trùng, kỹ xảo sáng tác thơ ca, đối kháng với một ít sinh vật Hắc Ám và xem ai lên lớp chép sách nhanh nhất, nhắc tới mới nhớ chân chính dạy cho bọn họ Nghệ Thuật Hắc Ám ngược lại là Death Eaters, ví dụ như Moody do Bartemius Crouch ngụy trang, Snape (gián điệp cũng được tính), còn có Death Eaters Amicus Carrow (người qua đường Giáp) ở năm thứ bảy đã trực tiếp ra tay với học sinh.

Lạc chủ đề rồi, hiện giờ Riddle rất bận, bận viết thư cho Gellert.

Khi Dumbledore để Hagrid nhập học, cậu đã hỏi Gellert liệu có ảnh hưởng cuộc chiến hay không, thầy của cậu rất bình tĩnh trả lời là không, một là Hagrid còn nhỏ, hai là chỗ ông ấy không phải không có liên hệ với người khổng lồ, trước đây ông ấy từng cân nhắc tới chuyện lợi dụng người khổng lồ, nhưng giờ suy nghĩ thay đổi, ông ấy sớm có chuẩn bị, bày ra không ít cản trở trên con đường bộ tộc ấy thông ra bên ngoài. Chúng tộc không nào không hoa lệ này ông không cần cũng không thể để Albus dắt ra ngoài đi dạo.

Nếu Gellert đã có chuẩn bị, Riddle khi đó cũng không nói gì, nhớ tới trong nguyên tác Hagrid cầm cây đuốc Dumbledore cho tới chỗ bộ tộc người khổng lồ bày tỏ thiện ý, kết quả cậu ta không chỉ làm hỏng chuyện còn bắt cóc một cậu em người khổng lồ về. Tuy rằng người khổng lồ này khá dễ dạy mà còn ở trận chiến cuối cùng với Voldemort hữu dụng hơn Hagrid nhiều.

Vốn Riddle là định nếu Hagrid ngoan ngoãn tí, vậy để cậu ta tốt nghiệp, dù sao có cái đầu và cá tính như vậy tám phần mười vẫn sẽ ở lại Hogwarts làm người giữ khóa, có cậu ta ở đây bảy năm kế tiếp cho dù Riddle tốt nghiệp Gryffindor cũng đừng mơ cầm cúp học viện, cũng là một chuyện tốt phải không.

Nhưng... ánh mắt cậu tối sầm lại, Hagrid sẽ không có cơ hội tốt nghiệp.

Trên tờ giấy viết thư hoa lệ của Slytherin, kể ra cuộc sống vụn vặt của cậu, còn có mâu thuẫn xảy ra gần đây, đồng thời dứt khoát yêu cầu sự giúp đỡ của Gellert.

Nhìn tờ danh sách vi phạm lệnh cấm bên dưới, Riddle không hề có cảm giác áy náy dán thư lại, mặc dù có chút chuyện bé xé ra to, nhưng Dumbledore che chở Hagrid như vậy không làm to chuyện cũng không được, mà còn... Cậu đã cảnh cáo Hagrid ở lúc khai giảng rồi, Tôi sẽ khiến cho cả Gryffindor khóc la tống cậu ta vào Azkaban...

...

Số 13 phố Beckham

“Ể? Sao đề Riddle nhà chúng ta muốn kỳ quái vậy?” Đã xem nhà người khác thành nhà mình lão Dark Lord hiện sống rất thư thả nhận được lá thư gửi tới từ Hogwarts.

“Rid? Em ấy muốn thứ gì hiếm lạ lắm à?” Saga không ngẩng đầu lên, gần đây anh rất bận, bận vô cùng, tuy rằng anh là mafia, nhưng bàn tay anh đuổi quá nhanh, hiện tại chính giới quân giới đều chen vào rồi, cho nên anh phải khống chế tiết tấu chiến tranh, bằng không người của anh anh dừng trong cuộc chiến, thành quả chiến hậu lại bị người khác cướp lấy, vậy anh tình nguyện khiến quốc gia này chiến bại. “Cứ gửi cho em ấy đi, lễ Giáng Sinh năm nay em ấy phải ở lại trường hẳn sẽ rất chán.” Saga cho rằng Riddle hỏi thứ gì đó quý lắm, lão Dark Lord đau lòng.

Lão Dark Lord và Saga quyết định liên thủ giải quyết trận Chiến Tranh Thế Giới này, chỉ ít dọn dẹp nước Anh. Lão Dark Lord sẽ lợi dụng pháp thuật khống chế cao tầng phát xít Đức, dụ dỗ bọn họ phán đoán sai lầm, gia tốc diệt vong, cũng dẫn chiến hỏa tới các quốc gia khác của Âu Châu, mà Saga thì là nhanh chóng thành lập thế lực Muggle ở Đức, sau khi phát xít chiến bại cấp tốc chiếm lĩnh, gặm lấy miếng thịt béo bở, rồi liên hợp với Thế Giới Phù Thủy Đức để phát triển, khiến bọn nhà què (lời Saga) của Thế Giới Phù Thủy biết được cái gì mới gọi là lợi ích chân chính, cái gì mới gọi là phát triển và hùng mạnh.

Đức là đầu nguồn của World War II, động thủ bên đó chỉ là để nhanh chóng giải quyết trận chiến, Đức xong rồi, Anh vốn là tổ chim của Saga, tránh thoát được chiến tranh, đương nhiên sẽ trở thành vật trong túi anh. Đây là kế hoạch bất đắc dĩ thay đổi do chiến tranh ngoài ý muốn mở rộng.

Đương nhiên nhìn như đơn giản, làm lại không dễ như thế, ví dụ như chỗ lão Dark Lord phải thuyết phục bọn thuộc hạ đầu gối là một chuyện rất phiền toái. Cho nên gần đây hai người đều rất bận.

“Nogtail, Moke, Niffler, Knarl, ấu tể hoặc trứng của Acromantula...” Gellert nghi hoặc nhìn danh sách.

“Chỉ có ba cái này? Có vấn đề gì à?” Không quý lắm, có mỗi con nhện là quý tí thôi. Nhưng độc được thường ngày Riddle làm hẳn dùng tài liệu còn quý hơn. Saga khá hiểu biết giá hàng của Thế Giới Phù Thủy...

“Không phải vấn đề quý hay không, lần này Riddle cần là sống, rõ ràng không phải dùng để làm độc được hoặc luyện kim, cũng không giống như vật thí nghiệm...” Ánh mắt lão Dark Lord sáng lên, “Lẽ nào đồ đệ bảo bối của ta định nhất thống Thế Giới Phù Thủy của Anh, kế thừa y bát của ta?”

Ba! Một quyển Sinh Vật Huyền Bí ở đâu ném vào mặt của lão Dark Lord, tặng kèm N ánh mắt khi dễ của một vị Bó Già Muggle, “Nhìn cho rõ đi, đại bộ phận là cấp ba, về phần ấu tể, tôi có thể một súng bắn chết, dùng cái này nhất thống Thế Giới Phù Thủy, ông quả nhiên bị Alzheimer rồi. Mau đi gửi đồ, chuyện lễ Giáng Sinh nói uyển chuyển tí.”

“Không cần lo lắng như vậy, Riddle hỏi ba cái này để làm gì ta có thể đoán được tám chín phần.” Đưa thư cho Saga xem. Chuyện này năm đó ông làm không ít, không phải là vu oan hãm hại sao.

“Ôi ~ tính xỏ chết con Orc kia à.” Dòng suy nghĩ của người một nhà hiền nhiên giống nhau.

“Là Half-Giant, Riddle sẽ được chơi vui vẻ, chúng ta nắm chắc thời gian, nếu quả thật không kịp, chẳng qua là nghỉ hè dẫn Riddle đi Đức, nói không chừng có thể giúp được không ít.”

“Không được, tôi cố gắng như vậy là để Riddle có thể sống cuộc sống em ấy muốn, tuyệt đối không thể dẫn Riddle đi gặp thuộc hạ của ông, tuyệt đối không được!”

Gellert không nói gì, nhưng vẻ mặt của ông hiền nhiên không cho là đúng, các quý tộc thuần huyết bị áp lực lâu lắm, chuyện gì mà không dám làm, ông không phải là muốn về hưu nhưng không về được sao.

Cầm bút viết thư, nếu không về hưu được, vậy cố gắng dần như tử thuộc hạ đi!

...

“Rất tốt!” Riddle nhận được hồi âm nửa bộ phận trước vui vẻ nở nụ cười, nửa bộ phận sau lại không vui nổi nữa rồi, lễ Giáng Sinh... bọn họ vắng mặt.

“Cậu có thể tới nhà tôi!” Abraxas sung sướng khi nghe tin này.

“Xét thấy cậu tâm hoài bất quý, vì trình tiết của tôi, miễn.” Vừa vặn dùng thời gian này này để gài bẫy.

“Ách...” Abraxas cạ lời, cậu thật không ngờ Riddle sẽ trắng ra như vậy, “Cậu không tâm hoài bất quý với tôi à?” Quý tộc bạch kim tận lực ghé vào lỗ tai Riddle, động tác mê hoặc trần / trụi.

“Đương nhiên là không, tôi chính nhân quân tử cỡ nào, sao cậu có thể hoài nghi phẩm chất của người thừa kế Slytherin chứ.” Quay đầu bẹp một cái, hôn lên má quý tộc bạch kim, “Tôi có việc, đừng theo.” Chính nhân quân tử ăn đậu hũ xong phong độ phiên phiên tiêu sái bỏ đi.

“Là tự cậu sắp lại.” Sheryl không hề đồng tình Abraxas bị ăn đậu hũ còn không được trả tiền.

“Thomas, chúng ta cũng lưu lại nghỉ lễ đi... Tôi chưa từng thử ở Hogwarts.” Abraxas không đi con đường của Sheryl, trực tiếp hỏi Thomas.

“Được, nghe mẹ tôi nói gần đây ở Đức náo nhiệt lắm, phỏng chừng bọn họ cũng không muốn tôi về, để tôi đi viết thư.”

“Sheryl ~ cậu cũng không muốn về xem mắt phải không, nếu nói hai năm trước là giỡn, vậy năm nay chúng ta đã học năm thứ ba rồi, tôi nhớ không lầm cậu đã 14.”

“Lý do không tệ.” Sheryl thừa nhận mình bị thuyết phục, “Phu nhân Malfoy giao cho tôi, cậu cũng kéo thêm mấy người nữa ở lại đi, thí dụ như bọn Moody.”

“Được!” Abraxas sáng khoái đứng dậy, lễ Giáng Sinh cần nhiều người để náo nhiệt, đi vài bước đột nhiên quay đầu, “Vì sao nhiều người như vậy, cậu chỉ nhắc tới Moody?”

“.....” Da của Sheryl màu đen, không nhìn ra gì cả.

...

“Cậu là chủ nhân...” Một Thánh Đồ quần quýt nhìn Riddle đeo mặt nạ, lén chuồn tới Hogsmeade gặp mình.

Riddle giật thót tim, Grind nói gì à?

“Bạn trai tương lai của cháu cố trai của bạn trai của vị hôn thê tiền nhiệm của chủ nhân?”

“.....” Là thật, cũng xác thực đủ cho vị thuộc hạ này quần quýt, Grind thật là ngày càng ác thú vị. Xem ra Abraxas thích mình là chuyện ai ai cũng biết...

Nói vậy Saga cũng biết? Còn khoan dung cho Abraxas... cũng tức là nói Saga không quan tâm mình... Chẳng lẽ Saga thích Abraxas như điều mình lần trước đoán!!

Tưởng tượng tới cái cảnh Saga thâm tình nhìn Abraxas...

Merlin ơi, con sai rồi.

“Ê... Không sao chứ?”

“Không sao, chỉ có vậy thôi à?”

“Không phải, cấp trên dặn giao từng đợt...”

“Đúng, không tồi, làm vậy rất tốt, chẳng qua phải làm phiền anh rồi.”

“Không sao, tôi là nhân viên cư trú ở Anh của Thánh Đồ, tôi ở Anh, không ngại.” Tục xưng gián điệp.

Riddle nhìn con Niffler trong tay, lẽ Giáng Sinh, nó xem như là món quà đầu tiên cho Hagrid...

...

Lẽ Giáng Sinh đã tới, Hagrid định về nhà, gần đây Slytherin luôn nhắm vào Gryffindor, chuẩn xác mà nói là ghim cậu, cậu rất nhớ cha cũng rất mong chờ được đoàn viên, nhân duyên của cậu không tốt, nhất là từ khi làm Malfoy bị thương, tuy rằng bọn họ là Slytherin, nhưng Riddle và Malfoy có nhân khí rất cao ở trường, rất nhiều bạn học thích bọn họ lạnh mặt với cậu, tính cả Gryffindor...

Thường ngày cậu chỉ có thể tới phòng giữ khóa ngồi một lát, tính tình của Ogg rất tốt, rất bao dung cậu, nhưng Ogg không thích Sinh Vật Huyền Bí, ông ấy cho rằng chúng là phiền toái, cho nên thường ngày ông ấy thậm chí không vào Rừng Cấm để tuần tra.

“Đó là gì...” Hagrid phát hiện có một bụi cỏ đang giật giật. “Oa ~ đáng yêu quá...”

Niffler đen thùi lùi đáng yêu ở đâu chứ... Riddle dùng Disillusionment Charm đứng cạnh Hagrid liếc xéo.

“Nhưng... mình không thể nuôi...” Nội quy trường... cậu đã gây ra rất nhiều phiền toái.

Riddle nhướn mày, còn có chút tự chủ... Vung đũa phép lên nhiệt độ xung quanh Hagrid nhanh chóng giảm xuống, mấy con Niffler sắp có nguy cơ chết đông.

“Không thể mặc kệ... có lẽ... mình nên đi hỏi giáo sư Dumbledore...” Hagrid ôm Niffler vội vàng chạy về tòa thành.

“Dumbledore không rảnh như cậu đâu... Hagrid...” Đôi mắt màu đen của Riddle lộ ra ánh đỏ hưng phấn, “Tôi nghĩ... một tí thuốc cấu kính đối với người thường mà nói là không hề gì nhưng... đối với ấu tiểu Niffler, lại đủ rồi!”

...

* Nogtail

* Moke

*Niffler

* Knarl

* Acromantula

51. Chương 51: Sự Trả Thù Của Riddle (hạ)

Đương V Đại Ngạn Tân Khố

(Làm V đại mệt mỏi quá)

051 | Sự trả thù của Riddle (hạ)

“Ruber Hagrid! Merlin ơi ~ tôi không chịu nổi nữa rồi! Stupefy!” Một cô bé Gryffindor hét lên rồi sử dụng pháp thuật. Đương nhiên không phải với Hagrid, mà là với con Knarl bò tới trước mặt mình.

“Đừng!” Hagrid vươn tay ra, pháp thuật màu đỏ vừa vọt bắn trúng cánh tay cậu, phản xạ trở lại, khiến cô bé lui về sau một bước, Hagrid lại không hề hấn gì ôm lấy con Knarl trên đất.

Cô bé kinh hoàng nhìn Hagrid, bên trong đôi mắt xinh đẹp dần lóe lên sự kinh khủng, cô sinh ra từ gia tộc pháp thuật, đương nhiên biết rõ sự khác nhau giữa việc sử dụng bùa chú thất bại và bùa chú vô hiệu. Có đầu óc cũng biết Hagrid là người khổng lồ lai, Gryffindor nhiệt tình đón nhận dị tộc này, nhưng biết là một chuyện, tận mắt nhìn thấy ý nghĩa của huyết thống người khổng lồ là thế nào lại là một chuyện khác, bùa chú vô hiệu, cảm giác nguy cơ không thể lầm lẫn này, khiến cô bé theo tiềm thức nghĩ mình như một Muggle yếu đuối tay không tác sát, mà kẻ đứng trước mặt không phải người bạn học hàm hậu luôn gặp rắc rối, là một người khổng lồ hung ác không nhân tính.

“A~” Cô bé thét lên nhào tới ôm lấy bạn mình, không kiềm được run rẩy, điểm này rơi vào mắt những người xung quanh và người vừa chạy tới xem là Hagrid cao kều vô lễ khi dễ đe dọa cô bé.

“Gryffindor trừ 10 điểm...” Giọng Dumbledore lộ ra sự uể oải, “Hagrid, có thể đi theo ta không? Dẫn... người bạn nhỏ của trò theo.” Dumbledore thậm chí không có tâm tình nháy mắt.

Nếu để bạn trong hai tháng ngắn ngủi lặp đi lặp lại những chuyện tương tự chừng mười lần, bạn cũng sẽ không chịu nổi.

Riddle đứng bên lề cũng rất kinh ngạc, cậu dùng bao nhiêu thứ hăm hại Hagrid bản thân cậu rõ, thật không ngờ Half-Giant này còn tự tìm thêm phiền toái cho mình, dĩ nhiên, không riêng là chứa chấp sinh vật vi phạm lệnh cấm, còn nhiều chuyện khác nữa, nhưng Half-Giant này có bản lĩnh khiến mọi người oán trách cả những chuyện lông gà vỏ tỏi.

Ví dụ như, giáo sư tiết Thảo Dược nhìn trúng sức vóc của cậu ta, nhờ cậu ta khuôn đồ, viện trưởng Hufflepuff luôn có lòng tốt, bà biết Hagrid ngày càng không được ngôi trường này hoan nghênh, nên bảo cậu ta làm một ít chuyện, lấy có thêm điểm cho cậu ta. Còn ám chỉ Hagrid làm rất tốt, kết quả là Hagrid nhiệt tâm quá mức, làm hỏng vị trí giáo sư vất vả chuẩn bị một tuần, dời không ít thực vật của nhà ẩm thứ hai vào nhà ẩm thứ ba, không chỉ làm hại hai loại thực vật quần lấy nhau tự giết lẫn nhau, càng làm vỡ một chai thuốc làm đông đất khiến mấy mươi gốc thực vật tiết kế tiếp cần dùng chết rết.

Ánh mắt Gryffindor nhìn cậu ta đã ngày càng lạnh, phạm là có chuyện gì khiến tình huống thoáng tốt đẹp hơn, món quà của Riddle luôn sẽ lơ đãng cùng Hagrid có một buổi gặp gỡ lãng mạn, đồng thời tạo thành kết quả tuy rằng không phải tệ nhất nhưng tuyệt đối là chọc người ghét nhất.

“Tôi thấy cậu ta đã cam chịu rồi, dù sao Gryffindor không ai thích cậu ta cả.” Slytherin đều xem rất vui vẻ, bọn họ từng hoài nghi là thủ đoạn của Riddle, dù sao lần đó Abraxas bị thương về mặt của Riddle mọi người hãy còn nhớ rõ, nhưng có một số việc Riddle có chứng minh không ở tại hiện trường hoàn mỹ đến cực điểm.

“Dumbledore sẽ cho cậu ta tự tin, nhìn đi một vị Thần sống sẽ chào đời trong cảm nhận của Half-Giant này.”

“Quá dễ mua chuộc... ân huệ như vậy chúng ta cũng có thể cho.”

“Nhưng chúng ta khinh thường cho.” Riddle nhìn Sheryl quần áo phẳng phiu, “Đây là sự khác nhau giữa

các tầng lớp, vị ở Đức nắm giữ quyền lợi quý tộc, muốn đối kháng lại vậy chỉ có thể nắm giữ bình dân, mâu thuẫn giữa bình dân và quý tộc luôn là một trong những nguyên nhân bùng nổ chiến tranh, chẳng qua Thế Giới Phù Thủy nhiều nhất là phi nhân loại mà thôi.”

“Ồ chỗ Muggle... có bình dân khởi nghĩa cuối cùng thành Vua à?”

“Có, nhưng chỉ có một.” Riddle không rõ lịch sử nước ngoài nên mượn Trung quốc làm tiêu chuẩn. “Tiếc là vương triều của ông ta chỉ tồn tại hơn hai trăm năm đã bị diệt vong, quật khởi như nhà giàu mới nổi, giàu có rồi lại kênh mạt với bạn bè nghèo khổ ngày trước, hoài nghi thuộc hạ tài giỏi xuất thân quý tộc, cộng thêm thất bại trong việc giáo dục con cháu... Ông ta thành công quá nhanh, cho nên thất bại cũng quá nhanh.”

“Cũng tức là nói... bình dân không thể chiến thắng quý tộc?”

“Lý luận của Muggle không thể hoàn toàn sử dụng trên người phù thủy, các cậu còn dính đến huyết thống, chủng tộc, nội tình, càng dính đến thái độ đối với đại bộ phận nhân khẩu bình thường trên thế giới, nhưng mặc kệ thế nào, chuyện cảm hóa Half-Giant này cứ giao cho Dumbledore, có Dumbledore, cậu ta vĩnh viễn sẽ không hiểu được, sự tôn trọng và tán thành của người khác là cần tự bản thân mình cố gắng mà không phải khẩn cầu và mong đợi một người có thể trăm phần trăm bao dung mình xuất hiện.” Riddle khinh bỉ nhìn Hagrid chảy nước mắt xì nước mũi đi theo Dumbledore.

Cậu nhớ tới trong nguyên tác cũng có một nữ người khổng lồ lai, bà ta không chỉ cao quý trang nhã, pháp thuật mạnh mẽ, bà ta dùng thực lực giành được vị trí hiệu trưởng của ngôi trường phù thủy Pháp, giành được sự tôn trọng của mọi người. Đây là chênh lệch...

Nhưng... Riddle tự nhiên cúi đầu xoay người, khóe miệng lộ ra một nụ cười giàu thâm ý, Half-Giant của nước Anh nếu là một mớ bùn nhão không dán lên tường được, vậy hãy để cho số phận đã định trước sớm xuất hiện.

Abraxas nhìn thấy nụ cười Riddle cúi đầu để che giấu, ánh mắt màu xám lam lóe lên sự hưng phấn, kéo lấy Sheryl lạnh lẽo thì thầm...

“Các cậu đang thảo luận gì vậy?” Moody xuất hiện phía sau, “Cậu đã lâu không để ý đến tôi, cả ngày thần thần bí bí, lần trước tới Rừng Cấm cũng không gọi tôi, lần này lại tính loại trừ tôi à? Tôi tuy lùn, nhưng cùng tuổi với các cậu đấy!” Khuôn mặt búp bê đáng yêu của Moody lóe lên sự phẫn nộ, cậu đã bao lâu không được lên sân khấu rồi! (Lỗi của tác giả, cậu cứ hưởng thụ đãi ngộ của Nagini tí đi.)

“Alastor...” Sheryl thoáng thờ dãi, “Lần sau tuyệt đối dẫn cậu tới Rừng Cấm, về phần vừa rồi...” Cũng không biết nên mở miệng thế nào, dù sao chuyện Moody thích Riddle bọn họ có nghe Thomas kể.

“Là về Riddle...”

“Well, nói cách khác Abraxas đang theo đuổi anh Riddle, còn có hiệu quả~” Moody thấy rất giận, “Được

rồi được rồi, tôi đã từng theo đuổi anh ấy, nhưng anh ấy giờ chỉ là anh tôi thôi được không, đối với kẻ từ ban đầu đã bị nốc-ao, cậu còn cần phòng bị gì nữa hả!” Trong lòng vẫn có chút chua xót, từ nốc-ao này là anh Riddle dùng để hình dung cậu đấy.

“Tôi xin lỗi Alastor, nhưng bọn tôi không phải cố ý giấu cậu, đúng rồi, có muốn tham gia một vụ cược với bọn tôi không?” Abraxas nhìn Sheryl, kỳ thực... Moody cũng tốt, đúng không?

“Có vụ cược nào là Hufflepuff không biết!” Chỗ bọn họ từ mấy năm trước đã bắt đầu cho cược đặt tiền rồi.

“Bọn tôi vừa định một vụ cược... cược, Ruber Hagrid gần đây xúi quẩy có phải do Riddle làm không...” Khởi nguyên là từ Abraxas chắc chắn Riddle đang báo thù cho cậu, mà tiếp diễn là từ những người không quen nhìn cậu đặc ý tính hắt nước lạnh.

“Rất tốt, bọn này cũng tham gia.” Pallas, Walburga, Pomona, còn có Eileen ánh mắt mơ hồ.

“Phụ nữ... thuộc tính của bọn họ là u linh...” Mấy cậu trai bị hù...

...

“Ôi ~ Hagrid, trò có biết sai lầm của trò không?”

“Vâng... thưa giáo sư.” Hagrid rưng rưng nước mắt, “Em sẽ bị đuổi ra khỏi Hogwarts à?”

Dumbledore nhìn cậu bé cao to trước mặt, khỏe miệng không kiềm được co quắp, may mắn có bộ râu che lại, cả ông cũng còn có lúc thấy gai mắt nói chi là những học sinh khác, con người luôn có thói quen dựa theo bề ngoài để phán đoán tất cả, vóc dáng cao to của Hagrid làm mọi người quên mất cậu ta chỉ mới là năm thứ nhất là một cậu bé 11 tuổi, “Tới đây đi, ăn chút bánh bích-quy chanh nào.” Nhìn Hagrid cắn miếng bánh một cái còn không quên cho bé con trong tay một miếng, được rồi, có lẽ huyết thống của Hagrid còn có thể thụt lùi tâm trí của thằng nhóc to xác này, nhiều nhất năm tuổi.

“Nhưng... em chung quy đã phạm sai...”

“Không ai không phạm sai cả con trai, nhất là Gryffindor.” Dumbledore nháy mắt mấy cái, “Trước đây ta cũng từng như thế, nửa đêm ra ngoài lêu bêu, thám hiểm, vi phạm lệnh cấm, dĩ nhiên ta không phải đang khuyên con làm như vậy, vì lớn lên rồi ta biết năm đó những chuyện ta làm nguy hiểm cỡ nào, cũng thêm bao nhiêu phiền toái cho các giáo sư.” Điểm khác nhau là ông chưa từng bị bắt, còn có thể kiếm không ít điểm cho Gryffindor.

“Em không thể nhìn chúng chết... Giáo sư, chúng rất đáng thương.”

“Xem ra trò rất có duyên với động vật.” Dumbledore nhíu mày, duyên quá mức luôn đấy, “Vì sao không tới

tìm giáo sư. Giáo sư Bry của tiết chăm sóc Sinh Vật Huyền Bí...”

“Không!” Hagrid hoảng sợ ôm chặt bé con trong lòng, “Giáo sư Bry... Em nghe được, thầy ấy nói chúng không phải giống quý hiếm gì, bán không được mấy Galleon còn phải chạy tới Hẻm Knockturn nếu như bị thấy được sẽ phiền phức lắm, không bằng trực tiếp ném vào Rừng Cấm mặc cho chúng tự sinh tự diệt...” Cũng làm khó Hagrid có thể nhớ được một chuỗi dài như vậy.

“Ôi ~ có thể là giáo sư Bry đang nói lấy đấy.” Bry bất cẩn quá, sao lại để Hagrid nghe được chứ. “Hagrid, ở trong thiên nhiên chúng đều là tự dựa vào cố gắng của mình để sống.”

“Nhưng... chúng quá nhỏ, chúng cần em, em là mẹ của chúng...”

Ánh hào quang tình thương của mẹ Half-Giant tỏa ra thành công lời ngã Dumbledore, sau nhiều lần giáo dục, tịch thu con Knarl, đồng thời để Hagrid thề sẽ không nuôi dưỡng chúng nữa, ông đã thả Hagrid về.

Hagrid không chú ý thấy, khi mình rời khỏi phòng làm việc của giáo sư môn Biến Hình, một cái bóng ưu nhã vô hình đã bám theo sau.

Lão hồ ly Dumbledore không hổ là thánh mẫu mạnh nhất, nhìn cái bản mặt của thằng này xem, toàn là vinh quang. Riddle chạm tay vào tường, “Hogwarts thân mến, giúp tôi một việc nhé, tôi chỉ là có chút chuyện cần nói riêng với gã to xác ấy, làm ra một ngã ba, mau.”

Cái kiểu yêu cầu có hiềm nghi trêu chọc người này trước đây Hogwarts sẽ không đáp ứng, thoát nhìn hai năm qua Riddle dạy dỗ không tồi.

“Ế? Không phải đường này à?” Hagrid gãi đầu, tuy nói năm thứ nhất đi nhầm là rất bình thường, nhưng đây là đường từ phòng làm việc của giáo sư Dumbledore đến phòng sinh hoạt chung của Gryffindor, sao cậu đi nhầm được?

Hagrid nhìn bên trái, lại nhìn bên phải, kế tiếp nên đi đường nào đây...

Riddle sờ quả trứng Acromantula trong lòng... Nó tương lai sẽ độc bá một phương ở Rừng Cấm... Ha hả, hy vọng Sherlock không trách cậu. Sử dụng mấy pháp thuật xảo diệu, khiến quả trứng nhận thông thường thoát nhìn lóe sáng, ẩn chứa mị lực thần bí.

Lại biến ra một cái tủ, bỏ vào, hào phóng để bên chân Hagrid, đá xéo nhìn Hagrid ngạc nhiên mở tủ ra rồi thận trọng ôm lấy quả trứng.

Chơi mấy lần, Riddle ngày càng có ý sáng tạo, an bài những cuộc gặp gỡ cho các bé cưng và Hagrid cũng ngày càng giàu màu sắc mộng ảo.

Bỏ thêm một cái bùa đổi giọng, sau đó dùng một vật trang sức luyện kim khiến thanh âm của mình nghe như là vang lên từ bốn phương tám hướng.

Xin cậu đấy ~ đừng bỏ rơi tôi... Bên tai Hagrid nghe được cái giọng mềm mại của một đứa bé, muốn đáng yêu cỡ nào thì đáng yêu cỡ đấy...

“Ôi ~ này... Nhưng, tôi vừa hứa với giáo sư Dumbledore...” Cẩn thận ôm quả trứng vào lòng, vuốt nhẹ.

Chỉ bằng cái mặt này, ai tin cậu đang do dự chứ, lẽ nào không ai dạy cho Hagrid biết, ở Thế Giới Phù Thủy đồ vật biết nói, hoặc là đồ vật có thể tạo ra ảo giác là rất nguy hiểm à? Được rồi, tên ngốc này thích nguy hiểm. Riddle rất thích ý nhìn màn diễn đơn người của Hagrid.

Tiếc là, cậu không có hứng thú rề rà nữa, Imperius? Không, Ba Lời Nguyên tạm kiếu, đối phó với tên to xác rỗng não này Confundus Charm là đủ rồi.

“Chỉ là một quả trứng thôi... cũng không phải động vật gì, chờ nó nở ra rồi, xem là gì lại đưa cho giáo sư... Nói không chừng là trứng rồng đấy ~” Lời nói được phủ thêm Confundus Charm này của Riddle khiến Hagrid lập tức quyết định, cậu ta ôm lấy quả trứng, lúc này lối rẽ kỳ quái đã biến mất, Hagrid không hề nghi ngờ gì thuận đường trở về phòng nghỉ Gryffindor.

Riddle lại làm thêm một cái Silencing Charm cười đã đời trong căn phòng nhỏ Hogwarts mở riêng cho cậu, rồi sửa sang lại quần áo, lấy dáng vẻ hoàn mỹ thông dong về phòng nghỉ Slytherin.

Chỉ cần quả trứng đó nở ra, trò hay sẽ mở màn.

...

“Riddle!” Pallas bay tới, Riddle rất có kỹ xảo đỡ lấy, để xuống bên cạnh, rồi lột ra món đồ Pallas dán trên người mình.

“Giả quá, Pallas, nhất định là chủ ý của Thomas.” Riddle không ngại mấy trò đùa dai của bọn họ. Cả Slytherin đều biết, Riddle luôn khoan dung với nữ sinh.

“Nghe nói tên to con của Gryffindor # % ...”

Một giờ sau...

“Tôi nói này... các cậu tới chơi tôi không ý kiến, nhưng... chuyện này là thế nào?” Riddle lần thứ N lấy ra món đồ chơi bỏ trong túi xách của mình, “Lần này là đạn sương hẹn giờ hẹn chỗ... Mu, anh nhớ nó là anh đưa cho em thì phải...” Riddle nhúc nhích đầu nhìn bọn họ. “Hôm nay là ngày cá tháng tư à?”

“Ha hả... Không có gì, chỉ là cá với bọn Abr xem cậu có bị xỏ đến không.”

“Cho dù thường ngày không có tính cảnh giác, các cậu ra tay nhiều lần như vậy, còn có thể thành công sao?” Riddle bất đắc dĩ cười cười, “Không sợ tôi trả thù à?”

“Riddle, qua đây tí được không?” Orion Black bên kia gọi Riddle.

Những người còn lại lập tức lén lút tụ tập tới chỗ Eileen đang cầm sách đọc được đọc rất nghiêm túc.

“Eileen, đắc thủ chưa?” Pomona thấp giọng hỏi.

“.....” Eileen rút ra một cái bình không bé xíu trong ống tay áo, “Một tháng kể tiếp anh ấy sẽ tương đối thích màu đen...” Eileen vẫn dùng cái giọng mơ hồ không để tâm đến gì cả, chỉ là ngữ tốc hôm nay khá nhanh.

“Riddle thường ngày khá thích màu đen, chúng ta không chỉ ra, cậu ấy sẽ không phát giác mình đã đen thui cả tháng.”

“Riddle mặc gì cũng đẹp cả, Abraxas, cậu xác định có thể khuyên cậu ấy để tóc dài à?” Pallas hoài nghi nhìn Abraxas, “Tôi cảm thấy đề nghị của Pomona và Moody vẫn tốt hơn.”

“Cậu không cần hoài nghi điểm này!” Quý tộc bạch kim có chút bất mãn khi bọn họ dò hỏi lực ảnh hưởng của mình với Riddle.

“Kể tiếp là tặng cho Riddle sợi dây cột tóc dùng để nghe lén tổ truyền của gia tộc Black... Tôi hỏi này, hữu dụng không? Luyện kim thuật của Riddle tốt lắm đấy.” Sheryl vẫn cảm thấy kế hoạch này rất mơ hồ.

“Sợi dây cột tóc này có thể tự động cột chắc tóc, Riddle cũng không phải cái loại cuồng nghiên cứu thích tháo tung tóe mọi thứ, yên tâm đi, các đời của nhà tôi dùng nó hử không ít người...” Walburga rất tự hào với đồ đạc nhà mình.

“Nhìn món đồ cậu có thể tiện tay lấy ra tôi cảm thấy mình càng nên xuyên qua biểu tượng để hiểu rõ bản chất của nhà Black.”

“Vốn là định dùng để theo dõi Orion xem cậu ta có dám bò tường không...”

“Sau đó phát hiện phẩm tính của vị hôn phu tốt đẹp nên bỏ qua à?” Nghĩ về hướng tốt...

“Là chợt nhớ ra, Orion cũng họ Black, sợi dây cột tóc này khi bé cậu ta cũng chơi...” Mọi người có thể tiếp tục hoài nghi bản chất của nhà bọn họ.

“Tôi thống kê một chút.” Sheryl dạo qua một vòng, cầm tờ giấy, “Trong vụ cuộc Riddle, số người tham dự có thể dựa theo phương pháp loại trừ trừ đi những người không có mặt ở đây.”

Walburga lạc quan chỉ ra, cho dù dây cột tóc nhà mình bị lộ tẩy, còn có cả Slytherin có thể góp sức, chỉ cần là màu đen, trong tháng này, Riddle sẽ không tự chủ được sử dụng.

...

“Hagrid ngu xuẩn kia, gần đây lại lén lút lút lút, không biết làm gì vậy.”

“Đừng là sinh vật huyền bí gì nữa đây.”

“Cậu không phát hiện những thứ cậu ta chơi ngày càng nguy hiểm rồi à?”

Riddle thoả mãn nghe được tình báo mình muốn, tính thời gian, hân sắp nở ra rồi, tốc độ nhện lớn lên rất nhanh, bảo mấy người bạn của mình một tiếng, kể một mình ra ngoài.

Ưu nhã xoay người, sợi ruy băng màu đen cột lấy mái tóc tơ dài đen như mực âm thầm lóe lên ánh sao màu bạc với các Slytherin lòng mang ý xấu phía sau.

...

Tom, cậu đồng ý cho tôi đi thăm Tráng Tráng à?

Chỉ cần cậu ta biểu hiện tốt, tôi có thể cho cậu ta ra ngoài hóng gió, nhưng cậu ta phải nghe lệnh tôi.

Sẽ sẽ, Tom, cậu là người thừa kế của Slytherin, loài rắn sẽ nghe theo sự sai khiến của Parseltongue, cậu không phải không biết mà. Cậu có bao nhiêu con rắn đàn em ở chỗ bại hoại (Saga) chứ.

Cậu ta khác, vừa được thả ra, lực sát thương lại lớn, người khác thì thôi, nhờ thương tổn bọn Abraxas... Tôi phải cảnh cáo cậu ta, nếu không chịu nghe lệnh tôi, chơi quá lố, để tránh cho Hogwarts bị đóng cửa, tôi sẽ tự tay cắt cậu ta ra tặng cho Eileen làm độc dược! Dumbledore có câu nói rất đúng, muốn đuổi học được một người học sinh là chuyện rất khó, cho nên cậu mới mượn dùng Basilisk trong nguyên tác để lên kế hoạch.

Tom, anh ta là bạn của tôi!

Ôi ~ Nagini muốn tới chỗ Eileen à?

Được rồi... Tôi sai rồi, tôi sẽ nhắc nhở anh ta.

Thế mới ngoan... Đáng chết, vì sao lỗi vào lại ở WC nữ chứ! Mở

Trong phòng sinh hoạt chung của Slytherin, hầu như các Slytherin tham dự vụ cướp đều có mặt, lắng nghe âm thanh hiện trường đưa tin truyền ra từ đạo cụ nghe trộm của nhà Black, nhưng bọn họ nghe được lại là...

“Đây là gì...”

Mờ mịt, nghi hoặc, bất an, sợ hãi, hoài nghi, không dám tin... Bầy rắn không ai kịp phản ứng.

Chỉ có Abraxas và Sheryl tỏa ra hào quang hưng phấn, hỡi Merlin vĩ đại, xin ca ngợi niềm vui ngoài dự đoán này.

...

52. Chương 52: Hóa Đá

Đương V Đại Ngặt Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỏi quá)

052 | Hóa đá

Riddle không biết dưới sự dạy dỗ vô thức của cậu, bản lĩnh vì đạt được mục đích không từ thủ đoạn của bầy rắn đã cao cấp hơn nhiều, cũng cực kỳ nhuần nhuyễn áp dụng nguyên tắc đoàn kết là lực lượng lên người cậu.

Lúc này, Riddle toàn thân đen thùi, ôm Nagini chịu đựng.... cái cống thoát nước vừa dơ vừa trơn.

Đệt! Slytherin đáng chết!

..... Nagini rất thức thời giữ im lặng.

Một trong số những nguyên nhân nhân loại thích bay lượn trên bầu trời là để né tránh rác rưởi dưới đất.

..... Anh Basilisk ơi anh đang ở đâu ~

Hãy nói với tôi đi, người vĩ đại nhất trong số bốn nhà sáng lập Hogwarts... Chỗ tốt của việc có sẵn nguyên tác.

Basilisk lên sân khấu...

Nana... Em đã tới rồi à, lần này chúng ta đi đâu chơi?

Tráng Tráng... Em dẫn chủ nhân của em tới nè, cậu ấy là Parseltongue.

Chủ nhân của em? Anh còn tưởng là thú cưỡi đấy chứ.

Đầu óc của cậu để đâu vậy hả, có người nào lại làm thú cưỡi cho rắn? Riddle cuối cùng cũng lên tiếng.

Quả đúng là hậu đại của Salazar, ai nói không có, lúc tôi còn nhỏ, cả Hogwarts, tôi thích ngồi lên người ai thì ngồi, trước khi Salazar đi tôi lớn lối thế đấy, thậm chí sư tử ngốc cũng phải nể mặt nể mũi.

Cùng là rắn, lừa người ta lừa loét thế đấy. Riddle khách sáo Nagini, lão rắn tổ tông người ta đọc tên của cậu trôi chảy lắm mà.

Cho tôi luyện tập một ngàn năm tôi cũng trôi chảy. Nhưng chủ nhân vĩ đại của tôi ơi, cậu chờ nổi không?

Khụ khụ... à này... Chẳng lẽ gọi Tráng Tráng thật à...

Hypor

Hypor, tôi là người thừa kế của Slytherin, cậu đồng ý nghe lời tôi chứ?

Đồng ý, Salazar có hạ lệnh cho tôi. Tôi chỉ yêu cầu thường ngày có thể được ra ngoài dạo một tí... À này cậu mở mắt ra đi, không chết đâu.

Tôi là máu lai, cậu xác định chứ?

Xác định, tôi có thể không chế. Hơn nữa, cho dù là máu lai, chỉ cần có huyết mạch của Salazar, đôi mắt của tôi cũng sẽ vô hiệu, tôi được ấp ra từ máu của Salazar.

Riddle cuối cùng cũng mở mắt, ngẩng đầu... không thấy... ngẩng nữa, ừ, mắt màu xám tro, không hóa đá cậu... Cát kỹ mắt kính.

Tôi sẽ thả cậu ra ngoài, nhưng cậu không thể xuất hiện trước mặt mọi người, chỉ có thể đi dạo trong đường ống... Tôi muốn hóa đá mấy học sinh, làm được chứ?

Hypor gật đầu rất sáng khoái, hơn một ngàn năm, chỉ cần chịu để nó ra ngoài tất cả dễ nói, nhưng yêu cầu của Riddle cũng hơi khó.

Tôi chỉ có thể không chế ánh mắt giết người hoặc không... hóa đá... tôi không làm chủ được ~ Ngàn năm trước nó còn nhỏ thì không sao, khi đó ánh mắt của nó không nguy hiểm đến tính mạng, giờ nó đã lớn rồi. (Đâu chỉ lớn, già khủ để thì có.)

Nhưng trên có chính sách, hạ có đối sách, lấy cặp kiềng vừa nãy ra, gấp làm hai, phóng lớn, dán lên mắt Hypor.

Thế nào? Xoay hai cái thử xem.

Basilisk lắc đầu, Có chút khó chịu Vặn nè vẹo nè ~ phanh, đụng đầu, vặn tiếp ~

Có lẽ... không nên dùng kính phẳng, mà phải dùng kính viễn, em nghe nói rắn là dựa vào đầu lưỡi để phân rõ phương hướng? Nagini bên cạnh gật đầu đề nghị.

Anh là Basilisk, không phải rắn thường, được rồi, quen rồi. Ban đầu có tí khó chịu mà thôi. Đi, muốn hóa đá mấy cái. Mắt đã biến thành màu da cam, rất có ý đồ làm nhanh, xong sớm là có thể thoát khỏi tay địa chủ ác bá.

Cậu cứ chờ ở đây, tôi cần hóa đá ai sẽ gọi cậu! Phải hóa đá từng nhóm...

Sao lại thế chứ... Rắn ừ xừ...

Đúng rồi, ở đây có di vật gì của Slytherin không?

Di vật đương nhiên là để lại cho đời sau của mình rồi ~ Hypor nói rất đương nhiên, Nhưng nơi này có sinh lễ Salazar chuẩn bị để hỏi cưới sư tử gốc...

Riddle và Nagini hùng hực đẩy lên ngọn lửa bà tám... Mọi người ngồi thành hàng, nghe kể chuyện...

Nói đơn giản là, cậu là Slytherin sinh với một người phụ nữ khác (may mắn không có huyết thống Gryffindor, càng may mắn tổ tiên Slytherin không phải là người sinh.), người phụ nữ ấy sinh cho Slytherin hai đứa con

gái, sau đó Slytherin theo bọn Gryffindor ra ngoài thám hiểm đồng thời xây dựng Hogwarts.

Chờ khi Hogwarts xây xong, vợ của Slytherin qua đời, Slytherin chỉ có thể tìm được mấy cái đời cháu chất. Mà lúc này cũng vì thời gian dài ở bên nhau, Slytherin và Gryffindor xem như củi khô bốc cháy. Vì thế Slytherin chuẩn bị một phần sinh lễ định cưới Gryffindor về nhà, đương nhiên Gryffindor cũng giống vậy.

Hai người song song ở trước mặt toàn thể sư sinh cầu hôn đối phương, Gryffindor cúi thả lập tức chỉ vào Hypor nói, “Nên là cậu gả cho tôi chứ... Cậu không phải đã chuẩn bị xong đồ cưới rồi à?” Vì thế Slytherin thẹn quá thành giận, bỏ lại con rắn của mình, trốn nhà.

Con sư tử gốc ấy tính rượt theo, nhưng bị Rowena cản lại, Hogwarts không thể đột nhiên thiếu một nửa giáo sư... Khi đó chỉ bốn người họ làm giáo sư. Vì thế, sư tử gốc ném tôi vào đây, sau đó tôi vẫn chờ... Gã đó chết chưa? Chưa chết tôi cạp một cái.

Thì ra là thế, còn phải tìm giáo sư dạy thay nên trốn trễ hơn, nội dung kế tiếp xem ra phải hỏi người khác.

Tom, sao tôi cứ thấy quái quái? Bạn nhỏ Nagini rất có văn hóa, cảm thấy điều này không khớp với lịch sử ghi trên sách.

Không có gì là quái cả, nếu viện trưởng của tôi là vì thế mà bỏ trốn, tôi cũng sẽ sửa lại lịch sử. Cùng với bị ám chỉ là nằm dưới, còn không bằng nói là ghét Muggle, tức giận bỏ đi. Phỏng chừng là mấy người cháu ngoại tôn sùng Slytherin làm, chuyện này liên quan đến vinh dự gia tộc. Đi, đi kiếm tiền cái đã. Đếm đi sản luôn làm người cảm thấy vui sướng.

Cùng lúc đó, phòng sinh hoạt chung của Slytherin bị bày răn vậy đây, nhưng vẻ mặt của mọi người đều là... Anh/chị đây buồn ngủ quá, nhàm chán quá...

“Ha ~ oáp ~” Pallas sút văng cái phong phạm thực nữ, “Cậu ấy xong chưa, đã ở đó tê tê tê... Tê gần một giờ rồi đó, còn chưa tê xong nữa hả.” Ngoại trừ ban đầu nghe Riddle kêu thảm “A ~” một tiếng (tiếng thét khi nhảy ống), còn lại đều là tê tê... rất không hoa lệ.

“Thật không ngờ đấy, cậu ấy dĩ nhiên là hậu duệ của Slytherin, các cậu sớm đã biết vậy mà không nói.”

“Bọn tôi ký Fidelius Charm, thề sẽ bảo mật, đang định mấy ngày nữa nghĩ cách nói cho các cậu biết.” Abraxas & Sheryl.

“Tôi nhất định là bị Obliviate.” Không biết mở đầu và quá trình nhưng Thomas đoán được kết cục.

“Hai cậu... tính đi theo cậu ấy à?” Walburga nghiêm túc nhìn hai người, Sheryl trước đã lộ ra một tí, Abraxas thậm chí đã yêu luôn người ta. Giờ cộng thêm thân phận hậu đại của Slytherin tuyệt đối là như hổ thêm cánh.

“Cậu ấy đáng giá.” Ánh mắt màu xám lam của Abraxas nở rộ tia sáng cực hạn, người cậu chọn, là tốt nhất.

“Tiếc là cậu ấy không nguyện ý.” Pallas vẫy tay, cô tuy rằng chưa nghe được tuyên ngôn đường lão của Riddle, nhưng cả cuộc chiến tranh đoạt thủ tịch Riddle cũng là bị Abraxas kéo lên, có thể nghĩ mà biết...

“Cho nên cần sự ủng hộ của các cậu, các cậu nên xác định lại mình.” Ai bảo Vị Vua bọn họ chọn... là Riddle chứ...

“Thực lực và đầu óc của Riddle không tệ...” Walburga vẫn còn sự do dự, bọn họ cần là một vị lãnh tụ giúp bọn họ mở ra một cục diện mới. “Cậu ấy là máu lai, cậu ấy nguyện ý sao?” Nghĩ đến Abraxas, Walburga chọn cách ám chỉ uyển chuyển nhất.

“Tôi biết cậu lo lắng điều gì, lý niệm và thủ đoạn của cậu ấy đều đạt tiêu chuẩn...” Abraxas nghiêng răng nghiêng lợi, phần hận trong đó Sheryl nhìn mà cũng nghi hoặc.

Quý tộc bạch kim của chúng ta, nhớ tới Dark Lord ở Đức đi con đường chán nản muốn bỏ việc đồng thời không còn cố chấp với Deathly Hallows, còn nhớ tới ngành tình báo đang nằm dưới tay Riddle của tên mafia Muggle khốn kiếp đáng chết.

Cậu ấy chịu giúp Saga thành lập hệ thống tình báo chịu giúp Saga huấn luyện gián điệp chịu giúp Saga lợi dụng pháp thuật đi đường tắt, cậu ấy rõ ràng làm rất tốt!!!

“Tôi là loại người sẽ lấy gia tộc Malfoy ra để đùa à?” Câu này khiến rất nhiều người hưng phấn. Walburga cũng công nhận nhượng mảy. “Lại nói... tuy rằng chuyện tiếng răn là ngoại lệ, nhưng các cậu không cảm thấy chuyện Half-Giant cậu ấy xử lý... rất ngẫu?” Từ ngẫu này cũng học được từ chỗ người nào đó.

“Tôi cảm thấy chúng ta càng nên lo lắng... Riddle về rồi thấy chúng ta tụ tập ngồi đây như thế thì làm sao đây.” Thomas đột nhiên mở miệng, “Đừng nói tôi không nhắc nhở ~ tôi cũng có sự cẩn thận của Slytherin.” Chỉ vào cái máy nghe lén đã bị bỏ quên, “Bọn họ tề xong rồi, nếu để Riddle về biết chúng ta hỏ cậu ấy như vậy...”

Vào một cái... các tiểu quý tộc nên làm gì thì làm gì, Walburga kéo Orion ra ngoài hẹn hò để né tránh, Eileen rất bình tĩnh lấy ra một quyển bút ký độc dược, xé một bài thuốc trong đó xuống rồi đốt.

“Eileen, cậu đang đốt sách độc dược đấy!” Tận thế đến rồi à?

“Tôi học thuộc rồi...” Chờ chuyện này qua chép lại là được.

...

Cảm giác có tiền thật tốt... Riddle hơn hở.

Tom, hình như cậu chưa từng bị nghèo mà... Còn có sắp tới phòng sinh hoạt chung rồi. Nếu tiếp tục dùng tiếng rắn đừng trách Nagini không nhắc nhở.

Riddle cười sờ đầu Nagini... Tuy rằng thời gian còn sớm, nhưng hôm nay nên đi ngủ thôi, dù sao cậu đã vui vẻ đến độ không có tâm tư làm những chuyện khác, ngủ sớm dậy trễ, đêm nay làm một giấc mộng tiền vàng như núi, tiền bạc như biển, bảo thạch đầy trời...

...

“A ~~~~” Một tiếng thét chói tai, không phải kiểu thét chói tai cầu cứu thường ngày bị cầu thang hoạt động làm khó, cũng không phải kiểu thét chói tai bị bạn học đùa dai. Bên trong lộ ra sự kinh khủng và thâm, khiến mọi người nghe được đều thấy không ổn...

“Merlin ơi... đây là gì?” Một thiếu nữ cứng ngắc đứng ở trước cửa WC nữ, không có hơi thở và tiếng tim đập, như thi thể vậy, vẻ mặt của cô bé còn đọng lại sự hoảng sợ.

“Vanni! Ôi! Vanni!”

“Tiểu thư Hill, bạn của trò không sao cả.” Dumbledore kiểm tra xong, “Trò ấy còn sống, chỉ là bị hóa đá, ta nghĩ Mandrake vừa được cấy trồng hẳn có thể giúp trò ấy.”

“Thật vậy à? Giáo sư.” Cô bé đã sắp sụp đổ, bạn tốt nói là đi WC, chờ khi tìm được đã là như vậy...

“Thật, con ạ, bạn của con chỉ là ngủ mấy tháng mà thôi, nếu bỏ lỡ kỳ thi cuối kì, ta nghĩ trò ấy sẽ không ngại...” Slughorn trêu đùa để khuấy động bầu không khí, “Nhưng tin ta đi, ta tuyệt đối không cho phép trò ấy bỏ lỡ bài tập nghỉ hè đâu.”

“Cám ơn thầy, giáo sư...”

...

“Merlin ơi, nhiều chuột chết quá...” Trên trăm con chuột cùng chết...

“Hôm nay lại có người bị hóa đá nữa rồi, lần này là Huynh Trưởng Ravenclaw, anh ấy vừa tính điều tra chuyện này thì đã bị...”

“Không thể nào...”

“Hầu như mỗi ngày đều có người bị...”

“Đã là người thứ ba rồi đây.”

“Cả Slytherin cũng có phần...” Nói những lời này là Slytherin, người nói liếc Riddle bằng một ánh mắt rất giàu thâm ý.

Chuyện gì cũng có ngoài ý muốn... vậy vừa lúc loại bỏ hiểm nghi của Slytherin! Riddle lẩm lý lẽ.

“Cậu có phát hiện không, những người gặp chuyện đều có thù với tên gốc ấy...” Abraxas mặt mang ưu sầu nói với mấy học sinh bu quanh mình, “Gryffindor đầu tiên bị, chính là người lần trước bắn bùa yểm vào Hagrid...”

“Ôi trời ơi... Vừa nói thế, học trưởng Malfoy không phải cũng rất nguy hiểm sao?” Một loli rưng rưng nhìn Abraxas.

“Hừm... Để em đi... nhắc nhở học trưởng Riddle...” Một cái khác đỏ mặt cảm thấy Dark Lord càng cần sự quan tâm của mình hơn.

“Gần đây sao Abraxas không ngăn bọn nữ sinh đó lại nữa?” Thomas nhìn bị Riddle vô số oanh oanh yến yến quay quanh cảm thấy thần kỳ.

“Một là ngày càng ngăn không được, hai là, nếu tâm tư của cậu ấy đã ở trên người Abraxas và Saga, vậy không cần lo lắng cậu ấy bị bỏ lại.” Sheryl bình tĩnh giải thích, tầm mắt lại chú ý tới một cái mặt búp bê ở Hufflepuff, Abraxas được thả lỏng, cậu còn gánh nặng đường xa đây nè.

“Ôi?”

“Tôi chưa từng gặp vị Saga ấy, nhưng ắt hẳn không phải kẻ đầu đường xó chợ, riêng chỉ nói Abr, cậu cho rằng có ai so được với cậu ta?”

“Không sai, con gái nếu biết tình địch của bọn họ là thiếu gia mỹ nhân nhà Malfoy, khẳng định sẽ tự thẹn thua kém mà lui nước.” Lui rồi cậu có hi vọng.

...

“Nói! Có phải là cậu nuôi cái thứ kỳ quái gì nữa không!” Một học tử nằm trên trong hội fan của Riddle trực tiếp hỏi Hagrid.

“Tôi... không... à ừ...” Về mặt do dự lén lút, vừa nhìn chỉ biết là có vấn đề.

“Tôi tuyệt đối không cho phép cậu làm hại học đệ Riddle, cậu hãy mau...”

“Học tỷ Rofila, chị kích động quá rồi.” Riddle ưu nhã lên tiếng, giờ chưa phải lúc, cần phải có đủ nhân chứng vật chứng.

“Nhưng... Riddle...”

“Ôi đóa hoa Gryffindor dũng cảm chính trực, cảm ơn chị nghĩ cho sự an toàn của em.” Ưu nhã làm một lễ hôn tay, mê títt đầu óc cô bé. “Nhưng nói chuyện hóa đá là Hagrid tạo thành sợ là còn thiếu suy xét?”

“Nhưng người bị hại đích thật là...” Có thù với Hagrid... Hoặc nói là trước đó bị Hagrid giày vò mà có xích mích với cậu ta.

“Em nghĩ số người có mâu thuẫn với cậu ta... hẳn không ít.” Trực tiếp gián tiếp, còn có các Slytherin nhìn ngứa mắt, bạn học Hagrid, cậu thật vĩ đại!

“Nó là một Nghệ Thuật Hắc Ám rất mạnh, học sinh trong trường không làm được, cũng không thể là giáo sư, vậy chỉ có thể là sinh vật huyền bí nào đấy thôi!” Mỹ nữ học tỷ Gryffindor này rất có đầu óc, nhưng chị quả thật là đóa hoa trong nhà ấm, được bảo vệ quá tốt, đừng nói Slytherin, Gryffindor các chị cũng có người có thể làm được đấy, tuy rằng không khoa trương như Basilisk, nhưng Nghệ Thuật Hắc Ám là bảo đảm cơ bản nhất, đừng quên hiện tại là thời kỳ chiến tranh. Hai năm nay tuy rằng có vẻ an ổn, nhưng năm cậu nhập học Gellert đã ẩn ẩn có thể nhập chủ Anh.

“Bất kể thế nào, dù sao ngày mai auror của Bộ Pháp Thuật sẽ tới, bọn họ mới là chuyên gia.” Không thèm nhìn Hagrid, theo mấy cái Slytherin khác lên lớp, “Lúc đó là người làm thì bắt lấy, xử phạt, là sinh vật huyền bí... thì xử tử là xong.” Lời nói thông dong, thanh âm thỏa đáng để người nên nghe nghe được, tựa như một điều không thể bình thường hơn...

...

“Well, cô em họ thân mến của chị, đã trễ thế này rồi em còn tính đi đâu?” McGonnagal buồn cười cản lại cô em họ đang chuẩn bị chạy ra ngoài.

“Ôi, chị Minerva thân mến, chị có thể đừng nói bằng làn điệu của Slytherin đó được không, làm em sợ muốn chết.”

“Chị nghĩ em sẽ thích.” Rất có thâm ý nhìn cô em họ, “Hẹn hò? Em mới 12 tuổi.”

“Thần nói tình yêu không phân biệt là sớm hay muộn.” Sarah khẩn trương kéo mái tóc quăn mình cẩn thận uốn ra, “Được rồi được rồi, chị có thể đi theo, nhưng phải trốn đi đấy, có chị ở đó có lẽ em sẽ không khẩn trương.”

“Chị cũng không muốn làm bóng đèn đầu, chỉ là gần đây trường học không an toàn.” Minerva cho mình một cái Disillusionment Charm, theo sau cô bé.

“Ai khẩn trương chứ, em là Gryffindor, nhưng nhìn thấy anh ấy em lại khẩn trương đến mức nói không nên lời, em chuẩn bị một tháng hôm nay mới có dũng khí bày tỏ.” Cô bé à nói chuyện có thấy mâu thuẫn không, McGonnagal phía sau đã định lộn về rồi kìa.

“A ~ chị ơi!”

“Ruber Hagrid! Trong tay cậu là cái gì đấy!” Nghe được tiếng em gái thét chói tai, McGonnagal cổ ý lùi ra sau một tí lập tức xông lên, chỉ thấy Hagrid lén lút ôm một cái rương.

“Cái này, không phải...”

“Stupefy!” Rương bể nát.

“Aragog, chạy mau.” Hagrid chặn đường của McGonnagal tính rượt theo.

“Hừ! Nhện Accio!” Trong nháy mắt rương bị mở tung, McGonnagal mơ hồ nhìn thấy có cái gì như nhện, cô thành công, nhưng Acromantula, dù hiện tại chỉ có cỡ như con cún cũng không thể khinh thường. McGonnagal chưa kịp bổ túc cho con nhện bay tới một cái bùa, đã bị cái chân kịch độc của nó rạch cánh tay.

“Chị ơi! Chị không sao chứ? Nhìn chuyện tốt cậu làm kìa, tôi chỉ biết kẻ hóa đá mọi người chính là cậu!” Sarah tức giận chỉ đũa phép vào Hagrid, bắn ra tất cả bùa chú mình biết, nhưng cô bé học năm thứ hai chỉ biết lác đác không bao nhiêu này hiển nhiên không làm gì được Hagrid có huyết thống của người khổng lồ.

“Dừng tay.” Giáo sư đã tới, phía theo còn có mấy Auror của Bộ Pháp Thuật.

Trước khi Dumbledore kịp làm gì, Riddle đã xuất hiện từ bên kia, cướp trước một bước đỡ McGonnagal dậy. “Học tử, đây là thuốc giải độc, tuy rằng không nhất định hữu hiệu, nhưng uống trước đi, sau đó tới trạm xá.”

“Riddle, là trò, sao trò lại ở đây?” Mắt kính của Dumbledore lóe lên tia chớp sắc bén. Lóe đến độ những người khác đều thấy khó chịu, nói thế nào cũng nên hỏi người bị thương và Half-Giant này trước mới đúng.

“Aha, còn không đơn giản sao, Albus, xem ra tối nay tới sớm là đúng, nhân chứng vật chứng đã có đủ, vết thương trên tay nữ sinh này chính là chứng cứ.” Một người đàn ông ăn mặc khéo léo hưng phấn chỉ đũa phép vào Hagrid.

...

53. Chương 53: Thỉnh Cầu Của Abr

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại một mỗi quá)

053 | Thỉnh cầu của Abr

“Theo em được biết, giờ cách giờ giới nghiêm ban đêm còn 15 phút.” Riddle có chút bực bội nói, “Em đỡ học tỷ McGonnagal tới trạm xá trước, em không dám cam đoan thuốc giải độc này hữu hiệu, lát nữa sẽ tới phòng hiệu trưởng sau.” Nhìn mọi người, “Không cần lo lắng.” Câu cuối cùng là nói với cô bé khóc thút thít.

“Ách... Kỳ thực, Riddle...”

“Cây mạnh cũng không phải phong cách của Gryffindor, học tỷ, lại nói chị cũng nên cho em cơ hội ăn bớt mỹ nữ đi.” Riddle vẫn rất áy náy, sự chính trực của McGonnagal là điều cậu luôn ngưỡng mộ, vốn dĩ cậu ra ngoài là tính dựa theo kịch tình bắt Hagrid, McGonnagal và em họ của cô xuất hiện là ngoài ý muốn.

“Chị chỉ sợ ngày mai bị dấm chua của Hogwarts chìm chết mà thôi...” McGonnagal nở nụ cười, nhưng nghĩ tới Hagrid cô lại thở dài. “Thật không ngờ là Hagrid... đó là nhện à?”

“Không biết, em cũng không thấy rõ lắm, có lẽ là một giống mới, dù sao Thế Giới Phù Thủy có rất nhiều điều thần kỳ.” Riddle dần xếp McGonnagal, đồng thời giải thích tình huống với y tá trạm xá xong, “Em phải tới phòng hiệu trưởng, yên tâm, giáo sư Dumbledore sẽ không để Hagrid bị gì đâu.” Cho McGonnagal một nụ cười trấn an, Riddle ưu nhã xoay người. Dumbledore sẽ không, Bộ Pháp Thuật thì khó nói.

...

Phòng hiệu trưởng đang có một cuộc tranh luận kịch liệt...

“Vụ hóa đá không nhất định là trò ấy gây ra, theo tôi được biết không có loài nhện nào có khả năng hóa đá.”

“Nhưng ông cũng không chứng minh được là sinh vật huyền bí nào làm, sinh vật huyền bí có khả năng hóa đá lại không ít, ai biết có phải là lai giống không, ông nghe thử xem thằng nhóc này nói gì? Tìm được trong một hành lang ở trường, quả trứng biết nói chuyện, cho là auror của Bộ Pháp Thuật dễ lừa lắm à?”

“Hogwarts có rất nhiều căn phòng thần kỳ, nói không chừng là bị người hãm hại.”

“Ai hãm hại? Hãm hại ai? Đừng quên thứ đó là do thằng nhóc này ấp ra đồng thời nuôi lớn, chỉ bằng độc tố của nó là đã sớm có thể nộ lên, thằng nhóc này trốn không thoát can hệ.” Rất hiển nhiên vị auror

này khá bất mãn với sự dấy dưng của Dumbledore, áp lực bên trên không đè lên đầu thấy nhẹ nhõm lắm à, “Hiệu trưởng Dippet, ông cảm thấy thế nào?”

“A, không phải còn có một nhân chứng nhỏ sao. Ta nhớ rõ là em họ của nữ Huynh Trưởng Gryffindor, tiểu thư Sarah Iver.”

“Vâng, là cậu ta làm hại chị em bị thương.” Sarah phẫn hận nhìn Hagrid.

“Tôi... Aragog không cố ý... Nếu không phải...”

“Nếu không là chị tôi muốn bắt nó, chị tôi sẽ không trúng độc đúng không, sao cậu có thể nói vậy hả, uống cho chị tôi luôn bảo vệ cậu! Giờ cậu còn nghĩ tới thứ đó... nó còn có tên?!” Sarah ra vẻ buồn nôn.

“Riddle nói mấy người muốn giết Aragog...” Hagrid khóc.

“Xin lỗi, tôi cần bổ sung rõ là, ban ngày tôi nói, auror của Bộ Pháp Thuật sẽ tới, bắt được hung thủ của vụ hóa đá, mới sẽ xử tử nó, tôi thiếu có mười mấy học sinh nghe được lời tôi, đừng cất câu lấy nghĩa, Hagrid.” Riddle vừa vặn bước vào, phía sau là Slughorn, hiển nhiên là bị cậu kéo tới.

“Các vị, tôi tới trễ, Albus, muốn nghe lời chứng cũng phải chờ mọi người đến đông đủ cả chứ.”

“Chị em không sao rồi.” Riddle đầu tiên là cười với Sarah, khiến mọi người ở đây đều sinh lòng thiện cảm với cậu, một nữ auror còn thuận tiện liếc người đàn ông bên cạnh mình một cái, ý là, anh còn không bằng một đứa bé.

“Vậy giờ trò Riddle có thể nói thử xem, vì sao trò lại xuất hiện chỗ đó, còn mang theo... Thuốc giải độc?”

“Albus, ông có ý gì hả, nói cho ông biết, chai thuốc giải độc đó là tôi nấu!” Slughorn mất hứng, ba chữ thuốc giải độc Dumbledore nói rất có thâm ý...

“Không không, Horace, tôi chỉ là may mắn Riddle chạy tới kịp, nếu không tiểu thư McGonnagal rất có thể sẽ gặp phải nguy hiểm, đúng không?” Quả nhiên Dumbledore nói chuyện rất có kỹ xảo.

“Phải, y tá trạm xá kiểm tra xong có nói, đó là kịch độc, may là từ chân nhện, nếu như bị cắn...” Nói chuyện có kỹ xảo không phải mình ông biết thôi đâu, Dumbledore, trong lúc nhất thời mọi người bị hậu quả nghiêm trọng dọa tới đều đưa mắt nhìn về phía Hagrid. “Thuốc giải độc của em có hiệu quả, nhưng chưa thể thanh trừ hết độc tố, hiện tại đương nhiên là không có vấn đề, phải biết khả năng của các giáo sư Hogwarts nổi tiếng khắp cả Âu Châu.” Hiệu trưởng và các giáo sư đều mang vẻ mặt tự hào (trừ lão D), Bộ Pháp Thuật cũng cùng chung quang vinh cười với Riddle, ai bảo phù thủy cả nước Anh đều tốt nghiệp từ Hogwarts. “Loại thuốc giải độc này là từ khi trường học xảy ra chuyện, giáo sư Slughorn mở lớp riêng cho học viện mình, đương nhiên tài liệu là bọn em tự chỉ trả, về phần vì sao em trùng hợp xuất hiện ở đó...” Từ trong túi lấy ra một lá thư tinh xảo. “Giai nhân ước hẹn.”

“Không có kí tên...” Lá thư đậm mùi nước hoa rất nữ tính, hẹn Riddle ở gần chỗ xảy ra chuyện.

“Cái kia...” Tiểu thư Sarah ngượng ngùng giơ tay, “Nó là của em... là em hẹn anh Riddle. Vốn định...” Cô bé đỏ mặt,

“Ha ha ha ~ học sinh của ta ngày càng có mị lực, sắp bằng ta lúc trẻ rồi.” Slughorn đắc ý vỗ vai Riddle, người biết tướng mạo của Slughorn thời học sinh giữ im lặng, người không biết nhìn bề ngoài hiện tại của ông, đoán được gì rồi cũng giữ im lặng.

Ra khỏi phòng hiệu trưởng, uyển chuyển cự tuyệt lời bày tỏ của Sarah Iver, nói lòng mình đã có người thương, rồi nhìn ánh mắt tỏa sáng của cô bé có chút rợn gáy rời đi. (Quan hệ của cô bé này và Pomona hần không tệ.)

Dumbledore không hổ là Dumbledore. Dưới tình huống như thế còn bảo vệ được Hagrid, để cậu ta thoát khỏi số phận Azkaban, nhưng bị đuổi học là khẳng định.

“Không phải Aragorn... Em biết không phải nó...” Nhớ tới tiếng khóc của Half-Giant, Riddle không khỏi nhói lên một tí xin lỗi, vốn dĩ chuyện này sẽ xảy ra ở hai năm sau, giờ cha Hagrid còn chưa chết, tình huống hần sẽ tồi tệ hơn.

Mà thôi, bồi thường cậu ta tí vậy. Hổ thẹn là có một xú, nhưng không hề hối hận khi bày kế làm cậu ta bị đuổi học, chỉ cần cậu ta còn ở trong tòa thành này mọi người sẽ có phiền phức!

“Eileen.” Riddle vừa về tới phòng nghỉ đã đi tìm Eileen, khiến cậu vui mừng là, Eileen đang lựa dây cột tóc với Pallas, cuối cùng cô bé này cũng nhìn vào thứ gì đó ngoại trừ độc dược rồi. “Thay anh để ý một chút tiến độ của thuốc sống dây Mandrake.”

“Được.” Nếu nói Riddle là bảo vật trong tay Slughorn, vậy Eileen có thể tính là trong lòng. Phòng làm việc của Slughorn nếu sửa lại khẩu lệnh người đầu tiên biết chính là Eileen.

“Nguy hiểm thật...” Thấy Riddle đi rồi, Pallas thở phào, cô đang cầm một sợi dây cột tóc màu đen...

“Quá chậm.” Giờ này mới cầm về.

“Người không ra tay bớt nói mát đi.”

...

“Giáo sư, đây là thuốc sống dây Mandrake, em đi ngang qua phòng làm việc của giáo sư Slughorn đã thuận tay mang tới giúp thầy ấy.”

“Làm phiền em.”

“Không có gì đâu ạ.”

Riddle lễ phép rời khỏi trạm xá, nghe tiếng bước chân vội vàng từ bên kia tới, khoe miệng cậu vui vẻ kéo lên độ cong, xoay người rẽ vào một ngõ cụt, ngay khi sắp đụng tường, bức tường trước mặt mở ra lối đi như lối vào ở Hẻm Xéo, vào bên trong sẽ ngửi thấy cái mùi se lạnh ẩm ướt của hầm.

...

“Các trò không nhớ rõ à?” Thấu kính hình bán nguyệt lóe lên sự bất ngờ.

“Vâng, giáo sư Dumbledore, em chỉ nhớ được có thanh âm gì đấy, sau đó... là hiện tại.”

“Albus, ông đã hỏi rất nhiều lần rồi, bọn họ cần được nghỉ ngơi!”

Riddle sung sướng bước vào phòng sinh hoạt chung, pháp thuật thần kỳ thể đó, Obliviate là một thứ tốt.

...

Ruber Hagrid bị đuổi học, McGonagall, em họ cô ấy, còn có Riddle có công giúp phá án, mỗi người thêm cho học viện 50 điểm.

“Nói vậy, cậu là người giữ khóa kế tiếp?” Căn nhà gỗ bên Rừng Cấm lớn hơn ban đầu không ít, là tính đến chuyện sau này sẽ có hai người ở đây, và chiều cao tương lai của Hagrid cũng khá khả quan, may mà tốc độ xây nhà bằng pháp thuật có thể xếp hạng đầu.

“Phải...” Tuy rằng Hagrid không biết gì cả, nhưng vẫn có một sự sợ hãi mơ hồ với Riddle, có lẽ vì mấy lần xuất hiện cường thế của cậu, khiến cho cuộc sống của Hagrid không mấy được yên lành...

“Kỳ thực... cậu bị đuổi không hẳn là chuyện xấu, cậu không biết cách giao lưu, không nói Slytherin, thậm chí cả Gryffindor cũng không thể hòa đồng, có lẽ động vật trong Rừng Cấm sẽ thích cậu.”

“Ha ha...” Nghĩ đến đây Hagrid cười rất ngu đần.

Một kẻ đơn thuần. “Đã nghĩ ra cách giải thích với cha mình chưa?”

Về mặt của Hagrid lập tức xệ xuống, trông rất thống khổ... “Được rồi được rồi, làm cái mặt gì vậy, tôi đã nhờ Abraxas rồi, tin tức này sẽ bị đè xuống, hãy cảm ơn cha cậu không có công việc ổn định đi. Về phần

thư thông báo cậu bị đuổi học...” Riddle lấy ra một lá thư. “Thật bất hạnh, con cú mèo ấy gặp được ngoài ý muốn nho nhỏ.” Đốt lá thư tại chỗ, “Tôi tin là bằng vào cái nhân duyên tệ lậu của cậu, sẽ chẳng có ai viết thư cho cậu đâu, về nhà rồi chỉ cần giữ chặt miệng mình là được.”

Chuyện của mẹ Hagrid đã khiến cha cậu bị đuổi khỏi nhà, ông ấy làm công nuôi lớn Hagrid, giờ thân thể đã suy yếu lắm rồi, dựa theo lịch sử, sang năm sẽ đi gặp Merlin.

“Ôi ~ Riddle...” Hagrid cảm động muốn khóc... Vừa ôi một cái, đã bị Riddle nổi hết da gà dùng ánh mắt hung tợn trừng lại.

“Đừng có mà cảm động, ân huệ của Slytherin đều yêu cầu hồi báo, thứ nhất, chúng tôi tới Rừng Cấm cậu mở một mắt nhắm một mắt cho tôi, không nhiều lắm, chỉ bọn này thôi, thứ hai, một số tài liệu độc được trong rừng nhờ cậu để ý giùm, dựa theo quyển sách này, phát hiện được những thứ từ trang 1000 trở đi, ghi lại vị trí về viết thư nói tôi biết.” Ném một quyển sách cỡ bằng cục gạch qua, “Đây là đũa phép của cậu, Ollivander sửa rồi, giấu đi, ba cái này là sách giáo khoa bùa chú, biến hình, thảo dược, có thể nhờ Ogg dạy, nhưng chuyện này là phạm pháp, nếu như bị phát hiện, cậu tự mà vào Rừng Cấm tìm người sói nhảy tango trong đêm trăng tròn, đừng có làm phiền Dementor ở Azkaban, nghe rõ chưa!” Câu sau cùng cơ hồ là từng chữ rống ra.

“Ừm ừm ừm, Riddle cậu tốt quá.”

“Bớt đi, cậu lo mà bái ông thần Dumbledore của mình đi, quan hệ của tôi với ông tựa như Snape với lão Potter, ước gì giết chết đối phương, cậu bớt nhắc tới tôi trước mặt Dumbledore là đã phát huy hết mức dung lượng não có thể so với quỹ khổng lồ của mình rồi đấy.” Cái cách chửi người này nghe thích quá, Riddle phát hiện thêm một công dụng nữa của Hagrid.

“Ôi...” Hagrid rất ủy khuất, Dumbledore cũng là người tốt mà, người tốt và người tốt nên hòa thuận với nhau... Nhưng Snape là ai?

Riddle nhướng mày, bất mãn? Vung đũa phép biến ra một cái bình to dùng nện lên đầu Hagrid...

Loảng xoảng~~~

“Chỉ cần là chuyện có dính dáng tới tôi, bao gồm cả chuyện hôm nay đều không được tiết lộ cho Albus Dumbledore! Có thể lấy danh nghĩa của cha cậu mà cam đoan không? Hửm?”

“Có thể...” Không hổ là Half-Giant da dày thịt béo, còn nói chuyện được.

“Rất tốt.” Đích xác rất tốt, phiền toái rời xa tòa thành, cơ sở ngầm của lão D cũng có một nửa thuộc về cậu, thật là hoàn mỹ.

...

“Đã nghỉ hè rồi. Lại một năm...”

“Cậu tới phòng ngủ của tôi, đuổi Thomas ra ngoài, là để nhìn tôi thu xếp hành lý, oán giận năm tháng không bỏ qua cho ai à?” Riddle dứt khoát ném mớ hành lý vừa thu xếp được một nửa trên tay xuống, cầm hai ly hồng trà ngồi bên cạnh Abraxas. “Nói đi.”

“Cậu không phát hiện gần đây mọi người khác với cậu lắm à?”

“Phát hiện, mỹ nữ Hogwarts nhiệt tình hơn trước.” Riddle không yên lòng trả lời.

Tôi chỉ là Slytherin! Trên đầu Abraxas nhảy lên một chữ thập, sau chuyện xử lý Hagrid, Riddle rất phách lối, có lẽ cậu ấy cho rằng mọi người cung kính với cậu ấy là vì thủ đoạn, dù sao trước đây Slytherin cũng khá coi trọng Riddle rồi, năm thứ ba càng như là Thiên Lô sai đâu đánh đó.

Nhưng nguyên nhân lớn nhất Riddle không phát hiện ra là... “Cậu không yên lòng... đang lo lắng gì à...”

“Saga chưa trả lời thư, Two-Way Mirror không liên lạc được... lâu lắm, cả Grind cũng không có tin tức... Tôi định...” Riddle kinh ngạc nhìn cái đầu màu bạch kim gác lên bả vai mình. “Abr?”

“Saga... Chỉ có Saga thôi sao?” Cánh tay ôm lấy cậu siết chặt. “Công bằng với tôi tí đi Riddle. Cậu không thể vì gia tộc của tôi mà loại trừ tôi.”

“Ai... Abraxas.”

“Thở dài cái gì!” Đôi mắt màu xám lam nổi giận nhìn chằm chằm kẻ khiến mình si mê, “Tôi đã nói tôi sẽ vứt bỏ vì cậu, cậu cũng đã nói trong lòng cậu có tôi, vì sao cậu chỉ luôn nhắc tới anh ta!”

“Tôi lo lắng anh ấy, Abraxas, bên ngoài không yên ổn, Saga rất có thể đã xảy ra chuyện.” Đôi mắt đen thâm trầm như bóng đêm lộ ra bất mãn.

“Xin lỗi...” Abraxas cũng cảm giác được sự vô lý vừa nãy của mình, “Tôi có chút càn quấy, nhưng Riddle, có mấy câu, tôi hy vọng cậu có thể nghĩ kỹ.”

“Ừm.”

“Giấc mộng của cậu tôi biết, một cuộc sống bình thường vô ưu, một cuộc đời bình thường đơn giản. Trước đó cậu bắt tôi và Sheryl bảo mật thân phận hậu duệ Slytherin của cậu cũng là vì thế.” Trêu đùa nhìn Riddle, cả hai không khỏi nhớ tới chuyện ở Rừng Cấm, “Nhưng giấc mộng của tôi và Sheryl, cậu hẳn cũng biết.”

“Vì huy hoàng của Slytherin, tôi biết, cũng hiểu.” Bình thường hơn, cũng có phong cách hơn giấc mộng của cậu.

“Nhưng cậu không hiểu chúng tôi muốn cậu làm gì, đối với Sheryl, cậu là bạn tốt của cậu ấy, cậu ấy hy vọng có được ủng hộ, thấu hiểu thậm chí là giúp đỡ của cậu, thực lực của cậu không thể chê trách, mà Sheryl hy vọng được cậu trợ giúp cũng không có gì là sai.” Nâng tay đỡ lấy mặt Riddle, dần dần trán gác trán, “Mà tôi, Riddle, cậu ở trong lòng tôi không chỉ là bạn, tôi không phải lấy tình cảm của mình để uy hiếp tôi, cậu là người tôi yêu, hy vọng của tôi... là giữ cậu lại.”

“Abraxas...” Riddle duỗi tay ôm lấy Abraxas.

“Tôi hy vọng Thế Giới Phù Thủy có thể giữ cậu lại, mà không phải bảy năm học kết thúc, cậu đã phát ổng tay áo trở về Thế Giới Muggle, sống những ngày ở cùng một không gian lại như hai thế giới.”

“Mối liên hệ giữa người với người không dễ cắt đứt thế đâu, Abr, đối với phù thủy, có xa cách mấy cũng chỉ cần độn thổ.”

“Riddle, sao tôi không biết, tình yêu của cậu chỉ cần thỉnh thoảng gặp nhau là có thể thỏa mãn?” Cách sống của Muggle và phù thủy khác nhau cỡ nào còn cần thuần huyết như cậu so sánh sao? “Độn thổ cũng không thể thay đổi được sự thật là, giữa chúng ta rất ít có thời gian chung đụng với nhau... Riddle, tôi là người thừa kế của gia tộc thuần huyết, những bài huấn luyện ép người nghệt thổ thời thơ ấu không phải để trưng, cuộc sống yên tĩnh tôi cũng thích, tôi cũng trông mong. Nhưng một cuộc sống không có thân nhân, không có bạn bè, không có cậu như thế, tôi không cần.”

Riddle bỗng nhiên nhìn Abraxas, không phải giật mình với lời khuyên này, mà là cậu đã hiểu mục đích thật sự sắp nói kế tiếp...

Abraxas cũng cười rất xán lạn, “Cậu thích tôi, Riddle, cậu cũng thích anh ta. Cuộc sống không có tôi hoặc anh ta... Liệu cậu có muốn không?”

Riddle nhắm mắt lại, không biết đang nghĩ gì...

“Tôi là người thừa nhà Malfoy kế, quý tộc của Thế Giới Phù Thủy, anh ta là Boss mafia của Muggle, trải qua những ngày mưa bom bão đạn và giờ đã là quyền thế ngập trời. Cho dù cậu không cần tôi... Vì anh ta, cậu cũng sẽ không làm một vật trời buộc lên trốn một bên an tĩnh núp dưới cánh chim của anh ta...”

“Thu dọn đi, sau đó trở về, lâu vậy rồi không nhận được thư xác thực là không bình thường, thay tôi hỏi thăm Grind, chỗ trường học tôi giúp cậu chống.” Nhân cơ hội hôn lên khóe môi se lạnh của Riddle, “Đừng về rồi đã quên tôi đấy, nhớ giữ liên lạc.”

...

54. Chương 54: Nghỉ Hè Ở Đức

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỗi quá)

054 | Nghỉ hè ở Đức

“A ~” Riddle cười, “Xem ra... khốn khổ vì tình là sự phiền não của mỗi người nam chính.” Nhanh chóng thu dọn đồ đạc, nếu Abraxas đã nói sẽ giải quyết, vậy cậu không cần suy xét lý do, dù sao cũng không phải lần đầu cậu chuồn sớm.

Thu nhỏ hành lý, nhặt lấy Nagini, khi đi ngang qua WC nữ mở mật thất ra rồi ném Nagini vào, cậu không rảnh chăm sóc tiểu cô nương, nên gửi nhờ Hypor. Thuận tiện đóng kín cửa lại, không thể để hai tên này ra ngoài.

“Vũ hội bí mật!” Riddle bĩu môi đọc mật khẩu, thưởng thức của Slughorn luôn kỳ quái, ông ta thích những thứ hoa lệ giàu nội hàm, thật là, giáo sư độc được thì cứ cài tên tài liệu hoặc độc được là được rồi, đỡ cho Eileen cứ quên hoài.

“Ôi ~ trò Riddle, tối sớm vậy... Trò là?”

“Mượn dùng lò sưởi của thầy tí, tình huống khẩn cấp, một chai Whiskey lâu năm bày tỏ lòng cảm kích.” Để chai rượu xuống, nắm bột Floo, “Quán Cái Vạc Lũng!”

“.....” Slughorn cầm chai rượu lên, “Ta thích sự sang khoái của Slytherin, nhưng gấp như vậy, chẳng lẽ đã xảy ra chuyện gì, lát nữa hỏi Malfoy thử xem.”

...

“Đệt, tuy là sớm có chuẩn bị, nhưng cảm giác về nhà mà không được ai nghênh đón này thật là khó chịu.” Trực tiếp dọn đồ về nhà, nếu như làm một bảng thống kê, Riddle ra vẻ như chưa từng để điều lệnh của Bộ Pháp Thuật vào lòng, dù là ở trước khi nhập học không chấp nói được với thế lực gì, hay khi ôm ước mơ vĩ đại hỗn ăn chờ chết.

Hào phóng ném đồ đạc sang bên, chạy tới phòng khách của Saga, lấy ra mật mã chỉ định kẹp trong sách, cầm cái đĩa màu xanh cánh trả đựng trái cây bên cạnh, giăng co một hồi, mãi đến trên đĩa lóe lên huy chương Thánh Đồ của Grindelwald, cậu bắt đầu liên hệ với Mord...

“Well, xem ra anh ấy đã đi vắng một khoảng thời gian rồi.” Mật mã một tháng chưa đổi, Riddle nổi giận khệp máy truyền tin lại, dự định liên hệ bộ tình báo của mình, tuy rằng đại bộ phận đã giao cho Saga, nhưng dù sao cũng là cậu một tay bồi dưỡng lên...

Ba!

Apparition!

Riddle nghe được tiếng động lập tức vọt tới phòng khách, “Grind, ông có biết...” Chưa nói dứt lời, Gellert Grindelwald, vẻ mặt nghiêm túc đứng trong phòng khách, mặc quần áo Muggle...

Dark Lord đời thứ nhất mặc quần áo Muggle, nếu là bình thường, Riddle khẳng định sẽ chế giễu ông, nhưng giờ đây sự bất an và sợ hãi dâng lên từ đáy lòng khiến cậu cảm thấy bất cứ hiện tượng dị thường nào cũng thật chói mắt, Riddle hung hăng nguyên rửa cái trực giác không nên có của mình, lần đầu tiên cảm thấy Occlumency bị đùa là chuyên dụng của Dumbledore trong nguyên tác cũng có tác dụng trấn định tốt như vậy, nếu không, cậu nhất định sẽ bị khả năng mình nghĩ tới trong nháy mắt đó bức điên, chỉ có bộ não hoàn toàn trống rỗng mới có thể ổn định được lý trí của cậu.

“Saga gặp nạn, không nghiêm trọng.” Gellert ngắn gọn trọng điểm, nhìn sắc mặt của thiếu niên trước mặt từ tro nguội bắt đầu chậm rãi khôi phục màu máu.

“Đi.” Riddle cảm thấy trái tim mình không thể khống chế được co quắp, cho dù Gellert không chơi trò giết gân, nhưng hai chữ gặp nạn vẫn như Cruciatius Curse không ngừng tra tấn cậu. Cái cảm giác không thể khống chế thân thể như trúng Imperius giờ khắc này đây chân thật cỡ nào, có lẽ chỉ có Avada mới là giải thoát.

Gellert nhướng mày, khó được không tính toán chuyện Riddle không tôn kính sư trưởng, dẫn cậu độn thổ.

Lần độn thổ này mất rất nhiều thời gian, sau khi đáp xuống cũng mặc kệ cái cảm giác lồng ngực bị ép đến muốn nôn, Riddle lập tức xông tới cạnh cái giường duy nhất trong phòng, xác định hơi thở và tiếng tim đập của người nọ...

“Hô ~”

“Yên tâm đi, ta đã nói là không sao mà.”

“Ồ đây là?”

“Bệnh viện, của Muggle!”

Riddle nhìn bình truyền dịch bên cạnh, đá xéo Gellert, cực rõ ràng mà cho ông một ánh mắt nói nhảm.

“Ồ Đức.” Bỏ sung địa lý, bọn họ đã khóa quốc, bất kể là dựa theo pháp luật của Thế Giới Phù Thủy hay Thế Giới Muggle, Riddle cũng xem phi pháp xuất cảnh, nhưng đối với một người từ không nhìn nội quy trường học đến coi thường pháp quy, từ không nhìn luật dân sự đến coi thường luật hình sự như Riddle mà nói, có ý thức được điểm ấy hay không mới là vấn đề.

“Sao lại bị thương? Trang sức và phòng hộ tôi cho anh ấy là giả à? Tôi đã trang bị cho anh ấy tận răng, sao còn gặp nạn chứ.” Lo lắng nhìn Saga quần đầy băng gạc.

“Cho nên mới là bị thương nhẹ, cái tên ngồi cạnh cậu ta là tro cũng không còn đấy.” Cũng là Riddle thiếu kinh nghiệm, phòng ngự cho một đồng, đích xác làm được phòng vật phòng pháp, nhưng lại quên để lại một cái cảm ứng, nếu không phải ông đột nhiên lo lắng, chạy tới kịp lúc, mang người rời đi, hiện tại cho dù Saga không chết cũng sẽ bị xem như là kỳ tích mà giải phẫu. “Người ta đã trực tiếp ném bom xuống ~”

“Ai làm!” Sát khí của Riddle khiến Gellert cũng lấy làm kinh hãi.

“Không phải nhằm vào Saga, lúc đó trong quán cơm có một đại nhân vật Muggle...” Gellert bất đắc dĩ lắc đầu, vẫn là ba cái tiệm ở nông thôn an toàn hơn.

“Không phải nói bị thương nhẹ à? Độc được hẳn có thể trị khỏi nhanh, hai người lại cắt đứt liên hệ suốt 10 ngày với tôi.” Riddle kiểm tra lại lần nữa cho Saga, “Sao anh ấy chưa tỉnh?”

“Không có ngoại thương không có nghĩa là không sao, bọn ta phân công nhau hành động, nếu không phải ngoài ý muốn này, ta cũng không biết cậu ta chà đạp thân thể mình thành ra như vậy, thiếu ngủ nghiêm trọng, đã có ít nhất 5, 6 ngày không chợp mắt, suy dinh dưỡng, còn có xuất huyết, loét dạ dày...” Khuôn mặt của Gellert vặn vẹo, “Nhờ phúc của cậu ta, ta ngần này tuổi lại bị một cô bé trẻ chỉ vào mặt mắng, giáng cho một đồng danh từ y học Muggle, không tỉnh là tốt, còn không chịu nghỉ ngơi nữa à, bị một chai Draught of Living Death áp súc của ta rót ngã, quên ta là ai rồi hả, ai biết nhóc có mấy ngày cũng chờ không được. Ta cũng bận lắm đấy.”

Bên tai nghe tiếng lải nhải oán giận của Gellert, Riddle biết ông ấy giúp Saga giải quyết hậu quả đã rất vất vả, nhưng cậu hiện tại không còn có sức xin lỗi, vuốt ve khuôn mặt ngay cả trong giấc mộng cũng lộ ra vẻ mệt mỏi của Saga...

Trước là Abraxas, sau là anh, em thật là một thằng ngốc không đau đến chảy máu, sẽ không hiểu được quý trọng mà.

“Grind, Mord đâu?”

“Ồ Anh.”

“Đừng nói với tôi thủ hạ Saga an bài ở Đức hiện tại do ông điều khiển?”

“Nhóc khinh thường ta à?”

Lời này thật khó trả lời, Riddle không thể nói thẳng chỉ có thể dùng ánh mắt bày tỏ, chỉ kém không viết xuống hai chữ khinh thường thật to giữa không trung.

“Ta đầu gì cũng là Dark Lord nắm giữ cả Thánh Đồ!”

“Đáng tiếc tôi chỉ nhìn thấy sự lười biếng của ông...” Còn làm hư Saga, hại lượng công việc của Mord tăng gấp bội.

“..... Được rồi, giờ không phải là lúc cãi vã, nhóc hỏi cái này để làm chi?” Sự im lặng tuyệt đối đáng nghi.

“Bảo anh ấy lo mà nghỉ ngơi đi, khoảng thời gian này, tôi tới nhận.”

“Nhóc?” Dấu chấm hỏi này có hàm nghĩa khác sâu, hoài nghi năng lực, địa vị còn có nhân phẩm của Riddle...

“Ông cũng quá coi thường tôi...” Nhìn Gellert nở một nụ cười tự tin đến phách lối, Gellert phảng phất như lại thấy được một bản thân trẻ tuổi bừa bãi ở cái thuở tuyên bố sẽ giết Durmstrang dám đuổi học mình dưới lòng bàn chân.

“Nhóc không phải muốn đi nhận người của Saga à? Lần mò cái gì thế?”

“Cái phòng bệnh quái quỷ gì vậy, giấy bút đâu? Để lại lời nhắn cho Saga.”

Gellert không ưu nhã liếc xéo, nếu Saga tỉnh, tìm nhóc không phải là chuyện đơn giản, nhóc cho rằng họ sẽ và điện thoại là giả à. Nhìn lại mái tóc dài lần này trở về Riddle để...

“Nếu không cắt một lọn tóc cho cậu ta? Coi như là tưởng niệm...” Thấy Riddle sáng khoái dùng đũa phép cắt xuống một lọn, dùng pháp thuật làm thành dây thừng cột vào cổ tay Saga.

Ta giờ thôi mà... Chỉ là bất chợt nhớ tới ba cái trò vớ vẩn mà các nữ phù thủy nhỏ thích... Được rồi, Saga, chỉ ít cậu viên mãn. Còn không nhìn ra nữa, Gellert cũng sống uống, tuy rằng ông khá bất mãn khi thấy đồ đệ nhà mình có hành động ẻo lả như vậy. (Rõ ràng là ông đề nghị.)

...

“Nhóc xác định không thành vấn đề đấy chứ? Bọn thủ hạ của Saga tỉnh lắm, nhất là bọn cậu ta dẫn tới Đức.” Chuyện Saga tới quán rượu rất nhiều thủ hạ đều biết, ông mất bao nhiêu công sức mới khiến bọn họ tin tưởng Saga còn sống, cho dù đã để bọn họ nhìn thấy người, vẫn có một cái dùng mũi nhìn ông, nói cái

gì bọn này là cao tằng, ba cái trò xiếc của phù thủy mấy ông bọn này đều biết gì gì đó... Chọc ông tức đến suýt nữa Avada, cuối cùng vẫn là Mord chứng minh thân phận ông, bọn họ mới yên tĩnh.

“Tôi đâu có thần bí như ông.” Rất dễ dàng đoán được những chuyện Gellert đã gặp, Riddle cố gắng nén lại sự vui sướng khi người gặp họa.

“Thiếu gia Riddle!” Một người đàn ông vạm vỡ trên mặt có vết đao dẫn đầu khom người với Riddle.

“Ali.” Gã cũng ở Đức, trùng hợp thật.

“... Dạ, thiếu gia.” Gã mặt sẹo bị thương, nhìn thấy Riddle gã mới sực nhớ ra, cái tên Ali này là Riddle đặt, cái tên khai sinh bị thương của gã, lẽ nào chỉ có mẹ già gã là còn nhớ?

“Thiếu gia Riddle!” Thấy Ali đi đầu, bọn thủ hạ đồng loạt khom người với Riddle.

“Nhóc có uy nghiêm thật đấy...” Lão Dark Lord ê ẩm, ông là Dark Lord đây Dark Lord! Cái bọn Muggle không có kiến thức này.

“Tầm khi 10 tuổi tôi gặp được Saga, giai đoạn phát triển sự nghiệp lúc đó của anh ấy không thiếu công sức của tôi.” Rất nhiều cao tằng biết cậu, còn nhớ ở trước khi nhập học Saga thậm chí phái hai người tới âm thầm bảo vệ cậu, kết quả... “Tôi nghe nói trước đây do Saga không nói rõ ràng, tổ chức của anh ấy có lời đồn rằng tôi là con riêng của anh ấy.”

Kỳ thực Riddle không có ý gì khác, chỉ là muốn khuấy động bầu không khí, chẳng qua sao số người ho khan lại nhiều vậy?

Sếp? Năm đó... đồn là con riêng à? Sao khác bây giờ thế?

Đó là phiên bản duy nhất có thể nói cho thiếu gia. Ali biết rõ nội tình năm đó bất đắc dĩ thở dài.

“Hitler là kẻ điên, nhóc tốt nhất cẩn thận, bất kể thế nào một đất nước quyết không cho phép một cá nhân có thể có được lực lượng vũ trang mạnh mẽ hướng hồ gì bây giờ là thời kỳ nhạy cảm.” Gellert trước khi đi nhiều lần nhắc nhở Riddle đang cùng mấy tâm phúc nghiên cứu bản đồ.

“Biết rồi ~” Vẫy tay, ngài có thể đi rồi, sự khác nhau giữa Đức xâm lược và Trung Quốc bị xâm lược cậu vẫn biết... Ê? “Grind, đợi đã.”

“Nhóc tốt nhất là có chuyện quan trọng!” Gellert nghiêng răng nghiêng lợi, cái eo già của ông. Nếu không phải thực lực đủ mạnh, cú độn thổ vừa nãy đủ để thân thể ông tách rời, Dark Lord đời thứ nhất nếu như phải chờ Ban Tai nạn và Thảm họa pháp thuật tới tổ hợp lại thân thể vì độn thổ thất bại của mình... Albus, cậu mau tới giết tôi đi.

“Yan, khoan tròn những vị trí anh cho rằng không cần phải chú ý.” Quân sư bên cạnh đầu óc mơ hồ khoan một đồng.

Riddle nhìn xong nở nụ cười. “Pháp thuật, quả nhiên là có lỗ thủng.” Cậu cũng khoan một đồng điểm chiến lược thích hợp, ném cho Gellert.

“Biết cách lợi dụng Muggle-Repelling Charm như vậy cũng chỉ có nhóc.” Gellert nhìn những trọng điểm khoan tròn chồng lên nhau, không hề khách khí gấp tấm bản đồ lại, độn thổ, còn bỏ thêm một câu, “Đừng quên làm bài tập!”

Một đồng rác nện đúng vào chỗ lão Dark Lord biến mất.

...

“Thiếu gia Riddle.”

“Nói!” Riddle nhúc nhích đầu nhìn cả đồng chuyện. Gần đây chẳng có tí tin tức tốt gì cả, ngoại trừ chuyện Saga tỉnh, nhưng thân thể anh ấy đã lờ lờ đến mức cả người không học y như cậu đều chướng mắt, hai tuần lễ nghỉ ngơi căn bản không giải quyết được gì.

“Riddle... Em không xử lý được đâu.”

“Well, anh cho rằng bộ dạng không tóc không mi hiện tại của mình có thể đi gặp thuộc hạ à?”

“Đừng nói với anh thuốc mọc tóc bán xong rồi.”

“Saga!” Riddle nổi giận nhú mày, “Anh còn nhớ mục đích em học luyện kim với Grind chứ, ngoan ngoãn tỉnh dưỡng đi. Yên tâm, ở trường em có đấu với một lão hồ ly cấp bậc như Grind, ba cái chuyện của anh không làm khó được em đâu.”

Cuối cùng cũng thuyết phục được Saga, ngoan ngoãn an dưỡng, ai... vốn đang định lợi dụng kỳ nghỉ hè này dò la suy nghĩ của anh ấy, nhưng trong tình huống một người đang nằm ở bệnh viện thì thật không thích hợp để nói chuyện yêu đương, nhất là khi một người khác còn rất trắng hoa. (Hình dung mình thế đấy hả?)

Kể đang báo cáo đồ mồ hôi lạnh, vị thiếu gia này dữ hơn boss của bọn họ nhiều. (Tâm tình người ta không tốt.) “Bọn tôi bắt được mấy đứa bé mặc trang phục kỳ quái, một trong số đó có nhắc tới trường của thiếu gia... Thế nên...” Thuộc hạ này không biết chuyện phù thủy, nhưng trước có làm ở bộ tình báo của Riddle, nên biết từ Hogwarts.

“Dẫn bọn họ vào, ngoài ra gọi Yan tới đây, những người khác ra ngoài.”

Hai cậu nhóc bị trối gô lại bị đẩy mạnh vào, sợ hãi nhìn Riddle... Sau đó ở khi thấy rõ rồi lộ ra vẻ kinh ngạc.

Hửm? Không phải học sinh Hogwarts. “Tên gì?”

“Sao tôi phải nói cho cậu biết, Muggle!” Một trong số đó cao ngạo hất cằm, khinh thường nhìn Riddle.

“Phốc.” Riddle không nhịn được bật cười, “Cho xin đi, muốn khinh thường người ta thì trước đừng có run chân được không.” Kéo xệ mặt, “Nói, tôi không rảnh câu giờ với các cậu.”

“Ben Christian.”

“Eresh von Wolfgang.”

Nghe được Christian còn không khẳng định, dòng họ Wolfgang quen thuộc lại khiến cậu đỡ trán. Chỉ là tuổi tác không đúng, anh của Thomas đã thành niên, hẳn là anh em họ. Bất kể thế nào, bọn họ do Grind quân, Thomas nghe theo ám hiệu của cậu, đã bảo gia đình ngã về phía Gellert rồi.

“Ngồi, Yan, hỏi cấp dưới xem, khi bắt được người có thấy đũa phép của bọn họ đâu không.”

“Dạ, thiếu gia.”

Nếu vừa nãy là giết mình, vậy giờ là kinh hãi, bọn họ bị tổ chức vũ trang của Muggle bắt được, kết quả phát hiện người đứng đầu tổ chức này dĩ nhiên là một thiếu niên tuổi tác xấp xỉ mình, mà giờ thiếu niên này lấy ra đũa phép cưỡi dây cho bọn họ, còn biến ra ghế mời bọn họ ngồi...

“Cậu... là phù thủy.”

“Phải, giới thiệu lại lần nữa, Tom Riddle, học sinh năm thứ tư của Hogwarts.” Nhìn người lộ vẻ mặt kỳ dị trong đó, “Xem ra cậu đã được nghe kể về tôi, bạn cùng phòng của tôi là Thomas von Wolfgang.”

“Nó là em họ của tôi.” Hai người nghe xong hoàn toàn buông lỏng, “Nhưng sao cậu lại ở...” chỗ Muggle.

“Các cậu không cần biết.” Đứng lên, từ trong học tối bốc ra một nắm bột Floo, ném vào lò sưởi, hô lên cái tên khiến hai tiểu phù thủy mặt xám như tro tàn. “Gellert Grindelwald.”

“Cậu... cậu... cậu...”

“Hai vị, đũa phép của hai vị.” Yan đã mang đũa phép về. “Đáng được ăn mừng là thủ hạ của chúng tôi có thói quen tốt bảo lưu chiến lợi phẩm, chúng vẫn hoàn hảo không bị tổn hao gì.”

Hai cậu nhóc lúc này không rảnh quan tâm Yan đang nói gì, bọn họ nhìn chăm chăm ngọn lửa màu xanh biếc, mãi đến khi bên trong xông ra một cái bóng tóc vàng.

“Tiểu quý... Không được rồi hả, nói đi, có chuyện gì cầu ta.”

“Cậu ông yên tĩnh giùm cái, lũ nhóc của trung khuyến nhà ông nè, dắt về đi!”

Gellert quay đầu nhìn, “Ta không biết.”

“Tôi mặc kệ ông có biết hay không! Hai gia tộc này thuộc Thánh Đồ, tôi có đọc tờ danh sách ông đưa, mau dắt về!” Cậu đã bận vậy rồi mà còn vô giúp vui. “Yan, báo cho cấp dưới, gặp được mấy cái giống vậy thì không cần xen vào.”

“Dạ, thiếu gia.”

“Xác, còn trẻ mà đã mãn kinh.”

...

“Một tuần một lá thơ, tổng cộng không quá 100 từ đơn... Tom Riddle cậu giỏi thật đấy.” Abraxas âm trầm nhìn Riddle.

“Thôi đi, đã tốt lắm rồi, tôi lần đầu biết chiến tranh là một chuyện phức tạp như vậy, thậm chí muốn đi đường tắt cũng trắc trở cực kỳ.”

“Cậu đồng ý giúp anh ta đánh thiên hạ, với bọn này thì năm lần bảy lượt từ chối.” Lần này là Sheryl.

“Phốc, đừng có ai oán như thế Sheryl, cậu khiến tôi hoài nghi mình lại có thêm một món nợ hoa đào đấy.”

“Khi tôi nhận được thư của anh họ quả thật không thể tin được, cậu dĩ nhiên dám quát nạt vị ở Đức như thế.” Thomas cuối cùng cũng chen vào được.

“Sao hả, Grind không có xóa trí nhớ của bọn họ à?” Riddle nghi ngờ, “Quên đi, dù sao thủ hạ của ông ấy không phải người lắm miêng.”

“Phải, mọi người đã thề sẽ bảo mật, tôi là được đặc biệt cho phép mới biết đấy.” Mắt sao nhìn Riddle “Anh họ tôi nói cậu ngẫu cực kỳ.”

Riddle vẫy tay ra hiệu chuyện này cứ cho qua đi, “Abraxas mấy lời cậu nói trước khi nghĩ chẳng lẽ là tính

bồi dưỡng tôi thành Dark Lord thứ hai của Anh...”

“Sao có thể chứ, Riddle, cậu là máu lai, cậu có biết Dark Lord có ý nghĩa gì không? Những gia tộc đi theo như bọn tôi cũng cần phải đánh bạc thân gia mạng sống, gia tộc, truyền thừa, tài sản, thậm chí là người nhà mình đấy, cho nên ban đầu trong nhà mới đưa tôi tới Anh, tuy rằng tôi cũng cho rằng cậu sẽ là một người còn giỏi hơn cả vị ở Đức, nhưng người anh em à, chuyện không đơn giản như vậy đâu, cậu đồng ý, cũng phải hỏi xem các Slytherin có đồng ý hay không đã, đúng không nào.” Cuối cùng đắc ý hất cằm nhìn Sheryl và Abraxas, lần đầu tiên cậu nói được nhiều câu giàu ý nghĩa và nội hàm như vậy đấy.

“Ừm.” Sheryl và Abraxas cứng ngắc gật đầu, thấy được sự may mắn trong mắt của nhau.

“Cũng đúng.” Riddle nhớ tới tên thủ hạ nô đến cực điểm cậu gặp được ở chỗ Gellert, tự tin cười với ba cái đối diện “Vì phòng ngừa người nào đó nói tôi trọng sắc khinh hữu, vì phòng ngừa người nào đó ăn dấm bậy bạ, càng vì phòng ngừa người nào đó gây họa xong rồi không có chỗ dựa, tôi nghĩ... sau trận khiêu chiến Thủ Lĩnh của Năm ở học kỳ này... Tôi phải tham gia thêm một vòng so tài nữa.”

...

55. Chương 55: Thủ Lĩnh, Dementor

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỏi quá)

055 | Thủ Lĩnh, Dementor

“Ai... chán quá đi.” Trên bàn dài Slytherin, vị Thủ Lĩnh anh tuấn tiêu sái tuấn mỹ vô song của các Slytherin năm thứ ba nhìn buổi tiệc chào mừng học sinh mới thở dài một tiếng.

“Chán?”

“Không có Half-Giant, không có cậu em ẩn tính phản nghịch, không có nữ thần độc được, chán quá...”

“.....”

“Cũng không phải không có gì mới mẻ, học tỷ Pobby đã trở lại, hiện đang thực tập ở trạm xá, đúng rồi, giờ phải gọi là phu nhân Pomfrey.” Abraxas công bố tin tức mới nhất, các quý tộc đã biết, chủ yếu là nói cho Riddle luôn bận rộn ở Đức.

“Sao mới có một năm mà đã trở lại? Chồng chị ấy đâu?” Giáo sư Hogwarts cơ bản trọ ở trường, để vợ mới cưới một mình tới trường, bạn trai như vậy đã đủ để Slytherin bao che khuyết điểm hành động. Lại nói Pobby là ai, chị Đại bọn họ sùng bái nhất, dám ăn hiếp chị ấy? Chán sống à!

“Bị điều đi St. Mungo ở Đức, cho nên học tỷ về trường sẽ an toàn hơn.” St. Mungo tuy rằng trung lập, nhưng trên chiến trường ai nói chính xác được, về trường nói thế nào cũng thỏa mái hơn.

“Thế còn nghe được.” Lát nữa viết thư nhờ Grind bảo vệ gã họ Pomfrey ấy, không thể để học tỷ tuổi còn trẻ mà đã thủ tiết. Từ sau chuyện Hagrid, Riddle đã thấy ra rất nhiều, giờ cậu chỉ làm chuyện cậu có thể làm, 50 năm sau, nên thế nào thì cứ thế đó, nếu vẫn dựa theo kịch tình, là thiên ý, nếu không dựa theo kịch tình, vậy kệ nó.

Ví dụ như Eileen, nếu sau này em ấy không gả cho Snape, cậu sẽ tìm cho Eileen một vị lang quân như ý, nếu vẫn gả cho Tobias Snape... Con ma men ấy dám đụng đến một ngón tay của mẹ con bọn họ, cậu sẽ cho gã biết những hình phạt nhà Black chưa kịp thực tiễn là gì.

...

“Kế tiếp là trận khiêu chiến của năm thứ năm, có ai khiêu chiến bốn cô nương không? Rất tốt, kế tiếp là năm thứ tư.” Walburga Black rất nữ vương hất mái tóc quăn màu đen của mình.

“Cô ấy lúc nào bị vậy thế?” Thomas thấy thật thần kỳ.

“Orion thích là được.” Riddle cảm thấy hai tháng cũng đủ để thay đổi vũ trụ, Thượng Đế sáng tạo thế giới chỉ cần bảy ngày, Bàn Cổ khai thiên chỉ cần một búa, Nữ Oa tạo người cũng chỉ cần nặn hai cục bùn. (Thời gian đã chứng minh thần linh phương Đông cao cấp hơn phương Tây)

“Thủ Lĩnh năm thứ tư là Tom Riddle, lần này Nagini vắng mặt, có ai khiêu chiến không?” Các tân sinh nghi hoặc sao bài giới thiệu Thủ Lĩnh năm thứ tư kỳ quái thế, mà các lão sinh thì đồng loạt lắc đầu.

Riddle nhìn Abraxas, mỹ nhân cười rất xán lạn không rõ có hàm nghĩa gì, nhưng Abr bỏ cuộc là được.

“Kết thúc, kế tiếp là trận khiêu chiến Thủ Lĩnh học viện, ngoại trừ năm thứ nhất, Thủ Lĩnh các năm bước ra.” Thủ Lĩnh năm trước đã tốt nghiệp, thế nên bọn họ áp dụng chế độ khiêu chiến Thủ Lĩnh năm thứ bảy.

“Năm nay tôi cũng tham gia.” Riddle ưu nhã bước lên dưới ánh mắt giật mình của bấy rần, “Những quy củ Abr nói năm ngoái, cộng thêm không dùng Nagini, thế nào?” Khóe miệng giờ lên nụ cười yêu nghiệt, Riddle không hề ngại ngần biểu diễn năng lực mị hoặc nghiêng nước nghiêng thành trong truyền thuyết của Voldemort, mái tóc đen suôn dài bị dây cột tóc màu bạc bắt mắt cột lấy, nhẹ nhàng đong đưa sau lưng theo tiếng cười khê, lễ nghi hoàn mỹ, gương mặt anh tuấn khiến người giận sôi gan, vóc người thon dài, khí thế bừa bãi, cao ngạo xưa nay chưa từng có.

Riêng chỉ nói bề ngoài, hình thức chiến đấu bật lên hết hiện giờ của Riddle cũng đủ để Slytherin khuất phục, Đây mới là vương tử của bọn họ, hậu duệ của Salazar Slytherin vĩ đại...

“Oách quá đi ~ Riddle, tôi bỏ cuộc.” Walburga lóe mắt sao nhìn Riddle, Orion chị yêu em, nhưng giờ để chị ngắm soái ca tí nhé.

Năm đối thủ, hai người nữ đổ mặt bỏ cuộc, thừa lại ba người nam, Thủ Lĩnh năm thứ ba xấu hổ: “Học trưởng Riddle tốt lắm~” Đối với niên đệ từ khi nhập học đến nay đã chứng kiến được huy hoàng của Riddle, khả năng khiêu chiến không lớn.

“Well, các vị năm trên, chúng ta bắt đầu thôi.” Riddle tiếp tục cười yêu nghiệt, hai người dư lại bị thương phát hiện cổ vũ cho bọn họ có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Lưu loát dùng pháp thuật đả đảo hai năm trên, còn thuận tiện phô bày tiêu chuẩn pháp thuật không cần đũa của mình đốt áo choàng của một người, Riddle thoả mãn cảm giác được mình hẳn sẽ ngồi vững vị trí Thủ Lĩnh học viện. Nhưng xét thấy người bỏ quyền quá nhiều, khả năng Voldemort trong truyền thuyết là dựa vào khuôn mặt để lên đài ở chỗ cậu chiếm được nghiệm chứng kéo dài, khác nhau là nguyên tác ghét bỏ rồi vội vàng hủy dung, mà cậu thì vui vẻ phát dương quang đại.

“Malfoy, cậu vẫn chưa tới tay à?” Pallas lặng lẽ hỏi quý tộc bạch kim.

“Chưa, dựa theo lời Riddle, bắt tự chỉ mới xem qua thôi.” Còn kém phân nửa.

“Vậy sao cậu ta học y phết cái nụ cười quyến rũ người khác của cậu thế?”

“Không, đẹp hơn.” Eileen ở bên cạnh ngẩn gọn bổ sung.

“Eileen, cậu cuối cùng cũng có thưởng thức rồi, tôi cũng cảm thấy của Riddle đẹp hơn, Abr eo quá, cậu gặp cha Abr chưa, phong thái đó mới thật sự là quý tộc bạch kim ~” Pallas vui vẻ ôm Eileen thảo luận mỹ nam,

“Tôi... tôi... tôi không so đo với con gái.” Lẽ nào cả đời này cậu không thể thoát khỏi danh tiếng ngoại tộc của gia tộc bạch kim?

“Abr, tôi nghĩ lý do để cậu ở bên Riddle lại có thêm một cái nữa rồi, khuôn mặt này của cậu mà cười thêm một mỹ nữ, về sau người thừa kế sao dám gặp người.”

“Một cậu bé còn đẹp hơn cả Abr? Vậy thật đúng là tệ quá.” Thomas nhìn bề ngoài đã 14 mà vẫn còn rung động lòng người của quý tộc bạch kim, thờ dài, lắc đầu, sự bất đắc dĩ ấy, cái vẻ thay bạn tốt tiếc hận ấy ~

“Tôi muốn Avada các cậu!”

...

“Thomas...” Về tới phòng ngủ Riddle đột nhiên thay cái vẻ kiêu ngạo vừa nãy, mang theo mê hoặc mang theo tí xíu thiếu niên ở cái tuổi này nên có. “Thủ Lĩnh học viện... cần làm gì vậy?”

“.....” Câu hỏi quái quỷ gì thế.

Kỳ thực Riddle chỉ mờ mịt tí xíu mà thôi, bắt đầu từ học kỳ trước khi tiếng rần của cậu bị lộ ra, thân phận địa vị của cậu đã khác rồi, cho dù là máu lai cũng là hậu đại của Slytherin, hơn nữa còn là một hậu đại mạnh mẽ như thế. Chẳng qua khi ấy cậu bạn thao túng Hypor hóa đá học sinh, sau là thi cử, kế tiếp là mất đi tin tức của Saga, mãi đến vừa nãy, khi đứng đỉnh học viện Slytherin... đón nhận sự sùng bái và thần phục chính thức, cậu bỗng có một chớp mắt thấy là lạ.

Trước đây dù cho có người thí dụ như Thủ Lĩnh năm thứ ba sùng bái cậu, nhưng phần tử cuồng nhiệt cá biệt có thể hiểu, dù sao Riddle không cho là mình kém đến mức cả một người sùng bái cũng không có, bề ngoài bảnh trai, thành tích ưu tú, thực lực không tồi cũng đủ phong độ và âm hiểm. Nhưng được mọi người tôn kính...

“Riddle, cậu rốt cuộc muốn hỏi gì vậy? Hỏi mau lên, tôi còn phải viết thư gửi về nhà khoe khoang nữa.” Bạn cùng phòng của cậu là Thủ Lĩnh học viện ~ (Tiểu nhân đặc chí.)

“Cậu không cảm thấy mọi người thay đổi quá nhanh à?” Không đúng chỗ nào đây?

“Không có, vẫn vậy mà.” Thomas luôn thấy rất rõ, địa vị của Riddle cực cao, có máu lai nào tiêu dao như cậu ấy chứ, kéo theo cả phù thủy gốc Đức như cậu cũng không ai khi dễ, đột nhiên... Thomas hèn mọn nở nụ cười, “Có phải đầu óc của cậu đã dính hết lên người Abraxas rồi không?” Cho nên nghi thần nghi quỷ những chuyện không đâu?

“Phải không?” Ra là tại Abr hại cậu trước đó không để ý đến tâm mắt của mọi người... Ra là tất cả đều bình thường. “Không có gì không có gì, chỉ là đột nhiên bị mọi người nhìn như vậy có chút...”

“Ôi ~ thì ra cậu cũng có lúc khấn trương, nhưng cậu là Thủ Lĩnh, lẽ nào cậu hy vọng có người đứng ra phản đối.”

“.....” Nghe Thomas nói vậy, cái cảm giác là lạ mơ hồ lập tức bị sút xa, thật là, bị Thomas dạy dỗ, rất mất mặt.

Quay đầu nhìn Two-Way Mirror lóe lên ánh sáng, “Saga, ừm, anh vẫn khỏe chứ, đừng cậy mạnh, nghỉ ngơi cho tốt, anh có nghe hay không vậy, Yan đâu? Nếu lần này em về anh còn... Em sẽ cắt anh ta ra thành từng lát.”

Thomas đơ mặt nhìn bên kia lải nhải như dặn dò người yêu, lại nhìn về phía phòng ngủ của Abraxas nhớ

tới bầu không khí ái muội trước đó giữa hai người. Hiểu... Thì ra cảnh giới cao nhất của một người đàn ông không phải là cờ đỏ trong nhà không đỏ cờ màu bên ngoài pháp phối, mà là xung quanh cắm đầy cờ, muốn bôi màu gì thì bôi màu đó.

“Thomas...” Kết thúc cuộc trò chuyện Riddle nhàn nhạt nhìn Thomas, thân thể bị bạn bè trên đùa có khuynh hướng Gryffindor lập tức phản ứng nhanh hơn cả đại não chôn mình trong chấn.

Cậu không phát hiện gì cả, không nghe được gì cả, cũng không biết gì cả. Mẹ ơi, cho con về Đức đi, con của mẹ hiện đang có nguy hiểm sẽ chết tha hương đó.

...

Bữa sáng ngày thứ hai, khi Riddle dẫn năm thứ tư ngồi xuống vị trí tôn quý nhất trên bàn dài Slytherin...

“Không thể nào, cậu ta chỉ mới năm thứ tư...”

“Riddle quả nhiên lợi hại nhất!”

“Có chuyện gì vậy?”

“Đệt, Slytherin ghê tởm, nó cũng chỉ cái mặt là coi được, ai biết nó có phải là dựa vào công phu trên giường leo lên vị trí... Ai u.” Bị bạo lực tắt tiếng.

“Không cho nói xấu Riddle.”

“Nếu là thật... vậy Slytherin hạnh phúc quá.”

Dumbledore vẫn nhìn Riddle lóe a lóe... Tần suất gấp N lần so với ngày trước...

“Không biết nếu Grind hay ông thâm tình nhìn cậu như vậy sẽ có phản ứng gì?” Abraxas ngồi cạnh Riddle cũng bị lóe tới hoa mắt.

“Phỏng chừng sẽ gửi một bộ bách khoa toàn thư về S/M tới, rồi cá với Saga xem tôi có dám hôn cái mặt già của ông không.” Riddle, lời cậu nói ngày càng kinh người rồi đấy. May mắn trừ mấy cái xung quanh ra không ai nghe hiểu. Cho nên số lượng phun nước trái cây không nhiều lắm.

...

“Các anh cũng chăm chỉ quá đấy, cho dù năm nay là năm thứ bảy, cũng không cần bỏ chơi Halloween chứ.”

Ở trong mắt Riddle Halloween thú vị hơn Giáng Sinh nhiều, dù sao Giáng Sinh ở nước ngoài không có tiền mừng tuổi.

“Năm thứ bảy không chỉ là N. E. W. T, còn có tốt nghiệp, cũng tức là rời khỏi cái cảng an toàn này, bước ra thế giới chân chính...” Là Slytherin thì đừng văn nghệ, Riddle nghe không hiểu trọng điểm của anh rồi kìa. “Đừng nói với anh em không biết bên ngoài đang chiến tranh.”

“Biết chứ, nhưng anh ôn tập Nghệ Thuật Hắc Ám thì thôi, Patronus Charm... Tốt nghiệp rồi anh tính đi làm trưởng ngục Azkaban à?” Tuy rằng Thần Hộ Mệnh rất đẹp.

Trên đầu Thủ Lĩnh năm thứ bảy bay ra N chữ thập...

“Nếu chiến tranh bùng nổ đến Anh, Dementor là thứ chúng ta nhất định phải đối mặt.” Abraxas tuy rằng biết Gellert sẽ không phát triển chiến tranh, nhưng chuyện này không thể để lộ, ở trước khi Đức hoàn thành cải cách, lộ ra cái gì cũng sẽ làm hỏng chuyện.

“Tôi ghét Dementor, cái thứ buồn nôn ấy sao không diệt luôn cho rồi, lại còn có thể được xem như là rất quan trọng nữa.” Cái thứ buồn nôn hấp thụ linh hồn và niềm vui của nhân loại làm chất dinh dưỡng ấy.

“Chúng có thể trông coi ngục Azkaban.” Thủ Lĩnh bắt mẫn, những người khác dừng việc luyện tập lại mà bu tới thảo luận, Riddle sẽ không biết vẩn vẩn vì một câu chất vấn của cậu, mà làm bọn họ dừng lại việc gia tăng thực lực, là cần uy tín thế nào, cũng sẽ không hiểu nó có ý nghĩa thế nào.

Ở trong mắt người bình thường nhiều nhất là bọn họ nhiều chuyện, chạy tới giúp vui.

“Không có gì có thể hả giận hơn việc nhìn kẻ thù của mình bị hút đi niềm vui, tinh thần sụp đổ.” Sheryl công chính nói, “Nếu như chúng không làm phản.”

“Khả năng trốn tránh trách nhiệm của chính phủ luôn được xếp hạng đầu, nếu như khi xảy ra vấn đề cầm đầu là một tên bộ trưởng chỉ có mã ngoài huênh hoang khoác lác, rất có thể sẽ là Dementor bạo loạn khắp nơi, đừng quên chỉ có Patronus Charm có thể chống cự được chúng, cả những thuần huyết năm thứ bảy như các anh cũng cần chăm chỉ luyện tập, đại bộ phận khác chỉ có nước khoanh tay chịu chết, nhất là già yếu phụ nữ và trẻ em.”

“Nhưng... chúng nghe lời Bộ Pháp Thuật.”

“Chúng có đầu óc không? Chúng tin Merlin à? Chúng đã thề ư?” Riddle nhớ tới những phiền phức thứ này tạo ra đã cau mày, “Các anh nói xem... Nếu có người, muốn nhất thống Bộ Pháp Thuật, chạy tới Azkaban nói với Dementor, bọn mày theo tao, tao cho bọn mày đủ linh hồn, đủ đồ ăn, các anh nói Dementor, sẽ nghe ai? Lại nói chúng cần bản không cần phụ trách với những người bị chúng giết, chúng không có đầu óc, chỉ hành động theo bản năng, ai có thể trách cứ bản năng ăn cơm của người ta? Hơn nữa người ta còn rất quan trọng với Thế Giới Phù Thủy, sau khi kẻ tạo phản bị tiêu diệt, còn cần chúng trông giữ tội phạm, chờ đợi kẻ có gan kẻ tiếp tới giao dịch với chúng...”

Tê... Mọi người hít ngược một hơi... khả năng này thật sự lớn lắm.

“Vậy làm sao đây, ngục giam cần người trông coi...”

“Ngục giam ở Đức không cần Dementor, không phải cũng tốt đó sao.” Đại danh của Nurmengard ai ai cũng biết, ngục giam kiên cố nhất. “Tuy rằng phí chế tạo đắt tí.” Nghiêm trọng hoài nghi đây vốn là tòa thành Grind tạo ra để ảo tưởng tuần trăng mật với lão ông mật, tạo tạo rồi thành ngục giam luôn. (Phế vật lợi dụng.)

“Ở Thế Giới Muggle phạm nhân sẽ bị cảnh sát Muggle nhốt chung với nhau, buổi tối ngủ ban ngày dậy làm lao động.”

“Ôi, không, tôi tình nguyện Dementor.” Một vị tiểu thư quý tộc kêu lên.

Riddle hết chỗ nói rồi... Được, mỗi người ghét một thứ khác nhau, nhìn các quý tộc sắc mặt tái nhợt hai bên, xem ra có cùng suy nghĩ cũng không ít. Tôi hỏi này các cậu rốt cuộc đã làm bao nhiêu chuyện không thể cho ai biết vậy...

“Tôi ví dụ mà thôi, nhưng Dementor rất không an toàn, tương lai các cậu nếu là có ai làm bộ trưởng Bộ Pháp Thuật nhớ cải cách đây nhé ~” Xòe tay, tỏ vẻ mình nói xong nói, thái độ không phụ trách nhiệm khiến đầu mọi người nổi gân xanh, răng nghiến ken két.

“Anh Riddle, anh quá đáng lắm, nào có ai chỉ nói một nửa như thế.” Moody vọt dậy treo trên người Riddle, làm bộ muốn bóp cổ cậu.

“Mu... Em đã 14 tuổi rồi, còn như vậy sẽ không tìm được bạn gái đấy, rồi rồi, anh nói! Anh nói! Nói gì đây?”

“Làm sao cải cách ngục giam...” Abraxas lấy tay chống đầu, hực hơi nhấc nhở.

“Liên quan gì tới tôi?” Riddle lẩm bẩm một câu, “Người tốt như tôi...” Sát khí đột nhiên nặng hơn.

“E hèm... Các cậu có thể thử, làm ra một cái pháp trận, biết hấp thu pháp lực, sau đó chuyển hóa thành điện năng đúng giờ giết bọn họ.” Tham chiếu phiên bản Tam Thánh Mẫu bị thương bị đè dưới núi.

“Nghe khó quá...”

“Chỉ có nghĩ không ra, không có không làm được, pháp thuật dùng để làm gì, Ravenclaw dùng để làm gì, cứ để nhân viên sáng tạo phát minh tự do nghiên cứu lo đi, còn có, định kỳ nhốt bọn họ vào một không gian đen thui bịt kín, không có tia sáng, không có âm thanh, càng không có người, dĩ nhiên, làm vậy rất dễ bị điên, phải chú ý khống chế thời gian. Còn có cho bọn họ uống độc được sinh ra ảo giác, để bọn họ có những ảo giác khác nhau, nếu có thể khống chế thì càng tốt, không ngừng nhìn mình dẫn dắt người mình

thương nhất, hoặc là nhìn thấy mình bị người thân nhất phản bội. Eileen, có độc được vậy không? Không có à, không sao, cứ từ từ nghiên cứu. Kỳ thực mấy cái hình phạt Orion và Walburga thích cũng tốt, phù thủy cũng là người mà...”

Pallas run rẩy khoe miệng nhìn Riddle vừa này còn không chịu trách nhiệm, hiện tại vẻ mặt tà ác đỉnh đặc nói... “Cậu ấy vừa nói mình là người tốt...”

“Không sai, nếu giờ cậu hỏi cậu ấy, cậu ấy khẳng định sẽ nói, chỉ là nghĩ thôi cậu ấy đâu có làm đâu, cả một con cóc cậu ấy cũng không nở tổn thương.” Thomas quả nhiên rất hiểu Riddle.

“Cậu ấy thấy gớm, trên cơ bản cóc là do tôi xử lý.” Sheryl hiện tại thường xuyên hợp tác với Riddle.

“Không hổ là Riddle của tôi.” Đây là Abraxas.

Được rồi, trừ đi nội dung tán gẫu ban đầu khiến Riddle buồn nôn đến đại hội đề ra phương án giải quyết và thu thập ý kiến xử lý Dementor của mọi người, vũ hội hoá trang Halloween cuối cùng cũng bắt đầu.

“Ôi ~ trò Riddle, nhìn trò bánh thật đấy, nhưng ta càng thích cách ăn diện năm đó của trò hơn.” Kẹo Dumbledore lên sân khấu.

“Cảm ơn, em cũng thích, hết cách rồi, có đủ tiền vốn mặc gì cũng đẹp.”

“Chúc mừng trò làm Thủ Lĩnh Slytherin, phải biết một đứa bé lớn lên ở Thế Giới Muggle muốn được như vậy cũng không dễ đâu.”

“Tạm tạm, thầy hiệu trưởng nói vậy làm em thấy ngượng quá, kỳ thực em đâu có muốn làm Thủ Lĩnh gì đấy đâu, bọn họ khóc hô xin em làm lão Đại ấy chứ, em chỉ có thể cố mà làm ồm ờ đáp ứng.”

Thật không biết xấu hổ... Người nào đó nghe lén đánh giá, người bên cạnh gật đầu.

“Riddle nói dối không phải là thói quen tốt, theo ta được biết, Slytherin rất đề ý huyết thống.”

“Em tới từ chỗ Muggle, nhưng không có nghĩa là em có gốc Muggle, thầy nhìn em nè ẩn đường no đủ, đầy mặt hồng quang, tam đình ngũ nhân mặt trái xoan [*] thấy thế nào cũng là tướng mạo có huyết thống cao quý, khí chất cao nhã, bất tự đại cát, đã định trước vào ra phong cảnh, vương hầu triều bái, phúc trạch tử tôn, đại phú đại quý, giáo sư Dumbledore, thầy làm nghề giáo là rất tốt, nhưng nhìn người thì còn phải học, thường nói dạy và học cùng tiến bộ, việc học không có chừng mực, làm người cần phải khiêm tốn!”

Làm người cũng cần phải phúc hậu, Riddle Một người nghe trộm khác, người bên cạnh khác gật đầu.

“Ôi ha ha, đúng vậy, có người nói em rất thân với thiếu gia Malfoy.”

“Bọn em đã quen nhau bốn năm.” Có mắt đều thấy. “Gần đây em đang theo đuổi cậu ấy.”

Lạch cạch ~ người nào đó nghe trộm ngã ngửa.

“Sẽ khá là khó khăn đấy, phải biết...”

“Dạ dạ dạ, nhà bọn họ là quý tộc thuần huyết, nếu không theo đuổi được thì bỏ, tuy rằng tình yêu là nên vì một cái cây mà bỏ qua một khu rừng, nhưng nếu cái cây này không phải của thầy, vậy không nhất thiết phải treo cổ trên cành cây thuộc về người khác, chiếm lấy địa bàn của người khác đúng không nào. Giáo sư Dumbledore, thầy nên theo kịp thời đại, thầy không có treo cổ trên cái cây nào mấy chục năm đấy chứ?”

“Không... Không có...”

“Không có là tốt rồi, em đi được chưa ạ? Thầy đang cản trở em đi mời Abr khiêu vũ đấy, cậu ấy bị bao vây rồi kìa.”

“Vây... chúc trò chơi vui vẻ.”

“Cảm ơn, giáo sư cũng chậm rãi chơi nhé, chỗ Hufflepuff có không ít ong mật đấy ạ.”

...

Đoạn kịch nhỏ:

Nếu như lúc đó Dumbledore đi gây sự với Abraxas:

“A, trò Malfoy, cách ăn diện hôm nay của trò thật thú vị, là gì thế?”

“Người sói, thầy không nhìn ra à?” Vây cái đuôi chó sói.

“Ôi? Thật đặc biệt, sao trò lại nghĩ tới nó?”

“Tuyên truyền hình tượng cho những người sói vô tội bị cắn, yêu cầu phúc lợi, không cần hoài nghi, Malfoy là một gia tộc cao thượng như thế.” Abr bị làm hư.

Sheryl: Sao Abr lại giả thành người sói?

Riddle: Tôi đề nghị, tôi bảo cậu ấy ăn mặc khí phách tí, bồi dưỡng khí thế, bằng không sau này nhất định sẽ bị tôi đề.

Thomas: Đây là hiệu quả?

Lỗ tai lông xù, cái đuôi vẫy a vẫy, đôi mắt rưng rưng, da thịt trắng nõn, mái tóc màu bạch kim suôn mượt, găng tay móng vuốt dày cộm, trên người mặc rất ít vải.

Riddle: Cho nên khi cậu ấy nói là đề cao hình tượng của người sói, lão ong mật tin.

...

[*]Tam đình ngũ nhân mặt trái xoan: là khuôn mặt tiêu chuẩn của người mẫu quốc tế

56. Chương 56: Voldy

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỏi quá)

056 | Voldy

“Abr! Hồng rồi hồng rồi! Riddle bò tường.” Pallas vọt vào phòng nghỉ Slytherin, cất cao giọng hét...

“Nagini cũng ở đây, cậu không sợ Riddle biết à.” Abr bình tĩnh dứt cho Nagini ăn, tiểu cô nương cuối cùng đã được Riddle nhớ tới, mang ra khỏi mật thất, Basilisk Hypor vẫn còn đang cầm túc.

“Nana ~ thân mến, nhớ bảo mật đấy, chị cho em ăn socola nè~” Móc socola ra, biến thành hình con chuột.

Nagini nuốt cái ực, sáng khoái gật đầu.

“Abr, sao cậu không khấn trương gì thế, Riddle bò tường đấy!” Từ khi thân phận người thừa kế của Riddle công bố, địa vị của Nagini càng được nước lên thuyền, đương nhiên mọi người cũng nuôi thành thói quen mỗi khi nhắc tới Riddle phải nhìn xem xung quanh có động vật họ rắn nào không.

“Sao tôi phải khấn trương chứ... Cậu ấy cũng không phải của tôi.” Cậu không khấn trương, vậy cậu dẫn vật Nagini làm chi, tiểu cô nương đáng thương.

“Thì ra cậu chưa thu phục được~” Walburga phẩy cây quạt thực nữ, cười có chút vui sướng khi người gặp họa, “Thật đáng tiếc Abraxas, đời này nhà bọn tôi không có con gái, bằng không Alphard nhé, cũng miễn cho nó chạy đi kết hôn với Mudbloods và Muggle, lúc đó còn phải lấy roi quất nó. Nếu cậu không chê già, tôi còn một người chú họ...”

“Cảm ơn, gia mẫu đã khiến tôi sinh ra sự sợ hãi với dòng họ Black.” Abr bắt đầu dĩ thử dài, “Nói đi, cậu lại nhìn thấy gì.”

“Riddle đang làm một vật trang sức luyện kim, rất dụng tâm, cấp bậc hoàn toàn khác với ngày thường hoặc tặng hoặc bán cho chúng ta, thậm chí còn vì nó mà đi tìm giáo sư dạy Cổ Ngữ Runes, còn...”

“Sao cậu biết không phải làm cho Abr?” Sheryl nhìn biểu tình bình tĩnh của Abr, bắt đầu lo lắng cho bản thân.

“Cho xin đi, màu vàng nâu không xứng với màu bạch kim, lại nói Abr đâu thể nào thích hợp với kiểu vòng tay phong cách cuồng dã.” Pallas hình như cũng cảm giác được lời mình nói quá kích thích, “Abraxas, tôi nói ra chuyện này không phải để đả kích cậu, cậu nên nắm chặt Riddle, nếu cậu ấy bị Gryffindor bắt cóc...”

“Cảm ơn cậu Pallas, tôi biết rồi.”

“Biết rồi?” Walburga từ trên xuống dưới quan sát Abraxas, “Biết trong lòng cậu ấy còn có người khác?” Riddle đối với Abraxas thế nào có mắt đều thấy, vụ án oanh oanh liệt liệt năm ngoái, xét đến cùng là vì vết thương bé tí của Abraxas. Cho nên Pallas mới có thể phản ứng lớn như vậy. “Thảo nào thái độ Riddle dành cho cậu luôn kỳ quái, tôi còn tưởng là người nhà cậu tạo áp lực cho Riddle đấy chứ.”

“Gia chủ tương lai của nhà Malfoy là tôi!” Đây là định luật của Malfoy, gia tộc sớm muộn gì cũng giao tới tay người thừa kế, nếu muốn phá sản, trường bối có ngăn cũng chẳng được lợi gì, thế nên nhà Malfoy xuất hiện một tình huống, chuyện của cha con mặc kệ, chuyện của con cha cũng thế, ai sai người đó là tội nhân. Vợ chồng Malfoy đã sớm biết chuyện Riddle, cha mẹ chỉ nói cho cậu biết, ý kiến của bọn họ là phản đối.

“Cậu ấy còn đang do dự.” Sheryl nhíu mày, “Mị lực của Muggle đó lớn vậy à?”

“Muggle?!” Pallas + Walburga.

“Đúng vậy, Muggle. Kỳ thực... bình tĩnh mà nói, tôi cũng cảm thấy Saga rất tốt.” Abraxas uể oải nhắm mắt, vẻ mặt đau khổ khiến người đau lòng, “Anh ta luôn bảo vệ, giúp đỡ Riddle, tình cảm của anh ta ngay từ đầu đã rất thuần túy. Luận điểm xuất phát, tôi không bằng anh ta, luận thể lực, anh ta đã đuổi tay ra nước ngoài, luận thủ đoạn, anh ta trải qua mưa gió, trực lợi chiến tranh, tôi chỉ là một thằng nhóc biết mấy trò vặt vãnh. Luận tướng mạo, khuôn mặt ẻo lả này chính bản thân tôi cũng chẳng muốn nhìn. Nói cho cùng ngoại trừ thân phận phù thủy, tôi không có điểm nào có thể kiêu ngạo, mà Riddle căn bản không để ý tới huyết thống và thân phận.”

“Nếu cậu thật sự tệ đến thế, tôi đâu còn cần phiền não gì nữa...” Giọng nam vừa tới thời kỳ đổi giọng,

dễ nghe đến khiến người say mê, là một nhân vật chính khác trong chủ đề, lãnh tụ hiện tại của học viện Slytherin.

“Ri... Riddle!” Cậu ấy nghe được bao nhiêu?

“Bắt đầu từ chỗ Muggle, nếu trước đó các cậu có nói xấu tôi, tốt nhất là khai ra.” Vừa nhìn đã biết bọn họ đang nghĩ gì.

“Ha hã... Đâu có đâu, chỉ nói cậu đang làm trang sức... Ể? Xong rồi à? Sao đột nhiên trở lại thế?” Bọn họ trái lại không hỏi, cậu ấy làm cách nào đột nhiên xuất hiện ở phía sau. Trước khi biết cậu ấy là người thừa kế của Slytherin, Riddle đã không e dè gì xuất quỷ nhập thần trước mặt mọi người, còn mở ra căn phòng theo dõi từ mọi góc độ ở vụ Umbridge theo đuổi Alice. Giờ người ta là người thừa kế, chỗ này là phòng sinh hoạt chung của Slytherin, cậu ấy muốn chơi cửa ngầm cũng không có vấn đề.

Ai cũng biết bốn nhà sáng lập ở ngàn năm trước cầm tinh con chuột, bí đạo không cần nói chơi.

“Bị Slughorn bắt được, về chuẩn bị đi, một giờ sau cậu lạc bộ Slug.” Ra lệnh xong, các Slytherin xung quanh lập tức giải tán về phòng thay lễ phục.

“Giờ à?” Một giờ đâu đủ để quý tộc bọn họ ăn diện? Lại nói, tụ hội lúc nào biến thành lâm thời thông báo?

“Ông ta lấy ra chậu tướng ký, chứng minh hai ngày trước tôi đã hứa với ông ta...” Riddle xoa trán, nếu không phải bận đến hồ đồ cậu sao có thể bị hổ chú. “Coi như tôi nợ ông ta, cũng tại tôi không thích tụ hội, lợi dụng ông ta không ít lần, ông ta mời trái lại không đi bao nhiêu, mà năm nay từ khi làm lãnh tụ, hiệu ứng của tôi mở rộng khắp cả Slytherin, mặt mũi của viện trưởng chúng ta đại khái chẳng còn bao nhiêu rồi.”

“Được, tôi về phòng thay đại một bộ.” Lén nhìn Abraxas vẫn luôn bất động, lặng lẽ cho bạn mình một ánh mắt chúc phúc.

“Bọn này cũng đi trước.” Nói chuyện ở đâu mà chẳng được.

“Ý cậu là cho dù chúng ta mặc đồ ngủ cũng là ân trời ban cho Slughorn?” Cậu không chọn được lời nào ôn hoà hơn sao.

“Đồ ngủ? Ý kiến không tồi, tôi dám cam đoan nếu hai ta mặc, những người nhìn thấy nhất định sẽ cho là ân trời ban.” Xoi mói? Cậu dám xoi à, Abraxas đã ỉu vậy rồi.

...

“A, Riddle, Malfoy, các trò đã tới, sắp bắt đầu rồi đây.” Slughorn cười ha hã chiêu đãi.

“Những người khác sẽ tới ngay thôi, thưa giáo sư.”

“Slytherin không phải luôn tự hào lễ nghi phong độ hoàn mỹ bậc nhất à, sao hai cậu lại mặc đồng phục? Vậy những người khác chẳng phải sẽ mặc đồ ngủ...”

“.....” Lúc nào Gryffindor ăn ý với bọn họ như vậy? Hai Slytherin vừa này còn thảo luận về vấn đề đồ ngủ thoải mái.

“Vì điệu thấp, cũng vì phụ trợ phong độ... mặc long bào cũng không giống Thái Tử của cậu.”

“??”

“Riddle, chờ tí mặt mũi cho người ta đi, thành ngữ phương Đông sao cậu ta hiểu được.” Abraxas cười trả lời, “Ý của Riddle là, cho dù cậu mặc quần áo của Grindelwald, nhìn cũng y chang như Dumbledore.”

“Anh đương nhiên phải giống giáo sư Dumbledore rồi, anh đây đểch thêm mặc quần áo của Dark Lord nhá.”

“Khụ khụ khụ, a này trò Boer, bạn của trò đang gọi trò bên kia kìa.” Slughorn liếc mắt ép mình đừng bật cười, đuổi Gryffindor này đi, lần sau nhớ phải tách buổi tụ hội của hai học viện này ra... Nhưng vậy sẽ thiếu rất nhiều lạc thú, ai... mâu thuẫn quá.

“Nhanh vậy à?” Các Slytherin lục tục tới, Thủ Lĩnh đã lên tiếng, không ai vắng mặt, Slughorn vui vẻ đến độ lớp mỡ trên mặt tăng lên không ít.

“Điều này chứng minh con người là cần áp lực... Kỳ thật các cậu chỉ cần sửa soạn tí là được, cũng không phải xem mắt.” Vì thời gian hữu hạn, cách ăn diện của các tiểu quý tộc đi ngược với tinh xảo hoa quý thường ngày, đơn giản hóa không ít, nhưng phối với phong độ quý tộc luôn ghi khắc, trái lại có một thứ mùi vị thanh cao đặc biệt. “Bọn họ tới là tốt rồi, đi thôi, chúng ta sang bên kia.”

Các Slytherin rất có ánh mắt tản ra, ngăn bọn Riddle ra khỏi tầm mắt mọi người, nhất là các Hufflepuff nhiều chuyện và các Gryffindor có ý đồ bất chính, may mắn là Ravenclaw lắm mưu nhiều kế ít người, một đối một trông chừng vẫn được.

“Thật không ngờ cậu đánh giá cao Saga thế đấy... Nếu anh ấy nghe được, khẳng định sẽ rút súng ra trước dí vào cậu, chừng một giờ.” Xem cậu có phải là hàng giả uống Thuốc Đa Dịch không. “Sau đó đưa cậu tới chỗ Grind, tìm cách giải Imperius.”

“.....” Abr cũng hồi hận, “Vậy... tôi còn có cơ hội không?”

“Nếu tôi không thích cậu, học kỳ này tôi còn có thể bị hành hạ như thế à.” Lời kịch trong tiểu thuyết võ hiệp nói thế nào nhỉ, tình yêu đích thật là thiên hạ đệ nhất, nhưng cũng là phiền não đệ nhất thiên hạ.

Trước khi xuyên sao cậu không ăn tuyết tình đan uống vong tình thủy chứ.

“Nói cách khác thái độ lúc lạnh lúc nóng của cậu là đang do dự?” Abraxas ngẩng đầu lên, nhìn thẳng vào ánh mắt của Riddle.

“Không sai, Grind đề nghị tôi... thử xem.” Chuyện này cũng chỉ có thể hỏi Gellert, “Rất hiển nhiên cái tên bảy mươi năm trước chỉ yêu được một nửa này không đáng tin.”

“Kết luận.” Abraxas tận lực ép mình bình tĩnh, nhưng nắm tay siết chặt của cậu vẫn cho thấy sự khẩn trương.

Riddle cầm lấy tay Abraxas, giúp cậu mở ra, vuốt nhẹ, “Tôi không biết...” Ấy nấy nhìn Abraxas, trước đây không phải không đọc truyện ngựa đực, cái lời kịch lễ trắng khí hùng nói ra tôi muốn cả hai của nam nhân vật chính, cho dù cậu lén luyện tập cỡ nào, khi nhìn Abraxas, vẫn không nói ra lời. “Abr, tôi không thể chọn.”

“Vậy cậu nói xem sao lại thích tôi...” Abraxas đột nhiên đổi chủ đề.

Riddle kỳ quái nhìn Abr, “Thích đâu cần lý do, tuy rằng vừa nãy cậu bốn cột mình chẳng ra gì, nhưng tùy tiện hỏi một người nào đó, bọn họ cũng sẽ trả lời cậu chính là đối tượng hàng đầu trong tiêu chuẩn kén chồng của mình.” Hắt cằm chỉ các nữ sinh đang cười nói, “Tình yêu kể được lý do, giả biết chừng nào, nhìn tôi từng theo đuổi Pomona thì biết, tôi có thể kể ra mười nghìn điểm tốt của cô ấy, khuyết điểm trong mắt người khác vừa vặn là kiểu tôi thích, cô ấy từng là ứng viên tôi muốn chọn làm vợ, nhưng cô ấy chỉ là tiêu chuẩn, tôi không yêu cô ấy. Vì không có lý do, nên tôi là thật lòng yêu cậu, nhưng mà...”

“Nhưng mà... bên cạnh cậu còn một vị trí để lại cho anh ta.”

“Abr...” Riddle hít sâu một hơi, “Cậu có thể cự tuyệt.” Thuần huyết quý tộc có chung người yêu với Muggle, đây là sỉ nhục cực lớn với Malfoy. “Những gì từng hứa với cậu tôi sẽ không thay đổi, tốt nghiệp rồi tôi cũng không rời khỏi Thế Giới Phù Thủy.”

“Sau đó nhìn hai người ân ân ái ái, ở khi tôi chuẩn bị vi phạm gia tộc, kết quả không chiếm được gì?” Abraxas âm trầm.

“Abr...”

“Tôi đồng ý!”

“E?”

“Tôi chấp nhận anh ta, nhưng ở Thế Giới Phù Thủy cậu là của tôi, không được có cái thứ hai.” Abraxas

thở phì phò nói, “Tôi lui một bước, cậu cũng lui một bước, chuyện huyết thống... Tôi không muốn để cha mẹ thất vọng.”

“Tôi nên nói... Không hổ là Malfoy sao?” Riddle thở dài, đôi mắt đen như mực lóe lên ánh sao, vươn tay ôm Abraxas vào lòng. “Cám ơn cậu, Abr.” Có lẽ sau thế chiến thứ hai cậu nên thúc đẩy kỹ thuật thụ tinh trong ống nghiệm phát triển... (Mơ đi, khi kỹ thuật này hoàn thiện bé Har cũng đã đi học rồi.) Cũng có thể nhờ Eileen nghiên cứu chế tạo ra độc được thích hợp, nếu không được nữa chỉ có thể nhịn xuống tìm một người phụ nữ để thay.

“Riddle...” Abraxas ôm chặt Riddle, mặc dù có tí không hoàn mỹ, nhưng giờ cậu ấy là của cậu, bọn họ là người yêu quang minh chính đại.

“Abr... Người ở đây hơi nhiều, ba cái chuyện có tí đồi phong bại tục này chúng ta về phòng hãy làm tiếp được không.” Hai người vừa ôm nhau, ánh mắt cả hội trường đã phất phất phất bắn lại đây, bao gồm cả các Slytherin vừa nãy còn giúp che chắn, điều này khiến Riddle trong xương vẫn còn giữ lại linh hồn ngưng ngừng bảo thủ của Trung Quốc khá là ngưng ngừng, “Về phòng ngủ hoặc tới mật thất tùy cậu, lúc đó muốn ôm muốn hôn gì cũng được, nhưng xét thấy chúng ta mới 14, các bước tiếp theo cứ từ từ nhé...” (Lời này là một người bảo thủ nên nói à?)

“Câm miệng!” Abr chôn đầu vào hõm vai Riddle, “Riddle, sao tôi lại coi trọng một tên khốn kiếp như cậu chứ.” Thật biết phá hư bầu không khí mà.

Tôi nói gì sai à? Riddle thấy mình vô tội...

“Đúng rồi, giờ tôi là tình nhân của cậu, tôi không thể gọi cậu Riddle như mọi người được!” Phải khác.

“Vậy gọi tôi Rid giống Saga là được.”

“Cậu muốn tôi giống anh ta?” Giọng điệu này, ánh mắt này... Chuẩn không cần chỉnh.

“Khụ khụ... Nếu không Tom.” Về mặt của Riddle không mấy thích thú, kéo một vòng lớn vẫn là Tom.

“Cậu không thích sao tôi phải gọi, chọc gan cậu à?” Abraxas lắc đầu, “Hơn nữa cậu nói rất đúng, cái tên này rất bình thường, một cái gọi mười cái quay đầu, cậu nghĩ cái khác đi, danh hiệu cũng được.” Abr bày ra vẻ mặt tôi bị thiệt nhưng tôi vẫn cố mà nhận, lỡ mà lúc nào đó bất cần thâm tình gọi TOM gặp được ông chủ Quán Cái Vạc Lũng...

Đặt tên... Ót Riddle đồ mờ hôi lạnh, trò này cần thiên phú, mà cậu tự cho rằng thiên phú đặt tên của mình cùng tiêu chuẩn với Nagini. (Ali là ví dụ.)

“Nếu không... gọi tôi Voldemort đi.” Bà chị kịch tình, em thua chị rồi, Riddle bất đắc dĩ tham ô ý tưởng của thím JKR, giấu lên vết xe đổ. “Nick name là Voldy.”

“Voldemort? Ý gì? Có hàm nghĩa đặc biệt gì à?”

“Một trò chơi đánh vần mà thôi.” Bất chước ngài Nhật Ký trong nguyên tác, cầm đũa phép viết cái tên Tom Marvolo Riddle của mình lên giữa không trung thay đổi trình tự được là I am Lord Voldemort “Nếu nói hàm nghĩa, tiếng Pháp có nghĩa là bay khỏi tử vong.” Voldemort Voldemort, kỳ thực đọc mấy lần, đồng thời không liên hệ với kẻ điên cắt miếng trong nguyên tác, cái tên này vẫn rất oách rất êm tai.

Riddle âm thầm gật đầu thoả mãn, không để ý tới, khi Abraxas thấy tên đầy đủ của cậu, đôi mắt màu xám lam xinh đẹp lóe lên thâm ý. Marvolo...

“Rất tốt, tôi rất vui, Voldy...” Abraxas thoả mãn lắm lắm, bầu không khí màu hồng giữa bọn họ ngày càng đậm. “Đúng rồi, Voldy, cậu nói nếu Saga không đồng ý, vậy cậu có phải là của mình tôi không?” Ao tưởng tí mà thôi, tuy rằng không quá khả năng, Saga thâm tình cậu biết còn sớm hơn Riddle.

“Saga...” Riddle thống khổ đỡ trán.

“Sao vậy?”

“Tôi thư từ với Grind, nhờ ơn ông ta ác ý che giấu, hiện tại tình huống giữa tôi và Saga là... Tôi thích anh ta, tôi biết anh ta thích tôi, nhưng Saga chưa biết tôi thích anh ta, càng không biết tôi đã biết anh ta thích tôi, cũng tức là...” Sau một tràng xoắn lối, “Grind đáng chết, ông ta không thể nói thay tôi tí sao.” Bảo cậu làm sao tiếp tục bày tỏ với Saga, đồng thời nói cho Saga cậu còn thích Abraxas.

“Ha ha ha ha ha ha ha!” Thiếu niên bạch kim điên cuồng cười, cười rất vui vẻ, lần đầu tiên cậu cười thoải mái như thế, cười đến độ bỏ qua lễ nghi quý tộc.

“Ê ê...” Riddle nhìn mọi người chung quanh đã từ lặng lẽ nhìn, biến thành tròn tròn mắt nhìn, còn lại gần mấy bước. Một tay ôm lấy Abraxas, lợi dụng Hogwarts, mở bí đạo trốn, cậu không phải ghen nộ cười xinh đẹp của Abr bị người nhìn chằm chằm, cũng không phải sợ mất mặt, chỉ là muốn về mà thôi.

“Có cần phải vậy không.” Riddle nhìn Abraxas, rất ai oán, cười đến đau bụng còn không chịu dừng.

“Voldy thân mến, vì sự hoa tâm của cậu, xin thứ cho tôi được vui sướng khi người gặp họa đi.”

“Hừ, không có gì làm khó được tôi.” Nhìn nụ cười của Abr, cậu trái lại đã có đối sách.

“Vậy tôi mỗi mắt chờ mong ~ My Lord ~” Nhẹ nhàng quàng tới một ánh mắt có chút khiêu khích, rất có mùi vị chỗ này bốn bề vắng lặng, liệu có thể tiếp tục một số chuyện đồi phong bại tục không...

Tiếc là Riddle không chú ý tới điểm này, cậu bị hai chữ My Lord dọa hãi, đáng chết, sao cậu lại quên não tàn đó là một tên nghiện cảm giác quân chủ nặng, cái tên tự đặt ngoại trừ bay khỏi tử vong còn có một chữ

Lord!

“Abr, nghe tôi giải thích, nó là một hiểu lầm, bỏ từ đó đi, tôi nói sai rồi, không có từ này. Tôi tuyệt đối không có ý này!” Riddle hoa tay múa chân giải thích.

“???” Cậu không có ý nào? Abraxas đang tính bồi dưỡng bầu không khí bỗng treo đầu chấm hỏi trên đầu.

...

57. Chương 57: Noah

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỏi quá)

057 | Noah

Cả Hogwarts đều biết, Malfoy và Riddle của Slytherin đã chính thức là một đôi, biểu hiện thường ngày của bọn họ tuy rằng thoát nhìn không có gì khác nhau, nhưng cái cách giao lưu bằng ánh mắt ấy thấy thế nào cũng gọi một tốp người sôi máu...

“Các cậu chính thức quen nhau sao không có tí kích tình gì thế.” Pomona không thỏa mãn tìm tới cửa.

“Muốn kích tình cũng là lén lút, có đôi tình nhân nào kích tình nổi trước đôi mắt soi mói của các cậu hả...” Riddle không mặn không nhạt trả lời.

“Cậu không thể ngại ngừng tí sao, thỏa mãn cảm giác thành tựu của tôi.”

“Ngại quá, dầm mưa dãi nắng, biểu bì da mặt ngày một dày, nếu tôi nhớ không lầm, tờ báo này là tôi đề nghị, cậu có thể trông chờ tôi biết xấu hổ à?”

“Làm người khởi đầu cậu phải cống hiến!”

“Đứng bên đường hôn nhau nồng nhiệt cho các cậu xem? Miễn, tùy ý viết, chỉ cần bảo đảm trên giường là hai người, viết cái gì tôi cũng không quản...”

“Thật hả? Có thể chơi đạo cụ không?”

“Hửm... Được, nhưng không được chơi nhân / thú.”

“Riddle, cậu tốt quá.” Pomona ôm Riddle một cái, hôn hờ về Hufflepuff.

“Sao tôi lại coi trọng một kẻ như cậu...” Abraxas bị lôi tột đỉnh bên cạnh cảm thấy thế giới này quá hắc ám.

“Bằng không thì sao? Cậu hy vọng bị bọn họ nhìn chăm chăm mọi lúc mọi nơi hay là thông qua báo chí biết mình đã lên giường với sư sinh toàn trường?” Riddle cho một đề lựa chọn rất thực tế.

“.....” Abr khuất phục trước thực tế.

“Riddle, cậu thật sự tính thêm một người à?” Sheryl lên hỏi.

“Tôi không phải người lạm tình, thế nên tôi rất rõ, tôi không bỏ được anh ấy.”

“Tôi thật không dám tin Abr lại đồng ý.”

“Tôi là một kẻ cứng đầu, nên tôi chỉ có thể khoan dung.”

“Tôi có tí hiểu kỳ với Muggle này rồi đấy.” Pallas cười xán lạn, cô rất muốn biết, là một Muggle thế nào có thể khiến Malfoy thỏa hiệp, thậm chí suýt nữa bị nốc-ao.

“Anh ấy rất ưu tú, thật sự rất ưu tú.” Riddle nhớ lại quá trình cậu quen Saga, yêu cầu phí cổ vấn đất đỏ, anh ấy quyết đoán đồng ý, làm cậu lập tức nhớ kỹ kẻ đặc biệt này. Lần đầu tiên vô tình gặp mặt, để cậu nhìn thấy thông dong và can đảm khi đối mặt với Tử Thần, biết thân phận phù thủy của cậu, là phán đoán lạnh tỉnh, lý trí và chính xác.

Khi được cậu báo cho biết những nguy hiểm trong tương lai của chiến tranh cũng không có một khắc do dự và lùi bước. Có thể nói Saga bày ra cho cậu thấy luôn là sự hoàn mỹ.

Cậu chưa từng nhìn thấy phong độ vương giả thời kỳ mạnh nhất của Gellert (hiện tại lão già này đã mất hết hình tượng rồi), Saga bổ túc điểm đó, không thể không nói đứng bên Saga ngay từ đầu là vì kính nể và sùng bái. Anh ấy quả thật là Dark Lord hoàn mỹ trong cảm nhận của Riddle, thường ngày tao nhã nói nói cười cười, quay đầu có thể đẩy lên sát khí, tẩm máu giết người.

Dung mạo tinh xảo, cảm tình liêu lĩnh mọi thứ của Abraxas, còn có giao lưu ăn ý lâu ngày làm bạn bên nhau, là lý do cậu ấy bước vào lòng Riddle.

Saga dùng là thua thiệt, cậu thật sự thua thiệt Saga nhiều lắm...

Nhóc này, tuy rằng ta là thuần huyết, nhưng ta thật sự không thể không nói, nếu nhóc bỏ lỡ Saga, ta sẽ khinh thường nhóc, năm đó Albus hoặc ta, nếu chúng ta có một phần mười nghĩ cho đối phương như Saga dành cho nhóc, chúng ta sẽ không có kết cục như ngày hôm nay...

Nhóc cho rằng cậu ta vì sao không tới Mỹ phát triển, nhóc cho rằng cậu ta vì sao nỗ lực hợp tác với phù thủy, nhóc cho rằng cậu ta vì sao liều mạng mở rộng địa bàn, nhóc rằng cậu ta vì sao phải cùng phù thủy Dark Lord như ta cùng đi nước cờ hiểm khuấy vào vũng nước đục ở Đức?

Trừ nhóc ra, cậu ta còn có lý do gì, thật không biết nhóc tốt ở đâu, không tới Mỹ còn không phải vì nhìn thấy nhóc, cố gắng chiếm địa bàn còn không phải vì một câu muốn sống những ngày nhàn nhã không bị ai quản của nhóc, đi Đức còn không phải vì kết thúc chiến tranh ở trước khi nhóc tốt nghiệp.

Thằng nhóc Malfoy, vì nhóc, buông tha là tương lai, mà Saga vì nhóc đã làm được toàn bộ hiện tại cậu ta có thể làm. Nếu nhóc bỏ lỡ cậu ta, tuy rằng kém Albus, nhưng cũng sẽ là một tên khốn kiếp.

Nếu nói Abr là nước, nhẹ nhàng len qua đồng ruộng, mang tới sự dễ chịu, vậy Saga là gió, bọc lấy cậu, cho cậu sự ấm áp. Trước Abr sở dĩ khủng hoảng như vậy, cũng là vì cậu ấy biết rõ sự ưu tú và trả giá của Saga, cậu ấy không biết tình yêu và tương lai cậu ấy hứa hẹn có thể sánh với vô oán vô hối của Saga hay không, kẻ đứng nhìn, thân là tình địch như Abr, cũng suýt nữa bị cảm động, cả Gellert đều đứng về phía Saga thân là Muggle. Một người như vậy, tình cảm như vậy, sao có thể bỏ lỡ...

Bây rần Slytherin có chút bất mãn, bọn họ đã mơ hồ thừa nhận địa vị Vua của Riddle, thân là người thừa kế Slytherin, máu lai thì thôi, sao còn thích một Muggle, dưới tình huống đã có người thừa kế duy nhất của quý tộc thuần huyết Malfoy.

“Giáng Sinh lần này cậu định về bày tỏ à?”

“Phải, tôi đã viết thư cho Grind, Grind sẽ không ra thời gian, đưa Saga về, ông ấy đã mắng tôi một trận khi biết tôi chân giẫm hai thuyền, nhưng cũng chúc phúc bọn tôi, cuối cùng thoáng bội phục khả năng bắt lấy cậu của tôi.”

“Ông ta không chào đón tôi thế à.”

“Ông ta chẳng qua là có bóng ma trong lòng mà thôi.” Ông ấy là chủng loại si tình hơn 70 năm.

“Chúc cậu may mắn, về phòng kiểm tra lại đi, cái lão già mà còn không biết xấu hổ ấy nói không chừng có gần thứ gì để rình coi đó.”

“Sẽ, cậu về trang viên Malfoy cũng nhớ chuẩn bị kháng chiến, chú ý nhé.”

“Quy củ cũ, không được quên tôi, nhớ viết thư.”

“Abr, cậu rất có phong độ vợ hiền.”

“Well, tôi cho rằng mình là trung khuyển công, tuy rằng bề ngoài không chiếm ưu thế, nhưng người cười đến cuối cùng mới là người thắng.”

“Thật là một đôi vợ chồng hòa thuận...”

“Nó có lẽ là lý do Riddle chọn Abraxas, giữa chúng ta Abr vẫn luôn là người hiểu Riddle nhất.”

“Nhưng...”

“Nhưng cái gì, Muggle không thể đồng tính sinh tử, không đề cập tới huyết thống, chính cung người ta đã mặc kệ, chúng ta đừng lo chuyện bao đồng.”

“Cũng phải, cứ xem như điện hạ của chúng ta nuôi một Muggle tình phụ ở ngoài... Ách, tình nhân.”

“Ai là chính cung còn chưa nhất định, tình huống hiện tại thấy thế nào cũng là trấn an tình phụ cam đoan sẽ cho danh phận rồi về nhà ngả bài với chính thê?”

“Tôi lại thấy là đang thương lượng với chính thê cưới tiểu thiếp về nhà khai chi tán diệp.”

“Chuyện này phải dựa theo thời gian mà tính, Riddle nói cậu ấy quen Muggle đó trước mà.”

“Quen thì có ích gì, đầu tiên đăng đường nhập thất là Malfoy.”

“Tôi thấy nên so ai lên giường Riddle trước thì hơn...”

“Các cậu... rãnh lắm hả!” Ngay khi hoạt động thảo luận này càng lúc càng mở rộng, hồ không phát uy ai cũng tưởng cậu là hello kitty hả! Riddle hoạt động cổ tay bước tới gần bọn tiểu quý tộc ăn no rủng mỡ.

“Jelly Legs Jinx!” Quý tộc bạch kim hợp thời giúp đỡ quật ngã một đồng, Riddle sử dụng nắm tay vật lý công kích chà đạp bọn họ.

“Quả nhiên, nếu không có thâm thù đại hận gì đó, dựa vào thịt / thể gần gũi với nhau sẽ có cảm giác thành tựu và cảm giác thỏa mãn hơn.” Riddle rất hài lòng nhìn các Slytherin sừng mặt sừng mũi, “Không giới bầu trị liệu có thể tới chỗ Eileen xin độc dược, Eileen, cho bọn họ khẩu vị độc đáo tí.”

“Dạ.” Eileen khéo léo gạt đầu, khi ánh mắt mê ly ấy nhìn đông đảo vật thí nghiệm có một chớp mắt sáng lên không ít.

Merlin ơi ~ dẫn chúng con đi đi.

...

“Cậu cũng có lúc khẩn trương à?” Sân ga Kings Cross, Abraxas nhin cười nhìn Riddle ngoài mặt kéo cậu lưu luyến không tha trên thực tế khẩn trương không chịu ra sân 9¾, “Thảo nào... tôi vẫn kỳ quái sao cậu không chọn thời gian địa điểm mà trực tiếp nói thẳng ở câu lạc bộ Slug của giáo sư Slughorn...” Thì ra là cái lương không bằng bạo lực, lành làm gáo vỡ làm muối.

“Abr.” Riddle ôm lấy một trong hai người yêu vừa ra lò, “Tôi không phải Thần, đương nhiên sẽ khẩn trương...”

“Anh ta sẽ không cự tuyệt.” Đây là lời tuyên bố đầy kinh nghiệm.

“Cho dù kết quả và quá trình không có liên hệ nhất định, tâm tính và tâm tình cũng không thay đổi, ví dụ như, chúng ta đều biết Dumbledore sớm muộn gì cũng chết, nhưng nó không ảnh hưởng tới chúng ta hiện tại ghét ông.”

Nói cứ như ai cũng không chết vậy. Abraxas liếc trắng, trực tiếp kéo Riddle tới cổng, “Giáng Sinh này tôi sẽ không tới thêm náo nhiệt, cậu tự xử lý, đừng để tới lúc đi học còn chưa mở miệng, năm rồi tôi thả bỏ cậu cả nhà, năm nay sẽ cực lắm đây, hồi âm của tôi có thể ít, nhưng của cậu không cho, thế nhé.” Trực tiếp đẩy ra ngoài.

“Abr, nếu tôi nhớ không lầm ba mẹ cậu hình như đã biết chuyện cậu thành công, đồng thời bỏ cậu lại để đi tuần trăng mật lần thứ N, giờ cậu về nhà chỉ có thể thấy một đồng bức họa đông dài mà thôi.” Bà nội được cho là trực hệ duy nhất ở nhà mẹ đẻ tại Pháp, ông nội đã qua đời, bà nội luôn cưng chiều Abraxas, bà ấy đương nhiên sẽ không phản đối lựa chọn của cậu, chẳng qua từng là nữ chủ nhân nhà Malfoy, bà nội cũng không thể công khai ủng hộ cậu.

“Vậy thì đi nhà cậu, Giáng Sinh này tôi có chuyện quan trọng cần tra, cậu chịu hỗ trợ tôi sẽ kéo Moody tới trang viên Zabini, thế nào?”

“Tra cái gì?” Thỏa hiệp rồi à? Sheryl, cậu hủy hình tượng ôn trọng tôi tặng cho cậu.

“Thân thể của Voldy nhà tôi, tôi vừa biết được tên đệm của cậu ấy là Marvolo, trước đây sao tôi không nghĩ tới chuyện hỏi tên đệm chứ, dòng họ Muggle của Riddle chúng ta không tra được, Marvolo nhất định là có quan hệ với nhà mẹ cậu ấy.” Ở Thế Giới Phù Thủy, tên là thứ rất quan trọng, “Saga khẳng định đã sử dụng mạng lưới điều tra dòng họ của Riddle, anh ta biết tôi cũng phải biết.”

“Cũng đúng, có lẽ còn có thể tra ra những huyết mạch còn lại của Slytherin, nhưng chuyện này phải gạt Riddle, cậu ấy không thích thân thể của mình.”

“Đó là đương nhiên.”

...

“Rid, em bị bệnh à?” Saga lo lắng nhìn Riddle lần thứ N mắt hồn mất vía lấy nhầm đồ, rót ly cà phê cho anh khó khăn vậy à, muối, bột ngọt, tiêu, tinh bột, bột mì, lại không có đường, quên đi anh uống cà phê nguyên chất vậy, cà phê chỉ nên dùng để nâng cao tinh thần, xin để dạ dày nó yên.

“Không có, không có.” Đáng chết, hít sâu, hít sâu, dựa theo kế hoạch nào. “Chỉ là... tương tự thành hoạ mà thôi.” Rủ mắt, gò má ửng đỏ, ngượng ngùng mang theo áy náy nhìn Saga, rất tiêu chuẩn vì mình trọng sắc khinh hữu mà xin lỗi, cũng biểu đạt thật rõ ý của mình.

“Ồ? Là vị mỹ nữ nào may mắn thế, trước em không phải còn oán giận mỹ nữ Hogwarts khó theo đuổi sao? Hay em cuối cùng đã cảm động được trái tim của tiểu thư Pomona Sprout?” Saga bình tĩnh hỏi Riddle, mang theo chút đùa giỡn, hoàn toàn không lộ ra dị dạng. Thằng nhóc quý tộc làm ăn kiểu gì thế không biết? Sống sờ sờ ra đó, còn để Riddle nhìn trúng cô gái khác? Học sinh mới của năm nay à?

“Ách... không phải.” Mình chỉ biết lũ tiểu quỷ Slytherin ấy nịnh nọt chưa bao giờ cần bản nháp, gì mà mị lực của ngài sẽ khiến mọi chuyện thuận lợi, Saga không phản ứng... chẳng lẽ Grind hồ mình? Nếu thật là vậy, khi về trường cậu sẽ bắt cóc lão ông mật rót cho ổng một trăm tám mươi bình độc được Lão Hóa, rồi lột sạch lão da quýt ấy ném lên giường Grind .

“Không phải nữ sinh... là nam.” Riddle thở phào, mặc dù không nhìn, nhưng đã cảm nhận được sự cứng ngắc của Saga, “Là Abr, em thích cậu ấy, Saga, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, em sẽ...”

“Vậy anh thì sao?”

Riddle dè dặt mừng rỡ trong lòng, Saga chịu phản đối, kế hoạch của cậu thành công phân nửa, nhưng mừng rỡ song song cũng có áy náy, cậu biết Saga lúc này thống khổ thế nào.

“Anh phải làm gì đây, Rid, em thích cậu ta, vậy anh thì sao? Anh yêu em, vì sao em không chọn anh? Vì anh không phải là phù thủy?” Ở khi Riddle do dự, Abraxas đã vọt tới trước mặt cậu thống khổ quát, Riddle không thể quên câu nói ấy của Abr, tôi cũng có thể vì cậu ruồng bỏ gia tộc, vì sao không cho tôi cơ hội.

Mà Saga, lại là bình tĩnh tự thuật, đôi mắt màu vàng nâu âm đạm, nặng nề như những gì anh trả giá, lời bày tỏ ở giây phút này cũng bao hàm thống khổ. “Em nói em thích nữ sinh, thế nên anh không quá nhiều cuộc sống bình thường em nên có, Grind nói Thế Giới Phù Thủy cho phép đồng tính yêu nhau, anh mơ hồ chờ mong, chờ quan niệm của em thay đổi, chờ em quay đầu. Em đã quay đầu, nhưng... vì sao không chọn anh. Anh cũng yêu em.” Tình yêu đau khổ áp lực nhiều năm, khi nói ra miệng lại đầy tuyệt vọng...

“Phải, vậy thì Saga, em nên làm gì bây giờ.” Riddle bước tới nhẹ nhàng ôm lấy Saga, gán lên trán anh, từ cự ly gần nhìn đôi mắt thất thần ấy, nhẹ nhàng mê hoặc. “Giờ em đã biết anh yêu em, em cũng thích anh.

Nhưng em không bỏ được Abr, Saga, anh nói phải làm sao bây giờ...”

“Sao cũng được.” Một câu Em cũng thích anh nháy mắt kéo về thần trí Saga, thốt ra câu nói chỉ vì giữ lại hạnh phúc... Đợi đã.

Không hổ là xã hội đen, phản ứng nhanh như vậy, Saga kéo ra cự ly giữa mình và Riddle, nhìn chăm chăm đôi mày khó nén mừng rỡ và không kiềm được hạnh phúc ấy. “Tom Marvolo Riddle! Em giống với anh à!”

Cách tốt nhất để giải quyết người yêu đang nổi giận là gì? Riddle thầm nhún vai, hôn ~

Không nói hai lời, dán lên đôi môi của kẻ đang tức đến run lên, dễ dàng hóa bách luyện cương thành nhu chỉ nhu, u ám lúc trước tan tành mây khói, ngọt ngào thuộc về tình nhân lan tỏa giữa bọn họ, miệng lưỡi quần quít đong đầy sự khiêu khích và câu dẫn đồng thời truyền lại ái ý và minh chứng cho trái tim rung động.

Lần thứ hai tách ra, là cực hạn trước khi nghẹt thở, cố gắng hít lấy không khí còn không quên tham lam nhìn đối phương.

“Xem ra... Mấy lời đó đều là cái bẫy để em có thể hưởng thụ tề nhân chi phúc mà bức anh chủ động mở miệng? Ừm?”

Khụ khụ... Riddle lúng túng ho khan mấy cái, thông minh vậy làm chi... Hại cậu không thể phản đối, lúc này Riddle trái lại có chút oán giận mình sao không làm ra được tư thái dụ thụ như Abr, làm nũng một cái là xong chuyện. (Abr sẽ không thừa nhận.)

“Xin lỗi, Saga, em không thể đáp trả cho anh một tình cảm hoàn chỉnh, nhưng em yêu anh, là thật.” Một câu em yêu anh đổi lấy nụ hôn nóng bỏng của Saga, khiến Riddle không khỏi đau xót.

“Bắt đầu từ khi nào.”

“Năm thứ ba sau lần đầu tiên vào Rừng Cẩm chơi, bị thương phát hiện trong lòng mình đã có hai người đàn ông.”

“Tiểu quý kia thì sao? Thỏa hiệp?”

“Phải, tương ứng em cũng phải thỏa hiệp trong tương lai cậu ấy sẽ có một người vợ sinh ra đứa con thuần chủng cho cậu ấy.” Nghĩ tới điểm này đã mất hứng.

“Vậy anh có phải cũng nên đòi lấy phúc lợi của mình?”

“Ế?”

“Cậu ta có điều kiện bồi thường, anh không có? Vừa rồi em còn chà đạp anh!”

“E hèm... được rồi... anh nói.” Riddle hào phóng gật đầu, dù sao Saga không cần con cái.

Đôi mắt màu vàng nâu buồn cười nhìn thiếu niên vẻ mặt thông dong... Riddle của anh... Em yên tâm quá sớm rồi đấy, cú người nhẹ nhàng liếm vành tai xinh đẹp của thiếu niên. Đột nhiên lạnh lùng. “Vậy em còn chờ gì nữa? Đi tắm, cởi sạch, nằm lên giường chờ anh!”

Saga, mấy lời này không cần nói như là phụ huynh đang hỏi con mình đi làm bài tập được không.

“Anh anh anh anh...”

“Không muốn?”

“Em mới 14 tuổi! Saga!”

“15.” Em sinh vào mùa Đông, sinh nhật đã qua.

“15 cũng còn nhỏ.” Bằng không cậu đã trực tiếp đẩy Abr rồi.

“Không nhỏ... Anh nhớ khi người nào đó kéo anh đi học văn hóa Trung Quốc có một điều là người Trung Quốc ở cái tuổi này đều đã kết hôn.” Chỗ anh chú ý thật đúng là không bình thường. “Nhưng xét đến vấn đề phát dục sinh lý, anh cũng tán thành suy nghĩ 15 tuổi khá nhỏ.”

“Sau đó thì sao?” Riddle không cho rằng Saga sẽ bỏ qua.

“Sau đó? Anh rất sẵn sàng cho phép em nằm dưới!” Không cần cảm ơn anh.

Riddle híp mắt uy hiếp nhìn Saga...

“Dĩ nhiên, sau này có thể bằng vũ lực quyết định chủ quyền (chiến tranh đó nha), giờ... đừng quên, đây là bồi thường.” Không hề che giấu dục vọng nhìn thân thể của thiếu niên ngồi trước mặt, tò mò với sự dụ / hoặc bên dưới trang phục mùa đông này.

Bị ánh mắt trần / trụi của Saga xâm phạm khiến nhiệt độ cơ thể bay lên, dần dần có phản ứng, Riddle chỉ có thể khẽ rửa mặt câu súc dục / hoặc của người thành niên. “Đừng nói cho Abr.”

“Đương nhiên...” Saga cười hết sức thỏa mãn, em là của anh...

.....

.....

...

“Không ngủ thêm tí à?” Saga chuẩn bị bữa sáng, nhìn thiếu niên chỉ mặc áo sơ-mi, bỏ thêm cho mình N cái bùa giữ ấm nằm nhoài lên bàn xoa eo.

“Nằm không dậy nổi là chuyện tổng thụ mới có thể làm, thu hồi ánh mắt sói của anh lại, không cho làm tiếp.” Thấy ánh mắt của Saga có chút màu sắc, người nào đó bị giằng co cả đêm xù lông.

“Chẳng qua là thưởng thức trái cây mà thôi.” Chỉ vào xương quai xanh của Riddle, tỏ vẻ là tại áo sơ-mi của cậu chưa cài hết, nhìn thấy dấu tây.

“Hừ.” Nếu cậu có thể lực để mặc quần áo tử tế, làm chi còn xài bùa giữ ấm.

“Thư của Abr?” Con điều hâu truyền tin tao bao như vậy, chỉ có nhà Malfoy. “Đọc giúp em.” Cậu không muốn nhúc nhích.

Saga buồn cười nhận lệnh, Abr cũng không nói gì, chủ yếu là hỏi Riddle tới tay chưa, tỏ vẻ cậu cực kỳ hy vọng tên ngu ngốc nào đó cự tuyệt.

“Voldy?” Saga để ý là cái này.

“Abr nói phải có nick name đặc biệt.” Thuận tiện kể lại nick name Voldy là từ đâu ra.

“Vậy nếu như anh cũng không thích gọi em là Rid thì sao?” So với Voldemort, Rid nghe thể nào cũng có vẻ lấy lệ...

Đặt tên vô năng Riddle cứng đờ, nhìn Saga xin tha, đổi lấy một ánh mắt không cho thương lượng. Được rồi... Cậu nghĩ... Bỗng nhiên một cái tên sắp bị cuộc sống đặc sắc này bao phủ lóe lên trong đầu cậu. “Saga, anh có thể gọi em là Noah...”

“Hửm?”

“Noah, chỉ có anh có thể gọi.” Cậu thật đúng bất công, nhưng cậu cần có người giúp cậu nhớ lại quá khứ,

những người xung quanh, nếu nói điểm khác nhau lớn nhất giữa Saga và bọn họ là Saga không phải nhân vật trong HP, những người khác cho dù tên không lộ ra trong HP, nhưng hậu đại của bọn họ là nhân vật trong đây. Cậu chiếm lấy thân thể Voldemort, đối mặt với bọn Sheryl cho dù phốt lờ cỡ nào, tiềm thức cũng có một cảm giác đây là số phận đã định trước của Voldemort, chỉ có Saga là người mà Voldemort trong nguyên tác tuyệt đối không gặp được.

“Nếu không ngại! Anh muốn biết câu chuyện phía sau cái tên này.” Chẳng lẽ lại là người đàn ông nào làm em nhớ mãi không quên!

“Không... không ngại.” Riddle hắc tuyến nhìn Saga nghiêng răng nghiêng lợi ăn dấm bậy bạ.

...

58. Chương 58: Nghỉ Đông

Đương V Đại Ngặt Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỏi quá)

058 | Nghỉ đông

“Em nói này... Nên nói em đã nói hết rồi, anh cho xin tí phản ứng được không.” Không phải Riddle không biết chọn mặt gửi lời, mà là về mặt hiện giờ của Saga quá vi diệu, đọc không hiểu.

“Có thể phản ứng gì...” Saga lắc đầu, “Anh không phải người trong kịch bản, thậm chí không thể tính là bối cảnh, không có cảm giác thế giới của mình đều là hư cấu... Nhiều nhất là biết mình ôm đùi danh nhân.” Nhìn Riddle, “Mặc dù là hàng dỏm.”

“# #% #”

“Sau đó phản ứng kế tiếp là an toàn sống đến khi kết thúc chiến tranh là có thể kiếm một món hời lớn, bắt kể cái thế giới bà thẩm đó viết ra có phải là từ phiên bản thật hay không, máy vi tính và internet đều rất kiếm chác, Bill gì đó, anh sẽ chú ý.” Riddle thấy tiền sáng mắt vội vàng gật đầu, danh hiệu Người Thầy của Cuộc Đời của người giàu nhất thế giới vẫn rất hấp dẫn. “Hơn nữa, em cũng đã nói thế giới này là thần linh căn cứ vào một câu truyện cổ tích sáng tạo ra, vậy nếu đã sinh ra trên thế giới này, chúng ta đều là thật, về phần là Thượng Đế sáng tạo thế giới hay nữ thần nào đó ở chỗ em, điểm này anh không để ý.”

“Anh nhìn thoáng thật đấy, nhưng nhớ đừng nói cho Abr và Grind.”

“Đương nhiên, tuy rằng bọn họ cũng là bối cảnh.” Càng nghĩ càng thú vị, “Vừa nãy em chỉ lo kể chuyện Cứu Thế Chủ, Grind đâu?”

“Bị lão ong mật đánh bại, tự giam mình trong ngục Nurmengard, cuối cùng vì bảo vệ thi thể lão ong mật mà chết.”

“Thật không hổ là kẻ si tình nhất thế giới, chờ đã, Nurmengard? Nó không phải là biệt thự ông ta tạo ra để nghỉ phép sao?” Saga nhớ lần trước anh dẫn Grind tới biệt thự của mình còn bị khinh thường.

“..... Dù sao cũng ở đó.”

“Abr đâu?”

“Chết, chỉ xuất hiện một cái tên.”

“Không thể nào, đến năm 90 cậu ta chỉ mới hơn bảy mươi.” Muggle đều có thể sống đến cái tuổi ấy, phù thủy không phải hai ba trăm còn có thể nhảy nhót sao?

“Trước có Grind âm ỉ, sau là em tàn sát, thuần huyết, máu lai, máu bùn chết không ít.” Còn sót lại sau hai trận chiến tranh ít ỏi không bao nhiêu, ánh mắt Riddle lóe lên chút áy náy, nguyên nhân cái chết trong truyền thuyết của Abr vẫn đừng nói cho Saga thì tốt hơn. (Mất mặt~)

“Em cảm thấy... Linh hồn cắt thành mấy miếng thì không nổi điên...”

“Anh tính làm gì?” Nếu được Riddle rất muốn dùng đôi mắt đỏ cực có lực uy hiếp dọa hãi cả thế giới phù thủy trong truyền thuyết trường Saga, đáng tiếc mắt cậu vẫn là màu đen hòa ái dễ gần (bản thân cậu nhìn cũng rất vui vẻ).

“Cắt em ra, chia với tiểu quý Malfoy.”

“Vậy còn không phải mỗi người một nửa, linh hồn đó! Cắt hư rồi anh đền nổi không.” Cái ý tưởng dở tệ đổi liều mà không đổi thuốc này, lẽ nào cắt thành hai, ở bên Abraxas không phải là cậu?

“Cũng đúng... Ai! Thật mong nhìn thấy Cứu Thế Chủ đó, đẹp đến vậy à?”

“Đẹp hơn Abr là không thể.” Riddle ngẫm nghĩ, “Tuy rằng diễn viên trong phim càng lớn càng sai, nhưng hàng thật hân là rất bánh, cha cậu bé đó là vương tử của Gryffindor, mẹ là hoa hậu giảng đường...” Nói đến đây Riddle nở một nụ cười quỷ dị, “Anh mong thật đó hả? Cậu bé đó là CP hàng đầu của em đấy ~”

“Khụ khụ! Gì!”

“CP hàng đầu được mọi người thừa nhận là LV/HP. Còn có TM/HP, không phải bản thân em thì là trường sinh linh giá của em, dù sao cũng là em.”

“Các em là tử địch thì phải...” Saga khó mà tin được nhìn Riddle.

“Cần em copy mớ đồng nhân đáng chết trong đầu ra cho anh xem không?” Mặc dù hiện tại cậu quả thật cũng đã làm gay, nhưng nó không ngại cậu nghiêng rằng nghiêng lợi khi nhìn mớ đồng nhân ấy, “Gì mà có cùng thời thơ ấu bất hạnh, tình yêu kết nối linh hồn, ngọn lửa tình nhen nhóm giấu dưới sự thù hận, lần đầu gặp nhau ở một ngày bữa gió bão bùng (khi bé Ha một tuổi)...” Chính bản thân Riddle cũng cạn lời, “Lúc trước em vội vã tìm bạn gái cũng là lo mình phải chờ thêm 60 năm nữa, mới có thể kết hôn, linh hồn của em vẫn quen với cách tính tuổi của Muggle, em không có hứng thú với tình yêu tuổi xé chiều.”

“Romeo và Juliet... Khụ khụ, rồi rồi anh không nói nữa.” Cũng không phải Saga vô tư tới vô tâm, người trong truyện căn bản không phải người yêu của anh, không nói Muggle phê phỡn như anh, cho dù là Abraxas cũng sẽ không thích gã phù thủy tên là Voldemort đó.

“Thân ái... Không bằng anh kể chuyện của mình đi? Phải biết ngoại trừ tên anh ra em hoàn toàn không biết gì cả.” Trả thù, đây là trả thù, nhìn mặt em kìa Riddle, anh biết chắc đấy.

“Được được...” Saga cứng chịu cười, cũng không phải là chuyện không thể kể gì, trước đây anh đã từng nói với Riddle, anh chỉ là ghét nó. Mặc dù tình nhân cần sự riêng tư, nhưng càng cần hơn là sự thẳng thắn, cảm giác an toàn không phải chỉ anh yêu cầu. Riddle cũng thế.

“Mẹ anh, bà ấy là một tình phụ...”

Theo lời kể của Saga, mí mắt Riddle ngày càng... nặng, chờ đến khi Saga mang cái giọng u buồn kể xong, đáp lại anh là hình ảnh Riddle mất hết phong độ nằm nhoài ra bàn ngủ, tuy rằng tư thế rất đẹp, bánh mì cũng ngậm trong miệng, nhưng không thể phủ nhận, đầu của cậu đang gật gà gật gù, mắt nhắm chặt chẳng thấy cái khe.

“Anh nghĩ mình nên lo lắng phải dùng vũ khí gì...” Súng hay đao đây...

“Bớt giận bớt giận, tối qua mệt quá... Hơn nữa, câu chuyện của anh ở thế kỷ 21 tuyệt đối là phim 8 giờ...” Cha mẹ là thanh mai trúc mã, nhưng thân phận chênh lệch, mẹ chỉ có thể làm tình phụ, hết lần này tới lần khác người vợ hợp pháp của cha không có con, sau đó cha bị tâm phúc phản bội, ba người chết hết, chỉ còn lại Saga. Saga vì báo thù, từ nhỏ đã nhập bang, nào biết thiên phú quá mạnh, báo thù không bao lâu đã xong, kế tiếp bộ phim tình yêu lê thê đông dài này sải bước về phía phim hành động mafia đầm máu. Điểm khác nhau duy nhất là người nước ngoài tương đối thoáng, mẹ Saga không có gặp được các tình tiết máu cún như bị người vợ hãm hại.

Về phân dòng họ Saga không thích... Stock. Thuần túy là không thích mà thôi... Stock = Tử La Lan.

“Mẹ n*! Tổ tiên thế của anh sao lại có một dòng họ như thế, bắt đầu từ đời ông nội con trai nhà anh chỉ

dùng tên để xưng hô mình, có người nói khi cha anh ôm anh nghĩ tên để đặt đã mất rất lâu mới nhớ được mình họ gì, mẹ anh thì suýt nữa cười tắt thở... Em không cười à?”

“Cười chứ, em dùng Body Freezing Spell hóa đá khuôn mặt, cười được chưa vậy? Bụng đau quá.”

...

Trải qua mấy ngày bình thản, ngoại trừ những lá thư sắc mùi dấm Abraxas gửi tới, không còn có chuyện gì khác, vốn cho rằng kỳ nghỉ lễ Giáng Sinh của học kỳ này sẽ bình tĩnh như vậy, nhưng một phần văn kiện khẩn cấp ở Đức kéo hai người họ tới một căn cứ của Thánh Đồ Thế Giới Phù Thủy... cạnh chiến trường.

“Gellert Grindelwald! Quấy rầy người khác yêu đương là sẽ xuống Địa Ngục!” Người yêu của anh đã bị chia nửa, còn quấy rầy thời gian thuộc về anh, may mắn Riddle đi theo.

“Không có ta thẳng nhóc ấy sẽ thông suốt nhanh như vậy à? Cậu nên cảm ơn ta đi, Muggle quả nhiên là Muggle, không biết cảm ơn.”

“Không biết cảm ơn tôi sẽ lập tức chạy tới đây à? Được, anh đây về Anh.”

“Về thì cứ về, nói cho cậu biết, không ai tiễn cậu, phiền cậu tự mà về nhé.”

“Đừng nói với tôi ông không biết máy bay, lấy địa vị bây giờ của tôi cướp một xưởng máy bay cũng chẳng xi nhê gì đâu đấy, nói không chừng còn là đồ của quân đội!”

“Sao tôi không biết tình cảm của bọn họ tốt vậy...” Riddle đeo mặt nạ đứng bên cạnh thở dài.

“Xin hỏi, ngài là...”

“Người yêu của anh ta, đồ đệ của ông ta, học tí luyện kim thuật mà thôi! Mà thôi!” Nhấn mạnh hai chữ cuối, để tránh cho bọn họ xem cậu là người thừa kế của Grind, cậu thấy rõ khi nghe được hai chữ đồ đệ, có mấy người đầu gối đã cong, suýt nữa quỳ xuống. Lén lắt đầu, cậu là một thanh niên tốt lớn lên dưới lá cờ Tân Trung Quốc, không thích cái này, giảm thọ. (Thoạt nhìn tuy trẻ nhưng làm bộ hạ của Grind, tuổi tác đều là cấp cụ kỵ.)

“Mọi người ra về không mấy kinh ngạc?” Riddle chỉ Gellert đã đấu võ mồm với Saga đến độ động võ.

“Vương có sức sống hơn trước, nhưng vương vẫn là vương.” Đôi mắt của soái ca trung niên cấp cụ kỵ phun ra ánh lửa cuồng nhiệt. Khiến Riddle không tự chủ được lui ra sau một bước, trời ạ, đây quả thực là cuồng tín đồ, các Dark Lord đều vậy sao? Thảo nào Voldemort trong nguyên tác đã điên đến vậy mà vẫn có Death Eaters như Bella vô oán vô hồi sùng bái.

“À mà... Muggle dám đối mặt với cơn giận của vương cũng... cũng không tồi...” Saga, viên mãn đi, anh là Muggle đầu tiên được quý tộc thuần huyết thừa nhận, lý do là anh dám cãi nhau với Dark Lord, còn không bị lép vế.

“Quên đi, xem chừng bọn họ không kết thúc ngay được, trước nói cho tôi biết... Lão ong mật thế nào?”

“A? Dạ...” Bọn họ không thể quấy rầy... hứng thú của vương, trước nói cho vị đồ đệ đeo mặt nạ này đi, dù sao cũng là người thân cận của vương, coi như thêm một quân sư...

“Chắc chắn, không hổ là lão ong mật, đầu óc đen tối nhiều như da quýt trên mặt.”

“Miệng nhóc cũng ngày càng độc đấy, không phải nói những người đang yêu miệng đều ngọt sao?” Cái đã rồi lão Dark Lord uống cà phê, xem như nghỉ ngơi giữa trận, nghe được lời Riddle, bèn chen vào.

“Ông hy vọng em ấy ngon ngọt với lão già buồn nôn đó à, thật là dụng tâm hiểm ác, củ khoai rửa mình không cần lại bỏ vào chén người khác.” Câu này của Saga ý nghĩa nửa hiệp sau bắt đầu.

“Điểm thành công lớn nhất của ông là, bất kể mọi người biện giải thế nào, quần chúng càng nhiều sẽ cho rằng mọi người là đen, ông là trắng, nực cười, chiến tranh của Muggle chẳng lẽ là lỗi của mọi người sao?” Tuy rằng có Grind giúp đỡ, nhưng trận chiến đánh cờ hiệu chủng tộc do Đức khơi mào này chỉ là một cuộc chiến đơn thuần mà thôi, là một cuộc chiến theo đuổi lợi ích diễn sinh ra từ sự thất bại sau cuộc đại chiến thế giới lần thứ nhất. “Còn nhân tính, còn đạo đức.” Không phải nói Dumbledore tuyên ngôn nhân tính đạo đức là sai, chẳng qua, lão ong mật à, nhân tính ông ôm mục đích đả kích đối thủ mà tuyên dương, có còn chân thiện mỹ không?

“Đi, tới cô nhi viện, tìm mấy cô nhi xanh xao vàng vọt, Muggle là được, phù thủy không sinh được nhiều như vậy. Tìm... chừng trăm cái. Ném tới chỗ Hội Phượng Hoàng ở Đức. Viết một hàng chữ dưới đất, Hội Phượng Hoàng ơi, bọn họ là Muggle tội mày muốn bảo vệ đấy, bọn họ sắp chết đói và chết rét rồi, còn mất đi cha mẹ nữa, bảo vệ bọn họ đi... , bọn họ xử lý xong thì gửi thêm một tốp nữa, đồng thời nói cho lão ong mật, nuôi được bọn nhóc này lớn lên, thì hãy dùng thời gian và chân thành tới cảm hóa chúng ta.” Riddle rất hài lòng với ý tưởng của mình, không phát hiện sắc mặt quỷ dị của mấy Thánh Đồ bên cạnh. “Nếu tìm được cô nhi phù thủy, vậy bảo bọn họ ôm đùi Dumbledore kêu cha, tôi nhớ trong tiểu thuyết của Mark Twain có một đoạn như vậy, chiêu này đủ độc.”

“Phốc!” Gellert phun cà phê, “Không thể nào, tới tuổi này rồi Albus phỏng chừng không sinh được nữa...” Gellert không xác định, phù thủy tuy rằng sống rất lâu nhưng luôn hiếm muộn, đối với bọn họ mà nói, quan trọng hơn là đào tạo người thừa kế, cho dù không phải quý tộc, cũng có gia tộc cần truyền thừa. Nhưng mà... Nhưng mà...

“Vương, trên lý luận là có thể... Đặc biệt khi Dumbledore là một phù thủy rất mạnh.” Một người vừa nhìn đã biết là thuộc đẳng nghiên cứu số liệu lên tiếng, phù thủy càng mạnh thân thể càng giữ được sức sống, phối hợp với độc được và pháp thuật thần kỳ, 90 tuổi sinh con cũng không phải là không thể.

“Ê... Ông bị đội nón xanh à.”

“Sao lại như vậy chứ...”

“Hai người ồn ào đủ chưa, đó là nước bắn tôi hắt cho Dumbledore, hai người thế mà kéo mình vào à!”

...

“Nhóc đó chỉ là đồ đệ luyện kim thuật của vương hả?” Một Thánh Đồ đang thu thập cô nhi.

“Vương nói thế, lời vương nói không cần nghi ngờ!” Một cái khác rất thành kính.

“Nhưng mưu ma chước quỷ của nhóc đó còn độc hơn vương ngày trước...” Vương giờ nhân từ nhiều rồi.
“Không phải vương bồi dưỡng?”

“Chuyện này tôi biết, không phát hiện nửa kia của nhóc đó cũng là một nhân vật ghê gớm sao, vương có nói, có người trời sinh chuyên làm chuyện xấu.”

“Nghe nói nhóc đó còn trái ôm phải ấp.”

“Còn có một cái là phù thủy quý tộc, chắc chắn, mới bé tí thôi mà đã giẫm hai thuyền rồi.”

“Câm miệng, lo mà làm việc đi.” Boss nhỏ.

Nếu thật có ý kiến, vậy sao còn chờ bọn này nói sắp xong rồi mới ngăn cản...

...

“Tìm được rồi, Abraxas, ở đây.” Moody hí hửng đưa lên thành quả của mình.

“Danh sách tù nhân của Azkaban...”

“Anh Riddle nói tôi là Auror trời sinh.” Cho nên cậu mới quờn mà lật cái này.

“May mắn nhân khẩu của Thế Giới Phù Thủy ít, vào ngục giam càng ít, nếu không chúng ta phải tới trường lật xem kỷ lục nhập học mấy chục năm trước, nó cũng không phải là chuyện dễ dàng gì.” Pallas giống như giải thoát mà ném tờ báo cũ trong tay đi.

“Marvolo Gaunts, tội danh tập kích Muggle, Morfin Gaunts, tội danh tập kích Muggle...” Sheryl im lặng ngẩng đầu, gia đình này đầu óc có bệnh hử.

“Đầu óc của hậu duệ của Slytherin đều có chút...” Abr im lặng nhìn bảng ghi chép tội danh còn có xét xử, “Tôi có chút may mắn Riddle là máu lai rồi đấy.”

Dựa theo bảng ghi chép này, lão Gaunts đã chết, cái còn sót lại hai năm nữa mới ra tù. “Nhà Gaunts đích thật là hậu duệ của Slytherin.” Nhánh của nhánh của nhánh, nếu không phải gần đây tra xét cả đồng tư liệu bọn họ cũng không biết, “Xem ra mẹ của Riddle là con gái gia đình này, ở gần nhà Gaunts nhất định có một hộ Muggle họ Riddle.”

“Muggle ghê tởm này dám vứt bỏ hậu duệ của Slytherin.”

“Lạc quan tí Sheryl, Muggle này cũng không biết thân phận của người mình vứt bỏ, gã chỉ biết là gã bị con gái của một gia đình vừa nghèo vừa điên bỏ bùa, nhưng cái tội bỏ vợ bỏ con của gã vẫn thành lập, nhất là khi gã bỏ còn là người vợ đang mang bầu!” Pallas rất có chủ nghĩa nữ quyền siết chặt nắm tay.

“Tác dụng của Tình Được khá đáng sợ, giống như đột nhiên thanh tỉnh mà ý thức được tình yêu ngọt ngào như ảo mộng ấy là một âm mưu... nó...” Abr nghĩ, chưa biết phải hình dung thế nào, “Cậu cứ uống thử sẽ biết, cảm giác trước và sau tuyệt đối ghê tởm.”

“Bất kể thế nào! Muggle này, đáng chết, ai bảo gã vứt bỏ Riddle.” Tuy rằng khi đó Riddle còn ở trong bụng mẹ, bọn họ tra một là để hiểu rõ thân thể Riddle, hai là để trả thù, thân nhân của cậu ấy, bốn chết hai sống một cái ngồi tù, cái còn lại nhất định phải bị ăn tươi nuốt sống.

“Abr ý cậu thế nào?” Không phải hỏi Abr muốn động thủ hay không, mà là hỏi Abr, chọn cách nào.

“Dư lại chỉ có Muggle này... vậy chúng ta chờ ông cậu hai năm sau ra tù đi.” Cực kỳ thất vọng Abr ném tấm da dê trong tay xuống.

“???” Bọn người ma quyền sát chủng ngăn ra?

“Không... Không giết chí ít cũng phải khiến Muggle này chịu khổ tí chứ.”

“Đó là Muggle! Lại nói dòng họ của Riddle rõ ràng như vậy, Saga khẳng định tám trăm năm trước đã tra được, mục tiêu chỉ có một, tôi không tin Muggle này không nhà tan cửa nát...”

Nghe Abr nói thế, những người khác thở dài, bọn họ làm bạn còn muốn tra tấn Muggle này, bên kia đã sớm thăng cấp thành người yêu, sao có thể thờ ơ.

Sự thật chứng minh bọn họ là chính xác, mấy năm trước, Little Hangleton đã xảy ra một chuyện động trời, gia đình Riddle bị người tới cửa trả thù, cả nhà chết hết, tiếng súng đêm đó đến nay vẫn là ác mộng của rất nhiều người, mà ngày thứ hai chính phủ chạy tới vội vàng quét dọn hiện trường xong phong tỏa biệt thự. Chuyện này vẫn là nỗi băn khoăn trong lòng bọn họ, bọn họ không biết gia đình Riddle đã chết đắc tội với ai mà bị giết sạch, vì sao một vụ án lớn như vậy không ai quan tâm...

“Tôi đi nói chuyện với cha, thức ăn của Azkaban nên cải thiện một tí!” Người cuối cùng còn sót lại cũng không thể bỏ qua.

“Bảo Dementor thường xuyên bay tới chỗ đó là được.” Tuy rằng chuyện thủ tiêu Dementor Riddle nói đã được đăng lên lịch trình, nhưng... cũng không kém hai năm này mà.

“Không nói cái khác, nhà tôi gửi tới một tờ báo Đức, tin tức rất thú vị ~ đọc không.” Thomas thấy mọi người đã rảnh rồi, bèn đặc ý lấy ra tờ báo hôm nay. “Lão ông mặt gặp hạn rồi ~”

...

59. Chương 59: Mục Tiêu

Đương V Đại Ngặt Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỏi quá)

059 | Mục tiêu

Khi kỳ nghỉ đông kết thúc tốc hành Hogwarts vẫn khá nhàn rỗi, vốn dĩ bọn Abraxas tính lợi dụng đặc quyền thông qua lò sưởi để tới trường, nhưng Riddle đã nói mình sẽ ngồi xe lửa về trường, Abr đương nhiên không bỏ qua cơ hội có thể sớm gặp người yêu, nếu Abr và Riddle đều có mặt, mấy người rảnh khác cũng ăn theo.

“Tôi đã về!” Riddle rất có khí thế đẩy ra cửa buồng tàu nhà Malfoy, nghênh tiếp cậu là Abraxas ôm hôn.

“Vừa xuất hiện đã vượt vạch rồi.” Pallas hâm mộ nhìn bọn họ.

“Cậu có vẻ vui nhỉ.” Sheryl nhìn Riddle mặt mày hưng phấn, nhường mày.

“Đó là đương nhiên, phiền toái lớn nhất đã giải quyết. Người gặp việc vui đương nhiên là phải vui vẻ rồi.” Hơn nữa còn là việc vui nhân đôi.

“Chúc mừng cậu, bạn thân, hai chiếc thuyền siêu sang không bị lật.” Thomas rất bạn thân vỗ vai Riddle. “Có người nói Muggle đó lớn hơn cậu nhiều lắm, hỏi Eileen một chai Thuốc Thanh Xuân chưa?”

“Một chai Thuốc Thanh Xuân 20 năm... Saga hiện tại mới 24! Cậu để anh ấy lui đến bốn tuổi sau đó bắt tôi chờ anh ấy lớn lên à?” Thuốc Thanh Xuân cũng là Thuốc Trẻ Hóa vĩnh cửu, cho dù phù thủy sống đủ

lâu, cho dù một người chỉ có thể dùng một lần, nhưng ai sẽ chê 20 năm thanh xuân chứ? Liều thuốc này luôn nổi tiếng đắt đỏ, tài liệu quý hiếm không nói, độ khó để nấu cũng là hàng đầu, cho dù là gia tộc Eileen cũng không bao nhiêu người có thể nấu được. “Eileen mới 13 tuổi, 20 năm Saga chờ nổi.” Cậu đã lén dẫn Eileen tập trung trọng điểm vào việc nghiên cứu huyết thống, dù sao Saga cũng chú ý rèn luyện, cộng thêm độc được cường thân kiện thể còn có sản phẩm luyện kim, Thuốc Thanh Xuân chỉ có thể coi là là dẹt hoa trên găm, lại nói hai mươi năm ngắn ngủi không phải tiêu chuẩn để Riddle thỏa mãn, “Tôi vẫn cảm thấy Hòn Đá Phù Thủy của Nicolas Flamel hợp ý mình hơn.”

Kỳ thực từ khi xem Saga là hảo hữu chí giao, Riddle cũng đã dán nhãn tên mình lên Hòn Đá Phù Thủy rồi, căn cứ nghiên cứu của Grind đối với Hòn Đá Phù Thủy, cộng thêm suy đoán của Riddle, then chốt để chế tạo Hòn Đá Phù Thủy là mạng người, Nicolas Flamel thông qua rất nhiều cuộc chiến mới làm ra được một Hòn Đá Phù Thủy bé xíu không hoàn chỉnh. Không thể khởi tử hồi sinh chỉ có thể kéo dài tuổi thọ.

Vậy là đủ rồi. Chờ khi World War II kết thúc, Riddle sẽ đi nhận Hòn Đá mình đặt trước ấy, dù sao cuộc chiến này có công của ông thầy nhà cậu và Saga. Năm mươi năm sau vợ chồng Flamel sẽ bình tĩnh đón nhận cái chết, vậy hai vị đó hẳn không ngại kết thúc sớm lữ trình của mình.

“Cậu điên rồi à, cậu không biết địa vị của Nicolas Flamel ở Thế Giới Phù Thủy sao?”

“Grind đã hứa sẽ giúp.” Riddle cười rất chất phác, về phần lão Dark Lord...

Ta nghĩa bộ dụng cụ luyện kim của lão đó lâu rồi... Đây là nguyên lời.

“Mà này... Đoàn tàu Hogwarts, được bao nhiêu năm rồi?” Riddle đột nhiên đổi chủ đề.

“Ế? Sao lại đột nhiên hỏi cái này?” Ánh mắt màu xám lam của Abr nghi ngờ nhìn Riddle, sau đó từ từ nheo lại...

“Hơn trăm năm đi... Trước đây nó là một chiếc xe lửa Muggle bình thường, sau đó bị một hội đồng quản trị cá tính đặc biệt mượn tới, mọi người thương lượng một hồi, quyết định cải tạo lại làm phương tiện cho bọn nhỏ tới trường.” Pallas kể phiên bản dã sử đơn giản, “Mục tiêu đánh cướp Nicolas Flamel của cậu cũng là một trong số những người nắm đó cải tạo nó.”

“Đã nhiều năm như vậy, không có ai bảo trì à.”

“Cần bảo trì hả? Cũng không hư mà.” Sheryl cũng thuộc bộ tộc nghiên cứu, “Pháp trận trên xe lửa có thể duy trì 513 năm, giờ mới hơn một trăm năm thôi.”

“Pháp trận không hư, không có nghĩa là những vật khác không hư...” Riddle vừa dứt lời, xe lửa đã xóc nảy một trận, sau đó rất không nể tình phát ra tiếng vang thật lớn, két ~~~ ngừng.

“Ôi ~ quần của Merlin ơi, Riddle cậu là miệng quạ đen.” Thomas cố sức bò ra khỏi người Moody, vì quán

tính, bọn họ đề lên nhau, may mắn buồng tàu nhà Malfoy có lót thảm dày.

“Không phải miệng quạ đen...” Abraxas lập tức biện hộ cho người yêu, trực tiếp bóp lấy cổ Riddle, ánh mắt màu xám lam nhìn thẳng vào đôi mắt đen mơ hồ. “Nói! Cậu lại làm gì!”

“Abr...” Riddle nhẹ nhàng ôm eo Abr, ghé vào lỗ tai cậu lặng lẽ thổi một hơi, “Sao có thể nói thế, cậu không tin tôi à?”

“Sao có thể chứ ~” Mỹ nhân cũng rất nể tình thân nhiên cười, “Tôi đương nhiên tin năng lực gây chuyện của cậu, Voldy thân ai, tôi nhiều nhất không tin trong sạch của cậu.”

Nghe xong lời Abraxas, bỗng nhiên nhớ tới vị Thủ Lĩnh anh tuấn tiêu sái, thành tích ưu dị, thực lực mạnh mẽ của bọn họ, cũng là thiên tài bậc nhất trong việc gây chuyện, khác nhau ở chỗ, mỗi lần cậu ta làm trái nội quy trường xui xẻo bị oan đều là người khác.

“Ách...” Riddle nhìn mọi người trong nháy mắt đã đứng vào lập trường đối địch, yên lặng rút ra một vật thể chẳng ra hình thù gì giấu trong túi, “Tôi không cố ý, chỉ là thử... Nào biết nhẹ nhàng như vậy.” Giống như đột nhiên nhớ tới phải đi Rừng Cấm vậy, người nào đó lên xe lửa đột nhiên nhớ tới nên đi đâu xe xem xét, đời trước mình chưa có lần nào xem qua cả, vì thế người nào đó nói gió là mưa ở trước khi tới buồng tàu đi dò xét một phen...

Tình huống kế tiếp đã rõ ràng, chúng ta nên ca ngợi những người cải tạo đoàn tàu Hogwarts, đoàn tàu này sau khi nhận lấy sự giầy vò quá đỗi tàn ác ấy còn có thể chạy hơn một giờ, thật là... khổ cực.

“Làm sao đây...” Thomas bất lực nhìn mọi người, cho dù hiệu quả cách âm của buồng tàu quý tộc rất tốt cậu cũng đã cảm giác được sự hoảng loạn bên ngoài.

“Cậu hỏi, là cách tới trường, hay là cách che giấu Riddle gây họa, hay là cách bồi thường đoàn tàu?”

“Đều hỏi.” Đều không phải chuyện nhỏ.

“Nếu không phải lái xe là một sinh vật huyền bí hư hư thực thực thì đâu có nhiều chuyện như vậy.” Riddle còn đang tìm nguyên nhân.

“Trả lời chính xác, ông ta đích xác không phải nhân loại. (Tham khảo Knight Bus.)” Abraxas thở dài, cầm lấy vật thể quỷ dị trên tay Riddle, chạy đến đầu xe tùy tiện đặt ở đâu đó, lại dùng đũa phép phá hủy các chỗ khác. Thấy vậy Riddle bảnh trai nhướng mày, bắt đầu chỉ huy mọi người cùng nhau quậy.

“Chủ yếu là gián tiếp phá hư, thí dụ như tăng cao độ ẩm, khiến nó biến hình, sau đó phá hủy bánh răng bên cạnh...” Thiên phú hủy thi diệt tích của người này là không cần dạy cũng tự biết.

“Được rồi, kệ nó xấu cỡ nào, không nghi ngờ chúng ta là được, dù sao chiếc xe này không bảo trì đã chừng trăm năm.” Giải quyết xong Abr còn cẩn thận xóa đi dấu vết trên đĩa phép bọn họ. “Về phần chi phí, đó là chuyện của hội đồng quản trị.” Mấy chủ lực quây phá ở đây là con của hội đồng quản trị, nhưng quý tộc thiếu cái gì cũng không thiếu tiền, bảo bọn họ bỏ tiền tạo một đoàn tàu khác cũng không phải chuyện ghê gớm, thường ngày nếu Dumbledore chú ý một tí... Khi cần tiền nếu đứng ra không phải ổng mà là hiệu trưởng Dippet, mọi chuyện sẽ thuận lợi hơn nhiều, đáng tiếc, từ khi hiệu trưởng lớn tuổi, tiếp nhận công việc Dumbledore lại thích khống chế, phương diện tài chính đương nhiên phải toàn diện tiếp quản, các quý tộc thường ngày rảnh rỗi cũng chỉ có thể chơi với ổng.

“Vấn đề còn lại là... làm cách nào tới trường.” Abraxas nhìn Riddle, “Độn thổ và khóa cổng đều không thể, Voldy giờ không phải thường ngày, quan viên Bộ Pháp Thuật sẽ lập tức tới ngay.” Người nào đó còn chưa kịp mở miệng, Abraxas đã chặn lại, đồng thời chân thành chỉ ra, thân ái, thường ngày vi phạm thì thôi, trước mặt nhân viên chấp pháp yên tĩnh tí đi.

“A, tới rồi kìa, đang quản lý các Gryffindor lộn xộn, mà người cũng ít thật đấy.” Chỉ có hai người, thật không đủ coi trọng, giải quyết sự cố nói thế nào cũng phải tới ba người chứ.

“Bảo bọn họ gọi thêm mấy người nữa, dẫn chúng ta độn thổ.”

“Các cậu không phải quý tộc sao, có xe ngựa bay hay gì đó không.” Moody hiển nhiên có trải qua tệ hại nào đó, khá bài xích độn thổ, “Tốt nhất là rồng bay.”

“Hay đấy, hay đấy.” Pallas chỉ e thiên hạ bất loạn.

“Riddle, cậu có con rồng nào không?” Thomas quay đầu hỏi Riddle, lại phát hiện Abr, Sheryl cũng thế, Riddle nhìn bọn họ run rẩy khóe miệng.

“Thường ngày các cậu cảm thấy tôi là người như vậy à?” Nuôi một con rồng vi phạm pháp luật?

“Trong trí nhớ của tôi, cậu làm được tất cả...”

“Xác ~”

Cuối cùng bọn họ trưng cầu sự đồng ý của quan viên Bộ Pháp Thuật, dùng khóa cổng tới Quán Cái Vạc Lũng, sau đó thông qua lò sưởi về Hogwarts.

“Đơn giản quá, không phù hợp với phong độ thường ngày của chúng ta...” Thomas tổng kết.

“Câm miệng, đừng chê chưa đủ kích thích như Gryffindor.” Pallas rút ra quạt giấy đánh người.

“Tôi chỉ là chê chưa đủ hoa lệ...”

...

Phòng họp của nội bộ Slytherin ở ngày nào đó sau khai giảng...

“Tôi nói này, các cậu nhìn tôi làm gì...” Riddle bị mọi người nhìn lom lom có chút khó chịu, “Không phải họp à?” Nếu nói cậu thật sự đã làm chuyện xấu gì đó, dù là ở trước mặt Dumbledore cậu cũng vui vẻ trò chuyện với ông, nhưng gần đây cậu rất ngoan không làm gì cả mà, cho nên mới chột dạ, không tự chủ được lục lọi trí nhớ xem mình có quên chuyện gì không, hoặc là trước đây đã làm gì giờ sinh ra di chứng. (Sao cậu luôn nghĩ tới khả năng làm chuyện xấu bị phát hiện thế?)

“Voldemort... Nếu cậu còn nhớ, cậu là Thủ Lĩnh học viện... Và giờ là buổi họp Thủ Lĩnh, báo cáo các năm đã xong, cậu nên quyết định chủ đề hội nghị, sau đó bắt đầu thảo luận.” Walburga Black đùa với mái tóc quăn của mình, “Đừng nói với tôi cậu quên lưu trình.”

Tôi không quên... tôi căn bản chưa từng xem qua thì đúng hơn! Riddle hắc tuyến, “Đừng gọi tôi Voldemort, trước đây thảo luận cái gì?” Buổi họp ở học kỳ trước không có ba cái này mà...

“Malfoy nói đây là biệt danh mới của cậu, nghe oách đấy, tốt hơn Riddle nhiều, rồi rồi cứ thế đi, cũng không phải bắt cậu đổi tên, một dòng họ Muggle mà thôi cậu thích thế à. Tiểu tình nhân nhà cậu gọi Voldy, bọn này gọi Voldemort, không được sao?” Walburga không kiên nhẫn vẫy tay, vẻ mặt cứ quyết định thế nhé “Nếu cậu nói là đề tài học kỳ trước thảo luận, nửa phần trước là cá cậu có chịu nhận Malfoy không, nửa phần sau là bình luận Malfoy và Muggle kia ai là bà lớn, cùng vấn đề trên dưới của cậu với Malfoy.”

Riddle xoay trái xoay phải, lại nghĩ không ra lý do để bọn họ quên cái tên Voldemort này, quý tộc người ta đã nói, ghét dòng họ Muggle, mà còn chính bản thân cậu cũng cảm thấy cái tên Voldemort oách hơn Riddle nhiều... Quên đi, Voldemort thì Voldemort, chỉ ít tốt hơn My Lord.

“Các cậu cũng quá đáng lắm, thảo luận tôi và Abr...”

“Em cũng ngồi bên cạnh... nhưng đang bận ngăn người.” Một năm thứ bảy lên tiếng, anh ta tóm tắt sự thật lại bỏ qua chuyện thấy Riddle ngăn người bọn họ cho cậu ta thêm một cái Confundus Charm.

“Vậy chủ đề lần này... nghiên cứu Muggle.” Riddle ác liệt vút ra nan đề, cậu là vì tốt cho bọn họ ~ phải có cái nhìn đúng đắn với thế giới nhé.

“A?”

“Tôi sớm đã nói với Abr và Sheryl, Muggle, không cần bảo vệ, cũng không thể tiêu diệt, càng không nên ngăn cách. Phù thủy không thể để Muggle biết sự tồn tại của chúng ta, là vì chúng ta là số ít, sinh vật huyền bí mạnh mẽ lại có trí khôn cũng là vì số lượng quá ít mới bị kẻ địch dùng chiến thuật biến người trực tiếp bao phủ trong dòng lịch sử, sinh vật huyền bí sẽ diệt vong, vì sao phù thủy lại không? Hơn mười triệu Muggle nếu chết hết, tình cầu này sẽ là bãi tha ma, mà phù thủy chúng ta nếu là diệt tuyệt, sợ rằng không mấy ai biết.” WHO nếu biết sẽ cảm ơn chúng ta đã cống hiến cho sự trì hoãn dân cư phát triển.

“Ngàn năm trước Muggle có thể tàn sát phù thủy, dùng lửa đốt không chết nữ phù thủy, vậy dùng dao đâm? Đốt một giờ đốt không chết, thì đốt một ngày, mười ngày, một tháng? Pháp lực của ai có thể kéo dài lâu như vậy? Độn thổ, người chạy, nhà đầu? Người lớn chạy, con nít đâu? Lỡ mà bắt cần bỏ lại tay chân, ai tới nói cho cậu? Dĩ nhiên, phù thủy cũng chỗ lợi hại, dùng Imperius, tài sản của phú ông Muggle là của cậu, mỹ nữ minh tinh của Muggle là của cậu, chúng ta có thể dễ dàng ẩn thân, có thể dễ dàng thay đổi bề ngoài, có thể dễ dàng chữa khỏi đau thương và bệnh tật bọn họ không thể, chúng ta có thể mang tới cho bọn họ nhiều tài phú, khỏe mạnh và tuổi thọ. Muggle và phù thủy khai chiến, kết cục nhất định sẽ là song phương đại lượng tử vong, phù thủy bị diệt sạch.”

“Voldemort...” Các tiểu quý tộc trợn mắt hốc mồm nhìn tư liệu Riddle phát cho bọn họ, phía trên ghi lại không phải khoa học kỹ thuật của Muggle mà là chiến tranh của bọn họ, mỗi một con số tử vong kích thích các tiểu quý tộc, bọn họ chưa từng thấy đại quy mô tàn sát như vậy, chỉ cần là chiến dịch quy mô lớn tí nhân số tử vong đã vượt qua tổng nhân khẩu của phù thủy Anh.

“Cho nên, không thể tiêu diệt Muggle, nhưng cũng tuyệt đối không thể ngăn cách với bọn họ, chúng ta đã ngăn cách ngàn năm, quý tộc khinh thường bọn họ, bình dân cho rằng bọn họ cần bảo vệ, kết quả vũ khí của người ta từ dao bay tới đạn đạo, chúng ta lại không phát minh ra bao nhiêu bùa chú mới...”

“Cậu cứ nói thẳng nên làm thế nào đi, sự phát triển của Muggle bọn Abraxas đã nói rồi, Sheryl cũng nói cậu muốn lợi dụng Muggle để phát triển Thế Giới Phù Thủy, rốt cuộc có ý gì?” Walburga ném tư liệu sang bên, cả cái giọng quý tộc mềm nhũn cũng không có tâm tư dè dặt. Vũ khí ở thời đại này còn chưa bằng đòn cảnh tỉnh các xuyên việt giả năm 90 cho bọn họ, nhưng chiến tranh đẫm máu đủ để bọn họ sợ hãi, Muggle có thể chế tạo ra chúng, có phải cũng sẽ có một ngày mang tới tử vong cho bọn họ.

“Làm các cậu sợ à? Xin lỗi, chỗ tôi chỉ có cái này...” Có lẽ cậu nên cầm tạp chí khoa học phổ cập cho bọn họ, như trước đây làm với bọn Sheryl, nhưng giờ chỗ cậu chỉ có bảng thống kê copy lưu lại khi giúp Saga xử lý tài liệu. “Thế Giới Muggle phát triển, là để giúp cuộc sống tiện lợi và thoải mái hơn, Thế Giới Phù Thủy phát triển... Ách... cơ bản chẳng có gì phát triển cả, mở A History of Magic ra xem, không phải là yêu tinh phản loạn thì là sửa chữa pháp tắc người sói gì đó... Cameras đến giờ vẫn còn bốc khói...” Lấy ra một cái cameras vuông vức, “Nhìn nè, tuy rằng còn khá nặng và quê mùa nhưng chí ít không cần gờ thêm một cây gậy phản quang bên cạnh, nhấn một cái là cả phòng gay mũi. Phát minh của Muggle tuy không mấy tinh tế, nhưng chúng ta muốn thay đổi lại rất dễ dàng, chỉ cần cho vỏ ngoài một cái bùa không gian gấp, cái máy to đùng của bọn họ có thể bỏ vào một cái hộp nhỏ, ví dụ như...” Lại lấy ra một vật hư hư thực thực như camera, “Thủy tinh ghi hình của Muggle, đương nhiên là xa xỉ phẩm, nhưng cho dù là xa xỉ phẩm của Muggle, giá thành cũng rẻ hơn thủy tinh của chúng ta nhiều lắm.”

“Dùng thế nào?” Một nữ Thủ Lĩnh khác ngoài Walburga giành trước cầm lấy. “Khá nặng, đã dùng bùa không gian gấp thu nhỏ em nói rồi à?”

“Ừm... Chị cứ xem đi, không biết em rút sai chỗ nào, dù sao giờ nó chỉ có thể giấu không thể dùng...” Riddle càng nói càng nhẹ... Ôm cái camera thất bại buồn bực, cái này cũng đắt tiền lắm, cậu không muốn thất bại nữa.

“Nghe có vẻ thú vị...”

“Nếu có một ngày, Two-Way Mirror của chúng ta không còn là từng đôi, mà chỉ cần ấn mấy cái nút cố định,

có thể trò chuyện với tất cả thân bằng, thiết bị ghi hình có thể đồng giá với tấm da dê, chúng ta có thể dùng nó ghi chép cuộc sống của mình, còn có thể ru rú trong nhà lại vẫn như được tận mắt xem World Cup Quidditch, concert của Chị Em Quái Đản, chúng ta có thể thành lập một platform giả thuyết, biết được mọi tin tức ngay trong tích tắc, đồng thời để mọi người biết những gì chúng ta muốn nói. Lữ hành đường dài không còn là chịu tội, chúng ta thậm chí có thể ngồi tốc hành Hogwarts lên mặt trăng chơi...” Tiền cảnh tuyệt vời Riddle miêu tả hấp dẫn mọi người. Đầu óc buôn bán nhanh đã từ phong cảnh vũ trụ mệnh mông ấy nhìn ra Gold Galleon chân thật.

“Vậy còn chờ gì nữa! Chúng ta mau đi thu thập những thứ hữu dụng của Muggle còn có người làm ra chúng...”

“Chờ chiến tranh kết thúc đã...” Riddle chặn ngang, các tiểu quý tộc có chuyện để làm, cậu có thể nhàn nhả hện hò với Abr. Dù sao từ năm thứ nhất cậu đã nhìn ra, phù thủy đều là một lũ rảnh rỗi sinh nông nổi.

“Giờ chỉ có thể chờ à?”

“Dĩ nhiên là không.” Riddle nghiêm túc, “Mục tiêu hiện giờ của chúng ta là... công phá Ravenclaw!”

...

60. Chương 60: Công Lược U Linh

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỏi quá)

060 | Công lược u linh

“Sheryl rất vui khi biết cậu để chuyện này trong lòng...” Abraxas vừa gõ bàn tính, vừa làm bài tập xem bói, có cái này, rất nhiều bài tính cơ sở dễ dàng hơn nhiều. Abr vui vẻ, Riddle bắt đắ dĩ, tuy cậu vẫn chưa thăm dò máy tính đã phát minh ra chưa, nhưng cậu nhớ rõ đồ chơi điện tử ở Hogwarts sẽ tập thể bãi công.

Bàn tính là lựa chọn duy nhất, làm một thanh niên hiện đại ưu tú lớn lên dưới lá cờ cải cách thời kỳ giải phóng chủ nghĩa xã hội khoa học, cậu đương nhiên không biết dùng bàn tính, cho dù cậu biết bàn tính như thế nào...

Cậu còn nhớ khi yêu cầu với Saga, Saga ngây ra... Sau đó một cú điện thoại, mấy giờ sau, mấy ông lão Trung Quốc bị bắt cóc đến biệt thự của bọn họ.

Gellert không hề khách khí rót cho mấy “người trẻ tuổi” đi đứng bất tiện, tóc đã hoa râm ấy một phần đồ uống trộn lẫn Veritaserum, giành được khẩu quyết, cũng học được cách dùng...

Chỉ ít hiệu suất cao... Riddle rất có ý thức kính lão chỉ có thể ấy nấy đưa cho mấy ông lão ấy không ít bằng Anh.

“Tôi chỉ hy vọng bọn họ có chuyện để làm...” Riddle thanh thoi kết thúc bài tính, kiểm tra lại, rồi trả cho Abraxas, “Đừng nói với tôi bọn họ trực tiếp bắt cóc học sinh Ravenclaw đấy?!” Thần hồn nát thần tính.

“Bọn tôi sao có thể làm ra cái chuyện không hoa lệ ấy chứ?” Abr kinh ngạc nhìn Riddle, “Sao vậy, Grind làm rồi à?”

Riddle bi thương gật đầu.

“Hai chuyện khác nhau mà, Grind đã thành niên, hơn nữa còn có tổ chức.” Tổ chức khủng bố hợp pháp.

“Yên tâm đi, mọi người chỉ là cố gắng hện Ravenclaw ra ngoài... thảo luận một ít thi từ ca phú nhân sinh triết lý, nó là linh cảm năm thứ nhất cậu cho bọn họ.” Không có gì bảo hiểm hơn trực tiếp cưới về nhà.

“Bọn ngốc này, đường đột như vậy, lão ong mật nhất định sẽ kiểm chuyện với tôi!” Giờ lý do lão ong mật tìm cậu đây đủ rồi, ai bảo cậu là Thủ Lĩnh của Slytherin.

“Đích xác, nhưng Dumbledore còn có Hội Phượng Hoàng cần phải lo, bản thân ổng lại là viện trưởng, Grind ở Đức cũng chế tạo không ít phiên toái, ổng không có thời gian làm gì cậu đâu...”

“Ổng có giống hồ ly thể nào đi chẳng nữa thì vẫn là sư tử, cái khí thể muốn cắn người sẽ không há miệng để ngáp ấy không hề thay đổi, chỉ cần có thể kiểm chuyện với tôi cho dù phải dùng Time-Turner ổng cũng không chê mệt.”

“Vậy chúng ta phải làm gì đây?” Lên tiếng là một Slytherin, bọn họ bây giờ đã ngày càng hấp thụ được tinh túy xuất quỷ nhập thần của Riddle, thích tốt ra từ sau lưng người khác.

Riddle im lặng nhìn Abr thấy mình bị hù mà cười trộm, “Chả lẽ các anh không biết tổ chức một buổi họp mặt hữu nghị à, hện ra hết lão ong mật còn có thể nói gì, đừng quên mục đích của các anh ngay từ đầu là mời Ravenclaw gia nhập nghiên cứu, không phải để tán gái.”

“Thế nhưng anh thích cô ấy lắm...” Một Slytherin khóc không ra nước mắt.

“.....” Anh hùng khó qua ải mỹ nhân a ~~

“Anh có phải chạy tới bắt chuyện, còn riêng chọn một vấn đề khó giải, lấy danh nghĩa thảo luận, kết quả cô nàng người ta hai ba cái giải quyết xong, còn thuận tiện bị khinh bỉ một phen?” Abraxas đẩy bàn tính sang bên, chưa giải quyết xong gã u linh này, bài tập của cậu chả làm nổi đầu.

“Sao em biết?”

“Từ thời ông nội của em đã không ai xài thủ đoạn này để hấp dẫn Ravenclaw rồi. Cậu nói đúng, Thế Giới Phù Thủy thật là quá bảo thủ, cả theo đuổi một cô gái cũng có thể xài chiêu của mấy trăm năm trước.” Câu sau là oán trách Riddle, cũng không nhìn xem cậu là ai, cùng nổi danh với sự si tình của nhà Malfoy là phong lưu của bọn họ. Mỗi đời Malfoy đều là nhân vật phong vân trong trường.

“Hai cậu mau nói ra kế hoạch cụ thể đi, thấy anh khốn khổ vì tình vui vẻ lắm hả? Voldemort, tình thơ lúc đầu em bắt Umbridge học đâu? Viết mấy bài tương tự đi.” Malfoy có gia đình di truyền, Riddle có chính tích thực tế, hai người họ nếu không phải CP, nữ phù thủy thế hệ này rất có khả năng sẽ bị bọn họ tai họa hết.

“Cái nào?” Riddle nghĩ không ra...

“Rất cảm động ấy... chủ yếu là có thể cảm động nữ sinh.”

“Anh yêu em giữa muôn vàn thống khổ ấy à?” Riddle nổi da gà. Mấy câu đầu tiên Umbridge học nếu coi như là copy lời tâm tình trên internet, vậy mấy câu sau cảm để lấy lệ các tiểu thư quý tộc Slytherin dư thừa tế bào lãng mạn thuần túy là sao chép của bà dì Đài Loan nào đó.

“Chính là nó, các nữ sinh không phải thích lắm à?” Nam sinh này chỉ thiếu chút nữa là dán lên người Riddle, rất có tư thế, em viết mau lên, để anh còn học nữa...

“Em nói này... Anh không nghe Abr nói à... Thơ tình đã cũ rít rồi.”

Ể? Cậu còn có chiêu khác?

Đọc hiểu ánh mắt trên choker của Abr Riddle hắc tuyến, “Theo đuổi nữ sinh Slytherin, anh nên cầm bằng tóm tắt thể lực tài sản và gia phả huyết thống nhà mình, cao ngạo lại không mất ưu nhã mời quý cô ấy tiến hành một buổi nói chuyện nội dung sâu sắc, lời lẽ dễ hiểu về những triển vọng tốt đẹp sau khi đám hỏi. Theo đuổi nữ sinh Gryffindor, anh nên khoe khoang tài nghệ trên trường đấu, lại an bài một lần anh hùng cứu mỹ nhân, bị thương là điều cơ bản nhất để giành được trái tim nàng. Theo đuổi nữ sinh Hufflepuff, anh nên chuẩn bị những câu chuyện ảo mộng về tình yêu, và vô số bí mật không muốn người biết, bọn họ là điển phạm của thời gian đổi tình yêu, chọn thường là nam sinh làm bạn với mình lâu nhất, theo đuổi nữ sinh Ravenclaw, dùng sách cổ nhà anh là vô dụng, vì ở trước khi xem xong nó, bọn họ sẽ không thêm bỏ một ánh mắt lên người anh.”

“Nhưng thảo luận bài vở cũng vô dụng...” Vừa mở miệng đã bị hai vị trước mắt khinh bỉ trừng một cái, không phải vô dụng, là tại thành tích của anh quá kém.

“Theo đuổi Ravenclaw yêu cầu mới lạ, thú vị, phức tạp, có sức sáng tạo, giàu nội hàm.” Riddle quắc tới một quyển Cổ Ngữ Runes, xoạt xoạt xoạt bắt đầu sao chép, rồi chộp lấy một quyển sách xem bói chính sửa. “Nè, chép lại. Rồi đưa cho nữ sinh đó đi.”

“Đây là gì?” Abr tò mò đoạt lấy tấm da dê, hoàn toàn không nhìn ánh mắt ai oán của nam sinh, ở Slytherin địa vị là cường quyền.

“Cổ Ngữ Runes, nếu nữ sinh kia phiên dịch ra, sẽ là một câu đố, đáp án câu đố là một đề xem bói, giải được đề này, sẽ xuất hiện câu trả lời I Love You.”

“Ngầu!” Một nam sinh sùng bái nhìn Riddle.

“Ngầu cái đầu anh đấy, nếu không muốn lời để bị khinh bỉ, mau bỏ tức lại Cổ Ngữ Runes đi!”

...

“Người anh em à, cậu có ý tưởng thiên tài như thế, sao chưa bao giờ nghĩ tới vấn đề tình cảm của cô gần hang.”

“Thomas, không biết xài thành ngữ thì đừng có xài.” Abr quay đầu trừng Thomas nằm gục xuống than thở bầy bạ.

Hiện tại Abr đã ở chung với Riddle, tuy rằng buổi tối không làm gì, nhưng ôm ôm ấp ấp vẫn cần thiết, về phần diện tích phòng... phòng ngủ của Slytherin đã đủ thỏa mãn bọn họ, nếu không phải Thomas quá âm ỉ, phòng chừng Sheryl cũng dọn tới.

Từ sau vụ Cổ Ngữ Runes triệt để cướp lấy trái tim một mỹ nữ Ravenclaw, cũng khiến giáo sư Cổ Ngữ Runes tán thưởng Riddle lần trước, Thomas đã thường oán giận, Riddle không giúp cậu.

“Các Slytherin này thật đáng yêu, dĩ nhiên chạy tới hỏi tôi, một số Ravenclaw không phù hợp với yêu cầu đám hỏi thì nên làm gì đây, thật là...” Ngốc đến đáng yêu.

“Đầu óc không xài được chỉ là số ít, rất nhiều Ravenclaw đã bắt đầu nghiên cứu đầu đề cậu nói, nhưng tôi ngạc nhiên đấy, mớ bán thành phẩm đó đều là cậu làm à?”

“Dĩ nhiên không phải, tôi nào có rảnh như vậy, bộ phận phức tạp là Grind giải quyết, đương nhiên, tư tưởng là của tôi, cho cậu xem cái này, nó là tự tôi làm ra đấy.”

Thomas im lặng nhìn màu bạc kim và màu đen hòa lẫn vào nhau ở nửa kia của căn phòng ngủ như bị cắt thành hai, rất muốn châm chọc bọn họ, nhưng cuối cùng vẫn là lòng hiếu kỳ chiếm thượng phong, chạy tới nhìn món đồ Riddle khoe.

“Miếng lót giày?”

“Hình thù phải công năng không phải, không cần lo, đây là sản phẩm đã thử nghiệm, tôi chơi lâu rồi, còn làm ra mấy cái mới dám để các cậu xem, miễn cho mình bị cướp.” Miếng lót giày bằng cao su màu xanh biển, nhưng không phải là dùng để lót bên trong giày, mà là dán dưới đế giày, dùng chất lỏng đặc thù bôi vào một mặt, sau đó dán lên đế. “Loại cao su này trải qua cải tạo, đã biến thành chỉ cần dùng pháp lực kích thích, sẽ có được khả năng dính rất mạnh, thu hồi pháp lực thì khả năng này cũng biến mất.”

Riddle đắc ý làm mẫu, dưới ánh mắt ca ngợi của Abr và Thomas, như một kẻ xuyên tới từ Hokage, nhẹ nhàng đứng trên tường, từ từ tiến bước về phía trần nhà... Hogwarts rất phối hợp biến trần nhà thành tinh không, nhìn cứ như là Riddle dạo bước trên không trung, khuyết điểm duy nhất là cậu phải không ngừng dùng Floating Charm để cố định mái tóc và trường bào.

“Trước đây khi thử tôi mặc quần jean, xem ra lần sau phải chú ý.” Trường bào ngoại trừ không thích hợp để nửa đêm ra ngoài lêu bêu còn có thêm một khuyết điểm, không thích hợp treo tường. “Hai chân thì nhau vận chuyển pháp lực, đồng thời cần chú ý tần suất khổng chế, nếu quá ít không dính đủ, sẽ không nín được thể trọng.” Phan! Thomas lên thí nghiệm té đập mặt.

“Tần suất không nối tiếp sẽ tạo thành hai chân không dính kịp.” Phan, Thomas lại té.

“Thành quả cuối cùng là chân trước và chân sau trao đổi cho nhau, làm được đi đứng như thường, mà không phải như bị dính trong bùn, chân nặng chân nhẹ, khó coi chết đi được.” Phan, bị bình luận khó coi, nhất thời phân tâm Thomas lại té.

“Nếu có thể chạy thì hoàn mỹ hơn.” Abraxas nghĩ, “Tôi nghĩ nếu đã chạy được, vậy năng lực khổng chế pháp lực, phỏng chừng đã được rèn luyện đến độ có thể khổng chế tất cả bùa chú.”

“Đừng nói tuyệt đối như vậy Abr.” Riddle thu hồi pháp lực, song song đạp nhẹ chân, trở mình, một cái Floating Charm toàn thân, lại thêm một cái bùa nhẹ bằng, lưu loát lộn vòng từ trần nhà rớt xuống, oách cục.

“Một số người... ví dụ như Gryffindor, bọn họ càng quen với ký ức thân thể, nếu để bọn họ mang, bọn họ sẽ dễ dàng nắm giữ được những động tác có độ khó cao, nhưng lại nói không ra kỹ xảo thể nào. Nhưng nắm giữ được rồi muốn hoàn toàn không có tiến bộ, là không khả năng...”

“Tôi nghĩ Slytherin, hẳn sẽ được ưu tiên.” Abr đá một cái lông nheo mềm nhũn.

“Tôi chưa bao giờ quên điều mình đã hứa với cậu.” Riddle có chút ngượng ngùng xoay người hướng dẫn cho Thomas đã té N lần.

Abr có chút ngại ngần nhìn ngọn lửa lóe lên trước mặt. Nhớ tới cảnh tượng ở Rừng Cấm một năm trước Nếu các cậu muốn luyện tập khả năng khổng chế, tôi sẽ nghĩ cách...

Voldy của tôi...

Abr nở một nụ cười say lòng ~

“Ai u ~ Merlin đáng chết! Abraxas Malfoy, cậu bớt cười giùm cái được không! Tôi vất vả lắm mới đi được ba bước đấy!” Thomas đi càng nhiều té càng đau.

Kế tiếp, Dumbledore tìm tới cửa, cầm mấy thứ Riddle đưa ra, Ravenclaw công phá được, kéo Riddle tán gẫu, ca ngợi Riddle không kỳ thị Muggle, ca ngợi Riddle là bé ngoan, càng ca ngợi Riddle nên công bố những ý tưởng này ra, để các phù thủy thành niên các học giả vĩ đại giải quyết.

“Tuổi đã lớn rồi, nên thích cây già lên mặt, giáo sư Dumbledore, thầy có thể cầm chúng đi tìm mấy ông bạn già của thầy nghiên cứu, không phải em khinh thường các vị, Thế Giới Phù Thủy có đủ bảo thủ, các bô lão cao tuổi càng là ru rú trong nhà, bộ não xơ cứng thậm chí hóa đá đến độ không cách nào hiểu được, thầy tới cửa nhiều nhất sẽ bị đá cho một câu, Albus, cậu giỡn đó hả, đó là Muggle, bọn họ có thể có ý tưởng gì, tới tới tới, cho cậu xem pháp trận cổ đại gần đây tôi phiên dịch ra này! ” Riddle đứng lên, “Chúng ta có thể đánh cuộc, xem là học sinh làm ra thành quả trước, hay học giả ngài tìm tới có kết quả trước.” Dù sao cậu còn có plug-in siêu cấp Gellert, “Em phải nhắc nhở các quý tộc Slytherin, cái gì là bản quyền tri thức, cái gì là độc quyền. Ôi, đúng rồi, phát minh ra cái gì nếu muốn mở rộng, thầy nhớ nhắc các vị học giả nổi tiếng ấy tìm được người hợp tác tốt nhất nhé.” Ngoại trừ quý tộc, còn ai có thể lực và tiền tài dùng để mở rộng và phát triển, ngoại trừ quý tộc còn ai có quyền lợi cải cách trắng trợn. Đồng thời, những quý tộc tôn quý nhất có tiền nhất tinh ranh nhất Thế Giới Phù Thủy đều ở Slytherin, người khác muốn cướp Galleon của Slytherin cũng phải cân đo đong đếm một chút. (không phải coi thường Gryffindor, có đầu óc buôn bán như song bào thai quý hiếm lắm...)

Mà quý tộc Slytherin nếu liên hợp lại chèn ép, bọn họ có thể chống đối sao? Cậu chỉ là nhắc nhở Dumbledore, chuyện này là chuyện của Slytherin, ông muốn đánh cờ hiệu phát triển Thế Giới Phù Thủy, đầu tiên trưng cầu sự đồng ý của chủ nhân đã nhé.

“Xác! Đáng ghét!”

“Xin lỗi, Voldemort, bọn tôi không ngờ...”

“Tôi đã lường được, tôi vốn không có ý giấu diếm, thứ này cần trí tuệ tập thể, nếu không tôi sẽ không cổ động các cậu đi lôi kéo Ravenclaw, tuy rằng đại bộ phận đều ném đầu óc vào người mấy cô nàng...” Riddle xoa mày, “Tôi chỉ là không thích thái độ của lão ong mật... Ôi, Merlin ơi, thương thức của ông ngày càng kỳ quái, đồ uống chưa đến ê răng và điểm tâm ngọt đến đắng nghét, còn là hình con gián.”

Mọi người nhin xuống cơn ối.

“Ngày mai bảo các Hufflepuff phải báng lão ong mật, nói ông có sở thích luyện đồng, coi trọng nữ sinh Ravenclaw.”

“Voldemort... nó quá khoa trương, sẽ không ai tin cả.” Sheryl hắc tuyền.

“Cần người tin làm chi, tôi vui là được.”

“Làm theo.” Abraxas rõ ràng nói cho mọi người biết cánh tay của cậu hướng về đâu. (Trọng sắc khinh hừ ~)

Oán niệm rất lớn Riddle trong lúc vô ý nhìn thấy Bloody Baron bay qua, “Sao tôi lại quên chuyện này, sớm nhớ tới, các cậu cũng không cần vất vả như vậy, cả Ravenclaw đều sẽ cảm ơn chúng ta.”

“Gi?”

“Là vậy...” Riddle kéo Abr, chít chít chéo chéo tuôn ra bát quái của u linh. Bên cạnh có rất nhiều người vĩnh tai nghe trộm.

“Merlin ơi ~” Đây là hợp tấu của những người nghe trộm.

“Voldy, sao cậu biết được?”

“Đương nhiên là...” Vốn định đẩy cho Basilisk trong mật thất, bắt đắc dĩ người nghe trộm nhiều lắm (kỹ thuật nghe trộm của bọn họ ngày càng cao tay) để tránh cho bại lộ thân phận người thừa kế (sớm đã biết), chỉ có thể đổi giọng “Odelette nói cho tôi biết, nếu Slytherin và Gryffindor có thể là một đôi, vậy con gái của Ravenclaw là một đôi với người của Slytherin chúng ta cũng không phải không thể.” Riddle vui vẻ gọi mấy Slytherin nghe lén lại đây, các cậu giữ tư thế ấy lâu quá cũng mệt lắm. “Mọi người diễn giúp một vở kịch, phối hợp tí, lần này là giúp Bloody Baron cầu hôn u linh thường trú của Ravenclaw The Grey Lady.”

“Cậu quản rộng thật...” Sheryl hơi mất hứng.

“Chúng ta ở trường có mấy năm đã tốt nghiệp, làm giáo sư cũng chỉ mấy mươi năm, nếu u linh hai bên quan hệ mật thiết, thì phải là hơn một ngàn năm. Làm không?” Một vốn bốn lời.

“Làm!”

...

61. Chương 61: Không Phải Vua

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại một mỗi quá)

061 | Không phải Vua

Nghỉ hè, vẫn là ngôi biệt thự cỡ trung ấy, chỉ là mùa hè này có chút đặc thù.

Saga ném hết công việc về Anh làm bạn với Riddle, Abraxas lần thứ hai thả bồ câu cha mẹ (cũng có thể là bị thả), nói chung, đây là lần đầu tiên ba người tụ họp sau khi đã nói rõ tình cảm, đối với điểm này cảm thấy không được tự nhiên nhất ngược lại là Riddle trái ôm phải ấp trong mắt người khác.

“Thật không biết cậu ấy ngại ngần cái gì.” Abraxas vừa uống nước trái cây ướp lạnh vừa nghiên cứu cái máy bán thành phẩm trong tay, “Nói rõ mọi chuyện, cơ hội số sàng ngược lại thiếu.”

“Da mặt em ấy mỏng.” Nghe kể về kiếp trước của Riddle Saga đương nhiên biết đây là sự bảo thủ của người phương Đông ăn sâu trong lòng người nào đó nghịch ngợm. “Em ấy không chạm vào cậu đấy nhỉ.”

“Cậu ấy kiên trì phải chờ đến khi thành niên, còn có mời anh làm rõ chủ ngữ và bổ ngữ.” Là Malfoy chưa chạm vào cậu ấy.

“Mặt của cậu không có sức thuyết phục.” Saga nhún vai, “Thật đáng tiếc, em ấy không chịu ngủ chung phòng với tôi.”

“Tôi nhất định là Malfoy đầu tiên trong lịch sử đến 15 rồi mà vẫn còn là xử nam.” Chuyện này nhất định phải bảo mật.

“Hoan hô vì trình tiết đã danh lưu sử sách của cậu, cạn ly vì bảng ghi chép phong lưu của tổ tiên cậu.”

Nói chung, hai người họ trái lại không có cái không khí giương cung bạt kiếm ngày trước, ôn hoà hơn nhiều.

Tôi đang rối não với không khí hòa hài của bọn họ... Tuy rằng hy vọng bọn họ cãi nhau có chút tự ngược, nhưng cứ như giờ thì thật là quái quá. Từ trong phòng đi ra thấy hai người ngồi trong phòng khách cạn ly, Riddle buồn bực.

“Abr, bảng thành tích của cậu, còn có... cái này là sao?” Riddle cầm một cái huy chương nhỏ, như huy hiệu của trường Hogwarts, xung quanh có bốn vật biểu tượng, ở giữa là chữ P. “Vì sao trong bảng thành tích + danh sách sách vở của tôi có kèm cái này?”

“Đây là... huy hiệu Huynh Trưởng. Voldy, cậu hẳn nên biết, hay cậu muốn huy hiệu của đội trưởng Quidditch? Nhưng hình như người nào đó đi xem một trận đấu cũng cần phải kéo ấy nhỉ?”

“Abr!”

“Muốn làm Thủ Lĩnh Nam Sinh ít nhất phải là năm thứ sáu, chuyện này anh cũng biết mà, Noah.”

“Ý em là vì sao em sẽ nhận được cái này! Năm thứ ba gặp được vị dựa vào quan hệ mà lên chức thì thôi, nhưng Huynh Trưởng hiện giờ chỉ mới năm thứ sáu!” Vị hiện giờ không phải dựa vào quan hệ, thành tích, thực lực, gia thế đều rất ưu tú.

“Nhưng cậu ưu tú hơn Voldy, cậu là Thủ Lĩnh của bọn này, năm nay cậu đã là năm thứ năm, nếu như anh ta không nhường chỗ, anh ta chỉ có thể treo hư danh, đây là sỉ nhục đối với một Slytherin, được rồi được rồi, anh ta cam tâm tình nguyện đấy, nếu không cậu cũng không thể là Thủ Lĩnh, ừm... Tôi nghĩ có danh hiệu Huynh Trưởng rồi, Orion sẽ tới ám chỉ cậu giữ khoảng cách với vị hôn thê của mình, mà Walburga sẽ ném hết mọi chuyện cho cậu, chạy đi hẹn hò với Orion.”

“Thật phiền...”

“Có phiền phức tôi sẽ giúp cậu giải quyết.” Abraxas ôn nhu nhìn Riddle.

Saga ngồi bên cạnh lắc đầu, Cho dù cậu đi lộ tuyến ôn nhu, nhìn vẫn giống hiền thê nhiều hơn. Saga nói đúng ~

“Vậy sao cậu không làm... Cậu là Malfoy.” Riddle bình tĩnh cất huy hiệu Huynh Trưởng, cậu chỉ là oán giận thôi, đã là Thủ Lĩnh, cậu không ngại thêm chức Huynh Trưởng, nhưng Thủ Lĩnh như cậu hình như có chút...

Nhớ lại kế hoạch u linh của mình, Hogwarts, xin lỗi nhé ~

Tuy rằng quá trình náo loạn tí, phiền phức tí, khúc chiết tí, nhưng chí ít đã tác hợp được một đôi oán lữ ngàn năm, cũng tìm được Vương Miện của Ravenclaw (bộ ra địa chỉ, sau đó học sinh Ravenclaw tự động đi tìm, khó khăn trong đó không liên quan tới ai đó). Nè ~ chí ít về sau có hình ảnh u linh tương thân tương ái để xem (= =), Ravenclaw cũng cảm ơn Riddle khuynh tình diễn xuất, mà còn xác xuất thành công của các cặp tình lữ CP từ R viện và S viện chí ít đã cao hơn cái thời ở năm thứ nhất CP với Gryffindor. Nhân dịp này còn phát hiện không ít diễn viên ưu tú thuộc phái thực lực + phái thần tượng trong viện rần, cuối cùng ở khi giúp đỡ Bloody Baron cầu hôn còn đào ra kha khá nhân tài ở nhiều phương diện... ở các học viện khác. Không thể phủ nhận là Hufflepuff rất giàu ý sáng tạo, kỹ thuật của Ravenclaw ủng hộ không ít, Gryffindor dùng phần đông hành vi trái với nội quy trường lấy được vô số vật phẩm vi phạm lệnh cấm (u linh yêu đương hiếm lạ cỡ nào, chúng ta tạm dừng cuộc chiến học viện)... Đáng tiếc là hai u linh này đòi yêu đương thêm trăm năm để bồi thường tình yêu cuồng nhiệt mới bằng lòng kết hôn, để bọn họ thiếu không ít cơ hội xem náo nhiệt.

Saga thấy Riddle thất thần, buồn cười nhận lấy đề tài, “Kỳ thực nguyên nhân anh cũng biết, cho dù gia thế của em không bằng Abr, nhưng em tốt xấu xem như lãnh tụ tinh thần.”

“Lãnh tụ?” Riddle giật thót dậy, Abr lên đổ mồ hôi, quan sát phản ứng của Riddle, cũng trùng Saga.

“Ý anh là, em ở Slytherin, giống như Grind hiện tại ở Đức ấy à...” Abr khản trương hơn, “Tuy rằng ông ta hiện tại ngày càng già mà mất nét, thích dùng mảnh lời, chuyện lớn không quản, chuyện nhỏ bỏ lơ, không chịu trách nhiệm, còn hay tung tăng khắp nơi, ở Đức vẫn có người nhắc tới G là biến sắc, thuộc hạ cũng còn vương ỏi vương à...”

Saga chờ đợi nghe những từ hình dung của Riddle, lại không cách nào phản bác.

Abraxas không biết nên thở phào hay thất vọng...

“Nếu để Grind biết, ông ta khẳng định sẽ xử đẹp em.”

“Nhờ có sự ảnh hưởng của ông ta, em đã được Slytherin bầu thành tiêu chí vi phạm pháp luật của thế hệ mới.”

“Ý cậu muốn nói là Grind không còn hợp cách để làm Vua?”

“Đúng vậy, ông ta hiện tại, không có cổ quái cổ chấp ban đầu, đã không phù hợp với tiêu chuẩn của Vua, nhiều nhất xem như lãnh đạo.” Riddle suy nghĩ một hồi, “Nhưng chiếu trình độ ngu trung của các phù thủy, xưng hào của ông ta cho tới chết hãn cũng không thay đổi.”

“Lãnh đạo... Vua... Có gì khác nhau à?”

“Đương nhiên là có.” Saga và Riddle đồng thanh trả lời, Riddle kinh ngạc nhìn Saga, ra hiệu anh nói trước đi.

“Kỳ thực nghĩ kỹ một tí là đã rõ sự khác nhau của hai vai này, cậu chỉ là bị ấn tượng ngày trước của Gellert làm cho lẫn lộn.” Về phần ấn tượng hiện tại, “Ông ta ở trong lòng (mọi) người là không thể thay thế, nhưng hai chức vị này rõ ràng vẫn có sự khác nhau.”

“Đúng vậy, lãnh đạo và thuộc hạ là vì lợi ích đôi bên, thuộc hạ bán mạng cho lãnh đạo, lãnh đạo trả lương cho thuộc hạ, có thể vì tình cảm thường ngày mà tăng thêm tí tiền thưởng, không thích hợp thì xa thải, lãnh đạo có thể sát thuộc hạ, thuộc hạ cũng có thể đập đổ lãnh đạo. Nhưng một chức vị khác thì không... Cậu có thấy Thánh Đồ nào phản bội mà còn sống không?” Abraxas mở to mắt.

“Thuộc hạ của Grind quá trung tâm, tôi nghĩ nếu Grind bị bắt hoặc gặp nguy hiểm, sẽ có người không tiếc thân gia tính mạng cứu ông ta, cho dù mục đích bọn họ ngã về phía Grind là để lớn mạnh gia tộc mình, nhưng đến lúc đó tuyệt đối có người... có rất rất nhiều người sẽ vì ông ta mà không tiếc tất cả, kể cả gia tộc. Đây là điểm khác nhau giữa tôi và Grind, trước mắt sự thống trị của tôi với thuộc hạ vẫn còn ở giai đoạn lãnh đạo Riddle đã nói, không phải tôi không thể thi hành chế độ như Grind, nhưng thuộc hạ của tôi quá tạp, trung tâm có, số lượng không ít, nhưng chưa đến tỉ lệ có thể hoàn toàn yên tâm, thời cuộc cũng

không cho phép tôi quá mức bá quyền.” Saga lấy mình để bổ sung ví dụ của Riddle.

“Đúng vậy, nếu là Vua, mọi thứ của thuộc hạ đều là của Vua, nhất là ở Thế Giới Phù Thủy. Tài sản, tánh mạng đều thuộc về người bọn họ quỳ lạy, bọn họ thuần phục không cần lý do, mà thân là người nhận được những gì bọn họ dâng lên, Vua phải đáp lại cho bọn họ quyền lợi và địa vị cao hơn những gì ban đầu nhận được. Nói thí dụ như tôi, làm bạn bè, nếu Slytherin có ai gặp nạn, tôi sẽ giúp, nhưng phải xem giao tình giữa chúng tôi đến mức nào. Tôi sẽ không bí quá hoá liều, nhưng làm Vua, tôi nhất định phải dốc hết toàn lực để cứu cậu ta, cứu không được thì cũng phải báo thù, cho dù thường ngày tôi không thể nào thích người này, nhưng vì cậu ta là người của tôi, tôn nghiêm của một vị Vua không thể bị xâm phạm, tôi không thể để những người khác rết lòng. Làm bạn bè, tôi nhờ mọi người làm một chuyện gì đó dùng là thỉnh cầu, là trao đổi, cậu làm tốt tôi đáp lại là cảm ơn là thù lao, nhưng nếu làm Vua, vậy tôi không cần khách khí, vì mệnh lệnh của tôi là tuyệt đối, làm không tốt, nhất định phải trả giá và nhận lấy trừng phạt, cho dù có thể tha thứ, nhưng một tập đoàn thống trị cần giết một người để răn trăm người.” Riddle rất hơi hợ hợt phân trần cho Abr nghe “Đó ~ khác nhau nhiều lắm... Lại là cú mèo, lẽ nào Grind gặp phiền toái, đã hứa là không quấy rầy kỳ nghỉ hè của chúng ta rồi mà.”

Abraxas nhú mày nhìn Riddle tới bên cửa sổ nhận cú mèo, mặc dù là đề tài vô ý khơi ra, nhưng cũng đã gõ cảnh báo cho Abr tưởng rằng đẩy Riddle lên ngôi Thủ Lĩnh thì đã thành công một nửa, thật không ngờ ở trong mắt Riddle còn có sự khác biệt này, tuy rằng cậu ấy nói cũng có đạo lý.

“Thế nào, Slytherin tán thành rồi à?”

“Anh là Muggle đương nhiên không hiểu được người thừa kế của Slytherin có ý nghĩa thế nào.”

“Ông cậu của em ấy hẳn còn sống, đó là thuần huyết.”

“Cái thứ chất thải công nghiệp đó nhiều nhất xem như hậu duệ, người thừa kế còn không xứng... Sống thì sống, nhưng cách chết cũng không xa.”

“Cho dù tất cả Slytherin đồng ý quỳ gối trước mặt Noah tuyên thệ thuần phục, nhưng đừng quên, các cậu còn thiếu một thứ...” Nhìn ánh mắt hỏi của Abr, “Em ấy từng là một kẻ theo chủ nghĩa tâm thường, Slytherin các cậu thiếu một lý do khiến em ấy cần các cậu!”

“Lý do?”

“Tiền tài, em ấy không thiếu, đồ cưới của Slytherin đủ để em ấy sống mấy đời.” Nghe được hai chữ đồ cưới Abraxas bi phần che mặt, “Quyền lợi em ấy không cần, chịu cố gắng như vậy cũng là vì tôi và cậu, mặt khác... Slytherin dùng cái gì để giữ em ấy lại?”

“Nghĩa vụ?” Abr nói xong đã tự khinh thường mình.

“Em ấy còn có một nửa Muggle huyết thống, chẳng lẽ phải làm thủ tướng Anh à? Hay là cậu tính dùng sức mạnh?” Câu cuối cùng sao nghe cứ dễ hiểu sai thế.

“Luôn sẽ có cách, dùng sức mạnh là thủ đoạn sau cùng... Tốt nhất là Voldy tự nguyện.” Ví dụ như... khiến Voldy nhà cậu có baby nhà Malfoy? Vì con, quang huy mẫu tính sẽ khiến cậu ấy lựa chọn điều tốt nhất cho con.

“Gellert Grindelwald đáng chết!” Cái giọng giận dữ của Riddle khiến Saga và Abraxas quay đầu, nhìn sắc mặt tái xanh của Riddle rồi nhìn con cú mèo mang tin tức, lại kinh ngạc nhìn đối phương.

Tuy rằng khi Riddle đi lấy thư có nói là Gellert tới quá rối, nhưng không ai cho rằng như thế, vì Gellert đã hứa sẽ để bọn họ có một kỳ nghỉ hè bình tĩnh, không dùng ba cái chuyện vợ vấn đề đùa. Mà nếu quả thật gặp chuyện lớn gì, lấy cá tính và tôn nghiêm của Gellert càng sẽ không cầu viện bọn họ, tuy rằng mỗi người họ đều có thể giúp đỡ không ít.

Hai người lập tức chạy tới, nhìn thấy một tờ báo từ Đức, còn có thư của Thomas.

Đầy các mặt báo là tin tức Thánh Đồ tập kích Hội Phượng Hoàng, đẩy lên những cuộc bao vây tàn sát, còn có vô số chiến dịch thắng lợi nhờ Albus Dumbledore, và không ít sự tích anh dũng của ông.

Lá thư của Thomas thì đơn giản hơn, dẫu dẫu già trẻ tới Anh tị nạn, nhờ Saga chiếu cố, bọn họ sẽ trốn ở chỗ Muggle vài năm.

“Ông ta rốt cuộc đang làm cái quỷ gì! Khiến cho người người oán trách, đã nói bao nhiêu lần rồi, ông ta không phải cũng đã nhận ra luận điểm trước đây có vấn đề rồi à? Sao lại bắt đầu tàn sát máu lai.” Riddle cuống cuống đi tới đi lui, tuy rằng cậu phê bình Gellert không đáng một đồng, nhưng mấy năm qua nhận được chăm sóc và chỉ dạy, cậu đã thật lòng xem Gellert là thầy, nếu không lần trước vừa nghe tin bên Đức có phiền phức cậu và Saga đã không nói hai lời lập tức chạy tới giúp đỡ như thế. “Còn giúp lão ông mặt phong cảnh vô hạn nữa chứ! Ông ta là heo đầu thai à! Hay trong giấy lát phát hiện mình khó quên tình cũ, muốn dùng tánh mạng tài sản sự nghiệp để đả động lão tình nhân da quýt!”

“Voldy, bình tĩnh lại nào, lời báo chí nói không nhất định là thật.”

“Nhưng Thomas đã gửi thư.”

“Cậu ta... Nói không chừng là dẫn cả nhà tới du lịch.” Bạn học Abr à cái cố của cậu chẳng đáng tin gì đâu.

“Hửm? Vậy à?” Được rồi, Riddle đã tỉnh táo lại, hiện tại chúng ta đã có thể hiểu hơn về cách ăn ở của Thomas.

“Có lẽ, những hoạt động gần đây của Thánh Đồ không phải chủ ý của Grind.” Lời Saga nói khiến hai vị thành niên chú ý, “Grind từ ban đầu là cẩn thận chỉnh đốn giá trị quan của Thánh Đồ, khẩu hiệu vì lợi ích lớn nhất tuy không thay đổi, nhưng không thể loại trừ có mấy gã ngốc không thấy rõ thời cuộc vẫn tiếp tục con đường xưa, cả hai hần cũng biết Grind không mấy quan tâm chuyện mà.”

“Thế nhưng... chuyện đã lớn thế này...” Ông ta còn không quan?

“Chúng ta ngồi xuống từ từ phân tích, còn có, hồi âm bảo Thomas tới đây giải thích, tôi sẽ thuận tiện hỏi trong nhà, nếu Đức thật sự có rung chuyển lớn như vậy, Anh không thể không có tin tức gì.”

“Được.”

Abr xem như người bình tĩnh nhất trong cả ba, tuy rằng cậu biết Grind mà Riddle lo lắng chung quy sẽ thất bại, dân tâm gì đấy cậu đã học bù, cũng biết Muggle không thể diệt sạch, hơn nữa tin tức hiện tại nhận được còn là xung đột đại quy mô với Hội Phượng Hoàng của Dumbledore.

Chẳng qua Riddle lo lắng là hai chữ vận mệnh mà thôi.

“Không, ông ta hiện không có lý do đẩy lên một cuộc quyết đấu chẳng đâu ra đâu với Dumbledore, càng không thể biến biệt thự dưỡng lão của mình thành ngục giam, lần trước tới đó ông ta còn la liếm mấy mỹ nữ Hawaii mà.” Cái lão già mà còn không biết xấu hổ này.

“Em lo là kịch tình, có rất nhiều chuyện nên xảy ra vẫn đã xảy ra, ví dụ như hai đứa bé chết bên bờ biển của cô nhi viện khi em còn bé, đề phòng và căm thù của Dumbledore, còn có Hagrid, tuy rằng chuyện này là em cố ý, nhưng...” Còn có một số chi tiết, khiến cậu phải bất đắc dĩ với vận mệnh. “Ai biết nó có thể vì một lý do quỷ dị lại hoang đường nào đó, mà trở lại như cũ không.”

“Ồ ừm... Đức muốn chơi thì cứ để bọn họ chơi, dù sao chiến tranh cần phải có người chết.” Saga vừa an ủi vừa lên nhìn Abraxas, “Chúng ta chỉ cần quan tâm Grind là được, nếu đến lúc đó ông ta thật sự dám dùng một cuộc quyết đấu với Dumbledore để quyết định chiến cuộc...”

“Em sẽ rút gân, lột da, bào xương, nấu canh, đóng gói ném ông ta lên mặt trăng yêu đương với Ngô Cương!”

...

62. Chương 62: Bảo Tổ (thượng)

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỏi quá)

062 | Bảo tổ (thượng)

“Đây là nhà Muggle à... Ách, các cậu đừng nhìn tôi như vậy, không phải tôi quấy rầy các cậu, là các cậu bắt tôi tới mà...” Thomas chỉ chỉ ngón tay, tuy rằng động tác này khá tổn hại hình tượng, nhưng cậu ủy khuất lắm, nhất là khi thấy sắc mặt của Riddle, xí quá. “À ừm... Anh gì gì đấy, lần đầu gặp mặt xin chỉ bảo nhiều hơn.”

“Chào.” Saga rất có khí thế chung cực BOSS chào lại. (Chung cực BOSS, thoát nhìn hòa ái dễ gần, trên thực tế cho bạn một loại áp lực vô hình chỉ có nhân vật chính mới cảm ứng được, trước khi bày ra kế hoạch cuối cùng chỉ là một vai phụ không quan trọng.)

“À này...” Thomas đáp ứng.

“Người nhà của cậu đã tìm người sắp xếp, đồng thời phái người biết chuyện tới chăm sóc, không cần lo, nhưng phải ủy khuất bọn họ tạm thời không thể dùng pháp thuật.”

“Điểm này tôi đã nói với trong nhà rồi.” Thomas cũng bày ra vẻ mặt ban đầu khi gặp Riddle, ôn hòa vô hại nho nhã lễ độ. (Riddle nói đó là lúc cậu có ấn tượng tốt nhất với Thomas.)

“Đức đã xảy ra chuyện gì.” Riddle phụng phịu.

“Chuyện này... Tôi cũng không biết nữa...” Thomas bị trùng lặp tức lộ nguyên hình, “Tôi về tới nhà chơi được mấy ngày, vừa định bắt đầu làm bài tập, đã bị trong nhà báo cho biết, mau liên hệ cậu, nhà mình phải tới Anh... Tị nạn.” Lén nhìn sắc mặt của Riddle, rồi nhìn Abraxas, “Tôi có hỏi, bọn họ chỉ nói không sao cả, chỉ cần ở vài năm là được... Tôi nghĩ hẳn không phải chuyện gì lớn, ba mẹ tôi thậm chí không nhủu mày lấy một cái.” Cậu quả thật cho rằng cả nhà là tới đây du lịch.

“Đã liên lạc với Grind, nhưng... Ông ta thuận miệng nói câu không có gì đã cắt đứt, hình như rất bận?” Abraxas báo cáo với Riddle, “Nhưng bên ngoài ra vẻ rất nóng nảy, bất kể là Anh hay Đức.”

“Anh?” Hội Phượng Hoàng có nhiều người như vậy à, lật tung trời bên Đức, còn có thể giao tranh ở Anh?

“Là Bộ Pháp Thuật.” Khuôn mặt Abr lóe lên sự ghê tởm, “Có mấy thằng hề cho rằng đây là cơ hội tốt để bọn họ đứng vững.” Xã hội kim tự tháp có quyền quý đứng trên đỉnh cũng có bình dân làm hòn đá tảng, càng có bọn quan liêu chẳng cao chẳng thấp. Cố gắng bò lên thì thôi, nhưng có vài kẻ bản lĩnh không bao nhiêu, đã tâm lại không nhỏ, chuyên đi đường tắt, nhặt của hời, khi dễ người té ngã, đã kích phe thất bại.

Hiện tại Dumbledore kéo tinh anh của mình tới Đức đánh trận, đại quý tộc Anh vì thời cơ mẫn cảm mà lựa chọn đứng nhìn. Cái lũ này bắt đầu ngo ngoe góc đầu.

“Abr, tôi nhớ Bộ Pháp Thuật hẳn nên bị quý tộc nắm giữ.”

“Nhưng thời cuộc bây giờ bị Dumbledore chèn ép quá lợi hại, lũ hề ấy ở khi lão ong mật không rảnh quản mình mượn tay lão ong mật làm một ít... Thí dụ như kiểm tra vật phẩm Nghệ Thuật Hắc Ám... Lỡ mà sơ sẩy bị tra ra gì, bọn thực quyền bên Dumbledore sẽ bỏ đá xuống giếng, gần đây Azkaban đã có thành viên mới, nhưng các quý tộc đều có quan hệ đám hỏi, lũ hề ấy không dám nặng tay, nếu chọc giận đại quý tộc, Hội Phượng Hoàng cũng không bảo vệ được bọn họ.” Cho nên phạt tiền là chủ, tới Azkaban du lịch cũng là ngăn hạn.

“Nếu bên Đức đắc thế, phỏng chừng là người của Dumbledore bị kiểm tra.” Riddle bắt mắt hí híp.

“Không sai.” Nhưng cũng không thể đuổi tận giết tuyệt lũ này.

“Nếu không, anh về Đức một chuyến.” Saga đề nghị, hai người họ đều là phù thủy, Abraxas còn là quý tộc, nếu xuất ngoại khẳng định sẽ rất phiền phức, anh trái lại dễ hơn nhiều.

“Saga, anh quên rồi à, trước đây mỗi khi đi Đức anh đều bị Grind độn thổ lôi đi, giờ chúng ta rất khó tìm được một phù thủy có thể trốn thoát theo dõi đồng thời còn có pháp lực mạnh mẽ để giúp anh vượt biên, nếu đi con đường của Muggle, anh định tới chiến khu nào?” Chờ anh đã thông quan hệ, an toàn tới nơi, đồ ăn đã lạnh rồi.

“.....” Saga bắt đầu dĩ vãng, “Chỉ có thể chờ, Grind đã hứa sẽ tới đón anh vào tháng 10, lúc đó anh sẽ gửi thư cho mọi người. Nếu lão khốn kiếp ấy dám bắt vô âm tín cả một tháng.”

“Đổi sang chủ đề nào đó thả lỏng đi, Thomas gần đây cậu có liên hệ với bọn Pallas không? Bọn họ nói cái gì mà không quấy rầy bọn tôi, kết quả là chẳng thèm gửi lấy một lá thư.”

“Bọn họ à... Sheryl phỏng chừng ở chỗ Moody, đặc huấn, Moody tương lai muốn làm Auror, Pallas vốn tính theo học tỷ Pobby học tí kiến thức để tương lai đi St. Mungo, kết quả bị yêu cầu O. W. L và N. E. W. T của St. Mungo đánh bại, giờ hẳn tị nạn ở nhà Black, chờ khi Pomona tới chơi, bọn họ dứt khoát làm một tiểu tổ bổ túc kiến thức về Muggle.”

“Ế?” Riddle, Abr cộng Saga nhướng mày, giọng nói và vẻ mặt cực kỳ giống nhau. (Tướng vợ chồng)

“Thật đó!” Thomas lau mồ hôi, sao áp lực quá vậy, “Ba cái nhà Black, Pallas, Pomona, Eileen cũng tới. Đây là thành viên thường trú, còn có mấy cái năm khác, lão phu nhân Black rất vui vẻ, đã lâu trong nhà không náo nhiệt như vậy.” Các cụ thích con nít.

“Thật à?”

“Đương nhiên là thật rồi, có người nói Walburga đặc biệt thích Ai Cập cổ, Pomona viết thư nói Walburga lấy lý do nghiên cứu chế độ nô lệ của Muggle thời Ai Cập cổ ôm tư liệu xác ướp của người ta không buông. Eileen thì si mê thảo dược Trung Quốc, Merlin phù hộ, em ấy nói em ấy rất bội phục người Trung Quốc chỉ dùng cách nấu đơn giản, không cần pháp lực, lại có thể khiến ba cái loại cỏ thông thường có được mùi vị đặc sắc như vậy.” Merlin ơi ~ phù hộ độc dược sau này của chúng con với ~

Riddle không khỏi nhú mày, cả đám tiểu quý tộc cố gắng nghiên cứu Muggle như vậy có chút dị thường, tư liệu chiến tranh lần trước cho bọn họ xem gây ra chấn động lớn thế à?

“Mớ tài liệu đó tôi đã đưa bao lâu rồi mà, giờ mới chịu nghiêm túc xem.” Abraxas trái lại bất mãn, thật không nể mặt Malfoy.

“Tôi thì thấy lạ, sao bọn họ chấp nhận nhanh như vậy.” Kiêu ngạo hơn ngàn năm đầu dễ dàng buông bỏ. Phù thủy, nhất là quan điểm của phù thủy thuần huyết đối với Muggle, quả thật như quan điểm của nhân sĩ trí thức tinh anh cao cấp thế kỷ 21 đối với dân quê Ấn Độ vậy, hiểu kỳ thói quen sống của bọn họ, hèn mọn sự lạc hậu nhỏ bé của bọn họ.

“Không lạ đâu, vì nó là ý của Riddle mà, đúng rồi, Walburga bảo phải gọi Voldemort.” Thomas không thêm để ý cười rạn rở, sau đó nhìn lom lom ly nước trái cây trước mặt, trong đầu thì đang phân tích dòng họ Riddle và Voldemort cái nào đọc nghe oách hơn, không hề biết, một câu vô tâm của mình mang tới cho Riddle cảm giác gì.

Vì nó là ý của Riddle mà! Ý... của tôi...

Riddle ngơ ngác ôm ly hồng trà, không biết tâm tình hiện tại của mình là gì, có quần quýt, có nghi hoặc cũng có vui sướng được thấu hiểu, càng nhiều là không biết làm sao.

“Tôi đi lấy pudding.” Riddle ngượng ngùng đứng dậy vào bếp.

Abraxas sững sốt một chút, sau đó ánh mắt đầy sao mong đợi nhìn Saga, ba cái chuyện như phân tích cảm xúc, Saga giàu kiến thức rõ hơn giỏi hơn chuẩn Malfoy còn đang trong trạng thái kiến tập nhiều.

Saga ôn hòa gật đầu, khẳng định suy đoán vừa lóe lên của Abraxas. “Em ấy luôn mềm lòng.”

“Tốt quá rồi, Thomas, làm tốt lắm, tôi đi báo cho các Slytherin đẩy nhanh tiến độ với Riddle.” Abraxas hưng phấn bỏ chạy.

Thomas cầm ly đồ uống của mình, tư thế nghiêm cẩn mà trầm ổn, vẻ mặt sáng ngời lại ưu thương, lộ ra nụ cười thẹn thùng và rụt rè khi nhận lời khen của Abraxas. Một loạt động tác và vẻ mặt tiêu chuẩn hoá tỏ rõ, năng lực lý giải của cậu còn kém, ai đó giải thích giùm cái!!

...

Khai giảng, trên xe lửa.

“Voldy? Sao cậu còn ngồi ở đây? Huỳnh Trưởng nên đi tuần tra.”

“Không đi, Slytherin sẽ không xảy ra chuyện gì.” Riddle nhàn nhã ngồi trên sô pha, “Hơn nữa, có Walburga ở đây ai dám gây chuyện.” Một kỳ nghỉ hè, danh tiếng nào đó của nữ chủ nhân tương lai nhà Black đã truyền khắp cả giới quý tộc, dĩ nhiên, so với mớ scandal bẩn thỉu không thể cho ai biết, chút yêu thích ấy của Walburga chưa nóng được đến 5 phút trong lòng người lớn, nhưng đặt vào tầng lớp vị thành niên, lại ảm ảm có một sự uy hiếp kỳ dị.

“Vậy cậu nên tới buồng tàu của Huynh Trưởng.” Sheryl vô giúp vui.

“Không, cái buồng tàu rách nát ấy nào bằng được với buồng tàu nhà Malfoy!” Lần này phản đối là Abraxas không thể chịu được người yêu ở chung với cả trai lẫn gái.

“Alastor, chúng ta tới buồng tàu nhà Zabini đi.”

“Ể? Chi vậy?” Moody tuy là hỏi nhưng vẫn ngoan ngoãn đi theo, “Anh Riddle, lần sau em sẽ kể cho anh nghe về đợt huấn luyện ở mùa hè này!”

“Sheryl bắt được Mu rồi à?” Nhanh vậy... Em trai đáng yêu của cậu ~

“Hả là chưa, thần tượng và yêu người có chênh lệch rất lớn.”

...

“Tân sinh năm thứ nhất, bên này!”

“Hagrid?” Riddle bị cái giọng thô lỗ hấp dẫn, chiều cao của Hagrid mới năm thứ ba đã bắt kịp người giữ khóa nhiệm kỳ trước, giọng nói và chiều cao của cậu ta cũng đủ để làm người dẫn đường.

“Dumbledore làm cái quỷ gì vậy, Thế Giới Phù Thủy cũng có luật cấm thuê lao động trẻ em mà, sao có thể hành hạ một đứa bé như thế.”

“Đứa... Đứa bé...” Abr xoắn xít, cái tướng đó, nói là con nít cũng không ai tin.

“Đại khái là người giữ khóa đã gặp chuyện gì đó rồi, gần đây Bộ Pháp Thuật đập phá khắp nơi, chức vụ tới gần Rừng Cấm nhất này khẳng định là trọng điểm điều tra.”

“Ừm...” Riddle cũng không mấy quan tâm người giữ khóa cũ, chỉ là thấy Hagrid giả vờ trấn định còn đặc biệt bực mình kín mít nhằm che giấu tuổi tác, đột nhiên dấy lên cảm giác như xem phim chiếu rạp. Cứu Thế Chủ tới từ Thế Giới Muggle, hồ đồ đi theo người quen duy nhất bằng qua con đường gập ghềnh, rồi như cậu của năm năm trước, băng qua cái hồ đen như mực lại trong như gương, nhìn thấy tòa thành sáng lạn thần bí, lại nguy nga trang nghiêm. Cảm nhận một giây cái cảm giác ghi sâu trong lòng, chỉ thuộc về nhà ấy.

“Voldy?”

“Không có gì, chỉ là cảm thấy, thời gian qua thật nhanh, năm đó chúng ta cũng từng ngồi thuyền qua sông, giờ đã năm năm rồi, ha hả, con đường đó chẳng dễ đi mấy đâu.” Hoài niệm xong, Riddle cất bước tiến về phía xe ngựa.

“Không sai, cậu đứng bên hồ diễn một màn kịch thân sĩ và giai nhân, xuống thuyền rồi, tôi vừa định tới chào hỏi...” Abr xanh mặt trông Thomas bên cạnh.

“Ông Trời của tôi ơi, Abraxas, đã bao nhiêu năm rồi, lúc đầu Riddle và Moody đâu có thủ hạ lưu tình, giờ nhớ lại tôi còn thấy đau bụng nè...” Thomas bị thương, đó cũng là sỉ nhục của cậu.

“Ể?” Tới chỗ xe ngựa, Riddle phát hiện có gì đó không đúng, bầy rắn Slytherin đồng loạt đứng hai bên không hề lên xe. Xe bị sao vậy? Có bom à?

“Thủ Lĩnh!” Bầy rắn khom người với Riddle, khiến cho các học sinh chuẩn bị xem náo nhiệt khác giật thót tim, sau một hồi an tĩnh, là vô số tiếng bàn tán xì xào.

“Ừm.” Riddle bình tĩnh gật đầu, sau đó lên chiếc xe gần nhất, không nói lời nào kéo Abraxas theo. Sheryl nhướng mày nghĩ một hồi bỏ qua dự tính đi tìm Moody, kéo Thomas còn đang chờ dẫn lên xe.

Sau khi xe ngựa Riddle ngồi đóng lại, các Slytherin khác nối đuôi nhau lên xe. Chuyến xe tri hoãn mấy phút cuối cùng cũng làm hết phận sự dưới sự dẫn dắt của Vong Mã, chạy tới Hogwarts.

“Chuyện này rốt cuộc là thế nào!!” Riddle vừa lên xe đã thở phì phò hỏi Abr, nhìn nụ cười khó nén của Abr chỉ biết là có vấn đề.

“Chuyện gì?” Abr giả ngu.

“Năm ngoái đâu có vậy!” Đừng nói với cậu là có chế độ này, Thủ Lĩnh mấy nhiệm kỳ trước không có đâu nhé.

“Thủ Lĩnh năm ngoái cũng không có đứng bên xe lửa hoài niệm quá khứ như cậu...” Abr bình tĩnh, “Trước đây Slytherin cũng rất tôn trọng Thủ Lĩnh, chẳng qua cậu luôn ở cạnh tôi, địa vị của Malfoy không thấp.” Abr thức thời nuốt câu Hơn nữa năm đó cậu cũng kiêu ngạo lắm xuống, cậu biết Riddle luôn cho rằng mình điệu thấp.

“Ách...” Riddle cố nhớ lại, Sau này muốn làm gì nhất định phải làm thật nhanh, tuyệt đối không để ba cái chuyện lúng ta lúng túng này xảy ra lần nữa.

Abr nhìn vẻ mặt như hạ quyết tâm của Riddle, không mặn không nhạt bổ sung, “Tôi nghĩ về sau mọi người

có thể sẽ biểu hiện khoa trương hơn thế.”

“Vì sao?”

“Slytherin bây giờ cần một tư thái, một tư thái nghiêm cẩn hơn, cao quý hơn.”

Riddle mở mắt nhìn ánh vàng chớp lóe bên ngoài cửa sổ “Tôi ghét sự phức tạp của quý tộc.”

Sheryl nhìn Abr, hai người bạn thân chơi với nhau từ nhỏ đến lớn trao đổi một ánh mắt, “Kỳ thực cũng không có ghê gớm cả, Riddle, Slytherin luôn tôn kẻ mạnh làm Vua, hơn nữa chấp hành quy tắc này triệt để hơn những học viện khác, cậu... là Thủ Lĩnh chúng tôi thừa nhận. Không đơn thuần chỉ vì thực lực.” Nếu Riddle chịu chú ý, cậu sẽ thống kê được, ngoại trừ Thomas chưa quen, các Slytherin khác đã bắt đầu gọi cậu là Voldemort. Sheryl thường ngày vẫn vậy, chẳng qua ở lúc nào đó cần phải thả lỏng thần kinh của Riddle, nên cậu cũng dùng xưng hô Voldemort.

Bị Sheryl nghiêm trang khen một lời, Riddle khó được xấu hổ, may mắn ánh sáng trong xe không được tốt lắm.

Khi Riddle khó được thất thần, Abraxas cũng quân nhân đào ngũ, Kỳ thực tôi cảm thấy từ Lord không tồi, hô lên cực kỳ khí thế, còn oách nữa, tiếc là quá rõ ràng. Nhưng ngược lại có thể thử một tí, tình nhân ve vãn ai cũng ngại mà, đúng không?

Vì thế một vị quý tộc bạch kim cũng men nhờ bóng tối, gò má ửng hồng bắt đầu ảo tưởng một số màn ảnh không thích hợp cho thiếu nhi.

“Riddle, chẳng lẽ cậu xấu hổ, thả lỏng đi người anh em, lấy ra khí thế ác chính lão ong mật, cũng không phải chuyện to tát gì, nếu có người hành lễ với tôi, tôi khẳng định đã vênh váo nhận rồi.”

Riddle từ trên xuống dưới quan sát Thomas đang bắt chước tổng thống duyệt binh, “Cho nên, tôi là Thủ Lĩnh, mà cậu không phải.”

“.....”

...

63. Chương 63: Bảo Tổ (trung)

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại một mẻ quá)

063 | Bão tố (trung)

Buổi tối khai giảng ngày xưa chọc mắt người nhất đương nhiên là tân sinh, các giáo sư thích nhìn những khuôn mặt mới, một số giáo sư già còn có thể thông qua những khuôn mặt ấy nhớ lại khuôn mặt của cha mẹ bọn họ khi còn là khuôn mặt mới. Các học sinh đương nhiên thích nhìn cái vẻ khấn trương làm lỗi của tân sinh, năm đó bọn họ cũng như thế, không nhìn lại lỗ lã. Walburga từng nói, chỉ có khi phân viện cô mới không bài xích máu bùn, ai bảo bọn nhỏ ở Thế Giới Phù Thủy tám chín phần mười là cha mẹ đi đâu con đi đó.

Viết ra đoạn giới thiệu này cũng là vì tiêu điểm tầm mắt năm nay, không phải học sinh mới mà là... Albus Dumbledore.

Bàn Slytherin

“Ôi ~ Merlin ơi, cậu nhìn lão ong mật kia.”

“Nhỏ tí, Pallas, ở ngoài phải gọi Dumbledore.”

“Là giáo sư Dumbledore...”

“Mặc kệ là gì, các cậu nhìn kia, ổng dĩ nhiên mặc trường bào bình thường, bình thường đó! Kiểu dáng bình thường, màu sắc bình thường, phía trên cũng không có hoa văn dư thừa, Merlin ơi, tận thế đã tới rồi à?”

“Không thể nào, có người nói tận thế kế tiếp là năm 99, tới kiểu này sớm quá.” Thế Giới Muggle quả nhiên thật khó hiểu, tận thế cũng chia nhóm mà tới.

“Tôi hỏi này kỳ nghỉ hè này các cậu đã bỏ túi sách Muggle gì vậy.”

Chỗ Gryffindor.

“Dark Wizard đáng chết tà ác, nhất định là lũ khốn ở Đức nguyên rủa giáo sư Dumbledore của chúng ta.”

“Nói không chừng là Thuốc Đa Dịch.”

“Ý cậu là lũ khốn ấy là giả? Để tôi đi bắt lũ.”

“Mau ngồi xuống, lỡ là thật thì sao?”

“Điên hả! Giáo sư Dumbledore mặc bộ đồ đơn giản như vậy, quả thật chẳng khác gì cởi / trường.”

Ravenclaw

“Gryffindor nói là nguyên rửa, Slytherin nói là tận thể, các chị em, mọi người thấy thế nào.”

“Có thể cộng thêm các anh em không? Huỳnh Trưởng.” Nam sinh Ravenclaw.

“Nhiều nhất là bùa yểm, nguyên rửa không có hiệu quả như thế.”

“Cậu nói liệu có phải là loại độc được khiến người thích riêng một màu nào đó không, loại mà Thủ Lĩnh Slytherin trúng chiêu ở năm thứ ba ấy.”

“Không đâu, Eileen nói bài thuốc độc được ấy là bài thuốc hiếm, hố Riddle xong, bọn họ đã quyết định không nhắc tới nó trong 50 năm kế, hơn nữa cậu nhìn vẻ mặt kinh ngạc của Slytherin thì biết, không phải bọn họ làm.”

“Mặc kệ là nguyên rửa cũng được, bùa yểm cũng được, tôi hy vọng lời nguyên này có thể kéo dài.”

Mọi người yên lặng gật đầu, “Vậy chúng ta nghiên cứu nó đi, nghiên cứu xong rồi, thì bỏ bùa giáo sư. Bảo đảm thẩm mỹ của thầy ấy luôn được bình thường.”

“Không tốt lắm đâu...” Đang hưng phấn ~~

“Không sao, nghiên cứu xong giao cho Riddle chấp hành, cậu ấy sẽ có biện pháp thần không biết quỷ không hay.”

Hufflepuff

“Hiệu trưởng bình thường...”

“Không đúng, đây là bất thường.”

“Vì sao?”

“Đây là ma lực của tình yêu...”

Bàn ăn giáo sư

“E hèm... Albus, quần áo của cậu...”

“Xấu lắm, phải không, hết cách rồi, vừa trở về từ chiến trường.” Dumbledore rất phiền não, bộ quần áo này làm ông thấy khó chịu cả người, “Hội Phượng Hoàng bỏ phiếu thông qua nói lên chiến trường phải mặc đồng phục thống nhất.”

Mấy bộ đồ thường ngày của cậu, đi tới đâu lóe sáng tới đó, thì ra Hội Phượng Hoàng cũng có nhân tài, có thể nghĩ ra cơ như vậy.

“Các trò, vì giáo sư Dumbledore có một số chuyện vướng bận, môn Biến Hình học kỳ này của chúng ta sẽ do phu nhân Carol Longbottom dạy thay.”

Phu nhân Longbottom tao nhã, khi cười rất có cảm giác của mẹ đứng dậy khom người chào mọi người.

“Là bà ấy.” Tính năng tốt đẹp của CPU Dark Lord giúp Riddle nhìn thấy người phụ nữ trong trí nhớ. Lúc đầu vì cứu Saga vọt tới Hẻm Xéo, là bà đã giúp đỡ cậu.

“Cậu quen à?”

“Ừ, bà ấy xem như là phù thủy đầu tiên tôi gặp. Là một người phụ nữ thiện lương.” Nhờ câu bảo đảm này của Riddle, cuộc sống của Carol Longbottom ở Hogwarts sẽ thoải mái hơn lão ong mật không biết bao nhiêu lần.

“Tôi hy vọng mọi người sẽ cho bà ấy tôn trọng nên có.” Thời buổi hiện tại người tốt không nhiều.

“Dạ, Thủ Lĩnh.”

Rất tốt, đãi ngộ của giáo sư Longbottom lại tăng lên.

...

“Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?” Riddle nhíu mày nhìn phần báo cáo trong tay Abraxas, còn tưởng rằng Grind sẽ hạn chế chiến tranh đến mức thấp nhất, sau đó lặng im kết thúc, kết quả là càng đánh càng hăng.

“Có lẽ Grind có lý do thúc đẩy chiến tranh, mặc dù bây giờ hai bên đã đánh đến đỏ mắt, nhưng chưa chạm vào căn bản.” Abraxas không khỏi sinh ra suy nghĩ khác, “Hay là Grind cố ý mở rộng chiến tranh? Để nhờ... dư luận đình chỉ nó?” Bọn họ đều biết Grind cần một cái cớ để ngừng chiến, thế nên lý do này cũng rất hợp lý, đặc biệt khi dư luận ở Đức luôn bị Grind nắm giữ.

“Dư luận?!” Sắc mặt Riddle kéo xệ, nhớ tới trong nguyên tác cũng là vì dư luận ảm ỉ, Dumbledore bị bức

đến phải khiêu chiến với tình nhân cũ Grindelwald. Mặc dù giờ Dumbledore không còn bắt mắt với việc tham chiến như trong nguyên tác, mà là tích cực xuất hiện ở mọi mặt trận, cả giáo sư dạy thay cũng tìm tới. Nhưng Riddle đã miễn cảm đến độ không chấp được có một tí chuyện xảy ra y như nguyên tác.

“Saga gửi thư nói thế nào?”

“Tình trạng của Grind không tệ, Thánh Đồ khá rối loạn, anh ta bị cả đồng Muggle-Repelling Charm khi dễ.” Riddle nhíu mày, cậu tóm tắt tình huống của tình nhân mafia nhà mình bằng nửa câu sau, nhưng trên thực tế Saga đã bị Grind tức đến độ mỗi ngày phải thủ hạ ném lựu đạn vào đầu đầu đó.

“Tôi muốn hủy Bộ Pháp Thuật!” Tiếng thét kinh người của Pallas kéo lấy sự chú ý của phòng nghĩ.

“Pallas, hủy Bộ Pháp Thuật cha cậu sẽ thất nghiệp.”

“Tí tiền lương ấy, còn không đủ mua quần áo cho tôi.”

“Nói rõ ràng, Pallas, còn có làm một thực nữ cậu tốt nhất đặt chân mình xuống đất mà không phải lên bàn.”

“Vậy tôi không thêm làm thực nữ.” Pallas nhảy xuống bàn, nhào vào lòng Riddle, “Ôi, Voldemort tôi muốn hủy cái chỗ quỷ quái ấy, chém lũ hề phải trung gian thành bảy mảnh đưa cho Walburga làm xác ướp.”

“Tôi muốn toàn thân, cảm ơn.”

“Pallas, lũ hề đó tới nhà cậu kiếm chuyện à?” Sheryl lý trí phân tích, nhà Pallas tuy không phải quý tộc đứng đầu như nhà Malfoy, nhưng cũng không kém nhà Zabini bọn họ bao nhiêu, hơn nữa nhờ người nào đó quan hệ của các Slytherin thuộc thế hệ này không tệ. Phải trung gian của Bộ Pháp Thuật cho dù muốn khiêu chiến cực hạn nhẫn nại của quý tộc, cũng sẽ không ra tay với nhà Pallas. Cha Pallas giống hết cậu ấy, kiên trì không nhiều mấy.

“Không phải nhà tôi, lần này...” Thần bí hạ giọng, “Lần này là Gryffindor!”

“Gryffindor?” Âm thanh nghi ngờ của tập thể, một dấu chấm hỏi hai hàm nghĩa, một là, Bộ Pháp Thuật kiếm chuyện với Gryffindor làm gì? Bọn họ không sợ Dumbledore gỡ mặt à? Hai là, chuyện của Gryffindor cậu nhúng tay vào làm chi?

“Hơn hai mươi năm trước, nhà tôi có người dì gả cho một Gryffindor, chuyện này âm ỉ đến cả hai nhà đều mất hứng, đừng nghĩ nữa, ba cái chuyện tào lao này năm nào cũng có, dì tôi là Ravenclaw các cậu hẳn không để ý tới đâu, quan hệ của người lớn hai nhà căng thẳng lắm, sau đó cha Rona vào Hội Phượng Hoàng, lại càng bết bát hơn. Nhưng tôi và Rona là bạn bè tốt của nhau, sang năm em ấy sẽ tới Hogwarts, bé loli đáng yêu của tôi, cái lũ thô tục, vô lễ của Bộ Pháp Thuật, bọn họ vô duyên vô số lực soát, thậm chí cả phòng ngủ của con gái cũng không tha!” Lời Pallas nói khiến mọi người xung quanh không khỏi nhíu mày.

Bọn họ là Slytherin, thủ đoạn này từ đầu đã đoán được hơn nửa, nhất định là nhà cô bé ấy lệ thuộc Hội Phượng Hoàng, đặc tội một cái thuộc phái trung gian, giờ một tờ lệnh lục soát ăn không nói có khiến cái nhà này rơi vào hỗn loạn, dù không tạo được tổn thất thực tế gì, nhưng khẳng định để lại bóng ma với danh tiếng còn có tâm lý của già trẻ trong nhà. Gryffindor lại không thể ẩn nhẫn như Slytherin, nếu tin tức của Pallas chậm tí, sáng ngày mai bọn họ đã có thể nghe được tin, thành viên nào đó của Hội Phượng Hoàng đại náo Bộ Pháp Thuật.

“Cha Rona hiện ở Đức.” Pallas bổ sung khiến bầy rắn biết bọn họ thiếu tin tức để xem rồi, “Giờ dì tôi đang cùng mẹ chồng cản ông Rona lại, không cho ông ấy lao tới Bộ Pháp Thuật.”

Gryffindor... Bầy rắn Slytherin nếu có thể nghe được tiếng lòng của những người khác, nhất định sẽ thờ dài với sự ăn ý của mình, nhưng giờ khắc này vẻ mặt quần quýt hết kiên nhẫn cộng thêm khinh bỉ y chang nhau của mọi người hẳn cũng đã đủ thống nhất.

“Ba ba.” Riddle vỗ tay, hấp dẫn sự chú ý của bọn họ, được rồi, kỳ thực cậu chỉ là tính bảo Pallas leo xuống bàn mà thôi, sự yên tĩnh đồng loạt xung quanh khiến cậu nhớ tới vụ xe ngựa ở khi khai giảng “Chúng ta ở trường dù sao cũng không giúp được gì, ngoại trừ viết thư cho cha mẹ ra làm một học sinh thủ đoạn của chúng ta hữu hạn, chúng ta không thể vì sự tùy hứng của mình mà mang tới phiền toái cho gia đình, gia chủ hiện giờ là trưởng bối của các cậu không phải các cậu.” Câu đầu tiên Riddle thốt lên đã bỏ đi ý nghĩ méo với gia đình của một số tiểu quý tộc.

“Những chuyện nhỏ khác còn dễ nói, chuyện này dính đến vấn đề thời cuộc, nhưng không hẳn hoàn toàn bó tay, sắp xếp lại mạng lưới tin tức của các cậu, viết ra một phần danh sách của phái trung gian, dự phòng sẵn. Lũ ấy không phải nhân lúc Dumbledore đi vắng, các quý tộc đứng nhìn, muốn chiếm lấy quyền lợi lớn hơn sao. Trước kia là nhờ tay Dumbledore trấn áp thế lực của các quý tộc, giờ lại lột bỏ thế lực của Dumbledore.”

“Tôi muốn báo thù, Voldemort!” Pallas buồn bực làm nũng. “Cậu không biết Rona đáng yêu cỡ nào đâu, nó còn nói sang năm sẽ vào Slytherin, làm kẻ phản bội đầu tiên của gia đình.”

“Thật là một tin tức khiến người thích nghe.” Không làm Pallas đổi ý được Riddle chỉ có thể mở miệng vàng, “Còn nhớ The Grudge không?”

“Nhớ, tiểu thuyết kinh dị đăng trên tờ báo trường.” Chủ ý của Riddle, một đứa bé nhỏ nhắn ở Hufflepuff chấp bút, câu chuyện dọa hãi cả ngôi trường. (Sự thật chứng minh nhìn người không thể chỉ nhìn bề ngoài.)

“Cho Rona phiên bản cải biên, tìm Hufflepuff ấy đặt một bản, các cậu thiết kế phương án hành động hợp lý, cần suy xét đến khả năng diễn xuất của một nhà già trẻ người ta, Eileen, mớ thuốc ác mộng, gây sỏi, còn có mảnh vỡ ghi hình gì ấy cũng chuẩn bị một phần cho cô bé đó, thù, hãy để cho bọn họ tự báo, chúng ta phụ trách kế hoạch là được, thoải mái chứ?”

“Đương nhiên rồi, Voldemort chúng ta làm thêm vài vỏ nhé, phải biết khoảng thời gian trước rất nhiều tiểu quý tộc cũng không được yên ổn lắm đâu.”

Riddle liếc nhìn bày rần ánh mắt lóe xanh xung quanh, bất đắc dĩ thở dài, “Đừng lố quá.” Tích chút âm đức, một người kể ngắn hai người kể dài, bọn tiểu quỷ lớn lên trong hoàn cảnh âm mưu quỷ kế hợp mưu lại...

Có chút giống như King Hades. Người khởi xướng nhớ tới một bộ manga, tuy rằng cậu chưa xem nhưng đã nghe cô em gái thích soái ca phản diện nhắc tới cái tổ chức chuyên thay người vạch kế hoạch làm sao phạm tội này. Đáng tiếc Thế Giới Phù Thủy chỉ có Auror không có thám tử Q.

Slytherin hừng hực khí thế bắt đầu giày vò, bọn họ sớm đã chướng mắt với lũ cỏ mọc đầu tường ấy, trong nhà vì thế cục chính trị không thể lộn xộn, bản thân bọn họ động thủ tiểu đả tiểu nháo còn không được sao.

Chẳng qua không ai ngờ, lũ người bị bọn họ xem thường ấy, sẽ kiêu ngạo đến vậy.

...

“Mấy vị quan viên Bộ Pháp Thuật, tôi nhớ giờ hẹn của chúng ta là buổi trưa thì phải.” Mới sáng sớm, ba kẻ đầy mặt huỳnh hoang đã xuất hiện ở lễ đường Hogwarts, sắc mặt của lão hiệu trưởng Dippet lập tức xệ xuống. Tuy rằng tuổi lớn, có nhiều chuyện lực bất tòng tâm, nhưng có một số chuyện ông tuyệt đối không thỏa hiệp, ví dụ như chuyện mấy kẻ ngu ngốc này muốn làm.

“Lúc nào tới cũng được cả, phải biết rằng, thời gian của chúng tôi quý giá lắm.” Cả ba thoát nhìn còn rất trẻ, “A ~ thật hoài niệm, có thể được trở về Hogwarts, nhưng chúng ta vẫn nên nói chính sự thôi.”

Không nhìn vẻ căm tức của hiệu trưởng, và tiếng xì xào bàn tán của các học sinh, kẻ cầm đầu đứng giữa dường như rất hưởng thụ tầm mắt của mọi người, gã chậm rãi lấy ra một phần tài liệu, tới trước bàn dài Slytherin, khê ho hai cái, không chú ý thấy khuôn mặt của các Slytherin đã thay đổi.

“Trải qua điều tra và kiểm chứng nhà Finger bị nghi có dính líu đến việc buôn lậu vật phẩm Nghệ Thuật Hắc Ám, lệnh cho Brown Finger lập tức tới Bộ Pháp Thuật phối hợp điều tra. Trưởng phòng Cornelius Fudge của phòng Vật phẩm vi phạm Lệnh Cấm thuộc Ban Thi hành Luật Pháp Thuật của Bộ Pháp Thuật.”

Kể tới rất tự mãn đọc xong, dùng là giọng quan tiêu chuẩn, cảm giác như luyện tập đã lâu, trên người đầy cái mùi gà chó lên trời, cả họ được nhờ như giẫm vận cứt chó, cái cảm giác tận lực giả vờ cao quý đừng nói lão Malfoy Riddle từng gặp, cả Abraxas vì khuôn mặt mà khí chất chiết khấu chỉ còn 1% cũng không bằng, thật là một thằng hề.

Thậm chí Gryffindor luôn làm trái với Slytherin cũng không hề vui sướng khi người gặp họa mà hoàn toàn căm tức nhìn cái lũ này.

“Brown Finger, xin hãy đi theo chúng tôi.” Bọn họ như là rất vui vẻ với sự hoảng loạn trên mặt Finger.

“Giờn gì vậy, đó là học trò của tôi, các anh không có tư cách bắt học sinh Hogwarts.”

“Ôi ôi ôi ~ giáo sư Slughorn, chúng ta lại gặp mặt, đừng khẩn trương, chúng tôi chỉ là dẫn cậu Finger đi hỏi mấy câu theo lệ mà thôi, không phải ném cậu ấy vào Azkaban, cha mẹ cậu ấy cũng đang nhận điều tra, bọn họ rất nhanh có thể gặp lại.”

“Không ai có thể nhúng tay vào trật tự Hogwarts, thậm chí bộ trưởng Bộ Pháp Thuật cũng không được.” Lão hiệu trưởng lên tiếng.

“Hiệu trưởng, chúng tôi chỉ là hỏi, ông không thể can thiệp trình tự pháp luật của cả Thế Giới Phù Thủy, phạm pháp, cho dù là phù thủy vị thành niên cũng phải phụ trách, giờ thì cậu Finger, chúng ta đã trì hoãn quá lâu rồi, xin hãy đi theo chúng tôi.”

“Mày đã làm gì cha mẹ tao!” Trải qua hoảng loạn ban đầu, Finger giờ đã hoàn toàn giận dữ, “Lũ rác rưởi bọn mày.”

“Sỉ nhục quan viên Bộ Pháp Thuật, cậu Finger, cho dù cậu không dính tới chuyện vật phẩm vi phạm lệnh cấm, cậu cũng phải ở lại Bộ Pháp Thuật mấy ngày đấy, hừm. Ui chao!” Thằng hề vừa tính bắt người, thân thể đã lập tức bay ra ngoài.

Hai người còn lại rút đũa phép ra chỉ vào Riddle, không sai, động tác phách lối thưởng thức đũa phép của Riddle nói cho mọi người biết người vừa sử dụng pháp thuật là ai.

So với ánh mắt sùng bái của các nam nữ sinh học viện khác, còn có ánh mắt lo lắng + trách cứ + khen ngợi của các giáo sư, tập thể Slytherin đã rút đũa phép chỉ vào ba kẻ nợ, vẻ mặt của Riddle rõ ràng nói cho bọn họ biết, Thủ Lĩnh của bọn họ đã nổi giận, nó là cơn giận của Vị Vua bọn họ tán thành.

“Mày! Mày! Mày!” Kẻ quỳ rạp trên đất vì đôi chân run rẩy mà bò mấy lần mới đứng lên được tức giận chỉ vào Riddle, nhưng bị mười mấy cây đũa phép chỉ vào gã cuối cùng không thể nói ra một câu hoàn chỉnh, hai đồng lõa bên cạnh cũng xấu hổ, đũa phép giờ không được, không giơ cũng không được.

“Cornelius Fudge là ai?” Riddle không nhìn thằng hề trên đất, cũng không nhìn bất kỳ ai, thản nhiên chơi với cây đũa phép, giọng nói khàn khàn thanh lãnh mê người đang trong thời kỳ biến thanh của một thiếu niên, mang theo tuyệt đối khinh thường, quanh quẩn giữa lễ đường Hogwarts an tĩnh.

“Là gã.” Abraxas đứng dậy hành lễ với Riddle, vô cùng cung kính trả lời, dùng ngón tay chỉ vào gã đang ngồi xổm trên đất.

“Phòng Vật phẩm vi phạm Lệnh Cấm? Là Sở cấm lạm dụng vật phẩm Muggle đó à?” Ngả ngón và giễu cợt hỏi.

“Không, là một phân bộ thuộc Ban Thi hành Luật Pháp Thuật của Bộ Pháp Thuật, nhằm gia tăng tỉ lệ vào nghề, một phân bộ nhỏ Bộ Pháp Thuật mở ra ở 2 năm trước, nhân viên hiện có: 3.” Lời Abraxas nói khiến các thầy trò Hogwarts lần đầu tiên có ấn ý cười khê. Các Slytherin không hề cười rụt rè, Gryffindor không hề cười khoa trương, nụ cười của mọi người đều giữ ở một mức độ một ý nghĩ, là chế giễu.

“Xem ra nếu không phải phó hiệu trưởng của chúng ta phải không ít người tới hải ngoại khảo sát, phân bộ này sẽ không có cơ hội vận tác.” Sắc mặt của hai người hầu tái xanh, mặt của Fudge thì đen kịt.

“Mày... Mày...”

“Malfoy, tôi nhớ cục trưởng của Ban Thi hành Luật Pháp Thuật của Bộ Pháp Thuật xưa nay là nhà Malfoy.”

“Phải, Thủ Lĩnh, tôi cam đoan nhiều nhất năm năm ngành này sẽ không còn tồn tại. Nếu cha tôi đồng ý với lời đề nghị, tháng sau nó sẽ không còn tồn tại.” Abraxas khom mình hành lễ lần thứ hai, các Slytherin tập thể ca ngợi Thủ Lĩnh và Thủ Lĩnh phu nhân của bọn họ kẻ xướng người hoạ, thảo nào Sheryl nói Abraxas là người hiểu Riddle nhất.

“Mày nghĩ mày...” Fudge nhảy dựng lên, chỉ vào Riddle, bị ánh mắt lạnh lùng của Riddle nhìn làm cho nửa câu sau không cách nào nói nên lời.

“Ông Fudge có gì bất mãn với năng lực của nhà Malfoy à?”

“Không không, chuyện này... thiếu gia Malfoy.” Lời vừa thốt ra mọi ánh mắt xung quanh đã trở thành khinh bỉ, Ravenclaw khinh bỉ trí thông minh của gã, Hufflepuff khinh bỉ lòng trung thành của gã, Gryffindor khinh bỉ sự can đảm của gã, Slytherin triệt để khinh bỉ gã từ đầu đến chân từ trong ra ngoài.

Gã này tuyệt đối không thuộc học viện nhà mình. Các học sinh có niềm vinh dự tập thể rất mạnh đồng loạt phui sạch quan hệ.

“Tôi, tôi đang chấp hành công vụ, ngài không thể ngăn cản trình tự vận chuyển bình thường của Bộ Pháp Thuật, tôi nghĩ lệnh tôn hãn đã nói cho ngài biết điểm này.” Fudge vặn vẹo khuôn mặt vẫn kiên trì nói hết lời, gã biết Slytherin luôn lấy lợi ích làm đầu, chỉ cần để Malfoy hiểu rõ giá trị của gã, vậy tiền đồ còn có bảo đảm, dù là bị lợi dụng, dù là làm con rối, chỉ cần giữ được địa vị sớm muộn gì cũng có một ngày gã có được những gì mình muốn.

“Tôi nghĩ cha tôi đầu tiên nói cho tôi biết là nên làm thế nào để trở thành một Slytherin hợp cách mà không phải một con chó của Bộ Pháp Thuật.” Ánh mắt màu xám lam không thèm nhìn Fudge, tiếng cười khê đồng loạt lần thứ hai vang lên trong lễ đường khiến Fudge ước gì có thể nhào lên xé nát Abraxas, nhưng gã nhần nhịn kéo ánh mắt oán độc về phía Riddle, gì chứ... Thủ Lĩnh???

“Cornelius Fudge.” Ở khi Fudge suy xét tới địa vị bối cảnh của Riddle, thiếu niên bị gã nhìn chăm chăm nhẹ nhàng mở miệng mang theo quyền uy tuyệt đối.

“Dạ.” Tiếng trả lời theo bản năng khiến tiếng cười trong lễ đường khoan khoái hơn, nếu trước còn là giễu cợt, thì giờ hoàn toàn rất đơn thuần, như vừa thấy được màn biểu diễn đặc sắc của thằng hề trong gánh xiếc thú. Mà sắc mặt của Fudge đã không còn là đen kịt hay tái xanh nữa, nó phát triển về phía cái đĩa pha màu nào đó. Thậm chí khóe miệng của hai gã thuộc hạ cũng run rẩy cả lên.

“Cornelius Fudge, tôi không hỏi học viện của ông, tôi nghĩ ông hẳn tốt nghiệp từ Hogwarts...” Không chờ câu trả lời, Riddle đã đứng dậy, bước nhịp bước ưỡn nhả hoàn mỹ tới trước mặt Fudge, lạnh lùng cúi xuống nhìn gã (Fudge bị lùn), “Tốt nghiệp từ Hogwarts thì nên biết về Thủ Lĩnh của Slytherin...” Ánh mắt lạnh băng như muốn đông chết người, áp lực không hề khổng chế ập lên người gã và thuộc hạ của gã.

“Biết Slytherin thuộc về tôi không? Biết một phần tư Hogwarts do tôi quản không? Nếu biết, ông còn dám can đảm ở địa bàn của tôi, đứng trước mặt tôi, động vào người của tôi!”

...

64. Chương 64: Bão Tố (hạ)

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỏi quá)

064 | Bão tố (hạ)

Ông còn dám can đảm ở địa bàn của tôi, đứng trước mặt tôi, động vào người của tôi!

Nháy mắt cả Hogwarts đều dùng ánh mắt sùng bái nhìn Riddle, bên trong những đôi mắt ấy lóe lên không phải trái tim thì là ngôi sao, đặc biệt Slytherin hưng phấn nhất, nếu không phải Sheryl phản ứng nhanh, ra hiệu cho bọn họ đừng nói lung tung, phỏng chừng bọn họ đã tập thể quỳ xuống hô to My Lord.

Abraxas cũng rất hưng phấn, nhưng... Liếc Finger một cái, Voldy, thân ái, lần sau chú ý dùng từ.

“Mày! Mày nói bậy bạ gì đó!” Mọi người vỗ tay cho Fudge đi, gã còn có thể mở miệng được kìa.

Riddle khinh bỉ nhìn gã một cái, búng tay, tấm da dê gã cầm tự động bốc cháy, Fudge như một nữ sinh nhìn thấy con chuột, hắt tấm da dê ra, còn ngao ngao thét lên.

“Đó là công văn!” Chuột cũng có lúc dám cả gan khiêu chiến mèo, dù chỉ là trong nháy mắt.

“Bớt chơi cái điệu với tôi, ông có tư cách tự cao tự đại à? Quý tộc tôi thấy còn nhiều hơn phù thủy ông đã gặp, quan liêu tôi biết cũng nhiều hơn Muggle ông đã gặp.” Đây là lời thật, đời trước mỗi ngày cậu xem tin tức gặp mặt người lãnh đạo, “Tôi đốt công văn? Có à? Công văn bắt người của Bộ Pháp Thuật sẽ ban ra từ một phân bộ lâm thời chỉ có ba người? Ông Fudge, tội danh lạm dụng chức quyền phi pháp giam cầm học sinh vô tội cũng không nhỏ lắm đâu...”

Fudge không dám tin mở to đôi mắt chuột. Riddle lại rất ngẫu mà nhướng mày, tiếp tục kích thích, “Nhận được lệnh truyền của ngành chức năng liên quan trực thuộc Bộ Pháp Thuật ở thời gian chỉ định tới nhận câu hỏi điều tra mới là trình tự bình thường, trực tiếp tới cửa bắt người là cái cớ gì! Ông là cộng hành nào, củ tỏi nào, Auror? Cục trưởng Ban Thi hành Luật Pháp Thuật? Bộ trưởng Bộ Pháp Thuật? Hoặc là Finger phạm vào tội ác tày trời người người oán trách gì, cần một... tình anh như ông đích thân áp giải tới Bộ Pháp Thuật?”

“Đây là trình tự!!!”

“A ~ giọng cũng không nhỏ, thưa ông Fudge không biết hỏi cái, tôi sẽ không bị ông lừa đâu, trình tự? Trình tự gì? Quy tắc ngầm mới có à, phó bộ trưởng mới nhậm chức kính yêu của chúng tôi ám chỉ các ông phải không, lần này xem như là khai hỏa danh tiếng của các ông? Hừ, Slytherin bao che khuyết điểm đã nổi tiếng ngàn năm, cho dù là sai chúng tôi cũng sẽ lật ngược phải trái, hướng chi chuyện này khởi đầu là do kẻ ngu xuẩn như ông mới sáng sớm đã ăn không nói có tới đây làm ầm ĩ. Lãng phí thời gian của mọi người, ô nhiễm tâm mắt của chúng tôi, kích thích thính giác của chúng tôi, phá hủy hình tượng của Bộ Pháp Thuật trong lòng các phù thủy Anh đời kế tiếp.” Tội danh cực lớn, nhưng Gryffindor khi nghe thấy mấy chữ bao che khuyết điểm đều đồng loạt gật đầu, sau đó một thời giờ căm tức đối thủ cũ.

Máng xong rồi Riddle chợt nhớ ra, giờ cần làm nhất là khiến ai ai đó của nhà mình thoát tội, ánh mắt màu đen như biết nói kèm theo khuôn mặt tuấn mỹ vô song nhìn về phía bàn Ravenclaw, một nữ sinh Ravenclaw tóc xoăn nâu phủ dài đến eo dáng vẻ nghìn vạn đứng lên, hành cái lễ khi gặp Thủ Lĩnh của Slytherin. (P. S cô ấy là chiến lợi phẩm năm trước)

“Monica, tội của bọn họ tính thế nào.”

“Căn cứ vào điều 15 chương 1 trong Hành vi chuẩn mực của Nhân viên công vụ trực thuộc Bộ Pháp Thuật và điều 8 chương 3 của Điều lệ khi chấp hành pháp luật phiên bản chỉnh sửa cuối cùng năm 1940. Giả mạo nhân viên cơ cấu quyền lợi, hoặc giả mạo quan viên Bộ Pháp Thuật, đồng thời tạo thành uy hiếp đối với an toàn tánh mạng con người và tài sản, hoặc lợi dụng thân phận giả mạo giành tư lợi, bồi thường từ 1~2 vạn Galleon, 3 tháng giam cầm Azkaban, nếu là nhân viên công vụ, cách chức, chung thân không thuê mướn. Wizengamot có thể căn cứ tình tiết phạm án để tăng thêm phán quyết.” Không hổ là Ravenclaw, điều lệ không sót một chữ, còn rất thông minh tiết kiệm các tình tiết giảm án.

“Định nghĩa về vật phẩm Nghệ Thuật Hắc Ám?”

“Nghệ Thuật Hắc Ám, là thông qua các thủ đoạn như bùa chú, độc dược, cổ ngữ Runes, pháp trận hoặc luyện kim tạo thành vết thương có thể trong thời gian ngắn cấp tốc tổn thương tánh mạng con người hoặc để lại hậu quả không thể trị liệu mang tính vĩnh cửu. Những vật phẩm mang tính phá hủy đại quy mô không thể nghịch chuyển, và có thể gây ra những tổn thương chậm rãi không thể nghịch chuyển như suy nhược, già yếu, mất đi pháp lực, thân thể biến dị vân vân đều được định nghĩa là Nghệ Thuật Hắc Ám.”

“Rất tốt, tiểu thư Monica, trí nhớ của cô đáng được ca ngợi.”

Monica đỏ mặt, ngượng ngùng nhìn Riddle, lại liếc nhìn bạn trai về mặt tự hào trên bàn Slytherin “Tạm tạm, tôi chỉ là thích xem chút sách tiêu khiển.”

Mấy cái xem như đọc rộng co rút khóe miệng, trong đầu lóe lên độ dày của mấy quyển sách ấy, tiêu khiển...

Riddle rất không phúc hậu cho rằng, nếu JKR cầu huyết tí, Hermione Granger tám phần mười là nghiệt trái của quý cô Ravenclaw này. (Ê! Tuổi tác không đúng.)

“Finger, nhà các cậu có mấy thứ này sao?”

“Đương nhiên là không rồi!” Finger cũng bắt đầu dĩ hễ, Riddle bảo nổi xong ra vẽ rất nhiều người đã quên cậu mới là chính chủ của vụ việc.

“Ồ?” Nói tiếp đi.

“Ai sẽ rảnh rỗi cất giữ mớ bom hẹn giờ ấy hả, để ba cái đồ nguy hiểm như vậy trong nhà, là tiêu diệt địch nhân hay đối phó với mình, lại nói lũ bọ chét này đã giày vò hơn nửa năm, cho dù trong nhà có gì dị thường, để phòng ngừa phiền toái, cũng đã sớm dọn sạch rồi!” Có thể biết bom, kỳ nghỉ hè này bỏ tức hữu hiệu.

“Đáng tiếc ~ hiển nhiên các vị quan viên của chúng ta cho rằng những thứ như bình trà biết cắn người cũng coi như là vật phẩm Nghệ Thuật Hắc Ám nguy hiểm.” Riddle hời hợt kéo sự chú ý của mọi người về chỗ ba tên củi mục, “Các ông là phù thủy thật à?” Xung quanh vang lên tiếng cười nhạo, cũng trộn lẫn không ít ánh mắt giận dữ, bị đùa giỡn không chỉ có Slytherin.

Riddle âm thầm gật đầu, cậu rất hài lòng với phản ứng của mọi người, cuối cùng... Bình tĩnh nhìn Fudge, khóe miệng nở một nụ cười nếu Dumbledore nhìn thấy tuyệt đối sẽ mời cậu đi uống trà.

Mồ hôi lạnh chạy ròng ròng, Fudge vặn cái mũ trong tay nhìn hiệu trưởng ấp úng không nói nên lời, cuối cùng chỉ có thể ngây ngốc ha hả hai cái với Dippet, xoay người thậm chí không kịp ngoắc hai gã thuộc hạ từ đầu đến cuối chỉ làm bối cảnh chạy theo, nhưng phản ứng của hai bối cảnh ấy không chậm, theo sát sau Fudge còn ỷ vào ưu thế chân dài ẩn ẩn có xu thế vượt trước.

Ai... Riddle thở dài, Hogwarts ơi, không gian lớn thế để làm gì?

Cây dừa phép gỗ thủy tùng không nhanh không chậm vung lên, cửa chính của lễ đường sập vào mũi Fudge.

“Hiệu trưởng, ông Fudge của chúng ta đã hẹn mấy giờ?”

“Một giờ chiều.” Lão hiệu trưởng hoà ái nhìn Riddle, trường học không có Dumbledore cũng có người có thể trấn giữ, ừm... Tốt lắm, có thể suy xét chuyện về hưu rồi.

“Mấy vị đây tới sớm như vậy, khẳng định là muốn thăm lại trường cũ rồi, vậy chúng ta sao có thể thất lễ thế chứ?” Sắc mặt của Fudge thay đổi. (Dù sao màu gì gã cũng đã đổi rồi.)

“Huynh Trưởng Potter.” Riddle đột nhiên nhìn về phía Gryffindor.

“A?” Con sư tử đang ngồi xem kịch còn kém không cần hạt dưa ngậy ra, sau đó có vẻ ngượng nghịu khi bị mọi người nhìn chằm chằm.

“Tôi nghĩ các cậu hẳn khá thân với Hagrid, có thể nhờ cậu dẫn bọn họ tới chỗ Hagrid không?”

“Tôi...” Gryffindor đối mặt với yêu cầu của Slytherin còn có thể có phản ứng gì, phản đối, phản bác cộng thêm phản kháng. Đáng tiếc là vị Potter này không chú ý thấy khi Riddle nói chuyện mắt nhìn không phải mình.

“Brenda~” Mỹ nữ bên cạnh lạnh lùng hừ một tiếng.

“Rồi rồi, thân ái, anh đi liền đây.”

Khóe miệng Riddle co quắp, hình thức ở chung của các CP Thế Giới Phù Thủy sao cũng là tuần hoàn. “Thuận tiện nhắc nhở Hagrid, bệnh của ông chú giữ khóa trường chúng ta là bọn họ gây ra.”

“Chiều dài đến... một giờ chiều à?” Lực sát thương của Hagrid bọn họ còn không biết sao, vô ý cũng có thể chết người, cố ý dẫn cái lũ này vào Rừng Cấm chơi một tăng, bao bọn họ muốn chết cũng khó. Đừng quên, Hagrid là Gryffindor. (Bản lĩnh gặp rắc rối.)

“Không đến tám giờ tối không cho thả người, mấy vị, chúc mấy vị có 12 mấy giờ vui sướng.” Riddle lễ phép khom người, tư thế tiêu chuẩn như cáo biệt với di thể.

“Không thành vấn đề.” Potter rất Gryffindor dùng năm nắm đấm giải ba người trưởng thành này đi.

A, người đi rồi, kế tiếp làm gì đây? Riddle nhìn các thầy trò dòm cậu lom lom xung quanh, còn quên gì à?

“Monica, có rảnh thì giúp Finger viết một tờ đơn khởi tố, quan viên Bộ Pháp Thuật... ừm?”

“Dạ.” Ánh mắt của mỹ nữ tóc xoắn rực rỡ hắt lên, tìm ra lỗ thủng giữa những câu chữ nghiêm mật rồi tiến hành phê phán luôn là điều cô yêu nhất, hướng chỉ lần này vừa cho phép cô phát huy đầy đủ bản lĩnh, còn có thể giúp đỡ bạn học. Ừ, người lãnh đạo này của bạn trai rất tốt.

“Finger, cậu mau về đi, cha mẹ cậu tám phần mười bị giữ ở Bộ Pháp Thuật, tìm thêm mấy thân thích có thể nói được. Mọi người trong nhà có ai làm việc ở Ban Thi hành Luật Pháp Thuật thì viết giúp lá thư giới thiệu.” Có mấy Slytherin lập tức lấy ra tấm da dê, người bên cạnh giúp dọn bàn ăn. (Có nhớ không, giờ là giờ ăn sáng.) Cá biệt có Ravenclaw và Hufflepuff cũng muốn viết, suy nghĩ một hồi, vừa nãy Riddle là nhìn bàn Slytherin mà nói, hẳn không cần bọn họ xía vô...

“XX, cậu nghĩ tôi có nên viết không?”

“Cha cậu đâu phải quan lớn gì, xía vô làm chi.” Không phát hiện bọn nhỏ của gia đình thực quyền đã viết rồi à.

“Người ta muốn Riddle nhớ người ta.”

“Ba cái chuyện bé tí, bõ bèn gì, chính cậu ấy còn chưa để trong lòng.” Một cái đầu óc rõ ràng chỉ Riddle đã bắt đầu ăn điểm tâm.

“Ê, bạn gái cậu không phải Slytherin à?” Người nào đó ở bàn Gryffindor.

“Đúng vậy, cô tôi làm ở Ban Sinh Vật Huyền Bí, cha tôi là Auror, chú ở Sở Bảo Mật, thím là Sở Cấm lạm dụng chế tác của Muggle...” Mỗi người một ban ngành, nhà này đủ thần kỳ, chỉ thiếu Ban Thi hành Luật Pháp Thuật, “Nếu tôi cưới Else nhà tôi sẽ viên mãn.” Ôn nhu nhìn bạn gái múa bút thành văn trên bàn Slytherin.

“Voldy? Cậu không muốn nói gì à?” Potter tiền Fudge đi đã trở lại, Finger cầm mấy lá thư, kéo Slughorn chạy tới lò sưởi, mỹ nhân Monica hôn bạn trai mình một cái rồi trốn học tới thư viện tra tư liệu viết đơn khởi tố.

Riddle mơ hồ nhìn Abraxas, nói gì? “Abr, cậu nói thẳng đi, tôi phải nói gì?”

Abraxas rất có thâm ý nhìn Riddle, nở một nụ cười ôn nhu, không hổ là Riddle của cậu, quả thế.

Các Slytherin phía sau lại là đờ đẫn hóa thân với bối cảnh cuốn theo chiều gió...

“Bọn họ làm gì vậy?” Tập thể đờ ra, thật mất mặt Slytherin mà.

“Không có gì chỉ là vừa rồi cậu nổi bật quá đấy.”

“Ôi ~” Riddle ôi một cái rồi thôi, cậu nổi bật như vậy không phải lần đầu, nhớ năm đó khi Abr bị thương cậu đã mắng cả Dumbledore, giáo huấn mấy thằng hề mình chương mắt thì có gì ghê gớm.

“Voldy, ba ngày sau đây buổi tụ hội của Slughorn đi, chúng tôi có chuyện muốn nói với cậu.” Ngữ tốc của Abr tăng nhanh, nhất là khi lướt qua từ chúng tôi và cậu.

“Được.” So với lá mặt lá trái cùng Slughorn đương nhiên hẹn hò sẽ tốt hơn.

Ba ngày sau...

Riddle cứng ngắc nhìn cái ở trước mặt... “Đây là cái gì?”

Finger quỳ trước mặt Riddle rưng rưng muốn khóc, sếp à, mặc dù biết cậu rất quẫn quýt, nhưng cũng quá không nể mặt đó, cái nhà cậu vì tăng thêm mặt mũi cho cậu, dám tìm ra lời thề dài dòng nhất phức tạp nhất nghèo nghèo nhất bắt tôi học, tôi khổ lắm nha, thấp cổ bé họng, lời tuyên thệ còn phức tạp như thế, ngay cả người ông vô tư tới vô tâm nhất nhà tôi cũng phải đồng tình, kết quả tôi vất vả đọc xong rồi, sếp cậu chỉ quảng một câu... cái gì...

“Lời thề, tôi đại biểu gia tộc Finger tuyên thệ trung thành và đi theo ngài.” Finger lại muốn khóc, cậu chợt nhớ ra cái mớ dài lê thê ấy... kỳ thực chỉ cần một câu thế là đủ.

“Vì sao?”

“Vì ngài đã nói tôi là người của ngài... Ai u! Tôi sai rồi tôi sai rồi, ngài ấy là của cậu, ngài ấy là của cậu.” Nửa câu sau là nói với Abraxas đang chơi Crucio.

“Abr, chuyện này rốt cuộc là thế nào?”

“Cậu ấy đang tuyên thệ trung thành, Voldy. Tuy rằng dùng từ không thỏa đáng, nhưng ba ngày trước cậu quả thật đã biểu lộ quyền sở hữu cậu ấy, cậu ấy hiện tại đang nhận lời mời của cậu, giờ cậu cần phải làm là nhận lấy gia huy của cậu ấy.” Nói xong Abr thu hồi ý cười, dùng tư thế tiêu chuẩn nhất thành kính nhất quỳ một chân, “Cũng xin hãy nhận lấy sự trung thành của nhà Malfoy, My Lord.”

“Abr?” Chuyện gì đang xảy ra? Ở trong mắt Riddle, cậu chỉ là Thủ Lĩnh, tương đương với chức cán bộ lớp, quá lắm là Anh Đại của trường, thế nào mà nhảy tót đến chức chủ tịch nước vậy?

Đôi mắt màu xám lam của Abr lần đầu tiên nghiêm nghị trừng Riddle, hàm nghĩa là Cậu thử nói không cần tôi xem... .

Riddle hiểu, cho nên mới khó trả lời.

Không phải không cần cậu, là không cần cậu thuần phục... Ách... Nhìn quanh, muộn rồi, đã quỳ cả đồng.

“Các cậu giỡn gì vậy?”

“Merlin chứng kiến, tôi # (tên người) đại biểu % (tên gia tộc) tuyên thệ, phụng Lord Voldemort làm chủ, dâng lên trung thành của mình, nguyện vọng của ngô Vương là đích đến của bấy tôi, hướng ngô Vương chỉ là phương hướng dẫn đường cho bấy tôi.”

Finger nghiêng răng nghiêng lợi, vì sao các cậu nói một câu là xong, mà tôi phải học thuộc lòng những hai tấm da dê!

“Tôi cự tuyệt!” Riddle nổi giận dừn dừn cự tuyệt, kết quả cái bọn đang quỳ nửa điểm cũng không bắt ngờ, tất cả đồng loạt đứng lên, Walburga bước ra làm đại biểu.

“Tôi đã nói là quá nhanh mà, giao cho cậu an ủi. Voldemort, đồng ý thì nói một tiếng nhé.” Ê ê, các cậu cũng tùy tiện quá đó.

Không tùy tiện không được, Vua của bọn họ ra vẻ mất hứng rồi, chẳng lẽ bảo bọn họ quỳ tiếp? Slytherin sẽ không ủy khuất mình, đây là lời Voldemort đã nói, dù sao có Malfoy giải quyết. Bầy rắn kiên định gió bên gối là ngọn gió lành nhất giải tán, để lại hai người bạn thân của Thủ Lĩnh Riddle.

“Abr! Chuyện này là thế nào.”

“Voldy, tôi biết cậu không thích, nhưng chuyện ngày đó thật là khiến tôi khó xử, cậu mời chào ở trước mặt mọi người, còn tuyên bố Slytherin là của cậu.” Cho nên chúng tôi chỉ có thể là của cậu. “Tôi đã hỏi Saga rồi, anh ta rất vui vẻ.” Xì ra lá thư của một vị bạn đời khác.

“Tôi là máu lai.”

“Nhưng cậu cũng là người thừa kế của Slytherin, Hogwarts đã thừa nhận, cậu không nhìn thấy khế ước à?” Thomas thông thả gặm táo, cậu là người rảnh nhất, gia tộc của cậu ở Đức, thuộc về Gellert. “Ngay bên dưới đồng giấy nháp Cổ Ngữ Runes cạnh luận văn độc được của cậu đấy.”

“Nói chung tôi mặc kệ.” Riddle nhìn chằm chằm lá thư của Saga, anh ta làm phản từ lúc nào?

“Khế Ước Phép thần bí và thú vị hơn cậu tưởng tượng nhiều lắm, Riddle.” Sheryl vỗ vai, “Nghĩ thoáng tí đi, có cả đồng thuộc hạ nghe lời cũng đâu có tệ, ngày đó Fudge tới quấy rối cậu không phải làm tốt lắm à.”

“Ngày đó là vì giận...” Time-Turner đâu? Cậu phải trở về.

“Vây tiếp tục giận đi, bản cô nương đã tuyên thệ, cậu còn cự tuyệt.” Pallas bày ra cái mặt nữ vương chỉ kém cây roi, “Cho dù không có chuyện ngày hôm qua, mọi người cũng sớm có quyết định, nếu không cậu cho là bọn họ vì sao có thể nhanh như vậy đại biểu cho gia tộc? Không phải quý tộc nào cũng có quy củ mặc cho người thừa kế đời sau định đoạt như nhà Malfoy.”

“Đã sớm biết?!” Sao mà biết được?

Mọi người đồng loạt chỉ vào một góc bí ẩn trong phòng sinh hoạt chung, chỗ đó, tiểu cô nương Nagini năm năm trước chỉ chừng hai ngón tay nay đã thô như cổ tay, nàng đang cuốn mình lại, dùng đuôi lật lật một

quyển sách dạy nấu ăn, thỉnh thoảng gõ một cái. (Gọi món)

“Tôi phải làm thịt nó!”

“Voldy... Đừng cự tuyệt.” Abraxas nhìn chăm chăm Riddle, “Slytherin cần cậu, cậu cũng cần Slytherin.”

“Không đâu.” Riddle kiên định khẳng định. “Vì sao Saga lại đồng ý?”

“Tôi thì không cần phải nói, chuyện này liên lụy tới tôi, nhưng Saga sẽ không mắc kẹt cảm tình và lập trường của cậu, vì chuyện này là tốt cho tất cả. Nhận lấy quyền lợi chúng tôi dâng lên cho cậu, cậu sẽ phát hiện mọi thứ cũng không phức tạp như thế. Slytherin hữu dụng lắm. Kỳ thực hôm nay vốn không chỉ có Slytherin, nếu dã tâm của cậu lớn hơn tí nữa.” Vì ngày hôm nay Abr đã chuẩn bị cả đồng lõa kịch, và trường kỳ kháng chiến, cậu không tin từ hiện tại mãi mãi đến khi tốt nghiệp, Riddle còn không đồng ý, liệt nữ sợ triển lang, cậu sẽ khiến cậu ấy đồng ý, ba ngày trước Riddle đã tự mình tạo nên thành quả của hôm nay, đồng thời chứng minh cậu ấy vốn nên ngồi trên vương vị. “Tôi cần cậu Riddle, chúng tôi đều cần cậu.”

“Tốt quá! Các cậu đều ở đây!” Pomona hoảng hốt vọt vào phòng nghỉ Slytherin, “Các Slytherin đều lãng vãng bên ngoài, tôi còn tưởng phải chạy hết trường mới tìm được các cậu đây.”

“Có chuyện gì vậy?” Riddle rất vui khi có người dời đi lực chú ý, cậu sắp bị tầm mắt nóng rực của Abr làm cho đầu hàng rồi.

“Chủ yếu là liên quan tới Thomas, nhà cậu còn có ai ở Đức không? Mau sớm chuẩn bị đi.”

“Rốt cuộc là thế nào?” Nghe được từ Đức mọi người đều nghiêm túc.

“Dượng của chị họ của em họ của dì của... Được rồi nói chung là tôi nhận được tin tức nội bộ, giáo sư Dumbledore sẽ quyết đấu với Grindelwald, chuyện này giờ còn chưa bao nhiêu người biết, ngày mai thì có thể sẽ đăng báo đấy.”

“Gellert Grindelwald!” Ngoài dự liệu của Pomona, Riddle không lo lắng cho người nhà Thomas, mà là nỗi giận quất to tên của Dark Lord Đức, còn không chỉ Riddle, nụ cười trên mặt Abraxas cũng đã lạnh buốt, hai tay nắm chặt, nhưng ai nấy cũng thấy được sự lo lắng cả hai khó che giấu.

...

65. Chương 65: Mắt

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại một mỗi quá)

065 | Mắt

“Saga không phải nói ông ta ổn lắm à?” Riddle đi qua đi lại.

“Anh ta chỉ nói tình trạng của ông ta không tệ, cậu đừng quên ở cuối thư Saga còn nhắc tới anh ta bị Muggle-Repelling Charm chọc cho tức đến độ chơi ném bom.” Abraxas cũng liều mạng lục lại cái máy truyền tin không lâu trước đã không nhảy mà Gellert để lại.

“Tôi nói rồi, chờ tôi bắt được ông ta, tôi nhất định sẽ rút gân, lột da, bào xương, nấu canh!”

“Đừng quên phần lão ong mật, hai phần tro cốt một Nam Cực, một Bắc Cực, để hai người họ Thiên Nam Hải Bắc nhớ nhung nhau ở đôi bờ đi!”

“Ném tên tóc vàng đáng chết tự kỷ cuồng ấy lên mặt trăng, để ông ta thử cái mùi Hằng Nga bôn nguyệt phiên bản phù thủy hiện đại.”

“Ông ta bảo dưỡng có tốt cỡ nào đi chẳng nữa cũng đã là trái quýt hơn 90 tuổi rồi, thương cho cái dạ dày của tôi giùm cái.”

“Quyết đấu! Ha! Bộ quan tài sắp xuống lỗ ấy còn học người trẻ tuổi nhảy Samba.”

“Kẻ đã thề sẽ quên mối tình xưa là ai, kết quả! Lão ong mật ngoắc ngón tay một cái ông ta đã chạy qua.”

“Ông ta rút cuộc có để chúng ta trong lòng không!”

Bầy rắn Slytherin vô tội nhìn người bọn họ trước đó không lâu đã quỳ, càng vô tội nhìn căn phòng nghỉ như bị bão cuốn. My Lord, tổ tiên của ngài sẽ khóc.

“Thích quá, Fergie có một bạn gái Ravenclaw.”

“Cái nhà cậu cũng không kém mà.”

“Chủ yếu là phòng ngủ Ravenclaw là phòng đơn, cậu ta đã đi tá túc.” Có thể tránh bão còn có thể ôm mỹ nhân trong lòng.

“Tôi nhớ ra rồi... Phòng Yêu Cầu!”

“Sớm đi rồi, đã bị chiếm, cũng không biết là thằng thiếu đạo đức nào, không biết biến thành phòng ngủ tập thể.”

“Đừng oán nữa, lạc quan tí, chí ít đây là cơ hội tốt để rèn luyện Protego, còn có thể nghe không ít bát quái.”

“Về cái chân lý Dark Lord và Cứu Thế Chủ yêu nhau à?”

“Tao chỉ muốn biết Cứu Thế Chủ của tội mình đang ở đâu, ôi, Merlin ơi, đó là Nagini.” Có xà duyên rất tốt Nagini ở khi bay về phía lò sưởi được một Slytherin trưng nghĩa đỡ lấy.

“Cứu Thế Chủ của chúng ta đang diên hòa theo.” Bất đắc dĩ nhìn Abraxas thường ngày có thể dời đi lực chú ý của Riddle nhất đang nổ chung với Riddle.

“Voldemort không phải còn có một người nữa à?”

“Mày tin không, từ ngữ chữ người của Muggle phong phú hơn đấy.”

Noah, Abr, bình tĩnh lại nào, cả hai sắp hủy phòng nghỉ Slytherin rồi kìa.

Two-Way Mirror của Riddle truyền ra âm thanh cứu vớt như tiếng Trời của Saga.

“Đừng nói với em anh không giận.”

Anh giận, nhưng anh đỡ là nhà của người ta, cả hai đỡ là phòng nghỉ của mình. Bọn nhỏ cần phải biết tiết kiệm để lo cho gia đình.

“Em không còn hơi sức đâu để chạy đến tháp Gryffindor, Saga, vẫn không có tin tức của ông ta à?”

Không có tin tức hẳn là tin tức tốt nhất, anh ném bom hơn nửa tháng, còn bóp méo tài liệu cơ mật quân sự nói chỗ của ông ta là chỗ quân địch ẩn nấp. Bất kể thế nào, những tiếng nổ không ngừng hẳn có thể nhắc nhở ông ta.

“Chỉ sợ tình yêu sẽ che mắt người, nếu không đang yên đang lành, quyết đấu định đoạt tất cả để làm chi? Còn không diên thì là cái gì!” Abraxas cho dù không biết kịch tình cũng biết chuyện này là chuyện ngu mới làm ra được.

“Ông ta rõ ràng đã nói sẽ quên lão ong mật.” Riddle như tìm chứng cứ nhìn Abr.

“Đúng vậy, vở kịch ở khi Riddle học năm thứ hai, ông ta còn khen nữa.”

Có lẽ tình yêu đã tàn nhưng tình bạn vẫn còn, mặc kệ thế nào, cả hai đã xác định bọn họ sẽ quyết đấu à?

“Xác định, Pomona vừa nói xong bọn em đã bắt đầu tra xét, chuyện này tuy rằng ngày mai mới đăng báo, nhưng hiện tại chỉ còn học sinh Hogwarts là chưa biết mà thôi.” Nhật Báo Tiên Tri nếu phản ứng nhanh thì đã xuất bản số đặc biệt rồi.

Có thể tham dự không?

“Không thể, bọn họ đều đại biểu cho trận doanh của mình, cho nên trận quyết đấu này sẽ được cử hành bí mật, có pháp trận đặc biệt cách ly, trừ bọn họ ra không ai biết kết quả, cũng không thể giúp được ai.”

“Mặc kệ thế nào, nhất định phải tìm được Grind ở trước trận quyết đấu, đáng chết, hôm nay truyền ra tin tức, ngày mai đã quyết đấu, hai người họ vội đi đâu thay vậy à!”

“Là đi gặp Merlin, Voldy.”

Tìm được thì có thể thế nào.

“Ông ta phải cho em một lý do hợp tình hợp lý! Nếu lý do này có tí gì dính tới Albus Dumbledore, em sẽ Obliviate ông ta, ném tới Nam Cực dưỡng lão!” Thánh Đồ ra sao mắc mớ gì tới cậu.

Vậy giờ em làm cách nào để tới Đức, Dumbledore là dẫn theo tinh anh, nhưng ông chỉ dẫn tinh anh, thế lực vẫn còn ở Anh, một học sinh như em làm cách nào vượt biên tới Đức? Độn thổ? Em có từng ấy pháp lực à? Có lợi hại thế nào đi nữa Riddle cũng chỉ mới 15 tuổi.

Riddle ghen lời nhìn trừng trừng Saga trong Two-Way Mirror, Abraxas ở bên cạnh cũng thở dài, hiện tại cậu đã cảm nhận được sự chênh lệch của gia chủ nhà Malfoy và thiếu gia nhà Malfoy, cha cậu nếu muốn đi Đức, dạo một vòng ở Bộ Pháp Thuật, mặc kệ là bột Floo hay khóa cổng đều giải quyết xong, độn thổ hẳn cũng có thể miễn cưỡng được thông qua.

“Voldemort...” Sheryl bước tới, quỳ một chân, “Giờ hẳn là lúc ngài cần Slytherin...”

Về mặt Abraxas như đột nhiên bị gõ một gậy, sau đó bình tĩnh đại ngộ, cuối cùng lóe sáng nhìn Riddle. Mà về mặt Riddle lại là thối đến không thể thối hơn. Giữa sự trầm mặc ngắn ngủi này chỉ có tiếng cười khê vọng ra từ Two-Way Mirror của Saga.

...

Zabini, Black, Lestrage, Affleck, những dòng họ này ở Thế Giới Phù Thủy đều có trọng lượng nhất định, mặc dù so với giàu có, Malfoy ôm vợ bỏ trốn mới là đệ nhất, nhưng dòng họ của bọn họ truyền thừa tuyệt

đổi không ngắn hơn nhà Malfoy, mà giờ mấy vị gia chủ ấy... ôm vẻ mặt phức tạp đứng đại sảnh Bộ Pháp Thuật, như đang chờ cái gì.

“Những người khác đâu?”

“Ông cho là ai cũng rảnh như ông à?”

“Tôi thật không ngờ có một ngày tôi sẽ cung kính chờ một đứa bé như vậy.”

“Từ ban đầu nó đã là... được rồi, là chủ nhân của chúng ta.”

“Ai...” Chuyện này rốt cuộc là thế nào.

Tom Riddle, giờ có lẽ phải gọi Lord Voldemort, suốt mấy năm qua bọn họ cơ hồ đều được nghe kể về truyền kỳ của người này. Nghe rất khoa trương, nhưng bọn nhỏ nhà bọn họ đều là Slytherin, viết thư về nhà, kể nhiều nhất là Riddle, thảo luận nhiều nhất cũng là Riddle, hôm nay Riddle lại làm gì? Riddle thế nào? Máu lai, tiếng rần, thả rần cắn người, giày vò lão ong mật, tán Malfoy còn bắt cặp với một Muggle.

Lestrangle từng nhận được một lá thư dài năm tấm da dê của con gái, ba tấm kể Riddle sao mà ngẫu nhiên mà oách sao mà ưu tú, hai tấm kể Riddle gần đây lại làm gì, nói gì với mình, cuối cùng chỉ dùng mấy từ đơn thăm hỏi cha mẹ, thuận tiện nhờ cho bọn họ đặt một bộ lễ phục màu đen cho mình, vì Riddle nói con gái ông mặc màu đen rất đẹp.

Vốn cho rằng là một máu lai dựa vào mặt để mê hoặc mọi người (lời của Lestrangle), bọn họ đã viết thư yêu cầu bọn nhỏ phân tích, nếu ưu tú thì tiếp cận, thử lôi kéo. Tốt lắm, xem ra thực lực của máu lai ấy không cần nghi ngờ, bọn nhỏ đều lôi kéo, cuối cùng bồi luôn người nhà chống lưng cho mình vào.

Hai năm trước, tiểu tử nhà Malfoy và nhà Zabini bắt đầu nhảy nhót khắp nơi, nói gì mà Riddle là Vị Vua ưu tú nhất, hy vọng bọn họ thần phục (ý đã tổng hợp lại, khi ấy nói là những từ quanh co rất quý tộc.), giống gì vậy, tiểu tử đề xướng nghiên cứu Muggle này ưu tú ở đâu! Bảo bọn họ thần phục một tiểu quý, dù là hậu đại của Slytherin cũng không có cái quyền ấy, khoa trương hơn là, ngoại trừ mấy người nhà Malfoy và Zabini, bọn họ thậm chí chưa từng nhìn thấy tiểu quý này!

Ngoại trừ lão Malfoy không có quyền lên tiếng, các gia trưởng khác đều cự tuyệt, hai tiểu quý Abraxas và Sheryl cũng sáng khoái không nói gì thêm... Kế tiếp, người thừa kế mình chọn ồn ào đòi thuần phục... Kế nữa, người thừa kế thứ tuyến cũng ồn ào đòi thuần phục, kế nữa nữa...

Cha, bọn con muốn tuyên thệ trung thành, nếu Voldemort không chịu thì sao đây? Nhưng cha không muốn mà!

Nhưng... mọi người đều có phần. Lấy ra một tờ Khế Ước Phép, nhìn, được, hầu như các dòng họ có thể mất mặt ở Thế Giới Phù Thủy đều được ghi lên, con trai cả bảy năm trước tốt nghiệp của nhà Affleck cũng

trình diện, bọn họ móc nối với nhau bằng cách nào thế?

Nếu mọi người còn không đồng ý... vậy cố gắng sinh thêm người thừa kế đi nhé. Khế Ước Phép là hàng thật đó.

“Tôi nói này... mấy ông bạn già.” Affleck mở miệng trước, nhưng lập tức đã bị Black tính tình nóng nảy cắt ngang.

“Ông đây chưa già đâu.”

“Trái tim của cậu đã tang thương.” Bị ba đứa nhỏ nhà các cậu song song kích thích.

“Zabini, đều tại con trai cậu hết.”

“Bộ sai à? Bọn nhỏ chúng ta bồi dưỡng ra đều là Slytherin ưu tú, người được toàn thể bọn họ thông qua, chúng ta có nhìn thấy hay không lại có can hệ gì.” Nhà Zabini trái lại rất bình tĩnh, nhà bọn họ luôn là nuôi thả, “Thời chúng ta còn đi học từng tranh từng cãi từng đấu cũng từng đồng lòng, nhưng chưa từng phục, giờ thì sao? Đứa bé đó không tệ.” Hít sâu một hơi, lạnh lạnh nhắc nhở, “Lại nói tôi cho rằng hiện tại chúng ta nên suy tính là chờ lát nữa người ta tới, chúng ta có nên quỳ hay không?”

“.....” Nếu đã thuận phục, vậy nên hành lễ, nhưng... Mặt mũi ~~

Có xoắn xuýt cỡ nào, nên tới vẫn tới, cửa chính đại sảnh Bộ Pháp Thuật phanh một cái xuất hiện, dẫn đầu bước ra là một cậu bé anh tuấn tóc đen mắt đen, cánh tay quấn một con măng xà thô như cổ tay, sắc mặt có chút bức bối. Phía sau lão đảo bám theo một chuỗi tiểu phù thủy, rõ ràng cho thấy bọn họ cùng chen vào buồng điện thoại, khiến mấy người trưởng thành khóe miệng co quắp, Slytherin ơi~

Nhưng bọn họ vẫn phản ứng rất nhanh, chỉnh lại vạt áo không hề có nếp uốn, mang theo nụ cười quý tộc hoàn mỹ tiến lên. Nhưng nhịp bước của mỗi người chậm đến ê răng.

“Tôi nhất định phải nổ banh cửa chính của Bộ Pháp Thuật.”

“Dưới lòng đất... Thật là sáng tạo.”

“Voldy... Đây là vì bảo mật.”

“Phải, cho nên quan viên của Thế Giới Phù Thủy đều sống như chuột chũi, các cậu hoàn toàn có thể thành lập một building sang trọng xa xỉ trên mặt đất, treo tấm bảng cơ quan đặc biệt của chính phủ, phối hợp với Muggle-Repelling Charm, cam đoan chỉ có Muggle hâm mộ nhìn các cậu ra ra vào vào mà không có trộm.” Giấu giữa thành thị đông đúc, này cũng không hiểu, có pháp thuật không dùng lại muốn làm chuột chũi.

Mấy người trưởng thành cọ cọ cuối cùng cọ tới trước mặt Riddle, bọn nhỏ đều dùng ánh mắt nghiêm nghị nhìn bọn họ, rất có ý uy hiếp.

Tới thôi ~ tỏ thái độ...

Riddle vung tay “Quỳ cái gì đó thì miễn đi, Sheryl, địa điểm.”

“Ba cái lò sưởi ở Bộ Hợp tác Pháp thuật Quốc tế, còn có một lò sưởi trong phòng làm việc của bộ trưởng Bộ Pháp Thuật.”

“Có giám sát không?”

“Có kỷ lục.”

“Abr theo tôi tới phòng làm việc của bộ trưởng, Sheryl cậu dẫn người đi hủy kỷ lục, tất cả!”

Mấy người trưởng thành trợn mắt hốc mồm nhìn bọn nhỏ cung kính nghe theo an bài lưu loát chia nhau hành động, một cái không chút lưu tình Expelliarmus đưa phép của quan viên muốn ngăn cản, cái bên cạnh bổ sung Body Freezing Spell, còn có một cái phụ trách đề phòng.

“Các ông cũng đừng ở không, dẫn người, tới quán Đầu Heo ở Hogsmeade, bắt ông chủ chỗ đó lại cho tôi, ông ta là em trai Albus Dumbledore, đừng làm cái mặt khó xử đó, bắt được rồi thì ném vào Azkaban, tội danh là chỗ của ông ta quá bẩn, có người ngộ độc thức ăn. Hoặc là lý do nào đó cũng được, làm lãnh đạo lâu như vậy, điểm này còn cần tôi dạy à?” Riddle khinh bỉ liếc nhìn bốn phù thủy thành niên.

“Đương nhiên là không, chúng tôi sẽ hoàn thành nhiệm vụ.” Cung kính khom người, quần quýt không cam lòng ban đầu đã biến thành khen ngợi, nhưng muốn mấy con cá chạch thành tinh này chân tâm thần phục, còn cần cố hơn.

Zabini dâng lên một viên thủy tinh màu xanh nhạt, “Đây là Sheryl nhờ tôi chuẩn bị, chỉ có người của Sở Quản lý Hệ thống Floo mới có, có nó, có thể cưỡng ép nối liền với lò sưởi không có phòng hộ đặc thù, thường là dùng để sửa chữa Hệ thống Floo và giải quyết sự cố, rất trùng hợp là, cục trưởng của bọn họ hôm nay nghỉ bệnh.”

Riddle gật đầu cầm lấy, ánh mắt ra hiệu cho Abr, khi thấy Abr tỏ vẻ mình có sử dụng, trực tiếp ném viên thủy tinh cho cậu.

“Chuyện gì thế này?” Một cái giọng bảo thủ.

“Ông ta là bộ trưởng Bộ Pháp Thuật.” Abraxas ở bên cạnh giải thích. “Người của Dumbledore.”

Vậy là đủ rồi. Riddle tóm lấy Nagini, trực tiếp vút vào mặt bộ trưởng, Nagini nháy mắt quăn lên cổ bộ trưởng, răng nanh hăm he động mạch chủ. Một người một rắn ăn ý nhịp nhàng.

Trông chừng ông ta, lập công chuộc tội.

Tom xấu lắm, đã nói không phải tôi làm lộ mà.

Giờ tôi không rảnh để cãi nhau. Bất mãn trừng mắt Nagini, tiểu cô nương lập tức siết chặt lại, sắc mặt bộ trưởng đã bắt đầu tái xanh.

“Mày! Mày! Mày mau thả bộ trưởng ra.” Tiếng rắn tê tê của Riddle khiến rất nhiều người kinh khủng đồng thời kinh hãi, nhưng ở đây còn có phái tử trung, nhớ tới việc bảo vệ con tin.

Riddle lạnh lùng nhìn kẻ đó, kẻ đó không tự chủ được lui một bước, Tổ chất gì thế. vùng đùa phép cho Nagini một cái Enbigment Charm, tiểu thư Nagini dài năm sáu mét trong nguyên tác xuất hiện, nàng ưu nhã vận mình, thân thể cuốn lấy bộ trưởng, cái miệng to như bồn máu treo trên đầu bộ trưởng.

“Nagini là rắn độc, kịch độc. Nhưng giờ thoát nhìn cho dù không có độc, nuốt chửng cũng không thành vấn đề.”

Tom, cậu không phải nói ăn sống sẽ tiêu chảy sao? Lại nói lão này già quá ~ Nana chỉ ăn loại một hai năm tuổi thôi. Tiểu cô nương tính theo tiêu chuẩn nướng nguyên con.

Tiếng rắn chỉ có cậu nghe hiểu quả là tuyệt diệu.

“Chúng ta nói với cái lò sưởi nào?” Abr điều khiển viên thủy tinh, lò sưởi Quốc tế có chút phức tạp.

“Cái ở chỗ Saga, sau đó tiếp vọt tới ổ của Thánh Đồ, uy hiếp, đe dọa, bắt cóc, nghiêm hình bức cung.”

“Có lẽ, chúng ta nên mang Walburga theo.”

“Tôi cũng thành thạo lắm.”

...

Riddle mơ hồ mở mắt, bệnh viện, nhất định là bệnh viện, trắng bóc cho dù có là bệnh viện của phù thủy. Không tưởng là Thiên Đường, vì một, cậu khẳng định không lên nổi. Hai, từng chết một lần cậu biết, cậu cúp thì nên tới chỗ Hắc Vô Thường đưa tin.

Nhớ lại, bấm tua...

Cậu dẫn Abr vượt biên tới Đức, hang ổ của Thánh Đồ Saga cũng biết, không biết cũng bị trận bom ném tứ lung tung trong thời gian qua làm cho biết. Chẳng qua là vào không được, nhưng cậu và Abr được.

Giết qua đó rồi, tùy tiện bắt một người là biết Gellert đi đâu, chẳng qua, đi đi lại lại, chờ khi Riddle chạy tới, chỉ có thể thấy một vùng không gian như quả trứng màu xám tro, đã bắt đầu rồi.

“Vì sao phải quyết đấu?” Cậu nhớ mình tùy tiện kéo lấy một Thánh Đồ ép hỏi. Không cần hỏi thân phận, người này đã vẽ tiêu chí tam giác vòng tròn đường thẳng của Deathly Hallows trên quần áo, còn là cỡ bự.

“Đương nhiên là vì vinh quang của thuần huyết, lợi ích của quý tộc, đánh bại Dumbledore tà ác.” Có khẩu hiệu luôn kìa.

Sau đó... Cậu ra vẻ như là mượn lực lượng của Abr đồng thời lấy ra không ít thứ từ trong đồ cưới của Slytherin, mạnh mẽ mở một chỗ hổng, vừa vào đã thấy Dumbledore cầm cây đũa phép Trưởng Lão tạo hình tà ác chỉ vào Gellert.

Ra vẻ như... kể tiếp là vì trước đó cậu đã hao tổn một phen, giờ lại kích động... Bao động pháp thuật?

Ôi ~ quần của Merlin ơi, thật là ném mặt về nhà mà, cậu xưa nay chưa từng bạo, kết quả lần đầu tiên lại bạo trên người lão khốn kiếp đó, quả thật là máu cún như phim truyền hình tám giờ không thể để mặc người yêu bị thương mà bùng nổ tiểu vũ trụ vậy.

Saga và Abr không hiểu lắm đấy chứ? Được rồi, bọn họ không có.

Cánh cửa chính vô tội của phòng bệnh bị đá bay, ngoài hành lang truyền đến tiếng rống giận của Saga và Abr với Gellert.

“Đều tại ông đó lão khốn kiếp bị thiếu năng lượng, Voldy nếu có chuyện gì tôi tuyệt đối sẽ lột da ông!”

“Cho dù Noah không sao, tôi cũng không tha cho ông, đầu óc của ông rỉ hết rồi à, nói ông bị Alzheimer là còn khen tặng, tôi thấy ông là đại não bị úng, tiểu não thoái hóa, cho dù còn đó, vỏ não cũng chỉ có thể tính bằng mi-crô-mét!”

“Lão ông mật là bị đồ ngọt dính não, ông là bị độc dược tê liệt thần kinh? Quý khổng lồ là thân thích của ông hả, hay con sên là hàng xóm của ông?”

“Nè nè...” Gellert có ý giải thích, khí thế yếu như bà vợ bé.

“Câm miệng, lão ngốc chỉ xứng cười địa tinh về nhà đào động!” Cả hai.

“Hai vị, cậu Voldemort đã tỉnh.” Thuộc hạ trung thành của lão Dark Lord lấy đũa khí vọt tới giải cứu chủ nhân của mình.

“Voldy!”

“Noah.”

“Tiểu quý, tỉnh rồi à, tốt quá, nghe ta giải thích này, ta là có kế hoạch, tuyệt đối không phải chấy lại tình xưa.” Gellert xông lên trước Abr và Saga, ông đã có kinh nghiệm, giành trước mở miệng, bằng không sẽ bị mắng cho một trận, miệng của Riddle tuyệt đối độc hơn Abr và Saga nhiều. “Ôi, Merlin ơi.” Vừa chạy đến bên giường đã ngáy ra.

“Sao vậy?” Cậu hủ dung rồi à? Chưa từng nghe pháp lực bạo động sẽ bị hủ dung?

“Voldy... Mắt của cậu.” Abr ngây ngẩn nhìn đôi mắt như ruby say lòng.

...

Nếu CP lão Dark Lord không có bị đá, vậy tình tiết sẽ là...

Riddle tiến lên đứng trước mặt Gellert

“Tom Riddle?”

“Là tôi, Dumbledore.” Đỡ lão Dark Lord dậy, hôn, “Gellert, thầy là của em, không được em cho phép, thầy dĩ nhiên...”

“Tom ~ thầy chỉ là muốn có một kết thúc.”

“Thì ra là thế.” Dumbledore âm thầm nhìn hai người nâng đỡ lẫn nhau, “Là cậu ta cho cậu một bắt đầu mới.”

“Là bắt đầu.” Riddle gơ cây đũa phép làm từ gỗ thủy tùng và lông phượng hoàng, chỉ vào Dumbledore “Nhưng không phải mới, từ đầu đến đuôi thầy ấy chỉ thuộc về mình tôi, ông là người qua đường Giáp, nhiều nhất tính vai phụ mà thôi.”

Quay đầu rất có ý xấu mà nhìn Gellert, “Thầy của em ơi, giờ đang đối địch, chuyện của chúng ta... Về nhà

rồi lên giường tính.”

...

66. Chương 66: Giải Thích Và Sau Đó

Đương V Đại Ngặt Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỗi quá)

066 | Giải thích và sau đó

“Mất?” Phản ứng đầu tiên của Riddle là mù, kế lập tức phủ định, trực tiếp tọt đến đáp án thứ hai, cậu cứng ngắc nhìn Saga, người nọ cười khổ gật đầu. (Kỳ thật là đang nén cười.)

“Merlin ơi ~” Riddle vui đầu vào chần, cậu thành thỏ thật rồi.

“Đỏ cũng đẹp lắm mà, có người nói tổ tiên của cậu là màu đỏ đấy. Nó đại biểu cho huyết thống của Slytherin.” Bốn nhà sáng lập Hogwarts không chỉ nổi tiếng ở Anh.

“Tôi đi tìm trị liệu sư, nghe đâu cái này...” Abraxas ngượng ngùng chạy ra ngoài còn thuận tay đóng cửa, từ sau vụ đồ cưới, cậu theo bản năng bài xích hai chữ “nghe đâu”.

“Đều tại ông!” Riddle muốn tìm đứa phép, nào biết vừa cử động, bờ vai đã bị một bàn tay đè lại.

“Em nên nghỉ ngơi.” Saga không đồng ý cản Riddle lại.

“Nhưng...”

“Vậy cũng đẹp lắm.” Nhu tình mật ý.

“Ừm...” Có chút ngượng ngùng...

“.....” Gellert thấy khó chịu, xác, cái gì là mọi lời giải thích cũng địch không lại một lời khen của người yêu, ông rút cuộc đã thấy.

“Giờ là lúc ông nên giải thích!” Đôi mắt màu đỏ càng có thể diễn đạt được cơn giận của Riddle, chỉ ít trước đây Gellert chưa từng có cảm giác gò bó như lúc này.

“Nhóc cũng biết, từ khi nhận ra sai lầm — bắt kể là về mặt tình cảm hay lý niệm. Ta đã bắt đầu âm thầm thúc đẩy cải cách, dựa vào sức ảnh hưởng mình gây dựng nên và thủ đoạn đẩy người ra chiến trường, cải cách rất có hiệu quả, nhưng cũng chỉ trị được phần ngọn không trị được phần gốc.” Lời Gellert nói khiến Riddle và Saga gật đầu, đã sớm nhìn ra.

“Ta làm Dark Lord mấy chục năm, không nói người ở Âu Châu này muốn cắt ta ra nẫu nhiều bao nhiêu, đại bộ phận thuộc hạ của ta thậm chí cũng cho rằng ta nên như thế. Toàn diện bùng nổ chiến tranh với Dumbledore, ban đầu xác thực là ngoài ý muốn mà một thuộc hạ nào phải tự chủ trương, nhưng lại cho ta một ý tưởng... Cùng với lúng ta lúng túng thay đổi không bằng đập nổi chìm thuyền hóa mình thành ám. Dĩ nhiên, quyết định là vậy, nhưng ta cũng không thể tặng không sân khấu thế giới cho Albus. Cho nên...”

“Lưỡng bại câu thương?” Riddle nghi ngờ nhìn Gellert, khi cậu vọt vào đây có thấy Dumbledore cầm đũa phép chỉ vào người này.

“Ta đặt ra là Albus thắng hiểm.” Gellert ra vẻ thần bí, chọc cho Riddle lại nổi đóa.

Lão này là càng sống não càng rút. Saga bên cạnh lắc đầu.

“Khụ khụ, đừng quên lũ hề còn đang nhảy nhót, thế lực của ta bị ém, nếu chỗ Dumbledore lại toàn diệt, chẳng phải là tiện cho lũ phe vật đáng chết ấy.” Lũ hề như vậy Đức cũng không thiếu. “Hơn nữa Hội Phượng Hoàng không phải giẻ rách, ta không muốn người của ta tổn thất quá lớn, thế cục trước mắt là, người của ta, tinh anh giữ lại, Hội Phượng Hoàng tổn thất thảm trọng, thương cân động cốt. Ta! Trên danh nghĩa chiến bại bị cầm tù ở Nurmengard, đáng tiếc biệt thự của ta, phải đổi thành mê cung, phòng chừng chính ta vào cũng ra không được, chỉ mong Albus đừng đi xác nhận.” Gellert đã tính luôn cả khả năng phượng hoàng viễn tải. “Mà Dumbledore...” Gellert rất vui khi thấy Riddle vẫn làm mặt khinh bỉ cuối cùng lộ ra vẻ để ý. “Trọng thương, ở phòng bệnh lầu dưới. Tiểu quỷ, nhóc làm Albus bị thương không nhẹ đấy.”

“Tôi còn có thể thương ổng à?” Pháp lực bùng nổ?

“Khi đó cây đũa phép Trưởng Lão trong tay Albus là giả...” Dumbledore cũng nhìn ra, cho nên chỉ là chất vấn, kết quả bị Riddle hiểu lầm.

Đã thế kết cục cũng rõ, cho dù pháp lực không ổn định, cậu cũng là thiếu niên Voldemort tay cầm đũa phép nửa người. Mà đối phương là một ông già đã đánh nhau một trận pháp lực tiêu hao nghiêm trọng tay cầm đũa phép giả, cho dù ông già ấy là Dumbledore cũng thua chắc rồi.

“Vì sao ông không nói sớm!” Sớm nói còn có thể xảy ra ngàn ấy chuyện sao!

“Tốt xấu cũng là Albus... Ta không có nắm chắc 100%, là không thể nói cho nhóc, nhờ ta thua, nhóc mới có

thể dùng phương pháp khách quan nhất cứu ta. Nhưng ta thật không ngờ nhóc vừa nghe tin quyết đấu là đã tới liền, uống công ta ếm nhem mọi chuyện. Nhưng thấy nhóc quan tâm thầy mình như thế, ta rất vui mừng!”

Đũa phép của tôi đâu? Riddle lục lọi khắp giường...

“Ê ê, ta đã giúp nhóc đấy nhé ~” Nhìn ra Riddle có ý giết người giải hận, lão Dark Lord vội vã tranh công, “Ta nói với bọn thuộc hạ quý tộc của nhóc, nhóc là đồ đệ của ta, hiện tại âm thanh phản đối nhóc đã nhỏ hơn nhiều rồi.” Lão Dark Lord lắc đầu khoe khoang.

“Saga! Súng đâu.” Kế hoạch hậu bị ban đầu của cậu...

“Noah, em còn đang bệnh.”

“Đừng nói với em anh không mang.”

“Được rồi được rồi, coi như không vì ông ta, cũng là vì Abr.” Ôm Riddle, “Cũng coi như là có lợi cho anh, nếu Thế Giới Phù Thủy nằm trong tay em, về sau sẽ dễ dàng hơn cho anh nhiều lắm.”

“Ừm, ừm, vậy có nên treo Thánh Đồ trên danh nghĩa nhóc luôn không?” Gellert đột nhiên cảm thấy chủ ý này không tồi, tuy nói là hóa mình thành ám, nhưng chỉ là thân phận thôi, không phải trong suốt thật. Nếu ném cho Riddle, không chỉ cái bọn không muốn yên tĩnh ấy có thể tiếp tục nhảy nhót, ông cũng có thể trực tiếp về hưu.

“Không được.” Abr kéo trị liệu sư trở lại, nghe được câu cuối cùng của Gellert, “Cậu ấy là của bọn tôi, tôi vất vả lắm mới làm tới tay, dựa vào cái gì để ông chiếm lợi.”

“Đó là đồ đệ của ta!” Gellert lẽ thẳng khí hùng.

“Còn là người yêu của tôi nè.” Abr lập tức làm cái chuyện Riddle sớm đã muốn làm, rút đũa phép chỉ thẳng vào Gellert, “Cậu ấy là của Anh, Đức cút sang bên kia.” Chủ nghĩa bảo vệ lãnh thổ.

“Grind, lần này nổi giận, không chỉ có Riddle đâu.” Saga ưu nhã rút súng ra, nạp đạn, lên đạn, nhắm.

“Ta về trước. Tiểu quỷ, đừng khó xử Albus!” Dark Lord không ăn thiệt trước mắt, dù sao danh phận đồ đệ sớm đã treo. Chờ Riddle ngồi vững vị trí Dark Lord ở Anh, nhập cư trái phép cuồn về Đức là được.

“Em đột nhiên cảm thấy ngày ấy gặp được ông ta ở quán cà phê chính là sai lầm lớn nhất.” Sự trùng hợp thuần túy này.

“Ngày từ đầu anh đã cảm thấy ông ta chẳng ra gì rồi.” Ông ta cũng chường mắt anh lắm đấy.

“Để ông ta sang bên đi, trước ngấm lại về sau thế nào đã.” Abraxas cản lại hai người sầu não quá khứ, chuyện nào phải ra chuyện đó.

Nhắc tới về sau, khuôn mặt Riddle cứng lại, đôi mắt màu đỏ ai oán nhìn hai người yêu, như một con thỏ tội nghiệp.

“Không phải nói cậu, là Dumbledore.”

“Dumbledore sao vậy?”

“Cậu bây giờ là Lord Slytherin thuần phục, cậu sẽ đối nghịch với Dumbledore.”

“Không đâu.” Riddle tự tin cười, “Chiều bài lớn nhất của Dumbledore là bảo vệ Muggle, máu lai, máu bùn. Chỉ cần chúng ta công khai tuyên bố không kỳ thị, không bức hại bọn họ, Dumbledore sẽ đánh mất dư luận chủ lực đầu tiên, lại nói các cậu cũng biết mà. Muggle không cần chúng ta bảo vệ.” Nhìn Saga, vị này là ví dụ sống, vừa nãy còn cầm súng đuổi Dark Lord của Đức đi. “Slytherin cần tôi, là cần người có được sự tán thành của cả Muggle và phù thủy dẫn dắt bọn họ đi tới huy hoàng, mà không phải chiến tranh tàn khốc.”

“Ừm.” Abr ca ngợi nhìn Riddle, “Ánh mắt của tôi thật tốt.”

“Vậy Dumbledore...” Saga phát hiện vấn đề mới, “Có cần diệt khẩu không? Dù sao ông là phó hiệu trưởng, về sau rất có thể là hiệu trưởng.”

“Diệt khẩu!” Abr gơ hai tay tán thành.

“Không.” Sự phản đối của Riddle khiến cả hai giật mình, “Cũng không thể không nhìn cảm giác của Grind, tuy rằng ông ấy không còn yêu Dumbledore nữa, nhưng gần như cả cuộc đời Grind đều quay quanh một người tên là Albus Dumbledore. Hơn nữa, bỏ qua tình cảm cá nhân, còn có tác phong hăng ngày, Albus Dumbledore là một phù thủy vĩ đại, một giáo sư ưu tú. Albus Dumbledore là người chân chính muốn tốt cho Hogwarts.”

“Được rồi, không sai.” Từng học tiết của Dumbledore không ai có thể phủ nhận tài ba của ông.

“Albus Dumbledore cũng là một chính khách, một kẻ có tư tâm, một kẻ có tâm cơ thủ đoạn hàng đầu hơn nữa danh tiếng rất tốt.” Saga bổ sung, chuyện trường lớp anh không có quyền lên tiếng, nhưng những mặt khác anh có thể, dù sao anh từng đối chọi chính diện với Dumbledore. “Riddle còn chưa làm gì cả, ông đã hoài nghi. Giờ không có Grind ở Đức kèm chế, cuộc sống ở Hogwarts của em sẽ vất vả lắm.” Còn hai năm nữa mới tốt nghiệp. “Chỉ ít cũng phải đuổi ông ra khỏi Hogwarts.”

“Đuổi ổng ra khỏi Hogwarts rồi để ổng tới Bộ Pháp Thuật à. Các phù thủy sùng bái Dumbledore sẽ nghĩ thế nào? Chỉ cần Dumbledore châm ngòi thổi gió, cục diện khó khăn lắm mới hòa hoãn của Gryffindor và Slytherin lại sẽ bị lũ sư tử ngu xuẩn chỉ biết nhìn biểu tượng ấy đánh vỡ. Hơn nữa... Hogwarts cần Dumbledore, còn nhớ vụ Finger không? Lão ong mật mới đi bao lâu, đã có kẻ dám lên mặt tới bắt người. Nếu không phải vụ đó đích thật là bọn họ vu oan, Fudge lại nhát gan không có quyền thế, em không khả năng đuổi được bọn họ. Hogwarts cần một người trấn giữ.”

“Voldy...”

“Abr, tôi biết cậu muốn nói gì, nhưng tôi sẽ tốt nghiệp, sẽ rời khỏi trường, mà tôi còn quá trẻ, cho dù tôi làm được nhưng không phải hiện tại, hòa hoãn tranh chấp của học sinh dễ dàng hơn hòa hoãn tranh chấp chính trị. Hơn nữa tôi nợ Grind, cứ để lão ong mật tiếp tục làm phó hiệu trưởng. Dù sao Grind không có chết, lấy tính cách đa nghi của lão ong mật, ổng sẽ bận rộn tra xét một thời gian đấy.”

“Được rồi... Thật là không cam lòng mà, Voldy, về sau cậu làm hiệu trưởng nhé.”

“Giáo sư không được dẫn theo người nhà...” Nói phân nửa, Abr đã hiểu, sắc mặt tái xanh lập tức phủ quyết.

“Em có thể tới trường học ở chỗ anh làm hiệu trưởng, an toàn, lương cao, nổi tiếng, lại nhàn nhã, đại học, trung học tùy em chọn.” Saga chen vào, điều kiện hậu đãi khiến Riddle dao động, Abr gờ chân. “À, đúng rồi, suýt nữa quên nói cho em một tin tức tốt.”

“Hửm?”

“Chiến tranh kết thúc rồi, Thế Giới Muggle, World War II đã kết thúc.” Trước hai năm, đại chiến thế giới lần thứ hai của thế giới này kết thúc ở năm 1943.

...

Trải qua nhiều sóng gió như vậy... (thuần túy là chỉ thời tiết), sau lễ Giáng Sinh nhận được lá thư ngôn từ uyển chuyển của Slughorn và hiệu trưởng Dippet, Riddle chợt nhớ ra mình còn phải đi học.

“Tuy rằng lão ong mật là một người thầy tốt, nhưng em vẫn thích ngôi trường không có ổng hơn.” Riddle rất thích Carol Longbottom, mặc dù bà không uyên bác bằng lão ong mật, có thể giảng thêm rất nhiều kiến thức ngoài lề, cũng không giàu kinh nghiệm bằng lão ong mật, nhưng tính tình nghiêm túc cẩn thận, cộng thêm bài soạn có sẵn, tiết học của bà được hưởng ứng rất tốt, chủ yếu là mỹ nữ giảng bài, vui tai vui mắt, tâm tình cũng thoải mái hơn. Thuận tiện bổ sung một câu, lão ong mật già rồi, phải nằm viện nghỉ ngơi một thời gian. Mấy ngày trước vừa được xuất viện, xét thấy trong trường dù sao có giáo sư dạy thay, ổng quyết định chuyên tâm xử lý công việc chiến hậu rồi mới đi, chủ yếu là xác nhận Gellert Grindelwald có chết thật không.

“Là ai nói cả đồng đạo lý khi còn nằm viện vậy.” Saga cười cười theo sau, giúp Riddle xoa huyết thái dương, “Mệt lắm à?”

“Đúng vậy, em quên mất năm nay có O. W. L. Trời ơi là Trời.”

Không lầm, là Saga, ở đây cũng đích thật là Hogwarts, dựa theo lời Riddle, bắt cậu làm Dark Lord sao có thể không có tí đặc quyền? Lại nói cậu còn có một phần tư kẻ đất, muốn gặp bạn đời nhà mình, một tòa thành còn dám có ý kiến. (Câu sau cùng là Riddle cầm đũa phép chọc tường nói.) Slytherin không có ý kiến, Hufflepuff chưa bao giờ có ý kiến, Ravenclaw giữ lại ý kiến, Gryffindor... bọn họ hiểu kỳ, gần đây khá nhiều tiểu sư tử ton ton chạy tới Slytherin. (Bọn họ hiểu kỳ là Muggle nào lá gan lớn như vậy, dám yêu Riddle.)

“Các lão sư điên cả rồi, Voldy, nó có phải cũng là một kiểu trả thù truyền qua nhiều đời của phù thủy không?” Abr đã sắp ngóe, giống như khi chúng ta thi chuyển cấp vào lớp 10 vào đại học vậy, mặc kệ thành tích thường ngày là tốt hay xấu, trước làm một trăm bộ đề rồi nói, cho dù học sinh được tiến cử của Thanh Hoa Bắc Kinh, cũng không ngoại lệ, làm tấm gương cho người khác đi.

“Đây chỉ là bệnh nghề nghiệp của giáo viên thôi, tôi may mắn mình sinh ra ở thời chiến loạn.” Saga vui sướng khi người gặp họa.

“Hừ! Ê! Mấy tân sinh bên kia, xuống khỏi trần nhà ngay.” Abr trút giận lên những học sinh khác, bọn họ đang chơi miếng lót giày có thể COS Naruto Riddle giới thiệu, vừa có thể rèn luyện pháp lực vừa có thể khoe khoang võ nghệ, ai cũng chơi rất vui, chính là các giáo sư tuần tra buổi tối giờ phải tra xét luôn cả trần nhà.

“Lượng tiêu thụ rất tốt.” Gần đây chuyện của Thế Giới Phù Thủy là do Saga quản, vốn dĩ các phù thủy thành niên đều ôm bản mặt táo bón nhìn anh, nhưng khi thấy cả đồng Galleon óng ánh Saga nện vào mặt, bọn họ triệt để ngậm miệng, một số phù thủy có quan hệ với Đức, thậm chí bắt đầu nịnh bợ Saga. Thánh Đồ Đức lui ra sau màn ai cũng biết sẽ cất dấu ích lợi cực lớn!

“Abr, sang năm chúng ta tốt nghiệp được không?”

“Ê?”

“Tôi không chịu nổi một tầng thế này nữa vào năm thứ bảy đâu, chỉ có hai ta, các giáo sư sẽ không lo lắng, dù sao thành tích của chúng ta ở đó.” Sheryl nhất định sẽ đợi Moody, thành tích của Thomas không tốt lắm, không gọi bọn họ.

“Ý kiến hay!”

Ngay khi Riddle và Abr lén lút thương lượng nên vứt bỏ bao nhiêu người bạn để bỏ trốn, một Slytherin nằm trên nhàn nhó lét lại đây.

“E hèm... Lord... ờ ừm...”

“Nói!” Cậu còn cả đồng bài tập đây này, ở đó mà ở ừm này nọ.

“Cha tôi nhờ tôi hỏi... Em trai của giáo sư Dumbledore... phải nhốt đến khi nào...” Cha bảo cậu uyển chuyển tí, nhưng căn cứ sự hiểu biết của bọn họ, Lord tám phần mười là đã...

“.....” Quên.

Abr thở dài, không trách Riddle, lúc đó cậu cũng có mặt, và cậu cũng quên.

“Nhắc tới mới nhớ...” Saga chợt nhớ ra một chuyện, “Nagini đâu? Anh đã lâu không thấy nó.”

“.....” Riddle đang cầu nguyện tiểu cô nương dừng trung thành đến độ còn treo trên cổ bộ trưởng người ta...

...

67. Chương 67: Nhẫn

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỏi quá)

067 | Nhẫn

“Ba ba ba ~ thi xong rồi ~” Thomas vừa rơi lệ vừa tung tăng khắp phòng nghỉ Slytherin, xung quanh đương nhiên là bày răn về mặt quái dị, cũng có mấy cái thân thuộc của răn xuất phẩm từ học viện khác.

“Thi xong, thích hợp thả lỏng là cần thiết.” Riddle gật đầu ca ngợi hành vi quên mình vì người của Thomas, tiêu khiển giúp mọi người thả lỏng thần kinh.

“Vừa nãy một nữ sinh Gryffindor nói, cho dù là ở chỗ bọn họ Thomas cũng chưa tới mức này, hôm nay cậu ta không bình thường à.” Abr rất khẳng định.

“Cứ kệ đi...” Riddle ưu nhã bưng hồng trà lên, tay kia thì lặng lẽ giấu một cái chai thủy tinh.

“Xem ra kỳ thi rất thuận lợi?” Saga nhìn không được nữa, bước tới lưu loát đánh ngất Thomas, tuy rằng không biết Thomas lại đắc tội Riddle chỗ nào, nhưng nhìn về mặt của cô bé gọi Eileen, nếu không làm vậy, thằng bé này phỏng chừng sẽ chạy đến khi té xỉu.

“Saga, anh bạo lực quá đấy.” Riddle híp đôi mắt đỏ, lên án người yêu thân là mafia còn nhân từ nương tay.

“Rất thuận lợi, ngoại trừ mấy quan viên Bộ Pháp Thuật nhận ra bọn này là bọn ngày đó xông vào Bộ có tí kích động...” Abr cũng là về rồi mới biết, ngày đó cậu và Riddle một đường vọt tới Đức kể lại đi bệnh viện. Sau khi đội phụ trách tiêu hủy ghi chép, đánh bắt ngờ thành công, các Auror đã chạy tới, sự thật chứng minh Auror cũng không phải đều là ngồi không, bọn họ dễ dàng giải quyết mấy tiểu phù thủy đã chiến đấu một phen. (Nhân viên văn phòng không tính.)

Có người nói, lúc đó vật phẩm luyện kim công kích trên người mấy tiểu phù thủy đã xài hết, còn dùng được chỉ có trang sức phòng ngự sa hoa, chủ yếu hơn là độc được Eileen hữu tình tài trợ vẫn còn, vì thế mấy tiểu phù thủy bị làm hư đã hoàn thành chỉ tiêu Riddle yêu cầu quyết định đã ghiền.

Tổ vẽ hành động của mình là Riddle an bài, động tác của mấy Auror xuất thân gia tộc Slytherin cứng lại, còn dư lại mấy cái xuất thân Hội Phượng Hoàng đầu óc mơ hồ bị đủ loại độc được thuộc hệ bộc phá + đùa dai mang tính hủy diệt kèm thêm phạm vi rộng công kích.

Các Auror đầu mọc nhọt mặt mọc mụn mọc hoa mọc đủ thứ kiểu, vừa tê vừa ngứa vừa đau vừa dính đủ mọi màu nổi đóa lên nhốt bọn nhóc này vào Azkaban. (Xúi quẩy, bọn họ mang theo là hiệu quả kinh người, nhưng không hạn chế khả năng di động.)

Sau đó... không có sau đó, bọn nhóc xuất thân quý tộc ở trong phòng tù xa hoa không có Dementor lại được ngục trưởng lấy việc công làm việc tư cúp điện đánh mặt chườm bốn ngày, rồi được phụ huynh dẫn về nhà, trái lại các Auror mặt mũi sưng vù bôi đủ mọi màu sắc vẫn còn chưa khỏi.

“Không bị ai cáo à?” Hiển nhiên Saga cũng biết chuyện đó.

“Đương nhiên không, em thả Hypor ra rồi.” Cho nó đeo cái mũ đã được cải tạo, che lại mắt và một chút đặc thù trên đầu của Basilisk, tuy rằng tạo hình quái dị nhưng độ rung động lớn hơn cả Nagini, dù sao hiện tại ai cũng biết cậu là người thừa kế của Slytherin, có Nagini, lại có thêm một con rắn thô tí cũng không hề gì. (Thô... tí?)

“.....” Saga cảm thấy người của Thế Giới Phù Thủy thật đáng thương, chỉ ít Riddle không thể dẫn rắn tới phố đi bộ London. “Cuối tuần này tới Hogsmeade chơi nhé.” Ê ê, cứ vậy thôi à?

“Được, thuận tiện đi xem trang hoàng của cửa tiệm mới. Báo cho ai ai đó có thể thả em trai lão D ra rồi.”

“Dạ, Lord.”

“Cậu ấy lại làm gì vậy?” Sheryl kéo Saga lại hỏi. “Cửa tiệm nào?”

“Em ấy dỡ một quầy rượu đổi thành tiệm thức ăn nhanh.” Saga nói đơn giản.

“Quán Đầu Heo?”

“Em ấy chê nó dơ.”

“Anh cứ để cậu ấy xằng bậy thế à?” Sheryl cất cao giọng, Abr thì thôi, Saga là người thành niên đó.

“Cậu ấy không hứng lên tới giúp đỡ là đã lương tâm lắm rồi.” Abr khinh thường nhìn Sheryl, Sheryl sao có thể cho rằng Saga là lý trí nhất chứ? “Mà này... Voldy không có làm chuyện gì xấu đó chứ.”

Không có? Hẳn là không có...

Thi học kỳ xong thả lỏng một phen, đây là điều khẳng định không thể bỏ qua, Riddle dứt khoát kéo năm dưới đi chung, tặng cho hiệu trưởng là độc dược chăm sóc sức khỏe, viện trưởng là rượu ngon, các giáo sư khác cũng hối lộ đúng chỗ. Mọi người mở một mắt nhắm một mắt. (Dù sao không mấy người.) Trên danh nghĩa là tới Hogsmeade tham quan thử nghiệm khảo sát trước khi kỳ nghỉ tới, các Slytherin năm dưới rất thích ý viết một bài báo cáo dài hai thước Anh đổi lấy cơ hội đi chơi.

“Đây là gì!!” Abr khó được không hoa lệ thét chói tai.

“Quán Đầu Heo, tôi nhớ lúc đầu khi truyền ra scandal của Dumbledore và ông chủ chỗ này các cậu đều lên tới mà.”

“Vấn đề là quán Đầu Heo sao lại biến thành vậy?”

“Lúc đó bắt em trai lão D làm con tin, sau lại bỏ quên ông ta trong tù, cảm thấy như vậy rất tội lỗi, nên xem như bồi thường.” Riddle gạt đầu tỏ vẻ hài lòng, các quý tộc vẫn rất đàng hoàng, chu đáo như những gì cậu nghĩ đến.

Riddle dẫn các Slytherin vây xem, bên cạnh còn có người của học viện khác, trên thực tế, từ khi cửa tiệm này được sửa lại, mặc dù chủ nhân còn ở trong tù, cũng đã có người xếp hàng vây xem mỗi ngày. Lão Malfoy phụ trách tổng kế hoạch (trước đó không lâu đã về) thậm chí sinh ra suy nghĩ thu vé vào cửa.

“Khóc!” Mấy cái Gryffindor thắm mỹ dị dạng.

“.....” Những người còn lại.

Nóc nhà màu hồng, tường màu trắng, trái tim đỏ au. Bánh ngọt, ngôi sao, nến, ruy-băng. Một loạt trang sức màu hồng thuộc hệ liệt thiếu nữ. Tấm bảng hiệu Quán Đầu Heo không cánh mà bay, thay vào đó là hình đầu của một thiếu nữ tóc nâu, cô đáng yêu chớp mắt, nở nụ cười ngọt ngào, hai lúm đồng tiền nhỏ nhỏ bên mép, thấy thế nào cũng làm người ta thích. Bên cạnh là cái tên mới của tiệm Nhà của Arianna .

Được rồi, nếu chỉ là vậy, chỉ ít bọn con gái sẽ không ghen lời, nhưng ở ngoài tiệm còn trưng bày một vật biểu tượng. Một ông già râu bạc tóc bạc đeo mắt kính hình bán nguyệt, một tay cầm kẹo que, một tay làm tư thế mời. Trên người là... áo choàng phù thủy màu hồng phấn, đính kèm cả chuỗi trái tim đỏ au. Còn có một hàng chữ dùng kẹo viết Ông già D hoan nghênh các bạn .

“Sao hả? Đẹp không?” Hỏi như vậy đương nhiên chỉ có Riddle.

“Không sai, rất sáng tạo.” Vô điều kiện trả lời như vậy cũng chỉ có hai cái nhà cậu.

“Không sai cái búa ấy!” Một tiếng rống giận oanh trời, Riddle quay đầu lại nhìn, mọi người cũng thế.

“Oa ~ khóc ~” Lần này là tiếng ca ngợi tập thể, thậm chí Pomona hiện thực nhất ở trước mặt người ngoài cũng kinh ngạc đến há to cái miệng nhỏ nhắn.

“Ông là Aberforth? Ôi, trời ạ, thay đổi nhiều thật đấy, nhất là mái tóc, thật... cá tính.”

Nói thế nào đây, là kiểu tóc xương rồng, khó lắm đó, người bình thường muốn biến tóc mình thành như vậy, phải phí bao nhiêu kẹo xẹt tóc. “Azkaban không hổ là chỗ cải tạo.” Làn da hình như trắng hơn, điện giật còn có tác dụng này à?

“Là nhóc! Slytherin đáng chết!” Vốn chỉ là giận Riddle sửa lại tiệm của mình. Nhưng khi nhìn kỹ phát hiện cậu là tiểu quỷ lần trước chọc mình tức chết khiếp, thù mới hận cũ lập tức ủa lên.

Slytherin... đáng chết? Hai Auror đi theo cộng thêm bảy rắn có mặt nhướng mày cười khẩy, đầy đủ chứng minh hoàn cảnh có tác dụng quan trọng cỡ nào đối với sự trưởng thành của một người.

“Voldy?” Abr quay đầu, cậu đắc tội ông ta à?

“Năm thứ ba, cái lúc đang khốn khổ vì tình, nhất thời hứng lên tới đây uống một ly, ông chủ rất nhiệt tình, bọn tôi trò chuyện khá là vui vẻ.” Các Slytherin nhớ lại vẻ mặt của Dumbledore sau mỗi lần trò chuyện vui vẻ với Riddle...

“Nể tình chuyện này là có nguyên nhân, câu Slytherin đáng chết ấy bọn tôi không tính toán, lần sau chú ý tí, nếu không trở lại Azkaban cường độ dòng điện sẽ không phải là loại đổi kiểu tóc hay làm trắng da gì đâu đấy.” Hai Auror rõ ràng cũng biết không ít về cách ăn ở của người nào đó. “Lord, người đã tới, mời ký nhận.”

Ký nhận? Riddle nhìn gói hàng hình người cỡ lớn, còn có thủ tục này à?

“Trước đây không có, sau này để ngừa lần thứ hai lại có vụ quên, Bộ Pháp Thuật lâm thời ban bố điều lệnh.”

Khuôn mặt già của Riddle khó được ứng cử...

“E hèm...” Thôi, chào hỏi em trai lão D cái đã, “Ông không thích cửa tiệm mới của mình à?”

“Hừ, đây là thưởng thức của nhóc?” Nè nè Aberforth khách khí tí, phía sau có mấy cây đu đủ phép chuẩn bị chọc kìa.

Riddle liếc trắng trực tiếp kéo Aberforth tới trước hình đầu của Arianna “Xấu à?” Đứng trước mặt em gái mình, ông dám nói xấu thử xem.

“.....”

Kéo tới trước bức tượng của Dumbledore, “Hả giận không?”

“.....” Rất hả giận, kỳ thực Aberforth cho rằng bức tượng này trần trướng sẽ càng tốt hơn.

“Nhóc trang hoàng cửa tiệm thành vậy ta bán cái gì!”

“Trang sức hoặc bánh ngọt đều được, các cô bé sẽ thích, cô em gái đáng thương của ông cũng thích, lần trước tới tôi thấy ông dĩ nhiên treo chân dung của em mình trong một cửa hàng rét lạnh khủng bố, ông không thấy tội lỗi à.” Nhắc tới em gái, Aberforth lập tức dao động.

“Bọn tôi còn đặc biệt mời mấy người phục vụ, ông không cần lo vấn đề marketing.” Saga vỗ tay, hai thiếu nữ tuổi thanh xuân mặc trang phục cô hầu mèo bước ra, dịu dàng khom người, mái tóc màu bạc của bọn họ tỏ rõ huyết thống Veela.

“Là máu lai, sức dụ dỗ của thuần huyết quá lớn. Bulgaria cung cấp, Đức tài trợ.”

“Vì sao nhóc lại làm vậy?” Nói thật em trai lão D không hiểu nỗi suy nghĩ của người trẻ bây giờ. Bắt ông lại, rồi thả, còn sửa tiệm cho ông, nếu nói là ân oán trước kia thì cũng nên là ông tìm nhóc này báo thù mới đúng.

“Ừm, xem ra tình báo của ông có chút lạc hậu, tôi biết một ít về quá khứ nhà các ông, từ cách trang hoàng có thể nhìn ra. Tôi và giáo sư Dumbledore còn không hợp nhau, điểm này cũng từ học viện của tôi có thể nhìn ra. Giờ tôi xem như là sếp của bọn họ.” Chỉ vào bấy rần, “Cho nên chọc tức ông ta là lạc thú và mục tiêu lớn nhất của tôi, dĩ nhiên cũng có yếu tố bồi thường ông, dù sao bắt ông làm con tin là lệnh của tôi.” Đừng kể vụ cậu đã quên. “Tôi nghĩ chúng ta hẳn có thể thành lập quan hệ hợp tác chiến lược...”

“Ý gì?”

“Hai ta đều ghét ông, nhưng ông không thể chết.” Cho nên đỡ sống đỡ chết mới là tốt nhất, “Tiệm và nhân viên cửa hàng giao cho ông, tôi nghĩ máu lai Veela khá là đẹp mắt, nếu được, ông có thể viết thư cho anh mình, nói ông đồng ý tha thứ ông, điều kiện là mỗi tháng ông phải tới đây làm nhân viên một ngày, ăn mặc giống vậy...” Chỉ vào vật biểu tượng, “Mùa hè bắt ông đổi bikini.”

Saga biết bikini là gì che mặt.

“Ý hay!” Ngay lập tức Aberforth hưng phấn, nhìn hình đầu của em gái mình, càng nhìn càng thoả mãn, dựa vào cái gì ông phải ôm bắt mãi và áy náy sống hết cuộc đời, em gái ông cho dù là chân dung cũng nên được cả thế giới khen ngợi và thưởng thức, mà tên kia thì phải dùng hành động để chuộc tội!

Nghĩ thông rồi, kéo theo nhìn Riddle cũng vừa mắt không ít, “Đúng rồi, nghe hai Auror kia nói, nhóc là người thừa kế của Slytherin?”

“Đúng vậy, làm giả không được.” Chỉ vào đôi mắt màu đỏ của mình, vốn tính che lại, kết quả hai người yêu đều nói màu đỏ rất đẹp, cậu chỉ có thể nghe lời, phô hết cả ra.

“Lúc ta ra tù gặp được một kẻ điên khác cũng vừa ra tù, ta nghe gã ấy xưng mình là hậu đại của Slytherin... là gì của nhóc đó à.” Hậu duệ của Slytherin thiếu thốn cỡ nào mọi người đều biết.

Sắc mặt Riddle nháy mắt tái nhợt, khó coi hơn nữa là bọn Abr, Sheryl phía sau.

“Cảm ơn đã báo, tôi biết rồi.” Người nhà Gaunts...

...

“Kỳ nghỉ hè khó được, chiến tranh cũng hiếm thấy đã ngừng, cậu tính tiêu hao thời gian ở đây à?”

“Abr, phép khích tướng của cậu đỡ tệ.”

“Vậy sắc dụ thì sao?”

“Tôi nói rồi trước khi thành niên không được nhắc tới cái này.”

“Dù sao chỉ còn nửa năm...”

“Cậu tính bị đè đó hả?”

“Cũng phải thử mà?” Giơ tay cởi quần áo...

“Tôi đi đây...” Xoay người làm lơ.

“Noah, anh cũng cảm thấy em không nên đi.”

“Saga? Sao cả anh cũng...”

“Nhìn, Saga cũng nói thế kia, chúng ta đi du lịch nhé, Thế Giới Phù Thủy hay Thế Giới Muggle tùy cậu, dù sao cả ba chúng ta đều thuộc loại hình giao du hẹp, Trung Quốc thế nào? Không phải cậu luôn muốn tới đó à.”

“World War II là kết thúc, nhưng Trung Quốc còn đang nội chiến. Tôi nói này... Tôi chỉ tới nhà Gaunts một chuyến thôi mà, hai người làm gì khẩn trương thế?” Riddle hồ nghi liếc bọn họ, Abr cố ý cười thật mê hoặc, mà Saga thì cười vô tội.

“Chỉ là không muốn cậu nhớ tới mấy cái chuyện không vui...”

“Một người điên có thể làm gì được hả? Các cậu đừng quá khinh thường tôi.”

“Một người điên có gì đáng để xem, hoặc là xem công văn, hoặc là ôn tập, cậu không phải dự định sang năm tốt nghiệp sớm à!” Lý do của Abr rất đầy đủ.

“Nếu vừa nãy cậu không nửa kích tướng nửa sắc dụ, nó sẽ là lý do rất chính đáng.” Riddle bất đắc dĩ nhìn cả hai không hề nhượng bộ, cũng không nhìn lại xem cái trò mờ ám vừa nãy của bọn họ, càng miễn bàn sau lưng còn có một tốp khác. “Tôi chỉ là muốn tới lấy lại chiếc nhẫn.”

“Viên đá Phục Sinh...” Biết nguyên tác Saga lập tức phản ứng.

“A?” Abr không hiểu.

“Thứ này tốt nhất là ém luôn đi, nhờ khiến lão ong mất chú ý thì sao, Grind biết rồi cũng sẽ phiền lắm.”

“Còn không phải vì... thiếu... nhẫn cưới sao...” Ánh mắt Riddle ngại ngùng nhìn ra cửa sổ, giọng nói dần dần bé lại, “Hơn nữa mất dây chuyền...” Vừa đủ hai người. Hai thứ này đều là đồ tổ truyền của nhà Gaunts, tuy rằng cậu có cả đồng di sản của Slytherin, nhưng cậu có được đều là đồ cưới Slytherin chuẩn bị cho mình (lão tổ tông cậu bảo nó là sính lễ). Cho nên hai thứ có ý nghĩa kỷ niệm nhất chỉ còn lại chúng.

Mất dây chuyền bị mẹ cậu bán đi, cậu đã cho người theo dõi tiệm Borgin rồi, mà nhẫn chỉ có thể chạy tới nhà Gaunts.

“VẬY À...” Saga cũng có chút ngại ngùng. “Đã vậy... đi thôi, trên đường thuận tiện nói cho Abr biết chuyện

chiếc nhẫn.” Abr nghe không hiểu câu chuyện của bọn họ đang ở trong trạng thái bùng nổ...

Sao nhiều người vậy... Riddle im lặng nhìn phía sau... Bọn họ rốt cuộc gạt mình cái gì?

...

Little Hangleton, nhà Gaunts.

“Thật đủ hoang tàn...” Riddle khinh bỉ nhìn căn nhà này, “Lẽ nào bọn họ cho rằng kiêu ngạo của Slytherin là dựa vào cái này để duy trì? Tài thật đấy, Salazar nhất định sẽ bị tức cho sống lại.”

“Vừa vặn.”

Trực tiếp một cái Diffindo nổ tung cánh cửa bị đóng một con rắn đang lung lay sắp đổ.

Ai! Ai dám xông vào nhà của hậu duệ Slytherin vĩ đại!

Ngoại trừ tôi, phỏng chừng cho dù là ăn trộm cũng không thém xông vào ngôi nhà như vậy, một cách phòng ngự không tồi đấy, hậu duệ của Slytherin. Riddle vừa nói vừa dùng Scourgify, Saga phía sau dứt khoát xoay người ra ngoài, quét dọn vệ sinh gì ấy vẫn là đũa phép của phù thủy lành nghề hơn.

Tiếng rắn? Mà cũng biết? Ê! Tụi mày đang làm gì đấy. Còn có thể làm gì, chề chỗ ông bắn.

Phải tôi biết, làm ơn, ông hãy nói tiếng Anh với bọn họ giùm cái.

Mày! Mày là... gã Muggle đó... Morfin Gaunts cuối cùng cũng thấy rõ mặt Riddle, cơn giận lập tức bùng lên, bị Abr bên cạnh dùng một cái Impedimenta đẩy lùi.

“Voldy? Ông ta nói gì vậy?”

“Ông ta nói các cậu tự tiện xông vào nhà dân, còn nói tôi là Muggle.”

“Quê?” Abr thương hại nhìn Morfin, xem ra phiên bản Dementor tăng cường trước khi ra tù đã có tác dụng.

Mày! Không đúng, mày không phải... Mày là thằng nhóc máu lai, con đàn bà đáng chết tiện, mày là con của gã Muggle đó, mày giống hệt thằng cha hèn yếu của mày.

Nói chuyện với ông mệt quá... Riddle vung đũa phép, cái nhẫn đeo trên tay Morfin bay tới tay Riddle,

Riddle vui vẻ móc khăn ra —— trước lau sạch rồi nói.

Mày muốn làm gì! Lại xông lên, lần thứ hai bị đẩy lùi.

“Ông kia, huyết thống của Slytherin tuy rằng cao quý, nhưng tiếng răn lại thuộc về ngôn ngữ hiếm người biết, nói tiếng người giùm cái.” Thomas oán giận, sau đó bị đánh. Vừa tính nhảy dựng lên nổi giận, đã thấy một đôi mắt màu đỏ rất có thâm ý nhìn cậu. (Ý đang mắng Riddle đó hả.)

“Nhắc tới mới nhớ ông xem như là cậu tôi... Tôi nghĩ ông nhất định rất nhớ bà ấy...” Riddle xoay nhẩn, cho phép cậu quấy rầy vong linh một lần nhé, cậu rất muốn gặp bà ấy. Merope Gaunts.

Mọi người, bao gồm cả chủ nhân vừa nãy của chiếc nhẫn Morfin Gaunts, giật mình nhìn linh hồn của người phụ nữ bay ra từ trong chiếc nhẫn Riddle vừa xoay.

“Tom...”

Riddle bắt mắt nhú mày, cậu cũng khó chịu lắm, thảo nào Voldemort hàng thật sẽ giận đến hủy dung. Merope Gaunts không có sự gầy gò điên cuồng như trong tưởng tượng, ở trạng thái u linh, bà ấy thoát nhìn... không phải mỹ nhân, nhưng cho người cảm giác rất nhu hòa, có lẽ bà ấy vốn dĩ có thể trở thành một người vợ tốt một người mẹ tốt.

“Đừng giận, con của mẹ, mẹ biết con không phải ông ấy, con không phải Tom Riddle, con là con của mẹ, Tom Marvolo Riddle.” Merope cười vươn tay, vuốt ve khuôn mặt của Riddle, mặc dù không chạm được, Riddle vẫn cảm nhận được tình thương ấm áp của mẹ.

Voldemort ơi ~ ông đã bỏ lỡ cái gì...

“Con trẻ tuổi hơn ông ấy, đẹp trai hơn ông ấy, ừm! Không hổ là mẹ sinh.”

Câu này khiến khóe miệng bấy rần co quắp, Bọn họ quả nhiên là mẹ con...

“Tôi từng rất hận bà, hận bà vứt bỏ tôi. Hận bà vì một Muggle mà chọn cái chết.” Đây là thay Voldemort hàng thật hỏi.

“Không, không có người mẹ nào sẽ làm vậy cả, mẹ yêu cha con, cho dù cuối cùng ông ấy bỏ mẹ, mẹ vẫn yêu ông ấy, nhưng mẹ yêu con hơn. Nếu nói vì cha con mẹ cam nguyện mà chết, vậy con của mẹ, vì con mẹ sẽ vĩnh viễn níu mình lại trên thế gian này. Nhưng, con quả thật nên hận mẹ, sự vô năng của mẹ làm con chỉ có thể lớn lên trong cô độc...”

“Có câu này của bà là đủ rồi, hiện giờ tôi tốt lắm, cái này, Abraxas Malfoy, ở ngoài còn có một Muggle tên Saga, bọn họ là bạn đời của tôi, tôi còn là Thủ Lĩnh của Slytherin, rất nhiều quý tộc đã thuần phục tôi, tôi

sống tốt lắm, thật đấy.” Cho nên... bà có thể yên tâm rồi.

“Mẹ kiêu ngạo vì con... Con của mẹ.” Merope kích động ôm Riddle.

“Morfin... Em trai của chị...”

“Con đàn bà dê tiện...” Lần đầu tiên nói tiếng người nghe thật chói tai.

“Ai...” Merope thống khổ nhìn Morfin, “Xin lỗi, là lỗi của chị, Morfin, nhưng chị không hối hận với lựa chọn của mình, chị có thể làm chị của em, nhưng chị không muốn làm vợ của em, cho dù không có Tom, chị cũng sẽ đi. Tom, con của mẹ, có thể thay mẹ chăm sóc em trai mẹ chứ?”

“Có thể, nhưng cuộc sống của ông ta sẽ chẳng tốt gì mấy đâu.”

“Chỉ cần sống là được, sống quá tốt sẽ là phiền toái.” Merope... bà thật sự rất hiểu Morfin.

Ôn chuyện, nhận thân, gặp mặt, ly biệt, tiễn linh hồn của Merope đi rồi, Riddle dùng một cái Stupefy giải quyết Morfin.

“Tính đưa đi đâu?”

“Nurmengard.” Chỗ đó cần có người thường trú.

“Voldy? Cậu tính dùng cái này làm tín vật đính ước à?”

“Đương nhiên, Deathly Hallows đó nha.”

“Tôi muốn mặt dây chuyền.” Abr lập tức chọn lấy món kia, chiếc nhẫn có người bay ra này nhìn cứ thấy ớn ớn.

“Không thành vấn đề, vậy cậu có thể trả lời tôi một vấn đề khác không?” Riddle mỉm cười nhìn mảnh phế tích vốn nên thuộc về một gia đình thân hào nông thôn, “Chuyện này là thế nào?”

...

68. Chương 68: Mười Năm

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỗi quá)

068 | Mười năm

Riddle chờ đợi ngồi trên vương tọa tôn quý nhất, bên tai nghe âm thanh báo cáo dài dòng rườm rà, đừng nói vào tai này ra tai kia, cả một mẫu tự cậu cũng chưa từng để lọt vào tai.

Đôi mắt màu đỏ say lòng, khóe miệng cười như không cười, gương mặt tuấn mỹ vô song, tư thế khéo léo ưu nhã...

Cho dù là chờ đợi cũng phải có thần thái.

Abraxas ngồi bên tay trái bất đắc dĩ thở dài, đã là lần thứ mấy rồi, quên đi, gần đây anh ấy cũng mệt lắm. Ra hiệu cho những người khác nếu không có đại sự gì có thể đi trước.

Mà sớm đã được rèn luyện, những người bên dưới bình tĩnh thu dọn đồ đạc, dù sao hôm nay không có đại sự gì, về viết một phần báo cáo là được. Tới cửa rồi nhin không được quay đầu liếc nhìn, bọn họ đã đi gần hết, tư thế và ánh mắt ấy vẫn không thay đổi.

Ai... Lord, cũng chỉ có Lord còn cho rằng mình không bị lộ.

“Đã 10 năm rồi, sao anh vẫn còn như vậy.” Thuộc hạ đi hết, Abr bắt đầu oán trách.

“Bọn họ cũng quen rồi, em đừng cảm ràm nữa, vậy không phải tốt hơn sao, bớt được một giờ” Riddle vừa nãy ngủ mở mắt trong lòng thuộc hạ hoạt động cánh tay, “Mười năm rồi ~ khác không nói! Vì sao anh không thể từ chức.”

“Chưa tỉnh hả?”

Phải, giờ là năm 1954, Riddle đã tốt nghiệp 10 năm, vừa rồi trong buổi hội nghị cậu đang nhớ lại quá khứ.

Năm thứ sáu, cậu và Abr lén gạt mọi người đang cố gắng ôn tập, chuẩn bị thi N. E. W. T. Sự thật chứng minh, chỉ có hai người họ, dựa vào thành tích thường ngày, các giáo sư đều khá yên tâm.

“Bảo mật? Không thành vấn đề, là yêu cầu của Voldemort bệ hạ mà ~” Slughorn vỗ mông ngựa lại nhằm vào đuôi ngựa, Riddle ghét cái kiểu này.

“Ừm, được... nhưng chuyện này do Albus quản...” Lão hiệu trưởng thở hắt hắt nói.

Vậy ngài còn ngồi ở trường làm chi... Riddle rất muốn rống ra câu này, cậu không muốn gặp Dumbledore.

Nhưng ngoài dự liệu của Riddle là, lần gặp này cậu và Dumbledore khá hài hòa, hoàn toàn không có cái cảm giác sóng ngầm trời dậy và giương cung bạt kiếm ngày trước. Ánh mắt Dumbledore nhìn cậu đã không có đề phòng và xa cách mà chỉ có một mệt mỏi uể oải.

“Giáo sư Dumbledore.”

“Ngồi đi, chuyện ta đã biết rồi, thành tích của trò và Malfoy là có thể đưa ra đơn xin như vậy, nhưng xin giải thích một chút vì sao cần bảo mật?” Cái giọng hoàn toàn giải quyết việc chung của Dumbledore khiến Riddle khá mới lạ.

“Căn cứ vào lực ảnh hưởng cá nhân của em, nếu làm to chuyện, số người xin tốt nghiệp năm nay khẳng định sẽ gấp bội, học sinh của sang năm cũng sẽ giảm phân nửa, em và Abr còn có Saga muốn thừa dịp mấy người có thể quản mình nhất còn chưa tốt nghiệp ra ngoài chơi một năm.” Nhắc tới kế hoạch lữ hành tuần trăng mật, vẻ mặt của Riddle lóe lên sự mong đợi khó nén, đôi mắt ruby óng ánh rạng rỡ không thôi.

Thường nói rượu không say người đã tự say, nhìn đôi mắt này, Dumbledore lần đầu tiên thật lòng khen ngợi. “Trò thật sự rất ưu tú, từ lần đầu tiên ta gặp trò đã biết là thế, nhưng trò vẫn không thích ta.”

“Thầy cũng không thích em.” Riddle theo thói quen làm lơ Dumbledore, đặt tầm mắt lên người Forks đang ngủ. “Về sau biết được nguyên nhân, em chỉ cảm thấy oan lắm, em chưa từng có suy nghĩ xưng bá thế giới, thầy đã đề phòng em như thế, thật khó chịu, rồi là thầy tới em lui, ân oán của hai ta ngày một sâu hơn.”

“Em đã là Vua của bọn họ.”

“Em đâu có muốn...” Riddle bất đắc dĩ thở dài, “Mặc kệ thầy tin hay không.” Nhíu mày, “Về phần vì sao lại tới nước này chính em cũng không rõ lắm.” Nước ấm nấu ếch.

“Ta vẫn cho rằng trò là cậu ta kế tiếp.” Dumbledore vuốt ve sợi dây chuyền xinh đẹp trong tay, vẻ mặt là thống khổ cũng là hoài niệm.

“Ôi? Vậy giờ không thể nữa ạ?”

“Nếu ta không nhớ lầm, Saga kia là Muggle... Mặc dù có chút điên cuồng, nhưng chí ít em sẽ không diệt sạch Muggle, tình yêu là sức mạnh vĩ đại nhất.”

Sớm biết ông tôn sùng tình yêu như vậy, tám trăm năm trước tôi đã cặp với anh rồi. Riddle cảm giác mình bị lão ông mặt thương nhớ thật là oan mà.

“Cậu ta khỏe không?”

“??”

“Ta không tìm thấy cậu ta...”

Ể ~ Grind hả, khỏe re, như trẻ lại cả giáp ấy. Lòng tuy nghĩ vậy, miệng phải nói thế nào nhỉ? Về mặt này của Dumbledore khiến cậu có cảm giác...

Nữ nhân vật chính si tình đau khổ chờ đợi nam nhân vật chính trở về, nam nhân vật chính ở ngoài ăn chơi đàn đúm. Mà cậu là người cung cấp chỗ để đàn đúm...

“Ồ Nurmengard đấy ạ, không phải sao?” Grind chưa kể cụ thể tình huống sau khi cậu bạo động pháp lực, chỉ kể đáp án đối ngoại. Kể ông ta đột nhiên nghiên cứu cái gì đó, rồi nhảy ton ton vào N khu rừng nguyên thủy, chuẩn xác mà nói là ông ta bảo chỗ nào không có Dumbledore, chỗ đó có ông ta.

“Nurmengard? Nếu cậu ta muốn chết sẽ tìm một nơi xinh đẹp nhất chôn sống mình, nếu muốn tự ngược sẽ xây một tòa thành vững chắc nhất tự giam mình. Nhưng cậu ta tuyệt đối không tạo ra một mê cung giày vò khả năng định hướng của mình.”

Nói cách khác... Grind mù đường? Khó trách bùa độn thổ xài giỏi thế, thì ra là không biết mò đường. Riddle bình tĩnh đại ngộ gật đầu. Về kể cho Abr và Saga nghe, chọc bọn họ vui vẻ.

“Được rồi, hiện tại ông ta sống rất tốt, chỉ ít theo em thấy là rất tốt.”

“Vậy thì tốt, ta nợ cậu ta rất nhiều.”

“Lỗi ở yêu thương, sai người sai thời điểm.”*

“???” Quá ngôn tình, lão ong mật nghe không hiểu.

“Thầy tìm ông ta... là để quyết lấy thắng bại, hay là nối lại tiền duyên?”

“Đều không phải.” Dumbledore thở dài, “Duyên phận của chúng ta đã hết, có lẽ như Gellert nói, 70 năm trước chúng ta yêu nhau là sai. Hơn nữa mục tiêu của cậu ta không còn là thế giới, quyết lấy thắng bại cũng không cần thiết nữa.” Dumbledore đột nhiên có cảm giác đời mình không còn mục tiêu, nhìn Tom ông thậm chí sinh ra một suy nghĩ dị dạng như nếu người này là Dark Lord hạ nhiệm có lẽ sẽ thú vị đấy. Đương nhiên nó chỉ lóe lên trong chớp mắt mà thôi. “Ta chỉ muốn nói cho cậu ta biết về Deathly Hallows, tập hợp đủ Deathly Hallows cũng không thể làm cho Arianna sống lại.”

“Ể ~ chỉ vậy thôi à, chuyện này ông ta biết rồi, nếu không ông ta sẽ không dễ dàng ngừng chiến tranh lại như vậy.” Riddle nghĩ một hồi vẫn quyết định nói cho Dumbledore, “Viên đá Phục Sinh ở trên tay em, thầy có muốn gặp Arianna không?”

“Không, ta hy vọng Arianna có thể được an bình.”

“Aberforth cũng nói thế.”

Phù thủy nghĩ thoáng thật đấy, trái lại cậu, vừa lấy được nó đã không kiểm được muốn gặp mẹ của thân thể này. Đơn giản là muốn thay Voldemort trước chín tuổi chứng minh rằng, Tom Marvolo Riddle không có bị vứt bỏ.

“Nhắc tới Aberforth, ta trái lại phải cảm ơn trò, mối quan hệ của hai anh em chúng ta đã tốt hơn nhiều rồi, thằng bé còn nhờ ta tới tiệm giúp đỡ.” Dumbledore cười rất vui vẻ, không phải nụ cười giả bộ hòa ái, mà là thật lòng.

“.....” Riddle thấy là lạ ở đâu đó, “Giáo sư, thầy thấy bộ quần áo ấy thế nào? Bộ mặc trên người bức tượng của thầy trước tiệm đó?”

“Đẹp lắm! Aberforth còn để thầy mặc giống vậy nữa, nhưng mà mặt của nó sao cứ xệ xệ ấy, à mà này em cảm thấy râu màu trắng phối với quần áo màu hồng có hợp không?” Dumbledore bắt mắt nhìn bộ râu màu nâu nhiều nhất có chút hoa râm của mình. Nghĩ tới pho tượng đó, trong mắt ông lóe lên mấy trái tim. Ủm! Chờ lát nữa tới hỏi Slughorn mấy chai độc được đổi màu thời gian lâu tí!

“.....” Aberforth, tôi đồng tình với ông.

Cả năm thứ sáu cậu có được những ngày phong phú mà bình tĩnh, gặp được Dumbledore luôn theo thói quen cãi nhau, may mắn lão D cũng không có giác ngộ đập đất thành Phật, hai người họ tới tới lui lui phá đám lẫn nhau cũng rất ăn ý.

Saga có chạy tới hỏi Dumbledore, đối phương trả lời là thói quen, ông và vị ở Đức đấu hơn nửa đời người, vừa gặp được chuyện đã theo bản năng phản kháng. Mà Riddle trả lời dĩ nhiên cũng y chang, tuy rằng không có nửa thế kỷ tranh đấu, nhưng ông là quân địch giả trong phần lớn cuộc đời em, bảo em gặp ông mà hoà nhã dễ gần, dạt dào vui vẻ, lễ phép chào nhau không ngáng chân nhau gì đấy. Xin lỗi em làm không được ~

Hai người nhiều nhất không chinh đối phương đến chết mà thôi.

Sau đó là Riddle và Abr đột nhiên tốt nghiệp sớm đưa tới giông tố. Kéo theo mấy người bạn, Sheryl, Moody, Pomona, Pallas, Thomas đều dùng ánh mắt có dị tính không nhân tính nhìn hai người họ.

Cuối cùng là Saga bùng POSE lên sân khấu, vẻ mặt ưu buồn tự thuật một Muggle đoán mệnh như mình,

đã đến cái tuổi ông chú này rồi, kết hôn không được thì thôi, cả cơ hội lên đi hưởng tuần trăng mật cũng không có, người yêu đáng thương của anh còn phải làm cái nghề Dark Lord quanh năm suốt tháng không ngày nghỉ không tiền lương, danh tiếng còn không tốt gì gì ấy này...

Kết cục là cả đồng phù thủy lớn nhỏ đầu hàng đồng ý để bọn họ đi hưởng tuần trăng mật.

“Grind không phải đã trộm được hòn đá Phù Thủy rồi à?” Một vị tiền Dark Lord tự xưng Thần Trộm, trộm lấy đũa phép Trưởng Lão, giờ còn trộm cả hòn đá Phù Thủy.

“Trộm được, cũng đã bị bắt, dù sao vợ chồng Flamel sống lâu hơn ông ta nhiều năm, ông ta thế mà còn ngông nghênh chạy tới. Vì mặt mũi tôi lên đi chuộc người. Hòn đá Phù Thủy cuối cùng vẫn là tôi dùng bút ký Slytherin lưu lại đấy lấy.” Abr nghe xong khinh thường cha mẹ từng sùng bái Dark Lord ở Đức nhà mình.

Thương lượng một hồi, ba người quyết định trước tổ chức hôn lễ, vì sau này Abraxas phải cưới người khác, để dành cho quý cô tương lai ấy sự tôn trọng cơ bản nhất. Hôn lễ ở Thế Giới Phù Thủy sẽ được tổ chức trong Rừng Cấm, chỉ có ba người họ. Là Odelette và Key an bài, Sherlock rất trọng nghĩa kéo một bầy unicorn tới trợ trận. Trên cơ bản đại bộ phận sinh vật huyền bí sống trong Rừng Cấm đều tới, do tinh linh chủ hôn, ngoại trừ nhân loại ít tí, phô trương đầy đủ.

Ở chỗ Saga cũng đủ huênh hoang, linh mục chủ hôn là vị giáo hoàng mấy năm trước bị lột quần áo, quan chức quan trọng của chính giới, thương giới, quân giới tới cả đồng, bọn họ hoặc bị ép hoặc tự nguyện tham gia chiến hậu... trên thực tế là hôn lễ đồng tính quang minh chính đại đầu tiên trong lịch sử Muggle.

“Saga, ký cái này cũng vô hiệu...” Nước Anh chưa có luật hôn nhân đồng tính, tờ giấy hôn thú này có ký cũng vô dụng.

“Không sao, đã lên chương trình nghị sự rồi, nếu không phải vừa đánh giấc xong cần chờ khôi phục lại, giờ hẳn đã thông qua. Yên tâm, anh cam đoan hai chúng ta hợp pháp trước Abr.”

“Hừ!” Abr không hợp pháp. (Không đăng ký ở Bộ Pháp Thuật.)

Một năm này là thoải mái nhất, bọn họ đi hết những nơi thái bình của Âu Châu, duy nhất khiến Abr bất mãn là, vì sao đã nói là cạnh tranh công bằng, Riddle và Saga có thể trên dưới chia đều, mà là cậu thì đánh trận nào thua trận đó, cả năm rồi chưa thể xoay người. (Tại mặt.)

Chờ đến khi bọn họ về Anh tham gia lễ tốt nghiệp của bọn Sheryl, còn gặp được phiền phức nho nhỏ.

Sau khi Thế Giới Phù Thủy kết thúc chiến tranh, Dumbledore an tâm làm nghề giáo sư của mình, mỗi tháng tới Hogsmeade đọc hại ánh mắt các tiểu phù thủy, nếu không phải chân dung của Arianna lên tiếng, hy vọng anh cô chỉ mặc bộ quần áo này trong tiệm, nói không chừng ông sẽ mỗi ngày mặc tới trường khoe khoang. Thậm chí còn lấy ra tinh thần nghiên cứu long huyết lúc trẻ, nghiên cứu nhân huyết (ý là huyết thống), than thở mình là một nhân tài góc độ học thuật.

Gellert trái lại tương phản, số lần ra ngoài lỏng lẻo ngày càng nhiều, những lời đã hứa với thuộc hạ sau khi kết thúc chiến tranh một cái cũng làm không được. Từ chỗ Aberforth Riddle còn biết, Gellert thường tới tiệm của Aberforth ngồi mỗi khi Dumbledore vắng mặt, đáng thương các thuộc hạ của ông ta tìm ông ta khắp cả thế giới đâu có ngờ ông ta trốn tới địa bàn của Dumbledore.

Di chứng lão G bỏ trốn là các thuộc hạ tìm chủ đến độ nản lòng thoái chí chột nhốt ra, Vương của bọn họ còn có một đồ đệ, có người thừa kế, không có đại thì tiểu cũng được. Vì thế vào ngày bọn Riddle trở về bọn họ lấy cái cờ giao lưu quốc tế, vọt tới Hogwarts chặn người.

“Dựa vào cái gì! Cậu ấy là của bọn này!”

“Thằng nhóc này là đồ đệ của Vương.”

“Cậu ấy còn là người yêu của tôi nè.”

“Cậu ấy còn là bạn học của tôi nè.”

“Wolfgang! Con rút cuộc giúp bên nào hả! Con là người Đức đấy!”

“Nhưng mẹ ơi ~ con dâu tương lai của mẹ là người Anh.” Chuyện Thomas và Pallas yêu nhau đã xác định trong năm nay, dọa đến rất nhiều người, nhưng giờ nghĩ lại bọn họ cũng là một đôi hoan hỉ oan gia. Pallas thích giày vò Thomas, Thomas mắng Pallas dã man, lại chưa bao giờ né tránh cô cả.

Một bên là tiểu phù thủy Hogwarts, Gryffindor cũng đứng về phía Slytherin, giờ là tranh chấp quốc tế, chú ý vinh dự quốc gia, bọn họ chiếm ưu thế nhân số. Một bên là phù thủy thành niên của Đức, là tâm phúc tinh anh của lão G, thực lực mạnh mẽ.

Cuối cùng Riddle liên hợp với Dumbledore bịa ra chỗ trú ẩn hiện tại của Gellert gạt mấy người ở Đức đi. (Thật là sự hợp tác mang tính lịch sử.) Lý do của Riddle là: Lười.

Dumbledore hy vọng bên Đức có thể tìm được Gellert, ông rất muốn trò chuyện với Gellert, bọn họ không còn là người yêu, không còn là kẻ địch, hy vọng còn có thể là bạn bè. Giải hòa được với Aberforth, khiến Dumbledore rất muốn bù đắp lại tiếc nuối ngày trước.

“Không được, chúng ta không thể thua Đức, chúng ta cũng phải có một tổ chức!” Moody rất giận khi bên Đức dùng phúc lợi của tổ chức để dụ dỗ anh mình.

“Bọn họ gọi Thánh Đồ, chúng ta cũng gọi là cái gì đó đây.”

“Thần Đồ?”

“Đừng, nghe cứ như thần côn.”

“Dừng Sĩ Đồ.”

“Gryffindor cút sang bên kia! Đồ sư tử không có thương thức.”

“Chẳng lẽ gọi Xà Đồ?”

“Còn khó nghe hơn, chúng ta là người được không, hơn nữa không phải chỉ có Slytherin.”

“Về hỏi người lớn thử xem...”

“Hỏi bọn họ? Mấy vị bô lão ấy ngoại trừ lật điển tịch, lấy một tên siêu kỳ cục ra còn có thể làm gì!”

“Gọi Death Eaters (Thực Tử Đồ) thế nào...” Mở miệng là Saga, Riddle bị sắc một cái, quay đầu trừng anh.

“Sao phải gọi vậy?” Thomas luôn có thể hỏi ra điều mọi người muốn hỏi.

“Được! Nó đi.” Abr đột nhiên mở miệng đồng ý.

Các Death Eaters tương lai đồng loạt nghi hoặc nhìn hai vị vương phi (không phải vấn đề công thụ, thuận miệng mà thôi).

Abr chỉ chỉ Riddle, mọi người rõ ràng.

Vì, cậu ấy là Voldemort, cậu ấy bay khỏi tử vong. Mà bọn họ hy vọng nhất là có thể giữ cậu ấy lại...

Nếu Death Eaters đã xuất hiện, Riddle dứt khoát chơi nguyên bộ, đánh dấu Dark Mark cho mọi người, nhưng cái này chỉ có tác dụng gọi về, sẽ nóng lên, sẽ tối lại, nhưng không đau đến độ chịu tội như trong nguyên tác.

Khuôn hình là chữ thập ngược thêm con rắn, hình thức cụ thể là mấy nữ sinh Slytherin quyết định, tuyệt đối hoa lệ, mỹ quan. Đáng tiếc có mấy Gryffindor để lại bóng ma khá lớn trong lòng khi bị đánh dấu.

...

“Abr, đã kéo mười năm rồi, nếu năm nay nghiên cứu vẫn không có hiệu quả, con phải kết hôn.” Lúc đầu đã hứa với lão Malfoy.

Vốn Abr là định tốc chiến tốc thắng, chẳng qua nghiên cứu mới của Dumbledore khiến cậu cảm thấy vẫn có hi vọng. Nếu có thể tìm ra phương pháp thuần hóa huyết thống, dùng ngoại lực giải quyết, hết thấy sẽ hoàn mỹ, có thể để Riddle sinh, không cần tìm người khác. (Còn đang nằm mơ.)

Vì thế chuyện này bị đưa lên nhật trình quan trọng nhất, kể đó Eileen, Gellert, các Thánh Đồ, tinh anh Hội Phượng Hoàng, vợ chồng Flamel, một số đồ cổ bị Dumbledore, Gellert kéo tới còn có nhân tài ưu tú những năm gần đây của Hogwarts, đều bị Riddle và Abr lấy việc công làm việc tư vùi vào hạng mục này. Saga cũng ở bên cạnh giúp đỡ, bất không ít chuyên gia Muggle, mặc dù thời đại này di truyền học còn chưa phát đạt, nhưng cũng là giúp đỡ.

“Thật không cam lòng mà, chờ thêm tí nữa... Eileen không phải nói gần đây sẽ có... Eileen? Sao em lại tới đây?”

Cô bé này bị mấy người họ cứng như công chúa, lấy địa vị bây giờ của Riddle, ngoại trừ Saga và Abr, cũng chỉ Eileen có thể trực tiếp vào đây, chẳng qua nhờ ơn cái tật đi không tiếng động của mình, Eileen luôn có thể dọa cho mọi người giật bắn cả lên.

“Thành quả.” Một chai độc được trong suốt được đặt lên cái bàn thủy tinh tinh xảo trước mặt hai người, không đợi bọn họ kịp phản ứng thành quả này là kết quả bọn họ đã đợi mười năm, Eileen tiếp tục lạnh lùng mở miệng, “Tin tức tốt và tin tức xấu, nghe cái nào?”

...

*Câu này dịch đúng ra là “Lỗi do không biết cách yêu, cũng tại thời gian gây họa.” nhưng Nguyệt cảm thấy dễ vậy vui hơn =))

69. Chương 69: Thất Nảo

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỏi quá)

069 | Thất nảo

“Công chúa Eileen của anh ơi, em bị lão già Gellert làm hư rồi.” Riddle đơ ra một cái đã rõ thành quả Eileen nói là gì, vui vẻ cầm lấy cái chai. “Không có tin tức xấu nào hết.” Đây là tin tức tốt nhất.

“Thật đáng tiếc, Gellert đã đi thử nghiệm Thuốc Tổng Tử phiên bản thay đổi của em rồi, gần đây làm hư em là Dumbledore.” Eileen rất bình tĩnh lộ hàng. Nhưng không bình tĩnh không được, scandal suốt mười năm qua của lão Dark Lord đã đổi xoạch cái phong cách thủ thân như ngọc mấy chục năm trước, hết đợt

này tới đợt khác.

“Ồ? Thành công rồi à? Là học sinh nào vậy?” Lão Dark Lord dựa vào nghiên cứu lập nghiệp, những tù tỳ tri kỷ nhất đều là học sinh của ông ta, theo đuổi tàn nhẫn nhất cũng là mấy người đó. Trước đây khi Gellert còn lưu luyến si mê Dumbledore, bọn họ cũng không buông tha, giờ đương nhiên càng không, hơn nữa có Riddle cùng một bầy Death Eaters bị Riddle làm hư nhin hả hê giúp đỡ, Dumbledore cũng thích thú thấy Gellert có mùa xuân thứ hai, lén lút hạ không ít chiêu.

Lão Dark Lord bị rót xuân được ném lên giường không phải một lần hai lần. Đáng thương Gellert nếu dám phản công, người ta sẽ buộc ông ta lên lễ đường. Lần này xem ra là chơi đồ mạnh rồi.

“Alberta và Faithe.” Eileen ngẫm lại cuối cùng vẫn từ góc độ học thuật trình bày kết quả, “Không biết sinh ra là con của ai.”

“Ha ha ha ha ~” Riddle úp mặt xuống bàn cười mất hết hình tượng, Abr tuy rằng muốn nhắc cậu quan tâm chính sự, nhưng cách nói của Eileen thật là quá khôi hài, cậu ôm bụng ép mình đừng trở thành người thứ hai mất hết hình tượng.

Buồn cười lắm à? Eileen không hiểu nhú mày, sau đó trừng Riddle, cô không thích cái thái độ nghiên cứu không nghiêm túc của cậu. Một chai độc được chỉ có thể sinh ra một đứa bé, mà giờ cha của đứa bé có hai, vậy đã định trước sẽ có một người cha phải thất vọng. Làm một bậc thầy độc được cố gắng đạt tới hoàn mỹ, nữ tính trời sinh coi trọng con cái, cô không thoả mãn với kết quả như thế. Đang định về nghiên cứu thêm, kết quả Riddle còn không phụ trách nhiệm mà cười.

“Được rồi được rồi, Eileen, đừng giận vì mấy cái chuyện bé xít này, nhiều nhất để Gellert sinh thêm lần nữa, dù sao sinh một lần cũng là sinh, sinh hai lần cũng là sinh.”

“Lớn tuổi.” Eileen nhú mày, đương nhiên là giải quyết trong một lần sẽ tốt hơn, Riddle không hề cảm thông cho người phải sinh mà!

“Anh nói này... Eileen, trước hết nói tin tức xấu em vừa bảo là gì đi?” Abraxas thấy cuộc nói chuyện ngày càng quỷ dị, nhanh chóng mở lời hỏi.

“Nó, có thể chiết xuất pháp lực cũng tức là tinh lọc huyết thống, nhưng vì liều thuốc quá mạnh, có tỉ lệ tử vong nhất định. Nhất là máu lai như Lord, gần một nửa tỉ lệ tử vong.” Eileen thở dài, đây là thu hoạch lớn nhất trước mắt, nhưng làm ra chủ yếu cũng là vì Lord và Abraxas...

“Giờn gì vậy!” Abr lập tức nhảy dựng lên, vậy còn cần liều thuốc này làm chi, nhìn Riddle còn đang suy tư bên cạnh, Abr nổi giận, còn lo lắng... Anh ấy lúc nào vĩ đại như Gryffindor thế!

“Liều thuốc quá mạnh?” Riddle kỳ quái, nếu nói cậu không hề biết quá trình làm ra liều thuốc này là không thể nào, cả Dumbledore đều bị kéo tới hỗ trợ, càng miễn bàn cậu.

Nói thế nào cậu cũng là môn sinh đặc ý của Gellert, CPU cũng là của Voldemort chỉ dựa vào nửa cuốn sách tàn tạ đã học được cách cắt linh hồn. Nguyên lý của liều thuốc này cậu biết, hướng nghiên cứu còn là cậu định ra, sao lại có chuyện liều thuốc quá mạnh được?

Lúc này trong đầu Riddle tưởng tượng tới cái cảnh như là khi chơi game bỏ huyết bỏ quá lố vậy, mồ hôi lạnh ~

“Thân thể không thừa nhận nổi?” Trùng kích pháp lực chiết xuất tạo thành không lớn vậy, bọn họ bỏ thêm gì à? “Riêng là bù chú ổn định thân thể cũng có rất nhiều, càng miễn bàn độc được.” Ở Thế Giới Phù Thủy xương có thể tùy tiện mọc ra này, ngoại thương là dễ trị nhất.

“Không, là linh hồn.” Eileen nghĩ một hồi trực tiếp chọn nghiêm trọng nhất để nói, “Sức mạnh truyền thừa của huyết thống, pháp lực ổn định linh hồn, trước đây chỉ chú trọng huyết mạch thuần khiết lại bỏ quên tác dụng của linh hồn, giờ ở bước đầu bỏ thêm # (cả đồng từ hình dung học thuật). Nhưng làm vậy sẽ dẫn đến # % (vẫn là danh từ học thuật.)”..... (Một giờ sau.) “Trong đó còn đưa đến...”

“Eileen, anh xin em, nói thẳng kết quả được không.” Abr thích Galleon hơn nghiên cứu mắt đã xoay thành hình nhang muỗi.

“Linh hồn chịu không nổi sự trùng kích của liều độc được vừa được tăng độ.” Kết quả cô đã nói, là hai người bảo cô phân tích.

“Tan vỡ? Hay chia miếng?” Riddle trái lại nghe rất nghiêm túc, có thể lên làm Dark Lord là đèn hết dầu sao? Gellert, cậu, thậm chí Dumbledore chuyên đối với Dark Lord đều thuộc cấp bậc bỏ dũa phép xuống có thể cầm thước dạy học.

“Có gì khác nhau à?” Eileen & Abr.

“A... Không có.” Ngượng ngùng sờ mũi, đã hơn hai mươi năm, vẫn có ám ảnh trong lòng, nhắc tới linh hồn là cái mặt rắn trọc đầu trong phim đã xuất hiện. “Cảm ơn em Eileen.”

“Nhưng chẳng khác nào không thành công.” Eileen nhìn chằm chằm cái chai Riddle xoay vòng vòng trên tay lại không chịu trả cho mình, cô là bị tổ nghiên cứu phái tới an ủi.

“Không, anh có một suy nghĩ, có lẽ đủ rồi, anh đi tìm Saga hỏi một chút. Eileen, báo cho người của viện nghiên cứu, tiếp tục nghiên cứu cái này, không thể có tỉ lệ tử vong. Cho bọn họ một tháng ngày nghỉ, Abr, thống kê lại, tiền thưởng gấp ba.” Riddle như là nhớ ra chuyện gì đó vui vẻ, xoay người bốc một nắm bột Floo chạy tới chỗ Saga, không chú ý thấy sắc mặt tái xanh như người chết của Abraxas khi thấy cậu cầm cái chai.

“Eileen, loại Tình Dược không để lại dấu vết lần trước em làm còn không?”

“Tiêu hủy rồi.” Hiệu quả quá tốt, bị người theo đuổi của Gellert theo dõi, hai đời Dark Lord cùng hạ lệnh cấm, không cho nấu nữa.

“Đừng cho là anh không biết, em khẳng định giữ lại một phần.” Đây là kiên trì của người làm độc dược.

“.....” Eileen nhìn Abraxas, “Nói cho em biết, anh tính làm gì?”

“Eileen, đừng hỏi.”

“Lord ghét Tình Dược.”

“Anh phải kết hôn.” Hít sâu một hơi, cắn răng bổ sung “Cùng một cô gái khác.”

“À há.” Cái này bọn họ không phải đã sớm thỏa thuận rồi sao? Cho nhà Malfoy một đứa bé thuận chủng.

“Em không thấy được vẻ mặt vừa rồi của anh ấy à? Hưng phấn. Trời ạ, anh chưa bao giờ biết anh ấy còn có lúc không xem cái mạng nhỏ của mình ra gì như thế.” Abraxas không biết phải làm sao bật dậy, “Không được, anh không thể để anh ấy làm ra hành vi nào tàn này, anh tìm người kết hôn, anh phải giải quyết xong mọi chuyện trước khi anh ấy cãi ra kết quả với Saga. Đưa Tình Dược cho anh. Bằng không anh sẽ cướp.”

“.....” Giờ cả Thế Giới Phù Thủy đều biết ước định của Abr và Riddle, Riddle không gạt đầu, không có cô gái nào có gan gánh lấy lửa giận của Voldemort gả cho Malfoy. “Anh nên đi khuyên anh ấy.”

“Anh ấy lúc nào chịu nghe.” Từ lúc còn ở trường đã vô pháp vô thiên, nếu không phải năng lực giải quyết vấn đề vượt xa năng lực gây chuyện, còn có cả đồng người che chở, giúp đỡ, cưng chiều. Cuộc sống của Riddle nào có thể nhẹ nhàng như vậy. “Anh ấy cầm cầm độc dược đi tìm Saga, rõ ràng là tìm Saga ủng hộ, anh ấy xem anh là cái gì...” Abr cảm thấy mình sắp phiền chết rồi, người yêu nguyện ý vì mình liều mạng mình nên cảm động, nhưng không đáng. Còn đi tìm tình địch bàn bạc...

Eileen không cãi được Abr, cuối cùng vẫn đưa độc dược cho Abr, nhìn Abr vội vã tìm người kết hôn...

“Vì sao mình lại có cảm giác như đang xem phim tình yêu nào tàn mà Lord hay kể thế?” Phân tích không phải điểm mạnh của cô, nhưng giác quan thứ sáu của nữ tính cô vẫn có, hơn nữa ở Slytherin lâu ngày, nhìn đều là âm mưu quỷ kế, làm đều là đây tranh kia đoạt, tình nghĩa của mọi người là chân thành và thẳng thắn. Giao lưu giữa bọn họ là chướng mắt sẽ ngăn chân cậu, không chướng mắt cũng phải xô cậu một phen (bị làm hư), có khó khăn thì nói, mọi người sẽ giúp, ghi sổ nợ lần sau trả là được. (trả không nổi thì gả con qua)

Có chuyện thì giúp bạn không tiếc cả mạng sống, không có chuyện thì đâm bạn hai đao rồi ngồi xem kịch. Ba cái tuồng lạng lẽ trả giá, tự hi sinh bản thân này ở trong mắt Eileen không đáng để cảm động tí tẹo nào chỉ có nổi da gà thôi. “Vậy nên tìm người thương lượng tí...” Eileen bình tĩnh xoay người, bốc một nắm bột

Floo, thẳng tiến trang viên Zabini.

Bạn hỏi Tình Được? Có gì cần phải lo, có độc được thì cũng sẽ có giải được.

...

“Saga...” Riddle nghiêm túc đứng trước mặt Saga, có miệng khó trả lời, “Em có chuyện muốn nói...”

“Nói đi.” Giờ Saga đứng kể Riddle không còn nhìn ra tuổi tác chênh lệch, điểm này làm anh rất vui vẻ, ngẫm lại mười năm trước nhiều lần bị Mord âm thầm trào phúng luyên đong đã thấy ngọt ngào rồi.

“Eileen nói độc được thành công rồi...” Quơ chai độc được xinh đẹp trước mặt Saga, rồi từ từ kể ra tác dụng phụ, cuối cùng kiên định nhìn Saga, “Tỉ lệ một nửa, em muốn thử.”

“.....” Saga há miệng, cuối cùng vẫn bất đắc dĩ thở dài, “Không được, không được, vẻ mặt này quá phức tạp, bảo làm ngay tức thời anh làm không được.”

“.....” Riddle mặt bánh bao.

“Phần nộ + không cam lòng + ghen + thống khổ, có lẽ phải thêm tí tuyệt vọng, ừm... Nhiều nhất cũng là khủng hoảng sẽ mất đi người yêu. Rắc rối quá, Noah, từ khi chúng ta bên nhau cả cái nhau cũng không có, lần to tiếng nhất cũng là lần em hù anh nói muốn ở bên Abr gạt anh bày tỏ. Cho anh chuẩn bị mấy ngày rồi hãy biểu diễn được không?”

“Anh khiến em cảm thấy thật thất bại... Saga.” Uống cho cậu trên đường tới đã chuẩn bị biểu tình, còn thu liễm nụ cười.

“Ai bảo em không nói gì cả chỉ lo chơi, còn có lý do này cũng thôi quá, mười năm trước khi đón nhận Abr em đã quyết định sẽ nhường rồi mà, giờ hối hận, em nói cho ai nghe. Còn có, một nửa tính mạng của em là thuộc về anh.” Em không có tư cách đánh cược 50% gì cả.

“Là một nửa trái tim.” Đừng bóp méo lời thề của cậu.

“Nói đi, rốt cuộc tới tìm anh làm chi. Abr đâu?”

“Abr còn đang thất vọng, lát nữa em sẽ nói cho cậu ấy biết, em tới tìm anh là để xác nhận suy nghĩ của em, tuy rằng em đã nắm chắc 99%.”

“E?”

“Còn nhớ không? Em không phải người của thế giới này.”

“Muốn quên cũng khó.”

“Đúng vậy! Linh hồn của em tới từ một thế giới khác, là... Tử Thần ở chỗ em, vì báo đáp, cho em một cơ hội, sau khi chết em phải về bên đó tiến hành luân hồi.”

“Thật đáng tiếc kiếp sau không thể tiếp tục với em, nhưng chuyện này chúng ta vốn không quản được, anh rất biết đủ.” Kiếp này bọn họ có mấy trăm năm yêu nhau, vậy là đủ rồi.

“Cho nên a, linh hồn của em được bảo vệ, được Thần, chuẩn xác mà nói là được khế ước của thế giới này bảo vệ.” Riddle phân tích từng điểm một, chuyện quan trọng như vậy tuy rằng cậu có thể xác định nhưng cũng cần có người ủng hộ. “Dù sao em xuyên từ thế giới này qua thế giới khác, chết rồi linh hồn phải trở về, xuyên qua vết nứt không gian linh hồn em cũng còn có thể nguyên vẹn, tác dụng phụ của chai độc được này...” Riddle chờ mong nhìn Saga.

“Khả thi!” Suy xét trong chốc lát, Saga trả lời. Đương nhiên, một phần vận khả năng gì đấy khẳng định cũng có. Nhưng nếu cứ luôn nghĩ nhờ thế này nhờ thế kia thì còn sống để làm gì. Cả đời của bọn họ luôn là những ngày phiêu lưu, mạo hiểm cỡ nào cũng đã vượt qua. Có căn cứ, bằng chứng, đủ để làm rồi. Nếu vì một tí không hoàn mỹ mà đánh cược 50% tính mạng là không đáng, nhưng đánh cược một phần vận cũng không chịu, vậy chính bản thân Riddle sẽ phải hoài nghi liệu mình có yêu Abr không.

Nghĩ là làm, Riddle cười cầm độc được cạn ly với rượu đỏ bên tay Saga, rồi uống cạn.

“Mùi vị tạm tạm! Đại khái là thành phần quá phức tạp, Eileen không tiện ra tay.” Cầm thụ pháp lực dư thừa đan dọc cơ thể, sáng khoái cứ như là một lá người rồi được ngủ một giấc đến tự nhiên tỉnh, hết như sống lại vậy.

“Em không phải đã nói, cái này ở Trung Quốc là tẩy tủy phạt kinh à?”

“Không kém bao nhiêu... Giờ em xem như triệt để hiểu các quý tộc vì sao luôn la hét thuần máu, quả là khác xa lắm mà ~ đáng tiếc, cách này chỉ em dùng được, bọn họ còn phải chờ phiên bản thay đổi.” Chờ pháp lực trong cơ thể ổn định lại, Riddle búng tay, ngọn lửa búng ra không phải là màu đỏ của ngày xưa mà là màu lam có độ ấm cao hơn. “Well, xem ra em sẽ có một khoảng thời gian không thể dùng pháp thuật.” Cần phải thích ứng.

“Vậy thì tốt quá, tới chỗ anh ở đi.”

“Saga... Lần này đến phiên em ở trên...”

“Đi xem Abr đi, nói không chừng cậu ấy sốt ruột lắm.”

“Đừng hòng chơi xấu!”

Hậu quả của việc giao hợp trong vui vẻ là ngày thứ hai trang viên Voldemort bão tuyết...

“Cậu nói gì?!” Riddle vừa về nụ cười bên khóe miệng chưa kịp treo lên đã thấy Abr dẫn một cô gái quỳ trước mặt cậu.

“Tôi kết hôn rồi, V... Lord.”

“Cậu...”

“Tôi vừa đăng ký ở Bộ Pháp Thuật.” Ngành này do cậu quản, cậu trực tiếp viết hồ sơ. “Xin hãy tới tham gia hôn lễ của tôi.” Abr sắp bị pháp thuật của Riddle ép đến hộc máu, cậu biết tiền trăm hậu tấu như vậy, Riddle sẽ giận lắm, nhưng cậu không muốn thấy...

“Tốt! Rất tốt!” Ánh mắt của Riddle từ bảo thạch đỏ tươi biến thành đỏ sẫm, nguy hiểm trường Abraxas cúi đầu không dám nhìn cậu. “Rất tốt! Abraxas Malfoy, thuộc hạ trung thành của ta, để chúc mừng tân hôn của cậu, Lord Voldemort sẽ tự mình làm chủ hôn!”

Xoay người rời đi, để lại cho Abraxas một bóng lưng nổi trợn lồi đình.

...

70. Chương 70: Sinh Đôi

Đương V Đại Ngặt Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỏi quá)

070 | Sinh đôi

“Lord... Bình tĩnh tí, có lẽ Abr...”

“Bình tĩnh, cậu khiến tôi bình tĩnh thế nào!”

“Noah...” Saga cũng bị kéo tới khuyên.

“Tôi đương nhiên biết trong đầu cậu ta nghĩ gì. Nhưng chuyện này là thế nào, nhà chúng tôi còn có thể trình diễn ba cái màn kịch máu cún, mặt mũi quăng hết tới Thế Giới Muggle rồi hả.”

“.....” Saga đại biểu cho Muggle.

“Nếu là hiểu lầm vậy xin ngài bớt giận. Abr nói không chừng đang muốn xin lỗi đấy.” Sheryl bắt đầu dĩ làm người giải hòa, năm đó Abr làm thế nào cặp được với Riddle vậy? Cậu hao không biết bao nhiêu tâm vì bọn họ, Saga và Riddle chưa từng làm ba cái trò vớ vẩn này. Quả nhiên CP vẫn cần tuổi tác chênh nhau tí.

“Cậu ta? Hừ!” Riddle bức bối trợn mắt, “Muốn xin lỗi tôi cũng không cho cơ hội. Cậu ta muốn kết hôn, được. Mu, gọi mọi người tới tham gia hôn lễ, Black, việc chuẩn bị giao cho các cậu.”

“.....” Vụ gì vậy. Vợ chồng son các cậu cãi nhau bảo bọn này tính bill. Các Death Eaters trái nhìn phải, phải nhìn trái, lần đầu tiên nhận lệnh mà u rú chấp hành. Ai cũng biết Lord nhà bọn họ bao che khuyết điểm, cũng biết Malfoy si tình, hôn lễ này có làm cũng chẳng lấy lòng được ai. Nếu cả hai giải hòa, quay đầu lại bị coi là mấy người vô tội như bọn họ.

“Đi đi, cứ làm như lời Noah nói, nhưng khiêm tốn tí, có lẽ là được.” Saga lên tiếng, để Abr đau khổ một lần đi, cho cậu ta một bài học.

Nghĩa là nòi này có người nhận. Các Slytherin ngày càng học hư bắt đầu vui vẻ hành động.

“Đã nghĩ ra cách giải thích với mọi người chưa? Dù sao em cũng đã uống 50% ấy.” Cũng không thể nói em được hệ thống xuyên qua bảo vệ linh hồn.

“Cứ bịa đại là được, nói em lần trước bạo động pháp thuật huyết thống đã thuần hóa gì đấy, hoặc nói em kiểm tra ra, kỳ thực không khoa trương như lời Eileen nói, hoặc nữa, em tìm được thứ có thể ổn định linh hồn trong mớ đồ cưới của Slytherin.” Đã trải qua đủ kiểu lấy cớ không hạn thời gian Riddle cảm thấy nếu mình còn phải phí đầu óc vì ba cái chuyện này thì quả thật là vũ nhục chỉ số thông minh của cậu. “Cô gái ấy là thế nào?” Từ đâu chui ra, dám gả cho người của cậu!

“Vừa rồi em không nghe à? Eileen có nói, Abr đoạt Tình Được của em ấy, em ấy đã đi nấu giải được rồi.”

“Xong chuyện còn phải giải thích cho tiểu cô nương người ta.” Riddle cảm thấy đau đầu.

“Không sao, bạn trai cô bé ấy không ngại bạn gái mình làm khách mời.”

“A??” Saga biết nữ phù thủy ấy thì thôi, còn biết bạn trai của người ta?

“Ồ Anh không tiện ra tay, lần này Abr tìm bên Đức, hết lần này tới lần khác bạn trai cô bé ấy còn là con trai của Mord. Aioria (chòm Sư Tử).” Khi Saga nhìn thấy cô bé ấy đã nghĩ thế giới thật nhỏ, lập tức liên

hệ với Đức. May mắn Aioria vì có một người bạn gái là phù thủy đã chuẩn bị đủ bài vở, không bắt anh giải thích lâu lắm.

“Vây phải chúc mừng Mord rồi. Anh ta luôn cảm rằm con mình bất hiếu, học chúng ta không chịu kết hôn, có một thời gian còn lo lắng con mình sẽ gả ra ngoài.”

“Đã cặp từ mấy năm trước, nghe nói là nhất kiến chung tình, một người lo lắng thân phận phù thủy, một người lo lắng thân phận mafia, hai người hẹn hò nhau, từ đầu đến cuối không một câu nói thật.” Saga nhớ tới năm đó Aioria chạy tới oán giận với mình ngành tình báo đều là phé vậ, thân phận thật của một cô gái cũng tra không ra. Chọc cho tổng phụ trách của sở tình báo cảm thấy mất mặt, tự mình ra trận, sau khi trở về dùng dùng nỗi giận ném Aioria đi học bổ túc thường thức của Thế Giới Phù Thủy, còn cảnh cáo lần sau làm rõ chủng loại của người ta rồi hãy tới phủ báng danh dự bọn họ.

“Tổ hợp của bọn họ cũng là kỳ tích, phỏng chừng cô bé ấy... Mandy, chạy tới Anh là để tìm em ủng hộ, kết quả bị Abr bắt được rớt Tình Được.” Cũng không phải Abr không phân tốt xấu, cô bé này vốn nằm trong danh sách cô dâu hậu tuyển của cậu ta. Bản danh sách đó thường được đổi mới, nếu không phải Mandy thích Muggle lại lén gạt không nói, cô sớm đã bị đá ra ngoài rồi, càng không cần nói bị Abr bắt làm thể thân.

“Hừ, coi như Abr may mắn, nếu là người trong nhà, em đồ cưới, anh sính lễ, là nhà nào ở Đức? Ném Gellert tới làm mối, chuyện này quyết định thế nhé.” Giải quyết xong nhà gái, tâm tình của Riddle hiển nhiên khá hơn nhiều. Kế tiếp chỉ còn chờ giấy vò Abr để mình nguôi giận thôi.

Ba ngày sau “hôn lễ” được tổ chức theo cách hơn cả bình thường, nói vậy không phải khen Death Eaters nhanh chóng, hôn lễ này không mời khách, không đăng báo, không trang hoàng, không có gì để chuẩn bị cả, bảo gia tinh làm chút cơm canh, bưng mấy chai rượu ngon lên, như một buổi tiệc tối thông thường mà thôi. Mất những ba ngày là vì tranh chấp phong cách trang hoàng.

Chỉ thấy cả lễ đường treo đầy trang sức đen và trắng, ruy băng trắng đen dính với bụi hoa làm từ vải cùng màu. Mấy phù thủy kiến thức hạn hẹp ngạc nhiên với thưởng thức kỳ quái của Lord nhà mình, nhưng xét thấy sự đặc thù của hôn lễ này bọn họ quyết định làm rõ chân tướng rồi mới xem xét xem có nên hòa theo hay không.

Một đôi vợ chồng phù thủy Hoa kiều nhìn cách bố trí lễ đường, chỉ cảm thấy dạ dày co thắt, xin lỗi một tiếng đã lão đảo đổ nhau xin về.

So với các phù thủy giả vờ bình tĩnh kỳ thực nghi hoặc, chỉ có một người nhàn nhã đi dạo khắp nơi, dựa theo cách nói của người Trung Quốc là bà Lưu vào nhà đại quan.

“Phù thủy kết hôn thật đặc biệt, khi mình kết hôn cũng phải làm như vậy. Đen trắng phối với nhau ngẫu thật đấy.” Một người đi ngang qua nghe được khoe miệng co quắp, Muggle nào vậy? Thân thích nhà ai? Muốn giả bộ cũng không làm giống tí, mũ đội ngược rồi kìa.

Người này chính là vị hôn phu của cô dâu hôm nay (= =), đòi tới thực tập, bảo là muốn cho người yêu của

mình một hôn lễ Wit-Mug kết hợp.

“Còn thiếu một bức chân dung nữa là thành linh đường.” Saga bắt đắ dĩ nhìn Riddle mặc trang phục giáo hoàng, nhớ tới khi mình kết hôn Riddle còn phê bình giáo hoàng, nói là vì sao hôn lễ tang lễ bọn họ bao cả, lũng đoạn.

“Để em cho người đi viết, Abraxas Malfoy, bắt diệt.”

“.....”

Lễ đường bố trí quái đản, cách ăn diện của khách khứa tham dự cũng chẳng đâu ra đâu, một đồng đồ đen cùng tuýp, còn có mấy cái đội mũ che mặt, quả thật như là tụ hội bí mật vậy.

Chú rể ra vẻ ủy khuất, ai oán, hối hận, thống khổ, bắt đắ dĩ nhìn linh mục lâm thời. Chân tình thổ lộ khiến không ít người bên cạnh ngượng ngùng cúi đầu.

Ba ngày còn chưa làm rõ chân tướng vậy không phải là Abr. Nhưng khi cậu còn đang hỗn loạn, không ít bạn bè bên cạnh thêm mắm thêm muối thì là chuyện khác. Mà Slytherin không thiếu nhất chính là bạn hại.

Cô dâu trái lại là tiêu chuẩn hạnh phúc và khấn trương, xấu hổ lại e thẹn, chỉ cần không phải mỗi một bước rụt rè lại mang theo ngọt ngào cười nhìn người đàn ông đứng xem bên cạnh thì tốt rồi.

“Hừ!” Linh mục trước khó chịu hừ một cái, lấy ra tờ giấy của Bộ Pháp Thuật, “Ký tên rồi à? Hợp pháp.” Ba một cái ném tờ giấy hôn thú của bọn họ sang bên, “Kết thúc buổi lễ, trao nhẫn.”

“.....” Lord, giản lược quá rồi đấy.

Vẫn nên dựa theo tiêu chuẩn của thế giới bình thường, hôn lễ của Thế Giới Phù Thủy tùy tiện quá. Chú rể thực tập hông vui.

“Không có.” Lấy đâu ra nhẫn.

“Vậy qua, rượu giao bôi.” Bước tiếp theo.

“.....” Cái này có ngu đi nữa cũng biết Lord bọn họ nhàn rồi không chuyện gì làm giày vò người yêu, phong cách này không cần mô phỏng.

Cả giai đoạn hôn cô dâu cũng không có? Thế Giới Phù Thủy thật bảo thủ. Nhưng may là không có, hiện tại cô dâu là vị hôn thê của mình. Một chú rể thực tập cảm thấy rất phức tạp, đang lo lắng nên làm cách nào thủ tiêu ý nghĩ tổ chức hôn lễ kiểu phù thủy của bạn gái.

“Thân ái, về sau em sẽ là một người vợ tốt, sinh một người thừa kế hợp cách cho nhà Malfoy.” Cô dâu dùng vẻ mặt say đắm điên cuồng nhìn chú rể. Đây là lời kịch duy nhất của cô, cho phép cô mê trai ba mươi giây nhé, mặc dù có chút xin lỗi Aioria, nhưng Malfoy đẹp quá ~

Chú rể tái nhợt nhìn linh mục, linh mục lạnh lùng nhìn lại, sau đó ôn hòa nhìn người chủ trì bên cạnh (Saga).

Abr tuyệt vọng uống ly rượu cô dâu đưa mình, 0. 1 giây sau đó gục ngã, cả cơ hội để chao đảo cũng không có, dựng sào thấy bóng.

Vì thế hôn lễ chính thức kết thúc sau màn kịch chú rể ngã xuống, cô dâu hoan hô một tiếng, xé giấy hôn thú, nhào vào lòng người đàn ông bên cạnh chơi chu chu mua, thương lượng kiểu hôn lễ sau này của mình mà linh mục thì dùng thế công chúa ôm ôm lấy chú rể, nghiêng người hôn người chủ trì một cái, ôm chú rể vào động phòng.

“Thanh niên bây giờ...” Lão Dark Lord yên tĩnh ngồi một bên.

“Gellert, hôm nay rốt cuộc là ai kết hôn?” Dumbledore tới trễ.

...

“Voldy?” Abraxas mơ màng tỉnh lại, phát hiện mình nằm trên giường, mà ngồi bên cạnh là người yêu.

“Tỉnh rồi à?” Riddle thờ ơ hỏi, tâm tư còn nằm trên mớ độc dược trong tay, chừng mười chai. Eileen thật là, sao không dán nhãn, không biết độc dược của cậu đều là sản phẩm mới sao. Riddle thầm oán, hoàn toàn làm lơ sự thật là cậu xông lên đoạt lấy rồi bỏ chạy, không cho người ta cơ hội giải thích tác dụng.

“.....” Abraxas cứ vậy yên lặng nhìn bóng lưng Riddle, cảm giác có chút phức tạp không nói nên lời.

“Sao vậy... Đêm tân hôn không muốn gặp anh à?”

“Voldy, lần này là em xin lỗi anh. Em không nói một tiếng với anh... Nhưng mà...”

“Abr... Em thậm chí không biết anh giận cái gì. Chúng ta thật là đã ở bên nhau hơn mười năm sao?”

“Ế? Nhưng Sheryl nói...” Abr co quắp, cậu vẫn cho rằng Riddle đã uống liều độc dược tinh lọc cần mạo hiểm tánh mạng, mà mình vì cản lại Riddle, giành trước kết hôn, kết quả Riddle dưới cơn nóng giận để cậu cưới cô gái đó. Mọi người đều nói vậy... Sheryl, Moody, Pallas, Thomas, vợ chồng Black, ngoại trừ Saga, thậm chí cả Gellert chờ sinh đều dạo tới trước mặt cậu, châm chọc cậu lỗ mãng, cô phụ khổ tâm của Riddle. “Chẳng lẽ anh không uống?”

“Uống!”

“Vây...”

“Đó là vì anh có cách bảo vệ linh hồn.”

“.....” Abr mở to hai mắt.

“Em không hỏi gì cả, đã nào bỏ ra một đoạn kịch vô tư kính dâng, mang về cho anh một cô vợ.” Riddle nghiêng răng nghiêng lợi. “Còn dùng Tình Được.”

“.....” Abr áy náy.

“Chuồn là con dâu tương lai của Mord.” Trùng hợp đấy.

“Merlin ơi ~ ngài dẫn con đi đi.” Danh dự ngàn năm của nhà Malfoy đã bị cậu hủy rồi.

“Danh dự kế tiếp của nhà Malfoy cần em tự mình khôi phục.” Riddle rót chai độc được trong tay vào miệng Abraxas, thường ngày bọn họ uống độc được chỉ dùng miệng, hôm nay không được, độc được hôm nay không thể để Abr đựng vào.

“Voldy! Đã ba chai rồi, anh cho em uống cái gì?”

“Xuân được và Thuốc Tổng Tử, Eileen quên dán nhãn, anh cầm tới đây cả, không sao đâu, nhiều nhất là xuân được quá lượng, chúng ta làm thêm mấy ngày thôi, anh không ngại.”

“Em ngại!” Mấy ngày, Abr hoảng sợ mở to mắt, cậu hồi hận, cô dâu của cậu đâu. (Ở trong lòng người khác.)

“Em cảm thấy em có tư cách ngại à?” Chậm rãi cởi bộ lễ phục hoa quý của chú rể ra. Bàn tay chạm như không chạm vuốt ve da thịt đã ửng hồng của Abr.

“Voldy... Em cũng là người... bị hại, bọn họ lừa em... Ấy ~ rất nhiều ngày.”

“Abr... Anh đã rót hết xuân được rồi. Em lại bảo anh rời đi à?” Đôi mắt đỏ xinh đẹp của Riddle đùa giỡn nhìn chăm chăm Abr, thú vị quan sát cái vẻ như bị đấm một phát của người nào đó. “Nhìn tí đi, cũng chỉ mấy ngày... mà thôi.”

“Anh nói... Ấy ~”

...

10 tháng sau...

“Vì sao là con ta nằm ở trong đó sinh!” Lão Malfoy làm nền đã lâu cuối cùng cũng lên sân.

“Chỉ bằng khuôn mặt của con ông, nằm ở trong đó thống khổ la cũng đẹp hơn tôi.” Lời Riddle nói khiến những người khác thi nhau gật đầu, mẹ Abr cũng đồng ý.

“Chỉ mong Abr đừng sinh ra một đứa bé còn đẹp hơn mình.” Thomas nhớ lại câu chuyện cười bọn họ nhắc tới ở thời học sinh. Abr khi ấy hình như nói muốn cưới một mỹ nhân về nhà.

“Ta không ngại, nếu là một thằng nhóc xinh đẹp, vậy gả cho con ta.” Gellert đắc ý ôm cậu con trai tóc vàng mắt xanh giống y hệt mình. Thằng bé này là con trai lúc tuổi già của ông, khuyết điểm duy nhất là ông sinh.

“Nhất định phải là tóc bạch kim. Ta hỏi này sao cậu không khăn trương gì thế!” Lão Malfoy chỉ Riddle, năm đó khi mẹ Abr sinh ông thế nhưng đứng ngồi khó yên. Riddle lại nhàn nhã uống trà, còn dựa vào người một tình nhân khác.

“Yên tâm đi.” Kịch tình đã nói.

“Sinh rồi sinh rồi.” Trị liệu sư ôm một đứa bé ra, “Là con trai ~”

“Sao lại là tóc đen.” Lão Malfoy giơ chân.

“Con tôi, giống tôi rất bình thường.” Nói năng hùng hồn, nhưng trên đầu Riddle đã đánh dấu chấm hỏi, tóc đen, còn gọi là Lucius à?

“Không sao.” Saga vỗ vai Riddle, “Để Abr mang thai thêm lần nữa là được, dù sao sinh một cái là sinh, sinh hai cái cũng là sinh.”

“A ~ trong bụng còn một cái.” Bên trong truyền ra tiếng thét, trị liệu sư xoát một cái lộn về.

“Sinh đôi?” Mọi người trước nhìn Riddle, lại nhìn Eileen.

“Em nói rồi, đây là Thuốc Tổng Tử đã được thay đổi.”

“Đừng lo.” Lần này là Riddle an ủi mọi người “Dù sao sinh một cái là sinh, sinh hai cái cũng là sinh, Abr

giải quyết chỉ trong một lần cũng tốt, cái này nhất định là tóc bạch kim.”

Cuối cùng, nửa giờ sau, một đứa bé khác cũng ra, như mọi người mong muốn là một đứa bé tóc bạch kim.

“Vất vả rồi.” Riddle rất tiêu chuẩn hôn trán vợ, có người nói đây là động tác sản phụ thích nhất.

“Đặt tên!” Tiếc là quá tiêu chuẩn, sắc mặt của sản phụ khá khó coi.

“Ách...” Cha sắp nhỏ đơ ra, “Cái này gọi Lucius, Lucius Malfoy.” Chỉ vào người em trai màu bạch kim.

“Ừ, Malfoy tốt. Malfoy tốt. Sao chỉ có người em, người anh đâu?” Lão Malfoy vui vẻ, giơ tay ôm lấy cháu.

“Người anh gọi...” Riddle nhìn Saga. Làm sao đây? Kịch tình không có nói?

“Ha hã... Có cần giở sách ra xem không, lật tới trang thứ mấy thì chịu?” Biết thiên phú đặt tên dở tệ của người yêu, Saga ra chủ ý xấu.

“Nếu giở trúng bàn ghế gì ấy, con em phải kêu vậy à?” Trừng, bậy bạ. Nhìn Saga rồi đột nhiên đầu óc lóe lên. “Không bằng gọi Shaka.”

“???” Nghe là lạ.

“Ý là người gần với Thần nhất.” Hiện tại vừa hay là tháng chín, hai ý nghĩa!*

“Không tồi.” Mọi người đồng ý, khó được Riddle có thể lấy ra một cái tên có hàm nghĩa, không kỳ quái, về phần khuôn mặt vụn vặt của Saga bọn họ đã làm lơ.

“Họ Slytherin.” Riddle là dòng họ của Muggle, Voldemort là nghệ danh, Gaunts vừa nhắc đã nhớ tới mấy người điên, trực tiếp lấy dòng họ của tổ tông đi, cũng để các thuộc hạ vui vẻ.

“Shaka Slytherin, Lucius Malfoy.” Đăng ký hộ khẩu cho con của Riddle, bộ trưởng Bộ Pháp Thuật tới cửa phục vụ.

“Được rồi, nhiệm vụ kế tiếp là giúp Eileen xem mắt.”

“Hử???”

“Eileen, em cũng không nhỏ, anh không thể nhìn em gả cho độc được được.” Lời Riddle nói khiến mọi người

đồng loạt gật đầu, đối với Eileen, bọn họ luôn cứng chịu.

“Em muốn tới Trung Quốc tìm đàn ông.” Eileen đột nhiên bật ra một câu.

“Không được, độc được có lịch sử lâu đời nhất chỉ mới một hai ngàn năm! Chưa đủ thành tinh để cưới em!”

...

*Shaka: thánh đấu sĩ vàng chòm sao Xử Nữ. Một nhân vật trong bộ truyện Áo Giáp Vàng (Saint Seiya).
Đồng thời cung thời gian của chòm sao này là khoảng từ 23/8 đến 22/9.

...

71. Chương 71: Snape (end)

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại mệt mỏi quá)

071 | Snape

Cao tăng Anh, nhất là Thế Giới Phù Thủy, ai không biết Lord Voldemort của bọn họ là nhân vật nói một không nói hai, ngay cả hôn lễ của người yêu nói làm là làm, càng miễn bàn an bài cho người khác xem mắt.

Vì thế đủ mọi phù thủy ưu tú bị kéo đi phỏng vấn, sàng chọn từng cái.

“Sao tôi cứ cảm giác như đang chọn mua thức ăn ở chợ thế, chọn nạc kén mỡ?” Đã làm mẹ trọng tâm cuộc sống hoàn toàn nghiêng về phía gia đình nhỏ của mình, chẳng qua lời Pallas nói vẫn khá bưng bít.

“Đó là heo thì phải? Thân ái, Eileen gả là người.” Thomas đã hoa mắt ỉu xù đáp lại.

“Có tí thường thức được không, đây là ví dụ.” Pomona liếc Thomas một cái, cô giờ là giáo sư Thảo Dược của Hogwarts, làm giáo sư bận lắm, thường ngày phải lên lớp ngày nghỉ phải chuẩn bị giáo án chiều cố năm căn nhà ẩm, hôm nay vì có thể tới giữ thể diện cho Eileen, cô đặc biệt cầm túc một lớp học để bọn họ thay cô làm việc. “Hơn nữa bán trong chợ đều là heo đã giết, kêu là thịt heo, ờ! Giỡn gì vậy, thành tích độc được của cậu dĩ nhiên là A? Cũng dám liếm mặt tới đây! Cút! Cái tiếp theo... Phi phi! Cái tiếp theo.”

“Ách...” Một cậu nhóc còn chưa thoát khỏi vẻ ngoài trẻ con chạy tới, khiến đội xét duyệt sững sốt. “Tốt nghiệp chưa?”

“Vừa tốt nghiệp, Beauxbatons.”

Thảo nào có chút ẻo, nhưng con trai của Beauxbatons rất biết chăm sóc.

Có nhỏ quá không?

Tí thôi mà, mười lăm tuổi xi nhê gì với phù thủy, Saga và Lord cũng kém chừng ấy. Gellert và hai cái nhà ông ta kém còn nhiều hơn.

Cũng đúng...

“Mặc dù tôi vừa tốt nghiệp, nhưng thành tích của tôi rất ưu tú, tôi có tin tưởng mình sẽ làm tốt công việc này.” Cậu nhóc lấy hết dũng khí tự giới thiệu.

“Công việc?” Walburga nghi hoặc chớp lấy sơ yếu lý lịch trong tay cậu nhóc, sau đó rống giận. “Sheryl Zabini! Thời buổi rối ren này cậu còn thông báo tuyển dụng!” Sau đó thô lỗ nhét trả sơ yếu lý lịch cho người ta, “Đi, phòng sát vách mới đúng!”

“Giọng cậu càng lúc càng lớn rồi đấy Walburga.” Sheryl ở sát vách nhú mày bước tới, “Tôi còn đang tự hỏi sao hôm nay không ai tới phỏng vấn, là ai tháo băng chỉ dẫn xuống? Còn có, gì mà thời buổi rối ren hử, không ai làm việc mới rồi ren được không, cậu đi theo tôi.” Tận lực ôn hòa nhìn hậu bối, cậu có nghe Gellert nhắc tới, hậu bối này là một nhân tài.

“Đội đã. Có bạn gái chưa?”

“Chưa...” Âm thanh đã run rẩy, phỏng chừng cậu nhóc này chỉ kém kêu lên Nữ phù thủy của Anh thật đáng sợ.

“Trước xem mắt rồi hãy phỏng vấn, nhóc này, nếu có thể làm Eileen gật đầu gả cho nhóc, muốn nhận công việc gì cũng được, bộ trưởng Bộ Pháp Thuật cũng không vấn đề.” Walburga hào phóng quyết định, “Trước để cậu ta tới phỏng thí nghiệm gặp Eileen, khó được gặp một cái độc được ưu tú.”

“Cũng được.” Cậu nhóc tuyệt vọng nhìn Sheryl gật đầu, sau đó bị xách cổ áo lôi đi.

“Lại thêm một trò cười rồi.” Abr lắc đầu, ôm tiểu Malfoy bạch kim quay đầu hỏi Saga đang đùa với đứa con trai còn lại của mình, “Không cần nhắc đến Muggle à? Phù thủy trên cơ bản đã thẩm duyệt hết, có lẽ Muggle sẽ tốt hơn tí, chỉ ít Muggle nhiều.”

“Dumbledore đi Á Châu công tác, ổng nói sẽ cố gắng mang về mấy cái, nếu vẫn không được sẽ an bài Muggle.” Saga bắt đầu dĩ thử dài, “Nhưng vậy cũng không phải là cách, cứ để Eileen tự tìm đi.”

“Hừ, tự tìm? Em ấy chịu à?” Riddle trợn trắng, vì cậu can thiệp, Eileen có hoàn cảnh trưởng thành và hữu nghị cực tốt, không có sầu lo hoàn toàn trút mình vào độc dược yêu thích, chả thêm ngóc đầu lên. “Mặc dù nói phù thủy không đoái hoài gì đến tuổi tác, nhưng Eileen là con gái.” Còn kéo nữa về sau sợ sẽ không dễ nghe, mấy mươi tuổi còn chưa gả ra.

“Nếu không, để bọn nhỏ nhà chúng ta gả cho Eileen?” Abr tự động loại trừ nhà mình, trong đầu rà qua danh sách thí sinh, đứng đầu là con trai cả nhà Thomas và Pallas. (Tuổi tác lớn nhất.)

“Eileen, sẽ nấu bọn họ.” Em ấy vẫn muốn thử, liệu có thể dùng người nấu ra độc dược không.

“Tin tức tốt, hoạt động xem mắt năm nay của chúng ta cuối cùng đã có thể dừng!”

“Eileen tìm được đối tượng rồi à?”

“Em ấy bỏ trốn.”

Mọi người đồng loạt nhìn Riddle, cậu là sếp, cậu làm chủ.

“Ai...” Riddle bóp trán, “Đăng báo tìm người, Saga, làm phiền người của anh chú ý tí.” Nếu Eileen muốn trốn chỉ có thể trốn tới Thế Giới Muggle, cũng không phải xem thường thể lực của Saga, mà là giấu giữa một nghìn người không quen mình dễ dàng hơn giấu giữa mười người biết mình. Cho dù một nghìn người đó có tám trăm người cầm chân dung của mình.

“Anh tận lực, đừng quên, Eileen là phù thủy, còn là bậc thầy độc dược.” Muốn thay đổi dung mạo thật quá đơn giản.

Eileen mất tích, Thế Giới Phù Thủy lo tìm, mãi đến một năm rưỡi trước một lá thư rất thông thường trải qua tỉ mỉ xử lý không để lại dấu vết gửi tới tay Saga.

“Kết hôn??!!” Thư báo tin mừng của Eileen.

“Vì sao em ấy không về?”

“Em ấy gả cho Muggle.”

“Vấn đề này lớn lắm à?” Có nghi ngờ là cô dâu Mandy lâm thời lúc đầu của Malfoy, Saga có ý định bởi đường chồng cô làm người nổi nghiệp, cho nên giờ cô cũng thân với mọi người.

“Vấn đề rất lớn, lúc đầu em ấy quăng hết đàn ông của Thế Giới Phù Thủy mà bỏ nhà đi. Phải biết tuy rằng bọn họ không nhất định thích Eileen, nhưng mặt mũi cũng cần phải giữ. Hơn nữa Eileen không chào mà đi bọn anh rất giận.”

“Lẽ nào chị ấy tính đi luôn không về?!”

“Không đâu, nếu là anh, nhất định sẽ gạo nấu thành cơm, chờ cơm tiêu hóa xong rồi mới về.” Ý là sinh một đứa bé, chặn miệng bọn họ, bảo vệ tính mạng của cha sắp nhỏ.

“Saga, theo dõi các bệnh viện lớn ở Anh, ngoài ra điều tra người đàn ông đó.” Tobias Snape.

“Không thể nào?” Eileen sao sẽ thích ma men?

“Thử đi, nếu Lucius vẫn sinh ra ở năm 55...”

“Anh hiểu rồi.”

...

Bệnh viện XX ở London Anh

Tobias Snape lo lắng đi qua đi lại ngoài cửa phòng sinh, thiên sứ của anh đang nằm bên trong sinh con cho anh, Thượng Đế ơi, sao lâu vậy, nếu còn không nhanh lên, những người kia có khả năng sẽ tìm tới cửa. Nếu không phải khi đi kiểm tra nghe tin thai vị bất chính, rất có khả năng sẽ gặp nguy hiểm, bọn họ không đời nào tới bệnh viện. Nghĩ tới bối cảnh mạnh mẽ của nhà mẹ đẻ vợ mình, Snape kiên định cắn răng, bất kể thế nào, Eileen là của anh! Anh tuyệt đối không để bọn họ chia lìa hai vợ chồng anh.

Vừa hạ quyết tâm đã nghe phía sau vang lên một chuỗi âm thanh tích tích bộp bộp, nhìn lại, Snape bị mấy người đàn ông áo quần lố lăng dọa phải.

Người cầm đầu tóc đen mắt đỏ, anh tuấn thẳng đút mọi minh tinh anh đã từng thấy, khí thế càng có một cảm giác khiến người không tự chủ được thần phục, bên cạnh người nọ là một mỹ nữ đẹp đến không giống nhân loại, mái tóc màu bạch kim rêu róa lóa mắt, (Mỹ nữ... Abr sẽ giết anh.) nhưng có đẹp thế nào đi chăng nữa cũng là Eileen nhà anh đẹp nhất. Còn có một cái... Tobias thiếu chút nữa nhũn chân, đó là công tước Stock (họ của Saga), anh từng nhìn thấy trong tivi, đây là nhân vật ghê gớm nữ vương cũng không dám chọc.

Được rồi, nhìn lại cách ăn diện của bọn họ, Tobias chỉ biết là mấy người nhà mẹ đẻ vợ anh hình dung.

“Để anh tới đi, xem ra anh ta nhận ra anh.” Năm đó không nên nghe lời bọn họ kiếm một tước vị làm chơi.

“Xin chào ngài, ngài công tước.” Công tước ghét dòng họ mình, cả nước Anh đều biết, Tobias đã nhận ra Saga, đương nhiên biết nên chào hỏi thế nào.

“Tôi tin tưởng... nhưng lời đồn về tôi, anh nhiều ít cũng biết.”

“Biết... Biết.” Vị công tước này là thống lĩnh của Mafia Anh, tuy rằng ngoại giới không thừa nhận, nhưng đây là bí mật công khai.

“Vậy anh hẳn cũng biết thủ đoạn của tôi... Tự khai đi.”

“Khai cái gì?”

“Tất cả!” Một người tóc nâu thoạt nhìn rất nhã nhặn lại mặc quần áo lố lăng xông lên, “Nói, mày đã làm gì với Eileen?”

“Thomas, bình tĩnh lại nào, anh ta chỉ là Muggle, muốn hỏi cũng nên hỏi Eileen đã làm gì với anh ta?” Riddle phát tay, ngăn cách hành lang này, sau đó biến ra rất nhiều cái ghế. “Ngồi.”

“Tên, tuổi, giới tính, địa vị, thành viên gia đình, chủng tộc.” Saga cầm gậy chống gõ đầu Tobias, kéo lực chú ý của anh ra khỏi mấy cái ghế.

“Tobias Snape, 30 tuổi, nam, giám đốc công ty, thành viên gia đình Eileen Snape... còn có một cái đang sinh, chủng tộc...” Nghi ngờ một thoáng, vì sao kêu chủng tộc, “Là người... Người da trắng nước Anh.”

“Phốc!” Một mỹ nhân đã tính có làn da màu mạch bật cười.

“Eileen Snape... Hừ!” Tobias kinh ngạc nhìn mỹ nữ tóc bạch kim thốt ra cái giọng âm trầm, quả nhiên là người đều không hoàn mỹ, giọng của Eileen nhà anh rất đáng yêu.

“Anh không mấy kinh ngạc với sự xuất hiện của chúng tôi nhỉ?”

“Eileen đã kể cho tôi nghe về các vị... Các vị là phù thủy, người nhà mẹ đẻ của Eileen.”

Một câu người nhà mẹ đẻ, khiến tâm tình của các phù thủy kích động chạy tới tốt hơn nhiều.

“Ôi ~” Riddle vui mừng nheo đôi mắt bảo thạch đỏ, nhắc tới phù thủy có thể trấn định như vậy, xem ra Eileen dạy dỗ không tồi. Cậu vốn dự định nếu Tobias Snape này xông lên kêu quái vật gì ấy, cậu sẽ... đầu tiên suy xét đến tình cảm của Eileen... Cruciatu Curse, rồi Obliviate, kể Imperius là xong.

Tuy rằng biểu hiện trước mắt của Tobias rất tốt, ba giây quay đầu nhìn phòng sinh một lần, đủ để các mẹ vợ nhìn con rể ngày một thích. Nhưng nhân số ở đây cho thấy cha vợ nhiều hơn.

“Oa ~” Tiếng khóc con nít quen tai khiến các cha vợ chuẩn bị dạy dỗ con rể sững sốt, sau đó khinh bỉ nhìn vị Muggle vô dụng nào đó té chạy vào phòng sinh.

“Không phong độ, không khí chất, không hàm dưỡng.” Abr bắt mẫn.

“Không sai, khi Abr sinh Shaka và Lucius, Lord rất bình tĩnh... Ai u!” Thomas bị làm thịt, con cái do Abr thân sinh, là nỗi đau vĩnh viễn trong lòng cậu.

“Ha hã... Vào xem thôi nào.”

“Con tôi, con tôi.” Người cha ngu ngốc ôm con xoay vòng vòng, hộ sĩ run rẩy ý đồ cản lại.

“Lord!” Eileen thấy Riddle vào cửa, sắc mặt suy yếu vừa sinh xong càng xấu xí hơn.

Riddle dùng đũa phép chỉ vào mấy nhân viên y tá, bọn họ mơ mơ màng màng đi ra ngoài, đứa bé hình như khó chịu với tư thế ôm của Tobias, oa oa khóc lên, khiến mấy bình sữa nổ tung.

“Well, một cậu bé nghịch ngợm, nhưng pháp lực dồi dào, tương lai sẽ là một phù thủy ưu tú.” Đã là mẹ của mấy đứa bé Pallas thuần thực ôm lấy, xử lý. Mấy cái bùa xinh xắn bay xuống, cậu bé tóc đen lập tức an tĩnh lại. Mà Tobias ý đồ lại gần vợ và con, thì bị Thomas và Moody nhận được chỉ lệnh của lãnh đạo mỗi người một cánh tay lôi ra ngoài tra khảo.

“Được rồi Eileen, không kể lại cuộc sống mấy năm này của em à? Phải biết, em bỏ đi làm mọi người rất lo lắng.”

“Xin lỗi, Lord...”

“Eileen, anh cần không phải lời xin lỗi của em, anh cần là giải thích, bọn anh vẫn thương em như em gái, Shaka và Lucius có thể trở thành con của anh và Abr, giúp bọn anh không còn tiếc nuối không ít là nhờ em, cả Thế Giới Phù Thủy đều cảm ơn liều Thuốc Tinh Lọc em cống hiến.” Riddle lấy ra độc dược bổ sung thể lực đưa cho Eileen, co quắp nhìn Eileen soi mới bình luận một phen, rồi không cam không nguyện nuốt xuống, “Bọn anh sẽ không trách em, nhưng... bọn anh cần một lời giải thích.”

“Lúc đầu là em bị an bài xem mắt của các anh phiền nhiễu, ai cũng biết em là Eileen Prince, không phải thận trọng không dám nói lời nào thì là thao thao bất tuyệt nhắc tới độc dược...” Sau đó là độc dược biện luận, cuối cùng kết thúc buổi xem mắt, cô thậm chí còn không nhớ được tên đối phương. “Em nghĩ nếu không có ai biết em là Eileen Prince thì tốt rồi.”

Vì thế cô nặc danh đăng thông báo tìm bạn trăm năm trên tờ Kẽ-Ngụy-Biến.

Tên bảo mật, giới tính nữ, phù thủy, yêu cầu một nam phù thủy khoẻ mạnh. Người có ý định gặp nhau ở XXX vào ba ngày sau.

Bài rao tìm bạn trăm năm quý dị này cuối cùng có người tới hay không cô không biết, lúc đó cô chọn là một quảng trường Muggle, hết cách rồi, Thế Giới Phù Thủy chọc mắt người lắm. Sau đó cô gặp Tobias Snape.

Ngày đó Tobias nhận việc của công ty chạy đi gặp khách hàng, nhưng anh không rành đường, bất hạnh đi lạc, đầu óc choáng váng Tobias nhìn thấy Eileen bình tĩnh ngồi trên ghế.

“Xin hỏi, quý cô này...”

“Muggle?” Cuối cùng cũng có người chào Eileen quay đầu lại, trùng hợp là tài liệu người nào đó cầm khớp với với màu ảnh bìa tờ báo kỳ đó của Kẽ-Ngụy-Biến, chỉ thấy một góc Eileen cho rằng đối phương là tới xem mắt. “Muggle sao lại có tạp chí của phù thủy?” Bề ngoài... tạm tạm, Merlin ơi, ở xã hội người bình thường thì tính là A, mang về khả năng sẽ thành T. Trang viên Voldemort có ai không rục rở chói mắt chứ.

Eileen có ý muốn lui, lại nói... cô vẫn hy vọng tìm một phù thủy, dù sao gia tộc kỳ vọng rất cao. Độc được Tinh Lọc cũng không thể xài bậy.

“Quê?” Đây là... ám hiệu hỏi đường ở đây à? Trước đây hỏi đường, bị yêu cầu mua đồ Tobias thả dài tạp tục ở chốn hẻo lánh thật kỳ quái.

“Trong nhà anh có ai là phù thủy không?” Lại để Muggle xem bài rao tìm bạn trăm năm của phù thủy.

“Phù thủy là gì?” Đại não xoắn lại Tobias kịp phản ứng quý cô này không phải đang chơi trò domino lưu hành trong phim với mình. Nhưng... Phù thủy?

“Phù thủy là vậy!” Nhận ra hiểu lầm Eileen có chút ngượng ngùng, có chút buồn bực búng ngón tay, ngọn lửa truyền thừa từ chỗ Riddle trực tiếp nhảy tới trước mặt Tobias. Sau đó...

“Sau đó Tobi giật thót tim vội vàng dập lửa, kết quả đốt trúng tài liệu.” Đã thành tro rồi, Reparo cũng vô dụng. “Không thể vì em mà làm anh ấy mất việc, vì thế em đi theo anh ấy, có pháp thuật, vấn đề chẳng to tát gì mấy.” Eileen nhớ lại cái ngày bận rộn ấy, khóe miệng không tự chủ được lộ ra nụ cười, lần đầu tiên cô có một trải qua như vậy, đầu voi đuôi chuột, tay chân luống cuống.

Mãi đến nay, cuộc sống của cô luôn là nghiêm cẩn thao tác, lớn mật cách tân. Mọi phiền não, mọi cản trở, bạn bè của cô sẽ thay cô quét sạch. Thậm chí thời học sinh theo Riddle càn quấy, cô cũng chỉ là đứng sau màn, xem kịch là chủ. Mà ngày đó với cô mà nói là chân chính kích thích.

Đương nhiên, với Tobi cũng thế, người bình thường đâu ai một ngày hai lần tới cục cảnh sát chứ?

“Eileen ơi ~ giờ anh mới biết, năng lực gây chuyện của em quả thật chẳng kém gì Voldy. Năm ấy nếu là em đối với lão ông mật, phỏng chừng ông không sống được đến bây giờ.” Abr cảm thấy năm đó để Eileen chuyên tâm nấu độc được là lãng phí nhân tài.

“Nhưng bản lĩnh chùi dít của Eileen không bằng Voldemort. Sau đó hai người thường xuyên qua lại đã cặp với nhau, bỏ trốn? Sao không mang người về?”

“Các anh sẽ chê Tobi.”

“Đương nhiên phải chê rồi.” Tra khảo xong Thomas lôi cha sắp nhỏ vào. “Vừa xấu, vừa tệ, vừa nghèo, lại chả có gì đặc biệt.”

“Tobi tốt mà.”

“Kém xa anh Riddle.” Moody cảm thấy sự so sánh này hình như khá cao. “Anh ta chẳng bì được với ai trong bọn anh!”

“Nhưng... em thích cái ngốc của anh ấy...” Eileen ủy khuất, “Anh nhìn những người xung quanh em đi, ngoại trừ độc được em chẳng biết gì cả, em cũng áp lực lắm đó... Em lớn lên không bằng Abr... Ách, không xinh đẹp bằng Pallas, không ôn nhu bằng Pomona.” Nắm tay Tobias, hai vợ chồng chứa chan tình ý, “Ồ cạnh Tobi rất vui vẻ, rất thú vị, cho nên bọn em mới lén kết hôn, sau đó trốn các anh, em nghĩ chờ mình có con rồi, Lord chí ít sẽ không nổi giận bùng bùng trước cho Tobi một loạt Cruciatus Curse sau Imperius.”

“.....” Sớm biết vậy bọn họ không giúp Eileen xem mắt. Dù sao các phù thủy nhìn Tobias kiểu nào cũng thấy khó chịu, cuối cùng vẫn là Saga lương tâm trỗi dậy cảm thấy mình nên giúp đồng loại Muggle nói hai câu.

“Được rồi được rồi, Eileen thích là được, con cũng có rồi, đứa bé này gọi là gì? Là con trai phải không.”

“Tên? Tôi đặt rồi! Gọi Severus! Severus Snape.” Thấy công tước lên tiếng, hiểu được cấu tạo của nhà mẹ đẻ Tobias biết mình đã qua ải, bảo vệ được vợ con, bèn hớn hỏ tốt ra giới thiệu.

“Không có gì đặc biệt cả.”

“Đặc biệt, sao không đặc biệt chứ.” Riddle thở dài, giáo thụ đó. “Đã gọi là con dâu * sao có thể không đặc biệt chứ.”

“Muggle quả là Muggle.” Học xong tiếng Trung Abraxas bắt măn, cái tên quái quỷ gì vậy.

“Anh trái lại cảm thấy không tồi.” Saga cười rất quý dị, khá giàu thâm ý mà nhìn Riddle “ Con dâu đó nha, xứng với Lucius nhà chúng ta không phải vừa vắn?”

“Lucius? Vì sao không phải Shaka, tóc đen xứng với tóc đen tốt hơn mà, lại nói Shaka là trưởng tử.” Mặc dù chỉ sớm hơn một giờ, nhưng Eileen cho rằng làm anh sẽ biết chăm sóc hơn.

“Mấy năm nay em bỏ trốn, thế nên không biết, Shaka ra vẻ khá thân với Milo nhà Gellert...” Abr nghiêng rằng nghiêng lợi, trưởng tử của cậu ~ thằng bé này sao trưởng thành sớm quá vậy? À mà Gellert hình như cũng có lo lắng đó.

“Lord?” Eileen hỏi cha sắp nhỏ nhà người ta.

“Ể? Không thành vấn đề, đương nhiên không thành vấn đề, tương lai Sev nhất định sẽ là một bậc thầy độc được như em, Lucius sẽ thích thằng bé.” Tỷ lệ CP của bọn họ khá cao.

“À này... Vợ ơi...” Tobias giơ tay hỏi, cái tên Lucius nghe như là tên con trai.

“Tốt quá rồi Tobi!” Eileen lao tới, cho Tobias một cái môi thơm, “Em còn lo lắng con mình lớn lên giống anh tương lai không ai thềm lấy thì phải làm sao, yên tâm Lucius đẹp lắm, cũng không nhìn xem hai người cha của thằng bé là ai.”

“Nhưng Eileen...” Anh sinh con trai mà.

“Tobi? Anh không đồng ý à?” Eileen khẽ nhướn mày.

“Đồng ý, đồng ý.” Vợ vĩnh viễn là đúng.

“Tobi, anh tốt quá.”

End

*Severus (): nick name của giáo sư là Sev (xífú) đồng âm với từ Con dâu/Tức phụ (xífù)

72. Chương 72: Phiên Ngoại – Xuyên Vào Nguyên Tác

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại một mỗi quá)

Phiên Ngoại — Xuyên vào nguyên tác

“Ta nói này, hai con đó, con cái đã đi học cả rồi còn có thể tới chỗ ta cãi nhau.” Riddle đau đầu nhìn Lucius và Severus. Hai người họ từ nhỏ đã bị mọi người CP, nhưng không ai nói cho đương sự biết, hôn nhân của bọn họ là do bọn họ tự quyết định, hôn ước chỉ là kỳ vọng của trường bối mà thôi.

Nhưng hai người này cãi nhau tới lớn cuối cùng vẫn tới với nhau. Bề ngoài của Lucius y chang như nguyên tác, lại thiếu một phần cao ngạo cả vú lấp miệng em. Abr thấy con trai không âm nhu như mình đã cảm ơn trời đất gì cũng được rồi.

Severus lớn lên dưới sự chăm sóc của gia đình toàn những sinh vật lấp lánh, sắc mặt muốn vàng vọt tóc tai muốn bóng nhẫy như trong nguyên tác là không thể nào. Mặc dù bị Eileen vô ý và Riddle ác thú vị bồi dưỡng, vẫn khá độc miệng. Nhưng không có thời thơ ấu u ám và thành niên bi thảm, khí sắc của Sev đương nhiên là khỏe mạnh. Gien của tên khốn Tobias Snape bị Eileen điều hòa cũng có thể sinh ra một vị giáo sư độc được có danh hiệu gợi cảm.

“Cha, ngài và dad cũng thường cãi nhau mà.” Ngài còn lớn hơn bọn con một lứa đấy. Lucius chỉ trích.

“Giữa chúng ta gọi là tình thú, thông thường Abr tìm ta cãi nhau, ý là chúng ta có thể lên giường đánh nhau.” Riddle không hề đỏ mặt ám chỉ hai tiểu bối hãy lên giường giải quyết vấn đề.

“Vậy ngài Saga thì sao!” Bị cha vợ (hoặc cha chồng) già mà mất nét kích thích, da mặt Sev mỏng, đã đỏ.

“Nếu tới phiên ta, anh ấy sẽ ra sức khước từ, tới phiên anh ấy, anh ấy sẽ không chút khách khí bảo ta lên giường nằm xuống.” Riddle thần nhiên đùa giỡn hai tiểu bối, cậu hơn bảy mươi tuổi rồi, biểu bì da mặt có thể so với tường thành.

“Bỏ bê công việc chạy tới đây nói ba cái chuyện này với con cái đó hả?” Abr và Saga bắt đắc dĩ nhìn Riddle.

“Sao cả hai không nói hai cái đứa đã làm giáo sư lại bỏ bê bọn nhỏ ở trường chạy tới chỗ tôi cãi nhau. Lucius, ta nói bao nhiêu lần, Sev là của con, bớt ăn dấm lại đi. Học anh con kìa.”

“Con tình nguyện cãi với Lucius.” Khóe miệng Severus và Lucius co quắp. Shaka thật không biết di truyền từ ai, đeo khuôn mặt cơ hồ là Riddle phiên bản thiếu niên và dòng họ Slytherin, nếu không có Lucius gánh vác, số lượng người theo đuổi tuyệt đối đột phá người cha Dark Lord của bọn họ.

Làm hại cái ở Đức bỏ nhà tới Anh trông chừng. Đương nhiên bản thân Milo cũng có không ít người sùng bái, có người đặc biệt vì Milo mà theo tới Anh. Vì thế một chuỗi phản ứng dây chuyền khiến Shaka khó chịu, nhất là sau khi nhìn thấy một mỹ nữ cường hôn Milo, Shaka mất hứng dĩ nhiên mặc bộ đồ hồ ly tinh cha mình từng dùng để phong cảnh Hogwarts rêu rao vào ngày Halloween, còn tuyên bố mỗi ngày đều sẽ

như vậy. Ăn mặc ngày càng gợi cảm, đối đãi người sùng bái ngày càng ôn nhu. Dọa cho Milo sợ đến độ đóng gói cả trai lẫn gái tiếp cận mình trong phạm vi 1m vào trạm xá hết mới xem như yên.

Severus và Lucius tuy rằng thường ngày cãi nhau, nhưng bọn họ cho rằng kiểu như bọn họ đã là ôn hòa rồi.

“Hai con rốt cuộc bị sao vậy?” Abr bắt đầu dĩ thử dài, mặc kệ qua bao nhiêu năm, cậu luôn là người kéo đề tài về. Nhưng cậu cũng lo cho Lucius và Sev, hai người này từ khi hiểu rõ tình cảm của mình, cãi nhau là chế thuốc và hứng thú. Chưa từng có lần nào cãi tới chỗ bọn họ.

“Là vậy...”

Sev dựa theo ý Riddle làm giáo sư độc dược, Lucius thì làm giáo sư phòng chống Nghệ Thuật Hắc Ám, giáo sư thành đôi hầu như là truyền thống mấy năm qua của Hogwarts. Dumbledore đã không còn là hiệu trưởng, ổng giờ thích ru rú ở Hogsmeade độc hại ánh mắt và thần kinh em trai mình. Hiệu trưởng là Riddle, quản lý là Minerva McGonagall. (Sao có cảm giác y chang như thời lão ong mật vậy?)

“Ý con là... Lão ong mật tìm được Chiếc Gương Ảo Ảnh, còn mang nó tới trường trưng bày?” Thời học sinh Riddle có thử đi tìm, nhưng không tìm được, về sau trực tiếp hỏi lão ong mật mới biết, trường học vốn không có nó, nhưng ổng biết nó ở đâu. Thật không ngờ cách mấy chục năm, ổng đã mang về. “Để trong trường làm chi?”

“Dù sao cũng là một chiếc gương pháp thuật, để ở tiệm không an toàn, Aberforth cũng không thích, trường học nhiều mật thất như vậy, để đâu mà chẳng được, nghe đâu là dự định qua năm tặng cho Shaka và Milo làm quà tân hôn.” Vì Milo có ý xấu không muốn để Gellert sớm ôm cháu, thế nên hai người kéo đến bây giờ mới chịu kết hôn.

“Sau đó các con thấy được hình ảnh tuyệt đối không thể?”

“Dạ, Lucius thấy được con yêu Lily? Còn ôm cái thằng nhóc quỷ khổng lồ Harry ghê tởm không buông, Lily thì thôi, Harry là thế nào? Nguyên vọng sâu thẳm nhất trong lòng anh dĩ nhiên là vậy?”

“Anh còn chưa nói em đâu, em thấy anh và Narcissa ôm nhau thắm thiết là thế nào?”

“Đây là Chiếc Gương Ảo Ảnh? Chẳng lẽ các con thấy là chuyện mình không hy vọng nhất.” Khóe miệng Abr co quắp.

“Không thể nào, óc tưởng tượng của con không phong phú như vậy, thời học sinh Sev đích xác là có chút mập mờ với Evans, nhưng Harry Potter...”

“Học tỷ Narcissa luôn bám lấy Remus Lupin, con có muốn hiểu lầm cũng không đến phiên chị ấy.”

“Nhất định là lão ong mật Dumbledore lại làm trò gì!” Hai vợ chồng đồng thanh kết luận, sau đó ánh mắt nóng rực nhìn Riddle.

Lần này không cãi nữa à. Riddle chờ đợi, thật không ngờ hai người họ là lấy cớ cãi nhau tới tìm cậu giải quyết vấn đề. “Đi, chúng ta đi xem, tôi cũng biết, nếu tôi nhìn vào chiếc gương ấy có phải sẽ thấy hai người ôm nhau không.”

“Noah...”

“Voldy...”

...

“Voldy!” Abraxas nhảy dựng lên, trơ mắt nhìn người yêu và hai đứa con biến mất trước gương, chiếc gương khôi phục hình ảnh hạnh phúc mình đứng bên Riddle.

“Đừng lo.” Saga trái lại bình tĩnh giữ chặt Abr, “Em ấy rất nhanh sẽ trở lại.”

“Sao anh biết?”

“Đã đến cái tuổi này rồi, muốn xuyên cũng chỉ có thể xuyên hệ liệt phiên ngoại, đi thôi đi thôi, chúng ta hưởng thụ cái ngày độc thân khó được này thôi.”

...

Thế giới JKR nguyên tác...

Voldemort đại quy mô tấn công Hogwarts, Snape giao ký ức cho Harry xong đã cúp. Harry trúng Avada thấy Dumbledore còn sống.

Giờ Harry vừa xốc lên Áo Tàng Hình bày ra tư thế quyết chiến với các Death Eaters của Voldemort ở đại sảnh lễ đường.

“Merlin ơi ~ đây là gì vậy?” Trời rung đất chuyển, bầu trời nứt ra một cái khe, có ba người rớt xuống.

Death Eaters và Hội Phượng Hoàng cùng dừng lại, các học sinh cũng nháy mắt yên tĩnh, tình huống này thật là quỷ dị.

“Đại sảnh? Sao lại tới đại sảnh? Còn... nhiều người như vậy. Merlin ơi, đó là gì?” Giáo sư độc được tóc

không dầu, sắc mặt khỏe khoắn, ăn mặc khéo léo, thoát nhìn trẻ hơn không ít theo bản năng chỉ dựa phép vào quái vật trọc đầu, không mũi, mắt hẹp như đường chỉ xanh xám trước mặt.

“Sev, anh cảm thấy tình huống có gì đó là lạ.” Lúc nào không khí của Hogwarts thành ra vậy?

“Đương nhiên là lạ rồi, thân ái, cầm đĩa phép đề phòng đi.” Riddle mặc dù bảo đề phòng nhưng vẻ mặt vẫn nhẹ nhàng sung sướng thậm chí là mang theo hưng phấn. Phải, hưng phấn, đương nhiên hưng phấn rồi, thử đi lật mở đồng nhân xuyên việt mà xem, có ai đã hơn 70 còn xuyên việt. Lại nói cái phong cách này... Nguyên tác đó ~

Cậu vẫn tiếc nuôi kịch tình bị mình sửa sạch, không nói tử thời đại, thân thời đại cũng mất tiêu. Nhưng giờ ra vẻ như không đúng dịp cho mấy...

“A ~~~” Đùng hoài nghi đây là tiếng thét của Draco, ba người lạ mặt này chỉ có Lucius không thay đổi. Mọi người đưa mắt nhìn gia đình Malfoy làm lơ chiến tranh trốn sang bên kia chơi đoàn tụ.

Draco Malfoy run rẩy chỉ vào người ngăn nắp xinh đẹp đứng giữa sân. Narcissa bình tĩnh nhìn Malfoy trong sân, sau đó vươn ngón tay thon dài dùng sức捏 da mặt Lucius.

“A ~~~” Tiếng thét thứ hai là Bellatrix. Làm kẻ điên chung cực cuồng nhiệt trong Death Eaters, làm một người phụ nữ, một người phụ nữ lấy bò lên giường chủ nhân làm vinh, ả sao có thể không nhận ra khuôn mặt ngày trước của chủ nhân... Hoàn mỹ cỡ nào, anh tuần cỡ nào...

“A ~~~” Được rồi cuối cùng tới phiên Cứu Thế Chủ. Cũng không thể trách được, thằng bé chỉ nhìn thấy Riddle thời thiếu niên, trẻ nhất cũng là Riddle vừa tốt nghiệp làm công ở tiệm Borgin, hoàn toàn khác xa vị Vua quân lâm thiên hạ thành niên hiện tại. Mà giáo sư cũng có sai lệch rất lớn. Nhưng bị tiếng thét của Draco và Bella đá ra sau. Thằng bé đương nhiên kịp phản ứng. Lucius Malfoy thì thôi. Đó là vấn đề của Draco, nó có mấy người cha cũng kệ nó, nhưng...

Giáo sư... cậu tận mắt nhìn thấy thấy giáo sư chết, thầy... còn sống...

“Mày rốt cuộc là ai?” Đầu trọc mặt rắn bị ba tiếng thét chói tai đánh mặt, “Hai Lucius? Ha ha, thú vị, xem ra Abraxas đủ phong lưu.”

Gân xanh nổi lên trên đầu Riddle, mày nói ai phong lưu hả.

Lucius liếc mạng ho khan, Sev có lòng vỗ vỗ lưng anh, bình tĩnh, hiện tại cứ giao cho Lord, ở đây phức tạp đến độ không phải bọn họ quản được.

“Vậy... mày là Horcrux nào của tao?” Voldemort vừa dứt lời, các Death Eaters cộng thêm Tam Giác Vàng của Gryffindor hít ngược, một bên là kinh ngạc chủ nhân có Horcrux, một bên là kinh ngạc vẫn còn có Horcrux.

“Mày mới là Horcrux ấy, nào tao đâu có tàn đến vậy, cắt linh hồn của mình thành miếng ném lung tung khắp nơi, còn hủy mặt mình thành vậy?” Riddle khinh bỉ nhìn Voldemort, gặp được người thật rồi càng thấy mất mặt, “Điên cuồng, nóng nảy, yếu đuối, tàn nhẫn, người không ra người, hồn không ra hồn. Mày thật là làm Slytherin mất mặt.”

“Mày rốt cuộc là ai!”

“Đó cũng là điều con muốn hỏi, Lord, hắn rốt cuộc là ai?” Đời thứ ba như Lucius đã quen với việc xưng hô Riddle là Lord trước mặt người ngoài.

Lord? Ở Thế Giới Phù Thủy xưng hô này thật là quá nhạy cảm.

“Tuy không muốn thừa nhận... Được rồi, trước dọn dẹp đã rồi hãy kể chuyện. Nhìn đã thấy buồn nôn.” Riddle cắt ngón tay mình, giọt máu đỏ sẫm rơi xuống sàn nhà lập tức khởi động một pháp trận kỳ quái. “Slytherin đã trở về, Hogwarts, ta cần sự giúp đỡ.”

Tiểu phù thủy thì thôi, nhưng những người thành niên đều nhạy cảm nhận ra cả tòa thành đã có sự thay đổi.

Riddle giơ lên cây đũa phép gỗ thủy tùng, dưới sự trợ giúp của kết giới tòa thành, nháy mắt những kẻ trên người có Dark Mark đều không thể động đậy bị đè xuống đất.

“Avada Kedavra.” Tia sáng màu xanh ngọc trực tiếp bắn vào ngực Voldemort, cây đũa phép Trưởng Lão hắn cầm trên tay lại không thuộc về hắn lặng lẽ rơi xuống. Các Death Eaters bị đè dưới đất chỉ có thể bị phần nhìn Vua của mình chết, mà không thể phát ra âm thanh gì.

“Cảm giác tự sát cũng không tồi.”

“Lord!”

“Khụ khụ, được rồi được rồi, ta biết mọi người có rất nhiều câu hỏi. Trước tự giới thiệu, ta là Tom Marvolo Riddle. Cũng là Lord Voldemort.” Buồn cười nhìn mọi người hít một hơi, rồi chỉ đũa phép vào mình, đôi mắt đỏ mị hoặc nhìn Cứu Thế Chủ của thế giới này. Harry Potter.

“Không, không đúng, ông không phải Voldemort.” Harry liều mạng lắc đầu.

“Vì sao không phải?”

“Ông giết hắn, hơn nữa, tôi đã hủy diệt bảy Horcrux rồi. Không thể có nhiều hơn. Ông không phải.”

“Thế ta là ai?”

“Dù sao không phải Voldemort.” Tiểu sư tử rất cố chấp, “Ông khác hẳn.”

Đây là trực giác của dã thú à? Riddle nhướng mày, “Được rồi, ta không thừa nước đục thả câu nữa. Ta đích xác là Voldemort, nhưng không phải của thế giới này, còn nhớ cách chúng ta lên sân khấu chứ?”

“Không phải của thế giới này?”

“Xin hỏi mấy vị tới đây bằng cách nào?” Thành viên của Hội Phượng Hoàng đã trói các Death Eaters lại, giáo sư McGonagal làm đại biểu bước lên.

“Một Chiếc Gương Ảo Ảnh có vấn đề, đối với chúng tôi mà nói chỉ là một hành trình kỳ lạ, tôi nói là thật, bằng chứng tốt nhất là, đây là Lucius Malfoy, mà đây... là Severus Snape, hàng thật giá thật. Nhưng nhìn Voldemort ở chỗ các vị tôi thật không muốn thừa nhận đó là mình.” Đối ngoại đừng nói Severus họ Malfoy thì tốt hơn.

“Không có khả năng!” Đầu tiên quát lên là Lucius và Severus bắt đầu từ khi này đã cứng ngắt. “Không có khả năng, cha, thứ đó không phải ngài, tuyệt đối không phải, hai thế giới cũng không được. Ngài nhất định là lầm rồi.”

“Cha?!”

“Lucius bình tĩnh lại nào.”

“Đợi đã, một thế giới khác, cậu không phải Malfoy à!” Lucius bên này dẫn vợ dắt con tới.

“Tôi đương nhiên là Malfoy.” Chỉ vào mái tóc bạch kim.

“Stop!” Riddle xoa trán, “Để ta giải thích trước đã, tuy rằng người của hai thế giới là giống nhau, nhưng quá trình trải qua hoàn toàn khác nhau, nếu không bên các vị đây sẽ không thành ra như vậy. Sev, Lucius, hãy học cách tiếp thu hiện thực, ai... Quên đi, các con không muốn thừa nhận cũng được, dù sao tên này thậm chí không thể tính là người.”

Riddle nói với McGonagal, đây là người lý trí duy nhất quanh đây, “Tôi là Voldemort của một thế giới khác. Chỗ chúng tôi tuy rằng cũng có Death Eaters, nhưng chúng tôi không chơi trò tàn sát. Tôi có hai người bạn đời, một người là Muggle. Một người khác là Abraxas Malfoy.”

Đùng ~ Lucius Malfoy bên này té xỉu.

“Cha ~” Draco lao tới.

“Draco, đã nói bao nhiêu lần với con rồi, nhà Malfoy luôn chú trọng lễ nghi, đừng có hô to gọi nhỏ như thế.”

“Lucius, thằng bé không phải Draco của chúng ta.” Severus trái lại rất tĩnh táo.

“Giống nhau cả, nhà Malfoy không cho phép xuất hiện tình huống không phù hợp với phong độ quý tộc như thế.”

“VẬY... Giáo sư, ngài là giáo sư à?” Harry rưng rưng nhìn Sev.

“Ta là Severus Snape. Mẹ là Eileen Snape. Cha Tobias Snape.” Vì phòng ngừa lại có ngoài ý muốn như Lucius, Sev chủ động kể ra gia phả.

“Giáo sư!” Cứu Thế Chủ nhào vào lòng giáo sư, “Xin lỗi, xin lỗi, em không biết thầy luôn bảo vệ em, em không biết, thì ra thầy yêu mẹ em như thế.”

“Potter! Đừng dí nước mũi của trò lên người ta, đáng chết, cái đầu như quỷ khổng lồ của trò sao không bỏ thêm tí não nào của Lily vậy.”

“Sev ~” Lucius lạnh lùng nói, “Em còn nói em không có gì với Lily Evans!”

“Nhìn rõ chưa, anh bây giờ đang nằm trong lòng Narcissa kìa. Một gia đình Malfoy yêu thương lẫn nhau.”

“Em...”

“Đủ rồi!” Đôi mắt bảo thạch đỏ của Riddle bất mãn trừng cả hai, “Hai con ghen đến cả thế giới khác à.”

“Xin lỗi, cha.” Hai vợ chồng cùng xin lỗi.

“Cha?” Draco nhìn cha đỡ đầu nhà mình, sao lại là cha. Cha đỡ đầu cũng do Voldemort sinh à?

“Tới đây Harry ~” Riddle ôn hòa kéo Harry lại, “Thật xin lỗi, Severus tuy vẫn là giáo sư độc được, nhưng Sev bên này yêu không còn là mẹ con, từ nhỏ thằng bé chỉ thích con ta Lucius Malfoy, ở chỗ chúng ta bọn họ đã kết hôn rất nhiều năm. Draco là con của hai người họ.”

Đùng ~ Draco cũng té xỉu.

“Thật thần kỳ...”

“Đối với chúng ta mà nói bên này cũng thật thần kỳ...” Lucius nhìn trái rồi nhìn phải, “Chỗ các vị không có Dumbledore à?” Giọng điệu mang theo hy vọng.

“Hiệu trưởng Dumbledore đã mất rồi.”

“Chết thế nào? Ăn đồ ngọt nghẹn chết?”

“Là Snape giết.” Chưa biết chân tướng Ron miệng rộng.

“Tôi giết?” Snape nghi hoặc, mình có khả năng này à? “Hay là cha tôi giết?”

“Mơ hử, chỉ bằng cái tướng thô nôm của cha em, mà này Sev, làm tốt lắm, về rồi, cũng làm thịt cái bên chúng ta.”

“Ông quả nhiên là Death Eaters tà ác.”

“Ở chỗ chúng ta, cha nhóc cũng là Death Eaters đấy, Ron Weasley.”

“Merlin ơi ~”

“Bên này... tôi đâu?” Severus tò mò hỏi, Severus bên này không thích Lucius, yêu Lily, nhưng Harry Potter vẫn tồn tại, tức là mình thất tình. Sau đó thì sao?

“Chết rồi... Giáo sư vừa chết, bị Nagini cắn chết, trước khi chết thầy cho em ký ức...” Nhắc tới Snape, Harry lại bắt đầu khóc.

“Lord...”

“Không được, Sev, Nagini đã chăm sóc con từ nhỏ đến lớn, nọc độc và máu tùy ý, nhưng tuyệt đối không thể nấu.” Nagini là tài liệu độc được mẹ con họ luôn ngấp nghé.

“Xác.” Đáng tiếc.

“Được rồi, Sev, chính sự quan trọng hơn.” Riddle bảo Severus đưa nhẫn Phục Sinh cho mình.

Chiếc nhẫn này cậu tặng cho Saga làm tín vật đính ước, Saga lại cho Lucius, Lucius dùng làm nhẫn cưới

cầu hôn, giờ đã đến tay Severus. Đương nhiên mặt dây chuyền truyền cho Shaka. “Nhỏ máu vào.”

“Lord?”

Một thế giới không thể có hai người giống nhau, nhưng hai thế giới thì khác. Tuy rằng trải qua khác nhau, tính tình cũng có chênh lệch, nhưng bọn họ đều là Severus Snape. Có cùng thân thể, có cùng linh hồn.

Riddle cầm chiếc nhẫn Phục Sinh đã nhỏ lên máu của Severus, nhắm mắt lại tập trung tinh thần, đọc ra một câu chú dài dòng và phức tạp, Lucius và Sev ở phía sau đều cẩn trọng rút ra đũa phép hộ pháp.

Riddle mạnh cỡ nào, chính bọn họ không thể rõ hơn, pháp thuật thông thường chưa bao giờ cần đũa cần đọc, dù là Nghệ Thuật Hắc Ám cũng không cần đọc. Giờ thấy Lord cần tập trung tinh lực như vậy, còn đọc ra, đương nhiên là rất nghiêm trọng.

Mọi người ở đây, thầy trò Hogwarts, Death Eaters bị khống chế, còn có thành viên Hội Phượng Hoàng, chứng kiến cái gì là chân chính chết rồi sống lại.

Thi thể Snape bị Riddle gọi về, từ chỗ Lều Hét dời đến đại sảnh lễ đường Hogwarts. Nhìn thấy thi thể của người yêu, Lucius suýt nữa mất khống chế, may mắn Sev thuộc về anh còn ngay bên cạnh.

Mà Lucius bên này đã không kiềm được, nằm đó là bạn anh, người bạn thân nhất của anh.

“May mắn, chưa chết bao lâu, còn là độc của Nagini.” Riddle thuận thực dùng độc dược và bùa chú giải độc cho thân thể. May mắn là Nagini cắn, tiểu cô nương nghịch ngợm này khiến Riddle chuẩn bị không ít thuốc giải độc đặc chế riêng.

Sau đó thông qua viên đá Phục Sinh dưới sự dẫn dắt của linh hồn tương đồng, linh hồn của Severus Snape bị cưỡng ép kéo về.

“Cha, mau lên, sắc mặt của Sev tệ quá.” Lucius chú ý thấy sắc mặt của Severus dần dần trắng bệch theo tiếng gọi về của Riddle.

Không rảnh trả lời Riddle lập tức ném một chai độc dược qua, lại cầm một chai y chang rót cho người nằm dưới đất.

“Ừm...” Tiếng rên khe khẽ, khiến Riddle rõ ràng, mình thành công.

“Sev, em không sao chứ?”

“Không sao, cậu ta... sống rồi à?”

“Phải, Sev, chúc mừng con có một người anh sinh đôi.” Nhìn bọn họ, “Được rồi, có lẽ con là anh, điểm này các con có thể từ từ thảo luận.” Chết rồi sống lại không phải chuyện dễ dàng, hiện tại Riddle rất cảm kích mình dung túng Eileen dẫn đến hai đời bậc thầy độc được ở thế giới của cậu nhận được sự thúc đẩy mà phát triển đến độ cao chưa từng có. Cũng cảm ơn Dumbledore và Gellert về hưu rồi không có chuyện gì làm, đặt hết tâm từ vào việc nghiên cứu.

“Học tử Minerva, có chuyện cần phải thương lượng với các vị, Severus này chúng tôi muốn mang đi.”

“Mang đi? Nhưng...” Trước ngày hôm nay McGonagal không thể tin có một ngày Dark Lord sẽ hiền hoà gọi mình là học tử, nhưng giọng điệu của đối phương như là đã quen với xưng hô này mấy chục năm rồi.

“Thằng bé đã chịu quá nhiều thương tổn ở đây, tôi liều mạng cứu lại thằng bé không phải là để nó ở lại đây chịu khổ.” Gián điệp hai mặt, còn có tội danh giết Dumbledore đủ để giày vò Severus, cho dù có Cứu Thế Chủ làm chứng. “Hai thế giới đã giống nhau lại khác nhau. Ở bên kia có cha mẹ, anh em của thằng bé.” Nhìn Sev có chút suy yếu được Lucius đỡ. “Còn có bạn bè nữa.”

“Được rồi...” McGonagal thỏa hiệp.

“May mắn chị đồng ý, nếu không đã bá đạo quen rồi, kể tiếp tôi sẽ không vì chị và học tử Minerva là cùng một người mà khách khí đâu.”

Cẩn thận đỡ Severus còn mơ mơ màng màng trên đất đây, ghé vào tai dùng âm thanh gần như mê hoặc thôi miên, “Sev, đi theo ta nhé? Ở đó có Lily, có mẹ con, bọn họ đều đang chờ con. Chịu đi gặp bọn họ thì gặt đầu.”

Ê ê, đây không phải là gạt người chứ ~ giáo sư đã cho rằng mẹ mình và Lily chết rồi đấy.

Quả nhiên giáo sư mơ mơ màng màng không để ý tới chuyện mình phải lên Thiên Đường hay xuống Địa Ngục để gặp lại Lily và mẹ. Nhắm mắt, cố gắng gạt đầu.

“Giải quyết xong.”

“Ồ ừm... Chỗ ông có mẹ con à? Bà ấy còn sống? Cha mẹ con còn sống.” Cứu Thế Chủ mắt bích tội nghiệp kéo tay áo Riddle, thằng bé đã hoàn toàn bỏ qua chuyện người này cũng là Lord Voldemort.

“Ai... Phải Harry ạ, nhưng con không thể tới đó.” Vỗ đầu Harry, ở đó có một vết sẹo hình tia chớp, “Con thuộc về nơi này, nơi này có bạn học của con, giáo sư, trưởng bối, người con gái con thích, tương lai con sẽ có gia đình của mình, con ạ.”

“Nhưng con không có người thân nào cả!” Harry nín chặt Riddle, thằng bé muốn đi, ở đó có cha mẹ, có Sirius...

“VẬY ĐI, TẶNG CON MỘT MÓN QUÀ, THỨ NÀY Ở CHỖ CHÚNG TA ĐÃ VÔ DỤNG.” Một tấm da dê, còn có một chiếc nhẫn phức tạp tinh xảo. “Tấm da dê này ghi lại liều thuốc Bả Sói đã được hoàn thiện, uống nó, có thể hoàn toàn loại bỏ triệu chứng bệnh, ta nghĩ Remus sẽ thích.” Ánh mắt bay về phía người sói không dám tin ôm lấy vợ hoan hô, vợ chồng họ còn sống vì Voldemort chỉ vừa tấn công Hogwarts. “Chiếc nhẫn này, đeo nó, con có thể xuyên qua màn che, dẫn Sirius Black về. Nhưng cơ hội chỉ có một lần.”

“Màn che!”

“Phải, tấm màn che, xưa nay không ai biết phía sau nó nối tới đâu, cho nên nó từng được Bộ Pháp Thuật dùng để tử hình. Đeo nó, con sẽ tìm được Sirius, mới rơi vào hai năm, hẳn còn cứu được.” Nhìn Harry như nhặt được chỉ bảo, Riddle nở nụ cười, “Xin lỗi, ta thay một ta khác, xin lỗi con.”

“Không, ông không cần, các ông khác nhau.”

Đương nhiên khác rồi, ông đây là xuyên.

“Chúng ta phải về, bằng không bọn Abr nhất định sẽ sốt ruột.”

“Cha tôi, còn sống?” Một câu hỏi tương tự, đến từ chỗ Lucius bên này.

“Dĩ nhiên, em ấy là vợ ta, đương nhiên phải sống khỏe mạnh rồi, thời gian trôi qua thật nhanh, năm đó khi sinh con và anh con em ấy vất vả lắm đấy...” Riddle cố ý nói thế, và cười thật tà ác.

“Lucius ~” Narcissa thét chói tai, ông xã lại xỉu rồi.

“Ha ha ha ha, được rồi, đi thôi, Hogwarts, đưa Chiếc Gương Ảo Ảnh tới đây.”

Tòa thành bên này nghe lời như chỗ bọn họ, bức tường vận vẹo, bỗng nhiên xuất hiện một chiếc gương, ánh sáng quen thuộc, ba người tới từ thế giới khác dẫn giáo sư của bọn họ rời đi.

“Hê ~ bồ tèo.” Ron vỗ vai Harry, “Tuy rằng thế giới kia thoát nhìn rất hòa bình, nhưng tớ vẫn cảm thấy bên này bình thường hơn. Chỗ đó quá điên cuồng.” Gryffindor luôn có thể nói ra sự thật.

...

73. Chương 73: Phiên Ngoại – Sev

Đương V Đại Ngạn Tân Khổ

(Làm V đại một mỗi quá)

Phiên Ngoại — Sev

Severus cảm thấy mình rất hạnh phúc, khi ông bị Nagini cắn, ông cuối cùng cũng có thể nhìn vào ánh mắt của Lily, rời khỏi thế gian giữa đôi mắt màu lục mà mình nhung nhớ.

Tuy rằng quá trình tử vong không dễ chịu, khá xóc, nhưng ông nghe thấy câu hỏi của Tử Thần, “Đi theo ta nhé? Ở đó có Lily, có mẹ con, bọn họ đều đang chờ con, chịu đi gặp bọn họ thì gặt đầu.”

Tuy rằng không biết linh hồn làm cách nào gặt đầu, nhưng ông cố gắng sử dụng tất cả mình có thể để biểu đạt ý nguyện, ông nguyện ý, ông rất nguyện ý, ông có thể nhìn thấy Lily, còn có mẹ.

Sau đó là những tiếng ầm ĩ, kế tiếp cảm giác thân thể bị xé rách, Merlin ơi, chết rồi còn nhiều phiền phức vậy à, thảo nào Dumbledore luôn nói chết tử tế còn không bằng sống tạm bợ, ừ... Ông là bị nguyên rửa mà chết, quá trình khẳng định phiền phức hơn mình.

Đây là... ánh sáng?

Giáo sư cố gắng nhìn xem thế giới sau khi chết có Lily.

Màu trắng? Thiên Đường à? Ông còn có thể lên Thiên Đường? Lão dơi già âm trầm đầy mỡ có thể lên Thiên Đường? Nhưng Lily và mẹ khẳng định ở đây? Chuyển đi một ngày sao?

“Tĩnh?” Một giọng nói ôn nhu mang theo mị hoặc, từ âm thanh có thể khiến người cảm giác được chủ nhân của nó điểm quan quần phương cỡ nào.

Màu bạch kim? Tiêu cự ánh mắt còn chưa ổn định, nhưng màu bạch kim cả Thế Giới Phù Thủy chỉ có một nhà.

“Lu...” Lucius? Cậu cũng tới đây à? Cái tên đạo đức suy đồi như cậu cũng lên Thiên Đường?

“Ta không phải Lucius.” Người tới nhận lấy lời nói chưa hết của Severus, đồng thời đỡ ông dậy.

“Ngài...” Giáo sư đã nhìn rõ, hô hấp khó chút nghẹn lại khi thấy khuôn mặt đẹp đến tận cùng trước mắt, người từng gặp qua tuyệt đối không quên được, làm bạn thân của Lucius, ông đương nhiên đã gặp qua chân dung của cha cậu ấy.

“Abr...”

“Ừm, xem ra con đã nghĩ tới, ta là cha của Lucius, Abraxas Malfoy. Rất hân hạnh được gặp con, Sev.” Abr thật không ngờ người yêu và con trai vào chiếc gương đạo một vòng, có thể mang về một người thú vị như vậy.

Nhưng nghe Voldy nói, thằng bé này đã chịu rất nhiều khổ.

“Ừm.” Giáo sư không có sức chào hỏi, nhưng ông tận lực để mình có vẻ lễ phép, đây là trường bối của Lucius, xem ra chỗ này thật là Thiên Đường, nhưng cách trang hoàng của Thiên Đường sao lại Slytherin quá vậy?

“Thân ái, thằng bé tỉnh rồi à?” Riddle phong hoa tuyết đại bước vào. Ánh mắt của cậu lần thứ hai kích thích Severus.

“Voldy, thằng bé rất suy yếu, có phải đã xảy ra vấn đề gì không?”

Đây là thế giới sau khi chết, đây là thế giới sau khi chết, nhất định là tiểu quỷ Potter khôn kiếp giết Dark Lord, sau đó Dark Lord tới đây cặp kè với cha Lucius, không sai, ông nhất định là ngủ quá lâu, người ta phát triển quá nhanh mà thôi... mà thôi... Merlin đáng chết, hai người nghĩ cho bệnh nhân tí được không, muốn hôn đến lúc nào.

Tia chết của Severus cuối cùng đã tách đôi vợ chồng già ngọt ngào ấy ra. Sau đó là giáo sư quần quýt nhìn Dark Lord đã chết vung đũa phép kiểm tra linh hồn cho mình.

“Linh hồn bị ép giữ lại sẽ chịu thương tổn rất lớn, may là kịp thời dẫn về, nếu không quy tắc của thế giới bên kia sẽ không tha cho thằng bé. Bất ổn khi xuyên qua trở ngại linh hồn dung hợp với thân thể, bất bất hơn là, tình huống thân thể, thằng bé quả thực là ngược đãi bản thân, Eileen thấy được khẳng định sẽ đau lòng.”

Severus ngăn mình suy nghĩ sự phức tạp trong lời Dark Lord nói, ông chỉ biết là Dark Lord giờ đang ôn nhu và đau lòng nhìn ông, ôi ~ Merlin ơi, Potter ơi, mau giết con đi... Đợi đã, Eileen.

Abr và Riddle đều thấy ánh mắt hi vọng của giáo sư, mặc dù không biết người này cho rằng mình đã chết rồi, nhưng giáo sư muốn gặp Eileen hiển nhiên là điều rất rõ ràng.

“Sev ~” Người nào đó vừa nhắc là đã tới ngay, Eileen bưng một mâm đồ đạc như bồi bàn quán bar hấp tấp xông vào. “Tốt quá rồi bảo bối, con cuối cùng đã tỉnh. Sev số hai của mẹ.”

Severus Snape kéo khóe miệng cứng ngắc, phải, cảm giác này, là cái ôm của mẹ, mẹ ông vẫn trẻ tuổi, xinh đẹp như trong ký ức, không, tốt hơn ký ức nhiều, bà giờ như một vị phu nhân ưu nhã, nhưng Sev số hai là gì?

“Eileen, đừng số hai số hai mãi, bọn anh thương lượng với Severus rồi, thằng bé này kêu Sev, bên chúng ta

gọi Severus.”

“Được! Sev, Sev, bảo bối của mẹ, trời ạ, thân thể của con sao tệ vậy, tới, uống nó. Ngoan, Sev, khẩu vị đều rất dễ uống.”

Giáo sư khá là xấu hổ, tuổi đã cao mà còn bị kêu bảo bối. Ông không cảm thấy mình đang uống độc dược, có độc dược nào khẩu vị là rượu Rum.

“Eileen, anh ghen đấy nhé, thường ngày em không thêm gia vị vào độc dược của bọn anh là đã không tệ rồi.”

“Đó là dĩ nhiên, thằng bé là bảo bối của em. Con trai đáng thương, lát nữa mẹ nhất định sẽ đánh Tobi một trận, sao anh ấy có thể đánh con chứ!”

“Eileen, em gọi anh à?” Gọi là tới ngay chính là đệ nhất trung khuyến Tobi, “Ôi ~ bảo bối, con tỉnh rồi, ề ~ Severus, em trai con, Sev tỉnh rồi.”

“Bọn con có nghiên cứu, chỗ chúng ta là năm 91, bên kia đã là năm 97, anh ta lớn hơn con sáu tuổi, anh ta mới là anh, cha ạ.”

Giáo sư hóa đá. Người cha bạo lực từ nhỏ chỉ biết uống rượu dĩ nhiên cũng chạy tới gọi ông bảo bối bảo bối, còn đồ ngon đồ ngọt hầu hạ mẹ, sau đó bị mẹ tát bay ngồi xổm trong góc tường trông nảm. Được rồi, hẳn là chết rồi hồi cải, vậy chuyện này là thế nào! Cái người giống mình như đúc, tuổi trẻ hơn, vẻ ngoài chinh chu hơn, tay nắm tay theo Lucius Malfoy tới đây, còn gọi mình là anh là thế nào!!!!

“Ách... Tôi nghĩ, có lẽ... chúng ta đã quên giải thích gì rồi.” Riddle lúng túng nhìn Sev bị kích thích ngất xỉu. “Chờ thằng bé tỉnh lại rồi nói, lần này phải tìm một người không kích thích thằng bé, Saga, anh tới đi, thằng bé tuyệt đối không biết anh.”

“Được.”

...

“Chào, Severus Snape.” Một người đàn ông có đôi mắt màu vàng nâu, tao nhã, nhưng vừa nhìn chỉ biết là kẻ bề trên ngồi cạnh ông, cười chào hỏi.

“Ngài là?”

“Con đã khôi phục không ít, Eileen quả nhiên cho con tốt nhất, được rồi, chuyện có chút phức tạp, có lẽ con rất khó hiểu, nhưng con phải tin đây là thật.” Saga dùng giọng điệu bình thản công chính kể cho Severus nghe những chuyện sau khi ông bị Nagini cắn, Dark Lord của một thế giới khác, một thế giới hoàn toàn

khác, ông sống lại, xuyên qua...

“Này...”

“Khó tin lắm à?”

“Chuyện này sao có thể chứ!” Dark Lord không tàn sát Muggle, mà là trích dẫn kỹ thuật của Muggle phát triển Thế Giới Phù Thủy. Dumbledore không lãnh đạo Hội Phượng Hoàng, mà là về hưu cùng em trai mở tiệm bánh ngọt. Gellert Grindelwald sinh con, Thế Giới Phù Thủy Đức cũng thuộc về Dark Lord. Người đàn ông Muggle này và cha của Lucius gả cho Dark Lord. Lucius còn có một người anh sinh đôi. Là Abraxas Malfoy sinh.

Cha ông là thê nô, mẹ là bậc thầy độc dược thủ tịch của Thế Giới Phù Thủy, phát minh ra độc dược tinh lọc huyết thống, mà ông từ nhỏ đã đính hôn với Lucius, đồng thời kết hôn ngay sau khi tốt nghiệp, giờ cùng nhau làm giáo sư ở Hogwarts.

Lily đương nhiên còn sống, tuy rằng đáng tiếc vẫn gả cho Potter đáng chết.

Narcissa và Lupin tương thân tương ái, người sói ở thế giới này lại là hậu tuyển được ưu tiên đặc biệt của ngành Auror. (Xóa bỏ tác dụng phụ, đêm trăng tròn phù thủy người sói có thể biến thân, mỗi khi trực đêm một phù thủy người sói sánh bằng năm phù thủy thường. Nhưng vì Bộ Pháp Thuật quá biết áp bức sức lao động, tốc độ người sói bị lấy nhiễm trái lại giảm hơn trước đây rất rất nhiều.)

Cứ thế, trong quá trình bộ não dần tiêu hóa chuỗi tin tức này, Sev bị động tiến hành trị liệu phục hồi, bị động nhìn Dark Lord và hai người yêu khanh khanh ta ta, bị động nhìn mình và Lucius cãi nhau, bị động nhìn cha bị người mẹ đau lòng mình bạo lực xử lý. Bị động nhìn Lily ôm Potter đến thăm... Ủ? Lily!

Chịu đủ kích thích Sev ngạc nhiên nhìn Lily, trời à, người ở đây thống nhất trẻ hóa à, Lily ở đây vẫn trẻ đẹp như ngày xưa. So với Lily đã làm mẹ trong trí nhớ, Lily ở đây có thêm một phần mị lực của người phụ nữ trưởng thành.

“Hi ~ một Sev khác. Mấy ngày trước tớ và James đi thăm người chị gả đến Nga. Giờ mới về, ôi ~ cậu quá giống Severus.” Lily, vẫn nhiệt tình thân thiết như vậy.

“Lại một Snivellus.” James theo bản năng trào phúng, không thể trách James, nếu nói hai thế giới có gì đó giống nhau, vậy chính là sự bất hoà của James Potter và Severus Snape. Nhìn thấy khuôn mặt này James đã không quản được miệng mình. Nhưng lần này khiến James nổi da gà là, Snape này nghe mình mắng, dĩ nhiên lộ ra vẻ mặt hưng phấn, hoài niệm, cộng thêm thở phào.

“Ách... Sev? Quan hệ của cậu và James bên kia?” Rất hiển nhiên, vừa tính cho ông xã một trận Lily cũng phát hiện điểm bất thường của Sev, nữ tính nhạy cảm lo lắng Sev này ở bên kia thăm mền James. Không thể trách cô nghĩ nhiều, bọn họ nghe xong phiên bản của hai thế giới, đều bùng nổ. Nhất là Gellert, trực tiếp vọt tới Nhà của Arianna tìm Albus tính sổ, cái gì là vì Albus, giam mình cả đời ở Nurmengard.

“Thủy hỏa bất dung.” Severus rất đúng trọng tâm đánh giá, “Thời đi học có tôi không có gã, có gã không có tôi, không xỏ cho đối phương đi gặp Merlin quyết không ngừng tay. Sau khi tốt nghiệp... Tôi tới Death Eaters, gã tới Hội Phượng Hoàng, tôi phụ trách độc dược hậu cần trái lại không có cơ hội giải quyết gã trên chiến trường, nhưng không bao lâu sau gã cũng đã chết.”

“Vậy mày lộ ra vẻ thở phào làm gì, hại tao cho rằng tao bên kia không có ánh mắt nhìn trúng mày chứ.”

“Tao chỉ là thở dài, thì ra hai thế giới vẫn có điểm giống nhau, trước đây tao còn cho rằng, James Potter bên này thế nào cũng phải như ngài Malfoy gả cho lão ong mật Dumbledore chứ.”

“Ê! Snivellus!”

“Ôi ha hả a ~ Sev thật thú vị.”

“Nói hay lắm, nhưng Potter ngu xuẩn, nhìn trúng Sev sao lại là không có ánh mắt hả!” Lucius lên sân khấu, dắt theo con trai Draco.

“Bác.” Draco lanh lợi chào hỏi, vốn dĩ bác nói muốn làm cha đỡ đầu cho Draco, tiếc là cha đỡ đầu của Draco đã là chú Regulus.

“Ừ.” Bác cũng như cha đỡ đầu, chỉ cần Draco không gọi ông là cha vậy tùy ý, Sev đến nay vẫn không có dũng khí hỏi Draco là ai sinh, mà người ở đây cũng giữ mồm giữ miệng khi nhắc tới chuyện này, xem ra cấm kỵ ở đâu cũng là cấm kỵ.

“Sev, mượn tí nhé.”

“Đừng khẩn trương, tôi là người đã có gia đình, cậu vẫn có thể xem tôi như bạn thân của cậu.”

“Muốn quen cũng không dễ đâu.”

“Cậu thích Lily?”

“Phải, cô ấy là ánh sáng duy nhất của tôi.”

“Thì ra chỉ là hoài niệm quá khứ, vậy thì tốt rồi.”

“???”

“Được rồi Sev, chỉ sợ bản thân cậu cũng rõ, cậu chỉ là tham luyện cô bé duy nhất cười với mình, đồng thời

ôm áy náy hại chết cô áy mà thôi. Ở đây, có rất nhiều ánh sáng yêu cậu cưng cậu, cậu có một người mẹ ôn nhu, một người cha ngu ngốc, những người anh em cùng chung chí thú, đương nhiên bạn bè nên có cũng không ít.” Lucius chỉ mình còn có Lily bên kia.

“A.” Sev bị cách nói hài hước của Lucius chọc cho bật cười.

“Nếu cậu lo lắng những thứ này không thuộc về mình, không hề gì, thời gian lâu dần cũng sẽ thuộc về cậu. Hiện tại ánh mắt mọi người nhìn cậu có lẽ là một Severus khác. Cậu nhìn chúng tôi không phải cũng thế à, huề nhau. Chờ thêm mấy ngày nữa, mọi người quen dần, cậu còn như vậy, phu nhân Eileen sẽ khóc cho cậu xem.” Lucius khựng lại, “Nhưng có một chuyện cậu phải chuẩn bị tốt tâm lý.” Lucius cuối cùng nói ra mục đích mình tới tìm Sev.

“Cái gì?”

“Phu nhân Eileen năm đó được tôn là công chúa Slytherin, được Lord còn có rất nhiều người đương quyền cưng chiều, năm đó hôn nhân đại sự của bà ấy đã oanh động cả Thế Giới Phù Thủy, tuy rằng cuối cùng bà ấy thần kỳ gả cho cha cậu. Đương nhiên tôi chủ yếu muốn nói là năm đó phu nhân đã để lại bóng ma rất sâu đối với việc xem mắt, ở Thế Giới Phù Thủy tội mình từng chịu tuyệt đối phải để con cái nếm thử là truyền thống, phu nhân Eileen khá là ham thích với việc an bài xem mắt cho đời kế tiếp, chỉ sau độc dược, nếu không phải Severus sớm đính hôn với tôi, em ấy sẽ là người bị hại đầu tiên. Vốn dĩ phu nhân dời mục tiêu lên người Draco, nhưng giờ...” Ánh mắt màu xám lam áy náy nhìn người giống hệt người yêu nhưng thân phận là bạn thân này.

“Tôi.” Khuôn mặt giáo sư tái mét, nhân nhật phun ra một chữ. Tuy không nói gì, nhưng thân thể đã bày ra tư thế dễ dàng chạy trốn nhất.

“Năm đó phu nhân Eileen bỏ trốn, khiến Lord trút rất nhiều tâm lực vào việc tìm người. Lại nói đã qua 30 năm, thể lực của Lord không phải cậu có thể tưởng tượng.” Lucius cảnh cáo trước, “Còn có một việc...”

“Còn có?”

“Sev nhà tôi... Năm đó thiếu một món tình nợ. Nếu cậu không muốn xem mắt, trực tiếp thử từ đây cũng được.”

“Nợ... tình?” Mình cũng có nợ tình? Làm một lão dơi già đầy mỡ nhiều năm như vậy, ông rất khó tưởng tượng còn có người sẽ nhìn trúng mình.

“Sev năm đó tự ti hơn cậu nhiều, dù sao xung quanh em ấy đều là cấp bậc họa thủy như hai người cha của tôi, nhưng người như các cậu một khi chú ý thường sẽ có sức hấp dẫn trí mạng ~”

“Ai?”

“Sirius? Black.”

“Con chó ngu đó?” Khuôn mặt của Sev như ăn phải c*t.

“Cậu ta sẽ đối xử tốt với cậu, vì Severus, cậu ta đến nay vẫn chưa lập gia đình, sau khi tôi và Sev kết hôn cậu ta một mình đi lữ hành, chỉ có khi Draco và Harry chào đời mới trở lại.”

“Tôi và con chó ngu xuẩn, trong đầu nhồi đầy cỏ lác ấy không có bất cứ quan hệ nào, tôi tình nguyện nghe mẹ đi xem mắt, cậu ta yêu là Severus nhà cậu, không phải tôi!”

“Sev...” Một tiếng gọi mang theo thống khổ vang lên phía sau, Severus quay đầu nhìn thấy một người phong trần mệt mỏi, vẻ mặt tuyệt vọng. “Cả cậu cũng không cho tôi cơ hội à.”

Vẻ mặt như ngày đó mình tuyệt giao với Lily, khiến từ cú của Sev không thể nào thốt lên được.

...

“Thật không ngờ bọn họ sẽ kết hôn, em vẫn cho rằng, chỉ bằng việc Sirius có xem Sev là vật thay thế hay không đã đủ để bọn họ quẩn quýt nhiều năm.” Eileen vui vẻ khi thấy Sev này cũng có thể tìm được bạn đời.

“Bọn họ từng bị cảm tình thương tổn, bọn họ biết cái gì là không thể bỏ qua nữa.” Sev và Severus có linh hồn giống nhau, tuy rằng hoàn cảnh và trải qua làm bọn họ thích những người khác nhau và được những người khác nhau thích. Nhưng bản chất đều là một, Sirius sẽ lập tức thích Sev này không phải không có đạo lý, về phần Sev nhận Sirius...

“Sev, Sev ~” Cậu cưới được Sev ~

“Câm miệng, chó ngu, tôi chỉ là vì né tránh xem mắt mẹ an bài mới đồng ý.”

“Sev ~ Sev ~ Sev của tôi ~” Dù sao tới tay rồi.

“Đừng có hấp ta hấp tấp! Cút!”

“Sev ~ cậu không cần tôi nữa à.” Tội nghiệp, khóc cho cậu xem ~

“Merlin ơi ~”

Xem đi, chỉ có thể nói liệt nữ sợ triền lang, chiêu này đặc biệt hữu dụng với người nhà Prince.

...

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/harry-potter-duong-v-dai-ngan-tan-kho>